

Truoiing Lang Vương

web
truyện

Truoiing Lang Vương

Mục lục

[Chương 1](#)

[Chương 2: Chân Nhân Lộ Tướng](#)

[Chương 3: Đại Tiểu Hồ Ly](#)

[Chương 4: Kiến Thức Tới Dồn Dập](#)

[Chương 5: Tinh Thần Rửa Tội](#)

[Chương 6: Tinh Thần Tăng Tiến](#)

[Chương 7: Buổi Họp Tra Tấn](#)

[Chương 8: Đại Hùng Hoắc Cách Đại Tướng Quân](#)

[Chương 9: Thư Kí Raphen](#)

[Chương 10: Thầy Trò Vô Vọng](#)

[Chương 11: Vòng Sáng Thứ 50](#)

[Chương 12: Không Hợp Thối Thường](#)

[Chương 13: Buổi Kiểm Tra Kinh Hoàng](#)

[Chương 14: Chính Thức Bái Sư](#)

[Chương 15: Áo Giáp Đặc Thủ Đồng Cấp](#)

[Chương 16: Nhân Sinh Của Lý Gia](#)

[Chương 17: Phi Tinh Bạc Hùng](#)

[Chương 18: Thôn Kim Thú](#)

[Chương 19: Tình Trạng Giới Nghiêm](#)

[Chương 20: Gặp Lại Cố Nhân](#)

[Chương 21: Khúc Đạo Đầu Của Lý Khanh](#)

[Chương 22: Một Chút Chuyện Xưa](#)

[Chương 23: Tiên Nữ Chung Tình](#)

[Chương 24: Đại Ca Vương Nhất](#)

[Chương 25: Bom Của Lý Khanh](#)

[Chương 26: Mẫu Thú Cấp 1](#)

[Chương 27: Bạc Hùng Chiến Thôn Kim Thú](#)

[Chương 28: Mẹ Của Vương Lang](#)

[Chương 29: Niềm Hy Vọng Mới](#)

Chương 30: Thư Của Sư Phụ
Chương 31: Chuyện Trong Phòng Giám
Chương 32: Dạy Đồ Tiểu Đệ
Chương 33: Cống Tinh Thần
Chương 34: Bước Đầu Làm Ăn
Chương 35: Khắc Mạch Không Ngừng
Chương 36: Tinh Thần Tệ
Chương 37: Học Viện Lý Tinh Đệ Nhất
Chương 38: Sóng Ngầm
Chương 39: Lịch Trình
Chương 40: Lựa Chọn
Chương 41: Tai Nạn
Chương 42: Học Viện Bắc Đẩu
Chương 43: Đăng Ký Nhập Học
Chương 44: Lễ Khai Giảng
Chương 45: Học Phần
Chương 46: Sao Bảy Cánh
Chương 47: Chuyện Hai Tiểu Đệ
Chương 48: Năm Chiếu Vé
Chương 49: Mộng Băng Doanh
Chương 50: Tinh Thú
Chương 51: Tinh Cún
Chương 52: Mưu Thành
Chương 53: Nghi Hoặc
Chương 54: Sinh Mệnh Thú
Chương 55: Mỹ Mỹ
Chương 56: Năng Lượng Sinh Mệnh
Chương 57: Sinh Tồn Già
Chương 58: Hiệp Hội
Chương 59: Doanh Trại
Chương 60: Thực Đường
Chương 61: Vạ Lây

Chương 62: Chấp Pháp Giả
Chương 63: Dạ Khách Số 6
Chương 64: Tìm Hiểu Thị Trường
Chương 65: Đầu Cơ
Chương 66: Hạt Giống Sinh Mệnh
Chương 67: Ngày Hội Ở Nha Trang Thành
Chương 68: Sự Kiện Đoạt Vé
Chương 69: Cao Tầng La Gia
Chương 70: Phòng Luyện Tập
Chương 71: Phong Nguyên Tố
Chương 72: Sự Mạnh Động Của Vương Lang
Chương 73: Sự Sắp Xếp Của Raphen
Chương 74: Tận Tâm Hộ Vệ
Chương 75: Một Chuyến Phiêu Lưu
Chương 76: Cơ Bảo Năng Lượng
Chương 77: Thí Luyện Nhân Của Trương Gia
Chương 78: Tên Số Hưởng Của Vùng Sinh Tôn
Chương 79: Nỗ Lực Của Trương Phóng
Chương 80: Con Đường Của Trương Phóng
Chương 81: Buổi Học Đầu Tiên
Chương 82: Kiến Thức Cơ Bản
Chương 83: Chuyện Hai Cái Cốc
Chương 84: Buổi Họp Hội Đồng Thành Phố
Chương 85: Tác Động Của Năng Lượng Đặc Thù
Chương 86: Năng Lượng Đặc Thù Của Vương Lang
Chương 87: Năng Lượng Sinh Mệnh Đặc Thù
Chương 88: Tiến Nhập Nha Trang Thành
Chương 89: Chào Mừng Đến Cổng Nam
Chương 90: Ngài Vệ Trưởng An Tất
Chương 91: Những Ngày Ở Nha Trang Thành (1)
Chương 92: Những Ngày Ở Nha Trang Thành (2)
Chương 93: Nghiệp Của Nhà Morgan

Chương 94: Những Ngày Ở Nha Trang Thành (3)
Chương 95: Những Ngày Ở Nha Trang Thành (4)
Chương 96: Những Ngày Ở Nha Trang Thành (5)
Chương 97: Những Ngày Ở Nha Trang Thành (6)
Chương 98: Chương Trình Học Mới
Chương 99: Tám Chiêu Thức Cơ Bản
Chương 100: Nửa Đêm Ở Nha Trang Thành
Chương 101: Chương Trình Luyện Tập
Chương 102: Chương Trình Luyện Tập (2)
Chương 103: Chương Trình Luyện Tập (3)
Chương 104: Chương Trình Luyện Tập (4)
Chương 105: Chương Trình Luyện Tập (5)
Chương 106: Chương Trình Luyện Tập (6)
Chương 107: Chương Trình Luyện Tập (7)
Chương 108: Chương Trình Luyện Tập (8)
Chương 109: Kết Thúc Luyện Tập. Điều Quan Trọng Nhất Lúc Này.
Chương 110: Nhiệm Vụ Bất Khả Thi Của Lý Bá
Chương 111: Nhiệm Vụ Bất Khả Thi Của Lý Bá (2)
Chương 112: Ván Bài Của Lý Gia
Chương 113: La Thần Tỏa Sáng
Chương 114: Nỗi Sợ Hải Bao Chùm Nha Trang Thành
Chương 115: Cuộc Phiêu Lưu Của La La Và Mỹ Mỹ

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương
www.dtv-ebook.com

Chương 1

Sau 5h chiều người từ bốn phương tám hướng ùn ùn đổ ra đường. Vẻ mặt mệt mỏi, hơn nửa phần người quần áo lấm lem chen chúc nhau tìm về nhà.

Lan Đông thành, là thành thị cấp 3 theo qui định phân chia từ tổng cục. Cách đây hơn 20 năm, Lan Đông vẫn còn là thành thị cấp 4, chỉ có khả năng tự cung tự cấp cho cư dân trong thành. May mắn trong một lần làm nhiệm vụ, đội “sinh tồn giả” của La gia thương hội đã vô tình phát hiện một mỏ hắc tinh có trữ lượng lớn cách Lan Đông thành không xa.

Hắc tinh là khoáng sản có mức giá và thị trường tiêu thụ ổn định. Số lượng mỏ hắc tinh có trong tự nhiên cũng tương đối nhiều nhưng đa phần tập trung ở khu hoang dã hay vành đai sinh tồn, việc khai thác thập phần khó khăn. Dù khai thác được thì giá mua vào của thị trường cũng không đủ để bù vào chi phí sản xuất. Do vậy, đối với thành thị cấp thấp như La Đông thành việc xuất hiện mỏ hắc tinh có vị trí “địa lợi” này chính là cơ hội ngàn năm để phát triển.

Tiếp theo, sau khi La gia thương hội giành được quyền khai thác đã đầu tư xây dựng đặc khu La Tinh ở ngoại ô La Đông thành. Nhờ vậy La Đông thành đạt chuẩn thành thị cấp 3, diện mạo thành thị bắt đầu thay đổi nhanh chóng. Hơn 3 phần người dân làm việc cho đặc khu La Tinh, còn lại đa phần cũng vây quanh đặc khu La Tinh làm những công việc liên quan mà kiếm sống. Có thể nói đặc khu La Tinh là xương sống lớn nhất và duy nhất nâng đỡ La Đông thành. Còn tầm quan trọng của La gia thì khỏi bàn

tới, vài người vô tình hay hữu ý nhắc tới La Đông thành lại gọi nhanh thành “La thành”

Ngược với dòng người ảm đạm, dưới bóng chiều mờ mịt, Vương Lang sải bước tiến gần tới vòng ngoài của đặc khu. Xuyên qua dãy phòng trọ xập xệ bước vào một căn phòng ẩm mốc, Vương Lang quăng cái bao trên lưng phịch xuống nền, vợ lấy bình trà nguội lạnh tu liền vài hơi rồi nói:

Lão bản xấu xa, đồ lão cần nhiều hơn mấy lần trước nhiều lắm, được rồi, không chiếm tiện nghi của lão, tiền công gấp đôi, 20 tiểu ngân thạch, miễn khuất nợ.

Khắc khặc. Từ trên gác xếp một lão đầu mặt mày gian xảo từ từ bước xuống, nhìn sơ qua thì thấy lão khoảng ngoài 70, da mặt ngăm đen. Hàm răng lìa chia ố vàng còn vài cái, râu ria luộm thuộm, nhìn hướng nào cũng thập phần đáng đề phòng. Lão liếc nhìn Vương Lang rồi buồn ra nụ cười khả ố.

Tiểu Lang tử, ta già chứ chưa có lú lẩn à nha, tiền công gấp đôi, tính đòi luôn cái mạng của lão đầu ta sao.

Gương mặt Vương Lang cực kì nghiêm trọng, số lần ăn thiệt thòi trong tay lão đầu trước mặt khó dùng ngón tay để đếm. Nghiêm túc lấy đồ từ trong bao ra vừa xếp vừa nói:

Thanh trụ tinh hình ống 10 thanh, thanh trụ tinh hình hộp 10 thanh. Mỗi thanh giá 1/2 tiểu ngân thạch. 5 hắc cầu tinh giá 10 tiểu ngân thạch. Tổng cộng là 20 tiểu ngân thạch. Thêm mấy lần trước lão nợ nữa tổng hết 52 tiểu ngân thạch. Đưa đây. Vương Lang nói chắc từng từ, mắt trợn nhìn lão đầu, một tay ngửa ra, lộ vẻ vì tiền quên mạng.

He he, he he, cứ từ từ, ta già rồi, không cần vội, trước cứ kiểm hàng trước đã. Lộ rõ gương mặt gian thương lão đầu cầm từng kiện đồ lên nhìn.

Chật chặt, khắc cũng đều tay đó, nét khắc chính xác, y. Sao nét khắc hai đầu thanh trụ tinh lại nông thế này. Thôi kệ, gượng ép cũng đạt tiêu thành. Thở dài một hơi lão lại cầm hắc cầu lên . chà chà, tạo hình khá đó, rất đạt, rất đều. Y. Kêu lên một tiếng Lão lại nhìn chăm chăm vào hắc cầu vừa thở dài vừa lắc đầu ra vẻ tiếc hận.

Vương Lang đứng yên này giờ nhìn lão đầu kiểm hàng, thở mạnh cũng không dám. Lúc nghe thanh trụ hình hộp và hình ống chỉ miễn cưỡng đạt tiêu thành mặt Vương Lang hơi đỏ lên. Thấy biểu tình lão lúc này thì không nhìn được nữa, dồn hỏi, sao vậy, có gì sai à.

Khóe miệng lão đầu hơi nhếch lên vẻ nham hiểm. Cá đã dính câu. Nhưng rất nhanh phục hồi vẻ tiếc nuối nói:

Hắc cầu này tạo hình không sai. Nét khắc cũng đúng chuẩn, độ sâu đậm cũng đạt, nhưng đáng tiếc. Chỗ này, chỗ này. Ngón tay lão chỉ vào hai cực trên dưới của hắc cầu. Người biết rồi đó, vòng khắc hình dáng giống nhau, nhưng nhỏ dần về hai cực ,càng về gần thì càng nhỏ. Tới vòng cuối thì chỉ còn mảnh bằng cây tăm, cực hạng có thể chỉ bằng sợi tóc. Tất nhiên với trình độ của tiểu tử người thì không cần mơ tới. Nhưng dù sao cũng phải làm cho tạm được, ai đời 3 vòng gần cực lại xấp xỉ nhau đã vậy còn to như ngón tay cái.

Vương Lang định nói: ngón cái gì mà ngón cái, rõ ràng chỉ hơn đầu đũa một chút, có ngón cái của ai nhỏ như thế không. Nhưng nhìn vẻ mặt sắt không rên thành thép của lão thì lại nuốt vào. Dù sao việc khắc năng lượng này là do lão dạy mình. Việc khác thì tuyệt không tin nhưng việc này thì chắc là đúng rồi. Lấy giọng nhẹ nhàng hơn hỏi .

Vậy đợt hàng này lão tính sao.?

Khoan thai ngồi xuống ghế, nhẹ nhàng pha bình trà mới, nhấp một ngụm. Thở hắt ra một hơi rồi lão nhẹ nhàng nói.

Dù sao cũng là mỗi lâu dài. Tiểu tử người cũng coi như nửa đê tử của ta, không để người thiệt đâu. Thanh trụ tinh lấy nửa giá 20 thanh 5 tiểu ngân thạch. Hắc cầu đồng giá 1/2 tiểu ngân thạch. Tổng cộng hết 7.5 tiểu ngân thạch. Giá tốt nhất rồi đó. Không cần cảm ơn ta đâu.

Cảm ơn, cảm ơn cái rắm. Giá còn chưa tới nửa ban đầu, còn nói là nửa đê tử, nếu không phải chắc là cướp không rồi. Mà thế này cũng đâu khác gì cướp cạn. Vương Lang dù ngu ngốc tới mấy cũng tuyệt không chấp nhận giá tiền này. Hai người bắt đầu ra sức trả giá.

Một lúc sau lão bản hai tay run run, bộ dạng già yếu bị ức hiếp móc 11 tiểu ngân thạch đưa cho Vương Lang. Người ngoài nhìn vào chắc chắn nghĩ rằng Vương Lang chiếm tiện nghi của lão. Sự thật ra sao thì chỉ người trong cuộc mới biết.

Uống chén trà, Vương Lang một hơi thở dốc, nói chuyện tiền bạc với lão đầu này còn mệt hơn cả mấy ngày ngồi khắc mạch.

Có điều lạ là trong tiệm này bàn ghế phòng ốc cái gì cũng xập xệ, cũ kỹ. Chỉ có trà là đặc biệt ngon, nhiều lúc mệt mỏi hay căng thẳng uống ngụm trà là thấy thư thái ngay. Lão bản cũng hay cho Vương Lang một ít để mang về nhưng luôn đặc biệt dặn là chỉ cho người nhà dùng thôi, người ngoài tuyệt đối không. Vương Lang cũng biết là lão có ý tốt nhưng cũng không cảm kích cho lắm. Dù sao mình ăn thiệt thòi trong tay lão cũng nhiều rồi, chút trà này có là gì. Còn lời dặn của lão chắc cũng do keo kiệt mà ra, sợ mình xin nhiều mà thôi.

Lão bản mà biết chắc sẽ lập tức cầm thanh tinh trụ mà dần chết Vương Lang ngay. Thanh tâm trà cực kì trân quý này chỉ có ở tầng cao của tổng thành thôi. Nơi khác lỡ mà có được cũng không dám lộ ra, một chút mùi cũng không. Nhớ năm xưa, trừ thứ đặc biệt kia ra, trà này chính là thứ quý giá nhất mà lão mang theo.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương
www.dtv-ebook.com

Chương 2: Chân Nhân Lộ Tướng

Khoảng hơn 20 năm trước. La Đông thành vẫn còn là thành thị cấp 4. Lấy nông nghiệp là kinh tế chính. Cha mẹ của Vương Lang là nông dân, một lần cha Vương Lang là Vương Thạch ra đồng thì tìm thấy lão đầu bị thương nặng đang hôn mê. Thấy vậy Vương Thạch vốn lương thiện nên mang lão đầu về nhà chăm sóc.

Sau khi tỉnh lại lão đầu nói không nhớ vì sao bị thương nên cha mẹ Vương Lang cũng không hỏi nhiều. Chỉ chăm sóc cho lão rồi dần dần coi lão như người thân trong nhà. Lão đầu không giỏi việc đồng án nhưng lại biết sửa chữa các thiết bị năng lượng. Chức nghiệp kỹ thuật ở thành thị cấp 4 rất được coi trọng. Dù sao thành thị cấp 4 cũng không có trường lớp dạy kỹ thuật. Mà người may mắn được học cũng không về thành thị “nông thôn” để làm gì.

Nhiều món đồ hư hỏng vốn bỏ xó qua tay lão đầu lại phục hồi hoạt động được. Dần dà tên tuổi của lão được nhiều người biết đến, thu nhập cũng ngày một tốt hơn.

Cho đến khi mỏ hắc tinh được phát hiện, đặc khu La tinh được xây dựng, rồi La Đông trở thành thành thị cấp 3. Lượng lớn vật tư, thiết bị công nghệ cao được đổ vào. Nông dân trở thành công nhân. Thiết bị năng lượng bậc cao cũng trở nên đại trà. Đi theo là trung tâm sửa chữa, bảo hành mọc ra. Việc làm ăn của lão đầu kém dần đi.

12 năm trước khi Vương Lang 2 tuổi, cha Vương Lang qua đời trong một vụ sập hầm khai thác. Kinh tế chính mất đi, con lại còn nhỏ nên mẹ

Vương Lang đành bán mảnh đất tổ tiên rồi chuyển vào sống trong khu chung cư cấp thấp. Vì quá đau buồn nên bà cũng đổ bệnh, sức khỏe ngày một kém. Năm Vương Lang học xong cấp tiểu đồng thì quyết định nghỉ học, đi theo lão đầu học sửa chữa mà kiếm sống.

Lúc mới đầu Vương Lang hăng hái bưng bưng theo học nghề của lão bản. Về sau thì mỗi ngày mỗi nản. Tiệm quanh năm ế khách, lâu lắm mới có người đem đồ đến sửa, đa phần là thiết bị lỗi thời hay hết hạn bảo hành. Lão đầu cũng chỉ sửa theo kiểu chắp vá, dăm bữa nửa tháng thì lại hư tiếp. Thậm chí có lần vừa sửa xong thì ngày mai khách quay lại máng vốn, tới tiệm chỉ thấy lão bản nằm khoèo than thở.

Phải nói thêm lão bản bình thường keo kiệt thì thôi đi, tới dạy nghề cho Vương Lang cũng keo kiệt nốt. Chưa bao giờ dạy về thiết bị năng lượng, một chút kiến thức cơ bản nhất cũng không. Thậm chí nhiều món đồ Vương Lang còn không biết tên, chỉ biết dựa theo hình dáng đại khái mà gọi. Vương Lang năm nay 14 tuổi, học nghề cũng gần 5 năm rồi mà tới cái bánh xe cũng chưa từng tháo lắp, ở tiệm khác ai học nghề 5 năm là bắt đầu tự sửa chữa kiếm ăn được rồi còn ở đây thì miễn đi.

Thứ duy nhất lão dạy là khắc mạch, mà Vương Lang cũng không biết khắc như vậy để làm gì, công dụng gì chứ đừng nói là lắp ráp vào thiết bị nào.

Việc khắc mạch cơ bản là dùng bút chứa năng lượng đặc thù để chuyển hóa dòng năng lượng cao nén vào vật liệu tích trữ. Viên năng lượng đặc thù có nhiều loại. Đủ hình dáng, màu sắc khác nhau. Theo lâu nay Vương Lang học thì viên lớn nhất cũng chỉ to hơn nắm đấm một chút, một viên như vậy đủ để khắc hơn trăm thanh trụ tinh mà vẫn dư lại non nửa. Nghe lão bản nói hình như thế giới bên ngoài có viên to tới vài khối thậm chí vài chục khối cũng là bình thường. Lúc đầu nghe vậy Vương Lang nổi hết da gà nhưng về sau bình tĩnh lại thầm nhủ ai tin lão mới là con gà con.

Viên năng lượng tuy đa dạng nhưng có điểm chung là cực kì cứng rắn, khó bị tổn hại. Dù có dùng búa đập hay ngâm nước, dùng lửa thiêu thì nó vẫn vậy. Cơ bản là có nuốt vào, ăn thêm cơm rồi đi ngoài thì chỉ có bụng người đau thôi chứ nó không tổn hao gì.

Cách duy nhất sử dụng viên năng lượng đặc thù mà Vương Lang được dạy là dùng bút chuyển hóa. Cây bút mà Vương Lang đang dùng là được lão đầu cấp cho. Nhìn rất thô kệch, đầy mối chấp vá, thoát nhìn giống như cây kèn loe dài hơn 2 gang tay một chút. Đầu bút nhọn, thân bút kéo dài đều một bên phẳng, một bên thon tròn, giống hình trụ tròn bị gọt phẳng một phần từ trên xuống dưới. Phần đuôi bút thì loe ra như cái phễu, có thể xếp lại. Khi xếp lại thì nhìn giống lưỡi liềm thu nhỏ nhưng ít cong hơn.

Đang mông lung suy nghĩ thì Vương Lang bỗng thốt lên: “còn 32 tiểu ngân thạch lão nợ nữa, hừ hừ, hôm nay nhất định lão phải trả, không cho khuất”.

Đang yên lành thì thì lão đầu giật nảy người lên, nước trà sặc sụa, mặt đen thui, hai mắt đầy gân đỏ: “ta hỏi tiểu tử ngươi còn lương tâm hay không, tình nghĩa thầy trò bao nhiêu năm, nay chỉ vì vài tiểu ngân thạch mà ngươi định mưu sát ta à, ta cũng là người trọng danh dự, vì tổn hại sức khỏe vừa rồi của ta, chỉ một câu thôi, không trả” lão vung tay chém đình chặt sắt, mặt đầy chính khí lộ rõ vẻ chiến sĩ không quay đầu thốt lên.

Không chỉ hôm nay không trả, mà sau này cũng không trả. Chỉ có cái mạng già này thôi, làm gì cũng không trả.

Vương Lang hai tay rung rung, ngực nghẹn một cục phần uất đang định đứng lên thì lại nhìn thấy nụ cười đầy nham hiểm của lão

Thôi thôi bình tĩnh nào, tuổi trẻ cứ hay xung động, nhắc tới tiền bạc làm gì cho mất lòng nhau, đừng nhắc đến nữa. Cứ coi như là học phí đi. Hôm nay đẹp trời, để lão đầu ta dạy ngươi cách lắp ráp mạch năng lượng.

Tất nhiên, nếu người không muốn biết khắc mạch xong để làm gì thì không cần phải học, lão đầu ta không gượng ép. Tiểu ngân thạch đây người cứ cầm về.

Vừa nói lão vừa đưa tay vào túi ra vẻ như muốn lấy tiền, mắt thì hí lên liên liếc nhìn Vương Lang.

Lão nói thật không, lần này phải dạy cái gì thực tế một chút, có thể đem ra ngoài kiếm ăn được, nếu không dù có dọn hết tiệm của lão đi bán phế liệu, ta cũng quyết kiếm đủ vốn mang về.

Hừm, sao lại thiếu lòng tin vào sư phụ như thế, đúng là thời đại suy đồi mà. Không biết gì là kính trên nhường dưới. Để hôm nay ta cho người sáng mắt ra, biết cái gì là thiên hạ rộng lớn. Nói xong lão cúi đầu xuống lẩm bẫm “cá lại cắn câu,“

Lão kêu Vương Lang ngồi, tự pha thêm bình trà nữa mà uống, còn lão hạ cái bàn dựng sát tường xuống, rồi bày ra một đồng đồ linh kính. Lúc này thần thái lão cực kì ngưng trọng phủ đầy nét tôn nghiêm, thoạt nhìn tuyệt không chút liên quan đến kẻ gian xảo vừa rồi.

Lão lôi ra một đồng quặng kim loại, chăm chú ước lượng từng miếng một, sau đó lại xếp một dãy viên năng lượng đặc thù đầy màu sắc, bồng một cây bút năng lượng xuất hiện trên tay lão. Vương Lang bồng giật mình, lúc này mới nhớ hình như lão đầu này giờ chỉ đứng yên một chỗ, còn những thứ có trên bàn đều như tự hiện ra từ không khí. Nhưng rất nhanh Vương Lang tập trung vào cây bút năng lượng trên tay lão đầu.

Kiểu dáng của nó cũng tương tự như cây bút của Vương Lang, nhưng thập phần sắc xảo hơn. Một màu đen bóng huyền ảo kéo dài trên thân bút, kèm thêm hàng chục vòng sáng lập lòe hình xoắn ốc, lúc chớp lúc tắt xoay đều từ mũi đến đuôi bút. Nếu nhìn kĩ thì mỗi vòng sáng lên một màu khác nhau, cũng có thể là mỗi vòng thay đổi màu mỗi lần sáng lên. Lão đầu nhìn

Vương Lang một cái rồi nói: nhìn kĩ, nếu như tâm thần loạn quá thì nhớ uống trà.

Sau đó lão bắt đầu.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 3: Đại Tiêu Hồ Ly

Lão cầm lên một viên năng lượng đặc thù màu xanh dương: “đây là thanh thạch, hay còn gọi là định hình thạch, năng lượng của thanh thạch có thể sắp xếp và định hình kim loại ở cấp độ phân tử, bước một chính là làm phôi chứa mạch năng lượng.” vừa làm lão vừa nói, còn Vương Lang thì há hốc mồm chăm chú. Lão đặt viên thanh thạch lên phần loe của cây bút, năng lượng nhanh chóng truyền vào, vòng sáng trên thân bút lập lòe ánh lên màu xanh dương. Khi vòng sáng đầy hết thân bút thì lão đặt viên thanh thạch đã nhỏ đi gần một nửa xuống.

Trên bàn có sẵn một tháp kim loại màu xanh nhạt cao khoảng 3 tấc, có phần mũi nhọn như đầu kim, đặt mũi bút năng lượng vào phần nhọn đó lão nói tiếp: “năng lượng vốn không có trọng lượng, nếu vẽ ra trong không khí sẽ nhanh chóng tiêu tán, ngọn tháp nhỏ này được cô đọng từ nhiều loại năng lượng khác nhau, đã mất đi nhiều tính chất ban đầu. Nó có khả năng giúp ổn định dòng năng lượng được vẽ ra, có thể gọi nó là đế, ta bắt đầu vẽ, nhìn kĩ đây, quan trọng nhất là nét vẽ phải liền mạch”

Bắt đầu từ mũi nhọn của đế, ngòi bút vẽ ra không trung một vòng tròn, từ ngòi bút một vòng tròn năng lượng hiện ra. Khi vòng tròn hoàn thiện lão vẽ thẳng lên một đường thẳng khoảng 4 tấc, từ điểm cuối của đường thẳng lại vẽ một vòng tròn nữa. Sau đó là liên tục những đường thẳng song song từ trên xuống, dưới lên kết nối hai vòng tròn. Cuối cùng là những vòng tròn đồng tâm nhỏ dần kết nối bằng các đường chéo đều nhau ở hai mặt đáy hình trụ. Một hình trụ tròn bằng năng lượng được vẽ ra.

Từ mũi nhọn của đế lão vẽ một đường thẳng dài hơn 1 mét, sau đó dùng thân bút đẩy hình trụ năng lượng ra ngoài đầu mút của đường thẳng. Vương Lang tròn xoe mắt nhìn hình trụ vẫn thẳng đứng trượt dần ra xa theo thân bút của lão. Nhìn liên tục cả quá trình, thời gian chỉ hơn nửa phút nhưng đầu Vương Lang hơi đau, hai mắt rũ xuống như thức trắng cả đêm, ngón tay vô thức xoa xoa trán. Lão bản liếc mắt, quát lên: “uống trà, cầm sẵn chén trên tay, mỗi 5 phút nhấp một ngụm “. Vương Lang giật mình, nhấp vội ngụm trà, hương trà vừa tới đầu óc đã dần thanh tỉnh. Tay cầm chén trà, mắt tiếp tục chăm chú nhìn lão bản.

Một tiếng đồng hồ tiếp theo lão bản liên tục tạo ra hàng chục khung năng lượng đủ chủng loại. Những khung hình cơ bản như hình trụ hình hộp hình cầu vậ mà chiếm số lượng ít nhất, đa phần là những hình dáng cực kì phức tạp, nhiều loại Vương Lang chưa từng thấy hay nghĩ tới bao giờ. Đá năng lượng đặc thù đủ kích thước, màu sắc liên tục tiêu hao, xung quanh để những khung năng lượng bao trùm, nhìn từ xa xa giống như bó hoa sặc sỡ ai đó cắm vội.

“Đừng nhìn vào khung năng lượng nhiều quá, đây là năng lượng tinh thuần được chiết xuất từ viên năng lượng đặc thù. Với cơ thể sinh vật thì không hại gì nhiều nhưng năng lượng này có thể cộng hưởng với dòng năng lượng trong não người, nhẹ thì hoa mắt chóng mặt nặng thì ngu ngơ thậm chí thành người thực vật.” Có việc khác lão chưa nói, việc khắc mạch của Vương Lang suốt mấy năm chính là bài tập vừa tiêu hao vừa rèn luyện tinh thần, cộng thêm sự bồi bổ của tinh tâm trà. Có thể nói trình độ tinh thần của Vương Lang mặc dù không bằng đại sư như lão nhưng so với người bình thường thường phải hơn chục lần là ít nhất. Thử đem một người bình thường đặt trong phòng này sợ chưa tới 3 hơi thở là chết ngất ngay. Chính vì vậy lão mới chờ tới ngày hôm nay, khi tinh thần Vương Lang đủ để trong thời hạn nhất định khắc xong gấp đôi lượng thanh năng lượng bình thường thì mới bắt đầu dạy về năng lượng tinh thuần. Hazzz, đúng là dụng tâm lương khổ mà.

Thở một hơi nghỉ tay, lão bản nhắc nhở Vương Lang rồi vươn tay cầm lấy bình trà: “khâu tạo khung này là đơn giản nhất, hình dáng mỗi khung chỉ cần nhớ là được. Loại đơn giản làm khoản ngàn lần, phức tạp hơn thì vạn lần, tới khi nào có thể tùy tâm làm liền mạch không chút đứt quãng là được. Nên biết dòng năng lượng vẽ ra càng liền mạch dứt khoát thì về sau năng lượng chảy qua hay tích trữ lại càng thông suốt hiệu xuất hoạt động của thiết bị cơ giới năng lượng sẽ càng cao, tiêu hao càng ít. Y. tiểu tử vô ơn, trà hết rồi không biết pha thêm à.”

Vương Lang như bưng bình, lật đặt pha bình trà mới, hai tay dâng trà, khua môi múa mép :“sư phụ lão nhân gia, mời dùng trà, hôm nay được thấy phong phạm xuất thần của lão nhân gia đệ tử như được khai sáng, lòng kính trọng ngưỡng mộ của đệ tử với người phải nói là lớn như trường giang đại hải, liên miên không dứt, không ngôn từ nào có thể kể hết, phải nói là....”

“Xuy, tiểu tử người cái gì thì chưa biết, bản lĩnh xảo trá có lẽ tăng lên không ít.” lão bản khinh bỉ nói.

“Có thể bắt chước phần nào phong phạm của lão nhân gia ngài đệ tử cầu còn không được “Vương Lang không chút xấu hổ gật gù. “mời sư phụ dùng thêm chén trà nữa rồi tiếp tục ra tay, đệ tử kính cẩn học hỏi“. Khởi nghĩ cũng biết Vương Lang mong mỏi ra sao, chờ đợi suốt gần 5 năm, hôm nay mới bắt đầu thấy được chút kiến thức, chưa nói tới mấy chục tiểu ngân thạch ra đi không ngày về.

Hai hàm ria mép của lão bản giựt giựt, có đệ tử như người sợ ngủ cũng phải mở một mắt, có khi bị bán lúc nào cũng không hay.

Hai con hồ ly một già một trẻ vờn nhau một hồi, khi tinh thần đã phục hồi đầy đủ lão bản lại đứng lên, nét nghiêm túc trở về.

“Bước kế tiếp là nhập nguyên, tức đem vật liệu kim loại nhập vào khung năng lượng. Cả hai khi hòa vào nhau sẽ tạo thành hình dáng ban đầu

của từng linh kiện trong thiết bị năng lượng cơ giới. Đồng thời tạo ra chức năng riêng của từng bộ phận. Khi có năng lượng nạp vào nó sẽ có khả năng dẫn, truyền, chứa, nén, phát, kích phát. Xa hơn là khả năng chuyển hóa quang, cơ, xạ, nhiệt, từ...thậm chí là dẫn động tinh thần, kích thích cơ sở tế bào của sinh vật sống...nói chung thiết bị năng lượng cơ giới có thể chuyển hóa năng lượng thành mọi thứ. Các bước thực hiện của bước nhập nguyên không khó, phải nói là đơn giản. Điều quan trọng là phải có kiến thức, mỗi loại năng lượng tinh thuần, mỗi hình dáng, kích thước của khung năng lượng lại cần một hỗn hợp kim loại khác nhau, tỉ lệ pha trộn khác nhau. Phải nhớ, không có một con số nào là tốt tuyệt đối, chỉ có từ thực nghiệm để rút ra kết quả, chỉ có tốt hơn, không có tốt nhất. Khâu nhập nguyên này là đơn giản nhất năm kỹ năng là làm được, nhưng lại là khâu khiến các chuyên gia, các trung tâm nghiên cứu thiết bị năng lượng cơ giới tốn nhiều thời gian, tiền bạc, công sức nhất.” Đăng bởi: Nha Trang Biển

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 4: Kiến Thức Tới Dồn Dập

Lấy ra một cái khay vuông vức, đặt vào đó một miếng quặng kim loại, dùng một viên năng lượng trong suốt để nạp đầy năng lượng cho bút. Theo ngón tay lão đầu hoạt động, đầu bút bỗng sáng lên một chùm sáng hình nón. Chùm ánh sáng cũng không phân tán ra, luôn tập trung lại trong khoảng gần 1 tấc xung quanh đầu bút, đầu bút chạm vào miếng quặng rồi bắt đầu xoay tròn. Điểm kim loại tiếp xúc với đầu bút nhanh chóng lồm vào, kim loại cứng rắn bỗng vô thanh vô thức hóa lỏng, vòng xoáy kim loại lỏng lớn dần lên, chẳng mấy chốc miếng kim loại trở thành quả cầu kim loại lỏng xoay tròn trên khay. Mím cười nhìn vẻ mặt ngốc trệ của Vương Lang, lão đầu giải thích.

Viên năng lượng ta vừa dùng gọi là dung thạch, nó có chức năng hóa hình kim loại mà không tạo ra nhiệt. Cái khay này có thành phần chất liệu gần giống như đế, có thể gọi nó là khuôn, khuôn có thể tạo ra từ tính ổn định, từ đó giúp kim loại khi lỏng có hình dáng quả cầu. Sau khi hóa lỏng đủ loại kim loại cần thiết thì bắt đầu pha trộn lại thành hợp kim, bước này người chỉ cần quan sát kỹ năng của ta thôi, không cần quan tâm nhiều hơn.

Vương Lang vừa chăm chú quan sát vừa gật đầu. Sau khi tạo ra hơn chục quả cầu kim loại lỏng xoay tròn trên khuôn lão bản xếp phần nón của đuôi bút lại, tạo thành hình lưỡi dao cong nhìn rất sắc bén. Khi đưa lưỡi dao vào, quả cầu kim loại lỏng nhanh chóng phân tách thành 2 quả cầu một to một nhỏ liên tục xoay tròn. Tiếp tục như vậy, có viên lão phân làm 2 có viên phân nhiều hơn thành 5, 6 quả cầu nhỏ. Trên khuôn thoáng chốc xuất hiện mấy chục quả cầu to nhỏ đủ màu sắc xoay tròn theo cùng một hướng.

Xòe đầu bút ra lại thành hình nón ban đầu, lão đầu dùng phần lõm hình nón đẩy hai quả cầu khác màu sắc một to một nhỏ lại gần với nhau. Ngay khi bắt đầu tiếp xúc quả cầu nhỏ dần dần kết hợp với quả cầu lớn, chỉ vài giây sau một quả cầu với thể tích lớn hơn và có màu sắc khác với hai quả cầu ban đầu được tạo ra. Liên tục làm như vậy, một lúc sau số lượng quả cầu còn lại đúng 10 quả. Lại xếp đầu bút vào, lão bản dùng lưỡi dao cắt đứt phần tiếp xúc của khung năng lượng và đường năng lượng dính vào đế. Khung năng lượng đang lơ lửng bị lão đầu nắm lấy, lão chạm nhẹ một góc khung năng lượng vào quả cầu kim loại đang xoay. Có thể thấy rõ từ từ, bắt đầu từ điểm tiếp xúc, một dòng kim loại lỏng từ quả cầu chảy vào khung năng lượng, nhanh chóng phủ đầy khung năng lượng. Khi kim loại đã phủ đầy, lão nâng tay lên tách rời hai thứ ra, trong đó kim loại lỏng đang sáng sủa bỗng hóa cứng, nhanh chóng hóa thành mặt phẳng hoặc mặt cong láng bóng, một phôi hình được tạo ra.

Mặt Vương Lang đơ ra, miệng ấp úng, trời ơi, đó chính là phôi năng lượng mà lão bản hay đưa cho Vương Lang để khắc mệnh. Tới hôm nay mới biết cách nó được tạo ra.

“ không cần phải ngạc nhiên, với trình độ của người hôm nay, tiếp xúc với những tri thức này vẫn còn miễn cưỡng lắm“. Vừa nói lão vừa hoàn thiện những phôi năng lượng khác.

Mỗi phôi khác nhau, dựa vào tính chất và yêu cầu khác nhau để quyết định loại kim loại cần kết hợp. Đơn giản là công cụ cơ giới năng lượng cần chức năng gì thì sẽ có bấy nhiêu công thức kết hợp. Với những chức năng đặc thù hay phức tạp thì mỗi khung năng lượng có thể cần 3, 4 hay hàng chục sự kết hợp khác nhau. Yêu cầu chung là càng nhiều sự kết hợp thì yêu cầu về độ chính xác càng tăng, nói sai một ly đi một dặm cũng không quá đáng đâu.

Kết hợp xong phôi năng lượng cuối cùng, lão bản gương mặt đầy thỏa mãn bước về phía bàn trà khoan thai ngồi xuống, nhìn có chút thoát lực.

Rất biết điều, Vương Lang miệng cười nịnh nọt hai tay dâng trà, muốn bao nhiêu cung kính thì có bấy nhiêu. Nhấp xong ngụm trà, lão đầu thở dài :“ già rồi, gân cốt không còn như xưa nữa, nhớ ngày nào chế tạo liên tục mấy ngày, mỗi lần dừng tay là làm xong chục món công cụ, còn bây giờ mới chỉ làm một món mà phải nghỉ mấy lần, mệt mỏi quá. Không biết có còn gắng gượng được nữa hay không, ừm, hơi mỏi hai vai rồi “.

Để con, để con. Vương Lang lảng xảng vừa bóp vai vừa hót, nước miếng văng ra không hồi tiếc :“sư phụ lão nhân gia ngài cứ hay khiêm tốn, nhìn ngài vẫn còn sinh long hoạt hổ lắm, chế một món đã là cái gì, mỗi ngày chế vài món với ngài cũng chỉ như tập thể dục thôi mà, hôm nay cũng xin trải lòng với sư phụ ngài, mấy lời tâm can mà lâu nay con vẫn muốn nói, đối với đệ tử lão nhân gia ngài không chỉ là sư phụ, tận sâu trong lòng con ngài chính là gia gia ruột thịt, vừa tôn kính vừa tràn đầy tình thân gia đình, phải nói là.. “

Nín. Nghe tới đây lão bản không nhịn được nữa, da gà nổi đầy người. Nhớ vừa rồi bước vào ta còn là lão già hà tiện, gần chút nữa người còn định dọn hết tiệm ta thanh lý phế liệu, sao giờ lại thành gia gia ruột thịt, có nhanh quá không hả, trở mặt lẹ vừa chứ, đúng là hậu sinh khả ố mà.

Nghỉ một chút lão lại đứng dậy, không thèm nhìn Vương Lang đang vừa xoa tay vừa cười, dù sao hôm nay cũng phải làm cho xong, ai biết tiểu tử này khi nào trở mặt tiếp. Chắc, hình như mình mới là chuyên gia trong chuyện này mà.

Bước kế tiếp thì tiểu tử người cũng biết rồi, là quá trình khắc mạch. Khắc mạch chính là nền tảng cơ bản nhất để phân biệt đẳng cấp thiết bị cơ giới cao hay thấp. Khắc mạch là gì? Đó cơ bản là qui định hướng đi của dòng năng lượng trong mỗi phôi năng lượng , đồng thời mạch năng lượng nếu khắc trên phôi sẽ tăng thêm hiệu suất của thiết bị mà năng lượng hao phí cũng sẽ giảm đi. Những thiết bị đa chức năng hoặc có chức năng đặc thù thì việc khắc mạch là không thể thiếu. Nếu không có mạch khắc giữ ổn

định thì với từng đó phôi cùng hoạt động thiết bị sẽ nổ tung ngay. Nên biết một phôi khi chứa đầy năng lượng khi kích phát chưa chắc gì thua kém bom mìn đâu.

Kết cấu mỗi loại mạch khắc vôn đã được nghiên cứu từ lâu, lập thành qui ước chung. Đối chiếu với yêu cầu chung của thiết bị chia làm 3 loại chính là dẫn truyền năng lượng, tích trữ kích phát năng lượng và chuyển hóa năng lượng đặc thù. Với hai loại đầu theo thời gian thì đã hình thành hệ thống tương đối hoàn thiện, mỗi loại khoản hơn 100 mẫu, người chỉ cần theo học thuộc rồi ứng dụng cho thành thạo là được. Loại thứ ba thì khác, cực kì phức tạp, không gian phát triển cũng vô cùng, luôn biến hóa, không thể lập thành hệ thống. Cách duy nhất để học hiện tại là kế thừa kinh nghiệm của các thế hệ đi trước, đồng thời mỗi đại sư phải luôn tự hoàn thiện thêm. Tính luôn cả ta, thế giới này người dám tự nhận có thể hiểu được hơn ba phần của mạch chuyển hóa năng lượng đặc thù chắc chắn không quá năm người.

Nói tới đây giọng lão chợt ngậm ngùi, có chút xót xa, thì thào” nếu là 20 năm trước có lẽ là hơn 10 a...”

Vương Lang không nghe được lời cảm thán của lão, chỉ nghe tới khúc không quá năm người. Bỗng cảm thấy rùng mình, có phải tại mình nịnh lão bay cao quá hay không, khoác lác thì được nhưng xa rời thực tế thế này thì không tốt. Có lẽ mình phải giảm cấp độ xuống một chút. Uống thêm ngụm trà, lại bắt đầu há mồm quan sát tiếp. Đăng bởi: Nha Trang Biển

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 5: Tinh Thần Rửa Tội

Việc khắc mạch năng lượng là một quá trình luyện tập và học hỏi không ngừng.

Lão bản nói tiếp :“ ở cấp bậc đại sư việc khắc mạch cấp độ cơ bản có thể được tự động hóa bằng phần trí nhớ tích hợp lưu trong bút khắc. Chỉ cần chọn mẫu mạch thích hợp có sẵn rồi ghi vào phôi năng lượng là được.” Vừa nói lão vừa xoay vòng cây bút xung quanh phôi, theo đó những hình khắc liên tục hiện trên phôi năng lượng. Liên tục khắc xong một loạt phôi có hình dáng đơn giản thì lão dừng lại.

Bây giờ ta sẽ khắc mạch năng lượng đặc thù, quá trình này không thể dùng mạch khắc lưu sẵn được, mà vốn cũng không cách nào lưu trữ được. Để thực hiện phải có trình độ thật cao kết hợp với kinh nghiệm phong phú mà mức độ tinh thần của người bây giờ vẫn chưa quan sát được đâu, cầm theo bình trà ra phía cửa mà đứng, có thể lui xa hơn, không cần quá gượng ép.

Vương Lang đứng dậy nhưng cũng không lùi xa quá, chờ bao lâu mới có cơ hội này, sống chết gì cũng phải nhìn cho bằng được. Mà ai biết được có phải lão lại định giấu nghề tiếp hay không, không sai, chắc là vậy rồi .

Lão đầu mỉm cười rồi nhắm mắt lại, ra vẻ cực kỳ thần bí. Trong phút chốc, Vương Lang cảm thấy bầu không gian xung quanh lão bản chợt biến đổi, hình ảnh cứ như bị vụn vụn, mọi thứ mờ đi. Cảm giác như thấy được từng dòng xoáy hơi nước mờ ảo xoay xung quanh lão. Lão vung tay, một phôi năng lượng có hình dáng phức tạp cách không bay lên xoay tròn trước

mặt lão. Châm chậm đưa nét bút, từng vòng khắc năng lượng xuất hiện rồi xoay quanh phôi nhưng không tiếp xúc, từng chút từng chút số lượng vòng khắc ngày một nhiều rồi dần dần bọc kín phôi năng lượng.

Tới lúc này thì Vương Lang phát hoảng, không gian như thực chất tác động vào tinh thần Vương Lang, liên tục không ngừng, Vương Lang không chịu thêm được nữa, đầu đau như búa bổ, hai mắt hoa lên. Uống vội chén trà rồi lui ra sau mấy bước, tới khi nhìn lại được thì mới dám thở ra, cảm giác vừa rồi thật quá đáng sợ đi.

Lão bản không nhìn tới Vương Lang, tiếp tục thực hiện với các phôi khác. Lượng phôi càng nhiều thì mức ảnh hưởng tới xung quanh càng lớn, tới phôi cuối cùng thì Vương Lang đã cách xa cửa tiệm hơn chục bước chân mà vẫn thấy tinh thần bị áp bức tới không chịu nổi. Dù chịu sức ép cực lớn nhưng Vương Lang vẫn kiên trì đứng thẳng, hàm răng nghiến chặt, hơi thở dồn dập, hai mắt nhìn chăm chăm phía trước.

Thấy biểu hiện của Vương Lang, đôi mắt lão bản thoáng chút nhu hòa, thâm thú. Cố lên tiểu tử, rõ hơn ai hết lão bản biết, cửa ải lớn nhất, khó khăn nhất của một người theo đuổi năng lượng cơ giới là chính mình, phải có lòng khát khao và ý chí vô cùng kiên định, có một sự chấp nhất không bao giờ bỏ cuộc, nếu thiếu dù chỉ một thứ, thì dù điều kiện có tốt tới mấy, cũng chỉ là rác rưởi mà thôi.

Vẽ xong vòng khắc mạch năng lượng cuối cùng, lão bản để cây bút dựng thẳng lơ lửng. Từ đuôi bút tỏa ra một phễu năng lượng có đường kính đến hơn một mét, xung quanh là những phôi năng lượng được phủ đầy các vòng khắc xoay quanh. Bỗng hai tay lão dang rộng ra, khí thế bộc phát đến tột cùng, hai mắt như phát sáng, lão hét to: “ cố lên tiểu tử, sắp tới ta sẽ quáng linh mạch năng lượng đặc thù, với kẻ nhập môn như ngươi khi tiếp xúc chính là một hồi tai nạn, nhưng cửa ải này cũng là cơ duyên, gọi là tinh thần rửa tội, nếu vượt qua được sẽ vô cùng có ích cho ngươi. Ngươi có thể từ bỏ, nhưng phải biết cơ hội này chỉ có một lần duy nhất mà thôi.

Vương Lang khẽ gật đầu, toàn thân như lâm đại địch, ngón tay siết chặt, các cơ bắp gồng lên, gương mặt đanh lại, ánh mắt kiên quyết, thoáng chốc từ trong thân ảnh của thiếu niên 14 tuổi lộ ra nét hào hùng như một vị danh tướng thuở xưa.

Khí thế của lão bản không ngừng tăng lên, hai lòng bàn tay từ từ khép lại, có thể thấy bằng mắt thường không gian xung quanh lão đang bị nén lại tạo thành một vòng xoáy hình xoắn ốc xoay không ngừng lấy tâm là cây bút năng lượng. Khi không gian được nén chặt đến cực hạn, đầu ngón tay của lão bản bỗng phát sáng, liên tục tạo ra những thủ quyết kì lạ, mỗi lúc mỗi nhanh hơn. Theo đó, những vòng mạch liên tục co rút bám sát vào phi năng lượng.

Bỗng” ưỳnh “ một âm thanh kì lạ vang lên, từ trung tâm vòng xoáy phát ra ánh sáng chói lóa, một vòng năng lượng lan tỏa ra không gian xung quanh, không nhanh không chậm, nhìn như cơn sóng do viên sỏi ném vào mặt hồ yên tĩnh, chỉ người trong cuộc mới biết nó đáng sợ ra sao.

Khi nhìn thấy làn sóng đó đang lan dần tới mình, toàn thân Vương Lang run lên, sâu trong tiềm thức như đang kêu gào, bỏ chạy đi, nhanh lên, hoặc nằm úp mặt xuống đất, đừng đối chọi với nó, nhưng rất nhanh suy nghĩ đó bị dập tắt . Vì lời nói vừa rồi của lão đầu, vì một cơ hội cho chính mình, hơn hết là vì chính nhân sinh của bản thân mình, nếu như lúc này bỏ cuộc, chốn chạy, thì suốt đời sẽ bỏ cuộc, mãi mãi chỉ là kẻ thất bại mà thôi. Không được, Vương Lang ta có thể sinh ra hèn kém nhưng tuyệt không chấp nhận suốt đời hèn kém, phải là một nam nhi chân chính, cái gọi là khó khăn chính là để ta vượt qua. Cửa ải kia, tới đây đi.

Khi làn sóng đi xuyên qua, Vương Lang cảm thấy như xương cốt trong cơ thể bị vặn vẹo vài vòng, đau đớn không thể nào tả hết. Nhưng ác mộng thật sự chính là sự tra tấn trong tinh thần của Vương Lang. Cảm giác như liên tục có hàng trăm cây đinh choc ngoáy, đâm vào, rút ra trong đầu, đau đớn đến muốn ngất xỉu nhưng khi sắp ngất lại bị cơn đau làm tỉnh lại.

Ý thức như muốn sụp đổ, mọi dòng suy nghĩ đều bị chặn lại, có thể nói là muốn chết không được muốn sống cũng không xong. Nếu cơn đau thể xác là một thì cơn đau tinh thần chính là hàng trăm hàng ngàn.

Bỗng một dòng ý thức của Vương Lang tụ lại, Vương Lang cảm thấy mình như đang lơ lửng trong một không gian tăm tối. Giống như bầu trời đêm mà không có ánh sao. Lúc này, cảm giác đau đớn đã biến mất, đầu óc đã có thể suy nghĩ trở lại, hai mắt cố nhìn nhưng tất cả không gì ngoài bóng tối. . Chợt từng vòng sáng lần lượt xuất hiện trước mặt Vương Lang, từng cái từng cái một, từ gần tới xa, kéo dài thành một con đường thẳng tắp. Có khoảng một trăm vòng sáng, càng xa thì càng lớn, vòng sáng đầu tiên đường kính khoảng nửa mét, cái cuối cùng thì trông như mặt trời thu nhỏ.

Đây là đầu, có lẽ mình đã hôn mê, còn đây là trong giấc mơ, cũng tốt, cảm giác đau đớn vừa rồi thật quá đáng sợ đi. Tự nhéo mình một cái, y,, đau, sao lại giống như thật thế này, ngốc thật, không giống thật thì sao gọi là mơ. Vòng sáng này là gì nhỉ, chạm vào thử coi. Á, ngay khi chạm vào giác đau đớn vừa rồi lại ập đến, nhưng ít nhất lần trước đã có chuẩn bị, còn lần này thì không. Ta đâu có làm gì đâu, không lẽ chạm vào vòng sáng thì kích phát cơn đau, đúng là cái tay làm hại cái đầu mà. Đúng là đau đớn đến tột cùng, tột cùng của đau...ủa.....bỗng cơn đau biến mất. Mặt Vương Lang dần ra. Có cần phải như vậy không, đồng ý gọi là cơn đau nhưng cũng không nhất thiết là đau thì phải theo cơn, như vậy là không tốt a. Lão keo kiệt chết tiệt này, sao lại nói trước, đúng là không có ý tốt. Đăng bởi: Nha Trang Biển

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 6: Tinh Thần Tăng Tiến

Bình tĩnh lại Vương Lang chợt nhận ra, bản thân mình đã di chuyển đến vòng sáng thứ 2. Quay đầu nhìn lại, vòng sáng đầu tiên phía sau từ từ thu nhỏ, khi chỉ còn là một điểm thì bay tới nhập vào đầu Vương Lang.

Vài giây sau Vương Lang chợt cảm thấy tinh thần khoan khoái lạ kì, cảm giác như đang bay bổng, vô thức hẳn chợt nhận ra, không gian xung quanh không chỉ là bóng tối vô tận, hình như còn có những cơn sóng vô hình tản mát, chập chờn lúc có lúc không, rất khó miêu tả.

Đây không lẽ là điều lợi do linh hồn rửa tội mà lão đầu nói tới đem lại, cảm giác tinh thần của mình được đề thăng rất nhiều, cùng với đó là sự miễn cảm với mọi thứ xung quanh.

Nhe răng cười thỏa mãn “ có lợi là tốt rồi, nhưng không lẽ phải chịu tra tấn từ vòng sáng này thì mới nhận được “.nghĩ tới đó mặt Vương Lang sụp ngay xuống, cảm giác địa ngục đó không bao giờ hẳn muốn thêm, đã vậy vòng sáng mỗi cái một to, có khi nào cơn đau cũng tăng theo hay không, đáng sợ a. Mà xung quanh cũng đâu có gì giống lối ra, không lẽ cứ nằm yên chờ tỉnh lại. Lỡ không tỉnh luôn thì sao, không được thiếu niên anh hùng như ta không thể mặc số phận đưa đẩy được, phải bước hết con đường vòng sáng này, ít nhất như vậy cũng không phải là vô ích, đúng vậy. Không thể buồn bỏ được, thấy lợi mà không làm tuyệt không phải là Vương Lang ta, tiếp tục thôi. Cắn răng, hẳn một tay rung rung khẽ chạm vào vòng sáng thứ hai, rất nhanh, cơn đau lại đến. Một chốc sau...

Vương Lang biết mình đã sai rồi, tuyệt đối không phải là cơn đau tăng thêm, nó vốn đã là cực hạn rồi, tăng lên trừ khi là chết luôn. Cái tăng thêm là thời gian đau. Lần đầu chỉ mười mấy giây, lần này tới nửa phút, bình thường nửa phút không là gì, nhưng trong đau này, cảm giác cứ như vừa sống qua một kiếp. Thử thách gì ác hơn vậy trời, tại sao không phải là thi đẹp trai, thi anh minh thần võ, mấy cái đó mình cực kì tự tin, không thì cũng là thi ăn uống gì đó, ai lại đem sự già y vô ra mà kiểm tra chứ, thật là phi nhân đạo mà...

Cảm nhận rõ hơn dao động xung quanh, biết là tinh thần mình có tăng tiến nhưng Vương Lang không vui nổi, nhìn đường dài vòng sáng kia kìa, qua hai cái rồi, còn gần trăm cái nữa thôi, cố lên Vương Lang ơi, coi như dạo chơi địa ngục trăm lần, gặp diêm vương võ vai vài cái rồi về. Lại cắn răng, tiếp tục chạm vào vòng sáng thứ ba.

Bên ngoài, cơ thể Vương Lang vẫn đang đứng, giữ nguyên tư thế như khi vòng sáng năng lượng vừa lan tới. Tất cả mọi thứ bày ra vừa rồi đều đã được thu dọn, cái bàn cũng được dựng lên như lúc ban đầu, còn lão bản thì lấy bình trà kẹt trong tay Vương Lang, pha một bình mới, vừa uống trà vừa lặng im nhìn Vương Lang. , gương mặt trầm lặng, lão trầm ngâm : bắt đầu rồi sao, từ giờ con phải tự bước tiếp thôi, tấm thân già này chỉ làm được bấy nhiêu, cố lên cháu ngoan của ta, con là kí thác hi vọng cuối cùng của ta. Một tiếng gia gia vừa rồi của con, dù có thế nào, với ta cũng là đủ rồi.

Toàn thân lão như hư thoát, gương mặt vốn già nua càng thêm suy nhược. Lão đứng dậy, chắp tay ra sau, thân áo cũ kỹ lay nhẹ trong gió, ngẩn đầu nhìn về chân trời. Dáng suy tư .

Chuyện vốn phải kết thúc từ hai mươi năm trước, có thể kéo dài đến hôm nay, ông trời với ta đã không bạc rồi. Các lão bằng hữu, các huynh đệ, chờ ta, sẽ sớm thôi. Bao lâu rồi ta chưa hề uống rượu, đợi ngày gặp lại, chúng ta sẽ cùng say. Các người thật khôn, rủ nhau cùng đi, bỏ ta lại một

mình. Cái gì mà nhiệm vụ truyền thừa chứ, một lũ lừa gạt, được lắm, nay ta đã làm xong rồi, chuẩn bị uống rượu phạt của ta đi. Ha ha ha...

Ngấn đầu nhìn bầu trời, trong không gian vô tận, lão như nhìn thấy những thân ảnh quen thuộc, kí ức năm xưa ùa về, hai hàng lệ nóng lặn trôi, rồi tan đi trong cơn gió vô tình. Đăng bởi: Nha Trang Biển

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương
www.dtv-ebook.com

Chương 7: Buổi Họp Tra Tấn

Cùng lúc khi Vương Lang đang “ hôn mê “. Trong trung tâm ghi nhận xung động năng lượng tinh thần đặt tại thành thị tổng bộ cấp s là một hồi não động. Nguyên nhân là máy tính trung tâm đã đưa ra một dãy phân tích kì lạ, không hợp với thói thường. Rất nhanh chóng ,bản phân tích được đưa lên phòng điều khiển, rồi từ phòng điều khiển liên tục thông qua các cấp cao hơn.

Phải nói là hiệu suất làm việc của các phòng ban khá tốt, chỉ hơn một tiếng sau bản phân tích đó đã được đưa tới phòng họp bầu dục của tổng hành dinh cơ giới, nơi tập trung quyền lực lớn nhất hành tinh. Buông bản phân tích xuống bàn, thở dài một hơi, nhìn một lượt các thành viên có mặt, một lão giả tóc bạc khoảng 7, 8 mươi tuổi nói:“ tính chính xác của máy tính cơ giới trung tâm thì không cần phải bàn rồi, tuyệt đối là chính xác. Từ đó với tiên đề bản phân tích này là chính xác, mọi người hãy nói suy nghĩ của mình “

Bất kì ai trong bàn họp nếu ở bên ngoài đều là kẻ hô mưa gọi gió một phương, quyền lực tột cùng, một quyết định đưa ra có thể quyết định vận mệnh của nhiều thành thị. Nhưng lúc này mọi người đều bốn mắt nhìn nhau, không ai dám lên tiếng trước. Tất cả là vì lão giả vừa lên tiếng.

Ông ta chính là lãnh tụ của liên minh các lãnh thổ và vùng lãnh thổ cơ giới. Đồng thời ông là gia chủ của gia tộc Morgan, gia tộc giàu có nhất thế giới, nắm đa phần thị trường sản xuất và phân phối các sản phẩm cơ giới đặc biệt là dòng sản phẩm chất lượng cao. Từ đó gia tộc morgan qui tụ được rất nhiều các đại sư năng lượng cơ giới, 70% các bằng sáng chế cùng

quyền khai thác độc quyền có giá trị nhất là do gia tộc morgan nắm giữ. Theo thời gian không ai nhớ tới tên khai sinh của ông, chỉ biết là khoảng hơn 60 năm trước, sau khi trở thành gia chủ, ông đã đổi tên và họ chỉ thành một chữ: Morgan. Sự lãnh đạo của ông đã dẫn dắt gia tộc Morgan từ một trong thất đại gia tộc trở thành gia tộc dẫn đầu. Có thể ví von thế này, cái bánh thế giới chia làm 10 phần, gia tộc Morgan nắm 5 phần. 5 phần còn lại chia cho lục đại gia tộc.

Nhưng nếu chỉ tiền và quyền lực thì chỉ vừa đủ để mọi người coi trọng thôi. Những người ngồi ở đây đều là bậc kiêu hùng kiệt xuất trong thời đại của mình, nếu có cơ hội, họ đều khả năng nắm bắt để đạt được những thứ đó. Điều khiến họ vừa kính phục vừa sợ hãi lão già là vì ông chính là vũ sư cơ giới đầu tiên và duy nhất trên thế giới đạt cấp sss. Là người có sức chiến đấu cường đại nhất của nhân loại. Sự dũng mãnh và thiết huyết của ông trên chiến trường năm xưa đã đem lại cho nhân loại 60 năm bình yên phát triển. Không một ai dám nghi ngờ cống hiến đó của ông, có thể nói, ông là người khiến cho kẻ thù cũng phải tôn trọng.

Bản phân tích trên bàn liên quan đến một quyết định 20 năm trước của lãnh tụ Morgan. Đa phần mọi người đều biết quyết định đó là gì, thậm chí có người còn tham dự vào. Người khác cho dù không biết tường tận thì cũng biết vừa đủ rằng đó là một bí mật không cho phép công bố, là một lần duy nhất lãnh tụ buộc phải ra lệnh do sức ép từ bên ngoài, nghe nói sau sự việc đó, dù là thần nhân như ông cũng đã suy sụp và đổ bệnh suốt một quãng thời gian dài. Khi chưa biết suy nghĩ của ông, không ai bại não tới mức nói trước ý kiến của mình. Đặc biệt là những người có liên quan đến sự việc năm xưa. Nhưng chủ tịch liên tục nhìn quanh, đôi lúc lại vô tình nhìn chăm chăm vào một người bất kì, điều đó thật khiến mọi người rùng mình. Không ai dám thở mạnh. Trong phòng lạnh mà mồ hôi vẫn cứ tuôn ra.

Nói thì không dám, mà im lặng thì... nhìn gương mặt ôn hòa tỏ rõ vẻ mong chờ của lãnh tụ, bắt một người vĩ đại như vậy phải chờ đợi cũng là tội lỗi a. Mà lãnh tụ cũng thật là, muốn gì thì cứ nói đi, lời của ngài có đánh chết ta cũng không dám cãi, nhớ năm xưa khi ngài ra lệnh, ai dám dùng dằng một chút thôi đã bị ngài xử ngay tại chỗ rồi. Sao giờ lại cần dân chủ thế này, van ngài đó, cứ tùy ý đi, muốn gì cũng được, không cần phải dân chủ đâu, tuyệt đối không cần. Cùng lắm ngài tùy tiện chỉ vài đứa trong bàn rồi kêu ta đánh, đảm bảo với ngài, hoặc bọn nó hoặc ta, sẽ rời khỏi đây bằng cán. Như vậy còn dễ chịu hơn, chứ cân não kiểu im lặng như thế này, đáng sợ quá.!

Thời gian trong phòng như bị kéo dài ra vô tận, có người không biết làm gì thì thò tay bắt mạch để tự trấn an, nhăm nhăm mạch đập hơn trăm nhịp rồi kiểm lại thời gian thì chỉ mới qua hơn chục giây. Chết tiệt, đồng hồ hư rồi sao, sao tim đập nhanh vậy nè, cứ như vậy thêm chút nữa có khi nào đột quy không nhỉ, mà nếu được như vậy thì cũng tốt. Qua được ải này. Còn dám xảo quyết kia nữa, ngày thường tranh giành lợi ích thì ai cũng phòng mang trợn má, ăn to nói lớn ghê gớm lắm kia mà, sao giờ im thin thít hết rồi, thật không có chút tôn nghiêm gì. Hừm, nếu mạch lên 200 thì có ngắt được không nhỉ, để thử xem sao.

Cái gì cũng có ngoại lệ, khi mọi người trong phòng thần kinh căng thẳng như đang đi trên dây đàn thì có một người vẫn ung dung thong thả, từ đầu tới giờ vẫn đang mãi ngắm mấy bức họa trang trí trên vách. Thậm chí gã còn không biết trong bản phân tích kia viết gì.

Người đó là Hoắc Cách, hay còn được gọi là Đại Hùng Hoắc Cách. Hoắc Cách khoảng gần 50 tuổi là đại tướng cấp 3 sao, cấp độ cao nhất trong binh quyền. Trong quân đội hiện nay chỉ có 4 tướng quân đạt cấp 3 sao mà thôi. Lý do Hoắc Cách vô tư cũng đơn giản, là tướng quân, nhiệm vụ là đánh giặc. Quanh năm quanh quẩn ở chiến trường, lâu lâu mới vào tổng thành mỗi lần. Mà mấy năm nay chiến sự vẫn yên bình, có họp hành

gì thì cũng không liên quan đến gã, từ đó hình thành thói quen chỉ cần ngồi cho có mặt là được, im lặng từ đầu tới cuối, lần này chắc cũng như vậy thôi. Chờ họp xong thì quắc vài kẻ rủ đi uống rượu là được.

Quan trọng nhất là chọn nơi nào thật sang trọng, dặt kèm thêm vài huynh đệ, uống cho thật say, cứ vậy bất tỉnh lảng ra đó tự khắc có người trả tiền còn huynh đệ thì đưa mình về, gói thêm vài chai mang về là tốt nhất. Gã cũng không muốn như vậy, khổ cái là rượu ngon thì quá mắc, mà rượu đủ để gã say thì không tính bằng đơn vị lít. Tiền lương tướng quân thì lọt hết vào tay vợ, có vào mà không có ra, không lẽ mình uống rượu mà lại bắt cấp dưới trả tiền. Dù sao cái đám trước mặt ai cũng là đại phú gia cả, lọt chút da cũng chẳng xá gì. Mình đường đường là đại tướng 3 sao, bọn họ dám không cấp cho mặt mũi, mà không nể mặt mình cũng phải nể mặt vợ mình, dù gì cũng là cục trưởng bộ phận phát triển trang bị quân sự cơ giới, nghe nói sắp lên bộ trưởng rồi. Có vợ có chức có quyền cũng thật là tốt.

Từ đầu buổi họp Hoắc Cách đã suy nghĩ hôm nay tới phiên ai đây. Dù sau đều là đồng liêu cả, không thể nhất bên trọng nhất bên khinh được, làm người quan trọng nhất là công bình. Ngẫm tới ngẫm lui thì chỉ còn tên La Phúc, nghĩ tới đây Hoắc Cách bỗng tức giận. Tên La Phúc này đường đường là gia chủ của La gia, giàu nứt tường đổ vách ra, vậy mà keo kiệt nổi tiếng. Chưa có ai ăn được của hăn một xu nào. Lần nào rủ, hăn cũng kiếm cớ thoái thác, không thì cũng lẩn nhanh như trạch, thậm chí có lần còn lấy cớ đau bụng đi vệ sinh, đứng chờ một hồi mới biết hăn lủi cửa sau từ lúc nào. Không được, hôm nay cho dù phải lấy dây trói lại cũng phải khiên tên nhà giàu La Phúc này đi “giao lưu tình cảm”. Vì cái tên Đại Hùng Hoắc Cách vì mười mấy huynh đệ chờ mình bên ngoài, hôm nay phải quyết tâm ra tay. Nghĩ đến đây, theo thói quen khi dẫn binh, Hoắc Cách đập tay cái “rầm” trên bàn rồi gào lên: “đã đánh là phải thắng”.

Bầu không khí im lặng trong phòng họp chợt vỡ tan, khi tiếng đập bàn vừa phát ra, có vài người ngay lập tức theo đà ngã xuống úp mặt trên bàn,

người khác thì ngả đầu ra phía sau, mắt lim dim, vài người khác thì không sai biệt lắm đầu quẹo sang bên trái hoặc bên phải tùy ý. Theo mắt thường nhận định, có thể là ngất, xỉu, hoặc đột quy gì đó. Còn vài người nữa thì do chưa kịp chuẩn bị, hay do chậm chạp không phản ứng kịp nên vẫn chưa có động thái gì đáng kể. Riêng ngài lãnh tụ thì vẫn giữ thái độ trầm ngâm.

Mọi việc diễn ra rất nhanh, khi tiếng hét kế tiếp vang lên, tất cả mọi chột khựng lại. Người đang sắp nằm xuống bàn, chỉ còn cách vai phân là va chạm bỗng mở mắt, xoay đầu nhìn về phía Hoắc Cách, rồi từ từ ngời thẳng dậy, người khác thì đơn giản hơn chỉ cần thẳng đầu lên thôi. Cùng nhìn về một hướng, ai cũng như thấy thú lạ, chăm chăm nhìn vào mặt Hoắc Cách.
Đăng bởi: Nha Trang Biển

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 8: Đại Hùng Hoắc Cách Đại Tướng Quân

Biểu tình của mọi người khi nhìn Hoắc Cách vô cùng đa dạng. Nhưng có một điểm chung là thay đổi vô cùng nhanh chóng. Đầu tiên là ngạc nhiên sững sờ, phải nói Hoắc Cách là người cuối cùng cùng họ nghĩ tới sẽ có ý kiến gì trong buổi họp hôm nay. Không lẽ bao năm không ra tay, khi xuất thủ lại là lôi đình bão tố, đúng là không hợp với thói thường a

Sau đó là trầm ngâm suy nghĩ, hẳn định làm gì đây. Luận về quyền lực hẳn là đại tướng 3 sao, nắm trong tay một sư đoàn thiết giáp cơ giới hạng nặng. Quân số không phải nhiều nhất nhưng tuyệt đối là tinh anh, có sức chiến đấu lớn nhất. Còn vợ hẳn thì nắm trong tay quyền tài phán cùng với danh ngạch thu mua quân trang hàng năm. Nhưng quan trọng nhất là nghe nói cha vợ của hẳn là bạn cùng chiến đấu của ngài lãnh tụ, thỉnh thoảng có người còn thấy hai người uống rượu kể chuyện xưa.

Luận về năng lực chiến đấu cá nhân thì càng ghê gớm, trong bàn này ít nhất cũng phải top 5, nếu bộc phát có thể tiến vào top 3 cũng không biết chừng, biệt danh Đại Hùng Hoắc Cách đâu phải vô duyên vô cớ mà sinh ra. Công nhận ấn dấu sâu thật, chặc chặc, hẳn định làm gì đây, mà vừa nãy hẳn hét gì nhi ; đánh là phải thắng,,uhm... đánh là phải thắng,,, a,khắc khặc, biết rồi, đánh là phải thắng . .

Lúc này thì mặt mọi người dẫn ra, đưa mắt nhìn nhau mặt ai cũng có nét cười cười, vài người còn hờ cả răng, rõ vẻ sung sướng khi thấy người gặp họa, trừ tên vừa đập bàn ra chẳng có ai là nai tơ cả, từ đầu tới cuối chỉ vài giây thì ai cũng hiểu ra được vấn đề.

Câu “đánh là phải thắng “ lần nào duyệt binh hẳn chẳng gào lên. Quan trọng nhất là trong bàn rượu khi say lên lúc cạn chén thì luôn miệng hò hét. Thắng con này chắc chắn là ngủ mơ này giờ rồi giật mình đập bàn la hét đây mà. Nhìn bản mặt ngơ ngác ngốc trệ của hẳn bây giờ thì tuyệt đối không sai rồi, lợi hại, lợi hại. Lúc này mà không châm đầu vào lửa thì đúng là có lỗi với bản thân rồi .

Người đầu tiên lên tiếng không ai khác chính là La Phúc, gia chủ của La gia, đã tức thẳng này lâu rồi, từ khi bước chân vô nó đã nhìn chăm chăm vào mình, không lẽ lần nào họp xong cũng phải chồn về bằng cửa sau. Ta đường là gia chủ, tiếc gì với người mấy đồng uống rượu, chỉ là con gấu người ngoài uống ra thì cái gì cũng không biết, đặc biệt là không biết điều. Cũng vì là gia chủ nên ta phải bảo toàn phương châm của La gia “ thấy lợi thì không buông, không lợi thì không làm“. Cái hổ này là tự người đào, ta chỉ tiện chân thôi. La Phúc trịnh trọng hẳn lên.

“ ngưỡng mộ Đại Hùng tướng quân đã lâu, nhiều lần La mỗ muốn thân gặp mà không được, lần này thấy đúng là anh minh thần võ, chính khí ngất trời, xin hỏi Đại Hùng tướng quân có quan điểm thế nào về vấn đề cấp ss này. Xin nói ra để mọi người cùng bàn luận “

Da đầu Hoắc Cách giựt giựt, mẹ mày cái thứ chui nhà xí, ông còn không biết tờ giấy viết gì, làm quái có cái rắm quan điểm nào, mà cái gì cấp ss, văn kiện bổ nhiệm ta thành tướng 3 sao cũng chỉ cấp a thôi mà. Vợ ta lồng kính treo ở phòng khách kia. Mồ hôi trên trán Hoắc Cách bắt đầu tuôn ra, im lặng nheo mắt nhìn La Phúc.

Người kế tiếp lên tiếng là gia chủ Lý gia, Lý Khang.

“Đầu tiên phải cảm ơn Đại Hùng tướng quân, toàn bộ vật tư của tổng hành dinh là do Lý gia ta đóng góp, phải nói Đại hùng tướng quân ngài là người đầu tiên ra tay kiểm tra tính chắc chắn của tổng hành dinh đó a, Cái bàn này có thể chịu được một chút bá khí của đại tướng quân, thật khiến Lý

gia ta tự hào, cái đập bàn vừa rồi đối với Lý gia phải nói là công đức vô lượng đó nha. “ tiểu hùng ơi là tiểu hùng, người với ta cũng không có oán thù gì, chuyện uống rượu chùa của người ta cũng không thèm quan tâm, nhưng vợ người thì không được, mấy năm rồi danh ngạch cung ứng của Lý gia ta liên tục bị cắt giảm đó. Hôm nay người mà qua không được cửa ải này , thì Đại Hùng sẽ tiểu cầu mà thôi.

Vài người trợn mắt nhìn Lý Khang, thẳng này đúng là nham hiểm thật, ai mà tin cái vẻ ngoài mập mạp hiền lành của hắn thì coi chừng chết không có chỗ chôn. Nghe nói La gia với Lý gia thân nhau lắm, việc xấu nào cũng làm chung, hôm nay nhìn lại chắc là không sai rồi. A miêu a cầu này đúng là đồng thanh đồng khí. Tên Lý Khang này biết chắc là Hoắc Cách sẽ chọn cách giả ngu qua ải nên khai cái việc đập bàn ra, đường nào con gấu kia cũng chết, cái bàn của chủ tịch cũng không dễ đập vậy đâu. Chúc mừng người, vui lòng làm con cừu tế lễ đi.

Có người dẫn đầu, liên tục thêm nhiều người nữa lên tiếng ,nào là ngưỡng mộ đại hùng, đại hùng lợi hại, đại hùng anh minh, có người còn khai ra công trạng mấy chục năm trước của đại hùng. Dù sao nín nhịn này giờ, không xả ra, có khi lại thành âm bệnh thì không tốt. Phải nói là chưa bao giờ đám đại đầu này thống nhất đồng lòng đến như thế, cái hố đào cho Hoắc Cách càng lúc càng sâu. Tất nhiên cũng có người lương thiện hơn một chút chọn im lặng hay gật đầu hưởng ứng mà thôi.

Da mặt Hoắc Cách càng lúc càng đen, khỏi suy nghĩ cũng biết đám người kia đưa mình lên cao để lát nữa đập mình té xuống. Chắc chắn là chuyện này rất nghiêm trọng rồi, chục năm nay đâu có vấn đề nào cấp ss, mà hình như còn liên quan tới lãnh tụ. Lỡ mà nói gì bất kính với lãnh tụ thì cha vợ đánh mình chết, nghe nói năm xưa lãnh tụ cứu mạng cha vợ cũng không phải một hai lần.

Không được, phải tìm cách giải quyết thôi, đám lang sói kia tuyệt đối không buông tha mình. Người khác không bồi thêm đã là quá tốt rồi, làm gì

có tâm giúp đỡ. Phải tự chông cây vào mình thôi. Làm sao đây, làm sao đây.

Như người ta hay nói, đại ba năm thì cũng có một giờ để khôn. Dưới áp lực cường đại thì bộ não của Hoắc Cách cũng đã làm tốt việc của nó. Một phương án giải quyết được đưa ra, vô cùng đơn giản, lại cực kì thích hợp với Hoắc Cách, chỉ có một chữ: “đánh”.

Đúng vậy, phải đánh rồi khoanh tay chịu trói, từ đầu tới cuối không cần phải nói gì cả. Như vậy, cũng chỉ là phạm luật thôi, có thể hợp lý rồi khỏi phòng, cùng lắm là ra tòa án binh. Có thể lãnh tụ sẽ giận nhưng chắc không nhiều lắm, dù sao như vậy còn tốt hơn là trực tiếp nói gì sai hay bất kính. Đó mới thật là tai họa. Đã vậy vấn đề chỉ còn có một, đó là đánh ai.

Chuyện khác thì có thể nhưng chuyện đánh nhau thì Hoắc Cách tuyệt đối sáng suốt. Nếu không đánh nhau giỏi thì làm sao thành đại tướng ba sao. Cái đầu của hãn bắt đầu lạnh lại.” hơn một nửa người ở đây đều đáng bị đánh cả, La Phúc với Lý Khang thì tuyệt đối không thoát rồi, hai thằng này cần phải chăm sóc đặc biệt. Tiếp theo là ai đây, dù gì cũng phải đánh, đã như vậy thì đánh nhiều một chút, chuyện có truyền ra thì cũng không làm mất mặt Đại Hùng tướng quân ta. Phải thật nhanh, thật bất ngờ, không nên chọn người ngồi xa quá, cũng phải né mấy cao thủ ra ,sẽ làm giảm hiệu suất ,đồng thời cũng phải..... “

Trong lúc “ âm mưu “, khí thế của Hoắc Cách chợt biến đổi, khí thế của một tướng quân quanh năm suốt tháng sát phạt nơi chiến trường dần hiện ra, không gian xung quanh gã dần dần cô đọng lại.

Người đầu tiên phát hiện biến đổi của Hoắc Cách không ai khác chính là ngài lãnh tụ, nhưng ông vẫn bảo trì thái độ điềm nghiêm ban đầu. Kế tiếp, rất nhanh các cao thủ khác cũng phát hiện, phản ứng trước nhất là ba vị đại tướng quân 3 sao khác, có người còn âm thầm dẫn động vùng không gian tinh thần của mình. Năng lực chiến đấu cá nhân của mọi người ở đây

đều thuộc vào tầng đỉnh cấp, đều là cao thủ nhất đẳng. Biến hóa của Hoắc Cách không dấu được ai, không khí xung quanh bàn họp dần dần ngưng trọng, căng thẳng hiện lên. Nhưng nhìn chung thì sức ép vẫn không bằng lúc trước. Nói gì thì nói, tiểu hùng sao so với lãnh tụ được. Chỉ khổ cho Hoắc Cách, cái gì mà bất ngờ với nhanh chóng kia chứ .

Biểu tình của mọi người rất đa dạng, có ngạc nhiên, có tức giận, có trầm lặng, vài người còn tỏ ra hứng thú. Không tốt nhất là mấy người vừa ném đá Hoắc Cách, mặt ai cũng tối sầm. Thăng này tính làm gì đây, khí thế lớn tới như vậy, tính mạnh động à. Không giả ngu vượt ải được thì định điên cuồng xông qua sao. Lãnh tụ thì thách rượu hần cũng không dám rồi. Tính đánh ai đây. Vài người còn lăm bằm, không phải ta, không phải ta nha, người muốn bao nhiêu rượu ta cũng cho mà.

Kém sắc nhất là là La Phúc với Lý Khang, ai ngờ nó định làm thật chứ. Mà mình cũng sơ hở thật, thăng óc nho này ngoài đánh đấm ra thì còn làm được gì. Giờ thì tốt rồi, chắc chắn nó nhắm vào mình. Chơi tâm kế thì được, chứ ai ngu mà so năm đấm với con gấu ngốc này, hình như chục năm trước lúc vừa thăng chức hần đã là trung cấp kim cơ giới đấu sĩ rồi. Ai biết bây giờ tăng lên bao nhiêu.

Khi đã chuẩn bị xong “ mưu kế “ khẽ nhìn một chút, thấy lãnh tụ vẫn “ bình thường “ Hoắc Cách an tâm. Nhíu mày, liếm môi một cái, mắt xoay vòng, kiểm tra lần cuối vị trí của mấy mục tiêu, hần mấp máy môi” ba, hai, một. Bắt.... “ Đăng bởi: Nha Trang Biển

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 9: Thư Kí Raphen

Vốn đang là tâm điểm chú ý, nhất cử nhất động của Hoắc Cách đều không thoát được ánh mắt của mọi người. Cái nheo mắt điểm danh của hắn cũng quá lộ liễu đi, mọi người đều đã đoán được ai sẽ là mục tiêu của tên gấu điên kia. Người không liên quan thì thở phào nhẹ nhõm, từ từ thu lại khí thế, lòng vui như đang xem kịch, nhìn chung Hoắc Cách chính là cứu tinh của họ, chuyện náo lên thì chắc chắn buổi họp không thể tiếp tục được rồi, mọi người đều vui. Chỉ tội cho mấy người kia phải chịu nỗi đau thân xác một chút thôi. Trình độ bọn họ nếu chịu trọn một quyền toàn lực của Hoắc Cách, thì chỉ cần nằm tịnh dưỡng vài năm là có thể bắt đầu tự thở được rồi. Không cần lo quá.

Trong lòng sáng như trăng rằm, ba vị tướng quân liếc mắt nhìn nhau, rồi từ từ hạ thấp vòng khống chế tinh thần của mình lại. Cứ mặc thẳng ngực đó ra tay, lát nữa chỉ giả vờ bảo hộ lãnh tụ là được, mà mấy kẻ kia cũng không tốt lành gì, đáng đánh, có người còn bắn khoãn “liệu lát nữa có nên lén bồi thêm vài cú không nhỉ, đâu phải lúc nào cũng có dịp”

Khổ tâm nhất là mấy kẻ bị điểm danh, đầu to ra như cái đầu, liên tục dùng ánh mắt để trao đổi với nhau, đều là kẻ ăn to nói lớn cả, ngày thường chỉ cần ho nhẹ một cái là tự khắc thành bão. Không lẽ hôm nay phải nằm cán mà đi ra. Mà trốn thì không được, lãnh tụ còn đang ngồi, chỉ có cách cùng hợp tác, nếu chặn được vài đòn đầu của tên điên kia thì có thể tạo thế để thoát thân. Quan trọng nhất là phải nằm trước thời điểm phải chặn được đòn đầu tiên. Cũng không khó gì lắm, nhìn mặt hắn là biết ngay thôi.

Lúc Hoắc Cách bắt đầu đầu đếm nhẩm trong miệng thì mọi người đều đã chuẩn bị sẵn sàng, đến lúc rồi, bom đã đếm ngược, dùng hết sức bú sữa mẹ đi, đừng ai bảo lưu, sống chết chỉ một khắc này thôi.

Đúng lúc đó, một giọng nói nhẹ nhàng, trầm ấm vang lên, mọi người đều như tỉnh lại, tình huống ngay lập tức biến hóa, tụ thể của tất cả đều tan biến, tất cả đều tập trung lắng nghe.

“Thưa lãnh tụ, vấn đề này hơn 20 năm trước đã được xếp vào cấp độ ss, cấp độ liên quan đến tồn vong của nhân loại. Mặc dù chuyện đó vốn dĩ đã kết thúc nhưng nếu xác định bản báo cáo này là thật thì sẽ vẫn được liệt vào cấp độ như cũ. Theo luật nếu là việc liên quan đến tồn vong nhân loại, cụ thể là từ cấp s trở lên. Cơ cấu chính quyền sẽ đổi thành chế độ quân chủ tập trung, mọi thứ đều do lãnh tụ ngài quyết định, mọi phản đối đều vô hiệu. Có lẽ chính vì vậy mọi người ở đây mới không lên tiếng, chính là chờ đợi mệnh lệnh của ngài đó thôi. “

Mọi người đều ngỡ ngàng, đúng vậy, quá chính xác. Không phải là mình không dám nói mà chính là không được nói, bị vô hiệu rồi mà. Đơn giản thế mà sao không nghĩ ra từ đầu, đáng ghét nhất là mấy tay bên lập pháp kia. Vài người dương lên ánh mắt bất thiện. Ở không lâu quá nên đầu óc đóng rêu hết rồi hay sao, nhẽ ra phải nghĩ ra từ đầu chứ, tới tháng cầm lương không thấy xấu hổ à, phải chinh đốn mới được, làm mọi người quá khổ cực đi.

Giống như gió xuân tràn qua, mọi người đều sản khoái tới tận cùng. Mắt cảm kích nhìn người vừa lên tiếng. Thì ra chính là ngài thư kí Raphen anh minh vĩ đại đây mà. Từ lâu đã biết ngài cực kì thông thái rồi, hôm nay thấy rõ, trí tuệ của ngài đúng là sáng như ánh dương, khó ai bì kịp, câu nói vừa rồi của ngài thật là làm cho cảm kích không thôi, coi như ta nợ ngài một cái ân tình đi.

Khác với mọi người ở đây, Raphen chỉ là một người bình thường, không khai mở được năng lượng tinh thần, không có sức chiến đấu, không biết chế tạo, cũng không có hậu trường cường đại gì. Đứng được ở đây cũng chỉ nhờ trí tuệ và sự tận tâm trong công việc mà thôi. Mặc dù chỉ mang chức thư kí, không có thực quyền, nhưng không ai dám coi thường Raphen. Phải xem là thư kí của ai cái đã. Mọi người đều biết nhiều năm rồi mọi quyết định hay văn bản có liên quan đến lãnh tụ đều là do Raphen một tay soạn thảo. Mà Raphen cũng chưa bao giờ làm người khác thất vọng. Ngoài làm việc hiệu quả ra, nhân phẩm của Raphen cũng rất tốt, hành sự vô cùng điệu thấp, luôn giữ khoảng cách vừa phải với mọi người. Không xa cách cũng không nịnh nọt, tuy không có khả năng sử dụng năng lượng cơ giới hay tăng phúc tinh thần, nhưng có thể xem thư kí Raphen là cỗ máy lao động hình người, việc gì cũng có thể chu toàn, đạt hiệu quả tối ưu cả. Lần này chính là minh chứng tốt nhất, cần gì phải giải cái nang đề do lãnh tụ đặt ra, chỉ cần tuân thủ theo luật mà giao lại cho ngài là được rồi.

Ngài lãnh tụ vốn luôn trầm ngâm bồng thờ dài một hơi tiếc nuối, đầu gật khể :

Ta chỉ là muốn biết suy nghĩ của mọi người, xem thử có ý mới gì tốt hơn không thôi. Nếu đã vậy Raphen người hãy lập phương án đi, rồi đưa ta kí, theo giao thức mà làm là được.

“Thư lãnh tụ, tôi đã soạn thảo sẵn phương pháp sử lý. Chủ yếu là dựa vào tổng kết từ thông tin và kinh nghiệm của các lần trước. Bố cục bày ra không lớn nhưng tuyệt đối đủ để giải quyết mọi tình huống phát sinh.” vừa nói Raphen vừa đặt một tập văn bản xuống bàn.

Raphen đúng là Raphen a, vấn đề vừa phát hiện không bao lâu đã làm xong phương án giải quyết, lại còn bài bản thế kia. Thật là không đơn giản, hiệu quả làm việc tốt thế này thật không hổ là thân tính bên cạnh lãnh tụ, mọi người gật gù tấm tắc.

“ Vậy là tốt rồi “ lặng im đọc qua một lượt, nâng bút lên định kí vào thì lãnh tụ bỗng ngẩng đầu lên hỏi :“ có ai có ý kiến gì khác không, cứ nói ra đi“.

“ không ,không , tuyệt đối không, ai có ý kiến thì đúng là đồ con lừa, ta tuyệt liều mạng với hăn ,lãnh tụ cứ buông tay đi, không cần quan tâm tới bọn ta” . Thấy mọi người không nói gì, lãnh tụ buông bút kí, rồi nói thêm một vài câu thông lệ, cuối cùng với vẻ mệt mỏi ông chậm chậm đứng dậy rời khỏi phòng, theo sau là thư kí Raphen. Buổi họp cứ vậy chấm dứt. Nếu có gì đáng nói tiếp theo thì chính là việc hai người gia chủ của La gia và Lý gia tay bắt mặt mừng với Hoắc Cách, thoạt nhìn cứ tưởng anh em lâu ngày gặp lại, có chiên cá thì cũng không lật mặt nhanh như vậy đi. Rừ rừ một chút cả ba mặt mày tươi rói dắt tay cùng đi, nói gì thì nói ,không ai muốn xích mích với một phần tư quân lực của hành tinh. Còn Hoắc Cách thì đơn giản hơn, có người mời rượu là được rồi, mọi vấn đề không phải chỉ từ đó mà ra sao, chặc chặc, hai con gà béo này, phải rử thêm mấy chục huynh đệ mới được, kéo thêm tiểu đội cấp dưới để chúng khiên rượu ,quên ,khiên mình về luôn, “ ngân hà nhất lâu “ thẳng tiến.

Quay lại chuyện chính là Vương Lang, lúc này vẫn đang chìm trong thử thách tinh thần của mình. Ngoài thế giới thật vẫn chưa tới một canh giờ nhưng trong thế giới tinh thần của Vương Lang cứ như vài năm trôi qua.
Đăng bởi: Nha Trang Biển

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 10: Thầy Trò Vô Vọng

Lúc này thì Vương Lang đang nằm thở sấp, mặt méo tới không còn méo hơn được nữa. Vốn khi hết thời gian tra tấn thì không có cảm giác gì lưu lại, phải thấy thoải mái mới đúng. Nhưng việc một chân thiên đường, một chân địa ngục như thế này thật quá đáng sợ đi. Đã là vòng sáng thứ 40 rồi, lúc này thì vòng sáng đã to bằng ngọn đồi nhỏ, thời gian chịu đựng từ vài giây ban đầu giờ đã tính bằng tuần. Cảm tưởng của Vương Lang là mỗi vòng sáng là một tên khổng lồ, còn mình thì chủ động chui vào đít để mặc cho chúng nó dày xéo. Thân xác này mà là thật thì chắc đã bị chà đạp tới một mảnh bụi cũng không còn.

Quan trọng nhất vẫn không thấy dấu hiệu gì của lối ra. Có đi học thì cũng có giờ ra chơi, đi làm cũng có giờ nghỉ, đua xe thì cũng có điểm dừng chứ. Như vậy đúng là hành hạ đơn thuần mà. Cực đoan như vậy, có khi nào qua hết trăm vòng này lại dùng dùng hiện ra trăm vòng khác hay không. Nghe nói địa ngục có tới 18 tầng, mà nơi này chỉ hơn chứ không kém. Nghĩ tới đây da đầu Vương Lang rung lên.

Biến hóa về tinh thần cũng không làm Vương Lang hứng thú nữa, tốt hơn thì được gì, có làm bớt đau đâu. Mà có khi đây chỉ là mơ, lúc tỉnh dậy tất cả trở về không thì khốn. Sợ hi vọng càng nhiều thì thất vọng càng lớn thôi. Không biết mấy người hôn mê nằm trong bệnh viện có cảm giác giống mình lúc này không nhỉ. Haizzz, nhân gian thật là nhiều bi ai quá đi.

Cảm thán xong Vương Lang mặt không biểu cảm, thậm chí không thèm nhìn, tay quơ ra vẩy vẩy về hướng vòng sáng, giống như sáng sớm đập đồng hồ báo thức vậy. Thật sự lúc này hẳn chẳng còn cái gì là ý chí hay

quyết tâm nữa, chỉ chịu đựng trong vô thức thôi. Dù sao không còn đường nào khác để đi, lỡ sa vào rồi thì phải làm tới cùng thôi, mặc cho vòng sáng đây đưa đi, thân ta là con bướm tả tơi dập diều trong chiều hoang lộng gió(p.s: có lẽ mấy cô gái ăn sương cũng nghĩ vậy a, không chống cự được thì phải buông xuôi thôi, nghe nói đau đớn cũng là một dạng của hưởng thụ).lại qua thêm một ả nữa.

Lão đầu đã thôi suy tư, mặt đang đơ ra nhìn Vương Lang, thẳng nhai này làm cái gì đây.

Việc một bậc đại sư dùng tinh thần lực bản thân để tạo chấn động, kích thích khai mở vùng chứa tinh thần của học đồ vốn không xa lạ gì. Đương nhiên ở thành thị cấp thấp như La Đông thành thì sẽ không xuất hiện, chẳng ai cấp bậc đại sư lại về đây cả.

Nhưng ở các thành thị cấp cao lại diễn ra thường xuyên, đã hình thành qui luật chung. Mỗi học viện ,hay trung tâm huấn luyện ,giảng dạy ,cứ cách đoạn thời gian sẽ tổ chức khai mở rửa tội đồng loạt cho người mới thường là trẻ đã học xong trung cấp, từ 14 tới 20 tuổi ,cũng có thể hơn. Các nơi đó đôi khi lại trả giá không nhỏ để mời những đại sư danh tiếng trực tiếp ra tay. Trước đây lão đã từng được mời nhiều lần, cũng đã chọn những những nơi tốt tiếng nhất để giúp đỡ .

Qui tắc của quá trình lão nắm rất rõ. Khi làn sóng tinh thần xâm nhập. Người không chịu được, bị hôn mê lập tức xỉu xuống sẽ xem là không có cốt cách, chỉ là người bình thường. Nên chọn học ở trường bình thường để có kiến thức phổ thông, sau này cũng khó làm được gì lớn. Người như vậy là nhiều nhất, chiếm khoảng hơn kém 8 phần.

Còn lại là những người có thể khai mở, coi như đặt chân bước đầu vào lĩnh vực tinh thần cơ giới, sẽ được đầu nhập vào học viện chuyên môn. Phụ thuộc vào lĩnh vực họ khai mở, ví như người có tinh thần thuộc khả năng

khống chế, điều khiển sẽ đi theo hệ vận động, chiến đấu, vì họ có thể phát huy hiệu xuất của sản phẩm tinh thần cơ giới đạt đến mức cao nhất.

Người có khả năng phân biệt, sắp xếp sóng tinh thần chủ yếu là giảng dạy, quản lý.

Phụ thuộc vào cơ địa bẩm sinh, cũng có vài người được xếp vào dạng đặc thù ,ví dụ như cảm giác từ xa; tương tác được với sinh vật, cây cối; ăn nặc; tạo vòng bảo vệ ; cách không khống chế ; thay đổi nhiệt độ nóng ,lạnh; đọc suy nghĩ ; tương tác được với máy tính; dẫn động trọng lực ; điều khiển gió, mây....nói chung là nhiều lắm. Việc phân biệt đã có chuyên gia lo liệu, người như vậy rất được coi trọng, hướng đi tương lai vô cùng rõ ràng, sẽ có bộ phận riêng đào tạo.

Những người kể trên lại có thể xếp thành các thứ hạng cơ bản ; trung bình, khá, tốt, sau đó dựa vào xếp hạng để phân biệt nhận được đãi ngộ ít nhiều. Cách phân biệt cũng đơn giản, chính là dựa vào số vòng sáng họ vượt qua. Các đại sư có thể dễ dàng nhìn thấy số lượng vòng sáng trong vùng tinh thần dẫn động của học viên. Có thể coi mỗi vòng sáng là một kho tích trữ tinh thần. Số lượng tích trữ được càng nhiều thì khả năng tiếp thu, học tập ,vận dụng, phát huy càng lớn. Càng đáng được đào tạo.

Theo vậy, từ 1 tới 3 vòng là trung bình. 4 tới 8 là khá. Cao hơn là giỏi.

Tiếp theo phải nói tới những trường hợp đặc biệt. Chiếm chưa tới 1% tổng số. Nhiều khi cả ngàn người khai mở mà không có được 1 người đạt được. Đó là những người vượt qua được hơn 15 vòng sáng.

Những người như vậy được coi là tinh anh, không còn phụ thuộc vào lĩnh vực khai mở nữa. Dù có chọn làm gì thì tuyệt đối đạt đến đỉnh cao, thử hỏi người cầm muống xúc cát còn ta lái xe múc, so cái rằm à. Họ luôn là trọng điểm giành giật của các tổ chức. Không ít lần vì muốn tuyển được mà trở mặt đấu đá nhau không thôi.

Thường chỉ có hai ngành là có thể cạnh tranh tuyển dụng với nhau , là học viện chiến sĩ cơ giới và học viện tinh thần cơ giới sư. Chiến sĩ thì khỏi nói rồi, an nguy cả hành tinh phụ thuộc vào người, nhưng không lẽ người cưỡi trường đi đánh nhau, liệu chịu được mấy đòn. Không có trang bị của cơ giới sư ta người chỉ là con gà con thôi.

Thường thì người thắng cuộc là học viện cơ giới sư, vì dù sao qua rèn luyện người kém chút vẫn thành chiến sĩ được. Còn muốn là đại sư tinh thần năng lượng cơ giới người tuyệt đối phải là tinh anh, nếu không thì mạch năng lượng đặc thù người cũng không khắc được, đừng nói tới quán linh. Nhưng số lượng học viện cơ giới sư cũng không ít, mỗi vùng lãnh thổ cao cấp vài cái, thuộc liên minh gần chục, chưa nói tới những học viện phụ thuộc các gia tộc. Chỉ riêng gia tộc Morgan đã chặn chục rồi. Mấy gia tộc khác kém hơn một chút nhưng cũng không quá nhiều, đầu tư vào tương lai thì không bao giờ sai cả, đôi khi chỉ cần một bằng sáng chế là đủ để bù tổn thất, thậm chí có thể thay đổi vị thế của cả gia tộc. (p.s:chắc La gia đứng thứ 2, không lợi không làm, thấy lợi không buông mà)

Lý do lão đầu đơ mặt là vì khi khai mở tinh thần, thời gian vượt qua một vòng mạch kế người cảm giác ra sao, thì thời gian thực chỉ khoản 3 phút, các vòng sáng đều giống nhau nên lấy con số 3 phút làm trung bình là tương đối chính xác, người kinh nghiệm có thể phụ thuộc vào tổng thời gian để đoán số vòng sáng người vượt qua. Đó là cách các người tuyển lựa xác định trước đối tượng trọng điểm cần tranh giành.

Nhưng thẳng nhãi này đứng hơn hai tiếng rồi a, lúc lão còn mong Vương Lang kéo dài một chút, khi gần một giờ thì mặt hớn hở không thôi, thậm chí còn hét lên vui sướng “ ta có người kế thừa rồi “. Còn bây giờ thì mặt lão như chồng trẻ lần đầu dắt vợ đi đẻ. Lo lắng không thôi, mỗi giây trôi qua lại càng hồi hộp thêm. Thỉnh thoảng lại lầm bầm:

“ không lẽ thẳng này xui đứng, nhưng xao động tinh thần quanh nó vẫn đang tăng, nhịp thở vẫn bình ổn, dấu hiệu này nghĩa là vẫn đang trong

quá trình. Nhưng hơn 2 tiếng rồi, không lẽ nó nhân phẩm bộc phát vượt qua được hơn 40 vòng.”

Lão lắc đầu quày quật, như biết tin phụ nữ quanh năm ngủ một mình là lại có con.

“ Không thể nào, tiểu hồ ly này làm gì có chút tốt đẹp nào mà nói tới nhân phẩm. Nhớ năm xưa ta vượt qua 22 vòng đã là kì tích rồi, chấn động suốt mấy năm liền, về sau chỉ có tiểu sư muội là vượt qua được, dù sao cũng là con gái của sư phụ, hơn ta cũng không lấy làm lạ, nhưng nhớ là cũng chỉ có 25 vòng thôi mà, đã là kì tích trong kì tích rồi, còn thằng ôn này thì sao đây.”

Mắt lão sáng lên, đầu lão bắt đầu gật gù như hiểu ra ,ngủ một mình thì đúng rồi, ai không vậy, quan trọng là trước khi ngủ người làm cái gì kia.

“Đúng rồi, chắc tại ta mạnh tay quá nên phát sinh biến cố, có khi khiến thời gian trung bình vượt qua mỗi vòng tăng lên, gấp đôi hay gấp 3 đây, có khi một tiếng một vòng cũng nên ,dù sao cũng không cần hi vọng nhiều quá, chỉ cầu sao vừa đạt chuẩn là tốt rồi, tội nghiệp đứa nhỏ này, vừa sinh ra đã là mạng khổ. Dù thế nào đi nữa ta cũng ráng thu xếp cho con, không cầu công thành danh toại, chỉ cầu sống tốt qua ngày là được rồi. “

Tự biên tự diễn xong, lão bắt đầu cảm thán, tiếp tục lặng im nhìn Vương Lang, cảm giác như trưởng bối nhìn con trẻ tập đi, vô cùng thân ái.
Đăng bởi: Nha Trang Biển

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương
www.dtv-ebook.com

Chương 11: Vòng Sáng Thứ 50

Vương Lang như con thiêu thân, liên tục đâm đầu vào bóng đèn, chỉ khác là đâm hoài mà không chết thôi. Lại qua thêm 9 vòng nữa rồi, thêm vòng này là qua nửa đường rồi, người ta nói đường đời chông gai, nếu ví von vậy thì chắc đây là con đường bán gai quá.

Thời gian chịu đựng mỗi lần đã lên đến gần một tháng, giới hạn của Vương Lang đã đến tột cùng rồi, không thêm được nữa. Thà ngồi yên đây rồi mặc kệ tất cả, khi nào tỉnh lại thì tùy, nghỉ chơi thôi, điên cuồng nhiều đó đủ rồi, biết thế thì lúc đầu nhanh chân chạy cho xong, lão đầu kia có nhìn thế nào cũng thấy không phải là người tốt, sao mình lại tin cơ chứ. Vương Lang nằm lăn ra, ở trong nơi này dù đã rất lâu nhưng vẫn không thấy mệt mỏi, cũng không thấy đói hay buồn ngủ, dù nằm bao lâu thì vẫn tỉnh táo như thường.

Trong vô thức, đầu Vương Lang chợt vang lên mấy bài hát trữ tình, thường hay được phát lúc chiều chiều, từ máy phát thanh của hàng xóm. Đa phần là mấy bài hát chủ đề yêu đương hay thân phận gì đó, bình thường Vương Lang cũng không chú ý lắm, lúc này đây lại vô thức vang lên, dần dần Vương Lang cũng nhẩm hát theo“... làm sao anh dám, trao trọn cho em. Cuộc tình không đầu, cuộc tình phiêu linh,như đôi chuyến tàu, ngược khuất hang sâu, chưa một lần cùng ga, ... làm sao em dám, đặt trọn tay anh. Tình này mơ hồ, tình này như mây, như đem phấn hồng, rải lối không tên, mong một người dừng chân ....”

Mẹ rất thích bài hát này, khi lời bài hát được cất lên, bà hay dừng tay để lắng nghe, có lúc mình còn thấy hai mắt bà rưng rưng khi hát theo ca từ,

hình như lúc còn sống bố hay hát chung cùng mẹ ca khúc này. Lạc ở đây lâu rồi, không biết bên ngoài như thế nào, nếu thật mình hôn mê lâu như vậy thì chắc mẹ thương tâm lắm.

Không được, thiếu niên anh tuấn hoàn mỹ ta đứng lên thôi, nghỉ ngơi đủ rồi. Còn năm mươi vòng chứ năm trăm vòng ta cũng chấp, gian khổ làm nên đời trai mà, xá gì chứ. Vương Lang lấy đà, dũng mãnh nhảy vào vòng sáng.

Thử thách vòng thứ 50 này khác với những vòng trước. Không còn cảm giác đau đớn nữa, xuất hiện trước mặt Vương Lang là một quả cầu năng lượng lớn, sự xao động diễn ra mãnh liệt trên bề mặt quả cầu. Từng tia sáng vút ra rồi tan biến, trông cứ như tập hợp của muôn ngàn tia sấm sét. Bỗng một tia sáng chiếu vào bả vai của Vương Lang, cảm giác đau đớn thể xác đơn thuần xuất hiện, bả vai ửng đỏ lên như bị dội nước sôi. Xoa xoa vai, Vương Lang thầm nhủ :“ đổi món rồi à, dù có thế nào ta đây cũng không ngại đâu” .

Thử tập trung thật nhiều sóng tinh thần vào phía trước, ý đồ của Vương Lang là tạo thử lá chắn xem sao, nếu không được thì tìm cách khác sau. Một tia sáng khác lại chiếu đến, khi xuyên qua vùng năng lượng tinh thần dày đặc thì chiếu vào thân Vương Lang. Vậy mà có hiệu quả, lần này chỉ đau như bị nhang chích thôi, mặt mày hớn hở, Vương Lang liên tục tập trung năng lượng xung quanh tụ lại làm áo giáp.

Lần này thì có hai tia sáng một trước một sau phát ra cùng một hướng. Tia sáng đầu thì bị suy yếu không gây ra tổn thương gì. Nhưng tia sáng sau lại len vào khi sóng tinh thần chưa kịp tụ lại nên vẫn nguyên sức mạnh ban đầu, một điểm trên cơ thể Vương Lang bị đốt nóng. “Âm mưu, tuyệt đối là có âm mưu, được lắm để xem ta đối phó với mi ra sao”

Wương Lang dẫn động thật nhiều sóng tinh thần, đồng thời khiến nó xoay vòng, chuyển động không ngừng. Quả nhiên lần thứ tư phát động là 3

tia sáng thẳng hàng, nhưng đều lần lượt bị tiêu hao bởi vòng xoay năng lượng tinh thuần. Bộ dáng hả hê Vương Lang liên tục bổ xung cho vòng xoáy, gương mặt cực kì tự tin.

Lần kế tiếp nữa thì làm Vương Lang trợn tròn mắt, tia sáng không đi thẳng, nó vẽ một vòng cung vòng ra sau rồi chiếu vào lưng hắn. “ con bà nó, khôn vừa thôi chứ, ai dạy mi chiêu đánh lén đó hả, như vậy là không quân tử đâu, được lắm, xem ta tiếp chiêu đây“. Lấy bản thân làm tâm, Vương Lan tạo một quả cầu năng lượng tinh thần vây xung quanh. Cách này đúng là hiệu quả, liên tiếp vài lượt kế không làm gì được hắn. Chưa kịp an tâm, bỗng một tia sáng lớn mạnh mẽ xuyên qua vòng chắn, chiếu vào trán hắn, tạo thành vết bỏng tròn xoe như cái chén trên đầu.

“ âm mưu, tuyệt đối là có âm mưu, phải nói là có âm mưu tầng tầng lớp lớp, dùng mưu không được thì chuyển sang cường công à, đừng tưởng là ông đây bó tay chịu trôi“. Ngoài lớp bảo vệ ban đầu, Vương Lang liên tục tạo thêm hai lớp nữa, tầng năng lượng bao bọc đã lớn bằng quả kính khí cầu. Lúc này thì tinh thần Vương Lang đã bắt đầu mỏi mệt, nhưng hắn vẫn gắng gượng duy trì, lại có chút thích thú, dù sao thế này vẫn hơn là thúc thủ chịu đau đớn mà không cách nào phản kháng.

Theo thời gian, “ chiêu số” của quả cầu càng biến hóa, mạnh mẽ hơn. Cũng nhiều lần Vương Lang ăn thiệt thòi nhưng cũng nhanh chóng tìm ra đối sách. Qua khoảng mấy ngàn lượt quả cầu nay đã nhỏ bằng một phần mười ban đầu. Rồi lại dần dần teo nhỏ, cuối cùng trở thành một vòng sáng màu xanh dương bay vào đầu Vương Lang.

Kế tiếp, không gian xung quanh dần dần tan biến, một tia sáng xuất hiện từ phía chân trời rồi lớn dần lên ,bao trùm xua đi không gian tăm tối. Lễ rửa tội đã kết thúc, Hai mắt Vương Lang từ từ mở ra. Đẳng bởi: Nha Trang Biển

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 12: Không Hợp Thói Thường

Mở mắt ra được vài giây, ngơ ngác nhìn xung quanh, khi xác định đây đúng là thế giới thật thì Vương Lang mừng đến phát điên. Ngồi bệch ngay xuống, tay xoa xoa vỗ vào nền gạch rồi áp vào má, thậm chí còn ngửi ngửi vài hơi. Sau đó lại thò tay vào ngực bóp bóp, khi thấy túi đựng tiểu ngân thạch vẫn còn nguyên thì nở ra nụ cười mãn nguyện, nếu mọi thứ vẫn còn nguyên thì chắc mình không hôn mê lâu lắm, cùng lắm vài canh giờ thôi, an tâm rồi. Đầu Vương Lang gật gù rồi nằm ngửa cả ra, vừa cười vừa lảng qua lảng lại la lên “ đúng rồi, đúng là nơi đây rồi, ta đã về rồi, thiếu niên anh tuấn phi phạm Vương Lang ta đã trở lại, ha ha ha”

Lão bản vẫn luôn quan sát Vương Lang từ đầu, chưa kịp vui khi thấy Vương Lang tỉnh lại thì đã bắt đầu đau lòng, dấm ngực dậm chân mà ca thán: “ xong rồi, vậy là xong thật rồi. Ta lỡ tay làm nó điên luôn rồi, ông trời ơi, là tại ta, hoàn toàn là lỗi của ta, trừng phạt ta đây này, đừng trút lên đầu đứa nhỏ này. “ Lấy tay quệt nước mắt, lão than tiếp:“ còn gì là hi vọng, là truyền thừa, sau này xuống suối vàng sao dám nhìn mặt, đại ca, ngũ muội đây. Mấy người kia chắc cũng sẽ không tha thứ cho ta đâu.”

Rồi lão bậm môi nghiêm túc :“ Giờ thì phải tìm một bệnh viện thật tốt mà gửi gắm, hi vọng có thể khôi phục lại phần nào, ít nhất cũng phải có thể tự ăn cơm, chứ bóc đất thế kia....” lão thở dài không nói nên lời.

Lần này tới phiên Vương Lan sững sờ, lão keo kiệt này đang làm gì đây, múa à, hay tập dưỡng sinh. Hại ta xong mà vẫn thoải mái thế sao, không được, phải kiểm chút đên bù, hăn hét lên “ lão keo kiệt kia, vừa rồi lão làm gì ta, có biết là đã gây ra tổn thương nghiêm trọng cho ta không,

đền bù đi, nợ cũ nợ mới lấy chẵn 100 tiểu ngân thạch là được rồi, đưa liền đi, để càng lâu thì tổn thương sẽ càng nghiêm trọng đó “

Lon ton chạy tới, cuối đầu nhìn Vương Lang đang nằm, lão đầu hỏi với giọng nghi ngờ : “ người không điên à, thử trả lời xem, một cộng một có phải bằng ba hay không?”

“ ba cái đầu lão, có lão điên thì có, đưa 100 tiểu ngân thạch đây, đừng đánh trống lảng nữa, nếu hôm nay mà không đưa đủ thì hừ..hừ” nói tới đó thì Vương Lang bắt đầu nhìn từ trên xuống dưới lão bản, rồi liếc vào gia sản bên trong nhà.

“Phù, nhắc tới tiền mà nhiệt tình thế này thì đúng là nó không điên rồi, không lẽ ông trời làm việc hiệu quả tới như vậy, mình vừa cầu xong tức thì mà, chính là người lương thiện được báo đáp trong truyền thuyết đó sao” ,lão bắt đầu nói vào chuyện chính :“ nói ta nghe xem, vừa rồi người đã trải qua những gì, qua được bao nhiêu vòng sáng thì bỏ cuộc nhảy vào lối ra?”

“ năm mươi, mà lối ra nào, có thấy lối ra nào đâu” Vừa đứng dậy phui mông, Vương Lang vừa nói :“ mà lão đầu người cũng thật là, ít nhất phải nói nhiều chút để ta còn chuẩn bị, cảm giác vừa đi vừa mò mẫm vừa rồi thật tệ quá đi, may mắn là tới nửa đường thì thoát ra được, chứ gắng gượng thêm nữa thật là không nổi đâu “

Không thèm nghe hết câu nói nhảm, lão bản bắt đầu tấ mắ c ;” năm là tốt rồi, chỉ sợ người không khai mở được thôi, đừng lo lắng, có ta ở đây, cái khác thì không nói, việc kiếm sống sau này của người không cần phải lo. Mà người vừa nói gì, ta nghe không rõ , nhắc lại coi“. Vừa nhắc lại câu vừa rồi, Vương Lang vừa đi tới chỗ bình trà uống liền mấy ngụm, thăm nghĩ ;” trong nhà chỉ có trà này là đồ tốt, giữ lại cho mẹ, còn mấy thứ khác bán sạch, cầu sao vừa đủ tiền lão bóc lột bao năm trời “

Đứng như trời trồng vài giây, lão chỉ vào mặt Vương Lang mà gào lên :“ lát toét vừa thôi, uổng cho ta vẫn lo lắng cho ngươi, cái gì mà năm mươi, chưa tỉnh ngủ nên đếm nhầm sao, để ta kiểm tra thử xem, oắt con ngươi có khi một vòng cũng không có “ nói đến đây sóng năng lượng tinh thần của lão tràn ra, nhẹ nhàng bao bọc lấy Vương Lang,

Lúc này lão mới thật sự “đứng hình”, ta đang nhìn cái gì đây, không lẽ mình nằm mơ. Trong vùng chứa tinh thần của Vương Lang, lấy tâm là vòng sáng to nhất màu xanh dương, bốn mươi chín vòng sáng còn lại từ to tới nhỏ, xếp thành một vòng xoắn ốc hoàn mỹ xung quanh. Trong đó vòng sáng ngoài cùng nhỏ nhất thì có kích thước bằng với những vòng sáng thường gặp, còn mấy vòng to kia thì lão thật không biết nói gì, nghĩ cũng chưa từng nghĩ tới, đừng nói là gặp.

Mất một lúc sau lão mới tỉnh lại, chụp lấy bả vai Vương Lang, thần tình nghiêm túc ra lệnh :“ nghe rõ đây, ngươi kể lại hết quá trình đã xảy ra, từng chút một, không bỏ sót chi tiết nào, chuyện này vô cùng quan trọng, nghiêm túc đi”

Thấy được sự ngưng trọng trong mắt lão bản, Vương Lang không dám đùa giỡn ,nghiêm túc kể lại tất cả, không quên thứ gì. Nói xong thì đứng im để mặc lão bản nhắm mắt suy nghĩ. Khoảng mười giây sau lão mở mắt ra nhìn Vương Lang rồi bắt đầu nói:

“ Chuyện ngươi trải qua có nhiều điểm không giống với lẽ thường, bây giờ ta sẽ nói cho ngươi biết, nhưng đầu tiên ta muốn ngươi hứa một việc. Đó là sau này tuyệt đối không được kể lại chuyện ngươi đã trải qua cho bất kì ai, ngươi làm được không “.

Thấy Vương Lang gật đầu, lão bản nói tiếp :

_ Đầu tiên, thông thường khi bắt đầu rửa tội thì chỉ xuất hiện một vòng tròn, khi ngươi qua được một vòng thì vòng kế tiếp mới xuất hiện. Chưa ai

có thể vượt qua hết tất cả nên tổng số lượng vòng sáng là điều bí mật.

_ Điểm thứ hai, kích thước mỗi vòng sáng là như nhau, khi nhập vào vùng chứa tinh thần của người cũng vậy, nếu khác thì chỉ xê xích nhau rất ít. Tương tự, thời gian chịu đựng mỗi lần cũng giống nhau.

_ Thứ ba, rửa tội là quá trình kích thích, giúp khai phá những khu vực, những tế bào, đặc biệt là tế bào thần kinh trong cơ thể người, có thể coi như là quá trình tăng lên hiệu suất của cơ thể. Sau khi hiệu suất đạt mức thì sẽ có thể thấy được sự tồn tại của không gian tinh thần. Cứ coi hành tinh này là một người, vậy thì vừa rồi người vừa bước vùng tinh thần của người đó, gọi là miền ảo ảnh (vùng zone) . Mỗi vòng sáng người thấy là một vùng không gian đặc biệt có thể chứa đựng năng lượng tinh thần, chỉ có trong vùng zone , sự đau đớn người chịu đựng là cảm giác của việc xé rách, kéo căng vùng tinh thần của riêng người để dọn chỗ đặt vòng sáng đó vào. Càng nhiều vòng sáng, tức là nhiều kho tích trữ, thì càng tốt. Quan trọng nhất ở đây là, cảm giác đau đớn mỗi vòng không tự nhiên biến mất, nói sẽ kéo dài tới khi vượt quá giới hạn mở rộng vùng chứa tinh thần của người, khi đó quá trình kết thúc.

_ Thứ tư, trong suốt quá trình, sẽ luôn có một vòng xoáy xuất hiện bên cạnh người tham dự. Khi vùng chứa tinh thần của người chưa mở rộng tới cực hạn, nhưng người không chịu đựng nổi nữa, thì có thể chọn vòng xoáy đó để rời khỏi.

_ cuối cùng, tất cả các vòng đều giống nhau, kể cả màu sắc hay kích thước, cũng như cách vượt qua. Vòng tròn thứ 50 của người... ta cần nghiên cứu thêm. Đăng bởi: Nha Trang Biển

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 13: Buổi Kiểm Tra Kinh Hoàng

“ Tạm thời ta chưa thể nói biến hóa trong quá trình rửa tội của người là do đâu, nhưng cũng không quan trọng, quan trọng là phải kiểm tra thành quả của người hiện giờ, xem có khác biệt gì không“.

Lặng im suy nghĩ, Vương Lang cũng nhận ra điểm khác biệt của mình, nếu mọi người đều đồng nhất, mình thì không. Thì chỉ xảy ra hai trường hợp, một là đặc biệt tốt, hai là đặc biệt xấu. Hắn thầm nhủ “ người lương thiện như mình, chắc không có vấn đề gì đâu “

“ hãy tập trung, đầu tiên là kiểm tra khả năng cảm nhận, người hãy thử xem có thấy gì khác thường xung quanh ta, không” . lão bản nghiêm túc hẳn lên.

Nhìn nhìn một hồi Vương Lang giơ ngón trỏ lên rồi nói :“ có phải như thế này không“. Trên đầu ngón Vương Lang hiện ra hình ngôi sao năm cánh do năng lượng tinh thần cô đọng lại tạo thành.

Trợn mắt hồi lâu, nhìn ngôi sao Vương Lang tạo ra, tuy có nhỏ hơn của lão nhưng hình dáng cô đọng sắc nét hơn nhiều, thấy Vương Lang lắc đầu ngón tay làm ngôi sao quay qua quay lại thì lão muốn á khẩu, triệt thoái luôn ngôi sao của mình. Mình là trưởng bối, không cần so đo với tiểu tử hăn, lão bản tiếp tục: “ tốt, vậy thì bỏ qua luôn bước điều khiển, tiếp tục kiểm tra khả năng vận dụng, người thử cách không điều khiển thứ gì đó chuyển động xem, không cần vội, chọn thứ gì nhỏ nhỏ thôi, tự luyện tập khoảng nửa tiếng, khi nào nhúc nhích được thì gọi ta,“ Nói xong, khi lão vừa định xoay lưng rút một chén trà thì thấy Vương Lang từ từ bay lên, hái

quả hồng còn xanh trên cây, lăm bắm “ nhỏ thế này là được rồi, kiểm tra thì cần phải nghiêm túc mà”.

Tiếp tục xoay người, hai tay rung rung rót chén trà, khi chén trà lên đến miệng thì vung vãi ra phân nửa “ đúng vậy, người cứ nghiêm túc ,nghiêm túc nhiều vào, ta đau tim quá đi!”

Thanh Tâm trà quả là có tác dụng, định thần lại lão nói tiếp :“ không cần tập nữa, bây giờ kiểm tra khả năng tụ thể và kích phát, nhìn kĩ đây“. Lão giơ ngang cánh tay, đầu ngón trở chia ra, năng lượng tinh thần xung quanh nhanh chóng tụ tập, rồi nén lại nhỏ dần, khi nén đến cực hạn thì đầu ngón tay như phát sáng, cuối cùng lóe sáng lên, một tia năng lượng tinh thần phát ra, lao nhanh đi rồi biến mất. Quay đầu nhìn lại, lão hỏi với giọng ngờ vực : “ cái này cũng đơn giản thôi, người làm đi, nhanh còn kiểm tra cái khác“. Nhanh chóng, Vương Lang làm theo, các bước giống y hệt lão bản. Nhưng bước cuối cùng, khi tia năng lượng phát ra thì giống như nước tiểu em bé, vừa ra khỏi ngón tay thì cong xuống thành một dòng, năng lượng tan ra, chưa kịp chạm vào mặt đất thì tan sạch. Phải nói là không bằng nước tiểu em bé mới đúng.

Lão đầu cười lên ha hả, liên tục vỗ vai Vương Lang hả hê nói :“ tốt rồi, vậy là tốt lắm rồi, quên nói với người đây là chiêu thức tầm xa cơ bản của bọn chiến sĩ cơ giới, còn chúng ta là đại sư chế tạo, làm không tốt cũng không sao, sau này sẽ khá hơn, muốn thì cứ làm tiếp đi, ta vào trong nghỉ ngơi một lát“. Nói xong lão hào hứng bước vào nhà, bộ dạng như chiến sĩ khải hoàn trở về, bỏ lại Vương Lang đứng với bộ dáng như mèo bị dẫm đuôi,“ vậy mới tốt chứ, cho tiểu tử người biết thế nào là trời cao đất dày,“

Khi lão vừa đặt chân lên thềm cửa thì chợt phát hiện không gian tinh thần xung quanh mình biến đổi, tạo thành từng dòng lưu chuyển nhanh chóng về phía sau. Quay đầu lại, lão hoảng sợ khi nhìn thấy, trước đầu ngón tay Vương Lang là một quả cầu năng lượng tinh thần cô đọng to như cái bồn nước, liên tục xoay động, cực kì không ổn định. Nhanh chóng lao

tới, hơn ai hết lão hiểu rõ sự nguy hiểm của tình huống này, bản thân sóng tinh thần lúc bình thường thì không gây ảnh hưởng gì đến mọi thứ, chỉ tồn tại như không khí trong tự nhiên. Nhưng khi tập trung lại, nó chính là năng lượng đơn thuần, khi bộc phát ra thì tác động lớn hơn thuốc nổ nhiều, quả cầu trước mặt chính là như thế. Khống chế mức năng lượng lớn tới thế này đừng nói là Vương Lang, chính lão cũng không thể, cách duy nhất lúc này là tạo vỏ bọc rồi đẩy Vương Lang đi thật xa, may mắn thì có thể làm xong trước khi quá muộn.

Về phần Vương Lang, sau khi được lão đầu “ động viên “ thì không cam tâm, quyết thử lại lần nữa. Nếu ít năng lượng mà bản không được thì thêm thật nhiều vô. Ban đầu, khi vùng cô đọng mới to khoảng nửa mét thì rất dễ dàng điều khiển, hẳn quyết tăng thêm chút nữa. Đến khi vùng năng lượng cô đọng to đến hơn mét thì phát sinh biến hóa, từ tâm quả cầu một vòng xoáy hiện ra rồi xoay nhanh lớn dần. Lúc đó Vương Lang phát hiện mình không điều khiển được nữa, sóng tinh thần xung quanh nhanh chóng tụ tập lại rồi cuốn vào theo vòng xoáy. Quả cầu năng lượng cô đọng càng lúc càng lớn, bản thân Vương Lang cũng bị lực hút cố định lại, không di chuyển được nữa. Lúc này mới biết là bản thân chơi ngu rồi (p.s: thật đúng theo câu ở đời ngu mà chết chứ không có ốm đau gì)

Khi lao tới nơi, lúc cố gắng tạo lớp bọc cho Vương Lang lão đầu mới nhận ra, cố gắng của mình là vô ích. Năng lượng tinh thần vận động được đều bị quả cầu cuốn vào. Thậm chí bản thân lão cũng bị cố định, không di chuyển được nữa.

“ thôi xong rồi, kết thúc ở đây rồi, cầu cho nổ to một chút, xuống dưới đó kể lại vì sao chết thì cũng là ra đi oanh liệt a” hai thầy trò tâm ý tương thông cùng nghĩ. Đăng bởi: Nha Trang Biển

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương
www.dtv-ebook.com

Chương 14: Chính Thức Bái Sư

Lúc năng lượng cô đọng đã tích trữ tới cực hạn, sẵn sàng bộc phát bất kì lúc nào thì tình huống lại phát sinh biến hóa.

Một vòng sáng màu xanh dương từ trong vùng tinh thần của Vương Lang bay ra, từ từ lớn lên, bao trùm rồi nuốt trọn quả cầu năng lượng cô đọng. Sau đó, nó lóe lên một chút ánh sáng lấp lánh rồi lại từ từ thu nhỏ trở về vị trí cũ, cả quá trình diễn ra rất nhịp nhàng, có thể tóm tắt bằng ba bước : thức dậy, ăn, rồi về ngủ.

Khi Vương Lang còn chưa hoàn tỉnh thì lão đầu ngồi sụp xuống, tay rung rung chỉ về phía trước, miệng thều thào : “ là giới, nó chính là giới, hôm nay ta lại được thấy nó rồi, chính là giới của sư phụ” lão lau đi mấy giọt nước mắt “ đại ca, tiểu muội.. giá hai người còn sống để thấy cảnh này, giới của sư phụ đã được truyền thừa xuống rồi, hi sinh của mọi người đã được đền đáp rồi, hức hức !”

Vương Lang cũng lặng im, không nói gì, nét tang thương của lão bản cũng khiến hãn dâng lên một hồi xúc động. Hãn phát hiện, dù lão bản đã chăm sóc mình từ nhỏ cho tới bây giờ, nhưng bản thân mình hoàn toàn không biết gì về lão. Thậm chí đến tên của lão hãn cũng không biết, có lần nghe mẹ nói vì lão bị tai nạn nên mất trí nhớ, tên cũng quên luôn, từ đó ai cũng gọi là lão bản mà thôi . Nhưng nhìn tình huống hôm nay thì chắc không phải vậy, có lẽ lão có bí mật không thể nói được. Không khí im lặng kéo dài một lúc lâu, rồi lão bản đứng dậy, nghiêm trang nói với Vương Lang : “ người ra nhà sau tắm rửa sạch sẽ, chỉnh trang lại quần áo, sau đó lại vào phòng khách gặp ta.”

Bình thường thì nhìn lão bản không khác gì phường con buôn, ngập tràn gian xảo. Nhưng khi lão nghiêm túc thì như trở thành một người khác, khí thế toàn thân biến đổi, khiến cho người khác tin phục.

Một lúc sau, Vương Lang tiến vào phòng. Lúc này lão bản đang mặc bộ áo bào màu trắng, thêu rất nhiều hoa văn trên vai và viền áo. Tóc lão được búi gọn gàng, hàm râu cũng được vuốt thẳng. Lúc này lão đang ung dung đứng chấp tay, đưa lưng về phía cửa. Trước mặt lão, cái bàn đã được hạ xuống, phủ bên trên là tấm khăn nhung màu đỏ. Đặt giữa bàn là một dãy 6 cái huân chương tinh xảo màu vàng lấp lánh. Bên cạnh là bình trà mới pha còn nghi ngút khói. Lão ngồi xuống ghế, nhìn Vương Lang lúc lâu rồi chậm rãi nói:

Ta tên Lý Khanh, là người dòng chính của Lý gia. Danh hiệu trước đây của ta là đại sứ năng lượng cơ giới cấp s. Lĩnh vực ta tâm đắc là vòng bảo hộ và trang bị cơ giới bảo hộ, có lẽ cũng vì vậy mà hôm nay vẫn còn ngồi ở đây. Bây giờ, ta hỏi ngươi, có muốn bán ta làm thầy hay không?

“Đệ tử nguyện ý.” Vương Lang lập tức quỳ xuống, sau đó dập đầu ba cái, rồi rót nước cung kính dâng trà.

“tốt, tốt, tốt”, nói liền ba tiếng, nhấp một ngụm rồi đặt chén trà xuống, lão nói tiếp :

“ lại đây, khấu đầu trước những tấm huân chương này đi, đây là di vật cuối cùng của sư bá, sư thúc của con, “. Lặng im, trù mẫn nhìn Vương Lang hành lễ, ánh mắt lão hiện lên một tia quyết tâm. Lão nói tiếp :“ thu những huân chương này vào đi, coi như là quà ra mắt của họ cho con, còn đây là của ta” lão đưa cho Vương Lang thêm một cái nữa, tổng cộng là 7 cái. Những cái huân chương thoạt nhìn rất giống nhau, nhìn chung là có hình ngôi sao năm cánh, kích thước cũng tương tự nhau, nhỏ nhắn nằm vừa lòng bàn tay .Khác chẳng là ở những đường nét trang trí , rõ ràng nhất là ở tâm của mỗi cái đều khắc chữ khác nhau, cái của lão bản thì khắc chữ “lý “

“Vương Lang” lão bỗng quát khẽ, Vương Lang đang chăm chú nhìn mấy tấm huân chương thì giật mình cất luôn vào bụng, tiếp tục lắng nghe :“ Vì sự năm xưa chưa đầy 30 đã đạt danh hiệu đại sư cấp s, các sư bá sư mẫu của người cũng chỉ hơn chứ không kém, nay ta ra cho người mệnh lệnh đầu tiên là trong vòng 10 năm phải tiến vào tổng thành, đạt được danh hiệu đại sư cấp s, người có làm được không “

“ Đệ tử làm được “. Không hiểu lắm lời của lão đầu nhưng Vương Lang vẫn tự tin trả lời. Nếu bản thân mình còn không tin mình, thì đừng mong người khác tin mình, hẳn hiểu rõ điều đó.

“Tốt lắm, sư phụ tin là người có thể làm được, đây là phần quà ta chuẩn bị cho mẫu thân người, cầm về đi. Còn đây là thiết bị cơ giới vừa rồi ta chế tạo, sau này chắc sẽ có ích cho người “ lão đầu đưa ra hai cái túi lớn, một đựng tiểu ngân thạch, một đựng thanh tâm trà. Cùng một tấm huy chương màu đồng.

Hai cái bao thì làm Vương Lang mừng thôi rồi, đặc biệt là bao tiểu ngân thạch, bao to thế này chắc cũng phải mấy ngàn tiểu ngân thạch a, sư phụ ngài ấn dấu sâu thật, biết thế bá sư lâu rồi, hai mắt Vương Lang ươn ướt, biết ơn nhìn lão đầu.

“ Đừng không có tiền đồ như vậy, kiểm tra thiết bị cơ giới kia đi” lão bản vừa cười vừa nói. Vương Lang gãi gãi đầu xấu hổ, cầm cái huy chương màu đồng lên xoay qua xoay lại, nhìn nhìn một hồi rồi giương ánh mắt “ thơ ngây “ nhìn sư phụ.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương
www.dtv-ebook.com

Chương 15: Áo Giáp Đặc Thù Đồng Cấp

“Đó là trang bị cơ giới đặc thù hệ phòng hộ cấp đồng, do ta tự tay chế tạo, nên có thể xếp vào hạng cao nhất trong cùng cấp, trình độ của người lúc này chưa sử dụng được đâu. Trong lúc chế tác ta đã đặt khóa kích hoạt rồi, nhưng vẫn chưa đặt mã. Quan trọng với người lúc này là tự nhập mã cho nó, làm vậy thì sau này, ngoài người ra không ai có thể sử dụng được. “

Nghe tới đây mắt Vương Lang sáng rực lên, lúc nhìn lão bản chế tác hẳn đã muốn hỏi rồi nhưng chưa có dịp, hẳn nóng lòng muốn biết sản phẩm cơ giới đầu tiên mình tiếp xúc này là gì. Vừa nghe vừa nuốt từng lời của lão bản, cố gắng làm theo.

—” Đầu tiên người dùng năng lượng tinh thần bao bọc cái huân chương đó lại. Không được dùng năng lượng bên ngoài, phải lấy từ trong vùng chứa của người, tức là lấy từ mấy vòng sáng đó, đúng rồi “

— “ ĐỪNG DỪNG MẮT NHÌN NỮA, PHẢI ĐỂ SÓNG NĂNG LƯỢNG BAO BỌC LẤY RỒI CẢM NHẬN, CÓ PHẢI THẤY MỘT CHIẾC HỘP NẪM TRONG HUÂN CHƯƠNG ĐÚNG KHÔNG, LÀ NÓ ĐÓ, BÂY GIỜ NGƯỜI, ĐIỀU KHIỂN NĂNG LƯỢNG CÔ ĐỘNG THÀNH MỘT MŨI NHỌN, ĐƯỢC CHƯA, RỒI DÙNG MŨI NHỌN ĐÓ VẼ MỘT MẠCH NĂNG LƯỢNG BẰNG NGANG QUA HAI MÉP HỘP, CHỌN MẠCH NÀO NGƯỜI THUỘC LÒNG NHẤT ĐÓ ,NHỚ VẼ MỘT NÉT THÔI, KHÔNG ĐƯỢC ĐỨT QUĂNG. VẼ XONG THÌ GẠCH MỘT ĐƯỜNG THẲNG BẰNG NGANG MẠCH NĂNG LƯỢNG, ĐÚNG RỒI, ĐÚNG RỒI, KHÁ LẮM”

Lão đầu thật không ngờ Vương Lang lại vận dụng sóng năng lượng tinh thần thành thạo tới thế, quá trình vừa rồi tuy chỉ là nhập môn thôi, nhưng với người vừa khai mở ít phút trước như Vương Lang thì thật đáng

kinh ngạc. Theo giáo án bình thường của các học viện thì phải mất mấy tháng học viên mới được tiếp xúc với bước này, còn muốn làm được thì mất bao lâu chưa biết.

Mà ngẫm lại thì cũng đúng, phải hỏi xem là do ai dạy nữa chứ, có sư phụ tài hoa cái thế như mình, thẳng nhóc này tiến bộ nhanh là đúng rồi. Chỉ tiếc là không còn nhiều thời gian nữa, không kịp dạy nó cách sử dụng thiết bị cơ giới này. Giá có thể dạy nó nhiều hơn, một năm thôi, không, ba tháng,.. một tháng là được rồi. Từ giờ phải trông vào cố gắng của nó thôi, cầu sao sự sắp xếp năm xưa của đại....

“Trời ơi, đẹp quá !” đang suy nghĩ mông lung thì lão bị tiếng hét của Vương Lang làm giật mình, quay đầu lại, chưa kịp giáo huấn thì lão lại rùng mình kinh sợ, hàm râu được vuốt gọn gàng quăn hết cả lên.

Lúc này đây Vương Lang đang đứng thẳng, trên thân khoác bộ áo giáp sáng lấp lánh, đây chính là bộ áo giáp lão vừa chế tạo xong lúc chiều cho hẳn. Là một bộ áo giáp hoàn chỉnh, che kín toàn thân, chỉ chừa lại khoảng 1/3 gương mặt. Bộ giáp được tạo hình cực kì sắc sảo, tạo góc nhọn ở một số vị trí cử động như đầu gối, cùi trỏ, mũi chân, gót chân, đầu ngón tay. Tại những vị trí dễ chịu tác động như ngực, lưng, đầu thì làm trơn láng, gồm nhiều lớp mỏng xếp chồng lên nhau. Đường vân của mỗi lớp đều đặn khít vào nhau. Tất cả hợp lại, nếu chỉ nói về mặt thiết kế thì đúng là hoàn mỹ. Khi Vương Lang thử đưa tay vung chân, mọi cử động đều thoải mái, từng điểm khớp của bộ giáp, trượt lên trượt xuống, lồng vào nhau hay giãn xa đều vô cùng nhịp nhàng.

Nhưng điều làm lão đầu kinh sợ không phải bộ áo giáp, mà là việc làm sao Vương Lang mặc nó lên người. Mình chưa có dạy mà ta, hay dạy rồi mà mình không nhớ. Chắc vậy rồi, già rồi nên hay quên cũng là chuyện bình thường mà, ài, tìm lại đâu rồi.

“Làm sao người sử dụng được, nói rõ một chút “

Vương Lang thành thật trả lời.” đầu tiên đệ tử mở cái hộp đó ra, thấy trong đó là một không gian có một đồng phôi năng lượng bay lơ lửng. Sau đó đệ tử dùng năng lượng bọc lại, rồi sắp xếp chúng lại với nhau, thử vài lần cuối cùng lại thành hình một bộ áo giáp, nhưng vẫn có vài chỗ không khớp nên đệ tử dùng năng lượng cô đọng để thay thế không ngờ lại thành công, bộ giáp tự nhiên khoác lên người đệ tử. “

Hết nói nôi, đúng là hết nói nôi, bỏ qua việc hấn rùa mà xếp đúng đi, những chỗ chưa khớp mà hấn nói chính là chưa lại để đặt thanh chứa năng lượng vào(pin). Chính là nguồn để kích hoạt, muốn thay thế chỉ có thể dùng năng lượng tinh thuần trong vùng chứa của bản thân mà thôi. Chẳng ai lại làm thế cả, sài hết năng lượng trong vùng chứa chỉ đủ để thay thế vài viên pin mà thôi, chưa nói tới phải bổ xung tiêu hao liên tục, còn phải chờ cho hoạt động khác nữa. Rốt cuộc thì vùng chứa của tiểu tử này lớn tới bao nhiêu đây.

Cũng không thêm gì nhiều, lão đầu chỉ như cái máy hướng dẫn Vương Lang từ đầu cách sử dụng, quan trọng là hướng dẫn cách lưu ẩn kí, sau khi lưu xong thì những lần kế tiếp muốn dùng chỉ cần kích hoạt ẩn kí là được, không rườm rà như ban đầu.

Kế tiếp là cách dẫn năm lượng tinh thuần truyền vào nạp đầy cho mỗi bộ phận áo giáp, làm như vậy thì khi tác động chỉ có năng lượng tiêu hao thôi, kết cấu của áo giáp không việc gì, áo giáp càng tốt thì càng chứa được nhiều năng lượng ,hiệu quả bảo vệ càng cao.

Quan trọng nhất là chỉ Vương Lang cách kích hoạt chức năng đặc thù của bộ giáp, chính là khả năng phản chấn, nếu khéo vận dụng có thể coi như một phương pháp tấn công hiệu quả.

Chỉ tới đâu thì Vương Lang làm ngay được tới đó, hấn còn hỏi xem bộ giáp còn chức năng gì hay không, ví dụ như tàn hình hay biến to nhỏ chẳng hạn, làm da mặt lão đen không thôi, đây là đồng cấp, không phải kim cấp.

Mà làm hết được như người nói thì chắc thuộc vào hạng thiên cấp hay tinh cấp rồi.

. Lão chợt nghĩ nếu ai cũng như tiểu tử này thì không cần mở học viện làm gì, ghi hình lại để học viên tự học ở nhà là được rồi. Thôi bỏ qua, là học trò của mình thì tư chất như thế này là vừa đạt, phải xem sư phụ là ai chứ.

Còn thanh chứa năng lượng vốn là vật tiêu hao nên lão cũng không còn nhiều lắm, chỉ lấy ra cho Vương Lang nhìn rồi bày sơ cách sử dụng thôi, sau đó lại cất vào, mặc kệ cái bĩu môi khinh bỉ của Vương Lang . Mà nếu có nhiều thì lão cũng lười cho, đâu phải ai cũng chứa được nhiều năng lượng tinh thuần trong vùng chứa như thằng này, để nó sài cho đã đi.

Xong hết, lão quay lưng lại ngồi uống trà, không thèm nhìn Vương Lang mặc vào cởi ra bộ giáp liên tục, y như con nít có đồ chơi mới.

Chơi chán một hồi, Vương Lang chợt liếm môi nghĩ ngợi, sau đó bắt đầu tròn xoe hai mắt, ngây thơ nhìn sư phụ, bàn tay thì như vô thức ngứa ra rồi vẩy vẩy. Chỉ thiếu cái lon với cây gậy nữa là không khác gì ăn mày.
Đăng bởi: Nha Trang Biển

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương
www.dtv-ebook.com

Chương 16: Nhân Sinh Của Lý Gia

Nhìn bộ dáng của Vương Lang lúc này, lão sém chút nữa là sắc nước trà. Tức giận nói:

_ Tiểu tử nhà ngươi, quanh đi quẩn lại cũng không thoát được bộ dáng đòi tiền. Không còn gì nữa đâu, chỉ có cái mạng già của ta thôi, muốn thì lấy đi.

_ Sư phụ tại thượng, đệ tử sao dám, nhưng dù gì ngài cũng là cái gì đó cấp s a, không lẽ ngoài bộ giáp này ra, không còn súng hay kiếm ánh sáng gì đó hay sao, kiếm thường cũng được mà. Không thì cái phi thuyền cũng được, đệ tử sẽ mỗi ngày bay qua bay lại mua đồ ngon hiếu kính sư phụ.

Vương Lang không buông tha nói. Còn lão đầu không nghe thì thôi, nghe rồi thì càng thêm giận, mấy thứ đó năm xưa lão thiếu gì, vung tay ra là một đồng. Còn bây giờ thì bó tay a, mọi thứ còn giữ lại được đúng thật là đưa Vương Lang hết rồi, chính là bảy cái huân chương đó, không lẽ bộ áo bào đang mặc này cũng phải lột ra đưa luôn, đúng là tiểu tử vô lương tâm mà.

_ Phi cái đầu ngươi thì có, chính là đại sư tinh thần cơ giới cấp s, nhớ kỹ cho ta, mười năm nữa mà ngươi không đạt được thì đừng rêu rao là đệ tử của ta, làm xấu mặt sư môn. Nói thử ta nghe xem suy tính ngày sau của ngươi là gì, ngươi lý tưởng gì cho tương lai.

Nói tới đây thì lão thật có chút mong chờ, đây chính là nơi lão kí thác mọi hi vọng đó. Còn Vương Lang thì vẫn cười cười nịnh nọt, hết sức lấy lòng nói:

_ Suy tính ngày sau của đệ tử đương nhiên là ngày ngày kề cận, nhận chỗ tốt, ý quên, nhận sự chỉ bảo của sư phụ rồi. Còn lý tưởng ư..

Vương Lang ngẩng đầu lên, ánh mắt quyết tâm tiếp tục nói:

_ Đã là nam nhi phải là nam nhi anh hùng nhất, vì thiên hạ mà gánh việc thiên hạ, dù có thể nào cũng chỉ một câu, không thẹn với lòng là được. " còn một ý sau nữa Vương Lang không dám nói, sợ làm hỏng biểu hiện của mình, gánh thì gánh nhưng gánh xong cũng phải lấy chút tiền công, cơm cũng phải ăn mà. Còn không thẹn với lòng mình thì đúng rồi, còn thẹn với người khác thì cũng không sao."

Như đọc được suy nghĩ của Vương Lang, lão đầu bĩu môi:

_ Tiêu tử ngươi không ăn hết chỗ tốt thiên hạ thì thôi, ở đó mà đòi gánh vác gì, bớt khoác lác đi.

Tuy nói vậy nhưng lão cũng rất hài lòng với câu trả lời của Vương Lang, ít nhất cũng không phải là kẻ cam chịu tầm thường, vậy là được rồi. Đứng dậy, chấp tay ra sau, bước tới vài bước, mắt nhìn vào khoảng không xa xăm, lão thở dài nói:

_ Ta cũng không còn gì dạy ngươi nữa, sợ có muốn cũng không còn dịp, lúc này chỉ muốn nói cho ngươi biết một phần nhân sinh của ta, cũng là nhân sinh của gia tộc Lý gia ta. Ngươi muốn hiểu sao thì tùy ngươi. Chính là câu, "Kẻ thông minh sẽ chuẩn bị nước là lạc đà để băng qua sa mạc, còn người thông thái thì không".

Quay đầu lại, lão nói tiếp:

_ Cũng trễ rồi, ngươi về đi, kéo mẫu thân ngươi lại lo lắng. Nhớ những gì đã nói với ta, đừng làm ta thất vọng, về đi.

Không để Vương Lang kịp trả lời, lão phát tay, quay đầu lại tiếp tục nhìn ra bên ngoài.

Vương Lang cũng cảm thấy sự kì lạ trong lời nói của sư phụ, nhưng cũng không dám nói nhiều, chỉ lặng lẽ cúi đầu từ biệt rồi ôm hai cái bao bước ra về. Ra tới giữa sân thì hắn bắt đầu tung tăng, thử bay lên nhưng chỉ được một chút rồi lại hạ xuống. Cứ như vậy hắn vừa bay, vừa chạy về nhà, mặt mày hớn hở không thôi.

Lão đầu lặng im nhìn bóng dáng Vương Lang dần dần khuất xa, trên môi nhẹ nở nụ cười thân ái, đôi mắt mờ đục như chìm trong hồi ức. Hay cho câu gánh việc thiên hạ, hay cho câu không thẹn với lòng. Mấy chục năm trước đây cũng có một gã hán tử cười cười với lão, rồi nói mấy câu đó. Khiến lão đến chức gia chủ cũng không mản. Ngẫm lại, hắn lúc nào cũng cười được, ăn cũng cười ngủ cũng cười, bị vây đánh cũng cười. Dùng nụ cười đó mà lừa gạt một đám thiếu niên đi theo hắn liều sống liều chết, rồi gạt luôn trái tim của ngũ muội. Giận nhất là trong giây phút cuối cùng, khi thân xác đã tiêu hao non nửa, hắn vẫn dùng nụ cười đó để gạt lão đi xa. Để rồi hơn hai mươi năm sau lão như thấy lại nụ cười đó, nhưng trên gương mặt non nớt, gian xảo hơn. Không biết sau này có bao nhiêu thiếu niên ngây thơ sẽ bị kẻ lừa gạt con dụ dỗ nữa đây. Đúng là gia truyền mà.

" Tiểu hài tử, hãy sống tốt nha, con đường này người phải đi một mình rồi "

Một lúc sau lão ngẩng đầu lên, lăm bẫm " với hiệu xuất của Raphen, chắc cũng sắp tới rồi, phải chuẩn bị đón tiếp thôi". Tới đây thì lão vung tay ra, cả khu phòng trọ cũ kỹ đổ sập xuống, không quay đầu lại, lão bay lên, hướng về vùng ngoài khu thành thị.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 17: Phi Tinh Bạc Hùng

Thiếu tướng Lâm Bạc Hùng, năm nay khoảng 30 tuổi, trong danh sách cùng cấp của quân đội thì nằm trong top 10 người trẻ tuổi nhất, bình thường cũng sẽ là có tiền đồ nhất. Nhưng tình trạng Bạc Hùng thì có hơi khác một chút, chính là vì y có xuất thân bình thường, không từ các đại gia tộc, thậm chí y còn từ chối lời mời của bọn họ.

Năm xưa, lúc mới đầu sau lễ rửa tội, khi phát hiện Bạc Hùng khai mở được 21 vòng sáng, là số lượng cao nhất trong mấy năm gần đó, y đã nhận được vô số lời mời của các học viện. Cuối cùng do muốn theo đuổi binh nghiệp nên Bạc Hùng chọn theo học tại học viện chiến sĩ cơ giới trực thuộc liên minh. Khi còn trong học viện, y là ngôi sao sáng, đạt thành tích tốt ở nhiều lĩnh vực, thậm chí còn đạt giải nhất ở cuộc thi chiến sĩ cơ giới liên học viện, lúc đó hẳn được mệnh danh là Phi Tinh Bạc Hùng. Khi tốt nghiệp y liền gia nhập quân đội. Nhờ tài năng cùng sự cố gắng, Bạc Hùng liên tục lập công, thăng tiến. Nhưng cuộc sống vốn không đơn giản như vậy, trong bữa tiệc mừng y thăng quân hàm thiếu tướng, Bạc Hùng đã công khai từ chối mọi lời mời đầu nhập của 7 đại gia tộc. Biểu ý chỉ trung tâm với quân đội hành tinh mà thôi.

Nhưng cả lực lượng quân đội vốn do 7 đại gia ban đầu chung tay góp sức tạo thành, rồi cũng chia ra quản lý. Việc đó vốn cũng không bí mật gì, mọi người cũng ngầm coi như là việc đương nhiên. Bởi nếu không có tiền của các gia tộc, chỉ dựa vào thuế của người dân, sợ rằng quân sĩ tới đạn cũng không có đủ để tập bắn đừng nói tới quân trang cơ giới cao cấp hơn. Đồng thời lượng tài nguyên thu được từ chiến tranh, chủ yếu đến từ các

hành tinh mà nhân loại chiếm đóng, cũng sẽ được chia cho các gia tộc. Đó là mối quan hệ cộng sinh.

Trong hệ thống quân đội chỉ có duy nhất tên Đại Hùng Hoắc Cách là không nằm trong mối quan hệ đó. Nằm trong tay 1/4 quân lực, tương đương với 1/4 tài nguyên, lại không chia cho ai, chỉ chăm chăm nộp về cho liên minh. Việc liên minh có thể có đủ năng lực để tự vận động, là ác mộng của các đại gia tộc, vì như vậy mức khống chế của họ sẽ giảm đi, theo sự phát triển thậm chí có thể trở thành mối quan hệ phụ thuộc.

Nhưng họ không thể làm gì được Hoắc Cách, chiến tích của hắn liên tục là một dãy toàn thắng, quân kỉ thì nghiêm minh, đã vậy, nắm một đồng tài nguyên trong tay mà không thấy hắn sơ mui gì, nhìn cái kiểu mặt dày đi xin rượu chùa của hắn là biết. Chỉ hận là ngày xưa thấy hắn giả khờ nên không đề phòng, lúc nhìn lại thì đã là đại tướng ba sao rồi, vượt qua khả năng khống chế của họ. Một tên tiểu hùng đã là quá đủ, không thể xuất hiện thêm một tên Bạc Hùng nữa. Đề bạt một người thì còn hao chút công sức, chứ nhần chìm kẻ không gia thế như Bạc Hùng đối với họ chỉ như ăn bữa sáng thôi.

Chính vì vậy, suốt mấy năm nay, thiếu tướng Bạc Hùng lặng im đảm nhận vị trí giám quân, nhiệm vụ chính là đào tạo, rèn luyện quân sĩ, lâu lâu lại duyệt quân một lần, thi thoảng lắm mới được về tổng thành để dự họp. Nói chung, công việc của Bạc Hùng là nghỉ dưỡng có lương, không có hạng mục nào để lập công trạng. Bình thường, nếu theo luật thì khoảng chục năm nữa, nếu mọi đánh giá công việc đều tốt, hắn sẽ được đề bạt thăng chức trung tướng lần thứ nhất. Sau vài lần đề bạt thì sẽ được thăng chức, rồi thật lâu nữa sẽ là đề bạt chức đại tướng, mà lúc đó thì Bạc Hùng cũng già sắp xuống lỗ rồi, có được thăng thật thì cũng phải xem hắn có đủ sức xuống giường để nhận không đã. Hắn lúc này có thể nói là tương lai mờ mịt, phi tinh ngày xưa giờ đã trở thành sao quả tạ rồi.

Hôm nay cũng theo lệ thường, điểm quân buổi sáng rồi dạo qua mấy phòng ban một chút, dù sao Bạc Hùng cũng là chỉ huy cao nhất ở căn cứ này. Kế tiếp là luyện tập chiến đấu cá nhân, rồi luyện tập nâng cao hiệu suất cơ giới trang bị, cuối cùng là luyện đối kháng trong mạng lưới tinh thần ảo. Xong rồi lại đắm đầu vào phòng thể lực, tập đến kiệt sức. Văn ôn võ luyện, dù thế nào thì Bạc Hùng vẫn luôn giữ thói quen rèn luyện của mình, chưa lúc nào xao nhãng. Khoảng đầu giờ chiều, Bạc Hùng trở lại phòng chỉ huy, cởi bỏ quân phục rồi nằm dài trên ghế, miệng ngâm điệu xì gà, tự thưởng thêm ly rượu, trong tai văng vẳng ca khúc phát ra từ máy phát thanh.

Bài hát này thật buồn, trước đây mình có nghe rồi thì phải, hình như nói về một người bị lạc lối. Cũng có chút hợp với mình lúc này, hẳn thả hồn theo lời bài hát phát ra ".....người lang thang, đi trong thành phố, mắt mù lòa, miệng cười ngây ngô, nào có hay, mặt trời, đã chết bên kia đồi vắng. Cầm suy tư, gom cho thật đặng, ly rượu đây, chẳng muốn say, nào có ai, sẽ đến, bên ta lần cuối....". theo dòng nhạc nhẹ vang, cùng hơi rượu thơm nồng, Bạc Hùng ngủ thiếp đi.

Khoảng nửa đêm, khi máy phát tính hiệu vang lên, Bạc Hùng lơ mơ tỉnh dậy, lúc đọc nội dung tin nhắn thì hẳn đã hoàn toàn tỉnh táo. Sau khi đọc xong thì khí thế toàn thân hẳn bộc phát. Gương mặt cực kì nghiêm trọng, nhanh chóng khoác lên bộ quân phục, đập tung cửa phòng, vận dụng không gian tinh thần của mình, hẳn hô lên một tiếng to như sấm nổ:

_ Toàn quân tập trung, trạng thái chiến đấu cấp cao nhất.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương
www.dtv-ebook.com

Chương 18: Thôn Kim Thú

Đúng 2 tiếng sau, tính từ lúc nhận được quân lệnh. Một chi quân đội gồm 5000 chiến sĩ cơ giới của sư đoàn f16, trực thuộc quân lực liên minh nhân loại, đóng trên 5 phi thuyền cơ giới hạng trung, đã tập kết trên bầu trời của thành thị cấp 3 La Đông thành.

Đọc lại văn bản được lưu trong tin nhắn ảo thêm một lần nữa. Đây là tin nhắn lưu trữ quân lệnh cấp s, cấp độ liên quan đến sinh tồn của nhân loại, được truyền đi trực tiếp từ tổng hành dinh cơ giới, đặt tại tổng thành, trên văn bản là chữ kí và ấn kí tinh thần của lãnh tụ Morgan. Đây là văn kiện có cấp độ cao nhất mà thiếu tướng Bạc Hùng từng tiếp xúc, thậm chí trong trí nhớ của Bạc Hùng, văn kiện cấp s phát ra gần đây nhất cũng đã hơn hai mươi năm.

Sự kiện lần đó cũng được đưa vào chương trình học tại học viện, theo đó, hai trong bốn quân đoàn của nhân loại đã được điều động. Là quân đoàn trang bị hạng nhẹ cận chiến cơ giới phoenix (phượng hoàng) và quân đoàn phi cơ tiêm kích cơ giới (ghost) bóng ma. Tuy bên ngoài công bố là chiến dịch đã toàn thắng tổn thất không đáng kể, nhưng ở cấp độ của mình, Bạc Hùng biết rõ hai quân đoàn đã tổn thất hơn 10% quân số, đó chính là hơn 5% quân lực của nhân loại, có thể đoán sự kiện đó thảm liệt đến mức nào.

Văn bản quân lệnh viết rất rõ ràng, đồng thời cũng ghi các bước cần làm, Bạc Hùng chỉ cần làm theo là được rồi. Nội dung cơ bản là khoảng sáu tiếng đồng hồ trước, mạng lưới máy tính thông tin tinh thần đã phát hiện dao động năng lượng khác thường ở La Đông thành, theo phân tích thì

năng lượng này có cùng bước sóng với năng lượng phát ra từ Thôn Kim thú. Là quân nhân, Bạc Hùng hiểu rõ Thôn Kim thú là gì. Đây cũng là một trong những kiến thức cơ bản nhất được dạy tại các học viện tinh thần.

Cách đây hơn một trăm năm, sau khi phi thuyền tinh thần cơ giới không gian đầu tiên được tạo ra, nhân loại đã bắt đầu quá trình khám phá và khai thác không gian vô tận của vũ trụ. Sau năm năm, nhân loại đã đặt chân lên hành tinh đầu tiên, cũng là hành tinh có khoảng cách gần nhất với địa cầu. Đó là ngân tinh, gọi như vậy có lẽ là vì nó có màu bạc khi nhìn từ địa cầu, mặc dù điều kiện tự nhiên của Ngân tinh không thích hợp cho sinh vật tồn tại, nhưng đó vẫn là bước tiến lớn của nhân loại.

Sau khi thăm dò, mọi người rất vui mừng khi phát hiện ngân tinh có trữ lượng kim loại rất lớn, về sau được gọi là ngân thạch. Ngân thạch là kim loại có độ cứng, độ bền và nhiệt độ nóng chảy cao, các tính chất đó còn được đề thăng khi pha chế thành hợp kim, đáng giá hơn là ngân thạch khả năng dung nạp được rất nhiều năng lượng tinh thần, rất thích hợp để chế tạo thiết bị tinh thần cơ giới. Quan trọng nhất là ngân thạch ở Ngân tinh có trữ lượng rất lớn, cũng dễ khai thác.

Mặc dù trên địa cầu cũng có nhiều tài nguyên có tính chất tương đương, nhưng sản lượng rất ít, phân bố rải rác, lại thường nằm ở khu vực sinh tồn, nơi có nhiều tinh thần thú, việc khai thác số lượng lớn là không khả thi. Chỉ một phi thuyền đầu tiên đã hao tổn mấy phần trong lưu trữ nhiều năm của nhân loại. Vì vậy, lượng ngân thạch trên Ngân tinh đã trở thành bước đệm quan trọng cho sự phát triển của thiết bị tinh thần cơ giới.

Nhờ nguồn tài nguyên dồi dào mới khai thác được. Hàng loạt phi thuyền cùng cơ sở vật chất được tạo ra, việc khám phá và khai thác vũ trụ được mở rộng, nhiều hành tinh xa xôi hơn được con người đặt chân đến, chủng loại và số lượng tài nguyên khai thác được ngày càng nhiều. Kéo theo đó sự phát triển của thiết bị cơ giới cũng đạt nhiều tiến bộ vượt bậc, vì

dụ như một phi thuyền thể hệ mới xuất phát từ địa cầu chỉ mất khoảng ba tuần là có thể hạ cánh ở Ngân tinh.

Vũ trụ đem đến cho nhân loại tài nguyên vô hạn, đồng thời cũng đem đến hiểm nguy vô cùng, thậm chí chỉ chút nữa là tận diệt. Cách đây hơn sáu mươi năm, một ngôi sao chổi đã bay ngang vùng tinh hà của địa cầu, mặc dù vẫn cách rất xa nhưng với độ sáng và kích thước của nó, ta vẫn có thể nhìn thấy khi đứng trên trái đất. Theo cùng nó, một chủng sinh vật kì lạ, có thể sinh tồn trong không gian đã xuất hiện. Đó là ác mộng đầu tiên mà vũ trụ mang lại.

Lần đầu tiên nhân loại tiếp xúc với sinh vật đó là tại một hành tinh xa xôi mà nhân loại vừa khám phá. Trong hình ảnh truyền về, một nhóm khoảng 300 sinh vật đã lao vào tấn công 5 phi thuyền viễn trình được trang bị vũ khí hạng trung của nhân loại. Ngay khi phát hiện sinh vật đang lao về phía mình, hạm đội phi thuyền đã phát động tấn công. Hỏa pháo và pháo laze không gây được tổn thương lớn cho cơ thể chúng, tối đa chỉ làm chúng di chuyển chậm hơn hoặc đổi hướng, ở tầm gần hơn, đạn kim loại kích thước lớn phát từ súng cao năng lượng chỉ có thể gây chút tổn thương ngoài da của chúng.

Khi nhóm 5 phi thuyền quyết định rút lui thì phát hiện tốc độ di chuyển trong không gian của chúng đã vượt qua tốc độ tối đa của phi thuyền, nỗ lực cuối cùng của nhóm phi hành đoàn là cố gắng ghi lại thật nhiều thông tin hình ảnh của sinh vật để chuyển về địa cầu, thậm chí có phi hành gia đã rời khỏi phi thuyền, dùng máy ghi hình cầm tay tiếp tục ghi lại quá trình, đồng thời dùng lời nói miêu tả những gì quan sát hay dùng tinh thần cảm nhận được xung quanh, hình ảnh cuối cùng truyền về là cảnh phi hành gia đó bị cản đứt nửa người trong nhát cấn đầu của sinh vật, nhát cấn thứ hai thì cả người và máy ghi đều nằm trọn trong miệng sinh vật.

Về sau, đoạn hình ảnh đó luôn được chiếu trong buổi học đầu tiên về Thôn Kim thú tại các học viện. Bạc Hùng còn nhớ rõ việc, khi đứt nửa

người sau nhát cần đầu tiên, mấy giây tiếp theo khi vẫn còn ý thức, người phi hành gia đó vẫn liên tục cập nhật thông tin, câu cuối cùng mà người đó nói là:" sinh vật không có lưỡi, răng của nó rất sắc...." Điều đó đã khiến không chỉ Bạc Hùng, mà tất cả đồng học có mặt đều chung cảm xúc bùi ngùi, vừa đau đớn, vừa tự hào, ý chí chiến đấu dân trào.

Lý do khiến sinh vật đó được đặt tên là thôn kim thú là vì trong quá trình tiếp xúc, chiến đấu về sau. Các chuyên gia phát hiện sinh vật chủ yếu thích ăn kim loại, đặc biệt là kim loại đã được tích trữ năng lượng tinh thần bên trong. Nghiên cứu sâu hơn cho thấy, sau ăn đủ mức kim loại cần thiết, thôn kim thú trưởng thành có thể tự sinh sản theo hình thức phân chia, cá thể con mới sinh ra có kích thước bằng 1/5 thôn kim thú trưởng thành, kế thừa đầy đủ đặc điểm bên ngoài, nhưng độ cứng hay tính chất cơ thể, thì phụ thuộc vào tính chất kim loại mà cơ thể mẹ ăn.

Thôn kim thú cũng đặc biệt nhạy cảm với năng lượng tinh thần, nếu một người phát động vùng không gian tinh thần của mình ra, sẽ trở thành đích ngắm của thôn kim thú, thậm chí còn khiến nó bỏ qua kim loại trước mặt. Khi những con Thôn Kim thú có thể ăn đủ xác sinh vật chứa năng lượng tinh thần, ở đây là xác chiến sĩ đã hi sinh. Thì cá thể con khi sinh ra có thể dẫn động được năng lượng tinh thần, thậm chí năng lượng tinh thần đặc thù.

Điều đó đã đặt địa cầu vào sự nguy hiểm chưa từng có. Vì theo phán đoán chung, chỉ có hành tinh có sự sống, mới có thể tồn tại năng lượng tinh thần. Mà địa cầu chính là hành tinh duy nhất có sự sống trong vùng tinh hà gần nhất này. Có thể nói, địa cầu là cái bánh ngọt mà thôn kim thú hướng tới.

(p,s lời tác giả: bạn nào hảo tâm xin hãy giới thiệu truyện giúp mình, không thì viết nhận xét cũng được, người viết truyện vốn vô cùng cô đơn, sự chia sẻ của các bạn chính là nguồn động viên rất lớn cho mình, cảm ơn)

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 19: Tình Trạng Giới Nghiêm

Mặc dù nhân loại đã chiến thắng trong cuộc chiến cuối cùng, tiêu diệt được lượng lớn Thôn Kim Thú, khiến số cá thể còn lại của chúng trong tình hà nằm trong mức khống chế được, nhưng sự nguy hiểm và mối đe dọa của Thôn Kim Thú chưa bao giờ bị lãng quên. Vậy nên Bạc Hùng vô cùng rõ mức quan trọng của nhiệm vụ này. Hắn lần lượt sắp xếp theo các bước quân lệnh đã đề ra.

Đầu tiên là sắp xếp quân đội chia ra làm bốn hướng, phát động lưới năng lượng từ tính, bao vây cả bầu trời và mặt đất La Đông thành. Kế tiếp là phát động lệnh giới nghiêm, sử dụng quân đội địa phương làm lực lượng bảo vệ và giám sát trị an, không ai được ra khỏi nhà hoặc rời nơi trú ẩn khi chưa hết lệnh giới nghiêm.

Trừ những gì trực thuộc quân đoàn F16 ra. Mọi thiết bị năng lượng cơ giới tinh thần đều phải dừng hoạt động, kể cả thiết bị của quân đội địa phương. Việc theo dõi sẽ do mạng lưới máy tính tinh thần đảm nhiệm, bất kỳ hành động không tuân lệnh, làm trái hay chống đối nào đều sẽ xếp vào tội gây nguy hiểm cho nhân loại, tùy tình huống có thể tiêu diệt ngay tại chỗ.

Nội dung phần thứ hai trong văn bản quân lệnh, chỉ một mình người chỉ huy chiến dịch là thiếu tướng Bạc Hùng được biết. Cả quá trình không được dùng bất kỳ phương pháp nào để lưu trữ lại. Sau khi nhận được lệnh kết thúc, thiếu tướng Bạc Hùng phải lập tức di chuyển tới tổng thành, báo cáo trực tiếp tại phòng bầu dục.

Sau khi làm xong các bước chuẩn bị ban đầu, thiếu tướng Bạc Hùng lặng im, lẳng không đứng một mình trên bầu trời La Đông thành. Lúc này Bạc Hùng đang khoác trên người bộ chiến giáp cấp bạch ngân của mình, tay phải cầm trường thương dài hơn hai mét, nâng thẳng, mũi thương hướng lên trời. Tay trái là chiếc khiên tròn màu bạc, thân khiên ôm sát vào cánh tay đang buông xuống. Sau lưng Bạc Hùng là súng năng lượng dài khoảng một mét, báng súng và thân súng được thiết kế sắc bén một bên, khi cận chiến có thể dùng như một thanh đao.

Toàn bộ đều là trang bị cấp bạch ngân, cấp trang bị tiêu chuẩn cho quân hàm thiếu tướng và trung tướng. Trong đó đặc biệt nhất là thanh trường thương, thiết kế bên ngoài của nó được tối giản tới cực kỳ, thân thương thẳng không chạm khắc hoa văn, mũi thương nhọn, mỏng, tạo hình như hạt lúa kiều mạch, phần tua quăn trên ngù thương là một chùm những sợi kim loại nhỏ đang vào nhau, khi chuyển động sẽ không tạo ra tiếng động. Cây thương này chính là một trong số ít trang bị cấp bạch ngân có năng lượng đặc thù.

Rất ít bậc đại sư cơ giới nào lại khắc mạch năng lượng đặc thù lên trang bị cấp bạch ngân. Vì mỗi mạch năng lượng đặc thù đều khiến họ cực kì hao tổn năng lượng tinh thuần trong vùng chứa, khi khắc xong họ đều rơi vào trạng thái " suy yếu ". Cần một thời gian dài bổ sung mới phục hồi lại được. Vì vậy, đa phần họ đều chọn cấp hoàng kim hoặc cao hơn để thực hiện quá trình khắc, đương nhiên cũng là vì lý do giá trị của thiết bị cấp hoàng kim cao hơn rất nhiều lần thiết bị cấp bạch ngân, danh tiếng mang lại cũng lớn hơn nhiều. Lợi hại có thấy rõ, nên số lượng trang bị đặc thù cấp hoàng kim trở xuống là vô cùng ít ỏi.

Cây thương này là phần thưởng năm xưa Bạc Hùng nhận được khi chiến thắng tại học viện. Hãn đặc tên nó là Thanh Thương, chữ thanh trong thanh bạch, giản dị. Khả năng đặc thù của Thanh Thương là "kích phát". Khi nạp đầy năng lượng, phần ngù thương sẽ tích trữ riêng năng lượng,

không giảm đi trong quá trình sử dụng, chỉ khi năng lượng tinh thuần của Bạc Hùng truyền vào rồi kết hợp lại, nó sẽ kích phát ra một chiêu duy nhất, có thể mạnh gấp 10 lần bình thường. Mặc dù chỉ có thể sử dụng một lần, muốn dùng tiếp thì phải nạp đầy lại năng lượng, nhưng đó cũng là tuyệt chiêu bảo mạng của Bạc Hùng. Cũng nhờ đó hắn mới liên tiếp lập công, nhanh như vậy trở thành thiếu tướng.

Theo như trong văn bản quân lệnh, sau khi tất toàn bộ thiết bị của La Đông thành, mạng lưới máy tính tinh thần sẽ dễ dàng dò tìm khu vực có bước sóng lạ hơn. Nhiệm vụ của Bạc Hùng lúc này là, luôn trong trạng thái sẵn sàng trực chiến, ngay khi nhận được vị trí chính xác sẽ bắt đầu thực hiện phần thứ hai của quân lệnh.

Theo kiến thức ghi nhận được của Bạc Hùng, tính cho tới nay, ít nhất đã có hơn ba mươi triệu quân sĩ hi sinh trong cuộc chiến với Thôn Kim thú. Tiêu diệt được hơn 60 ngàn cá thể cả sơ sinh và trưởng thành. Như vậy tính ra, trung bình phải hi sinh 500 chiến sĩ đã được vũ trang mới tiêu diệt được một cá thể Thôn Thiên thú. Trong không gian huấn luyện thực tế, một Thôn Kim thú trưởng thành có thể dễ dàng xuyên qua vòng bảo hộ do 5000 chiến sĩ cấp thấp tạo ra, từ đó nó dễ dàng bào mòn, tiêu diệt từ từ chi quân đội đó. Việc tương tự cũng xảy ra với nhóm 500 chiến sĩ bậc trung hay 50 chiến sĩ bậc cao.

Theo phân tích chuyên môn, nếu tính sức chiến đấu của một chiến sĩ bậc thấp là một điểm chiến lực. Mỗi cấp tiếp theo tăng lên mười lần, thì để chiến thắng 1 cá thể Thôn Kim thú trưởng thành cần ít nhất là 5000 điểm chiến lực. Con số 5000 đó được gọi là giới hạn tinh anh, nếu chi quân đội nào có thể đạt giới hạn tinh anh, tức có tổng chiến lực bằng hoặc thấp hơn 5000 mà có thể tiêu diệt được một cá thể Thôn Kim thú trưởng thành thì sẽ được xem là chi quân đội tinh anh. Trong nhiệm vụ trước đây, Bạc Hùng đã từng chỉ huy một chi quân đội có 20 ngàn điểm chiến lực tiêu diệt 9 cá thể Thôn Kim thú, trong đó có 7 con trưởng thành. Chiến tích đó đã gây tiến

vang lớn, khiến chi quân đội của Bạc Hùng được xếp vào hạng tinh anh trong tinh anh, sau trận chiến đó, đa phần đội viên trong chi đội được thăng cấp, còn Bạc Hùng được đề bạt, ít lâu sau thăng lên cấp thiếu tướng.

Nhưng Bạc Hùng hiểu rõ, tình huống hôm đó khác rất nhiều với lúc này, tuyệt đối không thể chủ quan. Đầu tiên điểm chiến lược chỉ chính xác với những đơn vị hay cá nhân chiến sĩ đã được huấn luyện chiến đấu ngoài không gian. Chi quân đội F16 này có nhiệm vụ chính là bảo vệ vùng lãnh thổ của nhân loại, chỉ được huấn luyện trong môi trường có trọng lực của địa cầu, mặc dù Thôn Kim thú cũng chịu tác động của trọng lực nhưng chỉ làm chậm động tác của nó một chút thôi, những năng lực còn lại hao tổn không đáng kể lắm.

Thứ hai, cũng là quan trọng nhất, chi quân đội F16 không được trang bị hay huấn luyện sử dụng thiết bị tinh thần cơ giới chuyên dụng để đối phó với Thôn Kim thú. Vũ khí có hỏa lực lớn nhất lúc này là pháo phóng xạ đặt trên phi thuyền vốn đã được chứng minh là không gây thương tổn cho cơ thể Thôn Kim thú. Nếu gượng ép chiến đấu thì không khác gì dùng kiến giết voi, kết quả cuối cùng chắc chắn là toàn quân bị diệt.

Tất cả thành bại lúc này chỉ có thể trông cậy vào năng lực chiến đấu cá nhân của Bạc Hùng mà thôi. Quân hàm tướng quân trong quân đội tương đương với việc đã đạt cấp chiến sĩ tinh anh, ít nhất mỗi vị tướng quân phải đạt một ngàn điểm chiến lược. Bạc Hùng là tinh anh trong tinh anh, tổng chiến lược gồm sức chiến đấu bản thân, vùng chứa tinh thần, vũ trang cơ giới.... có thể đạt đến 2500 điểm chiến lược. Trong trận chiến trước, Bạc Hùng có thể tiêu diệt được nhiều Thôn Kim thú như vậy là nhờ trang bị và chiến thuật hợp lý của của quân đoàn. Liên tục nhiều chiến thuật như vây quanh, tạo vòng bảo vệ, lưới không chế, đánh lạc hướng, tấn công tầm xa... được tạo ra luân phiên, đã giúp Bạc Hùng có cơ hội dùng năng lực đặc thù của Thanh Thương để ra đòn kết liễu, cũng như thời gian cần thiết để nghỉ ngơi, nạp lại năng lượng cho đòn tấn công kế tiếp.

Lần này thì không, Bạc Hùng phải đơn độc đối kháng với kẻ thù có chiến lược hơn gấp đôi mình. Nhưng hẳn không sợ hãi. Chết trên sa trường cũng là một phần trong lí tưởng của Bạc Hùng, hẳn đã chuẩn bị sẵn tinh thần từ khi lựa chọn nghiệp binh gia. Hẳn xác định, trận chiến này dù có chết thì trước đó cũng phải bạo nổ vùng chứa tinh thần, quyết kéo theo một con Thôn Kim thú làm gối nằm. Càng nghĩ, mắt hẳn càng sáng lên quyết tâm, tay nắm chặt Thanh Thương, gương mặt có chút chờ mong. Đúng lúc này thì máy phát tín hiệu vang lên, Bạc Hùng thầm nghĩ: " Đến rồi à, tốt lắm, bắt đầu thôi, vinh quang đang chờ ta"

_ Mẹ nó, thằng ngu nào lại gọi lúc này, làm ông tụt hết khí thế, muốn chết mà.

Trên máy phát là số hiệu của sĩ quan cấp dưới, tại thiết bị của quân đoàn vẫn được hoạt động mà Bạc Hùng thì quên dặn đừng làm phiền. Bực mình, Bạc Hùng gắng giọng: " có chuyện gì, báo cáo ngắn gọn "

Giọng sĩ quan bên kia ngập ngừng vang lên:

_ Thưa tướng quân, tam thiếu gia của La gia muốn bật máy phát tín hiệu, để báo tin cho....

Chưa nghe hết câu Bạc Hùng đã phát nộ:

__ La gia cái đầu ***,bật cái con *****, đập nó một trận rồi giam lại, còn ai khác muốn hó hé thì cứ thẳng tay, đây là tình huống cấp s, đừng để ta dạy người phải làm sao, còn nữa, từ giờ cứ theo luật mà làm, không cần hỏi ý kiến ta, hạn chế liên lạc.

Bực mình nạt nộ một hồi, Bạc Hùng cúp máy rồi khôi phục tư thế." Hồi này mình nghĩ tới đâu rồi nhỉ, ừ đúng rồi, vinh quang, tiến lên vinh quang đang chờ ta...."

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 20: Gặp Lại Cố Nhân

Ít phút sau, tọa độ chính xác được gửi tới. Đó là ngoại vi của La Đông thành, may mắn là nằm bên ngoài vòng bảo vệ từ tính, thuộc khu vực không có người sinh sống.

Bạc Hùng từ không trung chậm rãi tiếp cận khu vực được đánh dấu. Đó là một vùng thảo nguyên rộng lớn. Lúc này đã qua nửa đêm, dưới ánh sáng dịu dịu của ánh trăng non, thảm cỏ xanh đang rung rinh trong gió đêm se lạnh ánh lên loang loáng màu bàng bạc. Nhìn kỹ thêm một chút sẽ thấy mấy bông hoa dại tả tơi, lắc lư vô định, đôi lúc lại mắc vào mấy nhánh cỏ khô, hay bụi hoa cỏ may, khẽ rung một lát rồi lặng im, như tìm được nơi nghỉ chân trong đêm dài hoang lạnh. Bao trùm cả thảo nguyên là bầu không khí tiêu điều, chậm buồn, và tĩnh lặng.

Chính giữa bầu không khí tĩnh lặng đó, trên một đồi nhỏ, một người đàn ông lặng im đang ngồi trên ghế, đôi mắt nhắm hờ chậm rãi mở ra, nhìn bình trà trên bàn rồi khẽ lắc đầu:

_ Chờ người lâu quá, đến trà cũng đã lạnh rồi, đến đây, ta pha bình mới, đêm lạnh thế này không gì tốt hơn một chén trà ngon.

Bạc Hùng chậm rãi đi tới, ngồi xuống ghế, Thanh Thương cảm thấy vào đất, hai tay cung kính nhận chén trà từ tay người đàn ông trung niên, rồi chậm rãi đưa lên miệng, nhấp một ngụm, cảm khái nói:

_ trà ngon, đúng là tuyệt phẩm. Hình như không gian tinh thần của ta vừa nhận được chỗ tốt, đa tạ đại sư.

Bạc Hùng xưng hô như vậy là vì bộ áo bào người kia đang khoác. Trong lĩnh vực chế tạo thiết bị cơ giới tinh thần, phụ thuộc vào đẳng cấp cao thấp của thiết bị được tạo ra mà chia người chế tạo thành nhiều cấp. Quyền lợi và trách nhiệm cũng theo đó mà phân định, trang phục là cách cơ bản nhất để nhận định cấp độ đạt được của người chế tạo, cơ bản là; cấp học đồ thì mặc áo bào màu đen, cấp luyện sư là màu nâu, kiện sư là màu xám, chúc sư là màu vàng, tạo sư là xanh da trời, chỉ cấp bậc đại sư là được mặc màu trắng, không chỉ thế, những hoa văn trên tay áo, cổ áo, vai áo chứng minh người kia đã đạt thêm ba cấp trên cấp đại sư là A ; A A ; và S.

Vấn đề là trên địa cầu chỉ có 6 đại sư cấp s. Thuộc 6 đại gia tộc. Riêng Lý gia và liên minh, thì mức cao nhất chỉ mới là đại sư cấp A A mà thôi. Đó cũng là lý do vì sao Lý gia mở 6 học viện, thì có tới 5 trong đó là học viện tinh thần cơ giới sư. Bạc Hùng đều đã biết mặt 6 vị kia, họ đều là phượng mao lân giác, là tài sản quý của nhân loại. Hình ảnh được quảng bá rộng rãi từ lâu. Người bên cạnh thì hẳn chưa từng gặp, hẳn cũng không dám hỏi nhiều.

Đó là vì nội dung trong phần thứ hai của quân lệnh; nếu tại tọa độ xác định là Thôn Kim thú, thì Bạc Hùng phải toàn lực tiêu diệt, nếu là nhân loại, thì Bạc Hùng phải nghe theo sự phân phó của người đó, dù mâu thuẫn với mệnh lệnh ở phần đầu tiên, tiếp tục tới khi nhận được chỉ thị khác từ tổng thành. Theo như đó, người bên cạnh chính là cấp trên trực tiếp của Bạc Hùng lúc này.

Như thấy được nét nghi hoặc của Bạc Hùng, người đó cất giọng:

— Ta họ Lý, là người của Lý gia, người có thể gọi ta là Lý Khanh.

Nhúu mày một chút, rồi như bưng tỉnh, Bạc Hùng đứng bật dậy, chắp tay cúi đầu nói:

— Ngài là Lý Khanh, là người nhận danh hiệu đại sư tinh thần cơ giới cấp s khi mới hơn 30, là người trẻ tuổi nhất khi nhận danh hiệu đó từ trước tới nay. Ngưỡng mộ danh tiếng của ngài đã lâu. Mạc tướng là Bạc Hùng, chỉ huy quân đoàn F16, hiện có 5000 quân đang đóng tại La Đông thành, nguyện nghe ngài chỉ huy.

Lão bản mặt không biến sắc, vẫn giữ nguyên nét phong khinh vân đạm, nâng lên chén trà, nhẹ giọng nói:

_ Chuyện xưa rồi, không đáng kể, cần gì nhắc lại.(p,s: nếu có Vương Lang ở đây, thì chắc chắn hẳn sẽ dùng ánh mắt vô cùng khinh bỉ để nhìn lão, ai vừa rồi nhắc đi nhắc lại mấy lần bắt ta phải nhớ vậy nhỉ)

Hạ chén trà xuống, lão nói tiếp:

_ Mà người nói như vậy nghĩa là sao, có thể nói rõ hơn không?

Bạc Hùng ngay lập tức mở thiết bị thông tin ra, hai tay đưa trang quân lệnh ra trước mặt:

_ Đây là mệnh lệnh của chiến dịch, ngài đọc thì sẽ rõ, mạc tướng tuyệt đối tuân theo.

Đọc xong bản quân lệnh, lão cười khổ rồi nói:

_ Raphen ơi là Raphen, lại muốn chứng minh người là thần toán ư, bao nhiêu năm rồi cũng không bỏ được tật xấu, lúc nào cũng háo thắng không thôi.

Quay sang nhìn Bạc Hùng lão nói tiếp:

_ Sắp xếp như vậy là tốt rồi, bây giờ người hãy liên lạc tới phòng bầu dục, chắc sẽ có người đang chờ ta.

Khựng lại một chút, nhưng rất nhanh Bạc Hùng khởi động máy truyền tin. Thông thường chỉ có cấp đại tướng trở lên mới được phép liên lạc trực tiếp với tổng hành dinh, đừng nói tới phòng bầu dục, việc làm này của Bạc Hùng chính là vượt cấp, nếu xử nặng có thể bị lột lon cách chức. Nhưng hắn vẫn dứt khoát làm.

Vài giây sau, giọng liên lạc viên trong máy truyền tin phát ra: "....đã kết nối với tổng thành... tổng hành dinh đồng ý kết nối.... phòng bầu dục đồng ý kết nối... phòng bầu dục yêu cầu kết nối qua mạng tinh thần máy tính thực tế ảo... yêu cầu xác nhận, ấn nút xanh để đồng ý kết nối, ấn nút đỏ để...." Bạc Hùng lật đật ấn nút màu xanh, hắn biết rõ phòng bầu dục đại diện cho ai, sao hắn dám để ngài chờ chứ. Giọng liên lạc viên tiếp tục vang lên: ".... yêu cầu được xác nhận thông qua, kết nối thực tại ảo trong... 3..2...1"

Không gian xung quanh hai người chợt biến đổi như bị cuốn vào một vòng xoáy, theo đó khung cảnh xung quanh dần mờ đi, rồi vòng xoáy xoay ngược chiều lại, khung cảnh mới dần hiện lên, vài giây sau khung cảnh thảo nguyên ban đầu đã trở thành khung cảnh trong phòng bầu dục. Trước mặt hai người là bàn họp dài hình bầu dục, ngồi đầu bàn là ngài lãnh tụ, hai bên là 6 vị gia chủ của 6 đại gia tộc, còn thư ký Raphen thì lặng im đứng sau lưng ngài lãnh tụ. Mọi người đều im lặng nhìn nhau.

Phản ứng đầu tiên chính là Bạc Hùng, hắn biết rõ nhiệm vụ của mình, lúc này đây tinh thần của hắn và đại sứ Lý Khanh đều đang ở trong không gian thực tế ảo của mạng lưới máy tính tin thần. Phần thân xác bên ngoài đang ở trong trạng thái vô thức, như vậy là không an toàn. Điều hắn cần làm là quay lại thế giới thực để bảo vệ cho đại sứ Lý Khanh. Hắn lập tức khoanh tay, cúi đầu, nói ngắn gọn: "mặc tướng xin phép tiếp tục nhiệm vụ bảo vệ", rồi lui về một bước, rời khỏi không gian ảo.

Khi xác định đã "an toàn" Bạc Hùng như té ngòi xuống ghế, cầm bình trà đưa lên miệng tu liền mấy hơi, thở phào lẩm bẫm: "sống rồi, may mà

mình thông minh, ở thêm chút xíu nữa thôi là lăn ra xỉu rồi, tưởng chỉ gặp Thôn Kim thú thôi chứ, ai mà ngờ lại gặp chuyện đáng sợ thế này. Thật đúng là nhiệm vụ cấp s mà"

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 21: Khúc Đạo Đầu Của Lý Khanh

Đại sư Lý Khanh rung rung, hơi cúi đầu nhìn ngài lãnh tụ, hai tay chấp dài, lưng khom xuống nói:

— Đệ tử Lý Khanh bái kiến sư phụ, đệ tử bất hiếu, đến hôm nay mới dám gặp ngài, xin hỏi sư phụ lão nhân gia ngài sức khỏe có được bình an.

Ngài lãnh tụ bỗng ho lên hù hụ, người rung lên, rồi ngấn đầu ho lên mấy tiếng dài nữa, một tay vỗ ngực, một tay ghì lên bàn, giọng khàn khàn:

_ Ta khỏe hay không cũng không cần người lo. Lũ vô ơn bọn người thì tốt rồi, vui vẻ rủ rê, kết bè kết phái kéo nhau đi, bỏ lại cái thân già này...

Nói tới đây thì ngài lãnh tụ lại ho lên sù sụ, ngón tay đưa lên chỉ chỉ, rồi lại đặt xuống vỗ vào bàn, tay kia thì vẫn xoa xoa ngực, hơi thở dồn dập, rồi lại nhắm mắt không nói gì. Nhìn vào thì rõ là do quá nghẹn ứ, quá tức giận nên không nói nên lời nữa.

Lúc này thì sáu vị gia chủ đưa mắt nhìn nhau, thấy rõ sự hồ nghi trong ánh mắt mỗi người, "lão chủ tịch bị ho lúc nào vậy ta, mấy chục năm nay vẫn khỏe như vâm mà, mới hồi này còn bình thường sao giờ phát tác dữ dội vậy, có vấn đề, tuyệt đối là có vấn đề ". Còn Lý Khanh thấy vậy liền quỳ sụp xuống, dập đầu liên tục, hai mắt ửng đỏ, nói liên hồi:

_ Sư phụ tại thượng, không phải là lỗi của đệ tử đâu, đệ tử nào có gan làm những chuyện như vậy, ngài biết là tính tình của đệ tử vốn rất hiền lành mà. Là đại sư huynh, tất cả là tại đại sư huynh, chính huynh ấy rủ rê, cưỡng ép đệ tử. Huynh ấy còn nói là làm theo lệnh của sư phụ, cái gì mà là quyền

huynh thế phụ, cái gì mà phải gánh vác giùm sư phụ. Hu hu, sư phụ mình giám, đệ tử đã cố gắng ngăn cản mà không được, huynh ấy chỉ dùng một ngón tay là đủ nghiền chết đệ tử rồi. Suốt bao năm qua đệ tử vẫn hối hận, nếu khi đó mình mạnh hơn một chút, chống đối mạnh mẽ hơn một chút, là có thể ở bên cạnh chăm sóc lão nhân gia ngài sớm chiều rồi hu hu, đệ tử thật ân hận không thôi...

Càng nói thì giọng càng tha thiết, đến khúc cuối thì như vừa gào vừa khóc, đã vậy lúc nói xong thì Lý Khanh úp mặt xuống luôn, không ngẩng lên nữa. Bộ dáng phải nói là vô cùng ủy khuất, vô cùng đáng thương. " đại sư huynh ơi là đại sư huynh, mấy người chết đi thì dễ quá rồi, ta phải gánh hết phần của mấy người, đối phó với lão sư phụ này thật không dễ dàng đâu a, cho ta mượn bờ vai của huynh mà đỡ bớt chút xíu, đừng trách ta, cái này gọi là nghĩa khí đó"

Càng nghe thì gương mặt của mọi người càng biến dạng. Đầu tiên phải nói tới ngài lãnh tụ, lúc Lý Khanh vừa quì xuống thì ngài hí mắt ra nhìn một chút, nghe mấy câu đầu thì môi nhếch lên cười cười, tới mấy câu sau thì tắt luôn, cuối cùng thì ria mép giựt giựt tức giận, hận không thể đập vào cái mông đang quỳ của Lý Khanh một cái. Tưởng ta mù sao, năm xưa người với tên La Phong cá mè một lứa, trò quý nào không do bọn người bày ra, có việc xấu nào người chưa làm không hả. Ở đó mà bản chất hiền lành, ta mà để người chăm sóc thì tức chết từ đời nào rồi.

Kế tiếp là mấy vị gia chủ, người há hốc mồm, kẻ bĩu môi khinh bỉ. Năm xưa học chung ở học viện, người có biệt danh là Bất Tử Nhân Lý Khanh, cứ tưởng là vì áo giáp và khả năng phòng hộ của người tốt. Bây giờ mới phát hiện, té ra là nhờ da mặt dày quá không gì đâm thủng được. Dù sao người cũng là đại sư cấp s, cũng coi như là tinh anh trong cùng thế hệ, đừng làm mất mặt nhau như vậy chứ, cái bộ dáng con rùa này của người, nếu mà tạo hình thành khiên thì đúng là vô địch thiên hạ rồi.

Riêng gia chủ của Lý gia thì mắt sáng như sao, đầu liên tục gật gù. Đại ca đúng là đại ca, không hổ là trưởng tôn của Lý gia ta. Chỉ một hành động nhỏ thôi đã phát huy đến cực hạn nhân sinh của Lý gia ta rồi. Cái gì mà người thông thái không đi một mình, so với đại ca là quá kém rồi. Tới người đã khuất đại ca cũng kéo vào chung xuống được, đã vậy còn thành công đập người ta xuống nước để lấy đà cập bến thành công. Hành động minh oan như nước chảy mây trôi của đại ca thật khiến tiêu đệ ngưỡng mộ không thôi, chẳng lẽ bao lâu nay đại ca mất tích là để luyện chiêu này, thật là hi sinh quá lớn mà. Đại ca an tâm, đệ sẽ đem phong thái ngày hôm nay của đại ca truyền xuống, để đời sau của Lý gia liên tục học hỏi và phát huy. Đầu của Lý Khang hơi ngẩng lên, mắt nhìn xa xăm, như đang thấy một tương lai huy hoàng của Lý gia.

Bình thường nhất đương nhiên là thư ký Raphen rồi, vẫn nguyên nét bình lặng ban đầu, đôi mắt như có như không nhìn về phía trước. Cứ bày trò tiếp đi, đừng mong lừa được ai. Năm xưa ai lừa rồi đập ta rớt khỏi phi thuyền hả, lúc ta sắp trèo lên lại được thì lấy sọt rác đập vào đầu ta. Quỳ yên đó đi, quỳ tới chết luôn cũng được. Đừng tưởng ta quên được cái bản mặt phè phỡn, hờn hờ của bọn người khi bỏ rơi được ta. Uống cho ta khi đó trẻ người non dạ, vẫn coi bọn người là anh em. Nếu khi đó ta có thể đi cùng thì tốt biết mấy....

_ Thôi đứng lên đi, đừng vờ vịt nữa, chuyện đó để lúc khác ta hỏi tội người sau. Nói vào chuyện chính đi, vì sao tới hôm nay người mới chịu xuất hiện, còn bước sóng đó là sao.

Được sự phụ "khai ân", Lý Khanh lom khom đứng dậy, mặt vui hẳn ra, cười cười nhìn mọi người xung quanh, rất nhanh ánh mắt Lý Khanh tập trung vào một thiếu phụ xấp xỉ 50, thân hình đầy đặn, gương mặt phủ nét đoan trang, diễm lệ, đang ngồi bên trái ngài lãnh tụ. Nhíu nhíu đôi chân mày, nở nụ cười vô cùng khả ố Lý Khanh gửi lời chào:

_ Chậc chậc, đã lâu rồi không gặp Tạ Phương Uyên muội, không biết lâu nay muội có tốt không, mọi thứ vẫn đầy đủ như xưa chứ hả. Liếc phần "đầy đủ" của thiếu phụ một cái Lý Khanh nói tiếp:

_ Từ ngày xa cách, Lý huynh đối với muội phải nói là ngày nhớ đêm mong, thỉnh thoảng ở một mình ta lại nhớ cái đêm không trăng sao ấy, khi muội một mình tìm đến ta, hai đứa mình đúng là tâm đầu ý hợp, cùng nhau thâu đêm suốt sáng, đối với ta phải nói là một đêm không thể nào quên, một kỉ niệm không thể nào phai...

Thiếu phụ đưa tay chặn ngang lời Lý Khanh, mặt hầm hầm tức giận, lên tiếng thanh minh:

_ Người ngậm máu phun người, đêm đó ta là có lý do chính đáng, do không thể làm được một mình nên mới tìm tới người, người là tên vô sỉ, khi đó đã hứa là không bao giờ nhắc lại rồi.

Mọi người cùng ồ lên một tiếng, đầu liên tục gật gù, môi bĩu ra." thì ra là có lý do chính đáng, lại không thể giải quyết được một mình, nên mới nửa đêm tìm đến Lý Khanh, rồi hai người cùng nhau giải quyết tới sáng, chỉ có vậy thôi, rõ quá rồi, không cần phải hiểu nhầm đâu. Lý Khanh này cũng thật là, đã hứa rồi mà bây giờ lại nói ra, dù sao người ta cũng là gái chưa chồng, ý quên, là phụ nữ chưa chồng đó"

Gương mặt tức giận của Tạ Phương Uyên Tạ gia chủ đỏ hết cả lên, càng giúp mọi người "không hiểu nhầm" cái gật đầu càng dứt khoát. Sự thật thì hơn ba mươi năm trước, khi đó Phương Uyên chỉ mới mười mấy tuổi, còn chưa tốt nghiệp học viện cơ giới sư. Đam mê duy nhất của Phương Uyên là chế tạo thiết bị tinh thần cơ giới, đặc biệt là thiết bị đặc thù.

Lúc đó việc nghiên cứu đã tới bình cảnh, vô tình biết tin Lý Khanh đang là đại sư cấp A A, ghé thăm học viện, nên quên mất việc đang là nửa

đêm tung tăng chạy tới xin chỉ dạy. Lý Khanh cũng nhiệt tình giúp đỡ, Phương Uyên đã được lợi rất nhiều, đó là một phần tiền đề để nhiều năm sau Phương Uyên trở thành đại sư cấp s, rồi thành gia chủ Tạ gia. Chuyện chỉ có thể thôi, thật ra sau chuyện đó Phương Uyên cảm kích Lý Khanh rất nhiều, cũng có chút thiện cảm. Nhưng hôm nay, sau chuyện vừa rồi thì bao nhiêu ý tốt đã bay sạch, thậm chí bắt đầu thấy chán ghét. Phương Uyên cũng lười giải thích thêm, vô ích thôi, đám người kia làm gì biết nghĩ tốt cho người khác.

Mọi người xôn xao một hồi thì bắt đầu im lặng, Lý Khanh vẫn chưa trả lời câu hỏi của ngài lãnh tụ. Nhìn quanh một vòng, biết là không né tránh thêm được nữa, Lý Khanh nhẹ nhàng trả lời:

_ Đó là bước sóng của Mẫu thú cấp một, đang tồn tại trong vùng chứa của đệ tử, chính xác là nằm trong vùng năng lượng không gian tinh thần đặc thù của đại sư huynh, đang đặt trong vùng chứa tinh thần của đệ tử.

Không khí phòng họp trở nên trầm lặng, họ đều hiểu rõ lời nói Lý Khanh có nghĩa gì. Lần đầu tiên sau nhiều năm, ánh mắt của ngài lãnh tụ trở nên ngưng trọng. Trầm lặng, ngài hỏi tiếp;

_ Còn bao nhiêu lâu nữa?

_ Tối đa là 30 phút nữa, chỉ có thể ít hơn.

Lý Khanh đáp, giọng nói càng nhẹ nhàng hơn.

Ngài lãnh tụ ngồi thẳng dậy, hơi quay đầu về phía sau. Mọi người cũng nhìn về phía sau ngài chủ tịch, mọi ánh mắt đều đặt vào thư ký Raphen.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 22: Một Chút Chuyện Xưa

Vẫn nguyên nét bình lặng, thư ký Raphen nói với giọng đều đều:

_ Việc này tôi cũng đã soạn ra đối sách, đã bắt đầu từ khi ngài lãnh tụ kí vào quân lệnh, nhưng chỉ còn 30 phút sợ là không kịp, lúc này tốt nhất là thông báo cho thiếu tướng Bạc Hùng, để có sự chuẩn bị tốt nhất. Tôi sẽ làm ngay.

Nói xong, thư ký Raphen mở máy phát tính hiệu rồi bắt đầu nhập lệnh.

Mọi người lặng im theo dõi, rồi quay đầu nhìn Lý Khanh đang đứng. Ngài lãnh tụ cũng nhìn Lý Khanh, một thoáng sau, ngài nói:

_ Máy năm qua người sống tốt chứ?

Hơi cúi đầu, Lý Khanh mỉm cười:

_ Đệ tử sống rất tốt, rất yên bình, cảm ơn sư phụ.

Ngài lãnh tụ cũng hơi cười, ánh mắt nhu hòa:

__ Người còn điều gì chưa nói, hãy nói ra đi. Đừng bận tâm tới ta, bọn nhỏ các người cứ tùy tiện.

_ Dạ, sư phụ.

Thẳng lưng, hít một hơi dài, cúi đầu xin phép ngài lãnh tụ, rồi Lý Khanh nói tiếp:

_ Quá trình năm xưa đã được truyền về địa cầu, hẳn mọi người ngồi ở đây đều đã xem qua. Nhìn lại, bản thân ta chỉ tóm gọn một câu thôi.

Lý Khanh chấp tay phía trước, lưng cúi thật sâu:

_ Thay mặt cho sáu huynh đệ đã hi sinh, và cả chính ta, xin tạ lỗi với mọi người, chúng ta đã quá ngu ngốc rồi, đã gây phiền phức cho mọi người.

Nói rồi Lý Khanh tiếp tục vái thật sâu. Rồi lại hướng gia chủ Trương gia Trương Phá Thiên hành lễ:

_ Phá Thiên huynh, cho phép tiểu đệ xưng hô với huynh một tiếng huynh đệ. Huynh trưởng như phụ mẫu, huynh là bậc trưởng bối của Trương Thạch, hẳn là thất sư đệ của ta. Là người nhỏ nhất, việc xảy ra với hẳn chúng ta không thể nào thoát khỏi liên can. Nay xin tạ tội với huynh.

Gia chủ Trương gia lặng im một chút rồi đưa tay về hướng Lý Khanh, ý như muốn nâng lên:

__ Lý Khanh huynh nói quá rồi, có huynh đệ như các người là may mắn của hẳn. Tiểu tử Trương Thạch chính là một tên võ dũng, chắc là đã làm phiền các người nhiều, kẻ phải xin lỗi là ta mới đúng. Có thể nói ta nghe, hẳn có lúc nào hèn nhất không, nếu có, ta tuyệt không tha cho hẳn.

Lý Khanh lắc đầu:

__ Hẳn lúc nào cũng lao ra đầu tiên, bị đánh bầm dập cũng không chịu lui về, lúc thường hẳn hay kể về sự tích của Phá Thiên huynh, giọng ngưỡng mộ lắm. Còn nhớ khi đó, hẳn chỉ để lại một câu " Để đệ đi trước, lũ khốn kiếp này không bị đánh đau thì không biết sợ mà ", rồi hẳn lại lao ra, một lát sau thì tự bạo vùng chứa tinh thần. Chẳng chuẩn bị trước gì, cũng chẳng để lại gì, hẳn là người nhỏ nhất trong đám, vậy mà lại là người ra đi đầu tiên, thật là khiến người khác...không biết nói gì mà"

_ Ha ha ha ha, ha ha ha ha.

Trương Thiên Hành ưỡn ngực oai vệ, một tay vuốt râu, một tay siết chặt tì lên mặt bàn, cười lên sảng khoái, ánh mắt trắng lệt, giọng trầm hùng như trống trận vang vang:

_ Chính là hãn, chính là tiểu tử Trương Thạch hãn, chính là hán tử của Trương gia ta, ha ha ha, ha ha ha.

Tiếng cười mỗi lúc lại nhỏ dần, rồi tan đi. Khác với những gia tộc khác, vị trí hôm nay của Trương gia đều là dùng nắm đấm đánh ra. Người nhà Trương gia đa phần đều theo nghiệp binh quyền, con cháu mỗi đời đều là tướng sĩ dũng mãnh, nhiều đời trước thì ngã xuống khi bảo vệ lãnh thổ nhân loại trong vùng sinh tồn, bây giờ thì buông thân ngoài không gian. Là gia tộc có công lớn nhất, hi sinh nhiều nhất cho nhân loại. Bản thân Trương Thiên Hành chính là một trong bốn vị đại tướng ba sao của quân đội hành tinh, là đại tướng chỉ huy của quân đoàn trang bị hạng nhẹ cận chiến cơ giới Phượng Hoàng. Người Trương gia không nói nhiều, chỉ dùng nắm đấm, nên nhân sinh của Trương gia chỉ gói gọn trong một chữ, "Đánh".

Lý Khanh xoay người, cúi đầu nhìn một nam tử trung niên gầy gò, gương mặt khắc khổ, bộ dáng ốm yếu. Người đó là Tần Chính Khuê, gia chủ Tần gia, cũng là một trong 7 vị đại sư cơ giới cấp s của nhân loại. Năm xưa Lý Khanh và Tần Chính Khuê là đồng học, cũng là đối thủ cạnh tranh của nhau.

Lý Khanh thì chuyên về vòng năng lượng và thiết bị hệ bảo vệ, còn Tần Chính Khuê thì chuyên hệ tấn công. Số vòng sáng khai mở được của hai người đều là 22 vòng, thành tích chung của hai người cũng sà sà nhau, đều là cao nhất trong học viện của mình. Mỗi giải đấu liên học viện đều là hai người thay nhau vị trí nhất nhì, giải sơ cấp kiện sư thì Tần Chính Khuê thắng, giải trung cấp chúc sư thì là Lý Khanh, tới giải cao cấp tạo sư thì lại đổi thành Tần Chính Khuê. Rồi nhiều năm sau tại cuộc thi đại sư cơ

giới liên lĩnh thổ thì Lý Khanh lại thắng. Tính ra là hòa nhau. Cho tới hôm nay thì hai người vẫn chưa có dịp so tài lại.

Lý Khanh đứng thẳng, một tay vòng sau lưng, một tay vuốt râu, đầu hơi ngẩng lên, mắt nhìn hí xuống, giọng bề trên nói:

_ Tần Chính Khuê, người thua ta rồi, cả đời này cũng đừng mong so được với ta.

Thấy họ Tần đơ mặt ra nhìn mình, Lý Khanh nói tiếp:

__ Nếu không thì tại sao người anh minh như sư phụ lại chọn ta làm đệ tử, không phải người.

_ Ta không phục, đó là vì người mặt dày giỏi nịnh nọt mà thôi.

Tần gia chủ vừa nói vừa nhìn ngài lãnh tụ, ý muốn xin xác nhận.

Còn vị lãnh tụ anh minh lúc này thì đầu lẳng qua một bên, nhìn vào hoa văn tinh xảo trang trí trên vách tường, giống như rất tập trung, ai nói gì cũng không nghe, người nào cũng không biết, vừa nãy đã kêu là đừng quan tâm rồi, cứ làm vậy đi. Lý Khanh nói tiếp:

__ Lời vừa rồi không phải ta nói, là đại sư huynh ta nói, nguyên văn thế này "...tiếc cho Chính Khuê vẫn coi người là đối thủ, ta thấy, cả đời này hẳn không cách nào bằng Lý Khanh người được...", người có thể không tin, nhưng với ta, lời đại sư huynh là tuyệt đối đúng rồi.

" Lời của đại sư huynh thì đúng rồi, ta không thêm gạt người đâu, chỉ là lâu quá nên ta quên mất khúc giữa, cái gì ấy nhỉ, về mặt vô sỉ, hay là về mặt gian xảo, haiz, không nhớ nữa, nhớ nhiều đó là đủ rồi "

Tần Chính Khuê trầm mặc," nếu thật sự Vương Nhất đại ca nói thì ta sẽ tin, nhưng người nói thì không, ai biết được, mới vừa rồi người đổ tội

nhật tình lắm mà, với trình độ vô sỉ của người, giả truyền chút lời của Vương Nhất đại ca chắc cũng không áy náy gì. Không được, một chút khẩu khí này, ta không thể thua cho người được " Tần Chính Khuê nghiêng răng:

_ Ta vẫn không phục.

_ Được, tên ngoan cố nhà người, ta nói thì người không tin, vậy thì ta cho người xem.

Từ vùng chứa tinh thần của Lý Khanh, một nửa cái khiên, và một chuôi kiếm xuất hiện, bay tới trước mặt Tần Chính Khuê.

_ Nhìn kĩ đi, năm xưa khi tứ sư đệ Tần Chính Cát tự bạo vùng chứa, khiên ta cho hấn chỉ vỡ một nửa, còn kiếm của người tới chuôi cũng không lành. Còn muốn so với ta.

Mọi người trầm mặc, đều đã hiểu Lý Khanh muốn làm gì. Một khiên một kiếm, một người là sư huynh, một người là đại ca ruột thịt, cả hai đều không thể bảo vệ được tiểu đệ của mình, tranh hơn thua có ích gì. Ân oán của hai người, chấm dứt từ đây.

Mặc dù biết thứ trước mặt, chỉ là do năng lượng tinh thuần của Lý Khanh, thông qua mạng không gian ảo ngưng tụ mà thành. Tần Chính Khuê vẫn coi là thật, cầm chuôi kiếm lên, ngón tay hơi rung chạm vào những vết nứt gãy. Năm xưa nhờ chế tạo thành công cây kiếm này, Chính Khuê mới được công nhận danh hiệu đại sư cấp s, là cấp bậc cao nhất trong suốt lịch sử của Tần gia. Cây kiếm này là mặt mũi của gia tộc khi đó, định sẽ truyền xuống làm trấn tộc chi bảo. Chính Khuê bình thường rất khô khan, nhỏ mọn, nhưng với đệ đệ Chính Cát thì vô cùng bảo bọc. Khi biết Chính Cát định theo đại ca Vương Nhất lưu lạc thì Chính Khuê bất chấp phản đối của gia tộc, đưa cho đệ đệ cây kiếm này làm vật bảo mạng. Cho tới nay Chính Khuê cũng chỉ mới tạo ra được ba món vũ khí cùng cấp này thôi.

Lại nhìn mảnh khiên vỡ nát kia, chính là thứ khiến Chính Khuê ức chế suốt bao năm, tên La Khanh đó vậy mà đi trước mình một bước. Có lần trong cuộc họp cấp đại sứ, hắn còn huênh hoang tới mức đem nó ra làm gối dựa lưng, họp xong còn giả vờ để quên, khiến mấy đại sứ khác phát hoảng phải nhờ quân đội giao về tận nhà. Hắn còn rêu rao, chờ khi rãnh rồi lại làm vài cái nữa. Cuối cùng thì sao, cũng là lọt vô tay đệ đệ mình đó thôi, vẫn là người Tần gia ta giỏi nhất. Cái này không phải là ta không tranh với người, người cũng đừng tranh với ta(*), mà là người phải tự giác đưa hết cho ta. Đệ đệ Chính Cát của mình thật là tài giỏi mà.

"Đa tạ" chỉ nói hai từ ngắn gọn rồi Tần Chính Khuê tiếp tục im lặng. Biết nhau cả đời rồi, nói gì thêm nữa cũng chỉ dư thừa.

Lý Khanh lại hướng về phía Tạ gia chủ mỉm cười:

_ Phương Uyên muội, đại tỷ của muội, Tạ Chung Tình là ngũ sư muội của ta. Ta gọi người một tiếng tiểu muội muội, chắc là không sai chứ.

__ Không sai, nhưng ta không dám nhận, có thể cho ta biết chuyện của đại tỷ không, trong dữ liệu truyền về chỉ dừng ở lúc phi thuyền bị tổn hại thôi.

Tạ Phương Uyên nửa hờn nửa giận đáp.

Lý Khanh bắt đầu kể.

_ Khi đó, lúc thoát khỏi Tinh Mẫu, cả bảy người bọn ta đều mang trong mình hạt nhân của Mẫu thú. Đại sư huynh đã dùng không gian tinh thần đặc thù của mình để dịch chuyển và phát nổ những hạt nhân đó. Việc đó đã khiến đại sư huynh suy kiệt, ngũ muội đã tiêu hao rất lớn mới giữ được tín hiệu sống của đại sư huynh. Trên đường quay về địa cầu, bọn ta đã gặp sự truy sát của nhiều bầy Thôn Kim Thú, bầy lớn nhất cũng gần trăm con. Chỉ như vậy thì cũng không gây nguy hiểm gì lớn, bọn ta vừa di

chuyến, vừa tiêu diệt cho tới khi phi thuyền cách trái đất khoảng 5 ngày lộ trình, Mẫu thú bắt đầu xuất hiện, ban đầu là mẫu thú cấp 1.

Nói tới đây thì thân ảnh Lý Khanh chớp chớp, lúc sáng lúc tối, chỗ đậm chỗ nhạt, méo mó giống như màn hình bị rè.

Thư ký Raphen giật mình:

__Tối lúc rồi sao, chỉ mới qua 23 phút.

(*) nhân sinh của Tân gia.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương
www.dtv-ebook.com

Chương 23: Tiên Nữ Chung Tình

Thân hình Lý Khanh dần ổn định, vẫn tỏ ra bình thường, tiếp tục kể:

_ Việc chống lại Mẫu thú cấp 1 cũng không khó khăn lắm, nhưng đã làm giảm tốc độ của phi thuyền, sau vài trận chiến, mẫu thú cấp 2 bắt đầu xuất hiện.. Cuối cùng khi còn cách địa cầu ba ngày lộ trình thì phi thuyền đã bị vây quanh bởi hơn 20 con Mẫu thú cấp 2 cùng rất nhiều Mẫu thú cấp 1 và Thôn Kim Thú, lúc này thì thất đệ Trương Thạch lao vào vòng vây của chúng rồi tự bạo vùng chứa tinh thần. Vụ nổ đã tiêu diệt khoảng 1/ 10 số lượng bọn chúng. Quan trọng hơn là tạo ra lỗ hổng để phi thuyền thoát khỏi vòng vây.

Lý Khanh thở một hơi, hai mắt hơi đỏ lên, nói tiếp:

_ Mẫu thú liên tục xuất hiện, lại vây kín phi thuyền. Lần này tới phiên tứ đệ Tần Chính Cát tự bạo. Kế tiếp là nhị ca La Thần và lục đệ Mạc Thiên Sâu. Còn ngũ muội...

Lý Khanh lặng đi một chút, nhìn vào mắt Tạ Phương Uyên:

_ Tỷ tỷ của muội đã dùng hết năng lượng tinh thuần trong vùng chứa, rồi thiêu đốt luôn năng lượng của bản thân để làm hồi tỉnh đại ca, ngay khi đại ca mở mắt, ngũ muội mỉm cười rồi gục xuống, nằm trong lòng đại ca, không bao giờ tỉnh lại nữa.

Lý Khanh ngấn mặt lên trời, cổ ngấn dòng nước mắt trực chảy xuống:

_ Lúc đó, một con Mấu thú cấp 3 đã cản nát phi thuyền, vì để bảo vệ di hài ngũ muội, bảo vệ ta. Đại ca đã mất đi một nửa cơ thể, mất đi tay trái và chân trái. Khi ta định lao ra thì bị đại ca đánh ngất, lúc tỉnh lại đã thấy mình ở La Đông thành. Điều cuối cùng ta còn nhớ là đại ca một tay ôm ngũ muội, lơ lửng giữa không gian, cười cười nhìn ta. Nụ cười đáng ghét đó...

Tới đây thì giọng Lý Khanh đã khàn, tắc nghẹn, không nói được nữa, quay lưng lại về phía mọi người rồi đứng yên đó.

Phòng bầu dục bị bao trùm bởi một tầng im lặng. Dù đã biết kết cục, nhưng khi nghe Lý Khanh kể lại quá trình, không ai nén được đau thương. Biểu lộ rõ ra nhất đương nhiên là Tạ Phương Uyên.

Để mặc cho nước mắt không ngừng tuôn ra, Phương Uyên nức nở " tử tử tên là Chung Tình, cuối cùng cũng vì chung tình mà chết, có một tử phu như vậy, có một mối tình như vậy, ta nên mừng cho tử mới đúng, có lẽ nụ cười cuối cùng của tử là nụ cười hạnh phúc nhất trong đời ".

Là người nhỏ tuổi nhất ở đây, hai mươi năm trước Phương Uyên vẫn chưa là gia chủ Tạ gia. Vị trí đó vốn là dành riêng cho tử tử Tạ Chung Tình. Chung Tình từ khi còn nhỏ đã là thiên tài, là niềm hy vọng và tự hào lớn nhất của Tạ gia. Ngay khi vừa sinh ra, nàng đã dẫn động được sóng tinh thần xung quanh mình.

Còn nhớ vẻ mặt hoảng sợ của bà mẹ khi thấy đứa bé sơ sinh bay lơ lửng trong phòng, chuyện đó về sau đã trở thành truyền kỳ. Đáng lưu truyền hơn là việc gia gia của Chung Tình, cũng là gia chủ Tạ gia lúc bấy giờ, đi dạo trong tổng thành từ quảng trường trung tâm tới tổng hành dinh, trên tay cột một sợi dây, miệng cười đến phát méo, đầu bên kia của sợi dây là một bé gái mặc váy hồng, xinh đẹp mũm mĩm, ai nhìn cũng yêu.

Ngay lần đầu gặp, ngài lãnh tụ đã nhận Chung Tình làm dưỡng nữ, cưng chiều nàng hết mức. Có lẽ vì vậy, khi lớn lên tiên nữ Chung Tình có

chút cứng đầu. tới năm hai tuổi nàng mới chịu tập cách đi trên mặt đất, nhưng chỉ để làm gia gia với ngài lãnh tụ vui thôi, nếu nhìn kỹ sẽ thấy chân nàng vẫn cách mặt đất một khoảng.

Khi lớn lên nàng vẫn giữ thói quen đó, việc đó, cùng với vẻ đẹp và tấm lòng lương thiện của mình, nàng đúng là tiên nữ không dính bụi trần. Năm Chung Tình 9 tuổi, đã được đích thân ngài lãnh tụ làm lễ rửa tội, lúc đó nàng kể lại, không hề cảm thấy đau đớn gì cả, thậm chí, khi chìm trong vòng sáng lại có cảm giác ấm áp như nằm trong lòng mẹ, đặc biệt thoải mái.

Khi ngài lãnh tụ kiểm tra, đã phát hiện trong vùng chứa của nàng không hề có vòng sáng nào cả, mà cả vùng chứa của nàng đều là ánh sáng. Ngài lãnh tụ kết luận rằng thể chất của Chung Tình là tinh thuần cơ thể, có thể liên thông với năng lượng tinh thuần của tinh cầu. Chính là nói, nếu Chung Tình còn ở trên tinh cầu này, thì năng lượng tinh thần và năng lượng tinh thuần (*) của nàng, sẽ không bao giờ cạn kiệt.

Lớn thêm một chút, Chung tình không thích học chiến đấu, cũng không thích học chế tạo thiết bị, nàng chỉ thích trồng cây, cho cá ăn, chơi với mấy con vật nhỏ mà thôi. Chính vì nàng, diện tích của tổng hành dinh đã mở rộng gấp đôi, trong đó một phần ba được cải tạo thành khu vườn lớn mà chủ nhân chính là nàng.

Năm Chung Tình 12 tuổi, có một hôm nàng bỗng nhiên mất tích, ngài lãnh tụ phát hoảng, vận dụng cả tổng thành để đi tìm. Cuối cùng nhờ mạng máy tính tinh thần mới tìm được nàng ở khu sinh tồn, đang chơi đùa với tinh thú, kì lạ là tinh thú vốn hung dữ, luôn tấn công nhân loại lại vô cùng hiền lành chơi đùa với nàng, chúng còn bỏ qua cạnh tranh lãnh thổ, tụ thành một đàn đủ chủng loài vây quanh nàng, có chút nịnh nọt. Ngài lãnh tụ lúc vừa mới thấy sợ không thôi thì sém chút nữa vận dụng " giới " của mình. Lúc đưa nàng về buồn rõ ra, có con vầy đuôi, có con vầy tay tạm biệt.

Lúc bị ngài lãnh tụ trách mắng, cấm nàg như thế nữa thì Chung Tình cúi mặt bậm môi, nước mắt giọt ngấn giọt dài hứa nghe theo, tội nghiệp không thôi. Được vài ngày thì máy tính tinh thần lại phát hiện nàg ở khu sinh tồn. Cuối cùng, ngài lãnh tụ đành phải cho xây một con đường kéo dài từ tổng thành tới khu sinh tồn, về sau người dân gọi đó là đường đi chơi của tiểu tiên nữ. Nhưng vẫn cấm không cho nàg mang tinh thú về tổng thành, để rồi lâu lâu từ phòng riêng nhìn ra vườn lại thấy mấy con thú nhỏ kì lạ nhảy nhót xung quanh, ngài chủ tịch lắc đầu không thôi.

Lần đầu tiên Chung Tình sử dụng năng lượng tinh thần đặc thù của mình là năm nàg 14 tuổi, khi cùng ngài lãnh tụ đi thăm các thương bệnh binh của liên minh quân đội hành tinh. Đó là một sự kiện lớn, tổ chức tại vùng lãnh thổ dành riêng cho liên minh, là nơi cư ngụ chủ yếu của những thương bệnh binh không có người thân chăm sóc, được tổ chức mỗi 5 năm một lần mục đích là ca ngợi, vinh danh khích lệ tinh thần của mọi người. Lúc ngồi cạnh ngài lãnh tụ, khi xem hình ảnh lưu trữ chiến tích và cuộc sống hàng ngày của các thương binh, do quá cảm động, nàg bật khóc nước nử, rồi nàg đứng dậy, đi tới trung tâm của hội nghị.

Đó là lần đầu tiên trong đời hai chân nàg chạm vào mặt đất.

(*) năng lượng tinh thần là năng lượng vận dụng từ không gian xung quanh, có thể qua rèn luyện để tăng lên hiệu xuất vận dụng. Muốn dùng phải lấy năng lượng tinh thuần làm vật dẫn. Ví dụ quả cầu mà Vương Lang tạo ra. Vòng xoáy tại tâm cầu chính là năng lượng tinh thuần. Nếu có thể dùng càng ít năng lượng tinh thuần mà điều khiển được càng nhiều năng lượng tinh thần tức là có hiệu xuất càng cao.

Năng lượng tinh thuần có 2 loại, loại thứ nhất là có trong tự nhiên, phân bố không đều, có thể coi là "tế bào não" của hành tinh. do hành tinh điều khiển để vận động sự sống.

Loại thứ hai là do con người vay mượn của hành tinh để sử dụng cho bản thân. là năng lượng trong vòng sáng, đặt trong vùng chứa của mỗi người. Giới hạn nhiều ít phụ thuộc vào số lượng vòng sáng. là loại tiêu hao, nếu dùng hết phải nạp lại. Thông qua hấp thụ tự nhiên từ tinh cầu (địa cầu,) hoặc từ thanh năng lượng (là do nơi có mật độ cao ngưng tụ lại)

Tác giả đã soạn ra hệ thống, sẽ rõ hơn khi Vương Lang khai mở được 7 tấm huy chương. Nói trước ở đây để các độc giả hiểu cách thức chiến đấu trong những chương tiếp theo. Khởi dừng lại giải thích.

Qua hết mấy chương đó thì lấy búa đập vào đầu quên dùm, để khỏi làm mất tính thú vị của " học viện bắc đẩu " cảm ơn.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 24: Đại Ca Vương Nhất

Trong ánh mắt ngạc nhiên của mọi người, Chung Tình nhắm mắt lại, hai tay chấp trước ngực, đầu cúi xuống như đang cầu nguyện. Trên bầu trời một vòng xoáy hình phễu hiện ra, rồi lớn dần, phần nhọn của vòng xoáy dừng ngay trên đầu nàng. Thoạt nhìn thì vòng xoáy giống như cơn bão, nhưng lại chuyển động rất chậm, tốc độ xoay vòng chỉ tựa như vòng quay ngựa gỗ.

Chung Tình vẫn tiếp tục cầu nguyện, vòng xoáy trên đầu nàng lúc này đã bao trùm cả vùng lãnh thổ, không còn là hình phễu nữa, giống như một đóa hoa đang nở rộ thì đúng hơn. Rồi Chung Tình ngẩng đầu lên, hai tay đang chấp ngửa ra, bàn tay hơi xòe ra hướng lên trên. Từ mặt đất dưới chân nàng, một dòng ánh sáng thông qua nàng, rồi từ hai tay bay thẳng lên trời, quyện vào vòng xoáy đang xoay chậm phía trên. Lúc này Chung Tình như đứng giữa ngọn thác ánh sáng lung linh.

Cảnh tượng trước mặt quá kì lạ, lại đẹp vô cùng, mọi người đều im lặng ngắm nhìn, họ biết tiểu tiên nữ sẽ không bao giờ làm tổn thương ai, còn an toàn của nàng có lãnh tụ phụ trách, ngài còn ở đây thì nàng sẽ không sao đâu. Bỗng ngài lãnh tụ nhíu mày, đứng dậy. Ngài là người đầu tiên nhận ra vòng xoáy hình đóa hoa kia, đang dần dần biến thành năng lượng tinh thuần, chính xác là năng lượng tinh thuần đặc thù.

Dòng năng lượng này rất dịu dàng, khi dùng tinh thần để kiểm tra thì cảm giác như đang chạm vào nệm bông êm ái. Khi đóa hoa đã được phủ đầy năng lượng, dòng thác ánh sáng nhỏ dần rồi biến mất. Rồi đóa hoa ngừng quay, Chung Tình chấp tay lại, mở mắt ra nhìn lên bầu trời. Đóa hoa

năng lượng chọt tan vỡ thành muôn vàn mảnh nhỏ lấp lánh, đung đưa, rơi chậm chậm xuống đất rồi vỡ tan trong không khí, như mưa tuyết trong ngày gió lạnh, như hoa anh đào cuối tháng ba.

Khi chạm vào người, những mảnh vỡ năng lượng thấm thấu rồi cuộn thành dòng đi vào mọi nơi trong cơ thể, tới khi tràn đầy từng tế bào, thì lan vào vùng chứa tinh thuần, tại đó nó quán quanh vòng sáng rồi hòa vào năng lượng tinh thuần của mỗi người, tạo thành năng lượng tinh thuần đặc thù. Dòng năng lượng đó lại di chuyển ra khỏi vòng sáng, ra khỏi vùng chứa trở lại từng tế bào của cơ thể. Tại đó, nó kết hợp một lần nữa với năng lượng đã tràn đầy tại tế bào vừa rồi, bắt đầu tác dụng. Từng người được chữa trị và cường hóa ở cấp độ tế bào.

Theo tế bào được khôi phục, những căn bệnh hành hạ họ lâu nay tan biến. Những người bị mất một phần cơ thể thì hấp thu nhiều mảnh vỡ hơn. Dần phần cơ thể bị mất hiện ra. Phần cơ thể này không cấu thành từ xác thịt, nó hoàn toàn là năng lượng tinh thuần trong suốt. Nó được liên kết với các tế bào thần kinh, họ có thể dùng suy nghĩ điều khiển nó như cơ thể thật, có thể cảm giác được nóng, lạnh, đau đớn.

Những nghiên cứu về sau cho thấy. Nếu là tay hay chân, chỉ cần cung cấp đủ năng lượng tinh thuần thì có thể dùng như vũ khí cơ giới bậc trung, nạp càng nhiều thì lực phát ra càng lớn. Vì phần cơ thể này đã được "lưu trữ thông tin" trong trong tế bào thần kinh bằng năng lượng tinh thuần đặc thù, nên có thể tự phục hồi khi chịu tổn hại. Thậm chí có thể tạo đòn kích phát bằng cách tự bạo một phần. Chỉ là sẽ vẫn đau đớn và hao tổn nhiều năng lượng tinh thuần để hình thành lại, có thể nói là một bộ phận "bất tử" của cơ thể. Tuy nhiên, nếu tiếp tục bị mất đi, là một bộ phận mới thì không có tác dụng.

Lúc này tại vùng lãnh thổ tổ chức sự kiện là một mảnh náo loạn, tiếng la hét reo hò vui mừng vang lên khắp nơi, có người lâu nay phải nằm một chỗ, mù lòa, ngồi xe lăn, hay phải chống nạng thì chạy qua chạy lại không

ngừng, còn trèo lên nóc nhà rồi nhảy xuống để tự kiểm tra. Đặc biệt là những người bị cụt tay, đứng rình rình rồi kiểm đại ai đó sơ hở lao vào đánh nhau để đánh giá chất lượng sản phẩm mới. Xung nhất là mấy vị lão tướng có chức cao ngời ở phía trên, việc tế bào được phục hồi và cường hóa cũng khiến họ trẻ và khỏe ra, có vị còn tuyên bố một chấp hai, chấp ba, bị đánh te tua rồi nằm đó nhe răng cười. Đỉnh cấp nhất là mấy vị thua rồi lòi vũ khí cơ giới ra báo thù. Có người thứ nhất rồi có người thứ hai, thứ ba. Tiếng "cheng cheng" vang lên không ngừng.

Đều là quân nhân, nên sự việc phát sinh tiếp theo rất có trình tự. Đầu tiên là đơn đả độc đấu, rồi quần đấu, cuối cùng là bốn quân đoàn chia phe ra đấu, luật lệ và quân pháp cũng áp dụng rất công bằng. Quân đoàn nào yếu thì bị ba quân đoàn kia bu vô đánh rồi cứ theo luật vậy mà làm. Được một hồi thì thấy không đủ hùng tráng nên lại quay về quần đấu.

Ngài lãnh vẫn đứng im, để mặc cho mọi người phát tiết. Đều là kẻ kiêu hùng mọi thời, nay phải mòn mỏi làm người vô dụng, ngài biết họ tuyệt không cam tâm. Biến hóa lần này với mọi người không khác gì được sinh ra lần nữa, có quá khích một chút, cũng là dễ hiểu. Cho tới khi thấy mấy lão băng hữu đồng đội năm xưa bắt đầu không nhìn được nữa, mon men vận dụng vùng không chế tinh thần, ngài lãnh tụ lắc đầu, phát ra "giới" của mình.

Khi thấy năng lượng của bản thân bị hút sạch vào một vòng sáng không lồ, mọi người đều bừng tỉnh. " xong rồi, mấy người kia chọc giận ngài lãnh tụ rồi, tới " giới " cũng đem ra rồi, lãnh tụ anh minh, ta không làm gì hết, này giờ vẫn ngoan ngoãn đứng ở đây, mấy vết màu tím trên mặt này là cái bớt thôi, bẩm sinh đó.

Khi mọi việc đã yên tĩnh lại, Ngài lãnh tụ đi tới khẽ chạm vào vai Chung Tình, lúc này vẫn như đang cầu nguyện. Bông nàng ngã xuống hôn mê, nhịp sống yếu ớt, không ai có thể tìm ra cách đánh thức nàng.

Sau khi sự việc truyền ra, đã tạo thành cơn sóng cảm xúc mãnh liệt dân trào khắp hành tinh. Độ chấn động có lẽ chỉ thấp hơn một chút so với ngày lãnh tụ tuyên bố liên minh nhân loại đã dành chiến thắng. Nhưng lần này dòng cảm xúc của người dân đa dạng hơn nhiều, chủ yếu là vì Chung Tình vẫn chưa tỉnh lại.

Những chiến sĩ được khôi phục, qua sàng lọc đã tạo thành một chi quân đoàn, chủ yếu là những người còn trẻ có một phần cơ thể được tái sinh, được gọi là Bất Tử quân đoàn, có điểm chiến lực trung bình là 500(cấp cao là 100, tinh anh là 1000), về sau được sát nhập vào quân đoàn hạng nhẹ cận chiến cơ giới Phượng Hoàng. Trước đó, quân đoàn Bất Tử đóng quân ở Tổng thành nhiệm vụ chính là bảo vệ khu vườn và con đường đi chơi của tiểu tiên nữ. Thề rằng nếu thật sự Chung Tình không tỉnh lại, họ sẽ mãi mãi canh gác bảo vệ nàng, cho tới người cuối cùng.

Từ khắp mọi nơi trên địa cầu, mọi người lũ lượt kéo nhau về Tổng thành, dù không thể gặp, nhưng họ vẫn muốn được ở gần tiểu tiên nữ, được thăm nơi nàng sống. Lúc đầu Tổng thành vẫn hoan nghênh chào đón, nhưng khi số người tới quá nhiều, chật kín cả Tổng thành, nhiều người còn dựng lều ở vùng sinh tồn bên ngoài tường thành, nhiều nhất là dọc theo con đường đi chơi của tiểu tiên nữ. Ngài lãnh tụ phải ra lệnh cấm một chiều các chuyến bay tới tổng thành.

Không bay được thì họ đi bộ, nhiều dòng người hành hương kéo dài không thấy cuối hướng về tổng thành. Việc di chuyển qua vùng sinh tồn là vô cùng nguy hiểm, điểm chiến lực của Tinh thú cấp cao, nếu bỏ qua khả năng phi hành trong không gian, tuyệt đối không thấp hơn Thôn Kim thú. Lực lượng quân đội buộc phải theo bảo hộ cho người dân, đã có tổn thất xảy ra, nhưng dòng người vẫn tăng lên không ngừng.

Rồi không biết từ đâu truyền ra ý tưởng, đem hoa, cây con, thú cưng tới tổng thành để tặng tiểu tiên nữ Chung Tình khiến cho mọi người tay xách nách mang, vô số món quà dễ thương được đem đến tổng thành. Mặc cho

mọi người có hy vọng, có cầu nguyện nhiều đến bao nhiêu, tiên nữ Chung Tình vẫn không hề tỉnh lại.

Cho đến một ngày hai năm sau, đại ca Vương Nhất, người đại ca tinh thần của mọi thanh niên trong cùng thế hệ, trở về địa cầu.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 25: Bom Của Lý Khanh

Phải sống sau khi chứng kiến những huynh đệ của mình lần lượt chết đi, điều đó còn đau khổ hơn là chết. Mọi người đều có thể tưởng tượng cảm giác của Lý Khanh lúc bấy giờ, họ còn biết một điều nữa. Nếu nói ở trong phòng họp này, ai là người mất mát nhiều nhất, thì chính là ngài lãnh tụ.

Con trai và con dâu, cũng là con gái nuôi của ngài, cùng với bốn người học trò ra đi trong cùng một ngày, người học trò cuối cùng còn lại thì mất tích hơn hai mươi năm, khi gặp lại thì thời gian sống còn lại có thể tính bằng phút. Không chỉ sự mất mát đó, còn một điều khác đã dẫn vạt ngài và mọi người suốt bao năm nay.

Khi phi thuyền bọn họ về tới vùng tinh hà, hệ thống thông tin đã ghi nhận được. Đồng thời cũng ghi nhận được bước sóng tinh thần của Mẫu thú cấp 3. Điểm chiến lược của Mẫu thú cấp 3 gấp 1000 lần Thôn Kim thú trưởng thành, đó chỉ là con số tính chung thôi, trong chiến đấu thực tế dù dùng quân đội có tổng chiến lược gấp 10000 lần Thôn Kim thú cũng là vô dụng với Mẫu thú cấp 3. Trong chiến đấu đỉnh cấp, số lượng không còn là lợi thế. Đặc biệt khi số chiến sĩ chết đi, lại trở thành thức ăn cho Thôn Kim thú và Mẫu thú, giúp chúng sinh sản thế hệ tiếp theo mạnh mẽ hơn, thì số lượng chính là tai họa.

Chiến lược được thông qua lúc đó là, đích thân ngài lãnh tụ sẽ thực hiện quá trình giải cứu, hai quân đoàn gần nhất sát nhập lại, tạo phòng tuyến cách địa cầu một ngày lộ trình đợi ngài lãnh tụ quay về thì tổng tấn công. Nhưng khi Mẫu thú cấp 3 thứ hai xuất hiện, tiến thẳng về phía địa cầu thì chiến lược ban đầu bị buộc phải loại bỏ. Nếu không có ngài lãnh tụ

tham gia, chỉ với 2 quân đoàn, sẽ không thể đối phó với Mẫu thú cấp 3, chưa tính tới bày thú cấp thấp hơn đi kèm, dù cố gắng kéo dài thì khi ngài lãnh tụ giải cứu xong quay về, tổn thất sẽ cực kỳ trầm trọng, thậm chí có thể toàn quân bị diệt.

Phương án duy nhất là, ngài lãnh tụ cùng hai quân đoàn, cùng đối phó với Mẫu thú cấp 3 đang hướng về địa cầu, sau khi tiêu diệt thành công, sẽ tiếp tục đối phó Mẫu thú cấp 3 còn lại. Nhưng nếu làm vậy, tương đương với việc, bỏ mặc phi thuyền đang gặp nạn kia. Là Lãnh Tụ của liên minh nhân loại, ngài lãnh tụ buộc phải lựa chọn phương án tốt nhất cho loài người.

Không ai có thể trách ngài, nhưng ngài vẫn có thể tự trách mình. Nỗi đau đó đã khiến ngài suy sụp nhiều năm liền, nhưng vì chưa tìm được người thay thế, mỗi ngày ngài vẫn phải bước đi với tư cách là lãnh tụ vĩ đại, chiến sĩ mạnh nhất hành tinh. Còn bóng lưng cô độc tuổi xế chiều của ngài, có mấy ai thấy được đây.

Người đầu tiên lên tiếng, phá tan sự im lặng trong phòng, chính là thư kí Raphen. Năm xưa, nếu không có hai tên La Thần và Lý Khanh liêu sống liêu chết nản nỉ ngài lãnh tụ, rồi lập mưu bắt nhốt Raphen vào kĩ viện, lại kiếm đâu ra mấy bà bầu đi khắp nơi rêu rao khóc kể. Làm Raphen quá xấu hổ bỏ đi, thì có lẽ Raphen đã là đệ tử thứ tám của ngài lãnh tụ rồi. Cuối cùng nhờ đại ca nhận Raphen làm tiểu đệ kết nghĩa, nhìn bản mặt hai tên khốn kiếp đó gọi mình một tiếng tiểu sư ca, Raphen mới nuốt được cục giận.

Hai mươi năm trước, Raphen chính là người lập ra chiến lược thứ nhất rồi tự tay loại bỏ, lập ra chiến lược thứ hai. Khi chiến lược thứ hai được chấp nhận, Raphen thu xếp mọi việc rồi lên phi thuyền hướng về phía đại ca. Trên phi thuyền là khối năng lượng tinh thuần khổng lồ đã được găn ngòi kích hoạt. Nếu năm xưa không thể đi cùng đại ca thì bây giờ đi cùng cũng không muộn. Chỉ tiếc là khi tới nơi, tất cả đã không còn. Raphen hỏi,

một câu hỏi dành cho mình, chỉ tiếc là hỏi sai người rồi: _ Năm xưa, đại ca có nhắc gì đến ta không.

Lý Khanh quay đầu, mắt nhướng lên nhìn Raphen

_ Thì ra là tiểu sư ca, để ta nhớ coi...ừm.. ừm...không, chưa bao giờ nghe đại ca nhắc tới ngài, ngủ mớ cũng không. Xém chút nữa là ta cũng quên là đại ca có tiểu sư ca ngài a.

Lý do La Thần và Lý Khanh năm xưa chơi xỏ Raphen cũng đơn giản. " đại ca thì thoải mái hào sảng, ngũ muội thì hiền lành, bọn kia thì là đám cuồng, không thèm quan tâm gì, ta với người mới dễ thở lâu nay. Giờ nếu thêm tên đầu đầy sạn lại không biết điều Raphen vào, mảnh mung gì cũng vỡ lở, ta với người đừng mong sống yên. Không được, tuyệt đối không được ".

Mặt Raphen đen thui, nín luôn không nói gì, mình đúng là tự đưa đầu cho hấn đánh mà. Lần trước cũng vậy, sẹo do cái thùng rác đập vào vẫn còn đây nè.

Lúc này thân ảnh Lý Khanh lại bị "rè" lúc tạm ổn định lại thì ném quả bom cuối cùng rồi cười cười biến mất luôn:

___ Thừa sự phụ, Raphen nhắc con mới nhớ. Đại sư huynh có dặn là đừng để cháu nội ngài cho Raphen dạy dỗ, thói xấu của hấn không ít đâu. Với lại ngài an tâm bữa trước đệ tử kiểm tra thì " giới" của cháu nội ngài vẫn hoạt động rất tốt.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 26: Mẫu Thú Cấp 1

Mặc kệ việc gì sẽ xảy ra trong phòng bầu dục, Lý Khanh thông thả nhấp ngụm Thanh Tâm trà rồi quay qua nói với Bạc Hùng vẫn đang đứng hộ vệ:

_ Người biết gì về Mẫu thú cấp 1.

_ Thừa đại sứ, thông tin đó vốn vượt quá cấp bậc của mặc tướng, nhưng tổng thành đã gửi tới bản phân tích rất chi tiết, mặc tướng vừa xem qua, xin mời đại sứ.

Vừa nói Bạc Hùng vừa đưa bản phân tích cho đại sứ Lý Khanh, bản phân tích này là do Raphen vừa gửi tới, rất chi tiết và chính xác.

Mẫu thú là sinh vật được phát hiện cách đây khoảng 30 năm, bởi Anh Hùng Nhân Loại Morgan Kingsun, con trai ngài lãnh tụ, người thừa kế của gia tộc Morgan, đồng thời là "không gian giả" duy nhất của nhân loại.

Mẫu thú cấp 1 là do các Thôn Kim thú có năng lượng đặc thù, thôn phệ lẫn nhau sau ba tới bốn đời tạo thành. Mẫu thú cấp 1 vẫn giữ được hình dáng cơ bản của Thôn Kim thú, nhưng có kích thước lớn hơn bốn đến năm lần. Chiều dài trung bình dao động từ 25 đến 35 mét. Các thông số chung về độ bền cơ thể, sức chịu đựng, tốc độ, trí năng,... của Mẫu thú cấp 1 đều lớn hơn nhiều lần so với Thôn Kim thú. Ngoài ra, có ba điều đặc biệt khiến mỗi đe dọa từ Mẫu thú cấp 1 trở nên cực kỳ nguy hiểm.

Thứ nhất, mỗi cá thể Mẫu thú cấp 1 đều có khả năng vận dụng năng lượng tinh thần đặc thù, chủ yếu là các dạng đặc thù thuộc chủng tăng sức

chiến đấu như kích phát, phòng hộ, gia tốc...

Thứ hai, khi gặp nguy hiểm hoặc chịu tổn thương lớn, mẫu thú cấp 1 có khả năng tự bạo. Cá nhân dưới 5000 điểm chiến lực không có khả năng sống sót sau vụ nổ.

Thứ ba, cũng là quan trọng nhất, sinh vật được sinh ra sau quá trình phân chia của mẫu thú cấp 1 là Thôn Kim thú trưởng thành, có năng lượng tinh thần đặc thù giống với cơ thể mẹ. Những Thôn Kim thú được sinh ra sẽ quần cư quanh cơ thể mẹ. Chịu sự chi phối của cơ thể mẹ, tạo thành một chi " quân đội " có hiệu xuất cao.

Theo như đó, muốn chống lại Mẫu thú cấp 1 ít nhất cần vận dụng chi quân đội tinh anh được huấn QfLRMkH luyện chuyên nghiệp, có điểm chiến lực trung bình trên 2000 và có sự lãnh đạo của chiến sĩ cấp hoàng kim, được trang bị đầy đủ, cấp thấp nhất là thiết bị tinh thần cơ giới cấp bạch ngân.

Bạc Hùng chấp tay nói:

_ Đại sứ có thể nói cho mặc tướng được rõ, chuyện này là thế nào không.

_ Nội tại vùng chứa của ta có một vùng không gian cô đọng. Trong đó niêm phong một cá thể Mẫu thú cấp 1. Trước đây ta có thể dùng năng lượng tinh thuần để khống chế nhưng bây giờ thì không thể. Thương tích tồn đọng bao nhiêu năm đã phát tác, ta lúc này có thể nói là sức cùng lực kiệt, có lẽ chỉ chịu đựng được đến hết tuần trà này thôi. Liên lụy người rồi.

Thở dài một hơi, Lý Khanh tiếp tục nói:

_ Việc này đã có phương án giải quyết, nhiệm vụ của người lúc này chính là rời khỏi đây, cố gắng bảo vệ tốt cho người dân, nếu có thể thì thay ta nói với Raphen. Hắn đã làm tốt hết mức rồi, có một người huynh đệ như

hắn, là niềm tự hào của đại ca, và của tất cả chúng ta. Nói với hắn, cốt nhục của đại ca và ngũ muội, không cần phải đi tìm. Một ngày không xa nó sẽ trở thành nam nhi đỉnh thiên lập địa, hắn sẽ tự biết thôi.

Nói đến đây, Lý Khanh đứng dậy, bước tới đỉnh đồi, hai tay đưa ra sau, cúi đầu nhìn mấy đóa hoa đại đang đung đưa trong gió. Nét mặt thanh thản, ung dung, không hề bận tâm đến điều sắp xảy ra.

Bạc Hùng một chân quỳ xuống, chấp tay đưa lên đầu, kiên quyết nói:

_ Đa tạ ý tốt của đại sư. Bạc Hùng tự biết bản thân không có tài đức gì, nhưng tuyệt không phải kẻ hèn nhát ham sống sợ chết. Bảo hộ đại sư là chức trách của Bạc Hùng. Hôm nay, dù có tan xương nát thịt, Bạc Hùng tuyệt không lùi bước. Nhìn Bạc Hùng tay phải đấm ngực, hành lễ theo qui cách lúc xuất quân, Lý Khanh thở dài rồi lại mỉm cười, trên tay hư không xuất hiện một bộ giáp màu vàng, đưa cho Bạc Hùng:

_ Nếu người quyết tâm như vậy thì hãy nhận lấy, đây là Thăng Khuê giáp, là thứ lúc rảnh rỗi ta chế tạo ra, là trang bị cơ giới đặc thù cấp hoàng kim, có 3 chức năng đặc thù khác nhau. Có nó, người phần nào có thể có tác dụng. Hãy nhanh làm quen đi, không còn nhiều thời gian đâu.

Bạc Hùng sửng sờ một hồi rồi cắn răng cầm lấy, mặc nhanh vào người rồi phát động năng lượng tinh thần cảm giác. Ba chức năng đặc thù lần lượt là, tích trữ, phản chấn và tự phục hồi. Dù không nói tới chức năng đặc thù, trang bị cấp hoàn kim đã là vô cùng quý giá. Đa phần thiết bị chế tạo ra, đều được liên minh huy động, chỉ cấp phát cho cấp bậc đại tướng trở lên hoặc các đặc thù sư có chức nghiệp đặc biệt. Với ba chức năng đặc thù, đặc biệt là chức năng tự phục hồi, nó đã thuộc vào phạm trù tinh hà cấp thậm chí là thánh cấp. Mức độ trân quý của bộ giáp này, không thể nói thêm nữa. Bạc Hùng chỉ chấp tay, kiên định:

_ Đa tạ đại sư, Bạc Hùng tuyệt đối không phụ sự tín nhiệm của đại sư.

Lý Khanh nghiêm túc sắp xếp:

— Liên hệ với quân sĩ của người, đóng quân tại chỗ, tắt hết mọi thiết bị tinh thần cơ giới, kể cả vòng bảo hộ, máy thu phát sóng hay phi thuyền. Dặn kĩ, cho dù phát sinh chuyện gì cũng không ai được vận dụng vùng không chế tinh thần, đặc biệt là năng lượng tinh thuần trong vùng chứa.

Bản thân người hãy nạp đầy năng lượng tinh thuần cho Thăng Khuê giáp, khai mở vùng không chế rồi liên kết với ta, khi bắt đầu sẽ không được nói chuyện, chỉ dùng liên kết tinh thần thôi. Nên nhớ, phải tuyệt đối nghe theo sự phân phối của ta, đừng bao giờ nghĩ đến việc tự bạo vùng chứa, chỉ vô ích thôi. Không được quên, nhiệm vụ của chúng ta là cố gắng kéo dài thời gian càng lâu càng tốt, ta tin Raphen đã có sự sắp xếp thỏa đáng, chúng ta chỉ cần cố gắng chờ thôi.

_ Mạc tướng tuân lệnh.

Bạc hùng nhanh chóng làm theo lời đại sư Lý Khanh rồi cầm chắc Thanh Thương đứng phía sau. Khí thế tích tụ đến cực điểm.

Một lúc sau Lý Khanh hét lên: " Đến lúc rồi " sau đó lẳng không bay lên.

Từ trong vùng chứa của Lý Khanh, một quả cầu trong suốt bay ra, lớn dần rồi nổ tung, trong không gian chợt xuất hiện một sinh vật to lớn, dài hơn ba mươi mét, đang quay đầu nhìn xung quanh.

Đó là Mẫu thú cấp 1. Dù đã chuẩn bị tinh thần trước nhưng Bạc Hùng vẫn chấn động không thôi. Trước mắt là một sinh vật màu xám to lớn kì dị, sinh vật nửa giống cá sấu nửa giống đuôi bò cạp. Phần đầu to chiếm gần nửa thể tích cơ thể, miệng dài hơi nhọn, rộng ra ở hai bên hàm, đầy những răng sắt nhọn lổm nhổm, từ hàm tới gần khóe miệng là những răng nanh dài, cong ngược ra, bén nhọn như mũi giáo. Sinh vật có 3 cặp mắt xếp đều từ phía trên miệng lên đỉnh đầu, cặp mắt trên đỉnh đầu to lộ ra như một nửa

quả cầu. Dưới thân là đôi tay dài gấp làm ba khúc, bắp thịt căng ra, có ba móng vuốt nhọn hoắt lấp lánh nhìn như kim loại mỗi tay. Phần dưới như cái đuôi có nhiều khớp nhỏ dần, xoay qua lại rất linh hoạt. Điểm cuối cùng nhọn hoắt như đầu mũi tên.

Mẫu thú cấp 1 giống như bản phóng to của thôn kim thú, chỉ khác không phải màu xanh lá. Sức ép đến từ mẫu thú cấp 1 quá cường đại. Không gian tinh thần xung quanh nó biến dạng như hơi nước bay ra, không ngừng tỏa ra xung quanh. Chỉ hơi thở của nó thôi đã khiến vùng không chế của Bạc Hùng xén chút nữa tiêu tan.

Lý Khanh truyền sóng tín hiệu " dừng cử động, năng lượng đặc thù của Mẫu thú cấp 1 này là kích phát, chỉ dư âm của nó thôi cũng đủ ta và người tiêu tan. ". Sau đó Lý Khanh lấy một nhóm thanh năng lượng quăng vào hai con mắt trên đỉnh đầu của Mẫu thú cấp 1, dẫn động cho nó tan ra nhẹ nhàng. Không gian xung quanh đôi mắt dần bao trùm bởi năng lượng tinh thuần từ thanh năng lượng.

Mắt của Mẫu thú cấp 1 không có mí, nó nhô lên thụp xuống rồi dần chuyển qua màu trắng đục. Khí tức bạo liệt của nó thu giảm, phần đuôi sau xoắn lại thành hình lò xo rồi thẳng ra liên tục. Có vẻ đang hưởng thụ.

La Khanh liên tục ném thanh năng lượng về phía Mẫu thú cấp 1, trên mặt có chút vui mừng. Đến khi thấy phần thân giữa của nó bắt đầu phình to ra thì mất hẳn. Khi phần thân giữa to bằng 1/2 phần đầu thì bắt đầu trôi lên phía trước, tiến về phía miệng của nó. Bỗng nó khạc ra một khối thịt nhớp nhúa, những giọt dịch nhiều ra từ khối thịt làm khô héo rồi bốc cháy đám cỏ dại bên dưới. Sinh vật bên trong khối thịt động đậy mỗi lúc càng mãnh liệt rồi xé rách lớp vỏ ngoài chui ra. Nói nhanh chóng co dãn toàn thân rồi lao vào ăn lớp vỏ vừa rồi. Khi kết thúc, cơ thể nó đã hoàn thiện, nó phát ra vùng không chế tinh thần của mình. Đó là thôn kim thú trưởng thành. Nó xoay xung quanh phần năng lượng tinh thuần trên đầu cơ thể mẹ như không dám tới gần.

Khi Mẫu thú cấp 1 giờ lên một tiếng nó nhanh chóng nhe răng thẳng đuôi bay về phía Bạc Hùng.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 27: Bạc Hùng Chiến Thôn Kim Thú

Bạc Hùng đã sớm có chuẩn bị, tụt thế đưa Thanh Thương về phía trước. Triền đấu với Thôn Kim Thú là điều ngu ngốc, Bạc Hùng quyết định sẽ sử dụng chức năng đặc thù của Thanh Thương ngay đòn đầu tiên, nhất kích tất sát.

Khi thương thế đã hoàn thành, chỉ khoảng khắc nữa sẽ tiếp xúc, Thôn Kim thú bỗng mở miệng gầm lên một tiếng, từ trong miệng nó một quả cầu năng lượng cô đọng bay ra, đó chính là năng lực đặc thù được kế thừa từ cơ thể mẹ, năng lực kích phát.

Không kịp tránh né, Bạc Hùng đâm Thanh Thương vào tâm quả cầu năng lượng, dư chấn phát ra khiến Bạc Hùng bị đánh bay, va đập, lăn lộn nhiều vòng trên mặt đất, cuối cùng bẹp dí nằm trong hố đất rộng vài mét. Chưa kịp hoàn hồn, chân hẵn đã bị quấn bởi đuôi của Thôn Kim thú, cả cơ thể bị nâng lên, rồi bị đập qua đập lại xoay vòng vào mặt đất. Khi đã thỏa thuê, Thôn Kim thú quăng Bạc Hùng lên trời rồi bay tới dùng móng vuốt chộp lấy, lực siết của Thôn Kim thú mạnh dần, móng vuốt sắc bén bóp méo Thằng Khuê giáp, từ từ cắm sâu vào cơ thể Bạc Hùng.

Thân thể Bạc Hùng lúc này toàn là máu, bê bết hết mặt mũi, phun ra một ngụm máu đỏ tươi, nghe tiếng xương cốt phát ra tiếng rệu rạo, đau đớn không thể tả siết, Bạc Hùng biết mình đã quá khinh địch rồi. Nếu không có Thằng Khuê giáp, Bạc Hùng đã chết đến không thể chết thêm, Thằng Khuê giáp lúc này bị bóp méo nhưng vẫn chưa xuất hiện vết rách hay lỗ thủng nào, nếu không có nó, Bạc Hùng đã bị xuyên lỗ bởi móng vuốt bén nhọn kia. Hẳn biết là do mình quá yếu, không thể phát huy hết

năng lực của Thăng Khuê giáp, cảm giác bất lực, hãn tự hận sự yếu đuối của bản thân mình.

Đúng lúc đó, một tia năng lượng tinh thần cô đọng bắn vào con mắt trên đỉnh đầu của Thôn Kim thú. Gào lên đau đớn, nó vút Bạc Hùng qua một bên rồi quay đầu về phía kẻ vừa "đánh lén", chính là Lý Khanh. Từ con mắt bị thương, một dòng dịch đặc quánh màu xanh lá từ từ nhiều ra, cái đuôi que quấy, Thôn Kim thú hướng về Mẫu thú cấp 1 phát ra những tiếng kêu gào gào trầm thấp. Không thèm quan tâm, Mẫu thú cấp 1 vẫn tiếp tục hưởng thụ màn năng lượng tinh thuần do Lý Khanh liên tục cung cấp.

Gào thét một hồi, Thôn Kim thú hận thù giương móng vuốt cào cào về phía Lý Khanh, chán chê, nó quay đầu lại, tính toán dùng Bạc Hùng như nơi phát tiết.

Một tiếng xoạt trầm thấp vang lên, Thanh Thương của Bạc Hùng đâm xuyên từ cuốn họng lên tới đỉnh đầu Thôn Kim thú, khê lắc tay một cái, vòng năng lượng tinh thần hình xoắn ốc cuốn quanh Thanh Thương khoét rộng ra lỗ thủng trên cơ thể Thôn Kim thú. Liên tiếp nhiều nhát đâm nữa xé rách, khoét rộng thêm lỗ thủng. Sinh cơ của Thôn Kim thú mất dần, rơi xuống mặt đất, tiếng va chạm như ngọn núi đang đổ sụp.

Cùng lúc với tia năng lượng tinh thần phá hư mắt của Thôn Kim thú, Lý Khanh cũng phóng ra chùm năng lượng tinh thuần bao bọc Bạc Hùng. Phản xạ chiến đấu của Bạc Hùng rất nhạy, lập tức tranh thủ thời cơ để nạp đầy năng lượng tinh thuần cho Thanh Thương, xúc tích chờ một cơ hội. Trong ánh trăng nhàn nhạt, khi gió cuốn bụi đất tan đi. Thân thể Bạc Hùng dần hiện ra, lúc này hãn đứng thẳng, tay chống Thanh Thương đang cắm vào thi thể Thôn Kim thú, máu chảy ra thành dòng tằm đỏ Thăng Khuê giáp. Giương mắt nhìn Mẫu thú cấp 1 như ngọn núi nhỏ đang lơ lửng. Chút năng lượng ít ỏi còn lại của hãn chỉ đủ để duy trì nhịp thở, nhưng đôi mắt vẫn ánh lên quyết tâm, còn sống là còn chiến đấu.

"Tốt rồi, vậy là tốt rồi ". Lý Khanh thầm nhủ, Mẫu thú cấp 1 cũng không phải tùy tiện là có thể sinh sản, chỉ cần giữ nguyên tình thế này, kéo dài thêm chút thời gian, sắp xếp của Raphen sẽ tới, với hiệu xuất của Raphen, chắc chắn sẽ nhanh thôi. Lý Khanh mỉm cười nhìn Bạc Hùng đang đứng " khá lắm, cũng giống được vài phần phong phạm của ta khi xưa, chỉ là không tuấn tú bằng thôi, ta năm xưa phải nói là, ngọc thụ lâm phong, tài năng tột đỉnh, khí chất phi thường hào hoa phong nhã, trừ đại ca ra, là đệ nhất thần tượng trong lòng của các thiếu...."

"Xoạt" một âm thanh trầm thấp khác vang lên. Mẫu thú cấp 1 dùng đuôi đâm vào thân Lý Khanh, cong ra phía trước đưa vào miệng, hàm răng nhọn hoắt có chút nhóp nhép.

Kế tiếp đuôi của nó cắm vào xác Thôn Kim thú, nâng lên, hất văng Bạc Hùng đang đứng, đưa vào miệng, tiếp tục nhóp nhép.

Bạc Hùng ngỡ ngẩn quan sát từ đầu, mọi việc diễn ra quá nhanh, khi định thần lại thì nước mắt đã vô thức kéo dài trên mặt, làm nhanh hơn dòng máu đang tuôn ra không ngừng. Mẫu thú cấp 1 vẫn đang thoải mái cảm thụ, cái đuôi đập dìu thỉnh thoảng cuốn xoắn lại. Năng lượng tinh thuần trên hành tinh này làm nó sáng khoái, đôi mắt hình bán cầu trên đỉnh đầu không ngừng nhấp nhô, liên tục hấp thụ, không khác gì thiên đường. Chợt nó nhận thấy năng lượng tinh thuần phía dưới có chút đậm đặc hơn một chút.

Đại sư Lý Khanh đã chết, đến thân xác cũng trở thành thức ăn, nhiệm vụ đã không thành, Bạc Hùng quyết định hôm nay, cũng không cần sống quay về. Hắn vận dùng toàn bộ năng lượng còn lại, dùng luôn cả năng lượng sống của cơ thể, dồn hết vào Thanh Thương, dù biết là vô ích, nhưng ít nhất làm vậy vẫn có thể ngăn đầu mà đi xuống cửu tuyền.

Mẫu thú cấp một hạ thấp xuống, khi tới gần, khí tức của nó đánh bay chút năng lượng vừa tập trung được của Bạc Hùng, cái đuôi ngoe nguẩy chuẩn bị đưa ra phía trước. Chợt nó ngẩn đầu lên, như phát hiện sự nguy

hiểm nó gào lên một tiếng kinh khủng, từ trong miệng nó, quá cầu năng lượng cô đọng khổng lồ vút ra, thẳng hướng La Đông thành. Sau đó nó im lặng ra về hồ nghi, được một hồi thì sự chú ý lại tập trung vào Bạc Zjr9koz Hùng tay đang nắm chặt Thanh Thương, một chân quy gối, gắng gượng đứng lên nhưng vô lực. Cái đuôi của nó tiếp tục ve vẩy, rồi hướng thẳng về phía Bạc Hùng.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 28: Mẹ Của Vương Lang

Bỗng từ trên trời một người vóc dáng to lớn, mặc bộ giáp màu hoàng kim bay xuống, nhanh như chớp, đứng chặn giữa Mẫu thú cấp 1 và Bạc Hùng. Đưa tay trái lên chộp lấy mũi nhọn của cái đuôi đang vung tới. Tay phải người đó khê vung lên, rồi hạ xuống, chặt đứt phần cuối cái đuôi của Mẫu thú cấp 1. Không dừng lại, người đó bay lên, tung một đấm vào chính giữa hàm răng sắc nhọn của Mẫu thú cấp 1, khi hàm răng đã vỡ vụn, người đó lẳng không đá một cước vào không khí. Năng lượng phát ra như vết đao chém, cắt đôi từ miệng lên đến sát đỉnh đầu Mẫu thú cấp 1.

Sợ hãi, Mẫu thú cấp 1 phóng ra toàn bộ năng lượng định phát động tự bạo. Nhưng không thể, người kia đã di động lên phía trên nó, tay phải chụm lại hướng ra phía trước rồi đâm xuống, khoét một lỗ đường kính hơn năm mét, xuyên qua cơ thể nó. Lại vung tay thêm một lần, cơ thể Mẫu thú cấp một bị cắt làm đôi rồi rơi xuống. Hoàn toàn mất hết mọi sinh cơ.

Xác định việc tiêu diệt đã hoàn thành, người đó thu lại khí thế, bay về hướng Bạc Hùng đang ngỡ ngàng hoảng sợ, miệng lẩm bẩm: " con giun chết tiệt, làm bốn tướng quân hụt mất bữa nhậu" suy nghĩ một chút lại tự nói tiếp: " không sao, lát lấy cơ thăng trận lại rủ hai tên đó tới ăn mừng, tuyệt không thể sảy được."

Người đó còn là ai khác ngoài Đại Hùng Hoắc Cách đại tướng quân đây. Không nói gì nhiều, đại tướng 3 sao Hoắc Cách ném một thanh năng lượng màu đỏ về phía Bạc Hùng, ra lệnh:" Người có 3 VTFtYzN phút để hồi phục, sau đó theo ta về tổng thành báo cáo, việc ở đây sẽ có người khác giải quyết ". Sau đó Hoắc Cách bay về phía phi thuyền đang đậu trên

không, liếc mắt nhìn về Bạc Hùng đang hấp thụ thanh sinh lực năng lượng, ánh mắt có vẻ tán thưởng.

Lúc này phải nói về Vương Lang. Lúc chiều sau khi vui vẻ cầm hai bao chiến lợi phẩm rời khỏi nhà sư phụ, Vương Lang ghé mua thêm mấy món ăn ngon rồi mang về cho mẹ.

Mẹ của Vương Lang là người rất dịu dàng, hiền lành, được mọi người sống xung quanh yêu mến, ngày thường do sức khỏe không tốt nên bà chỉ nhận mấy món đồ thủ công nhỏ về nhà làm. Bà sống rất tiết kiệm, tiền bán đất năm xưa ngoài việc mua căn hộ nhỏ này ra, còn lại bà đều giữ nguyên, nói là để dành tiền cưới vợ cho Vương Lang. Mấy năm trước lúc bệnh bà trở nặng, khi biết Vương Lang lén lấy tiền để mua mấy loại thuốc đắt tiền cho bà, bà giận suốt mấy ngày liền, về sau Vương Lang phải dỗ dành mãi bà mới chịu dùng thuốc. Bà không học đủ nhiều để dạy dỗ Vương Lang, điều duy nhất bà hay nói, cũng là lời của cha Vương Lang năm xưa, "có làm gì thì chỉ cần đúng với tâm của mình là được ". Hôm nay, khi thấy Vương Lang lại mua đồ đắt tiền về bà lại giận, chỉ ăn một miếng nhỏ, còn lại nhường hết cho Vương Lang. Ăn không hết thì gói lại để dành. Lúc nghe Vương Lang kể lại chuyện hôm nay thì bà lặng im suy tư, nói là đã trễ rồi, đi ngủ sớm đi.

Khi Vương Lang đã ngủ, bà lấy ra một cái hộp nhỏ cũ kỹ, bên trong là bộ đồ em bé và miếng ngọc bội trong suốt được gói cẩn thận. Cả hai đều rất tinh xảo, thoạt nhìn đã biết ngay không phải thứ tầm thường, trầm tư vuốt ve một hồi bà lại lấy ra tấm hình cưới năm xưa, nhìn người đàn ông trong hình rồi ôm mặt khóc. " mình ơi, đã đến lúc rồi, Vương Lang cần phải biết sự thật, nó cần phải tìm được cha mẹ ruột của mình, có lẽ mười mấy năm nay không có nó, họ cũng đau lòng nhiều lắm ". Ôm lấy tấm hình, bà lặng im nhìn Vương Lang say ngủ, nhẹ nhàng đắp lại mền cho con mình, trong đôi mắt hiền dịu có một tia quyết tâm hiện ra.

Khi lệnh giới nghiêm được ban ra thì Vương Lang vẫn đang ngủ, ngày hôm nay hẳn đã quá mệt mỏi rồi. Sáng mai còn phải qua sư phụ sớm để " học nghề ".

Khi đại sư Lý Khanh qua đời, gần như cùng lúc, cái huy chương khắc chữ Lý mà Vương Lang để trên đầu giường phát ra ánh sáng rồi bay lên. Nhanh chóng, sáu tấm huy chương còn lại cũng bay lên, chúng xoay vòng một hồi rồi ráp lại với nhau tạo thành một tấm huy chương lớn hơn, hình ngôi sao 7 cánh. Ngay khi hợp lại, một khí tức ấm áp tỏa ra từ tấm huy chương, đây là năng lượng tinh thuần đặc thù nhất, thuộc hệ sinh mệnh, đây là thứ khiến Mẫu thú cấp 1 cảm thấy nguy hiểm, phát động năng lực đặc thù để tấn công, mà đồng thời tấm ngọc bội trong tay mẹ Vương Lang cũng tỏa ra năng lượng cộng hưởng tương tự. Khi tấm huy chương vẫn đang lơ lửng xoay tròn. Vòng ánh sáng màu xanh trong vùng chứa của Vương Lang chợt bay ra, dịch chuyển tức thời tới phía trước quả cầu năng lượng cô đọng do Mẫu thú cấp 1 phát ra, nhanh chóng thôn phệ rồi dịch chuyển trở về, trước khi trở về vùng chứa của Vương Lang, nó " tiện đường " hấp thụ luôn tấm huy chương đang xoay tròn.

Cả quá trình Vương Lang đều không hề hay biết, vẫn say trong giấc nồng, nhưng mẹ của hắn thì chứng kiến tất cả, bà vẫn lặng im như từ đầu, nhưng sự lưỡng lự trong lòng bà đã hoàn toàn chấm dứt.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 29: Niềm Hy Vọng Mới

Sau bốn tiếng phi hành, Bạc Hùng đã đặt chân lên tổng thành. Thông thường, để đi hết quãng đường vừa rồi, phi thuyền dân dụng phải mất hơn hai ngày, nhưng phi thuyền này của đại tướng quân Hoắc Cách, là chiến cơ cấp bách ngân của quân đội, chuyên dụng để di chuyển trong môi trường có trọng lực, tốc độ nhanh hơn không chỉ vài lần.

Bạc Hùng đang bước sau đại tướng Hoắc Cách trên hành lang tiếng vào phòng bầu dục, khác với mấy tiếng trước đây trong không gian ảo, lần này tâm trạng Bạc Hùng lại rất bình tĩnh. Cái chết của đại sư Lý Khanh, cùng tràn chiến đấu vừa rồi, đối với hắn mà nói, chính là một lần tâm cảnh đột phá. Bạc Hùng lúc này đã khôi phục lại không ít, năng lượng sinh mệnh tinh thuần vô cùng quý giá, nếu chỉ tính giá trị vật chất đơn thuần, thanh năng lượng tinh thuần màu đỏ vừa rồi Bạc Hùng nhận được, có lẽ gấp đôi giá trị của Thanh Thương. Nó là thứ có thể giữ lại một mạng của tướng quân trên sa trường, độ trân quý không phải dùng tiền có thể so sánh. Bạc Hùng lòng vô cùng cảm kích đại tướng quân Hoắc Cách.

Khôi phục lại quân trang cấp bách ngân như cũ, cầm trong tay tấm huy chương màu vàng kim, là bản thu gọn của Thăng Khuê giáp, hai tay để tấm huy chương lên bàn, Bạc Hùng nghiêm trang, cúi đầu chấp tay nói:

_Mạc tướng Bạc Hùng, tham kiến ngài lãnh tụ, cùng các tổng lãnh sự. Nhiệm vụ của mạc tướng đã thất bại, xin chịu trừng phạt, nhưng xin cho mạc tướng được ra chiến trường không gian, lấy công chuộc tội.

Trong phòng bầu dục lúc này vẫn là những người vừa rồi, chỉ có thêm Hoắc Cách tướng quân đang nhìn chăm chăm vào hoa văn trên tường, thỉnh thoảng liếc nhìn gia chủ La gia và Lý gia.

Tay cầm lên tấm huy chương, người lên tiếng nói chuyện với Bạc Hùng là ngài thư ký Raphen:

_ Nếu đây là do Lý Khanh đưa cho người, người cứ việc giữ lấy, người đã làm rất tốt rồi, sau này cố gắng thêm, đừng phụ tấm lòng của Lý Khanh.

Bạc Hùng rung động, thật sự hẳn rất muốn có được Thăng Khuê giáp, không phải chỉ vì sự quý giá của nó, Bạc Hùng lý tưởng, sẽ có một ngày mặc Thăng Khuê giáp ra chiến trường, anh dũng diệt địch, dùng chiến công để báo tể đại sư Lý Khanh.

_ Có thể cho ta xem nó một thoáng không.

Gia chủ Tần gia Tần Chính Khuê lên tiếng, tay cầm tấm huy chương, im lặng cảm nhận một hồi, trầm trọng nói tiếp,:

_ Giáp tốt, đúng là giáp tốt, ngoài ba năng lượng đặc thù ra, ta còn cảm nhận được dòng năng lượng sinh mệnh ẩn chứa, đẳng cấp của bộ giáp này, đã vượt qua cấp hoàng kim, đạt đến cấp hăng tinh rồi. Lý Khanh nói gì về nó.

Bạc Hùng chấp tay:

_ Đại sư gọi nó là Thăng Khuê giáp, nói là thứ lúc rảnh rồi chế tạo ra.

_ Thăng Khuê giáp, Thăng Khuê giáp... Tên Lý Khanh đó đến phút cuối cùng, thật sự đã hơn được ta. Ha ha ha tên hay lắm, suy cho cùng, chính hẳn mới là kẻ hẹp hòi,.

Ngậm ngùi một hồi, Tần Chính Khuê ném tấm huy chương lại cho Bạc Hùng, khôi phục vẻ trầm lặng.

Liếc nhìn gia chủ Lý gia Lý Khang cử động, định lên tiếng rồi lại thôi, thư kí Raphen nói tiếp:

_ Mọi người đều đã đọc bản báo cáo người gửi về, nay chỉ muốn biết Lý Khanh trước đó có di ngôn gì không.

Mạc Hùng nói lại không sai một chữ:

_ Dạ có, trước đó đại sư có dặn mạc tướng nói lại với ngài " ngài đã làm tốt hết mức rồi, có một người huynh đệ như ngài, là niềm tự hào của đại ca, và của tất cả chúng ta. Nói với ngài, cốt nhục của đại ca và ngũ muôi, không cần phải đi tìm. Một ngày không xa nó sẽ trở thành nam nhi đỉnh thiên lập địa, ngài sẽ tự biết thôi". Chỉ nhiêu đó thôi.

Raphen vẫn giữ nguyên nét điềm nghiêm không đổi:

_Được, người lui về đi. Ở lại tổng thành trong hai ngày, sau đó sẽ có quân lệnh mới. Đi đi, nhớ đừng phụ tấm lòng của đại sư Lý Khanh.

Sau khi Bạc Hùng lui ra, cuộc họp trong phòng bầu dục bắt đầu giai đoạn chính, xoay quanh di ngôn của Lý Khanh. Người đầu tiên lên tiếng là ngài lãnh tụ, từ khi " quả bom " của Lý Khanh được quăng ra, cảm xúc của ngài xao động rất nhiều, có là điều hiếm hoi của một " cây đại thụ" chống đỡ cả nhân loại như ngài. Nhưng cũng vì vậy ngài càng không được xao động:

_ Raphen, người nghĩ sao?

Máy tính hình người Raphen bắt đầu phân tích.

_ Sự việc quan trọng như vậy, Lý Khanh sẽ không nói sai. Việc lâu nay vẫn không công bố ra, chắc chắn là do ủy thác của đại sư huynh. Từ lời nói của Lý Khanh ta có thể rút ra ba điểm chính.

_ Thứ nhất, sư huynh và sư tâu có con trai, vẫn còn sống, hiện nay khoảng hơn 20 tuổi

_ Thứ hai, Lý Khanh đã có sự sắp xếp, có thể là phân phối của sư huynh dành cho đứa trẻ.

__ Thứ ba, quan trọng nhất đứa trẻ đó có thể đã kết thừa " giới " của ngài lãnh tụ. Đây là điều liên quan đến sinh tồn của nhân loại trong tương lai.

__ Thừa lãnh tụ, dựa trên việc các tiên đề trên là đúng, tôi đã soạn sẵn phương án giải quyết, mời ngài xem qua.

Ngài lãnh tụ phẩy tay nói:

__ Không cần, người cứ tùy ý là được rồi, một chút chuyện nhỏ thôi. Điều ta muốn hỏi là việc của Lý Khanh, người định ra sao.

Raphen lui lại, chắp tay cúi xuống thật sâu với mọi người:

_ Việc của phi hành đoàn tàu hy vọng năm xưa cho tới nay vẫn chưa thể công bố ra. Đó là điều tốt nhất cho nhân loại lúc này. Một lần nữa, xin mọi người chọn lại phương án năm xưa.

Trừ Hoắc Cách vẫn đang ngơ ngác ra, mọi người ở đây đều hiểu rõ điều Raphen nói, việc người thân của họ, việc bảy người anh hùng của nhân loại lần lượt hi sinh vì bảo hành tinh, lại phải dấu kín, vô thanh vô thức đều khiến họ ngậm ngùi. Nhưng ở vị trí của mình, họ phải chọn điều đúng đắn nhất. Mọi người đều lặng im không nói gì. Thảo luận thêm một chút

nữa, khi cuộc họp kết thúc, mọi người rời đi với nhiều nét suy tư. Chỉ có Hoắc Cách là đang háo hức đứng chờ ở cửa chính.

Trở về phòng riêng, Raphen đóng cửa lại rồi ngồi cầm lên khung hình đặt trên bàn làm việc. Rung rung, nhìn vào những thân ảnh thân thương trong khung hình, tám người năm xưa giờ chỉ còn lại mình hăn. Tới tên Lý Khanh xấu xa nhất cũng đã đi rồi. Nhớ ngày nào hăn lon ton chạy theo đại ca, lúc nào cũng phải đề phòng hai tên Lý La ám toán. Trương đệ thì thật thà, ai nói gì cũng nghe, hăn với Tần đệ là hay bị hai tên đó gạt nhất, Mạc đệ thì suốt ngày ở trong phòng, lần nào bước ra cũng đầu tóc bù xù, chạy đi kiếm cơm ăn. Đại tẩu thì hiền lành, chữa trị cho mọi người tới kiệt sức mà vẫn mỉm cười. Còn đại ca, nụ cười vừa ngốc nghếch vừa ấm áp như ánh mặt trời của đại ca là động lực để hăn từ một người bình thường phấn đấu đến vị trí ngày hôm nay. Nhớ lần đầu tiên hăn phi hành, là nhờ đại ca mang theo, giống như anh trai công em út đi dạo vậy. Tất cả giờ đã không còn nữa, chỉ còn một mình hăn mà thôi. Nhưng lúc này, hăn đã có niềm hy vọng mới, cũng là niềm hy vọng mới của nhân loại. Con trai của đại ca và đại tẩu, hăn nhất định tìm được, lời của tên gian xảo Lý Khanh, mấy chục năm trước hăn đã không thềm nghe theo rồi. Nắm chặt tay ngồi xuống bàn làm việc, Raphen bắt đầu soạn thảo hàng loạt văn bản. Trong đó có một cái cho Bạc hùng. Chủ yếu là bãi bỏ tình trạng giới nghiêm, giữ nguyên vòng bảo vệ, hạn chế việc ra vào xuất nhập thành, thông tin công bố bên ngoài là do tai nạn sập lở mỏ hầm.

Ngài lãnh tụ đang đứng trước cửa sổ trong căn phòng rộng rãi nhất của tổng hành dinh, đây là phòng của Chung Tình, nghĩa nữ của ngài. Khu vườn trước mặt vẫn luôn được chăm sóc cẩn thận, mấy con thú nhỏ kì lạ năm xưa đang nằm uể oải trên thảm cỏ, nhìn đám con của chúng nhảy nhót xung quanh. Đứa nghĩa nữ này của ngài thật khờ khạo, lại bị thằng con trai đốn mặt của ngài dụ dỗ dắt đi. Đi một lần là không bao giờ về nữa. Giá nó có thể mãi là đứa bé ham chơi bay vòng quanh khu vườn này thì tốt rồi. Tốt nhất vẫn là Chung Tình, vẫn nhớ để lại đứa cháu trai cho ông, không biết

nó giống mẹ hay giống thẳng nhóc chết tiệt kia. Giống mẹ là tốt nhất, không biết nó có người yêu chưa, tìm được thì phải bắt nó sinh ra một đàn con cho ông bông bẽ, khu vườn kia có lẽ sẽ không còn thiếu sức sống như bây giờ nữa. Ài, mơ mộng đủ rồi, lỡ nó lại giống cha nó thì khổ rồi, tấm thân già này phải gắng gượng thêm vài năm nữa thôi. Bước được vài bước ngài lại nghĩ, cùng lắm bắt nó sinh một đàn con rồi muốn đi đâu thì đi, không biết trong mấy nhà kia có đứa con gái nào tốt không, cái gì mà tự do yêu đương chứ, nhốt vào phòng tắt đèn vài ngày là gạo nấu thành cơm thôi, trong chuyện này dân chủ là không cần thiết, cứ vậy mà làm.

Lần đầu tiên sau nhiều năm, ngài lãnh tụ bắt đầu mơ mộng, gương mặt già nua của ngài đã có thêm vài phần sức sống, cái lưng cũng bớt đau hơn. Nhìn ngài bước đi có vẻ tung tăng, mấy hộ vệ thân tín như bị hoa mắt, không lẽ lục đại gia tộc muốn tạo phản, tính dùng xuân dược đầu độc ngài, giờ đang phát tác, thật là vất vả cho ngài lãnh tụ quá, trăm tuổi rồi chứ ít đâu, gắng chịu đựng a.

Còn nhân vật chính của chúng ta lúc nào thì đang vừa bay vừa chạy tiến tới nhà sư phụ, sáng ngủ dậy không thấy mấy tấm huy chương đâu, Vương Lang cũng không lo gì lắm. Vợ lấy bọc đồ ăn sáng, thưa mẹ một tiếng, Vương Lang phóng đi ngay. Chắc chắn là hôm qua suy nghĩ lại, tiếc của, sư phụ lão bản đó lén lấy lại đây mà, may là túi tiểu ngân thạch vẫn còn. Dù sao, tình cảm thầy trò đã thương tổn trầm trọng rồi, phải dùng thật nhiều đồ tốt để bù đắp mới được.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 30: Thư Của Sư Phụ

Vương Lang ngơ ngác, đứng trong sân như người mất hồn, nhìn căn nhà của sư phụ giờ chỉ còn là một đống hỗn độn. Lòng hẫng dâng lên nỗi hồ nghi, nhớ tới biểu hiện lúc từ biệt hôm qua, sự bất an dần trở dậy. Mãi tìm kiếm hồi lâu, hỏi thăm hết mọi nơi có thể nhưng vẫn không tìm ra tung tích, đến trưa thì Vương Lang đành thất thiếu đi về.

Nhìn con trai buồn bã, đến cơm sáng vẫn chưa ăn, mẹ của Vương Lang biết có việc không hay. Khi biết chuyện của lão bản, bà suy nghĩ một chút rồi xuống bếp nấu cơm trưa.

Bữa ăn hôm nay thật thịnh soạn, dù lòng đang rối bời nhưng Vương Lang vẫn ăn thật ngon miệng. Pha sẵn một ấm Thanh Tâm trà, bà lấy ra một cái hộp cũ kĩ, để QRN5mmZ trước mặt Vương Lang.

_ Có một chuyện mẹ cần phải cho con biết, đây là bí mật mẹ vẫn giấu kín mười bốn năm nay. Đã có lúc mẹ mong sẽ không bao giờ phải nói cho con, để cuộc sống mãi như thế này, rồi con lấy vợ sinh con, mẹ có cháu bông bế, chỉ cầu hai chữ bình an là được.

Cầm cái áo trẻ con đặt trong hộp trên tay, bà khẽ vuốt mấy sợi tóc trên trán Vương Lang, quay lưng nhìn tấm hình gia đình treo trên tường, bà chìm vào hồi ức rồi bắt đầu kể.

Mười bốn năm trước, khi cha Vương Lang là Vương Thạch ra đồng, đang giữa buổi cày, bỗng từ không trung xuất hiện một quả cầu không gian, từ trong quả cầu, một người đàn ông trung niên mình đầy thương tích xuất hiện, người đó là lão bản. Cha mẹ Vương Lang đem về chăm sóc lão bản

suốt một tháng, nhưng lão vẫn chìm trong hôn mê. Cho đến một buổi chiều, một vòng sáng bay ra từ người lão bản, khi tan đi thì để lại một bé trai chỉ hơn vài tháng tuổi đang say ngủ. Lão bản cũng nhanh chóng tỉnh lại, khi biết tên người cứu mình là Vương Thạch, lão tin rằng đó là ý trời. Giao đứa bé nhờ vợ chồng họ Vương chăm sóc, lão bản chỉ nói rằng đứa bé này mệnh khổ. sinh ra được vài tháng đã là cô nhi, mất cả cha lẫn mẹ, khó khăn lắm mới còn giữ được mạng. Ôm đứa bé kháu khỉnh trong lòng, vợ chồng họ Vương vô cùng hạnh phúc nhận đứa con từ trên trời rơi xuống.

Những chuyện sau này thì Vương Lang đã biết rồi.

Mẹ Vương Lang nói tiếp:

_ Trong hộp này là những thứ năm xưa con mang theo, còn có một phong thư do lão bản để lại, nói nếu lão có chuyện gì, hãy giao nó lại cho con.

Vương Lang nhanh chóng đọc nội dung trong thư.

Hài tử của ta.

Con là con trai của đại ca ta, con có thể gọi ta một tiếng thúc phụ.

Nếu con đã đọc bức thư này thì có lẽ ta đã đi theo phụ mẫu con rồi, đừng buồn, nếu không phải vì con, có lẽ ta đã chết từ lâu, chỉ là sớm muộn thôi.

Chuyện của cha và mẹ của con, xuất thân của con, lúc này ta chưa thể nói con biết được, điều đó phụ thuộc vào con.

Nếu con chọn cuộc sống yên bình thì không biết là tốt nhất.

Nếu thật sự con muốn biết về xuất thân của mình, hãy đi đến tổng thành, trở thành đại sứ tinh thần cơ giới cấp s hoặc chiến sĩ cấp hoàng kim.

Con sẽ đủ tư cách tìm hiểu nó.

Thật sự, ta mong con chọn cuộc sống bình yên mà thôi.

Điều cuối cùng ta muốn nói, cha của con, đại ca của ta, là một người đàn ông chân chính, là người vĩ đại nhất mà ta kính phục. Ta mong một phần nào của huynh ấy có trong con.

Tạm biệt, hài tử của ta.

Đặt lá thư xuống, Vương Lang lòng rối bời, cả hôm qua và hôm nay, quá nhiều việc đã xảy ra với hắn. Không lẽ sự phụ thật đã gặp chuyện không may, việc hôm nay và việc cha mẹ ruột của mình năm xưa mất đi liệu có liên quan hay không. Tình trạng giới nghiêm của thành phố không lẽ là trùng hợp. Chỉ có một điều chắc chắn, dù là tìm hiểu xuất thân của mình, hay lời hứa với sự phụ, mình đều cần đến tổng thành, đạt được danh hiệu mà sự phụ nói. Nhưng còn mẹ thì sao đây, dù thế nào trong lòng mình bà vẫn luôn ở vị trí thứ nhất, chăm sóc thật tốt cho mẹ chính là tâm nguyện của mình.

Như hiểu được lòng Vương Lang đang nghĩ gì, mẹ Vương Lang quay đầu lại mỉm cười nói với hắn:

_ Mẹ biết con đang nghĩ gì, là nam nhi có những việc con phải làm, cứ làm đi, đừng lo cho mẹ. Sức khỏe của mẹ mấy năm nay rất tốt, nhà lại có tiền để dành, cộng với phần hôm qua con mang về, cuộc sống sau này không phải lo nghĩ nữa. Con cứ đi đi, vài năm nữa dắt con dâu về cho mẹ là được.

Hai mẹ con trò chuyện với nhau hồi lâu, cuối cùng Vương Lang quyết định, việc quan trọng bây giờ là phải tìm hiểu tung tích sự phụ, nếu không, hắn không thể nào yên lòng được.

Đêm hôm đó, Vương Lang một mình tiến về vùng thảo nguyên ngoại thành, theo tin tức phát ra, đây là nơi khởi nguồn việc giới nghiêm, vì thời gian quá trùng hợp, Vương Lang chọn nơi này làm nơi tìm kiếm đầu tiên. Từ ngọn đồi cao nhất hẳn nhanh chóng xác định vùng được đưa tin. Đang lao nhanh về phía trước bỗng " bốp" một tiếng vang lên, trước khi ngắt xiù, Vương Lang lơ mơ nghe thấy:

_ Ủa, chỉ là một tên nhóc thôi à, đúng là thanh niên mạnh động mà, không sao, vẫn được tính là một quân công.

Phải nói về chi quân đội F16 của Bạc Hùng, sau khi nhận được quân lệnh mới, kết thúc giới nghiêm, hạn chế người xuất nhập thành. Rút kinh nghiệm lần bị " mắng" trước, phó tướng chỉ huy rõ là làm theo quân lệnh, cho quân vây quanh thành, ai ra hay vô cũng đều bắt lại. Lúc đầu quân lính dưới trướng chỉ thoải mái làm theo quân lệnh, thông báo, nhắc nhở là chính. Nhưng khi chi quân đội đóng quân phía bắc khống chế được một nhóm cả trăm người tò mò, rồi được ban thưởng quân công, không khí sôi sục hẳn ra, ganh đua bắt đầu.

Ai cũng ra sức lùng sục, ráng gom đủ trăm người thì báo lên lĩnh quân công. Trong mắt quân sĩ nào cũng không nhìn thấy người, chỉ thấy quân công. Thật là chỉ hạn sao cả thành không kéo ra hết đi, tóm được một mẻ như vậy là dư sức thăng cấp rồi. Có nhóm còn dùng mưu, nới lỏng vòng khống chế, chờ có con dê nào vừa vượt qua đường ranh là tóm ngay. Nhóm khác thì áp dụng binh pháp triệt để hơn nữa, cho người mặc quần áo thường dân chạy qua chạy lại, làm " mồi" dụ mấy kẻ tò mò khác. Áp dụng quân lệnh nghiêm túc như vậy, kỉ luật của chi quân đội F16 đúng là không việc gì phải bàn mà.

Lơ mơ tỉnh lại, vừa đứng lên, chưa kịp quan sát xung quanh thì Vương Lang bị đập một cái vào mũi, té xấp cả ra, trong tai sang sảng một giọng nói trịch thượng:

_ Tiểu tử kia, hôm nay đúng là ngày may mắn của ngươi mà, lại đây ngoan ngoãn làm người hầu cho La thiếu gia ta, thấy mặt ngươi ngu ngốc, trước cứ làm ghế ngồi cái đã. An tâm, một cọng lông của ta rớt ra, cũng đủ để ngươi sung túc cả đời.

Ngẩn đầu dậy, phun ra một ngụm đất, nhìn thiếu niên quần là áo lượt, mặt kênh kênh, đang phe phẩy quạt kia. Vương Lang thật không nhịn được nữa, cuối cùng tích trữ trong lòng giờ cũng được phát tác. Bật dậy, gương nậm dấm ra, hấn như con trâu điên lao tới.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương
www.dtv-ebook.com

Chương 31: Chuyện Trong Phòng Giam

La Thiên cảm thấy hôm nay đúng là xui xẻo không thôi, đường đường là nhị thiếu gia dòng chính của của La gia, một trong thất đại gia tộc, hôm nay lại xa cơ lọt vào cái phòng giam bẩn như chuồng heo này. Hẳn ở La Đông thành này cũng là bất đắc dĩ mà thôi, chẳng qua trên đường tới Nha Trang thành (*), thành thị cấp một, phi cơ của hắn gặp trục trặc, phải đáp vào đây để sửa chữa. Mà thành thị cấp thấp này thì làm gì sửa được, hắn đành chờ vài ngày để đón phi thuyền khác.

Đã buồn bực rồi, lại gặp tình trạng giới nghiêm, mà nơi đây thì có tình trạng gì mà phải giới nghiêm. Rồi lại gặp tên sao quả tạ Bạc Hùng đó, đúng là tên nào phẳng không biết điều, mới nói được vài câu đã ra lệnh quăng mình vô đây. Đợi đó La thiếu gia ta mà ra được thì cho người bạc đầu luôn. Cũng may, có tên nhóc này lọt vô đây để bổn thiếu gia sai vặt.

Nhìn tên nhóc này xem, quần áo quê mùa, năm đấm to hơn cái đầu, thấy bổn thiếu gia mà không lo nịnh nọt, lại còn hùng hổ thế kia, gọi là ngốc là còn nhẹ mà. Đánh đấm kiểu gì thế này, vùng khống chế cũng không có, vòng tinh thần bảo hộ cũng không. Có cho người đấm mỗi tay cũng không chạm được vào người ta. Lát dùng một ngón tay là được rồi, dù gì mình cũng là chiến sĩ thanh đồng cấp 4, một ngón tay cũng là quá mất thân phận rồi.

" bốp, bốp, bốp, bụp, bụp, bụp, bốp, bốp"

Tiếng đấm đá vang lên không ngừng, người bị đánh như bao cát là La thiếu gia cao quý. Vừa đánh Vương Lang vừa gào lên, " dám đánh ông mày

nè, dám đạp ông mày nè, này thì ghế nè, này thì cọng lông, dám nói ông mày ngu nè..." được một hồi khoảng mười phút sau, Vương Lang thỏa mãn đứng dậy, nhìn bao cát bầm dập trước mặt, hấn nhân từ bồi thêm hai đạp nữa rồi đặt mông ngồi xuống. Thở dài một hơi, bắt đầu quan sát xung quanh.

La thiếu lúc này thảm đến không thể nào thảm hơn được nữa. Lần đầu tiên trong đời hấn chịu đựng nỗi đau thể xác kinh khủng như thế này. Đáng sợ hơn là hấn không biết vì sao vùng khống chế và vòng bảo hộ tinh thần của mình lại vô tác dụng, nếu bị phá vỡ thì còn dễ hiểu, đằng này vẫn tồn tại rõ ràng nhưng lại vô tác dụng. Hôm nay gặp quỷ rồi, dù vẫn còn tỉnh nhưng La thiếu quyết định giả chết luôn, mặc tên ôn thần đó ngồi trên người. Ai biết được, lỡ nhúc nhích lại chọc hấn lên cơn thì khốn.

Wương Lang đưa tay vỗ vỗ vào đầu của "ghế ngồi ":

— Dậy đi, muốn giả thì ta cho người thành thật luôn đó, nói nghe xem, đây có phải là phòng giam của La Đông thành hay không.

"Chết rồi, không qua mặt được hấn rồi, thôi kệ, đường đường là con cháu danh gia, phải có cốt khí, không thể làm La gia ta mất mặt được ". Quay mặt lại, La Thiên trả lời, phải nói là tuyệt xứng đáng với ngạo khí của La gia:

— Đại ca anh minh, đây đúng là phòng giam của La Đông thành, đại ca rộng lượng, đừng chấp tiểu đệ vừa rồi vô lễ, mạo phạm đại ca. Tiểu đệ đúng thật là đầu bị vô nước mà, mong đại ca đừng chấp nhặt. Nhìn phong thái anh tuấn phi thường của đại ca, tiểu đệ thật là ngưỡng mộ không thôi, phải nói trong lòng tiểu đệ, đại ca là núi cao vạn trượng, là sông dài....

— Nói ít thôi, có đồ tốt gì thì mau mang ra, nếu không hừ hừ.

Vỗ đầu ghế thêm cái Nk5zoQd nữa, Vương Lang ngồi sang một bên dọa nạt. Thoát khỏi tạ đê, La Thần lôm côm bò dậy, phúi phúi quần áo.

Cũng may hãn đã khai mở vùng chứa, có thể dùng năng lượng tinh thần để thúc đẩy phục hồi cơ thể, chứ bộ dáng sưng như đầu heo vừa rồi thật là quá khó coi. Hãn khúm núm móc từ trong túi ra mấy thanh năng lượng hình hộp dài hơn gang tay đưa cho Vương Lang:

— Đây là chút lòng thành của tiểu đệ, 5 thanh năng lượng tinh thuần này đều là hàng cao cấp, có độ tinh khiết rất cao, có thể liệt vào cấp A A, giá trị phi thường cao. Tiểu đệ có đã lâu mà không dám dùng, xin hiệu kính đại ca.

Mặc dù đã bị phong ấn, nhưng Vương Lang vẫn mơ hồ cảm giác được sự xao động của năng lượng tinh thuần tản mát ra từ 5 thanh năng lượng, nhìn vẻ mặt tiếc nuối của thiếu niên bảnh bao kia, biết đúng là đồ tốt rồi, Vương Lang nhanh chóng thu lấy nhét vào trong áo. Lại dùng ánh mắt dò xét nhìn con dê béo trước mặt.

La Thần thật là khóc không ra nước mắt. 5 thanh năng lượng này chính là phần thưởng của gia tộc cho hãn 3 năm trước, khi hãn khai mở thành công 21 vòng sáng, được nhận định là người có tiềm lực nhất của gia tộc mất năm nay.

Đối với tinh thần sư hay chiến sĩ tinh thần, việc có nhiều vòng sáng đúng thật quan trọng, chứa đựng được càng nhiều thì chính là sẽ có nhiều hơn để sử dụng. Nhưng nếu người không có nhà kho lớn thì dùng nhiều nhà kho nhỏ cũng được mà. Thanh năng lượng chính là như thế, nó có thể giúp nạp thêm cho những vòng sáng đã hao kiệt, năng lượng tinh thuần càng tinh khiết thì tốc độ nạp càng nhanh, hiệu suất sử dụng càng cao. Nếu hai người so đấu có điểm chiến lực bằng nhau, người có ít vòng sáng hơn vẫn có thể chiến thắng nếu có thanh năng lượng này. Chỗ tốt rõ ràng như thế, giá trị đương nhiên không thể thấp rồi, nếu đem bán ra 5 thanh năng lượng này có thể mua được đủ bộ trang bị cấp bạch ngân. La Thần lúc này chỉ có cái quạt này là trang bị cấp bạch ngân thôi. Không phải La Thần không thể

có thêm, mà đây là cách rèn luyện chung của các gia tộc, không thể quá phụ thuộc vào trang bị được, nếu vậy sẽ làm giảm hiệu suất sử dụng về sau.

Nhẽ ra La Thần không định giao ra, nhưng hãn bị bắt quá đột ngột, trừ cái quạt và 5 thanh năng lượng bảo mệnh này ra, làm gì kịp mang theo thứ khác. Tên trước mặt đúng là lòng tham không đáy mà, nhận được chỗ tốt như vậy rồi mà còn không buông tha, không lẽ đây là "thấy lợi không buông" La Thần ngờ ngờ không biết có phải gặp con cháu thất lạc của La gia không đây.

Mặt kệ La Thần suy nghĩ Vương Lang lúc này cũng buồn bực không thôi. Năm thanh năng lượng vừa rồi vừa đặt vào người đã biến mất không thấy đâu. Lại là cái vòng sáng xanh dương chết tiệt đó đây, có cái bụng không đáy như thế, Vương Lang muốn phát tài, không biết là phải chờ tới ngày tháng năm nào. Đụng tới năng lượng là bị nó nuốt mất, vậy phải kiếm thứ khác bù vào, tiểu ngân thạch chẳng hạn.

Hai tiểu hồ ly dăng co hồi lâu, sau khi nửa tin nửa ngờ cái quạt không biết có phải là di vật của người đã khuất gì đó hay không, Vương Lang mới chịu buông tha cho La Thần. Đều đang rảnh rỗi, hai người bắt đầu trò chuyện rôm rả. Thì ra La Thần là vì thần tượng mà gặp nạn, hãn đến Nha Trang thành là vì đặc thù sư Tạ Oanh Oanh sẽ đến đó biểu diễn. Hãn đòi dùng máy phát tính hiệu cũng không phải để gọi về nhà, mà là gọi cho đồng bạn qua đây rước hãn đi chung.

Tạ Oanh Oanh là đặc thù sư hệ âm thanh. Có thể thông qua thanh nhạc để tiếp xúc với vùng tinh thần của người khác, có thể giúp họ thanh thản, giảm bớt áp lực hay gánh nặng tinh thần. Xuất thân của Tạ Oanh Oanh cũng không tầm thường, là dòng chính của Tạ gia, một trong các đại gia tộc. Là gia tộc xuất phát ra nhiều đặc thù sư nhất, đại tướng quân thống lĩnh quân đoàn hệ tinh thần cơ giới đặc thù chính là người của Tạ gia. Chính vì vậy Tạ Oanh Oanh là người trong mộng của rất nhiều thiếu niên tuấn kiệt, La Thần cũng là một trong số đó mà thôi.

Việc đó Vương Lang cũng không quan tâm đến nhiều lắm, điều hấn quan tâm là hiện nay La Đông thành đã bị phong tỏa, muốn rời đi thì vô cùng khó khăn, nhưng tên trước mặt thì có thể. Vấn đề là nhìn sao cũng thấy hấn không phải là người đơn thuần chất phát như mình. Ai biết hấn có nhớ thù vừa rồi không. Có lẽ lúc này phải giúp hấn khắc cốt ghi tâm a.

(*) Tác quê ở Nha Trang, nên mới xin lạm quyền chút xíu, lúc viết chương này tác đang ngồi nghỉ ngơi trên bãi biển. Các bạn đọc tiếp đi, nghỉ đủ rồi, tác phải tiếp tục lượm lon dẫu, ráng vài lon nữa là đủ tiền mua gói mì rồi. Hazzz.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương
www.dtv-ebook.com

Chương 32: Dạy Đỗ Tiểu Đệ

Thấy Vương Lang lườm lườm nhìn mình, phát ra khí thế, lại còn dẫn động cả vùng không chế tinh thần, La Thần giật nảy mình.

" Có chuyện gì đây, không lẽ hãn cũng thần tượng Tạ Oanh Oanh, thấy mình quá anh tuấn tiêu sái nên sinh lòng ghen ghét, định trảm thảo trừ căn, chắc đúng vậy rồi, không lẽ một đời thiếu niên thiên tài như mình lại chấm dứt ở đây, trời ghét người hiền đúng là không sai mà ".

La Thần cũng chuẩn bị tư thế, tiếp tục nghĩ:

" Nếu đẳng nào cũng chết thì phải chết có tư thế, này giờ nhẫn nhịn đủ rồi, phải lộ ra bản lĩnh thật sự thôi, để ta cho người biết vì sao ta là người được kì vọng nhất của La gia". Hãn bắt đầu phát động.

— Hu hu, đại ca, đại ca, tiểu đệ biết sai rồi, đệ với Tạ Oanh Oanh đó một chút cũng không liên hệ, nữ nhi thường tình sao mà so được với tình nghĩa của huynh đệ ta chứ. Đại ca an tâm, đệ sẽ một lòng một dạ chúc phúc cho đại ca hạnh phúc trăm năm với chị dâu. hu hu.

Vương Lang mặt thộn ra nhìn La Thần vừa ôm chân mình vừa khóc kể, " không được, độ gian xảo càng cao thì độ nguy hiểm cũng càng lớn, phải diệt trừ từ trong trứng nước, thanh niên lương thiện như mình mà yếu lòng là không được, cùng lắm cho hãn bất tỉnh trường kì, khi tỉnh dậy thì con mình đã lấy vợ sinh con, con cháu lúc nhúc là được. ". Nghĩ vậy, khí thế Vương Lang bộc phá ra càng mạnh, còn bắt đầu tụ tập năng lượng tinh thần trên năm đấm.

La Thần hoảng sợ thật rồi, chết tiệt, sao sát tính của tên ôn thần lại lớn đến thế, không lẽ đều coi thanh niên trong thiên hạ yêu thích Tạ Oanh Oanh là thù giết cha mẹ sao. Phải đem tuyệt chiêu bảo mệnh ra thôi. La Thần đứng dậy, tay phải cổ áo rồi chắp ra phía sau, lưng thẳng đầu ngẩng lên, mắt nhìn hư vô nói:

— Tiểu đệ tuy bất tài, lâu nay cũng chưa làm được việc gì lớn, nhưng cũng tự tin bản thân là biết trọng hai chữ nghĩa khí. Hôm nay hữu duyên gặp đại ca ở đây, lòng đệ vô cùng ngưỡng mộ, nếu đại ca không chê, hôm nay đệ nguyện kết bái huynh đệ với đại ca. Tuy không sinh cùng năm cùng tháng, nhưng nguyện chết cùng tháng cùng năm, từ hôm nay, việc của đại ca là việc của tiểu đệ, chỉ cần đại ca phân phó một NGikCHs tiếng, dù là núi đao biển lửa đệ cũng không khước từ. Nếu đệ dám nói sai một tiếng, tinh cầu bất dung, tinh thần bất nhập.

Nói tới đây La Thần quỳ xuống, tay phải giơ ba ngón lên trời lập thế. Nghiêm trang không thôi.

"Được ". Vương Lang dứt khoát nói: Hôm nay Vương Lang ta cũng nguyện kết bái huynh đệ với La Thần. sống vì huynh đệ, chết vì huynh đệ, thân vô bất hối.

Có lẽ cả hai người đều không ngờ, sự việc tưởng chừng như bất đắc dĩ do bị ép buộc hôm nay, về sau đã trở thành giai thoại lưu truyền. Mà La Thần do có cái may mắn đầu tiên này mà về sau cũng đắc ý không thôi.

Một màn kết bái cảm động diễn ra, một hồi sau xong xuôi, La Thần thoải mái cười khè khè,ngồi chồm hồm ghé sát vai âm mưu với Vương Lang: " Đại ca bưư mãnh như thế này, chắc không cần phải theo đuổi đại tẩu như bọn phàm phu kia, cứ thẳng tay cướp về rồi hí hí gạo nấu thành cơm chẳng phải xong rồi sao, "

Nghe cao kiến của La Thần, Vương Lang thật muốn đau đầu. Thăng này mặt mũi sáng sủa mà đầu óc thì tăm tối không thôi, không biết mình đã sa chân vào cái hố nào đây. Mặc kệ La Thần tưởng tượng sao thì tùy, Vương Lang nói vào chuyện chính:

— Điều ta muốn chỉ là có thể rời khỏi La Đông thành, ta còn có việc quan trọng hơn muốn làm, người có cách gì không.

— Tưởng gì, chỉ là chuyện nhỏ thôi, La Đông thành chính là địa bàn của La gia Đệ, chắc sẽ mau chóng được thả ra thôi, chờ vài ngày nữa, bằng hữu của tiểu đệ tới, đại ca muốn đi đâu chỉ cần nói một tiếng, nếu cần thì để đệ tặng đại ca luôn một chiếc phi thuyền, mặc đại ca sử dụng.

Nhìn bốn vách phòng giam, rồi nhìn vẻ mặt đặc ý của La Thần, không biết có tin được không đây, nhưng dù sao trong lòng cũng có thêm hy vọng, càng sớm rời khỏi đây thì càng mau hoàn thành lời hứa với sư phụ, cũng như tâm nguyện của bản thân. Quả thật, chỉ nửa ngày sau, tất cả mọi người trong đợt "kiếm quân công" đều được thả ra. Lúc chia tay, La Thần xúm xít hẹn Vương Lang tới tư sản ở đặc khu La tinh.

Thu xếp xong việc nhà, Vương Lang cố ý tìm kiếm tung tích sư phụ thêm một vòng nữa, khi đã biết là vô ích, hẳn tới đặc khu La tinh tìm La Thần.

La Thần đúng là cũng không tệ lắm, vừa nghe Vương Lang tới tìm, đã lật đật chạy ra, mặt mày hớn hở không thôi. Nói La Đông thành là La thành cũng không sai, phủ đệ của La gia ở đây còn lớn hơn nhà hành chính của La Đông thành, lớn hơn vài lần là ít. Vấn đề là nhà hành chính thì có tới mấy ngàn người cùng ở, còn tư gia này chỉ lâu lâu mới có người của La gia tới ở vài ngày. Đạo hết một vòng cũng mất gần nửa ngày, cuối cùng La Thần dẫn Vương Lang đến sân tập luyện, chỉ vào nam tử khoảng hơn 30 vóc người cao lớn, nói:

— Giới thiệu với đại ca, vị này là Nhiếp Cung, chiến sĩ bạch ngân cấp 2, là hộ vệ của đệ. Nhiếp hộ vệ sau khi nghe kể lại, đã rất sùng bái đại ca, hôm nay muốn được thí luyện với đại ca để được mở rộng tầm mắt. Đại ca đừng từ chối nha.

" Là đại ca thì đúng rồi, La Thần đệ tuyệt đối coi trọng nghĩa khí, không bao giờ phản bội kết bái, nhưng một chút ấm ức hôm qua phải cho đệ lấy lại chút công đạo chứ, Nhiếp Cung này tuy chỉ là cấp 2, nhưng vượt cấp chiến thắng cấp 3 là bình thường, hôm nay phiên đại ca phải nằm mà uống trà rồi "

Nhìn tiểu tử mới mười mấy tuổi trước mặt, Nhiếp Cung thật có chút coi thường. Thiếu gia thật là trẻ người non dạ, chưa tiếp xúc sự đời nhiều, lâu lâu ra ngoài lại bị tên nhóc này dùng mánh mung giang hồ để lừa gạt. Không được, phải cho nó một trận rồi khuyên bảo thiếu gia thôi, coi như lập chút công cho La gia, biết đâu, gia chủ biết chuyện lại trọng thưởng mình, có cơ hội được thăng cấp. Nghĩ nghĩ, đấu khí của Nhiếp Cung phát ra không che dấu.

Vương Lang thật thấy phiền quá mà, chuyện đánh đấm vô bổ này hẳn thật không muốn làm, lại nhớ tới sự phụ bảo phải che dấu năng lực của vòng sáng xanh dương, cần phải tốn thêm một hồi tâm tư nữa. Thôi kệ, dù sao cũng có việc nhờ, ra tay một chút để tên tiểu đệ tận tâm thêm một chút.

Không thèm thủ thế, Vương Lang nhanh chóng tụ tập năng lượng tinh thần xung quanh, cô đọng nhiều hơn ở hai năm đấm, lao thẳng vào Nhiếp Cung, đấm đá loạn xạ. Nhiếp Cung cũng là người có nhiều kinh nghiệm chiến đấu, phân phối năng lượng cho vùng không chế, vòng bảo vệ đều cân đối hoàn mỹ. Tính để mặc cho tên nhóc ấy tiêu hao, bộc phát một hồi sẽ cạn kiệt, cuối cùng thì dùng một ngón tay (p,s: lại là ngón tay, bọn này không có chiêu gì khác sao) mà hành hạ hẳn là được.

Đời không phải là mơ, lúc đầu Nhiếp Cung còn mừng khi thấy Vương Lang ra đòn không tiết chế gì cả, vậy chỉ cần hóa giải vài đòn là được, tiêu hao cho vòng bảo vệ luôn ít hơn so với tấn công, hấn vừa phòng thủ vừa nở nụ cười thông dong.

Một chiêu, hai chiêu, một chục chiêu rồi một trăm chiêu, tắt hấn nụ cười, mồ hôi đổ xuống như mưa, Nhiếp Cung gặp quỷ thật rồi. Có còn là người không vậy, chỉ một đũa nhóc như thế này lấy đâu ra nhiều năng lượng như thế này. Không được, phải tính cách khác, khẽ động một chút, Nhiếp Cung khoát lên bộ giáp cơ giới tinh thần cấp thanh đồng, có nó, hấn sẽ tiêu hao ít hơn cho phòng hộ. Chịu trận như thế này không phải là cách, phải tấn công thôi.

Đã nói đời không phải là mơ rồi, khi thấy bộ giáp thanh đồng xuất hiện, Vương Lang mừng không thôi, có thể đánh thật rồi. Cứ nhín nhín loạn xạ như này giờ cũng phải mỏi tay a. Bị điều động, năng lượng tinh thần xung quanh cuốn về phía Vương Lang như xoáy nước, chỉ một đấm tung ra, phá tan vùng khống chế, phá tan vòng bảo vệ, phá luôn thanh đồng giáp, đánh thẳng vào người Nhiếp Cung, khiến hấn bay khoảng nửa phút mới rớt xuống, lăn lộn chục vòng rồi ngửa ra nằm im luôn. Trời xanh mây trắng, cầu cho hấn có giấc mơ thật đẹp.

Chưa dừng lại, Vương Lang giữ nguyên khí thế xoay người nhìn La Thần, liếm môi nói:

— Đáp lại sự ngưỡng mộ của đệ, để ta mở rộng tầm mắt cho đệ luôn, không cần phải cảm ơn ta đâu.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương
www.dtv-ebook.com

Chương 33: Công Tinh Thần

Thong thả nhấp ngụm trà, Vương Lang bĩu môi nhìn tiểu đệ La Thần đang mặt mày sưng húp, mếu máo nửa khóc nửa cười nịnh nọt:

_ Trà này không ngon lắm, vậy mà cũng mang ra đãi khách sao.

La Thần biện minh:

_ Đại ca giỡn đệ hoài, trà này là cực phẩm nhất rồi đó, đệ khó khăn lắm mới lấy được một chút từ gia tộc, chỉ khách quý như đại ca đệ mới đem ra đãi thôi, người khác thì đừng hòng.

Vương Lang có chút hồ nghi, không lẽ khẩu vị của người giàu lại khác với mình. Cũng khó trách, từ nhỏ Vương Lang đã uống Thanh Tâm trà, là cực phẩm của tinh cầu, có chứa năng lượng tinh thuần của hành tinh, dù là con cháu thế gia thì chỉ những ngày gần lễ rửa tội mới được uống thôi. Không vừa mắt với mấy loại trà " cực phẩm " kiểu này là bình thường.

Trò chuyện được mấy câu Vương Lang ngáp dài vẻ buồn chán, nếu ngày thường lúc này hẳn đang ngồi khắc mạch cho sư phụ rồi, thật sự, hẳn thích làm việc đó hơn. La Thiên rất nhạy, hẳn te te chạy vào trong rồi lấy ra một thiết bị tinh thần hình quả cầu, nói với Vương Lang:

_ Đại ca chơi thử trò này xem sao, đây là thiết bị kết nối với mạng máy tính tinh thần của hành tinh, gọi là công tinh thần, dùng nó để cá cược là vui nhất đấy.

La Thần cũng tự giác hướng dẫn Vương Lang. Đầu tiên là dùng năng lượng tinh thần thâm nhập, tạo ấn kí riêng. Rồi dùng ấn kí để đăng ký tài khoản cá nhân, dùng tài khoản cá nhân để mở tài khoản giao dịch tiền ảo, đơn vị tính là tinh thần tệ. Sau khi có khoảng tiền ban đầu thì có thể mua hay cá cược các loại. Sử dụng thì chỉ cần đưa năng lượng tinh thần trong vùng chứa vào là được, giống như đang ngồi thiền, chủ động cắt đứt lúc nào cũng được.

Đây là sản phẩm chủ lực của gia tộc Morgan, giá của mỗi công tinh thần tương đối cao, nhưng khoản lợi nhuận từ tiền ảo mới là quan trọng nhất. Muốn đổi được tiền ảo phải dùng tiền giao dịch ở thế giới thật để đổi. Thường chỉ có ở thành thị cấp hai trở lên, dùng tiểu kim thạch hoặc thanh tinh thần các cấp độ để giao dịch, tiểu ngân thạch dùng ở thành thị cấp 3 như La Đông thành đặt ở đó cũng chỉ là ve chai thôi, coi như vật liệu là chính, một tiểu kim thạch mua được vài trăm kí ngân thạch là bình thường.

La Thần cũng rộng rãi tặng luôn công tinh thần cho Vương Lang, vì mỗi cái chỉ cho một người dùng thôi, muốn đổi thì phải xóa đi, nhập ấn kí tinh thần khác vào, tuy nhiên, nếu đã có ấn kí và tài khoản rồi, thì dùng công tinh thần nào cũng được, vài cái cùng lúc cũng không sao. Vấn đề người có đủ tiền mua không thôi, giá của một công tinh thần tương đương với giá một phi thuyền cấp thấp đó. Thường chỉ có các học viện mới mua số lượng lớn để học sinh rèn luyện thôi.

Gia tộc Morgan cũng vô cùng giỏi kinh doanh, nắm một nửa kinh tế của địa cầu, có những sản phẩm họ chỉ cho giao dịch bằng tinh thần tệ thôi, đa phần là những sản phẩm cao cấp, quang trọng với tinh thần sư và chiến sĩ tinh thần. Điều đó khiến giá trị của tinh thần tệ không ngừng nâng cao, kéo theo lượng người đã khai mở vùng chứa tham gia ngày càng nhiều. Ở những thành thị cấp cao, các phòng trà hay nhà nghỉ đều đặt sẵn công tinh thần cho khách hàng sử dụng, thời gian sử dụng sẽ tính vào phí dịch vụ sau.

Còn có một loại công tinh thần khác, tính năng cao hơn, có thể cho phép nhiều người cùng đăng nhập tài khoản và sử dụng cùng lúc, nhưng số lượng bán ra rất hạn chế và đặt yêu cầu giới hạn người sử dụng, chủ yếu là dùng huấn luyện chi quân đội trong học viện và quân đội thôi.

Trong thế giới của mạng lưới máy tính tinh thần, cũng có sự phân biệt rất rõ ràng giữa các cấp. Lấy tính thực tế làm chủ đạo, phụ thuộc vào số lượng tiền ảo người mua, bán, trao đổi, cá cược thắng, làm nhiệm vụ... Mà phân loại thành các cấp thấp, trung bình, cao, thượng tầng. Ví dụ người chỉ là thằng nhóc mười mấy tuổi không làm gì kiếm được tiền ảo, nhưng gia đình người giàu có, chuyển cho người thật nhiều tiền ảo, thì người vẫn được xếp vào cấp cao hoặc thượng tầng. Ngược lại, người là đại sư nhưng không tham gia nhiều thì cũng chỉ là cấp thấp mà thôi.

Đa phần, những người đã khai mở đều coi mạng lưới máy tính tinh thần là nơi chính để giao dịch, tương tác với thế giới. Sự an toàn của mạng tinh thần được đảm bảo bởi gia tộc Morgan. Từ trước đến nay chưa từng xuất hiện vấn đề UpU7n9f gì lớn. Nếu có người vi phạm sẽ nhanh chóng bị truy ra và áp dụng phương pháp một đền mười. Qui đổi tiền ảo ra mức tiền thật rồi xử phạt cá nhân đó theo luật của hành tinh.

Tóm gọn là, công tinh thần là ngăn cách rõ nhất của người bình thường và người đã khai mở vùng chứa. Là giới hạn không thể chạm đến của 80% nhân loại - những người bình thường.

Khoản tinh thần tậ La Thần chuyển qua đủ để Vương Lang trở thành phú hào ở La Đông thành, nhưng trong mạng lưới chỉ vừa đủ đạt cấp thấp mà thôi. Không phải La Thần keo kiệt, chỉ là thu nhập tiền ảo từ mạng lưới đa phần mất nhiều hơn được, hẵn cũng không còn nhiều lắm, nhiều đó đã là gần nửa số hẵn còn rồi.

ở tầng mạng lưới cấp thấp chỉ có ba khu chính, khu đấu luyện trả phí cấp thấp, khu giao dịch sản phẩm cấp thấp và khu nhiệm vụ cấp thấp. Cái

La Thần nói tới, cũng là cái hấn mất nhiều tinh thần tệ nhất chính là khu đấu luyện trả phí cấp thấp. Tại khu này mọi người đều nhận thông số chung là 15 vòng sáng, dựa vào hiệu suất dụng năng lượng tinh thuần và kỹ năng cá nhân để phân định thắng thua. Trang bị cao nhất cho phép là cấp thanh đồng mà thôi.

Vương Lang tạm bỏ qua khu đấu luyện và khu giao dịch. Nhiệm vụ trước mắt sư phụ giao cho hấn là đạt đại sư cấp s. Nếu vậy khu nhiệm vụ là thích hợp nhất.

Xem qua bản nhiệm vụ, đa phần là yêu cầu tạo khung và khắc mạch đơn giản. Vì hai thứ này tồn tại dưới dạng năng lượng tinh thần, có thể lưu chuyển trực tiếp bằng mạng lưới. Người mua đa phần là các chế tạo sư, do không muốn mất thời gian và năng lượng tinh thuần nên mua sẵn rồi tích trữ vào bút khi cần thì lấy ra thôi. Lợi nhuận từ nhiệm vụ này rất bèo nhèo, lại mất thời gian. Cơ bản là dùng tiền ảo để mua công cụ và nguyên liệu từ mạng lưới, làm xong nếu sau nghiệm thu đạt thì có thể bán lại. Trừ chi phí các thứ, tính luôn thời gian hay năng lượng tinh thuần bản thân hao tổn, lời lãi không đáng là bao. Chưa nói tới việc, phải tốn nhiều thời gian hấp thụ trong thế giới thật để phục hồi vùng chứa đã tiêu hao. Còn nếu dùng thanh năng lượng đương nhiên sẽ phục hồi nhanh hơn nhưng làm vậy chính là phá gia, rảnh rồi đi phí phạm đơn thuần rồi.

Thở dài một hơi, Vương Lang chọn mấy nhiệm vụ khắc mạch đơn giản có số lượng thấp. Chính là vì hấn muốn duy trì thói quen lâu nay, cũng là vì sư phụ.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương
www.dtv-ebook.com

Chương 34: Bước Đầu Làm Ăn

Trong mạng lưới tinh thần (zone s, viết tắt của zone simulation) Vương Lang đang cần mẫn khắc mạch tại phòng trọ vừa thuê. La Thần chuyển cho hắn 10 000 tinh thần tệ, tiền thuê phòng, mua nguyên liệu với dụng cụ đã hết 2 ngàn một. Nếu làm xong nhiệm vụ sẽ nhận được gần 2 ngàn ba tinh thần tệ, chỉ lời gần 200 thôi, nhưng nếu tiếp tục nhận sẽ không tốn tiền mua dụng cụ với thuê phòng nữa, tiền lời sẽ nhiều hơn.

Trong zone s người tham gia sẽ không thấy đói hay mệt, mọi hao tổn đều chuyển thành hao tổn năng lượng tinh thuần, cũng có thể dùng năng lượng tinh thuần để khống chế biên độ thời gian. Giới hạn cao nhất của zone s cấp thấp là gấp 10 lần thời gian thật, tức nếu ở trong zone s 10 ngày thì bên ngoài chỉ qua 1 ngày thôi. Nhưng chẳng ai làm vậy cả, kể cả nếu dư thừa thanh năng lượng đi nữa, vì tiêu hao bắt buộc phải là năng lượng tinh thuần trong vùng chứa của bản thân. Cứ cho là sai hết 20 vòng sáng cũng không duy trì đủ 24 tiếng, mà nạp lại từ thanh năng lượng cũng cần thời gian để loại bỏ tạp chất. Nhanh nhất cũng phải vài ngày mới nạp đầy được, vậy cũng đã nhanh hơn hấp thu từ môi trường năm, sáu lần rồi. Phải hiểu điều cơ bản là, liên quan tới thời gian, không gian, chữa trị, thôn phệ... những thứ thuộc dạng đặc thù huyền thoại, dù có trong vùng zone s, đã giảm đi rất nhiều, người bình thường cũng không gánh nổi.

Vương Lang không quan tâm điều đó, ngay khi biết có thể dùng năng lượng tinh thuần để kéo dài thời gian, hắn thoải mái đổ vào luôn, bó tay nhất là lúc đi dạo vòng vòng trong zone s hắn cũng kéo dài luôn. Đúng là lấy bào ngư câu cá lia thia, ai mà biết được chắc căn gói không thôi.

Loại mạch khắc Vương Lang nhận lần này là loại mạch đơn giản nhất, chỉ có tác dụng dẫn truyền, các bước cũng đơn giản. Đầu tiên dùng bút khắc vào phôi bất kỳ, khắc xong thì dùng bút thu lại cất trong phần chứa có sẵn, khắc đủ số lượng thì đem tới quầy giao dịch để bàn giao. Nếu kiểm tra xong tất cả đều đạt thì nhận đủ tinh thần tậ luôn. Phải xong nhiệm vụ này thì mới nhận được nhiệm vụ khác, nếu trễ hạn thì tiền nhận được sẽ bị trừ khoảng 10%, nếu quá lâu mà chưa xong nhiệm vụ thì sẽ trừ trực tiếp vào tài khoản giao dịch. Hệ thống này rất kín kẽ, có lợi cho cả hai bên, quan trọng nhất là tính an toàn, không lo bị lừa gạt như trong thế giới thật.

Trước đây, mỗi hai ba ngày Vương Lang mới khắc xong khoảng trên dưới mười mạch, việc khắc mạch thuộc về phạm trù tinh thần, thông thường người chưa khai mở không thể nào làm được. Vương Lang có thể làm là nhờ công của Thanh Tâm trà, giúp tăng cường lực tinh thần tự nhiên của Vương Lang, nhưng sự mệt mỏi lúc đó khiến việc khắc không thể nào liên tục được.

Bây giờ thì khác, Vương Lang như con ong cần mẫn liên tục khắc không ngừng, càng quen tay thì càng nhanh hơn. Hẳn như chìm vào thế giới của riêng mình, chỉ còn bản thân và mạch khắc, cảm giác loại bỏ mọi suy nghĩ, mọi lo lắng như thế này, đối với hẳn chính là sự hưởng thụ, quá nhiều điều xảy ra gần đây, với một thiếu niên 14 tuổi như hẳn, sức ép thật là quá lớn rồi.

Chưa tới 3 ngày trong vùng zone s, Vương Lang đã khắc xong hơn 2500 mạch dẫn truyền, tính trung bình mỗi một giờ hẳn có thể g371Gwm khắc hơn 30 mạch, lại còn liên tục. Tốc độ chưa tính là cao, bậc đại sư nếu khắc mạch đơn giản thế này thì chỉ mất vài giây thôi. Nhưng nếu tính trung bình thì hiệu suất này rất tốt, kể cả chuyên gia khắc mạch cũng chưa chắc đã làm được.

Trong zone s, cũng có những nhiệm vụ làm chức nghiệp, ví như chủ quầy giao dịch nhiệm vụ đây, tinh thần tậ kiểm được không nhiều, nhưng

so cuộc sống bên ngoài vẫn là tạm ổn. Do có thể tự do chọn hình ảnh hiển thị của bản thân trong zone s, nên đa phần các chủ quầy đều chọn hình dáng trung niên béo mập, có bộ ria mép ngắn, nhìn là biết ngay thương gia. Lúc mới đăng nhập, Vương Lang cũng tùy ý chọn thân hình đại diện có sẵn, nhìn như búp bê nam vừa xuất xưởng, mọi thứ đều trơn láng, dọc đường đi tới, Vương Lang cũng thấy không ít người chọn giống mình.

Trung niên mập mạp chủ quầy cầm lấy bút của Vương Lang, cắm vào thiết bị kiểm tra, từng mạch khắc bay ra rất nhanh, khi đến một ống thủy tinh, mạch nào đạt sẽ đi tiếp, đến thiết bị chứa, mạch chưa đạt sẽ bị tiêu hủy luôn. Vương Lang có 2561 mạch khắc, trong đó có 53 mạch không đạt, vậy là còn 2508 mạch. Nhiệm vụ yêu cầu 2300 mạch là được, phần còn lại Vương Lang bán luôn cho chủ quầy với giá thấp hơn 10% so với nhiệm vụ. Đây là giá đã được qui định, nếu không muốn bán thì Vương Lang có thể giữ lại cho bản thân dùng, hoặc dành cho nhiệm vụ sau. Một mạch dẫn truyền cơ bản có giá thống nhất là 1 tinh thần tệ, tương đương 1 tiểu kim thạch trong đời thật, tức là một đồng lớn tiểu ngân thạch. Vậy mới biết bao lâu nay bản thân Vương Lang bị lão sư phụ gạt đi không ít, " hừ, hừ, may là lão trốn đi rồi, thử còn ở đây xem ta có vật sạch bộ râu của lão không ". Giận hờn một chút Vương Lang lại tiếp tục ngậm ngùi " không thì sư phụ cứ về đi, con vật vài cọng thôi cũng được "

Đây là lần đầu tiên, cầm tiền lời trong tay, mà lòng Vương Lang không chút vui sướng. Thoát ra khỏi zone s, lúc này bên ngoài đã qua khoảng 7 tiếng, trời đã về chiều. La Thần sau bài học thứ hai vừa rồi giờ đã rất tận tâm, vẫn ở cạnh Vương Lang, thỉnh thoảng mới vào zone s đánh nhau một chút. Nhìn nét mặt buồn buồn của Vương Lang, tỏ vẻ thông minh, La Thần nịnh nọt nói:

— Đại ca đừng buồn, zone s vốn là nơi tiêu phí, một chút tinh thần tệ mất đi đó chẳng đáng là bao. Lát đệ liên lạc về gia tộc, nạp luôn cho đại ca 10 vạn tinh thần tệ. Đại ca cứ thoải mái mà dùng.

Lời La Thần không quá khoa trương, với La gia, 10 vạn chứ 10 triệu cũng chỉ là con số nhỏ. Vấn đề là nguyên tắc " không lợi không làm " của La gia, là người có khả năng thành gia chủ nhất, La Thần buộc phải càng nghe theo, cứ nhìn gia chủ La Phúc thà lấy có đau bụng chui cống sau chứ không bao ăn nhậu vô ích là biết tư tưởng đó đã ăn sâu thế nào rồi. Dùng nhiều tiền để tiêu phí ăn sài thì được, không ai nói gì, nhưng nếu dùng để đầu tư, đặc biệt là đầu tư vào một người, thì các tiền bối của La gia sẽ quan tâm, xem xét lợi hại, cũng là cách để nhận định tương lai của La Thần.

Đã là huynh đệ,La Thần cũng không muốn

Tính toán nhiều như vậy, nếu nói hẳn không có sức ép thì là không phải. Nhưng La Thần cảm giác được,Vương Lang tuyệt không phải là người tầm thường, dù là huynh đệ hay đầu tư, đều là xứng đáng.

Vương Lang cũng lười nói nhiều hơn với La Thần, sắp tối rồi, hẳn cũng phải về nhà. Sau khi hướng dẫn Vương Lang cách liên lạc bằng công tinh thần, La Thần ra tận cửa tiễn Vương Lang.

Trở về nhà, ăn cơm với mẹ xong, nói muốn ngủ sớm, Vương Lang lôi công tinh thần ra rồi tiến vào vùng zone s. Lần này hẳn quyết định chơi lớn một chút.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 35: Khắc Mạch Không Ngừng

Nhìn đồng nguyên liệu tinh thần trước mặt Vương Lang trợn mắt thờ dài một hơi rồi tiếp tục khắc. Vẫn là mạch dẫn truyền đơn giản, đây là loại được đặt hàng nhiều nhất trong bảng nhiệm vụ, là loại mạch thông dụng được dùng nhiều nhất, gần như bất kì thiết bị cơ giới nào, từ thấp đến cao cũng đều cần.

Trong thực tế cũng có dây chuyền sản xuất hàng loạt, nhưng sản phẩm mạch tạo ra có hiệu suất cố định không cao, mức hao phí trung bình khoảng 15 đến 20%, không được các chế tạo sư ưa thích, chỉ thích hợp cho các loại thiết bị dân dụng cấp thấp hoặc trung bình thôi. Sản phẩm khắc đạt yêu cầu của vùng zone s thì khác, chỉ cho hao phí tối đa là 10%. Chênh lệch chỉ nhiều đó thôi là đủ để nâng chất lượng thiết bị lên một mảng lớn, khiến thị trường tiêu thụ phải nói là cung không đủ cầu. Nhìn chung giá một mạch khắc bằng tay cao hơn mạch sản xuất hàng loạt khoảng 10 lần.

Nhưng việc hao tổn thời gian và năng lượng tinh thần này, khiến chẳng mấy ai mặn mà với cách kiếm tiền này. Có thể tự khắc mạch, dù là mạch đơn giản nhất cũng đã là cấp kiện sư tinh thần rồi, địa vị cũng đã bắt đầu có, tiền kiếm cũng không khó, không ai rảnh rỗi lụm mót kiểu này, thời gian tốt nhất nên học tập để mau lên chức chức sư hay tạo sư. Có khắc cũng là cho mình dùng thôi, hoặc cho các bậc đại sư mà mình đang theo học.

Mà cũng không ai giống Vương Lang, chưa hề tạo khung, dung luyện hay nhập phiê đã đắm đầu vào khắc mạch, bỏ qua mấy bước của học đồ và luyện sư. Đã vậy còn khắc điên cuồng, khiến người giao nhiệm vụ mừng không thôi, khác nào là trải áo cho người ta đi chứ, đồng nhiệm vụ khắc

mạch cấp thấp này nằm đây không phải vài ngày thì cũng mấy năm, đại sư nào mà không muốn tiết kiệm thời gian chứ, mà không sai đem bán san tay cũng có khối người mua mà. Vậy nên tên trung niên chủ quầy tỏ ra rất khách khí với Vương Lang, còn thoải mái bỏ luôn thời gian định mức của nhiệm vụ, phải tốt vậy thôi, dù sao mỗi nhiệm vụ được hoàn thành hẳn cũng kiếm được chút lợi tức mà. Haizz, kinh doanh ở thế giới thật đã khó, làm ăn ở zone s cũng không dễ đâu a.

Không quan tâm đến những việc đó, Vương Lang vẫn như cái máy không ngừng khắc mạch, lúc đầu hẳn còn đếm, nhưng bây giờ thì khỏi luôn, chỉ khắc, khắc, khắc và khắc thôi, tốc độ càng lúc càng nhanh. Ngoài thế giới thật đã là buổi sáng, khoảnh mười tiếng đã trôi qua, vậy là hơn 4 ngày trong zone s, ráng thêm một ngày nữa, Vương Lang dừng tay. Không phải là hẳn muốn dừng, mà là nguyên liệu thạch đã hết rồi, "hết rồi sao" Vương Lang thầm nhủ" mình nhận nhiệm vụ chỉ có 15 ngàn mạch, mà số nguyên liệu này lão chủ quầy nói đủ để khắc hơn 20 ngàn mạch mà, thôi kệ để bàn giao rồi đếm luôn một thể"

"Chặc chặc, chặc chặc " lão chủ quầy hết nhìn con số thống kê rồi nhìn Vương Lang, gương mặt thân ảnh đại diện trong zone s vốn luôn lạnh tanh mà giờ cũng sừng sốt không thôi. Hơn 24 ngàn năm trăm mạch đạt chuẩn, số mạch không đạt cũng ít hơn 50. Nhớ là mới giao nhiệm vụ cho hẳn chỉ hơn 4 ngày thôi mà, đừng nói đại sư, cho dù tông sư trong truyền thuyết cũng không nhanh như vậy đi, mà nhìn hẳn cũng bình thường, đâu có giống hao hụt tinh thần do khắc mạch quá mức.

Hiểu rồi, hiểu rồi, chắc lại có tên viện trưởng học viện chế tạo sư nào đó cá cược thua, thâm hụt công quỹ, cưỡng ép học viên toàn trường phải đi khắc mạch kiếm tiền bù vào đây mà, lấy cơ luyện tập là danh chính ngôn thuận thôi. Đúng là nhân gian hiểm ác, tại sao có người lại vô lương tâm như vậy chứ, bóc lột sức lao động của bao thiên tài tuổi trẻ, giá mà ngày

nào cũng gặp vài người như vậy thì mình phát tài rồi, không được, phải tiếp sức thêm cho quá trình bóc lột này, liên hệ với mấy mối quen thôi.

Thanh toán đủ tinh thần tề cho Vương Lang, chủ quầy mập mạp nói Vương Lang hãy chờ thêm một chút rồi hãy nhận nhiệm vụ mới. Nói rồi lão ngay lập tức bật máy truyền tin lên, tất nhiên phải tính sao để Vương Lang không nghe được rồi.

_ Tin tin tin, ta nghe nè, chuyện gì đó

__ Trưởng quĩ, có mỗi hời, 20 ngàn mạch dẫn truyền đạt chuẩn trong 4 ngày, hết không.

__ Phải không đó, người đừng gạt ta nha, chẳng lẽ lại có tên viện trưởng nào thua cá cược nữa sao.

__ Chắc không sai đâu, muốn hết thì phải nhanh tay lên, mấy tên càng xấu xa thì càng trọng mặt mũi, chắc chỉ làm vài cú đủ bù rồi sẽ dừng thôi. Sợ bị phát giác mà.

__ Làm, đương nhiên phải làm, làm lớn là đẳng khác, ta đặt 50, không, 100 ngàn mạch, tăng thêm 10% giá trung bình, không hạn thời gian, càng nhanh càng tốt.

_ Ăn chia sao đây.

_ Theo lệ cũ mà làm.

__ Chậc chậc, mỗi hời thế này, khó kiếm lắm, mà con vợ mập của đệ lại đòi đi điện máy xanh dạo một vòng.

_ Bớt than đi, cho người thêm 1 phần, tốt nhất rồi đó, lần sau lại có nhớ gọi ta.

— Biết ngay trưởng quỹ đại nhân là tốt nhất mà, an tâm, đệ sẽ thu xếp tốt nhất cho..

Cúp máy.

"Ồ quý khách phát tài rồi, chúc mừng, chúc mừng ". Chủ quầy mập mập vừa nói vừa chỉ vào nhiệm vụ mới xuất hiện trên bảng.

Nhiệm vụ vẫn là mạch dẫn truyền, nhưng số lượng lên đến 150 ngàn, lại được tặng 8% khi hoàn thành. Vương Lang mừng không thôi 8QHAK6X (chú Lang nhà ta vẫn còn non và xanh lắm). Trong nụ cười hòa ái của chủ quầy, Vương Lang nhanh chóng nhận nhiệm vụ, lấy nguyên liệu rồi chạy về phòng. Lúc quay đầu lại còn thấy chủ quầy mập mập thân ái đứng vẫy tay. (chăm sóc khách hàng tốt thế này đúng là không chê vào đâu được).

Trở về thế giới thật, Vương Lang ăn sáng với mẹ, bật máy truyền tin cho La Thần, hỏi khi nào phi thuyền tới, làm thêm vài việc vặt nữa, hẳn ngồi xếp bằng trên giường, nhắm mắt đi vào vùng zone s.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương
www.dtv-ebook.com

Chương 36: Tinh Thần Tệ

Quá trình buồn chán lại tiếp tục, không có gì mới để kể thêm, vẫn là nạp năng lượng đầy cho bút, cầm phôi lên khắc vào, khắc xong thì dùng bút hút vào cất đi. Rồi lại tiếp tục mạch khác, cứ như vậy mà làm, trong vô thức hẳn lại nhớ về chuyện cũ lúc 7,8 tuổi đi theo sư phụ học khắc mạch. Cây bút khi đó của hẳn là sư phụ làm QMEuip8 cho, thô kệch không thôi, sao so được với cây bút này. Hồi đó sư phụ ngồi một bên, cầm tay chỉ hẳn từng chút, lúc hẳn tự khắc được rồi thì vẫn ngồi bên dò xét, thấy sai chút là quát tháo không thôi. Làm hẳn ức chế vô cùng, cố mà khắc cho thật đạt, nhớ nhất là sư phụ lúc nào cũng pha sẵn ấm trà, thấy hẳn hơi mệt là bảo uống đi rồi khắc tiếp, ngẫm lại, sư phụ vừa là cha, vừa là thầy của Vương Lang, thật mong lúc này lại được nghe giọng trách mắng đó.

Giật mình tỉnh lại, Vương Lang chợt nhận ra tay mình không cử động, nhưng mạch khắc vẫn tự hoàn thành.

Đúng rồi, việc chuyển hóa đá nguyên liệu thì mình không làm được, nhưng nếu chuyển hóa xong thì nó sẽ tồn tại dưới dạng năng lượng, mà năng lượng thì mình điều khiển được mà.

Nghĩ là làm, Vương Lang dùng năng lượng tinh thuần của mình điều khiển dòng năng lượng bay ra khỏi đầu bút, rồi nhập vào phôi để thành mạch khắc. Lúc đầu còn bỡ ngỡ, về sau thì nhuần nhuyễn hơn nhiều, tốc độ quả nhanh hơn khắc bằng tay, hứng trí, Vương Lang làm liên tục, số mạch khắc ra càng nhanh hơn. Sau đó hẳn lại phát hiện ra. Đầu nhất thiết phải khắc vào phôi mới được, cho nó tự hiện ra rồi thu vào không phải nhanh hơn sao.

Mà cách này cũng có cái lợi nữa là, hình dáng mạch khắc Vương Lang đã sớm thuộc lòng, nghĩ sao thì ra vậy mạch khắc đều thống nhất giống nhau, không có tình trạng sơ xuất như khắc bằng tay, điều quan trọng là phải giữ được tập trung cao độ, tránh việc hình dạng mạch khắc hiện ra có sai sót, việc này thì hẳn làm dễ thôi. Mười mấy năm uống Thanh Tâm trà không phải là vô ích.

Được một hồi Vương Lang lại không hài lòng với tốc độ hiện tại, điều khiển năng lượng bay ra từ đầu bút thật vẫn quá chậm, hẳn tháo luôn phần loe ở đuôi bút ra. Chia làm hai phần, phần loe thì chuyển hóa đá nguyên liệu, phần đầu bút thì thu mạch khắc vào. Đã lỡ rồi thì làm tới cùng luôn, hẳn cách không điều khiển đá nguyên liệu và hai phần bút luôn, dù sao nếu chỉ là tiêu hao năng lượng tinh thuần, thì Vương Lang cũng không qua tâm lắm, cực khổ chịu hành hạ rồi, phải xem 50 vòng sáng kiếm được làm ăn ra sao chứ. Quan trọng nhất vẫn là tinh thần tẻ mà.

Vương Lang ngồi yên chống cằm, trước mặt thì đá nguyên liệu với hai phần bút bay qua bay lại không ngừng. Tốc độ của hẳn hiện giờ có thể so với dây chuyền sản xuất hàng loạt. Thật ra cách này cũng không mới, đạt trình độ của Lý Khanh sư phụ hẳn cũng làm được thôi. Nhưng phải xem Lý Khanh sư phụ hẳn là ai, là một trong 7 vị đại sư cấp s của nhân loại, thậm chí đạt gần đến cấp tông sư, hiệu xuất điều khiển năng lượng tinh thuần là khỏi phải bàn. Nhưng bình thường Lý Khanh cũng không dám chơi liều như Vương Lang bây giờ, dùng năng lượng tinh thuần để làm ra mạch dẫn truyền cơ bản, lại liên tục thế này, suy kiệt năng lượng mà chết lúc nào không hay a. Lần gần đây nhất Lý Khanh làm thế này cũng là mấy chục năm trước, khi được truyền hình trực tiếp, không phải là Lý Khanh muốn thể hiện, chẳng qua đại sư cấp s là phải giữ gìn hình tượng như thế thôi, biết bao thiếu nữ xinh đẹp đang nhìn mà.

Tiệc nuôi nhìn đồng đá nguyên liệu đã hết, mới qua ba ngày thôi mà, còn nhanh hơn lần trước. Vương Lang thu gom rồi đi tới quầy trả nhiệm vụ.

Nhìn nụ cười tươi rói của trung niên mập mạp chủ quầy, Vương Lang như bị sét đánh thẳng vào đầu, tất cả tế bào thần kinh đều hoạt động, trí thông minh tích tụ mười mấy năm đều kích phát cả ra. Đây chính là nụ cười của sư phụ khi sắp cho mình ăn thiệt thòi đây mà. Không được, thanh niên chất phát như mình không được quá cả tin, mập mạp này chắc không phải người tốt rồi.

__ Chật chịt, chặt chịt, gần 200 ngàn mạch cơ à, theo cách cũ nhé, 150 ngàn cho nhiệm vụ, còn lại giảm 10% tổng cộng là...

__ Không.

Chặng đứng lời của chủ quầy mập mạp, Vương Lang nói tiếp:

__ Chỉ giao nhiệm vụ thôi, phần còn dư để đó ta mang về, vừa mới kiếm được mỗi mua bán tốt lắm, vốn dĩ ta có rất nhiều, định làm ăn lâu dài với chủ quầy đây, nhưng biết sao được, ta chỉ đại diện thôi. Chỗ nào được hơn thì phải theo thôi, đều là người làm ăn cả. Dù sao cũng cảm ơn huynh đài đây, đã chiếu cố thời gian qua.

Nghe Vương Lang vờ vịt, hai má chủ quầy rung của lên. Hả sao không nghe ra ý của Vương Lang chứ. Tắt luôn nụ cười, bảo Vương Lang chờ một chút, hả nhanh chóng móc máy truyền tin ra. Liên lạc với hơn chục người, giăng co hồi lâu, hả vung tay đập bàn, nghĩa bất dung tình nói:

__ Một giá thôi, thêm 17% mỗi mạch, có bao nhiêu thu hết bấy nhiêu. Không giới hạn thời gian.

Sau đó hả lại cười cười vẻ nhỉnh nọt nhìn rất tội nghiệp:

_ Ta nói huynh đài nghe nè, giá này là tốt nhất rồi đó, bao năm nay làm ở đây ta chưa thấy giá tốt hơn đâu, trong việc này ta đã xuất bao công

sức rồi đó, mà thu lại cũng chẳng có chén cháo nào đâu, chút nước lã là đã tốt lắm rồi.

Kế tiếp hắt lại danh mặt, dứt khoát chém tay:

_ Nếu không tin ta, thì huynh đài cứ cất bước ra đi, ta tuyệt không lôi kéo nửa đường. Coi như nhân duyên hai ta cắt đứt từ đây.

Cuối cùng thì dùng tay xoa xoa vằn trán, che một mắt lại tội nghiệp nhìn Vương Lang. Kỹ năng diễn xuất phải nói là quá chuyên nghiệp rồi.

Giả vờ rờ cảm suy tư một chút, Vương Lang cũng đập bàn dứt khoát nói:

_ Được, tin huynh đài một lần nữa, lấy cho ta số lượng lớn đá nguyên liệu, chậm nhất 1 tuần sau giao hàng.

Cuối cùng mới dám thở phào nhẹ nhõm, nụ cười lại hiện ra trên khuôn mặt chủ quầy mập mạp, khó khăn lắm mới bắt được con cá lớn này, chưa gì đã để mất thì hẳn cũng không cần ra đường lãng lộn nữa. Đúng là lần này tiền lợi tức hẳn kiếm được ít đi nhiều, nhưng nếu so với số lượng đơn hàng ngày một tăng thế này thì cũng là khoản lớn. Bẵng lương mấy năm làm công rồi. Chỉ buồn là cuối cùng cũng lọt vào cái động không đáy là lão bà hẳn thôi, oan nghiệt mà.

Trừ hết chi phí hiện Vương Lang có hơn 200 ngàn tinh thần tệ. Đã gấp 20 lần số La Thần chuyển cho rồi. Nếu tên không lợi không làm đó mà biết chưa tới một ngày Vương Lang đã kiếm được nhiều như vậy chắc đặt Vương Lang lên bàn thờ mà thần tượng luôn quá.

Rùng rinh tiền trong tài khoản Vương Lang bước vào khu giao dịch xem thử có đồ tốt gì không.

Tới đây Vương Lang mới biết mình nghèo như thế nào.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 37: Học Viện Lý Tinh Độ Nhất

Khu giao dịch mặc dù đặt ở khu cấp thấp nhưng giá thì không thấp chút nào. Cũng phải thôi, nếu là hàng hóa bình thường thường thì dùng tiểu kim thạch hay thanh năng lượng mua ở bên ngoài không tốt hơn sao. Hàng hóa ở đây nếu là thiết bị thì đều là tinh phẩm do cơ quan nghiên cứu của gia tộc Morgan chế tạo ra, cũng có nhiều thiết bị độc quyền của các gia tộc khác gửi bán. Đương nhiên có cả hàng của gia tộc La Thần.

Ngoài thiết bị ra những thứ còn lại cũng rất đa dạng, như nguyên vật liệu quý hiếm, bản chép tay của các nhà chế tạo nổi tiếng, thẻ lưu trữ hình ảnh dạy chiêu thức của chiến sĩ cấp cao, những món đồ cá nhân có ấn kí của người nổi tiếng, bộ phận hoặc cả cơ thể của sinh vật,...

Nhưng đắt tiền nhất chính là những thứ có liên quan đến năng lượng đặc thù, ví như một mạch năng có chức năng đặc thù là chữa trị vết thương được khắc sẵn của đại sư cấp s Tạ Phương Uyên đặt ở đây, có giá tới 20 triệu tinh thần tệ. Đó chỉ là một mạch khắc thôi, chưa nói tới thiết bị hoàn thiện. Hay thanh năng lượng tinh thuần đặc thù hệ phục hồi màu đỏ mà Hoắc Cách cho Bạc Hùng, giá cũng tính bằng triệu hoặc chục triệu.

Để khỏi làm ảnh hưởng đến tâm cảnh, Vương Lang chỉ nhìn mặt hàng giá thấp dưới 6 con số thôi, cũng may là hắn làm vậy, nếu hắn dừng cảm hơn đi vào khu bên trong, thấy giá của Thanh Tâm trà chắc đứng tim mà chết, truyện dừng ở đây luôn rồi.

Vương Lang tập trung vào hai thứ, đó là cây bút khắc cấp thanh đồng bậc 5 giá 500 ngàn tinh thần tệ và phi cơ cá nhân một người lái cấp thanh

đồng bậc 3 giá gần 1 triệu. Hai thứ này là thực dụng nhất với Vương Lang hiện nay. Nhưng hẳn chỉ xem rồi chặc lưỡi thôi, chứ không muốn mua, chỉ là cần thôi chứ không bHhHTsH bắt buộc. Chờ tới khi nào dư dả đã rồi tính, giờ hẳn vẫn còn nghèo lắm. Còn một việc hẳn để tâm là đa phần chủ quầy ở đây đều chọn hình ảnh là thiếu nữ xinh đẹp, tưởng tượng ngoài đời thật của hình ảnh đó là ông lão móm mém hay bà già sắp xuống lỗ làm hẳn rùng mình.

Theo bảng giới thiệu đặt ở đây thì hẳn có muốn cũng chưa mua được, có mấy điều chính là:

+ Giá niêm yết chỉ dành cho khách hàng tầng cao hoặc thượng tầ, khách hàng ở cấp thấp hơn phải trả thêm chiết khấu 30% đối với cấp trung bình 50% đối với cấp thấp. (mục đích khuyến khích các khách hàng tham gia nhiệt tình hơn, có động lực thăng cấp tại zone s)

+ Khách hàng có tổng hóa đơn lớn hơn 10 triệu phải giải trình thông tin cá nhân chính xác và mục đích sử dụng, nếu là học viên tại học viện, sĩ quan trong quân đội thì phải có giấy cho phép của cơ quan trực thuộc (tránh trường hợp đầu cơ tích trữ hoặc dùng vào mục đích xấu)

+ Việc giao hàng là miễn phí ở thành thị cấp s, cấp 1 và 2 phải chịu phí vận chuyển tùy khoảng cách xa gần tính từ tổng thành. Trừ trường hợp có bảo lãnh của khách hàng cấp thượng tầng và đóng phí di chuyển đặc biệt, nếu không, không nhận giao hàng tới thành thị cấp 3,cấp 4, cấp 5 và vùng sinh tồn.

+ Mặt hàng có thể chuyển giao thông qua zone s phí tính chung là 2%.

+ Hàng sau khi mua chỉ được tự sử dụng, nếu chuyển giao phải tuân theo hợp đồng kí khi mua hàng. Chỉ được phép bán lại cho zone s, mọi trường hợp mua bán khác đều tính là vi phạm, sẽ xử lý theo hợp đồng.

+ Các mặt hàng đặc biệt, được treo cờ vàng đối với thiết bị, cờ trắng đối với các thể loại khác. Khách hàng muốn mua phải đạt được yêu cầu mà zone s đề ra.

+ Đối với các mặt hàng đã đăng ký sáng chế độc quyền, hoặc giấy phép kinh doanh độc quyền. Thì nghiêm cấm mọi hành vi sao chép, sản xuất, kinh doanh trái phép. Phát hiện sẽ xử lý theo luật của hành tinh.

.....

+ Tất cả các điều luật trên không áp dụng đối với chế tạo sư cấp bậc đại sư, chiến sĩ cấp hoàng kim, đặc thù sư cấp bạch ngân, công chức trực thuộc tổng hành dinh, 10 người trong danh sách đại diện của thất đại gia tộc. Trường hợp nếu có vi phạm nghiêm trọng tới quyền lợi của zone s sẽ do hội đồng thẩm định và ra quyết định cuối cùng.

Không biết tiêu đề mình có thuộc nhóm 10 người gì đó không, dù sao trước mắt cũng phải kiếm nhiều tiền mới được. Vừa nghĩ Vương Lang vừa rời khỏi khu giao dịch, mở rộng tầm mắt vậy đủ rồi, tiếp tục khắc mạch thôi.

Trở về phòng trọ trong zone s, Vương Lang đổ hết đá nguyên liệu ra, khoan chân ngòi xếp bằng, nhắm mắt lại như ngoài thế giới thật, bắt đầu vận dụng năng lượng tinh thuần để khắc mạch. Cảnh tượng hiện ra, nếu ai nhìn thấy phải nói là huyền diệu không thôi.

Khi Vương Lang chìm đắm trong việc khắc mạch, tại một nơi xa xôi cách La Đông thành quãng đường non nửa vòng địa cầu, tại phòng viện trưởng của học viện đại sư tinh thần Lý tinh đệ nhất. Đây là học viện qui mô lớn nhất trực thuộc Lý gia, do đại sư cấp A A Lý Phùng Nhân làm viện trưởng.

Trong phòng viện trưởng lúc này là toàn bộ giảng viên, giám thị cao cấp nhất của học viện. Nội dung cuộc họp liên quan đến lượng lớn mạch

dẫn truyền năng lượng mà bộ phận tài vụ của học viện vừa thu mua được. Phó viện trưởng kiêm trưởng bộ phận nghiên cứu Lý Chính Thăng đọc bản nghiên cứu vừa hoàn thành.

_ Thứ nhất, 150 ngàn mạch ở đây đều là mạch dẫn truyền năng lượng. (chắc trường quỳ mậ mạp ăn bớt 50 ngàn còn lại rồi)

__ Thứ hai, tất cả các mạch đều đạt chuẩn của zone s, tức có hiệu xuất cao hơn 90%

_ Thứ ba, là điều quan trọng nhất, cũng là điều chúng ta cần thảo luận, có tới 140 ngàn mạch trong tổng số đó, đạt mức hiệu xuất 96%, là mức cao nhất từng ghi nhận tới nay của mạch dẫn truyền. Tất cả đều là 96% không chênh lệch dù chỉ 0.1%. Đây là điều rất kì lạ. Xin mọi người cho ý kiến.

Viện trưởng Lý Phùng Nhân nghiêm giọng nói:

_ Chắc mọi người ở đây đều hiểu tính quan trọng của vấn đề này, ta mong mọi người hãy nghiêm túc suy nghĩ, và đưa ra ý kiến của mình.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 38: Sóng Ngầm

Quá trình bàn luận trong phòng viện trưởng lúc đầu rất bình thường, từng người một lên tiếng, về sau thì tranh nhau nói, từ tranh luận chuyển qua tranh cãi, nhiều người còn lôi tên cúng cơm của nhau ra mà mắng, đầu đầu nhất là có vài người trong phòng có vai vế họ hàng với nhau, sau một hồi thì ông ông tui tui loạn xạ cả lên, lôi cả bà thím bà dì nào đó đang ở nhà ra làm bia đỡ đạn. Cuối cùng phải tới khi ngài viện trưởng phát nộ thì mọi người mới chịu yên tĩnh lại.

Việc mọi người xao động lớn đến như vậy cũng là có lý do, đa phần người ở đây đều mang họ Lý, nếu không cũng là một tay Lý gia đào tạo nên, tình huống này liên quan đến nội tình an nguy của Lý gia.

Một gia tộc muốn giữ vững vị thế của mình phụ thuộc vào hai việc chính ; sức ảnh hưởng trong quân đội liên minh và thị phần trong nền kinh tế của hành tinh.

Chiến sĩ cấp hoàng kim Lý gia có cũng nhiều nhưng không có ai đạt chức đại tướng quân 3 sao. Cao nhất chỉ có Lý Thăng, cháu ruột của gia chủ là đang giữ chức đại tướng 1 sao mà thôi. Khiến sức ảnh hưởng trong quân đội của Lý gia chỉ ở mức dưới trung bình, nếu xem là thấp nhất trong các đại gia tộc cũng không sai. Hiện giờ chiến sự đang trong tình trạng yên bình, Lý gia muốn có bước đột phá trong quân quyền là điều vô cùng khó khăn.

Vậy thì chỉ còn trông vào kinh tế thôi, mà kinh tế của Lý gia thì càng bết bát. Mất đi Lý Khanh, Lý gia hiện giờ là gia tộc duy nhất không có đại

sư cấp s. Điều đó khiến thương hiệu của Lý gia trong thị trường thiết bị cơ giới tinh thần cấp cao không được mấy coi trọng. Chỉ có thể tập trung vào thị trường cấp thấp và trung bình. Nhưng thị trường cấp thấp này cạnh tranh vô cùng quyết liệt, không chỉ thất đại gia tộc, có một số vùng lãnh thổ hay gia tộc nhỏ cũng tham gia vào. Dù đã cố gắng hết sức tập trung vào đào tạo và phát triển các cơ giới sư nhưng nhiều năm nay vẫn không có bước ngoặt nào đáng nói.

Cùng với việc thị trường cung ứng quân trang cấp thấp và trung bình cho quân đội của Lý gia mấy năm gần đây liên tục bị giảm, phải nói tình trạng chung của Lý gia là rất nguy cấp, nếu tiếp tục kéo dài có thể không giữ được danh hiệu một trong thất đại gia tộc. Cũng may là nhờ nhân sinh của mình, Lý gia có mối liên kết rộng với nhiều gia tộc khác, trong nhiều lĩnh vực, đó chính là sợi dây cuối cùng giúp giữ vững Lý gia.

Viện trưởng Lý Phùng Nhân chính là đại sư cao cấp nhất của Lý gia hiện nay đạt cấp A A. Dưới ông chính là viện phó Lý Chính Thắng cũng là em họ gần của ông hiện là đại sư cấp A. Gánh nặng gia tộc, trừ gia chủ Lý Khang ra, có lẽ đặt hết trên vai hai người này. Từ khi tranh luận bắt đầu, hai người vẫn lặng im không nói gì. Quay đầu qua bên cạnh, viện phó Lý Chính Thắng nói:

— Nhi Nhi con, con hãy đọc bản tổng kết buổi họp đi.

Nhi Nhi năm nay 14 tuổi, tên đầy đủ là Lý Nhi Nhi, là cháu nội ruột của gia chủ Lý Khang, cùng với đại ca Lý Bá của mình, hai người họ chính là niềm hy vọng lớn nhất của Lý gia hiện nay, sau lễ rửa tội EqVahRw, số vòng Lý Bá mở ra bằng với bác nội Lý Khanh khi xưa đạt 23 vòng, còn Lý Nhi Nhi chỉ kém hơn một chút đạt 22 vòng. Năm đó, sau lễ ăn mừng, gia chủ Lý Khang đã triệu tập một cuộc họp, thành viên là những người quan trọng nhất của Lý gia. Sau khi thống nhất, một quyết định được đưa ra, cơ bản là sẽ để Lý Bá toàn tâm toàn ý học tập, nếu may mắn thì có thể lặp lại kì tích của Lý Khanh năm xưa, trở thành đại sư cấp s trước năm 30 tuổi, mà

chậm hơn cũng không sao, đạt cấp s là được. Còn Lý Nhi Nhi, kết hợp với việc học tập, sẽ tham gia vào quá trình quản lý gia tộc, sau này nếu Lý Bá không muốn trở thành gia chủ, chức vụ ấy sẽ giao cho Lý Nhi Nhi. Đây là quyết định cao nhất trong mức cấp độ gia tộc, tất cả mọi người phải nghe và làm theo, người dám nghi ngờ hay làm trái, sẽ xem là phản bội gia tộc, xử theo gia qui.

Lý Bá và Lý Nhi Nhi chính là sự trung tâm của gia tộc, là điểm sáng nhất để gia tộc hướng vào. Chính vì vậy, từ nhỏ Lý Bá đã được sắp xếp theo học những đại sư danh tiếng có mối quan hệ với Lý gia. Còn Lý Nhi Nhi thì đi theo cậu nội Lý Phùng Nhân vừa học tập, vừa làm quen cách quản lý. Lý Nhi Nhi vẫn là học viên, có mặt trong cuộc họp chỉ với tư cách thư ký ghi chép mà thôi. Nhưng không ai thiếu coi trọng nàng, không nói việc nàng là gia chủ tương lai của Lý gia, chỉ so về tư chất thôi trong đây nàng cũng là người đứng đầu rồi. Càng nói việc Nhi Nhi vốn luôn hiền hòa, khiêm tốn lại thông minh luôn tỏ ra lễ phép biết điều, mọi người với nàng chỉ có yêu mến mà thôi. Lý Nhi Nhi tay cầm văn bản, đứng dậy nhẹ nhàng đọc:

_ Theo thống kê có thể phân làm 3 lý do và 2 cách giải quyết.

+ Lý do thứ nhất: đây là việc do một gia tộc hay tổ chức nào đó sắp xếp, cố tình tung ra lượng lớn mạch dẫn truyền này. Có thể đã qua lựa chọn để tạo tính đồng nhất, mục đích tạm đoán là để tạo sự chú ý, nhằm gây danh tiếng hoặc tiếng vang cho sản phẩm sắp công bố. Đây là việc được nhiều người đồng thuận nhất.

+ Lý do thứ hai: đây là sản phẩm của một dây chuyền sản xuất hàng loạt vừa được sáng chế ra. Nếu là thật, người nắm giữ dây chuyền này sẽ tạo sự lũng đoạn rất lớn trong thị trường hiện tại. Hồ nghi lớn nhất là gia tộc Morgan, gia tộc nắm nhiều bằng sáng chế nhất trong lĩnh vực sản xuất dây chuyền. Đương nhiên không thể loại bỏ những đối tượng khác. Vì tính

không khả thi của việc chế tạo dây chuyền như thế này nên số người đồng thuận xếp thứ hai

+ Lý do thứ 3: cũng là ít người đồng thuận nhất. Số mạch này không phải là do người chế tạo ra, mà là có sẵn trong tự nhiên, có thể khai thác được. Giống như việc chiết xuất mạch năng lượng từ quang thạch, hỏa thạch, lôi thạch... Hay tinh hạch của tinh thú. Do quá trình chiết xuất rất kì công và tốn kém, chỉ có thể tạo ra số lượng nhỏ nên nhìn chung là rất không thực tế

Hai cách giải quyết áp dụng cho lý do thứ nhất và thứ hai là:

+ Tăng cường mối quan hệ với các gia tộc, chủ động nắm thêm thông tin, nên tìm biện pháp hợp tác trước khi sản phẩm được tung ra, có thể không cần lợi nhuận, chỉ cần tăng danh tiếng gia tộc là được.

+ Nếu thật là sản xuất dây chuyền, chắc chắn sẽ đăng kí sở hữu trí tuệ độc quyền và quyền kinh doanh độc quyền. Việc chúng ta có thể làm là cố gắng thu mua thật nhiều lúc này, tránh bị động trong thời gian đầu khi các sản phẩm được tung ra.

Nói một hơi dài, Lý Nhi Nhi khiêm tốn ngồi xuống. Cuộc thảo luận tiếp theo kết thúc nhanh chóng, hai biện pháp được thông qua, gửi thông báo cho thành viên trọng yếu của gia tộc, chú ý vào vấn đề này.

Vách tường thì có tai, bụi thì nơi nào cũng vào được, các gia tộc khác nhận được thông tin gần như cùng lúc với Lý gia, sự tình diễn ra cũng không khác mấy, các quyết sách liên tục được đưa ra, máy truyền tinh của các thành viên trọng yếu liên tục sáng đèn, cơn sóng ngầm kinh tế trời dậy, sức mạnh của gián điệp kinh tế được phát huy hết mức.

Vui nhất là có 2 người thuộc hai gia tộc gặp nhau, huynh huynh đệ đệ một hồi, lúc cúi đầu uống trà thì người này liếc nhìn người kia, thấy hần cũng đang nhìn dò xét nhìn thì đứng bật dậy, mồm máy ra truyền tinh cho

gia tộc chú ý nhiều hơn đến gia tộc đối phương. Xong rồi lại cười cười nhìn nhau tiếp tục uống trà. Thông tin thật thật, giả giả đúng là khó lường, giá thu mua sang tay của các mạch có hiệu xuất cao cũng tăng lên gấp chục lần giá thị trường rồi, không ai muốn mình là người bị động cả mà.

Chỉ tội cho chủ quầy trong thế giới thật, thông tin cá nhân của hắn vốn không bí mật gì, ai ngờ ngoài đời hắn còn mập hơn thân ảnh đại diện, lúc này hắn liên tục nhận được tin nhắn, toàn là từ các tai to mặt lớn không thôi, dụ dỗ có, hợp tác có, đòi đánh đòi giết cũng có. Sau việc này hắn không cần phải giảm cân, mồ hôi chảy ra không đủ thì còn có mỡ mà. Cầm đồng tiền đặt cọc cưỡng ép trong tay, bước xuống giường hắn còn không dám chứ đừng nói là đi điện máy xanh.

Vương Lang nhà ta vẫn miệt mài với đồng đá nguyên liệu, bỗng máy phát của hắn nhá lên báo hiệu nhận được tin nhắn.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 39: Lịch Trình

Tin nhắn là của La Thần, phi thuyền tới rồi, hình như còn có người anh em muốn giới thiệu. Nhìn đồng đá nguyên liệu còn gần một nửa, Vương Lang thở dài rồi trở về thế giới thật, dù sao cũng không gấp, việc lần này không có giới hạn thời gian, nghỉ ngơi một chút cũng tốt.

Điều đầu tiên Vương Lang nhận ra khi trở lại là cảm giác của mình về không gian tinh thần xung quanh có sự chuyển biến rõ rệt. Tập trung sử dụng năng lượng tinh thần để dò xét, làn sóng tinh thần trước đây vốn tản mát, giờ lại hiện hữu như vật chất, Vương Lang còn phân biệt được làn sóng phát ra từ sự vật xung quanh, ví như từ chậu hoa trước nhà. Làn sóng nó tỏa ra thật êm dịu, nhẹ nhàng tan ra rồi biến mất, hòa vào không gian, của mấy cậu bé vui đùa trước nhà thì không như vậy, vòng sóng tinh thần bao xung quanh nhấp nhô như quả cầu gai, phóng ra mạnh mẽ hơn nhiều, của mấy người lớn tuổi trong xóm cũng như vậy, nhưng ít nhấp nhô hơn, phát ra cũng nhẹ nhàng hơn. Không lẽ sóng tinh thần cũng biểu đạt cho sức sống, Vương Lang lắc đầu, quả thật mình còn thiếu nhiều kiến thức cơ bản, phải tìm cơ hội học tập thêm thôi.

Im lặng nhìn mẹ đang hâm lại đồ ăn trong bếp, sóng tinh thần của bà không quá nhấp nhô, nhưng kích thích mỗi vòng sóng bao quanh tương đối lớn, phát ra cũng đều đặn. Vương Lang yên tâm thu lại năng lượng tinh thần của mình, ngồi vào bàn ăn cơm với mẹ. Hắn cũng nói sơ cho bà biết về dự định chuyển đi sắp tới, ý chính là chọn thành thị cao cấp hơn để học tập, lấy việc rèn luyện bản thân làm mục đích cơ bản. Điều duy nhất hắn lo lắng là sức khỏe của bà. Mím cười đôn hậu, mẹ Vương Lang nói:

— Con cứ đi đi, đừng lo cho mẹ, chú ý giữ gìn sức khỏe, ráng học tập, khi nào rảnh rỗi thì về cũng được. Sức khỏe mẹ tốt lắm, việc nhà cũng chẳng có gì đâu.

Lặng im nhìn bóng dáng con trai dần khuất xa, thân tựa vào cửa, hai dòng nước mắt bà chảy dài trên má, " đi đi con trai, hãy đi đến chân trời thuộc về con, làm một nam nhi chân chính, niềm tự hào của mẹ"

Lần này thì La Thần đứng chờ sẵn ngoài cửa chính, thấy Vương Lang tới thì nhiệt tình kéo luôn vào phòng khách, tay chỉ vào một thiếu niên cũng trạc tuổi hẳn, gương mặt sáng sủa, chỉ có thân hình thì hơi gầy gò chút thôi:

— Giới thiệu với đại ca, đây là anh em tốt của tiểu đệ, Lý Bác, hẳn là chi trưởng của Lý gia, đừng nhìn mặt hẳn có vẻ hiền lành, tử tế, so với hẳn, về độ lương thiện, đệ chỉ thuộc hàng tép riu thôi.

Gương mặt Lý Bác đen kịt, chỉ mới giới thiệu thôi, có cần bán đứng nhau sớm thế hay không, dù gì ta với người cũng biết nhau lâu hơn mà, đúng là có mối cũ mà. Lý Bác cũng chấp tay nói:

— Tiểu đệ cũng vừa nghe La Thần kể về sự tích của Vương Lang huynh, thật ngưỡng mộ không thôi, hân hạnh được gặp.

La Thần nhanh nhẩu:

— Huynh ấy là đại ca của ta, vậy cũng là đại ca của người, quỳ xuống ra mắt đi, an tâm,ta có thể nói cho người biết, Vương Lang đại ca là rồng trong loài người, cơ giới sĩ vô địch dưới cấp bạch ngân. Không nghĩ tình quen biết nhiều năm, đừng hòng ta cho người cơ hội này.

Vương Lang nhẹ nhàng nhìn Lý Bác, nhớ đến lời của sư phụ, vậy Lý Bác này chính là hậu nhân của người, một chút ấm áp dâng lên trong lòng Vương Lang, ánh mắt nhìn Lý Bác hòa hoãn như cái nhìn bậc trưởng bối trong nhà.

Cái nhìn thân ái của Vương Lang làm Lý Bác nổi hết da gà, La Thần chết tiệt, quen biết bao lâu rồi giờ mới biết hẳn có sở thích này. Người thích thì cứ tự bạo một mình đi, bày đặt nhận anh em rồi kéo ta vào, ta là nam nhân chân chính a, chỉ thích mẫu đơn thôi, còn cúc hoa thì miễn đi. La Thần khẽ lui một bước, miệng liên hồi " không dám, không dám.."

Wương Lang dứt khoát, bước tới một bước, dùng tay phải nắm chặt vai Lý Bá:

_ Ta là Vương Lang, từ bây giờ nhận Lý Bá làm huynh đệ, coi như ruột thịt, từ bây giờ việc của đệ là việc của ta, nguyện sinh tử có nhau.

Nói xong, Vương Lang trừng trừng nhìn Lý Bá, tay vẫn nắm chặt không buông, chờ Lý Bá lên tiếng.

Lý Bá khổ tâm không thôi, ai đời chưa nói câu gì đã gộp chung một nhà rồi, đây là tiếng sét ái tình trong truyền thuyết đó sao. Vô gì dữ vậy, ít nhất phải trò chuyện vài câu, hỏi thăm sở thích của nhau đã chứ, xem có tâm đầu ý hợp không đã, tay gì mạnh dữ, đau vai quá. Cường bạo kiểu này thật là khó tiếp nhận quá đi, nhẹ nhàng một chút, ta vẫn còn trong trắng đó. Quay đầu nhìn La Thần vẫn mặt mày tươi rói, hẳn biết hôm nay mình sập bẫy rồi, không chống cự được thì chỉ còn cách xuôi theo thôi, ít nhất phải qua ải cái bàn tay này đã:

__ Dạ dạ, là huynh đệ, đại ca nói chí phải, đại ca sao thì đệ vậy, sinh đẻ,.. Không, sinh tử có nhau, đau vai quá đại ca ơi.

Buông tay ra, Vương Lang tiếp tục vỗ vỗ vào vai Lý Bá:

_ Từ giờ người là tam đệ, La Thần là nhị huynh của người, đưa tài khoản trong zone s của người đây, ta cho người quà gặp mặt.

Lát sau Lý Bá ngỡ ngàng khi nhìn số dư trong tài khoản của mình, 100 ngàn tinh thần tệ a, 100 ngàn lện đó. Đồng ý hẳn là dòng chính của đại gia

tộc, nhưng mỗi tháng chỉ được phát hơn 10 ngàn để tiêu sài thôi, phải làm lễ trưởng thành xong mới được tùy ý vận dụng tiền của gia tộc. Đồng ý là cả gia tộc dồn hết cho hắn, hồi giờ hắn cần gì cũng đều có, nhưng Lý gia đâu phải giàu có như nhà Morgan, cần thì có nhưng muốn thì chưa chắc. Hắn phải nghĩ cho cảm nhận của mấy ngàn con cháu cùng thế hệ nữa chứ, so với mình bọn họ thua thiệt nhiều lắm, nhớ có lần hắn muốn mua bản chép tay của đại sư Jedi Morgan, dù chỉ là bản sao lại, cũng phải để dành cả năm mới mua được. Giờ chỉ cần bị nhìn trúng một cái là có 100 ngàn, không lẽ thị trường cúc hoa phát triển, giá bán thân đã cao vậy rồi. Cái bẫy này đúng là càng gỡ càng dính mà. Lý Bá chưa kịp nói gì thì La Thần đã chen ngang:

— Đại ca, đệ cực khổ lắm, sáng giờ chờ đại ca nắng cháy đen luôn nè, vết bầm bị đại ca dạy dỗ vẫn chưa tan. Tinh thần tệ trong zone s đệ thua hết ở đấu trường rồi, đại ca, đại ca, he he.

Không nghe thì thôi, nghe rồi thì Lý Bá càng sợ hãi, lúc thấy La Thần kéo tay áo chỉ vào mấy vết bầm hắn xem chút quy xuống. Bạo lực thể cơ à, lại còn bạo hết toàn thân nữa, chỉ hai chữ biến thái là chưa đủ để hình dung mà. Nhìn La Thần sung sướng kiểm tra tài khoản, Lý Bá lắc đầu cảm thán " suy đồi, thời đại này thật là quá suy đồi rồi ".

Một lát sau, trong phòng khách:

_ Ta hỏi La Thần người lần cuối, có chắc là La gia người không liên quan đến việc này không.

— Cái gì mà La Thần, gọi ta là nhị ca, nói mãi rồi người cũng không tin là sao, lúc đầu ta còn định hỏi người đây. Người cũng không gạt ta đó chứ.

_ Coi như ta tin người.

Nhấp ngụm trà cho đỡ khô họng, Lý bá nói tiếp:

— Vậy thì còn lại năm nhà, mà ta nghĩ loại Tần gia ra luôn cũng được, ta tin sự phụ của ta. Mà gia tộc người ra giá thu mua là bao nhiêu, của ta là gấp sáu lần.

— Người nói lại với mấy lão già nhà người đi, Trương gia kia mà cũng đã 7 lần rồi kìa, nhà ta là 8, gần đây nhất ta biết thì nhà Morgan đã lên thẳng 10 lần rồi. Lý gia người sao nắm thông tin chậm vậy chứ.

La Thần cũng nhẹ nhõm trở lại, hẳn biết Lý Bá kia tuy không tốt lành gì nhưng chắc chắn sẽ không gạt hẳn đâu. Thật tình cả La Thần và Lý Bá đều không muốn dính vô chuyện này, nhưng vì gia tộc, tổn chút nước miếng cũng bớt cắn rứt hơn.

Vương Lang ngồi trên, này giờ vẫn im lặng nghe hai tiểu đệ nói chuyện, mặt điềm tĩnh nhưng lòng hẳn suy nghĩ không thôi. Vừa nghe là đã biết có liên quan đến mình rồi, may mà không có dấu vết gì dẫn đến mình. Vương Lang đủ thông minh để biết việc này nếu công bố ra, thì với hẳn, họa nhiều hơn là phúc. Hẳn cũng quá bất cần rồi, tốt nhất là lập thêm vài tài khoản nữa, dùng một lần rồi bỏ luôn, gì chứ ẩn kín thì muốn bao nhiêu mà chả được.

Tốt nhất là dùng một tài khoản chính để thẳng cấp, mấy tài khoản phụ thì cho giao dịch kiểu này, cũng không nên chỉ tới một quầy nhận nhiệm vụ, nên thay đổi thường xuyên. Ngoài ra thay vì nhận, mình cũng có thể ra nhiệm vụ NEDTalA mà, chế tạo xong thì tìm người mua, vậy sẽ ít bị động hơn, không thì...

— Đại ca, đệ quên hỏi, tinh thần tệ ở đâu ra vậy, nhớ bữa trước đệ đưa đại ca có 10 ngàn mà.

La Thần cắt ngang dòng suy nghĩ của Vương Lang. Không muốn nói dối, Vương Lang lảng qua việc khác:

__ Chuyện phi thuyền thì sao rồi, ta muốn đến thành thị cấp một gần nhất.

Lý Bác đáp lời, biết lúc trước là do mình hoang tưởng, lúc này hẳn kính cần hơn nhiều, có một đại ca rộng rãi như vậy cũng không phải là việc xấu, mà đi theo cái tên không lợi không làm La Thần kia, mình cũng không chịu thiệt đâu:

_ Đệ đang sử dụng phi thuyền của gia tộc, là phi thuyền bạch ngân cấp 5, theo hành trình thì đệ và La Thần sẽ đến thành thị cấp 1 Nha Trang thành trước, sẽ ở lại vài ngày. Mặc dù đó không phải là gần nhất, nhưng nếu đại ca vẫn chưa có mục tiêu đến cố định thì hãy đi chung cùng bọn đệ. Mà có thể cho đệ biết, đại ca định làm gì ở thành thị cấp 1.

__ Ta sẽ vào học viện cơ giới sư

Vương Lang đáp gọn gọn, làm Lý Bá tròn xoe mắt. Sao vừa nãy nghe La Thần nói đại ca là cơ giới sĩ, cơ giới sư với cơ giới sĩ khác nhau một trời một vực à nha. Đồng ý là đều liên quan đến năng lượng tinh thuần nhưng lại đi theo hai hướng hoàn toàn khác nhau, một bên đánh đấm một bên ngồi nhà chế tạo sao mà giống nhau được. Mà tinh lực một người thì có hạn, muốn đi đến đỉnh cao thì phải chuyên tâm rèn một thứ thôi, ngược lại chính là lãng phí vô ích, chẳng đi đến đâu. Việc này sớm đã được chứng minh, rõ như ban ngày rồi. Hẳn xoay nhìn La Thần cũng đang kinh ngạc không thôi.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương
www.dtv-ebook.com

Chương 40: Lựa Chọn

_ Đại ca thật sự chọn học viện cơ giới sư sao, với năng lực chiến đấu của đại ca, đệ nghĩ chiến sĩ học viện sẽ giúp đại ca tiến xa hơn, đây là quyết định quan trọng, ảnh hưởng cả đời đó.

La Thần thật sự quan tâm khuyên bảo, có năm mơ hấn cũng không nghĩ kẻ hung tàn bạo lực như Vương Lang lại chịu có ngồi yên miệt mài làm mấy việc li ti chăm chút. Vương Lang cảm kích, nhưng hấn có lý do riêng của mình, lúc này vẫn chưa thể nói ra được, hấn không muốn nói dối huynh đệ của mình, chỉ nhẹ nói:

_ Cảm ơn đệ, nhưng ta có định hướng của riêng mình, có thể cho ta biết, khi nào các học viện bắt đầu tuyển sinh.

Lần này tới phiên Lý Bá nói:

_ Ta nghĩ đại ca có lý do của mình, La Thần huynh cũng không cần nói thêm. Còn về việc học viện, cái này thì tùy vào việc đại ca khai mở được bao nhiêu vòng sáng, nếu số vòng đạt chuẩn, hơn 3 vòng, thì có thể tùy ý đăng ký nhập học. Nhưng chọn học viện nào cũng là việc quan trọng, đại ca có thể cho đệ biết, hiện tại đại ca đã khai mở bao nhiêu vòng sáng, đệ sẽ đưa ra vài lựa chọn phù hợp với đại ca.

Nghe tới đây thì Vương Lang giật mình, theo lời sư phụ, thì chỉ cần người có năng lực cao hơn mình một chút, thì có thể quan sát được vùng chứa của mình, nếu vậy thì 50 vòng sáng của mình sẽ không còn là bí mật nữa. Phải nghĩ cách thôi, quan trọng là phải tìm ra trước khi bước vào học viện, Vương Lang trả lời, dù sao cũng không phải là nói dối:

_ Ta có hơn 20 vòng, không cần chọn học viện tốt nhất, chỉ cần đạt chuẩn là được rồi, quan trọng là phải có không gian thoải mái, ta không thích bị ràng buộc.

La Thần lại nhanh nhẩu:

_ Đại ca đúng là đại ca, nếu hơn 20 vòng thì dễ tính rồi, dù đặt ở học viện nào cũng đều được ưu đãi tốt nhất, không cần học phí, thậm chí mỗi tháng còn được phát tiền. Đệ nói thế này cho đại ca dễ chọn. Nếu là học viện thuộc liên minh, đãi ngộ rất tốt, tương lai khi tốt nghiệp cũng dễ tìm công việc tốt, đạt cấp tạo sư thôi là đã được cấp một phòng nghiên cứu riêng rồi, nếu có sản phẩm mới gì thì có thể tự đứng tên bằng sáng chế cũng như giấy phép kinh doanh độc quyền. Tuy nhiên trong quá trình học hay sau khi tốt nghiệp, cơ giới sư đạt cấp tạo sư trở lên sẽ được phong quân hàm, nhận lương chính thức, khi đó, sẽ thường xuyên nhận yêu cầu của liên minh, tốt nhất nên hoàn thành, nếu không đãi ngộ sẽ bị cắt giảm. Đôi lúc còn bị xử phạt như trốn nghĩa vụ. Cái này gọi là ăn cơm liên minh, làm việc cho liên minh. Để Vương Lang vài giây suy nghĩ, La Thần nói tiếp:

_ Lựa chọn thứ hai là học viện của các gia tộc, chất lượng dạy có cao hơn một chút, quan trọng nếu đạt thành tích cao, thăng đến cấp tạo sư, sẽ được theo học các đại sư cấp A, A A, thậm chí cấp S nếu có biểu hiện xuất sắc. Sẽ không bị ép phải làm gì, vấn đề là, thông thường các học viện này sẽ ưu ái nhiều hơn cho con em trong gia tộc, hoặc các thành viên trung tâm, đã kí hợp đồng hợp tác lâu dài. Theo hợp đồng thì đa số sau khi tốt nghiệp sẽ làm việc luôn cho gia tộc đó, có sản phẩm mới sẽ do gia tộc đứng tên và kinh doanh sau đó chia lại lợi nhuận theo thỏa thuận ban đầu. Nếu sắp xếp theo thành tích sau tốt nghiệp thì học viện tốt nhất thuộc về gia tộc Morgan, gia tộc đệ đứng thứ hai, còn thấp nhất là...

Nói đến đây thì La Thần chợt im lặng, quay nhìn Lý Bá, hẳn biết mình nói hăng quá rồi. Lý Bá cũng ngậm ngùi:" đệ đệ nói tiếp, thấp nhất chính là học viện của Lý gia đệ, lí do chính là vì không có đại sư cấp s, việc đào tạo

từ cấp bậc tạo sự trở về sau không được chuyên sâu như các gia tộc khác, nói thật với đại ca, bản thân đệ đây cũng đang theo đại sư cấp s Tần Chính Khuê của Tần gia để học tập". Nói xong thì Lý Bá im lặng, nếu xét riêng bản thân hẳn, việc có đại sư cấp s làm sư phụ chính là điều vô cùng vinh quang. Nhưng ở góc độ gia tộc, thì là xấu hổ không thôi, sau này nếu hẳn trở thành gia chủ, người độc miệng có thể nói, Lý gia chỉ là học trò của Tần gia mà thôi, vậy nên mới hiểu được, quyết định năm xưa của gia tộc, là khó khăn đến mức nào. Con cháu trong nhà còn phải ra đi, mặt mũi đâu mà ZIRfBwK mời người khác tới.

Lúc đầu Vương Lang còn suy nghĩ, nhưng nghe Lý Bá nói xong thì hẳn ra quyết định cuối cùng luôn: " ta hiểu rồi, ta quyết định sẽ nhập học tại học viện của Lý gia, đừng hiểu nhầm, ta chỉ thích tự do thôi, đái ngộ tốt hay không đều không quan trọng, sau khi tốt nghiệp ta với Lý gia sẽ là quan hệ hợp tác, không phải lệ thuộc. Nhờ đệ thêm một việc nữa, không cần phải thông báo với ai, đặc biệt về số vòng sáng của ta, ta có hướng đi của mình ".

Lý Bá cảm động không thôi, sao mà hẳn không biết lý do lựa chọn của Vương Lang, với hơn 20 vòng sáng thiếu gì nơi trải thảm mời chứ. Chính vì chỗ thiếu hụt của mình, đã nhiều năm nay học viện của Lý gia không chào mời được các thiên tài có vòng sáng từ 18 trở lên, dù có ra bao nhiêu ưu đãi đi nữa. Thiên tài nào không thông minh, cao ngạo, ai lại không muốn chọn nơi tốt nhất giúp mình đến đỉnh cao, chính hẳn là một ví dụ đó thôi.

Hơn hai mươi vòng sáng, dù chỉ cố gắng một nửa thôi cũng nắm chắc chức đại sư trong tay rồi. Ráng thêm chút nữa thì A hay A A cũng không quá khó khăn. S thì chưa dám nói tới, đó là lạch trời không phải ai cũng qua được. Với Lý gia, chỉ cần đào tạo được đại sư cấp A thôi là đủ nâng cao uy tín lên một mảng lớn rồi. Hiện nay tính tổng 4 học viện cơ giới sư của Lý gia, nếu không tính muội muội Lý Nhi Nhi, người cao nhất chỉ đạt 19 vòng

mà thôi. Mà người đó cũng là con cháu Lý gia, tình thế bắt buộc thôi, nếu không chắc cũng chọn học viện khác rồi. Lý Bá đứng dậy, chắp tay cúi đầu trước Vương Lang:

— Đệ thay mặt gia tộc cảm ơn đại ca, đại ca an tâm, đệ xin lấy tư cách ra đảm bảo, sau này Lý gia tuyệt không ràng buộc hay ước thúc đại ca. Trong quá trình học hay sau khi tốt nghiệp, đại ca có thể làm gì tùy thích, đầu nhập vào gia tộc khác cũng không sao. Lúc này thì chưa, nhưng tin rằng, sau này lời nói của đệ, cũng chính là lời nói của Lý gia.

Vương Lang không nói gì, chỉ mỉm cười vỗ vai Lý Bá. Lúc này tới phiên con hàng "thấy lợi không buông" lên tiếng "đại ca, đại ca còn em út cháu chặt gì không, gửi vào học viện La gia đệ vài đứa đi, không thể nhất bên trọng nhất bên khinh a". Trả lời hần là song phi cước của Vương Lang, một vào môn trái, một vào môn phải. Nhìn kĩ thì Lý Bá cũng có ra chiêu, nhưng rất tình cảm, chỉ nhắm vào đầu ngón chân út mà thôi.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương
www.dtv-ebook.com

Chương 41: Tai Nạn

Mặc hai tiêu đệ rủ rê, Vương Lang quyết định nhanh chóng nhập học. Lý Bác đành đưa cho Vương Lang phi thuyền loại nhỏ một người lái của mình. Phi thuyền này thiết bị thanh đồng cấp 2, có kích thước nhỏ, chỉ chuyên chở được một người, thường có số lượng nhiều trên các phi thuyền lớn, dùng như phi thuyền cứu nạn. Cách sử dụng rất đơn giản, nạp đủ năng lượng tinh thần, đặt tọa độ đến, vận tốc phi hành, chọn chế độ tự lái. Như vậy, Vương Lang có thể nghỉ ngơi suốt hành trình, không phải lo gì cả, vậy cũng hợp ý của hắn, có thể tranh thủ thời gian vào zone s, giải quyết cho xong đồng đá nguyên liệu kia.

Không rề rà, sau hỏi thăm Lý Bác những thông tin cơ bản về học viện, dặn dò La Thần nhờ người trông nom mẫu thân, Vương Lang bắt đầu ngay chuyến đi. Ngay khi phi thuyền vừa cất cánh, Vương Lang đã vào trong zone s. Quá trình buồn tẻ lại tiếp tục, mặc dù đã gây ra chấn động không muốn, nhưng Vương Lang không muốn thay đổi phương pháp khắc mạch của mình. Vì tốc độ, vì rèn luyện bản thân, thậm chí Vương Lang còn cố gắng thử tăng thêm hiệu suất của mạch dẫn truyền.

Theo lịch trình thì khoảng ba ngày sau Vương Lang sẽ tới nơi, đó là vì vận tốc của phi thuyền cứu sinh này không cao, chỉ được cái là ít tiêu hao năng lượng. Vương Lang tính toán, xong đợt này cũng không vội bán ra mạch khắc, mà sẽ mua thêm đá nguyên liệu để tiếp tục sản xuất, cuối cùng phân làm 7 gói, lấy giá gấp 10 để ra nhiệm vụ thu mua. Như vậy sẽ duy trì được sự hồ nghi của mọi người, bản thân càng an toàn.

Dùng hết những tinh thần tẻ cuối cùng để thu mua đá nguyên liệu, số lượng nhiều tới mức Vương Lang phải thuê thêm một phòng nữa để chứa. May là trong zone s, những thứ mang tính năng lượng như đá nguyên liệu có thể tự do lưu chuyển, chứ nghĩ cảnh xách bao to bao nhỏ về phòng thật là tốn thời gian.

Lần này Vương Lang quyết định làm một thí nghiệm mới, tìm cách tăng hiệu suất và tốc độ tạo mạch bằng cách không dùng phần loe bút để chuyển hóa đá nguyên liệu, hẳn thử trực tiếp dùng năng lượng tinh thuần xem có được không. Đây là việc không hề dễ dàng, trên lý thuyết, đá nguyên liệu là tập hợp của sóng năng lượng tinh thần trong không gian. Sóng năng lượng này có biên độ và khoảng cách các bước sóng bằng nhau luôn giữ ổn định ở cùng kích thước. Chính sự ổn định này tạo điều kiện để dòng năng lượng truyền qua mạch khắc ít bị hao tổn, khắc mạch dẫn truyền chính là vẽ những đường sóng ổn định này trên phi, tạo thành không gian hình học hợp lý, để dòng năng lượng lớn từ thanh năng lượng (pin) truyền vào có thể phân phối thành dòng đều đặn, bằng nhau về mức năng lượng của mỗi dòng, chạy xuyên suốt BFLC46x qua phi. Tức là yêu cầu cơ bản của mạch dẫn truyền là cân đối và đều đặn. Nếu dùng bút phải chú ý đến kỹ thuật tay chính xác, nhịp nhàng, liền mạch và đều từng nét bút.

Cái này thì Vương Lang không phải lo rồi, hẳn "chơi sang" dùng năng lượng tinh thuần để làm khung có hình dáng chính xác, kế tiếp "nhúng" khung đó vào năng lượng đã chuyển hóa, lúc lấy ra thì dòng năng lượng có bước sóng đều dính trên khung chính là mạch khắc hoàn thiện, chỉ cần thu vào phi. (giống như hồ dán dính vào da tay vậy đó)

Còn về thí nghiệm mới, để thực hiện được ý tưởng này cần hiểu rõ về cấu tạo của đá nguyên liệu cũng như cách hoạt động của phần loe bút.

Những dòng năng lượng có bước sóng đều sẽ không kết hợp với dòng năng lượng có bước sóng không ổn định. Có thể coi như nó đã " yên bề gia thất", nó chỉ kết dính một mặt (không phải kết hợp) với năng lượng tinh

thuần có trong tự nhiên mặt còn lại cũng sẽ kết dính với dòng năng lượng tinh thuần khác(băng keo hai mặt). Tổ hợp nhiều lớp như vậy quấn vào nhau(nguyên cuộn băng keo hai mặt) đạt đến mức bão hòa sẽ vô cùng ổn định. Dưới sức ép từ nhiều phía của các nguồn năng lượng lớn, tổ hợp đó sẽ co rút,cô đặc lại,theo thời gian khi đạt sức ép tối đa sẽ trở thành cái mà ta gọi là đá nguyên liệu, (cacbon là phi kim trở thành kim cương).

Việc chuyển hóa của phần loe bút thì dễ hiểu hơn. Chỉ là tạo ra năng lượng tinh thuần dạng sợi mảnh, sợi mảnh này sẽ thâm nhập và chia cắt các lớp năng lượng tinh thuần của tổ hợp, năng lượng chia cắt được sẽ bị lấy ra khỏi đá nguyên liệu, bị loe bút hút vào làm năng lượng hoạt động. Mất đi năng lượng tinh thuần làm chất kết dính các bước sóng đều nhau sẽ được giải phóng.

Việc của Vương Lang chính là phải làm sao cho năng lượng tinh thuần của bản thân mình có thể trở thành sợi mảnh đạt mức như vậy. Trong việc này ưu thế về số lượng tích trữ nhiều của Vương Lang không có tác dụng, cái cần là khả năng vận dụng, điều khiển chính xác để có thể tạo hình thành công.

Thử vài trăm lần rồi mà vẫn không thành công, viên đá nguyên liệu vẫn nằm trơ ra đó. Vương Lang không cam tâm, cái gọi là khó khăn chính là để ta vượt qua, một trăm lần không được, thì một ngàn lần, nếu vẫn không được thì một trăm ngàn lần. Vương Lang liên tục thử không ngừng. Khi đến khoảng hơn 50 ngàn lần, Vương Lang chợt phát hiện, có lẽ đã đến cực hạn điều khiển của bản thân, độ mảnh này đã không thể giảm được nữa. Thôi, cứ thử thêm 50 ngàn lần nữa rồi tính tiếp.

Đúng lúc này, Vương Lang chợt thấy sóng tinh thần của mình biến đổi, giống như màn hình bị nhiễu, đây là dấu hiệu cơ thể ngoài thế giới thật có vấn đề, nhanh chóng thoát ra, hẩn phát hiện phi thuyền đang bị tinh thú tấn công. Việc tinh thú tấn công khi phi thuyền bay qua vùng sinh tồn là rất

thường gặp. Cũng có nhiều cách để giải quyết vấn đề này ;+ Chế tạo phi thuyền kích thước lớn, vỏ ngoài bao bọc có độ dày và độ cứng cao.

+ Tăng tốc độ của phi thuyền, sao cho nhanh hơn tốc độ của tinh thú có thể phi hành.

+ Bay lên thật cao thoát khỏi tầng không gian săn mồi của tinh thú.

+ Mang theo tinh thú sơ để giao tiếp với tinh thú.

+ Dùng phi thuyền có thể tàng hình, dịch chuyển không gian tức thời khoảng cách ngắn.... (phi thuyền cấp hoàng kim trở lên)

+ Sử dụng hỏa lực để tấn công và tiêu diệt tinh thú (việc này bị cấm theo bộ luật liên minh lãnh thổ và vùng lãnh thổ)

.....

Nói chung tất cả những điều trên, phi thuyền này đều không có. Trước khi nói về sự nguy hiểm sẽ xảy ra. Hãy nói về sinh vật đang tấn công và phương pháp tấn công của nó.

Sự phân cấp của tinh thú cũng giống như sự sắp xếp của các thành thị, tinh thú cấp thấp nhất là 5 và cao nhất là ss. Sinh vật đang tấn công phi thuyền có tên là Dực Dực Long, con trưởng thành có thể xếp vào cấp 4, là loài ăn tạp, khẩu phần đa số là thực vật. Dực Dực Long có chiều dài khoảng 11 m nửa thân trên gần giống con dơi, khác ở phần đỉnh cánh dài ra cánh tay với ba móng vuốt sắc nhọn, nửa thân dưới dài ra giống rắn nhưng có thêm hai chân có vuốt nhọn. Phần đôi không nhọn lại mà tù ra, nhìn như đầu ngón tay, có vây xương xò ra hình quạt tác dụng như bánh lái.

Cách nó dùng để tấn công phi thuyền là ; cánh dang rộng ôm lấy phần mũi phi thuyền, phần vuốt nhọn ở hai cánh tay bấu vào nhau, xiết lại. Hai chân sau cắm móng vuốt xuyên qua lớp vỏ phi thuyền, bấu chặt. Toàn thân

nó từ đầu tới đuôi áp sát vào mặt phía trên của phi thuyền. Nó dùng lưới liếm lớp kính trong suốt phía trước của phi thuyền. Phần từ phía trên bụng đến gần đuôi hơi hở ra rồi hạ xuống đập mạnh vào thân phi thuyền. Nó liên tục lập lại với tần xuất nhanh dần, liếm nhiều hơn, nước miếng chảy ra liên tục, độ va đập ở phần giữa liên tục, dồn dập thỉnh thoảng có nghiêng qua lại một chút ở hai bên, những lúc như vậy nó le lưỡi ra thở hổn hển. Có thể thấy rõ sự phấn khích của nó sau mỗi lần va đập. Khi sự va đập đã lên đến đỉnh điểm nó gục xuống, nhích nhích phần thân dưới thêm một chút, cơ thể uốn éo có vẻ thoát lực, nó liếm láp lớp kính thêm vài cái nữa rồi buông vuốt ở tay và chân ra, liếm liếm lớp kính thêm một cái cuối cùng rồi rời khỏi phi thuyền. Lúc này trên thân phi thuyền xuất hiện lỗ lũng lớn, nằm ở khúc giữa ngay vị trí va đập. Đây là nơi chứa năng lượng của phi thuyền, năng lượng xịt ra từng tia, từng tia rồi phóng tràn cả ra thành một mảng lớn.

Phi thuyền nhanh chóng lao về phía mặt đất.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 42: Học Viện Bắc Đẩu

Vương Lang thức dậy, đầu hấn đau như búa bổ, mọi thứ xung quanh như đang xoay vòng, lúc này hấn vẫn chưa cử động được, hai mắt mở ra rồi nhanh chóng đóng lại, bởi cùng với việc ý thức hiện hữu, cảm giác đau đớn càng rõ ràng hơn. Cơn đau này tương đương với quá trình rửa tội, nhưng rõ rệt hơn, nhận thấy ở cả tinh thần và thể xác. Lát sau, Vương Lang kinh ngạc khi dò xét vùng chứa của mình, 50 vòng tròn không phát sáng nữa, các vòng đều mờ nhạt, hiện ra như hơi nước chập chờn, có thể tan bất cứ lúc nào, vòng sáng xanh dương to nhất ở trung tâm cũng vậy, màu cũng nhạt đi, gần trở nên trong suốt, không còn đậm màu như ban đầu.

Đây chính là cảm giác suy kiệt năng lượng đó sao, thật không dễ chịu mà. Vương Lang cảm thấy bất lực, không thể cử động, dù chỉ một ngón tay, ý thức chỉ vừa đủ để tăng thêm cơn đau, quá mệt mỏi, hấn quyết định để mặc, nếu được thì ngủ một chút thôi.

Lần thứ hai tỉnh lại, ngạc nhiên vô cùng, hấn thấy cơ thể hoàn toàn bình thường, cứ như mọi cảm giác vừa rồi chỉ là mơ. Rồi sự ngạc nhiên lại càng tăng thêm, đúng hơn là hoảng sợ, Vương Lang không thể cảm nhận sóng năng lượng tinh thần xung quanh nữa, năng lượng bản thân hấn cũng không, đương nhiên vùng chứa cũng không thể dò xét được rồi. Để dễ hình dung, Vương Lang lúc này chính là một người bình thường đúng nghĩa.

Bình tĩnh lại, đầu tiên phải quan sát xung quanh đã. Vương Lang đang đứng trên một mặt phẳng màu trắng đục, láng bóng, to lớn, trải dài không thấy giới hạn, xung quanh ngoài bản thân ra, không còn thứ gì khác. Bầu trời trên đầu cũng màu trắng, hơi nhạt, giống như mặt đất, không hề có gì

khác, dù chỉ một đám mây. Bỏ qua sự kì lạ, ít nhất bản thân lúc này vẫn an toàn. Vương Lang bắt đầu nghĩ về chuyện đã xảy ra.

Ngay khi phi thuyền bắt đầu lao xuống, Vương Lang đã tạo vòng bảo vệ quanh thân mình, nhờ nguồn năng lượng tinh thuần dồi dào, vòng tinh thần bảo vệ nhanh chóng lớn hơn rồi bao bọc cả phi thuyền. Chưa an tâm, Vương Lang còn thực hiện việc tụ thể, tạo vòng xoáy năng lượng bao bọc bên ngoài vòng bảo vệ. Cuối cùng, để chắc chắn hơn, khi gần va chạm, Vương Lang dồn hết năng lượng tinh thuần có thể, kích phát về hướng mặt đất nhằm giảm xóc cho cú va chạm. Tiếp nữa là hôn mê.

Ngẫm lại, Vương Lang nghĩ nếu thật mình mình bị suy kiệt năng lượng cũng là đáng đời. Sự phụ nói sự khác biệt của các vòng sáng trong vùng chứa của mình là điều tích cực, giúp dự trữ được nhiều năng lượng tinh thuần hơn. Nhưng là nhiều chứ không phải vô hạn, dù là cả tinh cầu thì vẫn dùng một con số để tính được mà. Lâu nay hăn sai thật quá thoải mái rồi, tai nạn lần này đúng là hồi chuông cảnh tỉnh. Chợt nghĩ đến một điều khác, khiến hăn đổ mồ hôi hột, có cái kho lớn như vậy, phải mất bao lâu mới kiếm đủ năng lượng tinh thuần nhét vào cho đầy đây, nan đề, đúng là nan đề.

Tính thử xem, một vòng sáng bình thường muốn nạp đủ cần khoảng 1000 thanh năng lượng có độ tinh khiết mức khá. Vậy là 10 ngàn thanh trung bình. Một thanh trung bình bán ra là 10 tiểu kim thạch, cũng là 10 tinh thần tệ. Vậy nạp 1 vòng sáng bình thường sẽ mất 100 ngàn tinh thần tệ. Nhưng đó chỉ là vòng nhỏ nhất của hăn thôi, còn 48 vòng thứ tự to thêm kia, vòng bụi nhất màu xanh dương thì khỏi bàn đi. Tới bây giờ Vương Lang mới ý thức được phương pháp dùng năng lượng tinh thuần khắc mạch của mình là chơi ngu tới mức nào, đã vậy còn bày đặt cách không điều khiển nữa, chút tiện nghi đó đổi bằng tiền đó. Đừng nói giá bán tăng gấp 10, dù có gấp 100 cũng không đủ để bù vào. Cảm giác của Vương Lang lúc này giống như lúc 5 giờ chiều, thấy con số đề mình bán nhà để ghi ở đài

chính, lại ra ở đài phụ vậy đó. Đã nói là trên đời không có bán thuốc hối hận đâu.

Khi Vương Lang lòng đang đau xót, ngờ ngẩn như người mất hồn thì không gian trắng phát sinh biến hóa. Xuất hiện trước mặt Vương Lang là hai tấm bia lớn, tấm bia màu vàng ghi " giới thiệu về học viện bắc đầu ", tấm bia màu trắng ghi " hợp đồng nhập học vào học viện bắc đầu ". Vương Lang bắt đầu đọc.

Giới thiệu về học viện bắc đầu.

Học viện Bắc Đầu được thành lập vào năm xx của thời đại tinh thần cơ giới, thành viên sáng lập là phi hành đoàn gồm 7 người của phi thuyền Hy Vọng, người khởi xướng là " đại ca mọi thế hệ" Vương Nhất.

Mục đích của việc thành lập học viện là muốn phá bỏ truyền thống trong việc giảng dạy kiến thức tinh thần lâu nay, thoát khỏi sự khống chế mang tính gia tộc hay các tổ chức thế lực khác. Đồng thời mở rộng việc giảng dạy đến khắp mọi nơi, các thành thị cấp thấp, vùng đặc khu sinh tồn thậm chí các hành tinh có con người sinh sống trong tương lai.

Phương châm của chúng tôi, tất cả mọi người đều bình đẳng, không phân biệt giàu, nghèo hay giai cấp sang hèn. Tất cả đều có quyền học tập, rèn luyện và phát triển bản thân giống nhau. Chính vì vậy, khi đứng ở đây, đọc những dòng chữ này tất cả các bạn đều giống nhau, không mang theo gì từ thế giới bên ngoài.

Chúng tôi cho các bạn hành trang giống nhau để cùng học tập kiến thức như nhau. Thành công hay thất bại, có thể đi xa được đến đâu, hoàn toàn phụ thuộc vào ý chí, nỗ lực và sự cố gắng của các bạn.

Mong rằng tất cả mọi người ở đây trong tương lai sẽ đạt được giấc mơ của mình.

Không có đích đến, chỉ có con đường, thành công chỉ đạt được, khi bạn không ngừng cố gắng.

Thân ái.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương
www.dtv-ebook.com

Chương 43: Đăng Ký Nhập Học

Hợp đồng nhập học vào học viện Bắc Đẩu.

Đối với học viện:

- _ Đối xử công bằng với tất cả các học viên.
- _ Đáp ứng kiến thức từ sơ cấp đến nâng cao trong 4 lĩnh vực chính: cơ giới sĩ, fXHSgN cơ giới sư, năng lượng đặc thù, các tầng zone.
- _ Không có bất cứ ràng buộc gì với học viên trong quá trình học và sau khi tốt nghiệp.
- _ Đối với học viên yếu kém không thể tốt nghiệp, sẽ chọn chương trình đào tạo chức nghiệp phù hợp, đảm bảo đầu ra ổn định.
- _ Đối với học viên xuất sắc, sẽ tạo điều kiện tham gia vào hệ thống thành lập và phát triển học viện (phụ thuộc vào ý định của học viên).
- _ Giữ vững tính khách quan của học viện, không thay đổi trước mọi sức ép.
- _ Học viện không phải là tổ chức thế lực, nếu học viên hình thành tổ chức thế lực cũng không ảnh hưởng và liên quan đến học viện.
- _ Tạo điều kiện thuận lợi nhất cho học viên về mặt ; viện phí, chương trình học, định hướng chức nghiệp,..

_ Thường xuyên nâng cấp hệ thống kiến thức, phương pháp giảng dạy để phù hợp với sự phát triển của học viên.

_ Những người kế thừa có thể thay đổi tính năng của học viện cho phù hợp với thời đại của mình, nhưng tính chất ban đầu về sự công bằng và khách quan là không được thay đổi.

Đối với học viên:

_ Thanh toán viện phí theo các cách, trả một lần, trả nhiều lần, trả sau khi tốt nghiệp. Không được nhận bằng tốt nghiệp khi chưa thanh toán hết viện phí.

_ Được phép đem kiến thức nhận từ học viện, truyền đạt lại cho người khác.

_ Huy chương sao bắc đẩu là chìa khóa để vào học viện, kiến thức nhận được sẽ đi vào tiềm thức của học viên. Huy chương đầu tiên được phát miễn phí, nếu mất phải dùng điểm tích lũy để mua lại. Mất nhiều hơn hai lần phải dùng tiền để mua. _ Điểm tích lũy chỉ dùng trong học viện, không thể qui đổi về tiền ở thế giới thật. Sau khi tốt nghiệp, nếu không dùng hết, điểm tích lũy còn lại sẽ trở về 0.

_ Học viên yếu kém hoặc thiếu cố gắng không đủ điểm hoàn thành chương trình học phải đóng tiền để học lại. Hoặc chọn chương trình đào tạo chức nghiệp để tiếp tục học.

_ Sau khi tốt nghiệp, mọi vấn đề xảy ra với học viên, dù tích cực hay tiêu cực, đều không quan hệ với học viện.

_ Các gói chương trình học cơ bản có thể nợ, các gói yêu cầu phải thanh toán xong mới có thể bắt đầu học. Có thể dùng điểm tích lũy để thanh toán.

_ Nghỉ học giữa chừng sẽ không trả lại viện phí.

_ Mọi cạnh tranh, dù lành mạnh hay không lành mạnh, trong thế giới tiềm thức tại học viện đều được khuyến khích. Trong thế giới thật thì học viện không chịu trách nhiệm.

_ Học viên chịu án phạt của liên minh nhân loại trong thế giới thật sẽ buộc bảo lưu kết quả, khi kết thúc có thể tiếp tục học. Không giới hạn thời gian.

_ Nếu không hài lòng với kết quả kì thi tốt nghiệp cuối cùng, có thể đóng tiền để thi lại, không giới hạn số lần. Trường hợp này không dùng điểm tích lũy để thanh toán...

.....

.....

_ Nếu đã đọc và đồng ý với những điều trên, học viên muốn nhập học vào học viện bắt đầu hãy xác nhận bằng cách lưu dấu tay tại nơi đánh dấu cuối hợp đồng. Ngay khi xác nhận, bạn đã là học viên của học viện bắt đầu phải tuân theo quy định của học viện, đặc biệt là về vấn đề viện phí.

Đọc đi đọc lại, Vương Lang tin chắc hai phần của hợp đồng là do hai người khác nhau viết. Phần của học viện thì đều là những điều tốt đẹp, khiến hân tán thưởng không thôi, phần của học viên thì cái gì cũng dính tới tiền(*), chữ tiền xuất hiện nhiều đến chóng mặt. Vương Lang nghĩ không biết có phải mình đã lọt vào ổ lừa đảo nào đó không đây. Không được, bút sa gà chết, in dấu tay là trả nợ cả đời, thanh niên lương thiện như mình phải bình tĩnh suy nghĩ mới được.

Nếu đây là trong tiềm thức của mình, vậy việc bị đau đớn kia là trong thế giới thật, tạm thời vậy cũng tốt, mình đâu phải biến thái đâu mà thích chịu hành hạ, thoát tạm thời cũng là thoát mà.

Còn về cái huân chương bắc đẩu kia, Vương Lang thấy quen quen, hình như gặp ở đâu rồi. Có khi nào liên quan đến 7 cái huân chương sư phụ cho mình không, nếu thật liên quan đến sư phụ, thì việc này chắc không xấu với mình đâu, đảng nào cũng đang trên đường nhập học, nơi này cũng coi như tiện đường. Đảng nào mình cũng đã là con nợ của 50 cái vòng đó rồi, thêm cái này nữa, mình vẫn là con nợ thôi. Nghĩ là làm, Vương Lang đặt bàn tay vào nơi đăng ký.

Một đường ngang ánh sáng màu xanh diệp, chạy lên xuống tấm bia hợp đồng. Từ tấm bia một vùng ánh sáng xanh diệp lan ra, bao lấy Vương Lang. Chỉ thoáng sau, Vương Lang chợt nhận ra mình đang ở một không gian hoàn toàn mới, một không gian đầy màu sắc.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 44: Lễ Khai Giảng

Đây là một hội trường, một hội trường đẹp lộng lẫy, mái là cả không gian vô tận với muôn ngàn ánh sao. Xung quanh là những trụ đá hoa cương dựng thẳng, giăng giữa các trụ là băng rôn, khẩu hiệu, tràng hoa,.. Xung quanh Vương Lang là hàng ngàn bộ bàn ghế xếp đều đặn, bàn phủ vải đỏ, ghế phủ vải trắng, trên bàn là giỏ hoa và trái cây lộng lẫy, hoa trên mỗi bàn lại mỗi khác nhau. Đây là không gian mở, không có tường chắn ở bốn bên, thay vào đó lại là hoa và hoa, cổng hoa, rào hoa, thềm hoa, chậu hoa,...muốn hoa gì cũng có. Sau đó là chim và bướm, và mấy con thú nhỏ biết bay, hoa bao nhiêu thì chúng nhiều bấy nhiêu, rồi thêm hàng mớ, hàng mớ những thứ bày biện linh tinh khác nữa, ;đài phun nước, tháp ly, tượng băng, bong bóng, mấy con thú nhỏ xinh nháy nhót,... trông không khác gì nơi đang diễn ra vài chục đám cưới cùng lúc, vấn đề là chúng chỉ nhiều thôi, chứ không có sự sắp xếp nào cả, mọi thứ cứ lộn xộn cả lên. Phải tả sao đây, giống như phòng mà một nhóm bé gái vừa chơi trò công chúa, vừa chơi nấu ăn giả, lại vừa rượt đuổi nhau.

May sao còn có cái sân khấu phía trước là có chút gọn gàng, giữa sân khấu là bục phát biểu có gắn mấy thiết bị phóng thanh.

Vương Lang nhìn quanh một hồi, rồi chọn một chỗ tùy ý ngồi xuống, đưa tay chọn vài loại trái cây đẹp mắt ăn thử, biết không phải là thật nhưng vẫn rất ngon nha. Miệng Vương Lang không ngừng nhóp nhép.

Bỗng trên sân khấu, một nam tử cao lớn xuất hiện. Nam tử có mái tóc dài, chải ngược về phía sau, không cột, mặc gió thổi bay. Vầng trán cao, đôi mắt tỏa sáng, gương mặt vừa phong trần lãng tử lại vừa đỉnh đạc trang

nghiêm. Đặc biệt nhất là nụ cười, nụ cười như tia nắng mới, tỏa ra thật tự nhiên, vừa nhìn đã khiến người khác có hảo cảm và tin tưởng. Nam tử vừa cười vừa nói:

_ Thiên Sầu nè, khi nào bắt đầu quay thì nói ta nha.

Người tên là Thiên Sầu đáp lại:

_ Umm, một hai ba, rồi bắt đầu quay rồi đó.

_ Nhanh vậy, ta chưa kịp chuẩn bị mà, lại đi Thiên Sầu.

Nam tử kia quỳnh cả lên, lật đặt chỉnh lại trang phục. Người tên Thiên Sầu lại nói:

_ Umm, một hai ba, rồi quay lại rồi đó.

Nam tử cao lớn cao lớn bước đến bục phát biểu, cất giọng hào hùng:

_ Chào mừng tất cả các học viên mới của học viện Bắc Đẩu, ta là Vương Nhất, là viện trưởng của các trò. Ta chỉ muốn nói một điều, hôm nay, không biết cần biết các trò là ai, các trò từ đâu đến. Ta muốn các trò chỉ cần nhớ một điều, các trò là học viên của học viện Bắc Đẩu, từ hôm nay, đây sẽ là nơi để các trò bắt đầu giấc mơ của mình, hãy cố gắng lên, thành công chỉ đến khi các trò không ngừng cố gắng.

Viện trưởng Vương Nhất lại quay về phía người tên Thiên Sầu:

_ Tới đây được rồi, cắt đi Thiên Sầu, đợi Chung Tình ra rồi quay tiếp.

_ Umm, một hai ba, rồi cắt rồi đó, sao hồi nãy nói ngũ muội thay đồ xong rồi.

Giọng người tên Thiên Sầu lại thờ ơ vang lên:

_ Lần này thôi nha, lần sau đại ca nhờ tứ ca đó. Việc trong phòng nghiên cứu của đệ còn nhiều lắm.

_ Rồi, rồi, ta biết rồi, nếu không phải Chính Cát còn mấy ngày nữa mới ra khỏi phòng mKbwSg2 trọng lực ta cũng không phiền đệ đâu.

Giọng đại ca Vương Nhất hòa hoãn, lực đệ này cái gì cũng tốt, chỉ là khi dính vào nghiên cứu mới thì cái gì cũng không quan tâm. Đúng lúc đó một giọng nói ngọt ngào vang lên:

_ Muội xong rồi nè, ca thấy muội mặc cái váy hồng này có đẹp không. Đại ca Vương Nhất vội cười nịnh nọt:

_ Đẹp, đẹp, màu đẹp, váy đẹp, Chung Tình của ta mặc cái gì cũng đẹp nhất.

Chung Tình dậm chân:

_ Không biết đâu, ca không có thật lòng, muội thấy cái váy màu xanh đẹp hơn, muội về thay đây.

_ Rồi rồi, thương, thương, thương, đẹp thật mà, hay là quay thử với cái váy hồng này trước, lát xem lại nếu không thích thì chuyển qua màu xanh sau. Nha,nha, thương.

Có vẻ đại ca Vương Nhất rất có kinh nghiệm trong chuyện này, một hồi sau Chung Tình bước tới bực phát biểu. Không còn từ ngữ nào để miêu tả vẻ đẹp và khí chất của tiên nữ Chung Tình, nói bao nhiêu cũng không đủ đâu. Hôm nay tóc Chung Tình không buông dài mà bới lên tạo thành hình một đóa hoa, trong chiếc váy màu hồng, nếu nhìn kĩ sẽ thấy phần bụng Chung Tình hơi nhô ra một chút, có lẽ đã mang thai vài tháng rồi, trong gương mặt rạng rỡ, không cười mà lại như đang cười, Chung tình nói:

_ Lực đệ nè, ta chuẩn bị xong rồi đó, đệ bắt đầu quay đi.

Giọng thờ ơ của Lục Đế Mạc Thiên Sầu lại phát ra:

_ Umm, một, hai, ba bắt đầu quay rồi đó.

Chung Tình bắt đầu bằng một nụ cười, nếu nụ cười của đại ca Vương Nhất là nắng sớm khiến người phấn chấn, thì nụ cười của tiên nữ Chung Tình là gió xuân mang theo sức sống cho tất cả:

_ Ta là Tạ Chung Tình, là viện phó của các trò, các trò có thể gọi ta là tiên nữ Chung Tình viện phó cũng được, không sao đâu, để chào mừng các trò ta đã tự tay trang trí nơi này đó, các trò thấy sao, đẹp lắm đúng không, ta còn định trang trí sân khấu này nữa nhưng viện trưởng của các trò lại không cho. Nếu không đã đẹp hơn nhiều rồi, ta chỉ dạy các trò ở học phần yêu cầu thôi, học phần cơ bản thì không, ngoài ra, nếu có trò nào bị thương thì hãy tìm đến, ta sẽ chữa trị cho, sau này tốt nghiệp rồi cũng vậy, đừng ngại, để bị thương là không tốt đâu. Vậy nha, chào các trò, nhớ ráng học tốt đó.

Nói rồi Chung Tình tung tăng tiến về phía đại ca Vương Nhất:

_ Ca thấy muội phát biểu có tốt không, có tính sư phạm không, muội thấy nếu mặc váy màu xanh sẽ còn tốt hơn nữa.

_ Rồi, rồi, tốt, tốt, tốt, Chung Tình phát biểu là tốt nhất đó. Để ca đưa muội về thay váy, kế tiếp là giám thị với tài vụ phát biểu nữa, ý, đi từ từ thôi, đừng có nhanh như vậy, thôi để ca công cho.

Vừa khom người xuống đại ca Vương Nhất vừa nói:

_ Tắt máy đi Thiên Sầu, đợi lát nữa La Phương ra rồi quay tiếp.

_ Umm, một hai ba, rồi tắt rồi đó.

Vương Lang ngồi đó, im lặng, hai mắt đỏ hoe, hai dòng nước mắt tuôn ra không ngừng. Hãn khóc mà không biết vì sao mình khóc, nước mắt chỉ thế tuôn ra thôi. Biết đó chỉ là cảnh quay lại, biết đây chỉ là trong tiềm thức, biết kia là những người sáng lập ra học viện, biết xung quanh là thế giới do họ mô phỏng ra, biết tất cả đều được tạo ra trong quá khứ. Cái gì hãn cũng biết. Cái gì hãn cũng hiểu.

Chỉ không biết vì sao nước mắt mình chảy thôi.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương
www.dtv-ebook.com

Chương 45: Học Phần

Khoảng mười phút sau, trên sân khấu lại xuất hiện bóng người, người này thân hình hơi đầy đà một chút, mặt hồng hào, hàng ria mép cắt gọn, hơi dài chút ở hai bên. Người đó nói với Mạc Thiên Sâu đang ở trong cánh gà:

_ Lục đệ, quay ta trước đi, lão Lý lại tĩa tót nữa rồi, nhớ chuẩn bị sẵn cái bảng như ta aJUc1dx dặn nha.

Giọng Mạc Thiên Sâu lại vang ra:

_ Umm, một hai ba, rồi quay rồi đó.

Giọng sang sáng cất lên:

_ Ta là La Chính, là trưởng quỹ của học viện, trước hết các trò hãy xem bảng quy định về học phần này đi cái đã.

Nói xong La Chính đưa tay chỉ về phía trước, chờ một hồi mà không thấy gì, La Chính quát lên:

_ Mạc Thiên Sâu, làm gì đó, cái bảng đâu, nhanh lên cho ta.

_ Umm, một hai ba, rồi có bảng rồi đó.

La Chính chưa hết bực nói:

_ Chú tâm vào cho ta, không lát nữa ta kêu thất đệ dắt người đi rèn thể lực đó.

Nói rồi lại làm động tác đưa tay ra phía trước, khi thấy cái bảng hiện ra lệch qua một bên thì dịch hướng tay qua, mặt La Chính nhìn vào cánh gà tỏ vẻ giận không thôi.

Phía trước sân khấu hiện ra một cái bảng lớn, trên bảng ghi,: quy định về học phần của học viện Bắc Đẩu.

_ Kiến thức truyền dạy ở học viện Bắc Đẩu chia làm bốn lĩnh vực chính: cơ giới sư, cơ giới sĩ, năng lượng đặc thù, các tần zone.

_ Theo đó chương trình dạy cũng chia thành bốn phần tương đương, mỗi phần lại chia thành ba gói.

+ Gói sơ cấp: là gói bắt đầu cho tất cả cả các học viên, tương đương với chương trình năm một và năm hai ở các học viện truyền thống. Học viên có điểm kiểm tra đạt chuẩn ở gói sơ cấp sẽ được phép học tiếp ở gói trung cấp. Học viên không đạt chuẩn sẽ chuyển qua đào tạo chức nghiệp (dạy nghề)

+ Gói trung cấp: kiến thức ở gói trung cấp nhìn chung đã bao quát hết những gì các học viên cần biết, hoàn thành gói trung cấp tương đương việc tốt nghiệp ở các học viện truyền thống. Học viên có điểm kiểm tra đạt chuẩn ở gói trung cấp sẽ tiếp tục học ở gói cao cấp. Học viên không đạt chuẩn có thể chọn lấy bằng chức nghiệp hoặc chuyển qua làm nghiên cứu sinh.

+ Gói cao cấp: kiến thức chủ yếu của gói cao cấp là kinh nghiệm của các giảng viên hoặc do học viện tiếp nhận được. Ở gói này các học viên sẽ học trực tiếp các giảng viên, quá trình chủ yếu là nghiên cứu, rèn luyện. Học viện sẽ cố gắng truyền tải nhiều kiến thức chuyên sâu cho học viên. Học viên có nghiên cứu hoặc thành tích tốt được xác nhận bởi giảng viên sẽ được nhận bằng tốt nghiệp. Không có giới hạn thời gian ở gói cao cấp. Học viên sau tốt nghiệp có thể lựa chọn ở lại hoặc rời khỏi học viện. Tuy nhiên,

trừ khi trở thành giảng viên hoặc trợ giảng. Nếu không, mọi vấn đề phát sinh ở học viên đã tốt nghiệp đều không liên quan đến học viện.

_ Học viên có thể tùy ý chọn một hoặc nhiều lĩnh vực để chọn gói kiến thức mình muốn học tập. Trường hợp đó vẫn phải theo quy định bên trên.

_ Học viên quá yếu kém, không thể hoàn thành gói sơ cấp hoặc chương trình chức nghiệp có đăng ký làm cộng tác viên của học viện tại thế giới thực. Làm nhiệm vụ có lương của học viện.

_ Học viên sau khi hoàn thành gói sơ cấp ở lĩnh vực bất kỳ sẽ được phép, chọn gói yêu cầu để học.

_ Phải đạt chuẩn ở gói yêu cầu đã chọn, mới được phép học thêm gói yêu cầu khác.

_ Số điểm vượt chuẩn của học viên ở bài kiểm tra mỗi gói, sẽ được tính thành điểm tích lũy. Cách tính điểm tích lũy phụ thuộc vào cấp độ gói học phần, cao hơn một cấp sẽ gấp mười lần. Gấp hai mươi ở gói yêu cầu bất kỳ. Vượt mức cao nhất ở thang điểm đánh giá sẽ được miễn phí 1 gói yêu cầu.

.....

.....

Một hồi sau, La Chính bắt đầu nói:

_ Sao, các người đọc xong hết chưa, thấy thích lắm hả, toàn là việc tốt đúng không, cái gì mà học tốt thì học thêm, không tốt thì học nghề, không học nghề nổi thì cũng kiếm được việc... Lại còn có điểm tích lũy gì nữa, cứ như trong mơ ấy nhì chà chà, thật không hiểu đại ca nghĩ gì nữa, may là còn có ta, có tên nào đang reo hò phía dưới đó không. Im hết cho ta, nghe đây.

La Chính gào lên, gương mặt chuyển từ hồng hào sang đỏ ửng:

_ Đọc xong hết rồi chứ gì, nghe ta hỏi đây, cả cái bảng học phần này viết nhiều như vậy nhưng vẫn thiếu một chữ, là chữ quan trọng nhất đó, sao hả có ai biết không, đừng cảm lên, cứ nói đi, mấy thanh niên tài tuấn, được rồi, ta cũng không keo kiệt, ai nói được ta tặng miễn phí cho một học phần.

Giả vờ nhìn quanh một chút La Chính lại đập bàn (quên, bực phát biểu) hét lên:

_ Không biết à, là không biết thật hay giả vờ không biết, chà chà vậy mà cũng tự nhận là thế hệ tương lai của nhân loại, uống cho đại ca hi vọng vào các người.

La Chính lúc này thật đến sức bú sữa mẹ cũng vận dụng luôn rồi, gào thét điên cuồng, nước mưa văng tùm lum, nếu đây là thật chắc mấy người ngồi hàng đầu có dùng hai tay cũng không chặn hết được cơn mưa này đâu:

_ Là chữ " tiền", chính là chữ tiền đó, sao hả, có biết chữ tiền viết sao không, có cần ta dạy không hả. Các người thì giỏi rồi, chà chà, không tốn một xu nào cũng ngồi được ở đây, còn nhận được huy chương miễn phí, có biết để tạo ra nó bọn ta phải vất vả đến thế nào không, hao tổn nhiều đến mức nào không, đều là tiền cả đó. Kẻ nào đang mơ mộng dưới đó thì tỉnh hết cho ta. Nói cho các người biết, học phần, học phần yêu cầu, chức nghiệp, kiểm tra lại... Cái gì cũng phải mua bằng tiền cả đó, chà chà, kẻ nào ở đây nghĩ có thể học chùa, thì khỏi nghĩ nữa đi, còn tên nào tính kế quýt tiền của ta, nhằm, quýt tiền của học viện, thì chuẩn bị nói chuyện với giáo vụ của các người đi, chà chà, cho các người biết, so với hẳn, ta vẫn rất là ôn nhu đó.

Đúng lúc đó thì một giọng nói quen thuộc với Vương Lang vang lên, một giọng nói Vương Lang đã nghe từ lúc mới lọt lòng, chưa thấy mặt người, chỉ nghe nửa câu thôi Vương Lang đã biết giọng nói đó là của ai.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 46: Sao Bảy Cánh

_ Nhị ca xem nè, tên nhãi Mạc Thiên Sầu này đúng là không trông cậy được mà, đeo kính giả lập, chắc tính vừa ở đây vừa ở đây vừa làm việc trong phòng thí nghiệm đây mà.

Một nam nhân nhỏ con, quần áo lượm lượm, tóc tai bù xù bị ném từ cánh gà bay ra giữa sân khấu, trên mắt còn đeo cặp kính to màu đen, theo sau chính là gDAv9ja Lý Khanh, sư phụ của Vương Lang.

Lý Khanh trong hình chiếu lúc này vẫn còn khá trẻ, chỉ khoảng gần 40, nếu không phải bởi giọng nói, chắc Vương Lang cũng không nhận ra Lý Khanh ngay được. Thân hình cao gầy, dáng đứng thẳng lưng, gương mặt tuấn lãng, trên mép có hàng ria con kiến, lúc nói chuyện thì cằm hơi đưa ra trước một chút, ra vẻ cao ngạo, đây đúng là hình mẫu thần tượng của mấy thiếu phụ chán chồng hay mấy thiếu nữ có sở thích ái phụ. Thật khó để liên kết hình ảnh lúc này với lão bản sư phụ trong kí ức của Vương Lang.

Người tóc bù xù lồm cồm đứng dậy, tháo cặp kính to ra, để lộ cặp mắt hốc hác trên gương mặt xanh xao:

_ Không phải tại đệ, tại đại ca nói đệ phải soạn thêm hai học phần yêu cầu nữa. mới trả lại chìa khóa phòng thí nghiệm cho đệ, mà nghiên cứu của đệ lại sắp có bước đột phá rồi, cho nên mới tranh thủ chút.

_ Mặc xác người.

Hai người Lý,La đồng thanh đáp, riêng Lý Khanh bồi thêm câu nữa làm Mạc Thiên Sầu phát hoảng:

_ Trình của người chưa đủ để lôi đại ca ra làm bia đỡ đạn đâu, đợi Trương Thạch về, ta giao phòng thí nghiệm của người cho hẳn làm phòng luyện tập, xem người có đột phá nổi nữa hay không. Không cần người nữa, tắt máy quay đi, biết vậy chờ Chính Cát về rồi quay luôn một thể.

Nói xong Lý Khanh bước tới chụm đầu rù rì với La Chính, vấn đề là lúc này cái thiết bị phóng thanh vẫn đang bật:

_ Nhị ca đúng là nhị ca, bài phát biểu vừa rồi thật hùng hồn quá đi, khiến đệ vừa nghe đã cảm xúc không thôi.

La Chính lắc đầu vẻ không hài lòng nói:

_ Ta thì thấy vẫn chưa được, để lần sau quay lại, ta phải nhấn mạnh nhiều hơn đến tầm quan trọng của viện phí, chắc phải tạo thêm hiệu ứng chữ tiền bay qua bay lại, như vậy mới có thể khắc cốt ghi tâm vào đầu bọn nhỏ. Mà đại ca cũng thật là, đâu ra cái lý học xong rồi trả tiền cũng được, vậy mấy đứa bỏ học giữa chừng khỏi đóng tiền cũng được à, vậy sao được.

Lý Khanh đầu gật gù, tay giơ ngón cái vẻ tán thưởng:

_ Nhị ca anh minh, dù sao lúc này hệ thống học viện vẫn chưa hoàn thiện, đợi thêm thời gian nữa, khi các gói học phần đều soạn xong hết rồi. Đệ biết tính đại ca, mấy cái tiểu tiết về sau đại ca không quan tâm đâu, lúc đó anh em mình bắt đầu dụng võ cũng được mà

Đúng là không gì bằng gặp được tri kỷ, La Chính bắt đầu lộ nét con buôn:

_ Nguyên tắc của đại ca thì ta không dám đổi, nhưng thêm chút cũng được mà, học phí có thể nợ, những đã là nợ thì phải tính lãi. Mỗi lần kiểm tra không đạt chuẩn, muốn kiểm tra lại thì tăng thêm phí, học phần yêu cầu thì giá cái sau cao hơn cái trước, tăng độ khó yêu cầu lên để khỏi tốn điểm tích lũy, còn nhiều lắm, cái gì vĩ đại cứ dành cho đại ca, còn việc vặt kiểm

lợi này, cứ để ta phụ trách cho. Còn tam đệ thì sao, là giám thị của học viện, cũng phải hỗ trợ trường quỹ ta chút chứ.

Đứng thẳng, lấy bộ dáng nghiêm trang, Lý Khanh nói:

_ Con người đệ công chính ra sao, thì nhị ca biết rồi, đại ca vì thế mới giao đệ việc này, không thể làm đại ca thất vọng được. Nguyên tắc của đệ, chỉ một câu thôi, " đối với học viên, mọi sai lầm đều phải trả giá bằng tiền mặt "

__ he he he he

__ hí hí hí hí

__ Thiên Sầu, sao chưa tắt máy quay.

__ Umm,.

Đến đây thì không gian buổi lễ khai giảng dần biến mất, mọi thứ mờ nhạt dần rồi tan đi, không gian trở thành màu xanh diệp, nhỏ dần, bao bọc lấy Vương Lang. Khi không gian màu xanh diệp đó tan đi, thì Vương Lang thấy mình trở về vùng màu trắng lúc trước. Chỉ khác là lúc này không thấy tấm bia giới thiệu học viện nữa, thay vào đó là một tấm huy chương kim sắc bảy cánh, to khoảng nửa hải tẩu, đang xoay vòng chậm chạp.

Cũng may là hình ảnh quay lại chỉ dừng ở đó, nếu kéo dài thêm nữa, sợ hình ảnh sự phụ trong lòng Vương Lang sẽ biến dị nghiêm trọng. Sự phụ này thật là. Có cần phải nghiêm túc bóc lột thế hệ tương lai như vậy không.

Lúc này thì Vương Lang đã dần ý thức được chuyện gì đang xảy ra.

Thứ nhất, cơ thể mình đang thương tổn và hôn mê trong thế giới thật. Việc vùng chứa bị suy kiệt cũng là thật.

Thứ hai, mình đang ở một nơi nào đó, gọi là học viện bắc đẩu, chỉ có thể đến đây bằng tiềm thức thông qua cái huy chương bảy cánh kia.

Thứ ba, học viện này là do sư phụ và các huynh đệ tạo nên, mục đích thì biết rồi. Vấn đề là nơi này vẫn chưa hoàn thiện, đoạn hình chiếu vừa rồi là bằng chứng rõ nhất, không ai lại khai giảng kiểu đó cả.

Thứ tư, những người sáng lập nên nơi này dù còn tồn tại hay không thì mình cũng không giao tiếp hai chiều với họ được. Cái gọi là học phần kia có thể là kiến thức đã được ghi lại. Mình phải dựa theo yêu cầu của hệ thống để học và hoàn thành nó.

Thứ năm, nơi này mình không thể vận dụng năng lượng tinh thần hay năng lượng tinh thuần. Kiến thức nhận được trong tiềm thức phải đem ra thế giới thật để học và rèn luyện sau đó mới vào đây để trả bài. Nếu đạt tiêu chuẩn thì mới học thêm được cái khác. Nhìn chung là không có giới hạn về thời gian trả bài.

.....

.....

Vương Lang luôn làm vậy, khi gặp vấn đề gì mới hay khó khăn hẳn đều chọn cách suy nghĩ thật kỹ rồi mới ra quyết định. Thói quen này có một phần là do sư phụ hướng dẫn hẳn. Việc học khắc mạch vốn không hề đơn giản, trước đây, sau khi truyền đạt xong thông tin cơ bản rồi, sư phụ hay để hẳn tự mày mò lấy, tìm cách thực hiện hợp với hẳn nhất, sư phụ chỉ nhắc nhở về kỹ thuật thôi. Ông thường nói, trong lĩnh vực chế tạo này, không có tốt nhất, phương pháp nào hợp với mình nhất chính là tốt nhất, nhớ mỗi lần thấy Vương Lang vò đầu bứt tai là sư phụ lại rót hẳn chén Thanh Tâm trà, giễu cợt, "khó quá thì bỏ cuộc đi, gian xảo như người làm con buôn thì hợp hơn đó". Nhưng Vương Lang chưa bao giờ từ bỏ.

Đầu tiên phải xem xét ngôi sao bảy cánh này đã.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 47: Chuyện Hai Tiểu Đệ

Đứng nhìn ngôi sao bảy cánh xoay vòng một hồi, không tìm thấy thông tin gì cần thiết, Vương Lang quyết định chuyển qua chế độ sờ mó. Đầu tiên là chạm nhẹ nhẹ, sau đó cào cào, tiếp thì đu lên xoay vòng vòng, cuối cùng thì hấn nhảy hấn lên luôn đứng nhún nhún như khi. Hậu quả là trượt chân té xuống, lúc té cổ áo mắc vào mũi nhọn của cánh sao xém chút làm hấn á thở. Đang loay hoay hoài không gỡ ra được, bỗng một dòng ý thức truyền vào đầu Vương Lang. " mức năng lượng còn dưới 10% không đủ duy trì hoạt động của cổng zone z, trở về trạng thái bảo toàn năng lượng trong 4, 3, 2, 1" tới đó thì huy chương bảy cánh thu nhỏ lại vừa lòng bàn tay, bay vào đầu Vương Lang. Làm hấn té xuống cái bịch.

Cùng lúc, không gian màu trắng cũng biến mất, đúng hơn là Vương Lang đã rời khỏi không gian màu trắng đó, trở về thế giới thực.

Điều đầu tiên đón chờ Vương Lang chính là cơn đau, vẫn là nỗi đau cả tinh thần và thể xác. Dù sao cũng đã có kinh nghiệm chịu đựng ở quá trình rửa tội, Vương Lang vẫn nhắm mắt, cố gắng làm sao để tinh thần phục hồi cái đã. Lúc này thì đã có thể vận dụng năng lượng tinh thần rồi, việc đầu tiên phải làm là kiểm tra vùng chứa.

Có lẽ nhờ việc tự hấp thu năng lượng tinh thuần từ tự nhiên, những vòng sáng đã hiện ra rõ rệt hơn, dù vẫn chưa là gì so với lúc tràn đầy, nhưng điều đó cũng khiến Vương Lang an tâm không ít, nếu tình trạng suy kiệt năng lượng đã giải quyết được, thì L61Ph87 cơn đau tinh thần cũng sẽ mất theo.

Chợt Vương Lang chú ý đến vòng sáng xanh dương, hình như nó có một đốm gì đó ở giữa. Dùng tinh thần thâm nhập sâu thêm. Thì ra là tại thẳng ôn xanh dương này, đồ ham ăn, cái gì cũng ăn, tới bảy ngôi sao sư phụ đưa cho hẳn nó cũng nuốt luôn, hèn gì lâu nay tìm không thấy.

Cũng may là nhờ năng lượng bị hao hụt, khiến tinh thần của Vương Lang có thể dễ thâm nhập hơn, nên mới nhìn thấy được bên trong vòng tròn xanh dương. Phát hiện này lại khiến Vương Lang bắt đầu suy nghĩ. Dù sao cũng không làm gì được, có việc để nghĩ cũng là tốt mà.

Tạm thời xác định 7 ngôi sao này chính là hình thái ở trạng thái bảo toàn năng lượng của ngôi sao 7 cánh kia. Nếu vậy thì mình đã hiểu mục đích của sư phụ khi giao 7 ngôi sao này lại cho mình, đó là muốn mình tiếp thu kiến thức ở học viện Bắc Đẩu, dù sao nó cũng do sư phụ góp phần tạo ra. Nếu đã biết rồi thì cũng dễ thôi, chờ mình khôi phục lại các vòng sáng, nạp năng lượng tinh thuần cho 7 ngôi sao, rồi lại vào vùng zone z gì đó để tìm hiểu thêm.

Vấn đề 7 ngôi sao giải quyết xong rồi, tiếp theo là tới vòng sáng xanh, mình đã biết nó có thể chủ động hút cả năng lượng tinh thần và năng lượng tinh thuần, bây giờ lại biết nó có thể chứa luôn vật khác vào nữa. Không biết có phải cái gì nó cũng chứa được hay không, nếu thật vậy thì bản thân mình đúng nghĩa là cái nhà kho di động rồi.

Vấn đề là mình vẫn chưa biết làm cách nào để điều khiển nó cả, cũng không biết cách nó hoạt động, đến sư phụ cũng nói là phải nghiên cứu thêm còn gì. Cũng là mình quá chủ quan, từ bữa khai mở đến nay, mình cũng chưa thật sự kiểm tra nó. Với một người luôn suy tính mọi việc như Vương Lang, lỗi thiếu sót này thật khiến hẳn khó chịu. Theo thời gian qua, năng lượng trong vùng chứa đã nạp được nhiều hơn, cơn đau tinh thần cũng đã dễ chịu đi nhiều. Vương Lang mở mắt ra, bắt đầu quan sát không gian xung quanh.

Lúc này đang khoảng gần sáng, cảnh sắc cũng có thể nhìn tương đối rõ ràng. Lấy Vương Lang là trung tâm, chỗ Vương Lang đang nằm là một hố đất bị lõm sâu xuống vài mét, đường kính khoảng hơn chục mét. Rải rác xung quanh là những mảnh linh kiện vỡ vụn của chiếc phi cơ loại nhỏ, có lẽ đã có đám cháy, bây giờ chỉ còn một chút khói phát ra thôi. Vương Lang nghĩ thầm, may mắn là mình có nhiều năng lượng để sài, nếu không cơ thể mình còn nát vụn hơn cái phi cơ kia. Vì không thể cử động nên trong tầm mắt Vương Lang cũng không quan sát được nhiều, nếu cố thêm chỉ có thể thấy vài thân cây cao vút đằng xa.

Khi Vương Lang bắt lực nằm trong vùng sinh tồn, thì hai tiểu đệ của hắn cũng rơi vào tình huống không mấy tốt đẹp. Chuyện là sau khi đưa tiễn Vương Lang, hai tên này cũng đi theo tiếng gọi trái tim, nhảy lên phi thuyền tiến về Nha Trang thành, dù phải vài ngày nữa buổi biểu diễn của Tạ Oanh Oanh mới bắt đầu, nhưng tới sớm cũng tốt mà, biết đâu lại có cơ hội gặp được thần tượng, dù gì họ cũng là thiếu niên tài俊 của thời đại này, cơ hội không phải là không có a.

Khi đến nơi mới biết, do sức khỏe không tốt Tạ Oanh Oanh chỉ diễn một buổi thôi, dời lại tới hơn mười ngày sau, lại chuyển từ diễn công khai sang thính phòng. Sẽ hoàn lại tiền cho những người đã mua vé. Còn vé của buổi diễn trong thính phòng thì có hạn chỉ gần 100 vé. Trong đó ban tổ chức đã phát gần 90 vé cho các nhà hảo tâm, các quan chức ở Nha Trang thành và liên minh, vậy là chỉ còn đúng 10 vé, mà hai vị viện trưởng hai học viện cơ giới sư và cơ giới sĩ tại Nha Trang thành lại chia nhau mỗi người hai vé. Vậy là chỉ còn đúng 6 vé thôi.

Những vé mời kia đều đã được ghi tên xếp chỗ, dù khách mời không đến được thì chỉ đặt hoa mừng và bản tên vinh danh, vì đa phần người được mời đều là những người có nhiều cống hiến cho Nha Trang thành và liên minh. Muốn sang nhượng cũng không sang nhượng được.

Sáu tấm vé, người Tạ gia đương nhiên có một tấm rồi, vậy là còn 5 tấm. Cứ cho là không còn ai tranh giành nữa, vậy sáu thanh niên tài tuấn của sáu gia tộc chia sao đây. Mà nếu chỉ đơn giản là buổi trình diễn thì cũng không sao, mỗi người mỗi sở thích, nể mặt nhau chút bỏ qua cũng không sao, dù gì tấm gương cao nhân lánh đời không màn thế sự cũng nhiều, bắt chước cũng có cái lợi của nó. Vấn đề là sau phần trình diễn sẽ là buổi đấu giá từ thiện, vật phẩm chính áp trực lại là một thiết bị cơ giới tinh thần hệ đặc thù cấp cao, hệ không gian. Nghe nói đầu mạch khắc chính của thiết bị này lại là do chính tay đại ca Vương Nhất năm xưa khắc ra.

Lúc mới đầu nghe tin thì mọi người đều hồ nghi, có thứ quý giá đến như vậy thì ai lại nỡ đem ra bán, coi làm trấn gia chi bảo cũng còn chưa đủ đó. Đến khi đích thân đại sư cấp s cũng là đương nhiệm gia chủ của Tạ gia là Tạ Phương Uyên lên tiếng thì mọi người mới sôi trào cả lên. Nghe nói việc chuyển chương trình lần này là có sự nhúng tay của liên minh, tất nhiên chỉ là nghe nói thôi, bảy đại gia tộc kia đều là người ăn chay hết cả mà.

Việc lớn dẫn đến việc nhỏ, 5 tấm vé vô chủ này chính là bài kiểm tra của các gia tộc dành cho thế hệ tương lai. Chính vì vậy La Thần với Lý Bá mới xảy ra cơ sự này.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương
www.dtv-ebook.com

Chương 48: Năm Chiếc Vé

Chuyện từ năm chiếc vé mà ra, nên sẽ kể theo con đường đi của năm chiếc vé.

Đầu tiên, khi ý kiến đêm trình diễn kết hợp với đấu giá từ thiện được thông qua, ban tổ chức quyết định chỉ phát giấy mời, không bán vé. Sau khi chốt xong danh sách khách cuối cùng, ban tổ chức phát hiện vẫn còn dư mấy chục ghế ngồi, rất nhanh có bàn tay của mấy đại gia tộc thò vào, rồi tới hai vị viện trưởng, năm tấm vé này chính là dựa theo yêu cầu của Tạ gia-nhà tổ chức. Chừa lại để tạo cơ hội cho thế hệ trẻ của các gia tộc, được tham gia buổi trình diễn của Tạ Oanh Oanh, quan trọng hơn là có thể tiếp xúc với thiết bị cơ giới tinh thần hệ huyền thoại, mà người góp phần tạo ra cũng là một huyền thoại, không gian giả duy nhất từng được biết đến của nhân loại, đại ca Vương Nhất.

Đặc biệt hơn, trong chương trình đấu giá, hai đại sư cấp s của hai gia tộc, đại sư Tạ Phương Uyên và đại sư Morgan Raddi sẽ thực hiện quá trình phân tách mô phỏng mạch khắc hệ không gian đặc thù có trong thiết bị. Cơ hội được tiếp xúc với năng lượng hệ không gian, đối với cả cơ giới sư và cơ giới sĩ mà nói, chính là dùng tiền cũng không mua được. Cuộc chiến giành vé của con cháu 6 đại gia tộc, từ mới đầu ganh đua, giờ đã thành bắt buộc

Nếu là người dân bình thường, thì chỉ cần biết nhiều đó là đủ để uống trà tán dóc với nhau rồi. Còn những người thuộc lớp cao tầng thì biết nhiều hơn một chút, căn nguyên xa hơn thì phải xét đến vị trí của nhà đứng ra tổ chức buổi đấu giá, Tạ gia.

Nếu là gia tộc khác, kể cả gia tộc số một là nhà Morgan, đứng ra mua bán vật để lại, dù chỉ là một phần, của đại ca Vương Nhất, thì phản ứng đầu tiên của công chúng, sẽ là sự phẫn nộ. Bất kỳ vật gì, dù chỉ là chiếc dép, nhưng nếu thuộc sở hữu của đại ca Vương Nhất, thì cần phải đặt tại viện bảo tàng hành tinh, để mọi người cùng thưởng lãm. Huống hồ lại là thứ quý giá, có tác dụng thực tế như thế này.

Nhưng Tạ gia thì lại khác, không nói tới cái gọi là của chồng công vợ, mỗi lương duyên của tiên nữ Chung Tình với đại ca Vương Nhất. Nhắc lại chuyện đó chỉ khiến người người thêm đau lòng, nhớ năm xưa khi chuyện tình đó được công bố ra, nam thanh nữ tú cả hành tinh gào thét kêu khóc hận trời không thôi, mười người thì hết chín dùng đầu để kiểm tra độ cứng của tường, người còn lại thì lấy thân thử vận tốc của phương tiện giao thông, thị trường bông băng thuốc đỏ năm đó phải nói là cung không đủ cầu, nhiều nhà buôn bông gòn năm đó, phát lên, mua ba bốn cái nhà, bây giờ về hưu thì chuyển qua kinh doanh phòng trọ, có người còn mở cả công ty địa ốc.

Chỉ cần bàn về tầm quan trọng đặc biệt của Tạ gia đối với hành tinh cũng tạm đủ rồi.

Trong kinh doanh, khác với những gia tộc khác, Tạ gia không cố gắng mở rộng thị trường hay tìm cách quảng cáo, tặng thưởng hiệu, đánh bóng sản phẩm của mình. Cửa hàng của Tạ gia chỉ gói gọn trong thành thị cấp s của mình. Ai muốn mua thì tự tìm tới mà mua. Chưa bao giờ Tạ gia sản xuất đủ sản phẩm để bán, Tạ gia cũng không tiếp nhận những đơn đặt hàng có số lượng lớn. Trên thị trường, cũng như trong khu giao dịch tại zone s tính trung bình một thiết bị tinh thần cơ giới Tạ gia bán ra, gấp khoảng hơn 10 lần, so với giá một thiết bị cùng cấp nơi khác sản xuất.

Trong giáo dục, Tạ gia chỉ có hai học viện phụ thuộc. Một cơ giới sĩ, một cơ giới sư. Ít nhất trong các gia tộc, lượng học viên thu nhận mỗi

năm cũng là ít nhất. Học viên tốt nghiệp có khoảng 60% tiếp tục làm việc cho Tạ gia, số còn lại đều giữ những chức vụ quan trọng trong liên minh.

Trong quân sự và chính trị, Tạ gia không hình thành thế lực với mục đích chia chác nguồn tài nguyên khai thác được từ các hành tinh được nhân loại khai khẩn trong tinh hà. Cơ giới sĩ xuất thân từ Tạ gia luôn được chào đón tại mọi chi quân đội hoặc quân đoàn bất kỳ. Hiện tại, đại tướng quân 3 sao Tạ Phách, chỉ huy của quân đoàn hệ tinh thần cơ giới đặc thù chính là tiền nhiệm gia chủ Tạ gia, cha ruột của Tạ Phương Uyên. Ông là tướng quân tại vị lâu nhất hiện nay của quân đội liên minh.

Nhiều cái không của Tạ gia, khi hợp lại, lại trở thành có. Lý do cho việc đó, là vì Tạ gia là gia tộc nắm giữ tri thức cao nhất về năng lượng tinh thuần hệ đặc thù. Con cháu Tạ gia khi sinh ra, có tỉ lệ nắm giữ năng lượng đặc thù bẩm sinh, cao gấp 20 lần so với mức trung bình của hành tinh. Từ đó dẫn đến sự phát triển vượt bậc của Tạ gia trong lĩnh vực cơ giới đặc thù, và số lượng các đặc thù sư.

Có người ví von thế này, nếu thế giới mất đi gia tộc Morgan, sẽ có gia tộc Morgan mới, nhưng nếu mất đi Tạ gia, thì sẽ là một thế giới không có Tạ gia.

Vì những lý do trên, việc Tạ gia tổ chức buổi đấu giá, cũng là việc có thể chấp nhận được, chưa nói đến việc, nếu đại sư Tạ Phương Uyên và đại sư Morgan Raddi có thể giải mã được mạch hệ không gian đặc thù, đó chính là công lớn đối với nhân loại.

Nói tiếp về chuyện 5 tấm vé, vì sao lại dùng nó để kiểm tra thế hệ trẻ của các gia tộc trừ Tạ gia. Căn nguyên cũng là bắt đầu từ sự đặc thù của Tạ gia.

Mọi thứ luôn có sự công bằng theo cách của nó, Tạ gia có ưu thế về tỉ lệ các đặc thù sư được sinh ra, đi kèm đó, khả năng sinh sản của Tạ gia

cũng cực kỳ thấp, nam nhân bình thường cưới 5, 7 bà vợ rồi sinh hơn chục đứa con là thông thường, nhưng nam nhân của Tạ gia dù cưới 10 vợ cũng khó khăn lắm mới kiếm được một hai đứa con. Để tránh tình trạng gia tộc bị tuyệt hậu, việc ở rể, hay thậm chí bắt con rể hoặc hài nhi sinh ra phải mang họ Tạ được áp dụng. Hài nhi đó vẫn được tính là con dòng chính của Tạ gia.

Theo thời gian, mọi người nhận ra một nguyên tắc, nếu nữ nhân mang huyết thống thuần của Tạ gia, kết hôn với nam nhân có tố chất tốt, hay có số vòng sáng khai mở nhiều, thì thế hệ tiếp theo sinh ra, sẽ đều vô cùng nổi bật, tuyệt đối là thiên tài. Tỉ muội Chung Tình và Phương Uyên chính là minh chứng rõ ràng nhất, một người là đặc thù giả hệ huyền thoại, một người là đại sư cấp s. Không liên quan ở đây nhưng xin nói thêm một chút, tên trước đây của tướng Tạ Phách là Lý Phách, điều này có lẽ liên quan đến nhân sinh của Lý gia.

Ở thế hệ này, nữ nhi thuần huyết thống của Tạ gia có rất ít, mà người nổi bật nhất, xuất sắc nhất, không ai khác chính là Tạ Oanh Oanh, đặc thù sư hệ âm thanh, có khả năng tăng phúc tinh thần. Thử thách của Tạ gia có mục đích gì, mọi người đều đã hrk1Y4c ngầm hiểu.

Lại nói về chuyện của 5 chiếc vé, Tạ Oanh Oanh không thích sự tính toán của gia tộc dành cho mình. Nàng tin tưởng nếu một ngày mình đạt vị trí đủ cao, thì có thể giống như gia chủ Tạ Phương Uyên (*), không cần phải lệ thuộc vào đàn ông, nhưng lúc này chưa thích hợp để chống đối với gia tộc. Tốt nhất là phải làm sao, để không kẻ nào cầm được 5 tấm vé này, mà không liên quan gì đến nàng, như vậy có thể tranh thủ thêm chút thời gian, để nàng tiến cấp đặc thù sư cao cấp, lúc đó mới đủ trọng lượng để nói chuyện với gia tộc. Nàng giao nhiệm vụ này cho một người bạn tâm giao mà nàng tin tưởng, người theo một cách nào đó, còn nổi tiếng hơn cả nàng. Chính là con gái của thành chủ Nha Trang thành, cháu gái của ngài thư ký Raphen, tuệ nữ Mộng Băng Doanh.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương
www.dtv-ebook.com

Chương 49: Mộng Băng Doanh

Mộng Băng Doanh tên thật là Richard Doanh Doanh, hai chữ Mộng Băng trong tên của nàng là lấy từ tên của mẹ nàng. Nàng làm vậy có lẽ một phần là vì muốn oán trách cha nàng. Năm xưa, vì quá mải mê theo đuổi lý tưởng của mình, ông đã không ở bên cạnh mẹ của nàng trong những ngày cuối cùng. Rồi về sau, ông cũng không ở bên cạnh chăm sóc nàng, mà giao nàng cho chú ruột Richard Raphen nuôi nấng, nhớ năm đó nàng vừa hơn 6 tuổi.

Mộng Băng Doanh khai mở được 19 vòng sáng, là con số tương đối cao, thuộc vào hàng tinh anh. Nhưng điều khiến nàng nổi tiếng cũng như tạo ra danh hiệu " tuệ nữ" của nàng, chính là trí thông minh hơn người của nàng.

Năm 13 tuổi, sau bảy năm tiếp nhận sự dạy dỗ của ông chú Raphen, Mộng Băng Doanh trở về Nha Trang thành. Lúc đó, cha của nàng vẫn như thường lệ, mặc dù là thành chủ, lại luôn thường xuyên vắng mặt trường kì. Nàng xin làm thư kí thực tập của thành chủ, làm việc trong văn phòng chỉ có một mình nàng. Mộng Băng Doanh nhanh chóng thể hiện tài năng của mình, ban đầu chỉ là những góp ý, đề xuất nhỏ, về sau nàng bắt đầu xây dựng những chương trình, nghị quyết lớn hơn, tất nhiên trên danh nghĩa vẫn là cha nàng làm chủ, nhưng dần dần uy tín của nàng được xây dựng ngày một lớn hơn.

Năm 16 tuổi, sau lễ trưởng thành, Mộng Băng Doanh chính thức tham gia vào hội đồng thành phố, nàng nghiêm nhiên trở thành người có tiếng nói quan trọng nhất của Nha Trang thành. Nhờ có những chính sách đúng

đầu của nàng, Nha Trang thành từ một thành thị cấp 1 bình thường, trong hai năm, đã trở thành đệ nhất thành thị, phát triển về mọi mặt, của liên minh. Nếu đem so với một số thành thị cấp s trực thuộc các gia tộc, có lẽ chỉ hơn chứ không kém. Quan trọng là chính sách mở của Nha Trang thành, khiến nó vẫn đang ngày một phát triển.

Một thành thị không trực thuộc gia tộc phát triển, chính là liên minh đang phát triển, quan trọng là nó tạo ra một hướng đi cho các thành thị khác. Với các đại gia tộc, việc này là không tốt, đối với tuệ nữ Mộng Băng Doanh, họ có hai lựa chọn. Tốt nhất là thu về dưới trướng, bằng đả ngộ, hứa hẹn, lợi ích, tuyệt nhất là bằng hôn nhân, có một nhân tài như thế này, đường lối phát triển về sau của gia tộc chắc chắn rộng mở, khiến gia tộc mình có thể bước thêm một bước nữa, cũng không phải là không thể.

Còn lựa chọn thứ hai, là tìm cách áp chế nàng, nghĩ thì có thể, còn đem ra bàn thì họ không dám. Chỗ dựa sau lưng nàng không hề tầm thường. Khoan nói đến ông chú thư kí riêng của lãnh tụ thâm sâu khó dò. Cha ruột của nàng, ngài Richard Alfred, vị thành chủ vắng mặt trường kì của Nha Trang thành, là người duy nhất dám coi đại ca Vương Nhất là đối thủ, và nhận được sự coi trọng cùng lời ước hẹn tái chiến của đại ca Vương Lang. Nội tình chuyện này, chỉ có vài người cao tầng biết, nhưng vậy cũng đủ để họ kính nhi viễn chi với ông rồi, không ai đủ dạn để âm mưu với con gái rượu của ông.

Vậy chỉ còn cách đầu, bình thường, dù không có buổi diễn của Tạ Oanh Oanh, Nha Trang thành cũng không thiếu những " thanh niên tài tuấn" vật vờ lãng vãng mong được nhìn thấy nhan sắc tuyệt mỹ của tuệ nữ Mộng Băng Doanh.

Việc Tạ Oanh Oanh và Mộng Băng Doanh quen biết, ban đầu cũng chỉ là biết qua danh tiếng của nhau. Hai người đều có mặt trong danh sách thất tiên nữ do các " thanh niên tài tuấn" chọn ra. Thật ra là bát tiên nữ, nhưng

vì tiểu tiên nữ La La của La gia chỉ mới có 11 tuổi, đám " thanh niên cầm thú" đành phải ráng nhịn nước miếng thêm vài năm nữa.

Sau vài lần gặp mặt, có lẽ vì hoàn cảnh tương liên, tâm ý tương thông, hai người trở thành bạn tốt, chị em kết nghĩa, cuối cùng thì còn thân hơn tỷ muội ruột thịt. Mấy ngày trước có lần hai tiên nữ mỹ nhân cùng nhau đi dạo trên đường phố Nha Trang thành, để rồi con đường đó, mất tới ba ngày nắng sau, vẫn chưa khô hết nước miếng của các "thanh niên cầm thú" chảy ra. Cầm năm tấm vé trên tay, Mộng Băng Doanh cười nói với Oanh Oanh:

_ Ta nghĩ Oanh Oanh muội cũng không cần phải bày trò làm gì, tỷ thấy mấy người đó cũng thật lòng với muội lắm đấy, chọn đại một người đi, có người ôm ấp rồi thì khỏi tới làm phiền tỷ.

Oanh Oanh lúc này đang mãi chơi với mấy con thú bông nhỏ xinh xắn, bậm môi giận hờn nói với tỷ tỷ Băng Doanh, gương mặt có hơi đỏ lên một chút:

_ Tỷ mà còn nói như vậy nữa, từ nay svFMuQr muội không thềm tới đây nữa đâu.

Nói rồi Oanh Oanh ném con thú bông nhỏ vào bộ ngực mọng sữa của Băng Doanh, biết da mặt tiểu muội mỏng, Băng Doanh cũng không đùa nữa, nàng tháo cặp gương đeo mắt để xuống bàn. Thật ra nàng không bị cận, chỉ dùng cặp kính để nguy trang nét nghiêm nghị thôi, mong sao bớt được mấy cặp mắt lang sói nhìn vào phần đung đưa của nàng. Mà cũng vô ích thôi vẻ đẹp rạng rỡ tuổi mười tám tròn trịa làm sao mà che giấu, có chăng chỉ rủ thêm mấy tên có hứng thú khác biệt. Băng Doanh lấy tay bẹo vào bờ má quả hồng của Oanh Oanh:

_ Được rồi, để đó cho tỷ, mấy tên kia mà muốn tiếp cận muội, qua được ả này của tỷ thì cũng không mấy toàn vẹn đâu.

_ Muội biết Băng Doanh tỷ là tốt nhất mà.

Nói rồi Oanh Oanh nhào tới ôm lấy tỷ tỷ Băng Doanh, úp mặt vào hai ngọn đồi cao vút lắc qua lắc lại mãi không thôi.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 50: Tinh Thú

Lúc này lại nói về Vương Lang, hắn đang đang ở trong một tình thế mà tạm thời vẫn chưa tìm được thành ngữ nào có sẵn để diễn tả cho chính xác.

Sau khi xác định bản thân thông qua hấp thụ năng lượng tinh thuần từ tự nhiên, đang dần hồi phục, phần cơ thể ngoài đau đớn do suy kiệt, và mấy vết bầm dập do va chạm, cũng không có gãy vỡ gì nghiêm trọng. Vương Lang quyết định nhắm mắt ngủ, nếu không làm được gì thì phải cố hết sức nghỉ ngơi thôi.

Khi hắn ngủ dậy thì trời đã qua trưa, mở mắt ra nhìn quanh, hắn tưởng mình vẫn đang mơ, lúc biết là không phải, thì hắn phát hoảng, da đầu rung lên bần bật, cái chỗ ở dưới chắc cũng sun lại bằng con giun. Hắn biết là mình lại chủ quan quá rồi, hắn đã quá coi thường sự nguy hiểm của vùng sinh tồn.

Trước mặt, xung quanh Vương Lang, đúng hơn là một vòng tròn trên mép của cái hố mà Vương Lang đang nằm, một đàn Tinh thú đủ chủng loại, đang ngóc đầu nhìn Vương Lang, tất cả đều là tinh thú có năng lượng tinh thần, vùng khống chế của chúng dày đặc, làm biến dị cả không gian xung quanh. Con to nhất cao khoảng 7, 8 mét nhìn gần giống với loài đà tượng (một loài thú hiền lành có kích thước lớn, thường được nuôi để chở hàng ở các thành thị cấp thấp) nhưng nhanh với vây thì cong, lớn và bén nhọn hơn nhiều,. Con loại nhỏ thì nhìn giống linh cẩu, nhưng đuôi và chân dài hơn với móng vuốt cong như lưỡi liềm. Nhiều nhất là tinh thú thuộc loại trâu rừng, ở phần đốt xương sống trên lưng, khúc gần cổ, nhô ra nhìn như vây

cá mập. Và còn nhiều loại nữa mà Vương Lang chưa từng thấy. Ví như có con bốn chân đuôi dài, đang đu trên sừng của tượng thú, hẳn chưa từng thấy con thú nào có hai viên to đến như vậy, mỗi viên còn to hơn cái đầu của nó, nhìn cặp tròn tròn màu đỏ đỏ lắc lư, cảm giác không khác gì bị thôi miên.

Chúng đều nhìn chăm chăm vào Vương Lang, ghê nhất là mấy con thuộc bộ rắn, quấn cái đuôi vào sừng của mấy con khác, cố vươn thân ra,ngóc đầu le lưỡi nhe nanh, uốn éo sát lại gần Vương Lang, những con dài thì cái lưỡi đỏ lòm của nó, cách Vương Lang chỉ hơn gang tay. Giống như nhìn thấy gái đẹp đang đánh nhau tuột quần, rồi rủ anh em khác tới nhìn chung, bày thú mỗi lúc một đông, từ một vòng ban đầu giờ đã xếp thành lớp, chen chúc nhau cố nhìn cho được Vương Lang, trên không tinh thú loại phi cầm lượn qua lượn lại, trên lưng còn chở thêm mấy con loại nhỏ như khách tham quan. Số lượng và chủng loại không ngừng tăng lên.

Đúng rồi, cái này gọi là tứ diện sở ca, bốn bề thọ địch, tính luôn trên không nữa là thành năm bề. Không biết là liệu có con nào đang đào dưới đất, sấp ngóc đầu lên không đây.Vấn đề là tại sao địch chỉ vây mà không đánh, nói bọn nó không có ý gì thì có chết Vương Lang cũng không tin, tới mấy con rõ ràng là loài ăn cỏ, lại vừa nhìn hẳn vừa chảy nước miếng, lại chảy nhiều đến thế kia. Chẳng lẽ đạo này thật người trong vùng sinh tồn là đồ hiếm, tinh thú muốn ăn cũng phải chờ đông đủ mở tiệc mừng rồi mới ăn. Vậy thì Vương Lang tham quá rồi, chỉ mong sao có con tinh thú nào to con một chút, nhanh miệng một chút,làm một phát hết luôn, thế thì không đến nỗi, muôn mảnh phân ly a. Sự tích anh hùng của Vương Lang ta phải dừng ở đây sao, sứ mệnh anh hùng nào lại vô hậu như thế này, vừa ra khỏi nhà là đứt bóng luôn.

Khi Vương Lang đang ngâm ngùi ca thán, trách tinh thú sao quá ham vui, thì tình hình phát sinh biến hóa mới.

Một tiếng ăng ăng nhỏ khẽ vang lên, bầy tinh thú như rùng mình, vài con yếu bóng vía còn giật mình sém rơi khỏi vách hố, mấy loài ăn thịt hung dữ khụy chân cúi đầu xuống, cái con có hai viên to đang đu đưa kia thì rớt cái bịch xuống, rồi núp luôn dưới bụng tượng thú, cảnh nó bò đi mà hai viên lúc lắc cạ vào mặt đất phải nói là rất đặc sắc. Bầy tinh thú tự giác xê xích lại, tách ra tạo thành một đường thẳng kéo dài về phía sau của vòng vây. Mấy con tinh thú hai bên đường quay ngang người lại, khụy thấp xuống hạ đầu, cằm chạm vào mặt đất, những con khác cũng vậy, thu hết không gian tinh thần khổng lồ, im thin thít tới tiếng thở cũng không phát ra, không con tinh thú nào dám nhìn thẳng, cả bầy trông hiền lành như một đám mèo con.

Từ phía cuối con đường, một con tinh thú, mà cũng chưa chắc là tinh thú, đi tới. Nó cao khoảng gần hai gang tay, nhìn như con chó cảnh con béo ú, lông ngắn xù ra, nhìn kĩ sẽ thấy nó có 4 chân ngắn ngắn phía dưới và cục bông tròn phía sau giống như đuôi, toàn thân màu trắng, chỉ có hai tròng mắt nằm trên cái đầu ngắn ngơ ngáo là đen. Mũi thì màu hồng, hai tai ngắn bị che lấp bởi lớp lông xù quăn quăn trên đầu, kích thước chung là dài khoảng hai gang, cao khoảng hai gang rộng cũng khoảng hai gang. Nhìn bề ngoài thì chỉ có hai từ để hình dung: dễ thương.

Nếu là người khác nhìn thấy, chắc sẽ vui sướng ôm nó vào lòng cưng nựng, nhưng kẻ có cái đầu lạnh như Vương Lang thì không, dựa vào biểu hiện của mấy con tinh thú kia, thì con chó trắng tròn xù lông chân ngắn lùn tịt này rõ ràng là cực kì nguy hiểm. Sự thật đã minh chứng, con chó trắng tròn xù lông chân ngắn lùn tịt không chỉ là nguy hiểm mà chính là cực kì nguy hiểm hiểm.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 51: Tinh Cún

Lúc này cơ thể Vương Lang chỉ mới bắt đầu phục hồi, chưa đủ ổn định để có thể cử động. Vùng chứa thì vẫn đang làm việc của nó, do năng lượng tinh thuần tại khu sinh tồn nồng đậm hơn những nơi khác, nên việc nạp đầy các vòng sáng cũng nhanh hơn, tốc độ này nếu ráng thêm một ngày nữa, thì có thể nạp đầy vòng sáng thứ hai rồi, khi đó hẳn sẽ không bị động như bây giờ. Việc duy nhất hẳn có thể làm là nằm đó, nhìn việc "khủng khiếp" sắp xảy ra.

Con lùn tịt đó đi nghênh ngang giữa đường, mỗi bước nó ngang qua, tinh thú hai bên càng cúi rạp xuống. Có thể thấy bốn chân nó cử động, nhưng nhìn kỹ hơn thì bốn chân đó không hề chạm đất, chỉ quơ quơ trong không khí thôi, gọi là bay tà tà thì đúng hơn là đi. Khi nó tới sát miệng hố thì nó dừng lại, chân chạm vào đất, đứng sát mép hố. Con đường phía sau nhanh chóng khép lại, bày tinh thú vây quanh phía sau con mập ú đó, vẫn biểu hiện vừa sợ hãi vừa kính trọng.

Con xù lông đó đứng trên mép hố, cái cổ ngắn quá, không biết là nó đang ngưỡng hay đang cúi, nó hơi đung đưa một chút rồi kêu lên hai tiếng ăng ăng, giống tiếng kêu của con chó con, từ giờ sẽ gọi nó là tinh cún. Nghe tinh cún kêu lên, đàn tinh thú hoảng sợ, có con quỳ không vững té bịch xuống đất, tình huống này không khác gì quần thần khúm núm khi hoàng thượng nô phát long uy, chỉ khác là hoàng thượng tinh cún này chỉ bằng cái móng chân của quần thần tinh thú thôi.

Cũng là cái con bốn chân đuôi dài có hai hòn to tổ chàng kia, nó đang núp dưới thân của tượng thú, khi con tinh cún kêu lên, tượng thú cũng cúi

rạp xuống, đê bẹp hai hòn của nó, chắc là vì đau quá ở chỗ nhạy cảm nên nó kêu ré lên khét khét. Tinh cún vừa dương oai xong bỗng giật mình, té lăn khỏi mép hố như trái banh lông, lúc dừng lại vướng vào chân Vương Lang thì ngửa lên, bốn chân chống lên trời.

Lúc này mới nhìn rõ bốn chân của nó, giống như bốn cái bánh bao dính vào quả dưa hấu. Ngón chân, lòng bàn chân đều phủ kín lông trắng, lắc lắc cào cào nhưng không cách nào lật người lên được. Lúc tinh cún rớt xuống thì bày tinh thú như bị sét đánh, run cả lên, nhưng chỉ dám đứng nhìn, không con nào dám động đậy gì cả. Con tượng thú kia thì thuận thể cũng đê luôn xuống, lần này thì con có hai hòn bự nín luôn, không dám phát ra tiếng nào.

Ngoe nguẩy một hồi thì tinh cún như sức nhớ ra, nó bay lên rồi lật người lại. Lúc này bày tinh thú mới dám thở phào, mọi ánh mắt đều chăm chú nhìn hành động tiếp theo của tinh cún. Nó hạ người xuống đầu gối của Vương Lang, nhìn nhìn một hồi, rồi dờ hai chân sau lên, đưa mặt xuống liếm liếm vào da Vương Lang, sau đó nó hạ hai chân sau xuống, hai chân trước cố bám vào mảnh quần bị rách của Vương Lang, lấy thế bắt đầu làm TpldKs4 động tác nhấp nhấp phần thân dưới vào đầu gối Vương Lang, mắt nó nheo lại, lưỡi thè ra, thở hỗn hển. Có lẽ do quá mập, chân lại ngắn, bám không vững nên sau vài chục cú nhấp nó trượt chân té ngang ra đất. Rút kinh nghiệm đợt một, nó liền bay lên rồi lại tạo thế, tiếp tục hành động nhấp nhấp rất nhiệt tình.

Được một hồi thì nó ngã ngửa ra, lằng lằng bay bồng bênh thỏa mãn, bày tinh thú cũng gật gù tỏ vẻ hạnh phúc. Phê hơn chục giây, tinh cún lật người lại, xà vào rốn của Vương Lang, dánh hai chân sau lên, le lưỡi liếm láp lỗ rốn của Vương Lang, rồi hạ hai chân sau xuống, hai chân trước lại cố bám tạo thế, phần thân dưới lại tiếp tục hành động nhấp nhấp vĩ đại trong cái nhìn trầm trồ của bày quần thần xung quanh.

Sĩ khả sát, bất khả nhục, Vương Lang thật muốn móc hai mắt mình vứt đi, để khỏi nhìn thấy bản thân phải chịu đựng hành vi ô uế, vô liêm sỉ, thú tính, dâm tiện của con tinh cún này. Đã vậy nó còn thực hiện công khai trước bàn dân thiên hạ như thế này nữa chứ, không lẽ con hàng này thuộc loại dâm ô mà yếu sinh lý nhất trong vùng sinh tồn, nên mấy con kia mới đứng đó hưởng ứng nhìn nó làm cái việc duy trì nòi giống đời bại này. Ta không phải là cún cái a. Mà con tinh cún này cũng thuộc dạng tồn hàng tích trữ lâu năm, mấy con chóá gần gần đồng loại của mi ngoài đường, ta thấy mỗi lần bọ xong thì cũng phải nghỉ ngơi chút ít, còn mi có cần lật mình là nhấp nhấp như vậy không, bộ mới ăn nhằm xuân dục hả. Ai nói vùng sinh tồn nguy hiểm, bị tiền dâm hậu sát như thế này phải nói là cực kì nguy hiểm mới đúng.

Có lẽ vì mặt bằng hành sự lần này rộng rãi hơn so với đầu gối, nên quá trình nhấp nhấp của tinh cún thuận lợi hơn nhiều, lần này khi thỏa mãn nó nằm bẹp xuống một chút, mắt lim dim, thật có chút thoát lực rồi, mấy con tinh thú phía trên cũng lo lắng không thôi.

Chút sau, tinh cún lại lâng lâng bay lên, trong cái nhìn ủng hộ của muôn vàn tiểu đệ, nó hạ xuống mặt Vương Lang, đánh hai chân sau lên, đưa mặt xuống, le lưỡi liếm vào lỗ mũi Vương Lang. Lần này nó liếm kỹ hơn một chút.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 52: Mưu Thành

Đúng là cầu huyết mà, thật không thể nhịn được nữa, lỗ thở cũng không tha, đến là phật cũng nhảy xuống bàn thờ mất thôi. Vương Lang bật người dậy, chụp cái bụng béo phì của con tinh cún, đập vào mặt đất mấy cái rồi nằm lên nhìn vào mặt nó.

Lúc này thì đàn tinh thú giật mình, tinh cún bị bầm giập cũng giật mình, Vương Lang cũng giật mình không kém. Bọn kia vì sao thì biết rồi, còn Vương Lang giật mình là vì mới ít phút trước, cơ thể còn không động dậy nổi một ngón tay, sao giờ lại thấy khỏe khoắn lạ thường như thế này. Không lẽ phật tổ hiển linh, thấy cảnh oan nghiệt vừa rồi, biết mình chết không nhắm mắt nên cho mình hồi quang phản chiếu, giải quyết con cầu huyết này xong mới chết, được, nếu vậy thì làm cho xong luôn, chết cũng cam tâm.

Nghĩ sao làm vậy, Vương Lang thuận tay đập thêm vài phát nữa, chưa hả giận, hấn một tay đè con tinh cún xuống, một tay dấm bụ bụ vào bụng nó, rồi lấy đầu gối ghì nó xuống, hai tay dấm liên hoàn trái phải, cuối cùng mệt quá, hấn chấn chỏ nằm lên con tinh cún luôn. Nó có lẽ đã hôn mê bất tỉnh.

Biểu cảm của bầy tinh thú là hoảng sợ không thôi, lúc đầu còn có mấy con gầm gừ tức giận, bây giờ thì che mặt quay đầu, thật không dám nhìn nữa. Nhưng tất cả vẫn chỉ đứng đó, không con nào dám bước xuống hố, đúng hơn là không dám manh động.

Khi đã giải quyết xong phần tâm lý bị ức chế, Vương Lang bình tĩnh lại, thật ra từ đầu hẳn vẫn luôn bình tĩnh, chỉ là việc "dạy dỗ" con tinh cú này là bắt buộc, không làm không được thôi. Khoan tìm lý do vì sao mình khỏe lại, trước hết phải tìm cách đối phó với bầy tinh thú đang giương vuốt nhe nanh kia cái đã. Chắc chắn con tinh cú cuồng dâm này là rất quan trọng với bọn nó, chỉ là không biết quan trọng tới bao nhiêu, có đủ để làm con tin cho mình rời khỏi đây hay không.

Vương Lang đứng lên, cầm con tinh cú giơ về phía trước, mấy con tinh thú đứng trước mặt trên miệng hồ lật đật lùi lại. Vương Lang xoay qua hướng khác thì bọn nó cũng làm vậy. Có vẻ con tinh cú này vừa quan trọng lại vừa khiến bọn nó sợ hãi. Ít nhất cũng có thể dùng nó làm khiên để rời khỏi đây. Cơ thể đã hồi phục nhưng vùng chứa thì chưa, chỉ còn cách đi bộ ra khỏi đây thôi.

Vương Lang tay quơ quơ con tin, chân thận trọng bước từng bước. Cách này quả nhiên hiệu quả, bầy tinh thú không dám tới gần, chúng giãn ra cho Vương Lang đi qua. Vương Lang chậm chậm thoát khỏi vòng vây rồi hẳn cầm đầu chạy thật nhanh, vẫn giữ chặt tinh cú trong tay. Lúc nhìn lại thì thấy bầy tinh thú vẫn đuổi theo sát nút, Vương Lang thử vài lần, dù cố chạy nhanh hơn thì cũng vậy, bọn nó vẫn giữ nguyên khoảng cách ban đầu, chỉ cách Vương Lang chỉ hơn 20 bước chân.

Không làm thì thôi, đã làm thì làm cho chuyên nghiệp, Vương Lang thực hiện bước thứ hai của kế hoạch, từ khống chế chuyển sang uy hiếp con tin. Vương Lang vạch một đường thẳng dài trên mặt đất rồi nhảy nhanh ra sau khoảng hơn mấy chục mét, một tay cầm con tinh cú giơ ra trước mặt, một tay dí nắm đấm vào mặt nó, gương mặt hung dữ thấy rõ. Khi có một con tinh thú bước qua vạch kẻ, hẳn lấy tay đấm bụm bụm vào con tinh cú rồi chỉ về phía vạch kẻ, ngoắc ngoắc chỉ hướng lui lại.

Tinh thú là con cưng của địa cầu, không chỉ có năng lượng tinh thần bẩm sinh mà trí tuệ cũng cao hơn các loài thú thông thường khác. Bầy tinh

thú nhanh chóng hiểu yêu sách của Vương Lang bọn nó lục đục lùi lại, đứng sau vạch mà gào thét liên hồi, tỏ vẻ không cam tâm. Thấy có hiệu quả, Vương Lang giữ nguyên tư thế uy hiếp, từ từ bước lùi về phía sau, khi khoảng cách hơn 50 mét, thì lại là con bốn chân đuôi dài có hai hòn khủng bố mon men vượt qua vạch kẻ.

Tiếp tục là một màn bụp bụp không thương tiếc vào con tinh cún, lần này để tăng hiệu quả răn đe, Vương Lang giơ hai ngón tay nhá vào sát mắt con tinh cún, bậm môi hất đầu tỏ ý liều mạng. Bầy tinh thú hiểu ý, một con dài khoảng chục mét nhìn giống bò cạp, nhanh chóng lấy đuôi quấn vào hai hòn của con manh động kia, rồi vứt nó ra phía sau cái véo, mấy con còn lại vẫn tiếp tục kêu la âm ỉ. Vương Lang tiếp tục lui về phía sau, được một khoảng thì hẳn quay đầu cắm cổ chạy, tiếng gào thét phía sau mỗi lúc một nhỏ dần.

Được một lúc, tại chỗ vạch kẻ, một con tinh thú hệ phi cầm nhìn giống bạch hạc bay xuống, đáp trên đầu một con tinh thú to lớn hệ báo, con báo này vừa nhìn là biết thuộc dạng hung dữ, nhưng lúc này lại ngoan ngoãn tỏ ra sung sướng khi được làm chỗ đậu của bạch hạc kia. Khép cánh lại, con bạch hạc không mở miệng nhưng âm thanh của nó lại vang ra xung quanh: _ Im lặng hết đi, đã đi đủ xa rồi, không cần phải diễn nữa.

Từ giữa bầy, một con linh miêu trắng, phía sau có năm cái đuôi dài ưỡn lượn, cao hơn hai mét nhảy ra, dáng vẻ cao quý:

_ Cái gì mà diễn, hạc người đừng suy bụng ta ra bụng người, phải nói là chúng ta thật lòng hộ giá nhưng vì tình thế bắt buộc nên mới lực bất tòng tâm a. Không như tinh hạc vương người, tinh miêu vương ta đây luôn là một lòng trung tâm đó.

Lên tiếng kể tiếp chính là con tượng thú khổng lồ, cao tới hơn 30 mét, to lớn nhất trong bầy tinh thú, âm thanh nó phát ra như tiếng sấm đánh thẳng vào tai, mấy con tinh thú cấp thấp như muốn ngã lăn quay ra:

_ Đừng nhộn nữa, việc hai thái tử cùng xuất hiện thế này, chúng ta không quản được đâu. Cứ làm theo lời đại tỷ là được rồi. Mà tên Thiên hạt kia, mi ném lão hầu đi đâu rồi, lần này thoát nạn thì công của hãn là lớn nhất đó.

Thiên hạt là tên của con bò cạp hai đuôi lúc nãy, âm thanh nó phát ra nghe như tiêu hài tử ngọng nghịu:

_ Lão hầu cố tình đó, ta ném nhẹ lắm, ai biết hãn muốn bay đi đâu, việc xong rồi, giải tán được chưa tượng vương, ta có hẹn với bằng hữu gấp lắm.

_ Mi mà cũng có bằng hữu à, hay lại đi lãng nhãng, để mai ta hỏi lão bà người xem bằng hữu người tên gì.

_ Miêu, đừng nhẩn nữa, có việc cho người đây. Hướng hai thái tử đang đến kia chính là địa bàn của lão hùng, người qua đó thông báo lão một tiếng, cứ theo lời đại tỷ mà làm, nhanh đi.

Linh miêu ai cũng dám chọc nhưng gặp tượng vương thì không, bỏ sau lưng cái nhìn căm hận của thiên hạt, nó bay như một tia sáng vô hình tiến về hướng phía trước của Vương Lang.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 53: Nghi Hoặc

Miệt mài chạy hơn nửa ngày, Vương Lang mới dám dừng lại, hít hực thở một hồi, hắt liệng con tinh cún xuống đất rồi kê mông ngồi lên. Mập béo tròn như con này đúng thật là một cái nệm tuyệt vời. Xác định là bầy tinh thú không đuổi theo, Vương Lang nhẹ nhõm hẳn, vậy là qua được một ải. Vừa rồi thật quá nguy hiểm đi, may là mình thông minh nếu không đi lượm xác cũng phát mệt rồi. Bây giờ phải tính bước kế tiếp thôi, để xem nạp năng lượng tinh thuần được mấy vòng rồi.

Kiểm tra vùng chứa xong thì mặt Vương Lang thộn ra, hai vòng nhỏ nhất lúc này vừa nạp đầy giờ lại trống không. Vô lý, việc hấp thụ năng lượng tinh thuần vốn là quá trình tự nhiên của cơ thể người đã khai mở, diễn ra liên tục. Nửa ngày nay hẳn chạy bộ, đâu có sai tới năng lượng, vòng sáng không đầy thêm thì sOY7e8K thôi chứ sao lại cạn đi. Mà cạn sạch kiểu này còn thảm hơn là khi hẳn suy kiệt, mà vậy thì còn vô lý hơn, nếu vòng sáng quá thiếu hụt thì sẽ rút năng lượng sống của cơ thể để bù vào, người bị mất quá nhiều năng lượng của cơ thể thì có thể bị tử vong, vậy sao hẳn vẫn khỏe phây phây như thế này, trừ hơi mỗi chân một chút ra thì cái gì cũng tốt cả, thậm chí đầu óc còn có chút minh mẫn, sáng khoái. Không lẽ thường thức cơ bản đều bị đảo lộn hết trong vùng sinh tồn.

Tạm đóng ngoặc mấy dấu hỏi to dùng đó, Vương Lang ngồi dậy, lôi đầu con tinh cún ra. Chẳng trách sao con hàng này lại béo tốt đến thế, có ai bị bắt làm con tin mà lại ngủ ngon như thế này không, miệng gáy khò khò, nước dãi nhiều ra, thỉnh thoảng còn chớp chớp, cái lỗ mũi màu hồng còn xuất hiện bong bóng nữa chứ, cái mặt phê rõ ra, nhìn sao cũng muốn đập. Vương Lang tiện chân sút nó một cái luôn.

Tinh cún lảng vài vòng thì tỉnh ngủ, nó chậm chậm bay lên, sủa ăng ăng mấy tiếng, rồi nó nhắm mắt lại, về tập trung. Một dòng năng lượng kì lạ tác động vào ý thức Vương Lang, cùng lúc một giọng nói giống nam hài vang lên trong đầu Vương Lang:

_ Tiểu tử không biết điều kia, ta vất vả lắm mới chữa trị xong cho ngươi, lại dám đối xử với ân nhân cứu mạng như thế đó à.

Vương Lang sửng sốt, lia lia nhìn xung quanh, rồi lại nhìn vào con tinh cún, ngờ vực:

_ Là người nói chuyện với ta, người biết nói à.

_ Ta khinh thường nói chuyện kiểu nhân loại các ngươi, đồ quê mùa, đây là tinh thần giao tiếp, cũng đúng thôi, ngó bộ dạng ngu ngốc của ngươi, không biết mấy năng lực cao cấp thế này cũng là bình thường.

Vương Lang không khách khí tiến lên mấy bước, bồi thêm vài cú bụp bụp vào bụng tinh cún, dù sao anh đây vẫn không tốt tính tới mức, nhịn được con cầu con như người chê ngốc mà.

_ Ấy ấy, quân tử động khẩu không động thủ, tên không biết điều kia gặp thần thú như ta chính là cơ duyên của ngươi, còn không mau quỳ xuống..

_ Đã nói là không động thủ rồi, người nghe không hiểu à, ta rộng lượng không chấp kẻ ngốc như ngươi, không quỳ cũng được, thành tâm xin lỗi là được rồi.

_ Đừng đánh nữa mà, ta nhạy cảm lắm, không xin lỗi cũng không sao, ta bỏ qua được mà.

_ Thôi thôi, đừng đánh nữa, đau quá, là ta sai được chưa.

Bốp bốp bịch bịch bốp bốp, phải nói là đánh con da dày thịt béo này rất sướng tay, Mặc kệ nó nói gì trong đầu, Vương Lang sẵn tiện dợt lại mấy đường cơ bản luôn, hàng long thập bát chưởng, tiểu lý phi đao, như lai thần chưởng, tịch tà kiếm phổ, thất thương quyền, vô tình kiếm...cái gì có trong túi quần là hẵn móc ra hết, chiêu thức biến hóa không ngừng.

_ Đại ca đừng đánh nữa, tiểu đệ biết sai rồi, tiểu đệ xin lỗi mà, hu hu.

_ Hu hu, đau quá, chịu không nổi nữa rồi, người còn đánh nữa là ta tự bạo luôn đó, đừng trách ta kéo người chết chung.

_ Hu hu, tiểu đệ biết sai nữa rồi, tiểu đệ không biết tự bạo đâu, nói xạo đó, đừng đánh nữa mà.

_ Chết mất thôi, thêm chút nữa là đệ đứt bóng đó, xương như lăm rồi, hu hu.

_ Hu hu là đệ không tốt, hút năng lượng tinh thuần của đại ca, nhưng cũng là để cứu đại ca mà.

Lúc này thì Vương Lang dừng lại, một tay nắm chòm lông bụng của tinh cú, một tay vẫn nắm lại đang giương lên, hỏi:_ Năng lượng trong vùng chứa của ta mất đi là do người.

Tinh cú mặt tội nghiệp đầu hơi gật gật tỏ vẻ đồng ý. Vương Lang hỏi tiếp:

_ Năng lượng tinh thuần ta hấp thu được dọc đường mất đi cũng là do người.

Thấy tinh cú lại gật, Vương Lang giơ tay cao hơn nói:

_ Vậy thì càng đáng đánh, tốt hơn là diệt trừ người luôn, thứ phá hoại như người để làm gì cho chật đất.

Tinh cún sợ hãi, vội vàng truyền tin:

_ Đừng đại ca, đệ làm vậy là có ý tốt mà, nếu không với thương tích đó, đại ca nằm một tuần cũng không đứng lên nổi đâu, chết đói cũng không biết chừng.

Vương Lang hạ tay xuống, trầm giọng nói:

_ Cho người một cơ hội, nói cho rõ ràng, người là gì, mọi chuyện là như thế nào, nếu còn có ý dấu diếm, hừ hừ, ta cũng khỏi mất công đi săn, ăn thịt cây giữa đồng hoang như thế này cũng là một ý không tệ.

Thấy vẻ mặt gian ác của Vương Lang, tinh cún làm gì còn ý xấu nào, nó vội vàng truyền âm liên hồi:

_ Mọi người đều gọi đệ là Đệ Nhất Thần Thú Mỹ Mỹ Sinh Mệnh Vương, đệ là tinh thú duy nhất nắm giữ năng lượng hệ sinh mệnh của địa cầu, là độc nhất vô nhị, tên thân mật của đệ là Đệ Nhất Mỹ Mỹ Vương, sở thích là du lịch đây đó, ăn đồ ngon, thích màu hồng, không thích màu đen, ghét người giả dối..

Không chịu nổi màn tự sướng của tinh cún, Vương Lang tiếp tục giơ nắm đấm lên, thấy vậy, nó hết hồn, nói luôn vào chuyện chính:

_ Vừa rồi là đệ thực hiện quá trình trao đổi sinh mệnh với đại ca, hấp thu năng lượng tinh thuần trong vùng chứa của đại ca rồi trả về năng lượng sinh mệnh, chữa trị cho đại ca, lúc đại ca ôm đệ trong tay chạy cũng vậy, nói chung đại ca nếu đệ có thể hấp thu đủ năng lượng từ vùng chứa, thì đại ca không phải lo chuyện bị thương mà chết. Tất nhiên nếu đại ca chết thật rồi thì đệ cũng bó tay.

Vương Lang suy nghĩ thật nhanh rồi tiếp tục hỏi:

_ Coi như người nói thật, nhưng vì sao lại cứu ta.

Ngập ngừng một chút, tinh cún trả lời:

_ Năng lượng sinh mệnh thì cũng tốt, nhưng muốn hoạt động được, bay được.. Thì đệ cũng cần năng lượng tinh thuần a, mà cái đó thì đệ không thể tự hấp thu từ thiên nhiên được, cứ coi như là luật bù trừ của tự nhiên đi. Tại đệ thấy số vòng sáng của đại ca nhiều, tính cứu rỗi để dành sài, ý quên không phải, là đệ thấy ngưỡng mộ đại ca nên ra tay giúp đỡ để kết thiện duyên. Tin đệ đi, đệ hoàn toàn có ý tốt mà, đệ với đại ca, là ngưỡng mộ liên miên không dứt là nhất kiến tương thân là...

Vương Lang lắc đầu, đầu năm nay gặp người còn chưa đủ, tới con cún mà cũng vô sỉ đến mức này, tin nó mới là việc lạ.

Dù sao nghi hoặc cũng đã giải khai, việc kế tiếp bây giờ là tính sao với nó đây. Tuyệt không thể thả ra, ai biết nó có rủ thêm bầy tinh thú nữa tới trả thù mình không, dám lắm à. Để lật thuyền trong tay con cún con này thì mình khỏi ra đường kiếm ăn nữa đi.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 54: Sinh Mệnh Thú

Vương Lang nhếch mép cười một bên, một tay nắm cổ một tay vuốt vuốt trên đầu con tinh cún:

_ Vậy à, ta gọi mi là Mỹ Mỹ nhé, Mỹ Mỹ ngoan, vậy là ca mắc nợ Mỹ Mỹ rồi, Mỹ Mỹ muốn ca thưởng gì nào.

Nói xong Vương Lang chụp tay trên đầu con tinh cún, đầu lưỡi khẽ liếm mép môi, mắt liếc xuống hờ hững nhìn nó. Tinh cún cũng thuộc dạng thành tinh, sao mà nó không hiểu ý của Vương Lang, nó vội vàng bám vào mọi cái phao có thể:

_ Đại ca, đệ biết cách để đại ca nhanh phục hồi vùng chứa, có một mỏ thanh tinh thần gần đây, vẫn chưa có ai khai thác, phẩm chất rất cao, dư sức cho đại ca phục hồi.

Vương Lang mừng rỡ, mắt sáng hẳn lên, sao mà không được, phục hồi lại vùng chứa chính là điều hãn đau đầu nhất lúc này, nếu mỏ đó mà đủ lớn thì hẳn khỏi lo cơm áo về sau rồi, hẳn dồn dập, không dấu diếm hỏi:

_ Thật không, nếu vậy thì người lập công lớn rồi đó. Mỏ đó bao lớn, ở đâu, cách đây bao xa.

Nhìn mặt là biết đã bắt trúng đài rồi, tinh cún thở phào nhẹ nhõm, thông thả nói:

_ Chỗ đó thật ra chính là nơi nghỉ ngơi của đệ, tuyệt đối an toàn, dù năng lượng cô động đệ cũng không dùng được nhưng nhìn thì cũng thích

mà, cũng không xa lắm, nếu đại ca chạy liên tục thì khoảng vài năm là tới. Đại ca an tâm, trữ lượng tuyệt đối không ít, nếu không làm sao lọt vào mắt đệ chứ, dù sao đệ cũng là thần thú mà.

Vương Lang cụt hứng:

_ Nói nghe hay lắm, chạy vài năm, vùng sinh tồn này sợ ta chưa đi được mấy bước thì đã gặp đám đàn em của mi, âm mưu gì, đúng là không đánh thì sẽ không khai sáng được mà.

Thấy Vương Lang nổi hung tính, tinh cún lại quăng ra cái phao khác:

_ Lo gì đại ca, không phải tùy tiện chọn một con phi thú để cười là xong rồi sao, đệ sẽ chọn con phi thú cấp 1 cho đại ca, đảm bảo hai ba ngày là sẽ tới nơi. Yên tâm, tới giờ vẫn chưa có con tinh thú nào dám không nghe lời đệ đâu. Đành tạm tin lời con mập này, dù sao lúc này đó cũng là lựa chọn tốt nhất rồi, Vương Lang cũng hòa hoãn:

_ Cấu mập người nói ta nghe xem, vì sao bọn tinh thú lại nghe lời người như vậy, đừng nói là vì người xinh xắn dễ thương nha, ta buồn nôn lắm.

Tinh cún giận hờn:

_ Thì đệ cũng dễ thương thật mà, mà cái gì cấu mập, khó nghe quá, tên đệ là Đệ Nhất Thần Thú Mỹ Mỹ Sinh Mệnh Vương, không thì đại ca cứ gọi đệ là Mỹ Mỹ như lúc này cũng được. Việc đại ca muốn biết là bí mật lớn của đệ, cũng là của tinh thú. Thật coi nhau là huynh đệ thì gọi đệ là Mỹ Mỹ đi, với lại đại ca phải hứa, không được kể lại với ai, đệ mới nói, việc này quan trọng lắm đó.

_ Được rồi, Mỹ Mỹ thì Mỹ Mỹ. Ta Vương Lang hứa, xem Mỹ Mỹ là huynh đệ, việc gì quan trọng với Mỹ Mỹ thì cũng quan trọng với ta, tuyệt không nói ra, được chưa.

Thấy thái độ của Vương Lang trở nên nghiêm túc, khác hẳn với nãy giờ, Mỹ Mỹ cũng an tâm không ít, đây thật sự là bí mật lớn của vùng sinh tồn, trước nay nhân loại chỉ có một mình tiên nữ biết thôi, ai chứ tiên nữ thì Mỹ Mỹ tin, tiên nữ sẽ không bao giờ làm việc xấu đâu. Còn thanh niên trước mặt này, có lẽ nếu không phải việc xấu thì không làm, nhưng không biết sao lúc này, Mỹ Mỹ lại cảm thấy tin tưởng hẳn, có chút gì đó giống với tiên nữ năm xưa. Có lẽ là bị đánh nhiều quá nên đầu óc phát sinh hoang tưởng thôi, tình thế bắt buộc, không nói thì cũng không yên với hẳn đâu.

Theo như lời truyền âm của Mỹ Mỹ, tinh thú bẩm sinh có được khả năng vận dụng năng lượng tinh thần là nhờ kế thừa từ cơ thể mẹ, cứ như vậy theo sự sinh sản các đời mà truyền thừa xuống. Đời đầu tiên, hay tổ tiên của mỗi loài tinh thú, tạm gọi là tổ tinh thú. Mỗi cá thể tổ tinh thú là con cưng của địa cầu, được địa cầu thai nghén ra và truyền cho khả năng điều khiển một năng lượng đặc thù riêng biệt, năng lượng này không thể truyền cho đời sau, nhưng nó có thể giúp cho đời sau có định hướng tích cực trong việc vận dụng năng lượng tinh thần.

Ví dụ, nếu năng lực đặc thù của tổ tinh thú là gió, thì tinh thú đời sau sẽ có hiệu suất vận dụng năng lượng tinh thần để điều khiển gió sẽ cao hơn các loại khác. Tương tự như vậy với các năng lực lửa, nước, phòng thủ, tấn công, tốc độ.....

Nhưng tổ tinh thú không sống mãi, qua thời gian nó sẽ chết đi, khi đó hiệu suất vận dụng năng lượng tinh thần của tinh thú đời sau sẽ giảm dần, thậm chí có thể mất đi, trở thành động vật bình thường, các loài động vật mà nhân loại nuôi trong vùng lãnh thổ chính là do như vậy mà ra.

Ở một số loài, sau khi tổ tinh thú chết đi, thế hệ sau sẽ xuất hiện cá thể con cháu có huyết thống phản tổ, có thể vận dụng năng lực đặc thù của tổ tiên, nếu thành công, sẽ giúp hiệu suất vận dụng năng lượng của chúng loài không bị giảm đi, tránh khỏi bị tuyệt chủng hay thuần hóa. Nhưng đó là phản tổ, không phải thuần tổ huyết. Việc cá thể đó có thể kế thừa năng lực

đặc thù là vô cùng hiểm hoi và khó khăn, dù bản thân và tộc đàn có cố gắng hết sức, thì đạt một nửa khả năng của tổ tinh thú là hết mức rồi, như vậy huyết mạch của bầy đàn chỉ giảm chậm đi thôi, việc thành công của cá thể phản tổ đời sau nữa lại càng khó khăn.

Có lẽ vì vậy địa cầu mới tiếp tục khai nghén ra sinh mệnh thú, một sinh vật độc nhất. Cũng là cô đơn nhất.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương
www.dtv-ebook.com

Chương 55: Mỹ Mỹ

Sinh mệnh thú giống như tên gọi, nắm giữ lực lượng của sinh mệnh, nó không chết đi, vẫn luôn tồn tại từ khi được sinh ra, có lẽ vì vậy mà nó không thể sinh sản, nó là cá thể duy nhất thuộc loài của mình trên hành tinh này.

Cơ thể của sinh mệnh thú được cấu thành bởi năng lượng sinh mệnh, cho dù cơ thể ngoài bị nát bấy thì chỉ cần tụ tập đủ năng lượng, nó sẽ tái sinh. Sinh mệnh thú không thể hấp thụ năng lượng tinh thuần từ tự nhiên hay năng lượng cô đọng, chỉ có thể mượn dùng từ năng lượng đã hấp thu của các sinh vật khác, việc mượn này là tự nhiên của sinh mệnh thú, giống như nam châm, nó không điều khiển được. Quá trình đó có thể diễn ra hai chiều, nó lấy đi năng lượng tinh thuần và trả lại năng lượng sinh mệnh, giúp phục hồi và chữa trị cho sinh vật.

Đối với cá thể tinh thú có huyết mạch phản chủ, tác dụng của tinh thần thú là vô cùng quan trọng. Khi sinh mệnh thú hấp thu hết năng lượng tinh thuần trong cơ thể nó, thì sẽ chỉ còn lại năng lượng huyết mạch đặc thù tinh khiết nhất. Năng lượng đặc thù đó sẽ được kích thích, nuôi dưỡng bởi năng lượng sinh mệnh truyền vào. Giúp năng lượng đặc thù truyền xuống từ tổ tinh thú nhiều hơn, nồng đậm hơn. Nếu lượng sinh mệnh truyền vào dồi dào, đầy đủ, cơ thể của nó sẽ chỉ còn chứa đầy năng lượng đặc thù của tổ tiên. Như vậy, việc kế thừa sẽ hoàn thiện, nó chính là tổ tinh thú mới của tộc đàn. Giúp tộc đàn một lần nữa đạt được hiệu suất vận dụng năng lượng tinh thần ở mức cao nhất.

Vai trò của sinh mệnh thú quan trọng là vậy, nhưng mỗi loài tinh thú bình thường cần phải mất một quãng thời gian dài, thường là qua hơn 7, 8 đời mới nhờ tới sinh mệnh thú để kích phát huyết mạch, khoảng thời gian trống đó đối với bọn chúng, sinh mệnh thú là cục nợ không hơn không kém.

Lý do là vì sinh mệnh thú có thể mượn sai, mà lại không thể chứa đựng năng lượng tinh thuần, chứa ở đâu bây giờ, cả cơ thể nó kín mít toàn là năng lượng sinh mệnh. Để hoạt động, sử dụng năng lượng tinh thần bình thường, thì quá trình mượn phải diễn ra liên tục, ví như lúc này đây, để có thể thực hiện việc giao tiếp tinh thần, nó vẫn đang mượn của Vương Lang liên tục, mà hiệu suất sử dụng của sinh mệnh thú rất kém, mượn 10 sai 1 hao hết 9, đại gia tới mấy cũng chịu không nổi a.

Mà cách thức chứa đựng và thời gian hấp thu năng lượng tinh thuần của tinh thú khác với nhân loại. Tinh thú theo thời gian sinh trưởng sẽ dần hết năng lượng hấp thu được vào một chỗ trong cơ thể, gọi là tinh hạch, trong tinh hạch, năng lượng tinh thuần sẽ kết hợp tinh huyết của chúng, tạo thành một khối, dựa vào tính chất khác nhau của tinh huyết, mà tạo thành khả năng tinh thú đạt hiệu suất cao, ở một lĩnh vực điều khiển năng lượng tinh thần. Tinh hạch chính ngọn nguồn sống của tinh thú, khi tinh thú trưởng thành hoàn toàn, tinh hạch sẽ đạt kích thước lớn nhất, từ đó theo thời gian nó sẽ bị hao hụt, mài mòn, nếu tinh thú bị thương mà chết, tinh hạch sẽ bị phong ấn, qua thời gian kết hợp thêm với các năng lượng tản mát trong tự nhiên sẽ thành tinh thạch, nếu tinh thú chết đi đó có huyết mạch nồng đậm thì tinh hạch có thể sẽ trở thành tinh thạch đặc thù. Là nguyên liệu cực kỳ quan trọng để chế tạo thiết bị tinh thần cơ giới hệ đặc thù. Mà chỉ tinh thạch bình thường cũng đã đủ quý giá rồi.

Ngoài ra, năng lượng tinh thuần hấp thu được còn chứa đựng trong cơ thể tinh thú, xen lẫn trong các tế bào, tạo thành sự vượt trội về sức mạnh và độ bền cơ thể so với nhân loại. Sức chứa của cơ thể tinh thú là có hạn, quá

trình hấp thu và sử dụng là cân bằng, chỉ khi gặp nguy hiểm chúng mới dùng đến năng lượng trong tinh hạch.

Nói về việc mượn năng lượng của sinh mệnh thú. Chỉ cần tiếp xúc ở khoảng cách vừa đủ, là sinh mệnh thú (Mỹ Mỹ) có thể thực hiện việc hấp thu, còn việc có trả lại năng lượng sinh mệnh hay không thì không bắt buộc, nếu nhớ thì nó sẽ làm. Có vài lần Mỹ Mỹ buổi tối ngủ quên trên người một con tinh thú, sáng hôm sau thì bày đàn thấy con tinh thú đó đã xuống uống trà nghe kể chuyện xưa với tổ tinh thú rồi. Việc tinh thú bị Mỹ Mỹ hấp thu hết năng lượng trong cơ thể, tiện đường hấp thu luôn năng lượng trong tinh hạch là bình thường, mà nên nhớ là sau khi đạt kích thước tối đa, tinh hạch chỉ có hao hụt đi chứ không thể tăng thêm, mất một miếng thì chính là mất một miếng, không thể bù vào được.

Thương tổn là thế, nhưng không con tinh thú nào dám nửa câu oán hận với Mỹ Mỹ, thậm chí chúng còn tỏ ra vui mừng chào đón, con nào giám giỡn, lỡ Mỹ Mỹ không vui, lần sau không kích phát truyền thừa cho, thì tộc đàn đó lo mà tập mặc váy, lắc vòng, múa lửa đi, mai sau làm thú diễn xiếc để còn kiếm cái ăn.

Lúc đầu Mỹ Mỹ còn thấy vui vẻ kết bạn với bọn chúng, nhưng về sau khi biết được sự thật, nó bắt đầu chủ động xa lánh. Nó không muốn làm thương tổn đến tinh thú đâu, cũng có lần nó thử kết bạn với con người, nhưng khi vùng chứa của người đó cạn kiệt, chỉ cần tránh xa nó một chút, là bắt đầu chịu đau đớn của sự suy kiệt ngay, thậm chí chết luôn. Còn người bình thường không khai mở vòng sáng, mà vừa tới gần nó, là tinh thần sẽ rơi vào hôn mê bất tỉnh ngay.

Nắm giữ năng lực của sự sống, nhưng nó tạo ra cái chết còn nhiều hơn, nó thật sự cô độc, cô độc và cô đơn, chỉ có một mình, không có bạn bè hay giống loài, bình thường nó chọn cách tự chơi đùa một mình ở mỏ năng lượng cô đọng, cứ như vậy vài trăm năm, tinh thú nào cần nó sẽ tới đó nhờ nó giúp. Nó thích du lịch nhưng cũng không thể du lịch được, không có

năng lượng tinh thuần để mượn, nó không bay được, mà chân nó thì ngắn quá, đi cả ngày chỉ nhích được một chút mà thôi. Lần này là nhờ đại tỳ có việc nhờ đến nó, nên nó mới có mặt ở đây, nhưng đại tỳ cũng tốt với nó, nó không muốn làm tổn thương đại tỳ.

Trong ký ức của Mỹ Mỹ, chỉ có một người là chân thành với nó, tốt với nó nhất, cũng có thể ở bên nó mà không bị thương tổn. Đó là tiên nữ, tiên nữ thích vui đùa với Mỹ Mỹ, hay cho Mỹ Mỹ ăn đồ ngon, kể chuyện cho Mỹ Mỹ nghe. Có lần tiên nữ còn mang Mỹ Mỹ về nhà, ôm Mỹ Mỹ ngủ trên giường bông ấm áp của tiên nữ. Đó là những ngày tháng hạnh phúc nhất mà Mỹ Mỹ từng có suốt muôn vạn năm qua. Nhưng đã lâu rồi Mỹ Mỹ không được thấy tiên nữ, lần này chính là vì muốn tìm tiên nữ, Mỹ Mỹ mới rời khỏi mỏ năng lượng. Mỹ Mỹ thật sự nhớ tiên nữ lắm

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 56: Năng Lượng Sinh Mệnh

Im lặng suy nghĩ về những gì Mỹ Mỹ truyền đạt. Vương Lang trước nay không phải là kẻ để tình cảm lấn át lý trí, nhưng thật sự hẳn rất cảm động. Không phải là hẳn thương hại Mỹ Mỹ, từ điển của hẳn trước nay không có từ thương hại, mỗi sinh vật có lý trí đều có số phận của mình, chọn con đường nào là quyết định của nó, còn đi là còn tồn tại, tỏ ra thương hại chính là ngu ngốc và khinh thường. Nếu chưa đi đến cuối con đường của mình, không ai có quyền nói về con đường của người khác.

Điều khiến Vương Lang cảm động là việc Mỹ Mỹ lang thang một mình đi tìm người từng tốt với nó, nếu Mỹ Mỹ đã có tình, thì Vương Lang cũng không thể vô nghĩa được, tính ra tới lúc này hẳn vẫn đang mắc nợ Mỹ Mỹ, Vương Lang quyết định dứt khoát, rồi nói với Mỹ Mỹ:

_ Mỹ Mỹ, từ giờ hay theo Vương Lang ta, ta hứa, bằng mọi khả năng có thể, sẽ giúp người tìm được người người muốn tìm. Đi theo ta, ở bên cạnh ta, trừ khi ta chết, nếu không sẽ không bao giờ bỏ người một mình.

Mỹ Mỹ không ngốc, phải nói là nó rất thông minh, nó biết lời Vương Lang nói là thật lòng, nó biết việc mang mình theo sẽ là gánh nặng như thế nào đối với Vương Lang, mặc kệ chuyện gì sẽ xảy đến, nó gật đầu, cô đơn quá lâu rồi, có một người chịu làm bạn là quá tốt với nó, dù là hung thần như người này cũng được.

Xác minh mối quan hệ xong rồi, bây giờ phải vào việc chính đầu tiên là phải kiểm tra xem tác động của Mỹ Mỹ tới Vương Lang như thế nào.

Sau khi Mỹ Mỹ lui ra đủ xa để dừng việc mượn năng lượng, Vương Lang bắt đầu kiểm tra cơ thể mình. Cơn đau do suy kiệt đến rất nhanh, Vương Lang khụy một chân xuống, giơ tay ngăn Mỹ Mỹ định tiến tới, dùng chút năng lượng tinh thần cuối cùng còn vận dụng được, Vương Lang kiểm tra vùng chứa của mình.

Các vòng sáng đúng thật đang rất mờ mịt, vòng xanh dương cũng vậy, tốc độ thu nạp ở vùng sinh tồn đúng là nhanh hơn nơi khác không ít, nhưng muốn nạp đủ hai vòng sáng để cơ thể có thể hoạt động bình thường, chắc cũng phải mất một hai ngày, đó là đã nhờ việc tốc độ hấp thu của Vương Lang nhanh hơn người bình thường nhiều rồi. Nếu cứ thế này thật không phải là cách hay, tốc độ vay mượn của Mỹ Mỹ so ra còn nhanh hơn tốc độ hấp thu của Vương Lang gấp đôi.

Đúng lúc này thì Mỹ Mỹ truyền âm, vì không mượn được năng lượng nên âm thanh trong đầu Vương Lang cũng không rõ ràng lắm, nhưng cũng đủ để hẩn hiểu. Đại ý là bảo Vương Lang dùng năng lượng hấp thu được để điều khiển các vòng sáng, di chuyển nó vào vòng sáng trung tâm màu xanh dương. Vương Lang cũng không hiểu lắm mục đích để làm gì, nhưng hẩn vẫn thử, coi như là làm thí nghiệm, mà hẩn tin Mỹ Mỹ có ý tốt mới nhắc vậy.

Quả thật là Vương Lang có thể điều khiển được các vòng sáng, hẩn lần lượt nhét từng vòng sáng vào vòng màu xanh dương, bắt đầu từ vòng nhỏ nhất, cũng không có gì khác lạ lắm xảy ra, Vương Lang liên tục nhét cho đến vòng 49, vòng cuối cùng.

Lúc này thì có chuyện mới xảy ra, cơn đau do suy kiệt đã biến mất, Vương Lang ngạc nhiên kiểm tra, tốc độ hấp thu vẫn như vậy, các vòng sáng nằm bên trong vòng sáng xanh vẫn mờ mịt như cũ, chỉ có cơn đau là biến mất thôi. Vương Lang đứng lên, vui sướng nói cho Mỹ Mỹ biết, Mỹ Mỹ cũng vui không kém, lẳng xẵng bò tới:

_ Để đệ, để đệ kiểm tra thử xem.

Nói rồi Mỹ Mỹ nhắm mắt cảm nhận:

_ Hay quá rồi, đệ vẫn hấp thu được năng lượng tinh thuần từ đại ca, có thật là đại ca thấy không sao không, để đệ lui ra lần nữa xem sao.

Nói rồi Mỹ Mỹ lảng xảng lùi lại, nhiệt tình tới tội nghiệp, quả thật Vương Lang không cảm thấy đau đớn nữa, mọi chức năng của cơ thể hoàn toàn bình thường.

Một hồi trò chuyện sau, Vương Lang biết phương pháp vừa rồi chỉ là Mỹ Mỹ nhất thời nhớ ra thôi, hình như trước đây có nghe ở đâu đó rồi. Tạm thời cứ coi như vòng sáng xanh dương là một không gian riêng biệt, các vòng sáng khác khi đặt vào trong xxxcr không gian đó chỉ có thể thông qua vòng xanh dương để hấp thu năng lượng thôi, không tác động trực tiếp đến cơ thể Vương Lang được nữa, mà Vương Lang lúc cần vẫn có thể lấy các vòng sáng đó ra, sử dụng bình thường.

Để yên tâm hơn, từ bây giờ Mỹ Mỹ chỉ dùng năng lượng mượn được của Vương Lang để duy trì việc giao tiếp thôi, di chuyển thì cứ để Vương Lang bồng trên tay là được rồi. Cố gắng cân bằng mức năng lượng thu vào và mất đi của Vương Lang. Kế tiếp là tìm một con tinh thú phi hành, tới mở thanh năng lượng, để Vương Lang nhanh chóng nạp đủ các vòng chứa rồi mới tính tiếp.

Còn một vấn đề nữa, Vương Lang cũng sẵn tiện hỏi luôn:

_ Mỹ Mỹ, đệ có cách nào để người khác không nhìn được bên trong vũng chứa của ta không.

Theo lời dặn của sư phụ, Vương Lang thật không muốn người khác biết được bí mật của mình, mà cứ như thế này thật không khác gì cõi chuồng chạy rong giữa đường vậy, gần như ai cũng thấy được. Hắn chỉ hỏi

cầu may thôi, không ngờ Mỹ Mỹ lại có cách giúp thật, đúng là may mắn thật mà.

_ Đơn giản thôi, theo cách nói của nhân loại thì năng lượng sinh mệnh của đệ xếp vào loại năng lượng đặc thù huyền thoại, đã là huyền thoại rồi thì không có ai nắm bắt được đâu, ví như đệ, nếu đệ không muốn thì không ai có thể nhìn thấy đệ hết, xem nè.

Nói rồi Mỹ Mỹ biến mất trước mặt Vương Lang, dùng mắt nhìn hay lấy tay sờ thử cũng đều không thấy được, kể cả dùng năng lượng tinh thần dò xét cũng không. Vương Lang chợt nghĩ, nếu Mỹ Mỹ này mà đi ăn trộm thì đúng là số một rồi. Được một lúc thì Mỹ Mỹ hiện ra rồi nói tiếp:

_ Chỉ cần đệ dùng năng lượng sinh mệnh bao bọc vùng chứa của đại ca lại, thì không ai có thể nhìn thấy gì được đâu.

Nói rồi Mỹ Mỹ truyền năng lượng sinh mệnh vào vùng chứa của Vương Lang. Quả đúng như vậy, vùng chứa của Vương Lang hoàn toàn biến mất, không khác gì người bình thường, tới chính bản thân thân hấn cũng không tự dò xét được.

Yên tâm vì đã giải quyết được mấy mối lo trước mắt, một người một sinh mệnh thú bông bế nhau lên đường.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương
www.dtv-ebook.com

Chương 57: Sinh Tồn Giả

Tính toán thì lúc nào cũng tốt đẹp lắm, cứ mơ đi những điều tốt đẹp, lúc tỉnh là không có đâu.

Một người một cún lang thang trong vùng sinh tồn, lúc đầu Vương Lang còn hơn đề phòng, về sau thì cứ bon bon mà chạy, thậm chí còn cố tình gào thét, vậy mà không thấy một bóng tinh thú nào cả, loại chuột nhắt cũng không có, đừng nói là tinh thú phi hành hệ cấp cao. Thậm chí khi hẳn tìm được một hang ổ của tinh thú, tổ vẫn còn, thức ăn vung vãi ra đó, rờ vào thì vẫn còn hơn ấm, vậy mà tinh thú biến đâu mất hết rồi.

Sao nghe nói vùng sinh tồn nguy hiểm lắm mà, mới lúc trước còn có cả bầy gào thét đuổi theo mình, giờ đi đâu hết. Không lẽ có sơ diễn nào đó hay lắm lại không bán vé nên bọn chúng rủ nhau đi xem, vậy thì cũng chừa lại mấy con con ở nhà chứ, con nít biết gì đâu mà thưởng thức. Thật không có ai như Vương Lang, năng lượng thì không còn, vào vùng sinh tồn mà cứ mong gặp được tinh thú cấp cao.

Cái này thì phải nói về sự ám ảnh quá mức của tinh hổ vương dành cho Mỹ Mỹ. Tinh thú có thể xưng là vương thì phải hoàn toàn thành công quá trình thức tỉnh huyết mạch. Hổ vương cũng vậy, nhớ lần đó khi nhờ Mỹ Mỹ thức tỉnh thành công thì nó vui quá, mang đồ ăn ngon ra phè phỡn với thuộc hạ. Ngu một cái là nó không chịu về tới địa bàn rồi hãy ăn mừng, mới ra khỏi mỏ năng lượng một chút đã bày ra ăn uống.

Mỹ Mỹ nhà ta tài năng gì thì không biết, nhưng nếu không có tài ăn uống thì sao mập được đến như vậy, theo sự thôi thúc của mùi thức ăn cuốn

trong gió, Mỹ Mỹ mò ra để chung vui. Lúc này thì bầy đàn của hổ vương đã ngủ, Mỹ Mỹ ăn no xong cũng lăn ra ngủ. Lúc hổ vương tỉnh dậy thì phát hiện lính gác đã kiệt quệ không thôi, năng lượng bản thân cũng hao hụt đi mấy phần. Không dám đánh thức hắc tinh kia, hổ vương chỉ dám âm thầm dọn bãi. Cũng vì lí do đó mà địa bàn khống chế của hổ vương mất đi một mảng lớn.

Vậy nên khi nhận được tin báo của tinh miêu vương, hổ vương ra lệnh tổng động viên toàn bộ tinh thú trên địa bàn rút hết đi, tránh xa đường đi của thái tử ông trời con kia. Con nào còn ở lại coi như xóa sổ.

Chỉ tội cho Vương Lang, tay xách nách mang cục thịt chạy mãi miết không thôi. Còn Mỹ Mỹ từ đầu tới cuối vẫn gáy đều đều, thật không biết nó kiếm đâu ra lòng tin để ra quyết định một mình rong ruổi dặm trường đi tìm người thân nữa.

Cuối cùng cảnh vật cũng có biến, sau một quãng đường dài miệt mài không ngừng nghỉ, Vương Lang đã thấy sinh vật sống, đúng ra là cả một nhóm. Từ cách một ngọn đồi, Vương Lang thấy một nhóm người đang chiến đấu với tinh thú. Tới gần hơn, đây là một nhóm sinh tồn giả đang trong quá trình thực hiện chức nghiệp.

Từ lâu nhân loại và tinh thú đã có hiệp ước sinh tồn, các cơ giới sĩ hay những người đã khai mở sẽ không tùy tiện săn bắt tinh thú. Đổi lại, tinh thú sẽ không tấn công vào vùng lãnh thổ có con người sinh sống. Hiệp ước này đã được thỏa thuận từ rất lâu, do người đứng đầu của nhân loại khi đó và đại tỷ của tinh thú ký kết. Hiệp ước vẫn được bảo tồn cho tới ngày nay là vì nó thật sự có lợi cho cả hai bên và cả địa cầu.

Nếu so sánh, tổng sức chiến đấu của nhân loại và tinh thú là như nhau, thời gian gần đây nhân loại có thêm nhiều lợi thế từ sự phát triển của thiết bị cơ giới nhưng khoảng cách tạo ra là không đáng kể. Số lượng cá nhân có chiến lực đỉnh cấp của tinh thú luôn luôn nhiều hơn nhân loại. Nhân loại

cần tốn nhiều thời gian và công sức mới có thể đào tạo ra một cơ giới sĩ cấp hoàng kim, còn tinh thú vốn là con cưng của địa cầu, nếu một tinh thú vương chết đi, sẽ nhanh chóng có một cá thể khác đủ năng lực thay thế.

Quan trọng hơn, những tinh thú từ cấp 3 trở đi, đã bắt đầu hình thành ý thức và trí tuệ, ở những cấp cao hơn thì trí lực của chúng không thua gì nhân loại. Điểm yếu duy nhất của tinh thú chính là sự mâu thuẫn bầy đàn, nhưng nếu gặp nguy hiểm, dưới sự chỉ huy của đại tủy, tinh thú vẫn có thể đoàn kết lại. Khi đó, sợ rằng nhân loại không đủ sức để chống chịu, dù chỉ một đợt tổng tấn công của tinh thú. Nhưng việc đó sẽ không xảy ra, cả nhân loại và các tinh thú đứng đầu đều biết hậu quả mà chiến tranh có thể gây ra cho cả hai và địa cầu.

Về sau thì hiệp định có thay đổi đi một chút, đó là cho phép người bình thường (không được khai mở) của nhân loại và các tinh thú cấp thấp cấp 4, cấp 5, có thể tùy ý xâm nhập vào vùng lãnh thổ của nhau, không giới hạn bởi hiệp ước ban đầu. Nguyên nhân của sự thay đổi cũng xuất phát từ nguyên tắc lợi ích.

Tinh thú và nhân loại đều cần đá mài dao để rèn luyện. Đối với tinh thú, việc này còn giúp giảm đáng kể các cuộc chiến mâu thuẫn bầy đàn.

Nhân loại có thể thông qua việc thâm nhập để tìm kiếm thêm các nguồn tài nguyên quý hiếm, nếu may mắn có thể sẽ tìm được tinh hạch, tinh thạch, nhất là tinh thạch đặc thù.

Tàn khốc nhưng thực tế, thịt của nhân loại và tinh thú, đều có thể giúp đối phương tăng thêm khả năng khống chế năng lượng. Đối với tinh thú, tốt nhất là thịt của người đã khai mở vùng chứa. Còn với nhân loại, mọi bộ phận của tinh thú, da, lông, răng, nanh, xương, máu đều vô cùng quý giá.

Một lượng nhỏ các loài tinh thú, thông qua thời gian, không còn huyết mạch đặc thù, đã bị đào thải khỏi thang cấp bậc tinh thú, những khu vực lân cận với lãnh thổ của sImJjQF nhân loại, là nơi duy nhất chúng có thể sinh tồn.

Duy trì hiệp định thứ hai, vẫn là nguyên tắc cơ bản nhất của hiệp định ban đầu. Cao tầng cả hai bên, chỉ được giám sát, không được can thiệp.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương
www.dtv-ebook.com

Chương 58: Hiệp Hội

uy hiểm chính vẫn đến từ tinh thú, nhưng sự cạch tranh giữa người với người là không thể tránh khỏi, lúc cao trào, số lượng người chết do tranh đoạt còn nhiều hơn trong nanh vuốt của tinh thú.

Việc đó đã chấm dứt từ hơn ba mươi năm trước, một người đã đứng ra sát nhập tất cả các nhóm sinh tồn giả lại thành một, đó là hiệp hội sinh tồn giả hiện nay. Nguyên tắc hoạt động mới của hiệp hội đã gây thiệt hại không ít đến lợi ích của các thế lực, theo đó, nếu ai có nhu cầu về những thứ có trong vùng sinh tồn thì có thể thông qua hình thức phát nhiệm vụ cùng phần thưởng tương đương. Nhóm sinh tồn giả nào hoàn thành nhiệm vụ sẽ có được phần thưởng. Ngoài ra sản phẩm dư thừa tìm được cũng có thể thông qua hiệp hội để bày bán công khai, tìm người mua cao nhất. Hiệp hội chỉ giữ lại khoảng phần trăm nhỏ để duy trì hoạt động và trợ cấp phúc lợi về sau. Còn nhiều nguyên tắc nữa nhưng nhìn chung đều có lợi hơn cho các sinh tồn giả so với việc lệ thuộc vào gia tộc.

Các gia tộc đương nhiên vẫn có thể duy trì được tổ chức của mình nhưng lợi nhuận giữa thu và chi, không còn tốt như lúc trước nữa, trên hết, việc mất đi quyền khống chế trong tay, mới là điều khiến các gia tộc lo sợ. Tuy nhiên, ngoài ngậm quả đắng ra, họ không thể làm được gì khác, thậm chí còn phải lên tiếng ủng hộ, đứng nhìn hiệp hội sinh tồn giả ngày càng vững chắc. Đó là vì chủ tịch danh dự của hiệp hội, không ai khác, chính là đại ca Vương Nhất.

Ngày nay, chỗ đứng của hiệp hội sinh tồn giả đã vững, tồn tại thành một thế lực độc lập, xác định mối quan hệ hợp tác với liên minh và các gia

tộc.

Thành phần chủ yếu, chiếm đa số trong hiệp hội sinh tồn là những người bình thường, họ dựa vào sức mạnh và năng lực chiến đấu đơn thuần của cơ thể để hoạt động, làm nhiệm vụ trong vùng sinh tồn. Họ được gọi chung là sinh tồn giả, gồm các võ sư và võ sĩ.

Võ sĩ là những người đã học và rèn luyện phương pháp chiến đấu mà lấy nền tảng là võ học được tích lũy nhiều năm của nhân loại, như quyền pháp, đao pháp, kiếm pháp... Sức chiến đấu của các võ sĩ, dù là võ sĩ cao cấp, đương nhiên vẫn không thể so sánh với các cơ giới sĩ được. Sự thiếu hụt về năng lượng tinh thần không thể chỉ dùng cơ bắp để bù đắp.

Võ sư là những người đã lĩnh hội được tinh hoa võ thuật đỉnh cao, đặc biệt hơn, nhờ sự miệt mài rèn luyện với phương pháp chính xác, nhất là là rèn luyện để nâng cao tâm cảnh của bản thân. Họ có thể mượn dùng được một lượng rất nhỏ năng lượng tinh thần thường được gọi là "khí", để hòa vào chiêu thức của mình, tăng sức mạnh của chiêu thức lên nhiều lần.

Việc sử dụng khí là một hành động đánh đổi, họ phải trả giá bằng năng lượng sống và năng lượng trong ý thức của bản thân. Rất ít võ sư nào có thể sống qua năm mươi tuổi, người có thể sống, cũng thường rơi vào tình trạng tâm thần phân liệt, ý thức mơ hồ, đôi lúc tới những hoạt động sinh hoạt, sinh lý bình thường nhất cũng không thể tự làm được, nói chung là một phế nhân, may mắn là nhờ phúc lợi của hiệp hội, họ có thể có nơi chăm sóc cho tới cuối đời.

Con đường tàn khốc là thế, gần như chỉ có một điểm đến tang thương cuối cùng. Nhưng việc trở thành võ sư, vẫn là khao khát, giấc mơ, nỗ lực không ngừng của các võ sĩ.

Năng lượng tinh thần là cái lạch trời, gần như chia cắt nhân loại ra làm hai tầng thứ, những người có thể, và những người không thể. Dù có phải trả

giá lớn đến như thế nào, để có thể bước qua, dù chỉ là vài bước, gần với bờ bên kia, họ vẫn chấp nhận. Nhiều người coi đó, là minh chứng cho sự tồn tại của mình.

Nói tiếp về trận chiến đang diễn ra giữa nhóm sinh tồn giả và tinh thú.

Con tinh thú này, thuộc họ nhà linh cầu, có thể nhận ra nó bằng hình dạng các đốm trên da, cũng như chùm lông trên đỉnh đầu. Nó là tinh thú cấp 4, thuộc vào hàng đỉnh trong cấp 4, về sức mạnh có thể tương đương nhưng trí lực thì thua kém rất nhiều so với tinh thú cấp ba. Kích thước cơ thể nó cao hơn 3 mét, răng nanh và móng vuốt rất phát triển. Cách chiến đấu của con linh cầu này hoàn toàn phụ thuộc vào bản năng, đơn thuần là các đòn cào và cắn, cách di chuyển đơn giản, chủ yếu là xoay theo hướng bị tấn công.

Nhóm sinh tồn giả có tám người, bảy nam một nữ, vũ khí là đao, thương và dây thừng. Riêng người nữ dùng roi dài có gắn mũi kim loại nhọn ở cuối. Các thành viên trong nhóm hợp tác rất bài bản, dần dần đã vây quanh con linh cầu, hai người đứng đối diện đã quấn được dây thừng vào một chân trước và một chân sau của nó, các thành viên đứng hai bên liên tục dùng vũ khí để gây ra vết thương mới trên cơ thể con linh cầu, miệng vết thương hở ra, máu của nó chảy đầm đìa, nhiều nơi máu còn xịt ra thành tia. Người nữ cầm roi thì cố tấn công vào mắt của con linh cầu, rất nhanh ngọn roi đã đâm vào mắt trái của nó.

Đúng lúc đó, con linh cầu gào lên, dùng chút sức cuối cùng giãy giụa, giật tung sợi dây thừng khỏi tay người đứng phía sau, nó lao lên cắn vào đầu người cầm đao đứng gần nhất, nó xoay cổ, quơ cái xác vẫn đang dính vào răng trúng người bên cạnh, khi người đó ngã xuống, nó giơ chân trước lên, hạ xuống, cắm 4 móng sắc nhọn lún sâu vào bụng người đó. Nhả cái xác kia ra, nó cắn vào chân của người đang bị ghim dưới đất, một cái lắc đầu, cơ thể người đó bị xé toạc ra làm hai, rồi nó quay người một chút chân

sau đá ra, hất tung người nữ cầm roi bay lên trời. Hướng về phía Vương Lang đang chạy tới.

Cùng lúc đó, một nam tử trung niên cầm thương hô lên một tiếng, nhảy lên không trung, ra một chiêu duy nhất, cắm cây thương vào giữa trán của con linh cầu. Cả người và tinh thú cùng đổ sầm xuống đất. Mọi việc diễn ra quá nhanh, nữ tử đang bị đá bay chỉ kịp hô một tiếng " dừng" rồi ngất đi, may mắn rơi vào lòng Vương Lang đang chạy tới.

Bonus: truyện ngắn của tác giả. Không thích thì đừng đọc.

Nhật ký khách sạn hoa anh đào đỏ.

Ngày 1. Có một đôi nam nữ muốn thuê phòng, tôi từ chối. Một lát sau họ quay lại, lần này tôi đồng ý. Vì thứ theo sau họ đã hứa để họ yên trong vài ngày nữa. Vậy thì tốt rồi, chỉ cần bắt họ trả phòng trước lúc đó thôi.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương
www.dtv-ebook.com

Chương 59: Doanh Trại

_ Có cần Mỹ Mỹ cứu tình cô ta không đại ca.

Mỹ Mỹ đang tàng hình, ngồi trên vai Vương Lang nói. Ôm nữ nhân vừa bị hất bay trong lòng, Vương Lang vẫn bình tĩnh dò xét. Đây là một thiếu nữ, khoảng mười bảy, mười tám tuổi, nhìn phục trang bên ngoài có lẽ là con cháu của gia đình giàu có. Bộ nhuyễn giáp cô ta đang mặc trên người, tuy không phải là thiết bị cơ giới, nhưng cũng thuộc vào hàng võ trang tinh phẩm, đắt tiền, được làm từ da của tinh thú, có lẽ từ cấp 3 trở lên. Chính nhờ bộ nhuyễn giáp này, cơ thể thiếu nữ không bị tổn thương gì nhiều, Vương Lang xác định cô ta bị ngắt đi là do choáng và bị kích động quá mức, tạm thời vẫn không sao. Vương Lang truyền âm với Mỹ Mỹ:

_ Không cần đâu, từ giờ đừng lộ diện, không nên tự tạo ra phiền phức.

Vương Lang bồng thiếu nữ lên, tiến tới, chọn một nơi thích hợp rồi đặt thiếu nữ nằm xuống. Bốn sinh tồn giả còn sống, chưa hết bần thần, vội chạy tới kiểm tra thiếu nữ. Khi biết cô ta không sao, họ nhẹ nhõm hẳn, cử một người lại trông coi, số còn lại dọn dẹp chiến trường. Người ở lại là nam tử trung niên, lớn tuổi nhất trong nhóm người còn sống sót, tên là Tô Kinh.

Sau vài câu trò chuyện, khi nghe Vương Lang, là sinh tồn giả thực tập, do thiếu kinh nghiệm nên bị lạc khỏi tổ đội, nhìn bộ dạng rách rưới của Vương Lang. Tô Kinh cũng không nghi ngờ gì nhiều lắm, còn cảm thấy may mắn cho Vương Lang, ở nơi này, dù là sinh tồn giả có kinh nghiệm, nếu đi một mình thì cơ hội sống cũng chẳng có bao nhiêu. Tô Kinh rú

Vương Lang đi chung với tổ đội của mình, sau khi thu gom xong sẽ cùng về doanh trại ở khu đình chiến.

Thịt của tinh thú loại linh cầu cũng có thể ăn được, nhưng cần qua quá trình xử lý Xk1Aq12 cẩn thận, để loại bỏ độc tố tồn đọng, nên giá cũng không cao. Nhóm ba người kia chủ yếu là thu lấy da, răng, vuốt... Khung xương và thịt thì để lại. Chợt nghe tiếng hò reo vui mừng, thì ra họ tìm thấy tinh hạch của con linh cầu, lại còn tương đối nguyên vẹn. Thường thì rất ít khi tinh hạch được tìm thấy ở tinh thú bị thương trước khi chết, khi đó tinh thú thường chủ động kích phát năng lượng trong tinh hạch để giãy giụa, phản kháng. Chỉ tính riêng viên tinh hạch này thôi, gần nguyên vẹn, tiếp cận với cấp 3, lợi nhuận đã vượt qua phần thưởng của nhiệm vụ họ đăng ký lúc ban đầu.

Công này chính là nhờ nhát thương tuyệt mệnh của nam tử trung niên tên là Bá Thăng kia. Cái chết đột ngột khiến con linh cầu chưa kịp kích phát hoàn toàn tinh hạch thì đã chết đi. Đổi lại, tình huống của Bá Thăng lúc này cũng không quá tốt, đang chìm vào hôn mê sâu, các dấu hiệu của sự sống cũng chập chờn, có lẽ rất khó tỉnh lại.

Người có chiến lược cao nhất trong đội là Tô Kinh, võ sư đạt chuẩn, vì tình huống phát sinh quá nhanh, Tô Kinh lại lo cho thiếu nữ, nên mới phản ứng chậm hơn Bá Thăng, nếu không thì cũng không đến mức này.

Bá Thăng tuổi vừa bốn mươi, vẫn chưa đạt chân cấp võ sư, đòn thương vừa rồi hẳn đã cưỡng ép vận dụng khí, mặc dù thành công, nhưng đã gây ra thương tổn không thể phục hồi cho cơ thể, tình trạng Bá Thăng lúc này, nếu may mắn còn sống, sợ cũng sẽ sống đời thực vật.

Thu gom xong chiến lợi phẩm, việc kế tiếp là chôn cất người đã khuất, mọi việc diễn ra trong thâm lặng, không có nước mắt, không có điệu tang, ngôi mộ không bia cũng được là cho bằng phẳng. Về sau cỏ xanh mọc lên, sẽ không ai biết bên dưới có người nằm lại. Bước chân vào con đường sinh

tồn giả, họ đã tự xác định kết cuộc của mình, hôm nay của người khác, chính là ngày mai của mình. Ngay cả khi người thiếu nữ tên Trương Mạn Mạn tỉnh lại, cũng chỉ im lặng mà khóc. Thu xếp xong, Vương Lang cùng nhóm người trở về doanh trại, Bá Thẳng thì được mọi người luân phiên nhau công.

Được một lúc thì Mỹ Mỹ đang ngủ đã tỉnh dậy, truyền âm với Vương Lang:

_ Đại ca, nhìn kìa, thấy gì không.

Wương Lang bước chậm lại, nhìn quanh, vẻ đề phòng:

_ Sao, có tinh thú à, hướng nào, cấp bao nhiêu.

Mỹ Mỹ hướng dẫn:

_ Nhìn cao quá rồi, thấp xuống, hàng cấp cao đó.

_ Không phải bên đó, nhìn đâu vậy, phía trước kìa, cực phẩm vậy mà không thấy à.

_ Bó tay đại ca luôn, kém vậy sau này ra đường đừng nói là quen biết đệ, mất mặt lắm. Nhìn kỹ lần nữa đi.

_ Cặp mông cực phẩm vậy mà không để ý à, đại ca có phải nam nhân không đó, nhìn nó đung đưa kìa, nhịp nhàng làm sao, đó đó. Đúng là kì quan của tạo hóa mà.

Lúc này thì Vương Lang đã được " khai sáng " cũng có chút trộm nhìn cặp mông xinh xắn, đẫy đà của thiếu nữ đi trước, lấp ló đung đưa dưới tà nhiễu giáp. Có chút bụi đất dính vào mông quần tạo thành hai đốm tròn, thật là làm tăng hiệu quả thôi miên. Vương Lang sức tỉnh, không thể cá mè một lứa với con tiểu cầu dâm ô này được, mình là nam nhân chân chính a.

Truyền âm sĩ và Mỹ Mỹ một hồi, Vương Lang tiếp tục tập trung vào hành trình, chỉ thỉnh thoảng mới bị thôi miên một chút thôi.

Dự tính ban đầu của Vương Lang là hành trình một mình, tìm tinh thú hệ phi cầm. Nhưng thế này cũng không có gì xấu, dù sao vẫn hơn là lang thang không mục đích.

Khi tới lượt Vương Lang công Bá Thắng, vừa công hấn vừa truyền âm với Mỹ Mỹ:

_ Mỹ Mỹ, dùng năng lượng tinh thuần của ta trao đổi, có đủ để cứu tinh người này không.

Mỹ Mỹ thoát khỏi thôi miên, trả lời:

_ Sao vậy, công mệt quá à. Không đủ đâu, nhưng nếu đại ca chịu đựng được, đệ sẽ gieo hạt sinh mệnh vào cơ thể người này, bây giờ thì không tác dụng gì nhiều, nhưng theo thời gian hạt giống sinh mệnh hòa tan, sẽ giúp cơ thể dần phục hồi tự nhiên, chữa trị hoàn toàn cũng có thể.

_ Ta chịu được, cứ làm đi.

Việc khác Vương Lang còn suy tính thiệt hơn, nhưng là cứu người thì hấn lười nghĩ nhiều như vậy. Thật sự hấn cũng rất kính nể hành động liều mình của Bá Thắng, nếu là Vương Lang trong trường hợp đó, chắc cũng sẽ làm vậy thôi.

Thật ra ngay lúc này Vương Lang vẫn trong tình trạng suy kiệt, dù việc di chuyển các vòng sáng giúp hấn thoát khỏi nỗi đau cơ thể, nhưng tinh thần dù ít hay nhiều vẫn đang chịu sức ép. Năng lượng sinh mệnh trao đổi liên tục của Mỹ Mỹ đã giúp đỡ hấn rất nhiều. Nhưng để cứu Bá Thắng, Mỹ Mỹ phải mượn nhiều hơn mà không trả lại, Vương Lang thật không dễ chịu như lời hấn nói.

Khi quá trình chữa trị của Mỹ Mỹ sắp hoàn thành, Vương Lang thật không chịu được nữa, hắt khụy chân xuống, té úp trên mặt đất, đầu hắt đau điên cuồng, gương mặt nhăn nhó.

Trung niên Tô Kinh đang đi phía sau chạy tới hỏi:

_ Anh bạn tuổi trẻ, sao vậy, mới công chút đã không chịu nổi à. Tuổi trẻ bây giờ thật là càng ngày càng kém mà, nhớ năm xưa bằng tuổi người, ta công một lúc ba người, không, bốn người mà vẫn chạy băng băng.

Nói rồi Tô Kinh nghiêng người thay Vương Lang công Bá Thắng, Vương Lang nén đau mặt cười cười nói là do bị trật chân. Tô Kinh cũng cười không nói gì, tiếp tục đi. Thiếu nữ đi phía trước có chút quay đầu về mặt không vui nhìn Vương Lang. Hắt có nhận ra nhưng cũng không quan tâm gì mấy. Lúc này Mỹ Mỹ truyền âm nhận công:

_ Xong rồi đó đại ca, thật là vất vả cho Mỹ Mỹ quá mà, muốn đền đáp thì đại ca đi nhanh chút nữa, để đệ nhìn rõ hơn cái kiệt tác kia.

Tiếp tục nhận được năng lượng sinh mệnh trao đổi của Mỹ Mỹ, Vương Lang thấy tốt hơn rất nhiều, nghe truyền âm của Mỹ Mỹ, hắt lắc đầu cười cười, không biết người năm xưa có phải là cố tình bỏ rơi nó không đây, lỡ sau này tìm được, họ lại chạy mất dép thì khổ.

Trương Mạn Mạn lại liếc nhìn Vương Lang, đúng là tên xảo trá mà, vừa nói là trật chân, giờ lại tung tăng cười cười thế kia. Không biết lúc này đỡ lấy mình, hắt có làm thêm gì xấu không nữa. Nhìn bản mặt kia chắc là có rồi, đợi đó mà xem.

May mắn là dọc đường đi cũng không có chuyện gì xảy ra, cuối cùng doanh trại của hiệp hội sinh tồn giả đã hiện ra trước mắt mọi người.

Bonus: Nhật ký khách sạn hoa anh đào đỏ.

Ngày 2: mặt tròn là tiếp viên của quán bia bên cạnh, cô hay đưa khách sang đây. Vì đã quen nên tôi không đòi giấy tờ gì nhiều, mặt tròn tương đối đĩnh khách, điều đó tốt cho khách sạn của tôi. Một hôm cô vào với người đàn ông đeo kính đen gọng vàng, suy nghĩ một phút, tôi quyết định đưa hai người lên tận phòng. Khi họ vào phòng tôi dặn dò chủ trước của khách sạn đang ở trong phòng vài câu. Hôm sau mặt tròn trả phòng, cô hỏi tôi có biết khách của cô về lúc nào hay không, tôi lắc đầu. Từ đó khách sạn có bảo vệ mới.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 60: Thực Đường

Hiệp hội sinh tồn giả có nhiều doanh trại đặt rải rác trong khu sinh tồn, được dùng như nơi cư trú và bàn giao nhiệm vụ của các sinh tồn giả. Vùng đất đặt doanh trại được gọi là vùng đình chiến, đây là một phần trong hiệp định mở rộng của nhân loại và tinh thú. Trong vùng đình chiến, hai bên sẽ không giao tranh với nhau, coi như có một nơi để giám sát. Tương tự, tinh thú cũng có vùng đình chiến trong lãnh thổ nhân loại, chúng thường dùng nơi đó như đường tắt nối liền các khu vực liền kề, là tuyến đường di cư theo mùa của các loài tinh thú cấp thấp.

Các doanh trại thường có một kiểu kiến trúc chung, hội trường lớn ở giữa, kế tiếp là khu tập luyện, võ đường, thực đường, sàn trao đổi, khu quản lý, phòng y tế... Vòng tròn xung quanh các nơi đó là các dãy nhà ở cỡ vừa, dùng làm nơi lưu trú cho các sinh tồn giả. Vật liệu xây dựng chủ yếu của doanh trại là đá và gỗ, cùng một số thứ có sẵn xung quanh. Hàng rào và trạm gác ở vòng ngoài chỉ mang tính tượng trưng, chủ yếu là để giám sát người bên trong, không hiệu quả nhiều nếu dùng để đối phó tinh thú.

Nhóm bảy người Vương Lang nhanh chóng thông qua trạm gác, việc đầu tiên phải làm là đưa Bá Thăng đến khu y tế. Nhận định của chăm sóc viên cũng không khác lắm với dự đoán của mọi người, Bá Thăng có lẽ sẽ khó tỉnh lại, hiệp hội sẽ nhanh chóng đưa hắn về nơi an dưỡng đặt trong thành thị, người nhà của hắn sẽ nhận được trợ cấp như trong hợp đồng. Mọi người cũng không nói gì nhiều, đó đã là cách tốt nhất cho Bá Thăng hiện giờ. Vương Lang cũng an tâm, hắn tin tưởng khả năng của Mỹ Mỹ, như thế này sẽ không ai hồ nghi gì đến hắn, mà Bá Thăng kia coi như được miễn phí kì nghỉ dài ngày.

Kế tiếp, dù không liên quan nhưng Vương Lang cũng theo tiểu đội đi đến hội trường lớn, bàn giao nhiệm vụ và gửi bán vật phẩm. Nhiệm vụ của tiểu đội Tô Kinh là thăm dò địa chất, có độ nguy hiểm thấp, phần thưởng cũng không quá cao, công việc chính là đến những nơi được đánh dấu trên bản đồ, thăm dò và viết báo cáo lưu lại, là coi như đã hoàn thành.

Vương Lang liếc sơ qua những nhiệm vụ được tóm tắt trên bảng. Nhìn chung là các nhiệm vụ được phân cấp theo độ nguy hiểm được tính toán trước, phân làm các cấp: nguy hiểm thấp, trung bình, cao, và cực kỳ nguy hiểm, các nhiệm vụ cũng không giới hạn thời gian hay điều kiện được nhận, chỉ cần cá nhân hay nhóm hoàn thành xong là có thể nhận được phần thưởng. Các nhiệm vụ rất đa dạng, có thám thính, tìm kiếm, khai thác, thu thập,... các thứ vật liệu càng quý thì độ nguy hiểm càng cao. Và đa phần nếu liên quan đến nguyên liệu đặc thù đều xếp vào hạng cực kỳ nguy hiểm. Tiểu đội sinh tồn giả nào 3yL9YHI càng có thể hoàn thành nhiều nhiệm vụ cấp cao thì càng được coi là tinh anh, đãi ngộ và phúc lợi về sau càng tốt. Như tiểu đội của Tô Kinh chỉ được xếp vào hạng dưới mức trung bình.

Việc tiểu đội của Tô Kinh gặp tinh thú cấp 4 loài linh cầu trên đường về hoàn toàn là tai nạn ngẫu nhiên, nhưng cũng khiến tiểu đội chết mất hai người, hôn mê một người, vậy mới biết nguy hiểm ở vùng sinh tồn là khó lường đến mức nào.

Có chút an ủi là giá trị của những thứ thu được từ tinh thú rất cao, chỉ riêng tinh hạch thôi đã có giá đến 7 ngàn tiểu kim thạch. Gấp mấy lần so với phần thưởng của nhiệm vụ thăm dò. Những thứ linh tinh khác giá cũng rất tốt. Mọi người cùng thống nhất, toàn bộ số tiền kiếm được sẽ chia đều, với những người đã chết thì sẽ chuyển cho thân nhân của họ, cách chia này cũng là quy ước thường thấy của các tổ đội. Riêng Vương Lang lớ ngớ đứng ở đó cũng được lì xì cho 100 tiểu kim thạch, mọi người còn bảo hẳn cứ cầm đi đừng ngại, giống như cho tiền con cháu trong nhà, riêng Trương Mạn Mạn thì vẫn giữ nguyên nét không vui nhìn hẳn.

Nhìn niềm vui hiện ra trên gương mặt mọi người Vương Lang có chút bù ngùi. Toàn bộ số tiền họ kiếm được cộng lại, sợ chưa đủ để mua thanh năng lượng nạp đầy một vòng sáng bình thường của trong vùng chứa của người đã khai mở bất kỳ. 100 tiểu kim thạch được lì xì này giá trị chỉ tương đương với số năng lượng mà Vương Lang hấp thụ trong vài phút. Vậy mà họ phải đánh đổi quá nhiều mới có được. Vậy mới biết sinh hoạt của những người tầng dưới, khó khăn đến mức nào. Chỉ cảm thán một chút thôi rồi Vương Lang bình tâm lại ngay. Với mỗi người không phải điều quyết định là họ đứng ở đâu khi sinh ra, mà là sẽ cố gắng để đi được đến đâu.

Tạm bỏ hết những mối lo ra sau lưng, nhóm sáu người quyết định đến thực đường để ăn mừng trước đã, đến khi tuyển đủ thành viên thì mới nhận nhiệm vụ tiếp theo. Tô Kinh có hảo ý nhắc Vương Lang tạm thời lúc này, hãy xin việc làm ở doanh trại trước đã, tiền lương cũng hậu hĩnh hơn nhiều so với các nơi khác. Chờ tới khi nào trưởng thành hơn hãy tính tới việc ra ngoài làm nhiệm vụ. Tốt bụng hơn nữa, Tô Kinh còn định giới thiệu Vương Lang cho người bạn đang làm bếp trong thực đường, nếu được nhận thì hẳn khỏi phải lo cuộc sống về sau nữa. Vương Lang cũng cười cười không nói gì, còn Mạn Mạn thì bĩu môi khinh thường hẳn không thôi.

Số người có mặt trong doanh trại lúc này tương đối nhiều, tại thực đường người ra vào tấp nập, nhóm bọn họ cũng nhanh chóng tìm được chỗ, rồi gọi ra một bàn thức ăn thịnh soạn, nguyên liệu chính của các món ăn ở đây đều đến từ tinh thú, được chế biến bởi những chuyên gia ẩm thực có kinh nghiệm, chất lượng và sự ngon miệng là không phải bàn tới, đương nhiên giá tiền cũng như vậy, không phải lúc nào tiểu đội của Tô Kinh cũng dám xa hoa như thế này.

Một điều quan trọng nữa cũng cần nói tới, nếu có thể hấp thu được thịt của tinh thú, nhất là những tinh thú cấp cao thì khả năng cảm nhận và lĩnh hội được khí của vũ sĩ sẽ được tăng lên. Đây là nguyên tắc kế thừa, tinh thú vốn bẩm sinh đã có thể sử dụng được năng lượng tinh thần, ngoài tinh hạch

ra, năng lượng còn được cất trữ trong tế bào của nó. Mặc dù đã hao hụt nhiều, nhưng khi ăn vào, vũ sĩ vẫn kế thừa được một phần năng lượng đó. Dù là ít, thì vẫn được coi là có. Vậy nên việc ăn uống là một phần quan trọng trong chương trình rèn luyện của sinh tồn giả. Trong doanh trại, vị trí của thực đường chỉ thua phòng nhiệm vụ thôi.

Mọi người đang dùng bữa ngon miệng thì bỗng nghe tiếng tranh cãi gay gắt từ phía xa. Ngẩng đầu nhìn lên, thì là hai tiểu đội tinh anh đang tranh cãi về phân chia lợi ích, mâu thuẫn càng lúc càng leo thang, rồi dẫn đến xung đột. Việc đánh nhau diễn ra, võ sư trong một tiểu đội tinh anh dùng tay chưởng vào cái bàn bị ném về phía mình, mảnh vụn bay ra tung tóe, nhiều mảnh trong số đó bay về phía bàn Vương Lang đang ngồi.

Bonus: Nhật ký khách sạn hoa anh đào đỏ.

Ngày 3: có một cô gái tóc hoe vàng đến thuê, đặt cọc trước cả tháng. Thường xuyên có đàn ông lên phòng của cô, có ngày tới ba bốn người, tôi vui lắm, mỗi lần như vậy lại có thêm tiền phụ thu. Có lần tóc hoe vàng hỏi xin tôi vài viên thuốc ngủ. Cô đã khó ngủ vài ngày rồi. Tôi đưa cô một mẫu nệm và bảo cô thả lên thử xem. Một lát từ phòng tóc vàng hoe ào ra khoảng ba bốn chục " người ".tiếc thật,nếu thu được tiền phụ thu thì tốt rồi. Từ đó cô gái tóc hoe vàng không bị mất ngủ nữa.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương
www.dtv-ebook.com

Chương 61: Vạ Lây

Mạc Ba Tư và Hoa Đốn là hai đội trưởng của hai tiểu đội tinh anh đó, mâu thuẫn bắt nguồn từ việc cả hai đội cùng làm chung một nhiệm vụ. Đây là việc rất hay xảy ra, vì tính khó lường của vùng sinh tồn, các nhiệm vụ đều không giới hạn người tham gia, chỉ quan tâm ai là người đầu tiên bàn giao được thôi, thông thường việc này sẽ giải quyết trong im lặng, tiểu đội đến sau sẽ tìm nhiệm vụ khác.

Nhiệm vụ hai tiểu đội đó làm cùng lúc là nhiệm vụ cấp 2 - cấp nguy hiểm. Nhiệm vụ đó thuộc loại sưu tầm, nguyên liệu yêu cầu là các phần cơ thể cùng tinh hạch của tinh thú thuộc lớp hổ từ cấp 4 trở lên.

Không được nhắc đến trong nhiệm vụ nhưng theo thường thức chung, nếu có thêm vật liệu đến từ tinh hổ, thiết bị vũ khí cơ giới có thể tăng thêm sự sắc bén và tốc độ ra đòn, đối với người thường, da lông của tinh hổ có thể tạo thành nhuyễn giáp có độ bền cao cũng như khả năng giữ ấm. Quan trọng nhất, cũng là tạo nên yêu cầu bắt buộc về tinh hạch có trong nhiệm vụ, tinh hạch của tinh hổ cùng vài nguyên liệu khác, thông qua sự chế tạo của các cơ giới sư hệ đặc thù hệ chữa trị, có thể tạo thành một loại cao, mà khi bôi ngoài cơ thể. Có thể khiến xương cốt bị gãy nát liền lại, khai thông và gia tăng sự lưu chuyển năng lượng trong cơ bắp, giúp cường hóa cơ thể.

Nhiệm vụ nghe ra có vẻ đơn giản, chỉ cần bắt một con tinh hổ thú là được, nhưng không phải như vậy. Tinh hổ là lớp tinh thú cấp cao, có thiên phú đặc thù là cường hóa cơ thể, giúp gia tăng cả tốc độ và sức mạnh, khiến sức chiến đấu của tinh hổ so với các tinh thú đồng cấp lớn hơn không chỉ vài lần. Quan trọng hơn là Vương của tinh hổ vừa hoàn thành thức tỉnh

huyết mạch cách đây không lâu, khiến các thế hệ tinh hồ sinh ra gần đây, có nồng độ và hiệu suất sử dụng năng lượng thiên phú đặc thù rất cao. Cuối cùng, tinh hồ vốn là tinh thú thích sống đơn lẻ, nhưng sự xuất hiện của Vương mới đã khiến chúng tập trung lại, sống quần cư. Tất cả những điều trên đã khiến cho nhiệm vụ vượt qua cấp nguy hiểm thông thường, gần tiếp cận với cấp cực kỳ nguy hiểm. Nhiệm vụ treo trên bảng cũng đã lâu, phần thưởng rất hậu hĩnh, nếu có thi thể trọn vẹn còn được thưởng thêm nhiều lần, nhưng vẫn chưa có tổ đội nào bàn giao.

May mắn là khoảng thời gian gần đây, diễn biến của bầy tinh hồ xảy ra tình huống rất bất thường, hiện chưa rõ nguyên nhân. Chúng liên tục di cư, chuyển ra khỏi địa bàn cư trú cố hữu, việc này diễn ra rất vội vã và đồng loạt, chúng ò ạt kéo nhau đi, thậm chí còn chưa kịp tập trung lại đầy đủ cả bầy. Đây là cơ hội hiếm có của các sinh tồn giả.

Tổ đội tinh anh của Mạc Ba Tư có mười lăm thành viên, có ba võ sư, hai người cấp hai, riêng Mạc Ba Tư là võ sư tinh anh cấp 4. Trên đường trở về sau khi hoàn thành nhiệm vụ, họ may mắn phát hiện một cá thể tinh hồ thú cấp 3 đang di chuyển một mình. Họ nhanh chóng quyết định nắm bắt lấy cơ hội, việc vây giết tinh hồ cấp 3 diễn ra vô cùng khó khăn, nó đã vùng vẫy để thoát khỏi hai vòng vây đầu, làm chết và bị thương nghiêm trọng hai thành viên của tổ đội Mạc Ba Tư. Sau khi thoát khỏi vòng vây bắt thứ ba, tinh hồ giết chết thêm một người nữa, nhưng nó cũng đã chịu nhiều vết thương, nghiêm trọng nhất là vết thương lớn ở chân sau do kiếm của một võ sư gây ra, làm sức chiến đấu và tốc độ của nó giảm đi nghiêm trọng, tử vong chỉ là vấn đề thời gian.

Trên đường tẩu thoát cuối cùng, thì tinh hồ đã gặp phải tiểu đội tinh anh của Hoa Đốn. Không mất bao nhiêu công sức, tiểu đội của Hoa Đốn nhanh chóng tiêu diệt tinh hồ đang hấp hối, rồi thu thập chiến lợi phẩm đem về bàn giao. Phần thưởng nhiệm vụ, và khoản thưởng thêm hậu hĩnh do thu thập đầy đủ các bộ phận, tương đương với mấy năm cày cuốc vất vả

của tiểu đội Hoa Đốn, họ vui sướng không thôi, kéo nhau ra thực đường ăn mừng, chuyện trò, khoác lác rôm rả.

Còn tiểu đội của Mạc Ba Tư khi đuổi đến nơi, ngoài vũng máu mờ mờ ra, thì đến cọng lông của tinh hồ cũng không thấy. Các thành viên đều ôm ghen ức ở trong lòng, nhất là khi mất đi hai huynh đệ, còn thêm một người chưa rõ sống chết. Tại thực đường, khi nghe lời khoác lác của tiểu đội Hoa Đốn thì họ không nhịn được nữa, nộ khí xung thiên, quyết ăn thua đủ, nếu không cục tức này có thể khiến họ ghen mà chết.

Đây là màn đối đáp trước khi xung đột tay chân diễn ra, vì nền tảng phương thức chiến đấu của sinh tồn giả là kế thừa võ học từ xưa của địa cầu, nên ngôn từ và hành động cũng có đôi chút lặc thời.

Mạc Ba Tư đứng dậy, bóp nát chén trà trong tay, chỉ vào mặt Hoa Đốn, tức giận nói:

_ Ta không cần biết nhiều, chỉ một lời thôi, hôm nay nếu không đòi được công đạo cho huynh đệ của ta, Mạc Ba Tư này cũng không còn mặt mũi nào mà lặn lội ở vùng sinh tồn này.

Hưởng ứng theo lời của Mạc Ba Tư, các thành viên trong đội đứng lên, tay lăm lăm vũ khí, vài người trên y phục còn chưa khô vết máu, thật hận không thể nào lao tới ngay được.

Hoa Đốn gương mặt tỉnh rụi, thản nhiên như không, nét cười nhếch mép, một tay hạ xuống, một tay nâng ly rượu, giọng châm biếm đối đáp:

_ Không lẽ con tinh thú nào bị thương ở vùng sinh tồn này, cũng đều là Mạc Ba Tư người góp phần. Tinh hồ là do ta giết, phần thưởng cũng là ta lấy, Hoa Đốn ta đường đường chính chính, không làm việc gì sai cả, còn Mạc Ba Tư người, có phải là quá ngang ngược hay không.

Hạ ly rượu xuống, Hoa Đốn nói tiếp:

_ Lâu nay đã nghe nói, bài thiên chương đuổi ruồi của người lợi hại lắm, lại chuyên dùng để vỗ mông Mạc gia, hôm nay gặp mặt, quả nhiên bản lĩnh mặt dày của người, không phải hạn thường a.

Nói xong thì Hoa Đốn cùng đám huynh đệ phá lên cười, có mấy người a dua gần đó cũng cười theo, không khí bàn ăn của tổ đội Hoa Đốn phải nói là vui vẻ hết sức.

Cũng có vài người khác xung quanh âm thầm quan sát, chuẩn bị chờ xem cuộc vui, không biết khoái đao của Hoa Đốn có bao nhiêu lợi hại, nhưng bản lĩnh miệng lưỡi của hắn thật đúng là không tầm thường. Chỉ hai câu đã danh chính ngôn thuận xóa sạch hiềm nghi, lại thuận lợi đẩy cho Mạc Ba Tư tội hồ đồ, vu khống. Quan trọng nhất là câu thứ hai, đánh ngay vào chỗ yếu m4J45F4 trong tâm cảnh của Mạc Ba Tư.

Hắn họ Mạc, tổ tiên của hắn vài đời trước vẫn được xem là một chi của Mạc gia, nhưng vì sa sút, lại không xuất hiện người nổi bật, nên bây giờ đến đời hắn đã bị coi là ngoại tộc, không còn nằm trong gia phả của Mạc gia nữa. Đây là điều ám ảnh, tâm nguyện không yên của Mạc Ba Tư, nhất là năm xưa khi biết mình không thể khai mở được vùng chứa, chấp niệm không cam tâm, hắn đổ bao xương máu mới đạt được vị trí võ sư tinh anh ngày hôm nay, mong nín chút thể diện cho dòng họ. Để rồi lúc này bị Hoa Đốn tóm gọn bởi ba chữ " vỗ mông ngựa". Hắn sao nhịn được, nhưng võ sư nếu tâm cảnh không yên sẽ không vận dụng khí lưu loát được, cường ép sẽ dễ bị phản phệ, vậy mới thấy sự không đơn giản của Hoa Đốn.

Sắc mặt Mạc Ba Tư không còn gì để nói, đội viên trong đội cũng vừa tức giận vừa lo lắng nhìn đội trưởng. Chương thủ của Mạc Ba Tư hơi đưa lên một chút, đúng lúc này bàn tay đặt dưới bàn của Hoa Đốn vung lên, hất cái bàn về phía Mạc Ba Tư, theo sau là khoái đao vẫn luôn đeo bên hông của Hoa Đốn đang chém tới. Vũ khí của đội viên hai bên đều được vung lên.

Chương pháp vừa tụ thế xong của Mạc Ba Tư phải vung ra để đánh nát cái bàn, nhưng nỗ lực hết đà, làm sao đủ sức để kịp thời chống lại ánh đao của Hoa Đốn.

Nói về nhóm người của Vương Lang, Hoa Đốn ra tay thật quá dứt khoát, không ai kịp đề phòng, chỉ có Tô Kinh kịp ra chiêu chặn được vài mảnh nhỏ. Nhưng mảnh gãy chân bàn lớn nhất, tước ra nhọn hoắt, vẫn đang lao về phía Trương Mạn Mạn, mọi người chỉ có thể bất lực ngược mắt nhìn, thanh gỗ nhọn đó sắp cắm thẳng vào gương mặt xinh đẹp của nàng.

Còn Vương Lang vẫn tay cầm đũa tay cầm chén, đang vờ thức ăn cho vào miệng, từ lúc rời khỏi nhà hẳn vẫn chưa ăn gì, mà mấy món này đúng thật quá ngon, nhìn miếng thịt hấp này xem, vừa trắng vừa mềm vừa mịn, thật là ngưỡng mộ đầu bếp quá không thôi.

Bonus: không thích thì đừng đọc

Nhật ký khách sạn hoa anh đào đỏ

Ngày 4: tôi thích những ngày mưa, khi đó khách thuê sẽ ở lâu hơn. Có một ngày mưa thật nhiều, mưa đến tận nửa đêm. Một người đàn ông có gương mặt lạnh lẽo đến thuê. Tôi hỏi ông có muốn lấy phòng gia đình không. Ông nói không vì chỉ đi một mình. Tôi nói nếu vậy thì chỉ còn phòng đôi thôi, giá cao hơn một nửa. Có lẽ vì mưa nên ông lạnh lẽo đồng ý, dù không vui. Còn tôi thì vui vì lời cảm ơn của người phụ nữ và ba đứa bé, lâu rồi mới có một đêm họ không phải đứng nhìn ông lạnh lẽo ngủ. Tất nhiên thêm một nửa tiền thuê khiến tôi vui nhiều hơn.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 62: Chấp Pháp Giả

Trong ánh mắt sững sờ của mọi người, Vương Lang đưa tay qua, dùng đũa kẹp mảnh gỗ chỉ cách tròng mắt của Trương Mạn Mạn chưa tới một đốt ngón tay, để xuống mặt bàn. Lấy đầu đũa chùi chùi vào khăn ăn vài cái, rồi tiếp tục ăn tiếp. Phía bên kia, khoái đao của Hoa Đốn đang vung tới bỗng lệch qua một bên, Mạc Ba Tư chớp lấy cơ hội, lùi lại một bước rồi tiếp tục vung chưởng đánh tới, đội viên hai bên cũng bắt đầu tham chiến, bàn ghế đổ gãy khắp nơi, hai bên chiến đấu kịch liệt, tình thế rơi vào giằng co. Đương nhiên đường đao bị lệch của Hoa Đốn, cũng là tác phẩm của Vương Lang. Thấy Tô Kinh nhìn mình đang định lên tiếng, Vương Lang khẽ nhắm mắt, nhẹ lắc đầu, Tô Kinh đành im lặng, Vương Lang cố gắng gấp cho đến miếng cuối cùng.

Tình huống trong thực đường vô cùng đặc sắc, vòng người xung quanh hò reo, chính giữa là một nhóm khoảng ba mươi người lấy Hoa Đốn và Mạc Ba Tư làm trung tâm, đánh nhau loạn xạ, tiếng đao kiếm va vào nhau, tiếp la hét ầm ĩ, thỉnh thoảng còn văng ra tiếng mảnh chửi thô tục. Cách chiến trường đó một khoảng vài bước chân, một bàn sáu người giống như thế ngoại cao nhân, lẳng lặng ngồi ăn uống, không mần tới xung quanh. Có thiếu nữ xinh đẹp khoảng mười bảy, mười tám tuổi, tay nâng ly trà chăm chú nhìn một thiếu niên đang ăn như hổ đói, thỉnh thoảng thiếu nữ còn gấp vài miếng ngon bỏ vào chén thiếu niên, không khác gì mẹ hiền chăm con.

Tình thế diễn ra như thế này, là nhờ đến tài năng lớn nhất, đặc biệt nhất của Mỹ Mỹ, tài ăn và ngủ. Khi vừa bước vào doanh trại, lỗ mũi nó khịt

khịt lên một chút, vội vàng truyền âm tới Vương Lang, nói là đi hưởng thụ vị nhân sinh, sau đó mất dạng về hướng nhà bếp của thực đường.

Nhờ công lớn đó của Mỹ Mỹ, Vương Lang tranh thủ được một khoảng thời gian để hấp thu năng lượng tinh thuần vào vòng sáng, có lẽ nhờ đặt trong vòng sáng xanh dương, nên tốc độ hấp thu của Vương Lang nhanh hơn nhiều, chưa tới nửa ngày đã lấp đầy được vòng sáng đầu tiên nhỏ nhất, thêm một chút nữa ở vòng thứ hai.

Nhiều đó thôi là đủ để Vương Lang sai rồi, khi tranh cãi mới nổ ra, Vương Lang theo thói quen, bật vòng không chế, dùng năng lượng tinh thần để thăm dò, mặc dù cảm đầu ăn uống nhưng hẳn nắm rõ mọi việc trong thực đường như lòng bàn tay.

Những mảnh vỡ bay tới mang theo khí của võ sư cấp bậc tinh anh đối với người bình thường đúng là nguy hiểm chết người, nhưng với cơ giới sĩ thì chẳng là gì cả, chỉ dùng vòng năng lượng tinh thần bảo hộ thôi là quá đủ để ngăn rồi. Vương Lang cũng vậy, nhưng hẳn nghĩ làm thế là quá khoa trương, dù sao xung quanh cũng chỉ là những người bình thường, nên mới vờ dùng đũa để bắt lấy.

Người vô tình, kẻ hữu ý, trong mắt mọi người thuộc tổ đội của Tô Kinh, Vương Lang bây giờ là cao thâm không lường được, nếu đối lại, mảnh gỗ đó chắc đủ xuyên qua họ tới mấy lần, đừng nói là hành động ngăn cản tùy tiện của Vương Lang. Vài người "thâm sâu" hơn còn liên tưởng đến đôi đũa không chút sứt mẻ của Vương Lang, đây phải chăng là cảnh giới võ học như trong huyền thoại, dùng nhanh liễu để chống lại đao thương hay sao.

Có người khế liếc đám đông vây quanh s60D8jy đang hò reo cổ vũ, thỉnh thoảng phải tránh trước né sau, thậm chí còn bị thương do văng mảnh, kiêu ngạo mà lắc đầu, nơi đây mới là an toàn nhất nha, cảm giác nâng chén trà giữa muôn trùng kiếm địch, chính là đây sao, thật là cảm khái

quá đi mà, nếu thêm cái quạt phe phẩy thì đúng là hợp cảnh mà, nghĩ là làm,có người không có quạt thì thay bằng đui gà, gió thì không có nhưng mỡ văng ra thì không thiếu.

Chợt Vương Lang khựng lại, có gì đó vừa lọt vào vùng tinh thần cảm nhận của hắn, hắn chỉ vừa loáng thoáng cảm nhận được, vấn đề là vừa nhận thấy thì biến mất ngay. Trực giác báo hiệu sự nguy hiểm, Vương Lang khếch đại vùng không chế của mình, lập vòng bảo hộ, tay từ từ hạ chén xuống, không ngừng cảm nhận sóng tinh thần xung quanh, các giác quan đều tập trung hết mức. Mình lại quá chủ quan rồi, Vương Lang thầm nhủ.

Đúng là có nguy hiểm, nhưng sự nguy hiểm đó không hướng vào hắn. Một bóng mờ màu đen vụt xuất hiện trong thực đường, nhanh như chớp len lỏi vào đám người đang ẩu đả. Khoảnh khắc sau, Hoa Đốn và Mạc Ba Tư dừng lại, xung quanh hai người bọn họ, đám đội viên ngã như rạ cùng lúc. Tất cả mọi người trong thực phòng đều im lặng kinh ngạc, gần như nín thở. Bỗng một người chỉ tay lên trên, rung rung nói:

_ Dạ..khách, là dạ khách.

Lơ lửng trên không trung của thực phòng, một người mặc áo choàng đen phủ kín, đeo mặt nạ đen trên mặt, khí thế hoàn toàn thu liễm, đôi mắt lạnh lẽo ẩn hiện dưới lớp mặt nạ, phát ra một giọng nói trầm khàn:

_ Người nào loạn, đến hình đường, những người khác,giải tán.

Không một âm thanh nào khác vang lên, mọi người im lặng làm theo, nhiều người sau khi rời khỏi thực đường, về tới phòng riêng của mình mới dám thở mạnh một hơi.

Vương Lang cũng hòa vào dòng người rời khỏi thực đường, hắn cố tình tránh mặt, không đi chung với tổ đội Tô Kinh, hắn có một cuộc hẹn cần phải đến.

Khi ra lệnh xong, thân ảnh người áo đen mờ dần rồi biến mất, trước lúc đó một tin nhắn được truyền âm đến Vương Lang, vang trong đầu hẳn là giọng trầm khàn vừa nãy: " Nửa tiếng nữa, hiện diện tại hình đường "

Vương Lang không thích đánh bạc với bản thân, những việc không nắm chắc hẳn sẽ không tùy tiện đâm đầu vào. Việc đầu tiên hẳn làm là tìm hiểu tung tích của người vừa rồi, việc cũng không khó lắm, lúc mọi người định thần lại cũng là lúc những lời bàn tán vang ra.

Dạ khách là tên của một tổ đội cũng là tên chung của các thành viên trong tổ đội đó. Tổ đội gồm sáu người, luôn đi theo chấp pháp giả của vùng sinh tồn. Nhiệm vụ của họ là đại diện cho nhân loại giám sát sự thực thi của hiệp định ban đầu.

Chấp pháp giả là chức vụ truyền thừa, một đời đều được chọn ra bởi chấp pháp giả đời trước. Tại thế lực nhân loại trong vùng sinh tồn, mệnh lệnh của chấp pháp giả là cao nhất, thậm chí vượt qua tiếng nói của liên minh hay các đại gia tộc, còn tổ đội sáu người dạ khách là người thực hiện mệnh lệnh đó.

Thân phận của chấp pháp giả là tuyệt đối bí mật, số người có thể biết chỉ đếm trên đầu ngón tay, đều thuộc tầng cao nhất của nhân loại. Còn tổ đội dạ khách là do đích thân chấp pháp giả chọn lựa, từ trước đến nay luôn duy trì ở con số sáu người, không thêm hay bớt.

Năng lực, độ tuổi, giới tính, tên gọi....của chấp pháp giả luôn là bí mật. Nhưng chưa từng có ai nghi ngờ về năng lực của chấp pháp giả, kể cả tinh thú cấp cao cũng không dám tùy tiện chọc giận, số lượng tinh thú vương phạm luật, chết trong tay chấp pháp giả không phải chỉ một hai.

Tương tự, nhân loại cũng vậy, trước đây, khi hiệp hội sinh tồn giả chưa được thành lập, đã từng có trường hợp vài gia tộc hợp tác với nhau, đưa lượng lớn cơ giới sĩ và thiết bị cơ giới cấp cao vào vùng sinh tồn, trong đó

cũng có vài cơ giới sĩ cấp hoàng kim, mục đích là muốn khai thác qui mô lớn một mỏ nguyên liệu cao cấp họ tìm được.

Kết quả là có đi mà không có về, theo lời những người bình thường còn sống sót kể lại, cuộc chiến diễn ra nhanh chóng, chỉ một mình chấp pháp giả ra tay, dạ khách chỉ làm người dọn bãi. Từ đó các gia tộc đành phải thành thật tuân theo hiệp ước, một tiếng ho cũng không dám phát ra.

Từ trước đến nay chỉ có duy nhất một người có thể không tuân theo qui định, thoải mái đi khắp mọi nơi, tiếp xúc với tinh thú trong vùng sinh tồn, lại đặc biệt được hoan nghênh chào đón, có người còn thấy người đó vui chơi với hơn chục tinh thú vương cùng lúc. Vấn đề là chồng của người đó lại là đời chấp pháp giả duy nhất chủ động công khai danh tính của mình. Cả tinh thú và nhân loại đều nhắm mắt cho qua, không bên nào nói tới luật lệ cả, lý do chung là, coi như vợ đi đến chỗ làm thăm chồng, chuyện nhà người ta, bàn làm gì. Cặp vợ chồng đó là ai hẳn mọi người đều đã đoán ra rồi.

Trường hợp vừa nói trên coi như không tính. Là người thực thi luật thì bản thân cũng phải tuân theo luật. Bản thân chấp pháp giả và tổ đội dạ khách tuyệt đối không phải là người đã khai mở vùng chứa, lý do cho năng lực của họ là điều bí mật, chỉ có thể nói rằng, vị trí của họ là giấc mơ, là cái đích cao nhất muốn hướng tới của những người bình thường.

Không biết thì thôi, biết rồi thì Vương Lang lại càng phát hoảng, rõ ràng mình đã phạm vào điều luật không khai mở vùng chứa quang trọng nhất, đã vậy còn thêm tội giả mạo thành viên hiệp hội sinh tồn giả, nếu tính luôn đến lệnh cấm tiếp xúc thì Mỹ Mỹ nhà mình còn tự xưng là thần thú đó nha. Pháp luật nghiêm minh, tội chồng thêm tội, búng tay một cái Vương Lang ra quyết định, giải quyết tình trạng này chỉ có một cách thôi, đó là trốn.

Tam thập lục kế, tẩu vi thượng sách, quyết định rồi thì phải nhanh chóng làm, như có thần giao cách cảm, Vương Lang chạy vào bếp tìm Mỹ Mỹ, quả nhiên vừa tới gần đã nhận được truyền âm của nó. Không nói nhiều, hai huynh đệ dứt khoát ngay lập tức lên đường, lúc ngoái đầu nhìn mông hõn độn trong nhà bếp, Vương Lang thầm nghĩ, sợ là chờ thêm chút nữa sẽ gánh thêm tội bỏ đói cả doanh trại, bụng con hàng này có khi nào cũng không đầy như vòng sáng xanh dương của mình không.

Việc canh phòng của doanh trại cũng không cần mật lắm, Vương Lang dễ dàng tìm cơ để thoát ra, để Mỹ Mỹ tàng hình ngồi trên vai, Vương Lang chọn một hướng rồi cắm đầu chạy, còn vận dụng một chút năng lượng tinh thuần để gia tốc. May là ở trạng thái vô hình mức năng lượng mà Mỹ Mỹ mượn cũng thấp đi. Vương Lang vẫn có thể cân bằng giữa việc hấp thu và hao tổn.

Khoảng lúc nửa đêm, tuy đã rời khỏi doanh trại một khoảng khá an toàn, nhưng Vương Lang vẫn không giảm tốc độ, có năng lượng sinh mệnh trao đổi của Mỹ Mỹ, hẳn không cảm thấy mệt, hẳn định sẽ không dừng lại cho đến khi tìm thấy tinh thú hệ phi hành. Chủ quan chính là thiếu thận trọng, hậu quả của nó không bao giờ là tốt. Thời gian gần đây Vương Lang thật đã chủ quan quá nhiều rồi, hẳn tự hứa với lòng từ giờ không chủ quan coi nhẹ bất kỳ việc gì nữa, phải như vậy mới có thể hoàn thành nhiệm vụ của sư phụ, tâm nguyện của bản thân. Lòng quyết tâm làm hẳn tự tin hẳn lên.

Nghĩ tới đây, lúc nhìn về phía trước thì hẳn xem té xấp mặt, gần đây mà có cục đá nào vừa tay chắc Vương Lang sẽ cầm lấy đập ngay vào đầu. Ông trời có trêu người quá không, con vừa mới tự hứa đã đập con thêm phát nữa rồi.

Trước mặt Vương Lang có bảy người, sáu người đứng xung quanh khoát áo choàng đen, đeo mặt nạ đen âm trầm đứng nhìn hẳn. Người đứng ở

giữa thì quay lưng, ung dung đứng chấp tay ngắm nhìn bầu trời. Có ngu đến mấy thì cũng biết đám người đó là ai, nguyên bộ xạ a.

Bonus:

Nhật ký khách sạn hoa anh đào đỏ

Ngày 5: hột mít là tạp vụ của khách sạn, cô đã hơn 40 và luôn nói dối về tuổi của mình. Cô hay khoe khoang về người yêu sống ở nước ngoài của mình. Những lúc vậy cô luôn tỏ ra đặc ý. Lần nọ tay bảo vệ mới nói rằng hột mít nói dối, người hột mít quen là tay vô công rồi nghề sống gần đây, chính người trên cây phía trước nói cho hăn biết. Tôi không thích người nhiều chuyện nên bẻ đi cái kính đen gọng vàng của hăn. Thế là hăn không ra khỏi tầng hầm được. Hột mít vẫn đặc ý như xưa.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương
www.dtv-ebook.com

Chương 63: Dạ Khách Số 6

Một giọng nói nam giới vang lên, âm thanh này được hòa cùng với khí nện vang vọng khắp nơi trong không khí, Vương Lang không thể xác định nó đến từ ai:

_ Đây là hội đồng phán xét của chấp pháp giả, ta là dạ khách số bốn, thành viên chấp pháp của hội đồng, từ giờ người chỉ được trả lời đúng hoặc sai, mọi lời nói khác đều không được tính. Câu hỏi đầu tiên, tên người là Vương Lang.

Vương Lang thật nản lòng, biết là mấy ngài chấp pháp nghiêm minh rồi, nhưng có cần làm lớn vậy không, mở luôn phiên tòa ở nơi đồng không mông quạnh này. Ta chỉ là đứa trẻ vô tri, vô tình đi lạc ở đây thôi mà, thật không có biết gì đâu. Nghĩ nhiều cũng vô ích, Vương Lang chỉ có thể chấp hành theo, một chút suy nghĩ phản kháng vừa hiện ra đã bị dẹp bỏ ngay, dù không cảm thấy vùng không chế tinh thần của bảy người này, nhưng hẳn chắc chắn, chỉ một đầu ngón tay của họ, cũng đủ khiến mình ra đi mấy lần rồi. Vương Lang đáp:

_ Đúng.

Không gian vang lên câu hỏi kế tiếp:

_ Người không phải là thành viên của hiệp hội sinh tồn giả.

Chết tiệt, có cần vào chủ đề chính nhanh vậy không, sao không hỏi thêm bao nhiêu tuổi, nhà ở đâu, ba mẹ làm gì, có sở thích, nguyện vọng gì không, ta nguyện chăm chăm trả lời từng câu a. Chỉ cần sao đúng như lời

Mỹ Mỹ nói, họ không nhìn được vùng chứa của mình, vậy may ra vẫn còn đường thoát. Vương Lang lí nhí trả lời, cố tỏ vẻ vô tội không biết gì.

_ Đúng.

Lại là giọng nói vô tình đó:

_ Bị cáo đã xác nhận, tội trạng là giả mạo và xâm nhập hiệp hội sinh tồn giả. Áp dụng hình phạt số 0 2. Người chấp pháp, dạ khách số hai. Phản bác vô hiệu, chống cự tăng gấp đôi, tiếp tục sẽ tiêu diệt. Chấp hành lập tức.

Trong vẻ mặt ngơ ngác của Vương Lang, dạ khách đứng thứ hai từ bên trái qua, đưa tay lên, ngón trỏ chỉ về phía Vương Lang. Từ đầu ngón tay, một đốm sáng màu đỏ hiện ra, tỏa sáng rồi thu liễm lại, dài ra thẳng ra phía trước. Rồi tạo thành một thanh trụ tròn dài khoảng một mét, phát ra ánh sáng mờ mờ màu đỏ, dính vào đầu ngón tay, hướng về phía Vương Lang. Sau đó tại điểm tiếp xúc với đầu ngón tay có chút ánh sáng lóe lên. Thanh trụ màu đỏ đó bay ra cắm thẳng vào bả vai trái của Vương Lang. Nó không xuyên qua mà hòa vào da thịt của Vương Lang.

Như một người vô tội bị hành hung, Vương Lang la hét thảm thiết. Cảm giác lúc này của Vương Lang cũng bình thường thôi, không có gì phức tạp hết, chỉ giống như lấy một cái mũi đục bị tà đầu, nung đỏ lên, rồi lấy búa đóng nó xuyên qua bả vai, không có gì để mà khó hiểu. Nếu muốn mọi người đều có thể tùy tiện làm thử, không ai ngăn cản.

Còn Vương Lang thì hiểu thêm một điều về thang hình phạt của chấp pháp giả, hình phạt số không hai, tức là có hai thanh, đơn giản đến không ngờ.

Khi hai vai trái phải đều đã ăn đủ, Vương Lang gục xuống đất, ngất xỉu. Thanh trụ màu đỏ này nóng như lửa đốt, không chỉ tác động vào một điểm, nó lan ra như thiêu đốt các phần da thịt kề bên, hẳn không chịu nổi cũng bình thường.

Sau cái mặt nạ vô tình màu đen, từ người đứng thứ sáu từ trái qua, một giọng nữ nhỏ nhẹ cất lên, lần này chỉ là nói chuyện bình thường, không có sự hòa âm của khí:

_ Nhị ca ra ra tay có nặng quá không, hỏa nguyên tố tác động rất đau đớn và kéo dài, đứa trẻ này sợ không vượt qua được.

Người trả lời chính là vị dạ khách số bốn vừa nãy, giọng nói hòa hoãn:

_ Đừng trách số hai, chúng ta chỉ làm theo luật thôi, biết đâu lại là tốt cho đứa trẻ này, hi vọng về sau hẳn sẽ biết tôn trọng vùng sinh tồn hơn.

_ Đi thôi, tiện tay thế đủ rồi, ta còn việc chính phải làm. Để hẳn năm đó, nơi này vẫn thuộc vùng đình chiến, không có chuyện gì đâu.

Người lên tiếng chính là dạ khách số một theo thứ tự đứng. Người trung niên mặc bào trắng đứng ở giữa đang chấp tay, nãy giờ vẫn không nói gì, quay người lại nhìn Vương Lang đang nằm một chút, rồi lại quay đầu nhìn về hướng khác, thờ nhẹ nói:

_ Đi thôi.

Rồi nhóm bảy người cùng vút bay về một hướng. Dẫn đầu là ngài chấp pháp giả.

Một lát sau, giữa nơi đồi nguyên hoang vắng của vùng sinh tồn, lúc này cũng đã qua nửa đêm một khoảng, một thiếu niên ngóc đầu lên, lén lút nhìn xung quanh, rồi lồm cồm bò dậy, phui phui áo quần, vẻ mặt hí hửng, tự lầm bầm, " may là ca thông minh, giả chết vượt ải, không thì lòi ra thêm mấy cái hình phạt 03, 04 thì khổ rồi "

Vương Lang truyền âm cho Mỹ Mỹ, " cũng là năng lượng sinh mệnh của đệ lợi hại, coi như ca thiếu đệ thêm một lần ", lúc này Mỹ Mỹ vẫn đang

vô hình ngũ trên vai Vương Lang, nó âm ừ một chút rồi lại tiếp tục ngũ tiếp.

Thật ra lúc này là Vương Lang ngất xỉu thật, cảm giác bị thiêu đốt như vậy thật quá sức chịu đựng bình thường. Nhưng hẳn chỉ xỉu vài giây thôi, năng lượng sinh mệnh ồ ạt của Mỹ Mỹ tràn vào đã giúp hẳn rất nhiều.

Kiểm tra hai vai, cơ bản là không có tổn thương gì hết, chỉ có một chút cảm giác khác lạ, hình như vẫn còn năng lượng dư thừa từ trụ tròn màu đỏ đó phát ra, cảm giác hơi nóng ấm. Có lẽ theo thời gian sẽ nhanh tan thôi, biến hóa này không liên quan đến thể chất nên năng lượng sinh mệnh không có tác dụng.

Hẳn cũng nghe được màn đối thoại vừa này, thì ra đám người đó chỉ là tiện đường thôi. Cũng tại hẳn xui xẻo, nhắm mắt chọn đại mà cũng chung đường với bọn họ, cái gì mà tôn trọng vùng sinh tồn chứ, nguy hiểm lớn nhất của ta chính là mấy người đó. Nhưng giờ thì không sao rồi, cứ chọn hướng ngược lại với bọn họ mà chạy là được rồi. Phải nhanh chóng làm xong những việc trong dự tính, gặp sự cố nhiều quá rồi. Tạm biệt chấp pháp giả, không hẹn ngày gặp lại.

Giống như khi đi học, hết tiết một thì còn tiết hai, tiết ba, tiết bốn, hết ngày hôm nay thì còn ngày mai ngày mốt. Khi học trò đã hiểu thông kiến thức được mUxBYMz dạy thì giáo viên lại đưa ra bài mới. Giống như có ông đầu hói nào đó đã từng nói, học, học chữa học đẽ.

Wương Lang đang định đi thì một âm thanh vô tình vang vọng:

_ Ta nói với các người rồi, tiêu tử này không phải hạng vừa đâu, sao? số sáu, còn muốn nói tốt cho hẳn không thôi.

Wương Lang nổi da gà toàn thân, tới gót chân cũng nổi, cúc hoa co lại, mắt giựt giựt nhìn lên trên, thấy bảy người đang lơ lửng, sáu đen một trắng, tay hẳn rung rung chỉ lên trên, run run nói:

_ Sao..sao các người quay lại rồi?

Dạ khách số bốn nhìn chấp pháp giả mặc bào trắng một cái rồi buông ra một câu, chỉ dùng giọng thường, không hòa với khí:

_ Đi nhằm hướng.

Vương Lang không phục, tuyệt đối không phục, mặt hấn nhấn như miếng bùi nhùi, ức khốc không ra nước mắt, không chỉ vì hấn, mà còn vì người trong thiên hạ. Mấy ngài quyền cao là thế, được trọng vọng là thế, vậy mà lại làm ăn kiểu này sao, nói nhằm là nhằm, uống cho nhân loại đặt niềm tin vào các ngài, chẳng lẽ cuối tháng cầm lương mà không tự vấn lương tâm. Với lại có việc gấp thì cứ đi luôn đi, ráng hoàn thành cho nhanh, dừng lại ở đây làm gì, ta chỉ là đứa trẻ bình thường thôi, không cần phải quan tâm quá mức đâu.

Số bốn cũng không nói gì thêm, không lẽ nói là bảy người bọn họ dùng tâm cơ, sài kế điệu hổ ly sơn với đứa trẻ này, mặt mũi tuy che lại rồi nhưng mặt nạ thì cũng phải giữ chứ, dạ khách số bốn vào luôn việc chính:

_ Áp dụng hình phạt số 108, người chấp pháp, dạ khách số sáu, chấp hành ngay lập tức, mọi phản đối đều vô hiệu.

Xong rồi, xong thật rồi, Vương Lang lắc đầu cam chịu. Không hai là hai cây, một không tám...nghĩ tới con số này thì Vương Lang không muốn nghĩ nữa, sau vài cây đầu thì mình sẽ ngắt xiu, rồi sẽ bị cấm thêm trăm cây nữa. Đây không phải là phạt, đây là già đậu xanh nấu chè mới đúng.

Khi Vương Lang đang tuyệt vọng thì một giọng cười nữ nhân lạnh lãnh vang lên, dạ khách số sáu cởi ra áo choàng đen và mặt nạ. Lộ ra một mỹ phụ khoảng hơn 30, dung nhan chính mùi, thân hình tuyệt mỹ, sợ là mấy thiếu nữ đôi mươi phải thẹn không bằng. Mỹ phụ nhân đó mỉm cười nói với Vương Lang:

_ Đừng nghe, bọn họ dọa người đó, mặc cái này vào, tạm thời người thay ta giữ vị trí dạ khách số sáu.

Nói rồi mỹ phu nhân ném bộ đồ cùng mặc nạ vẫn còn vương mùi nữ nhân cho Vương Lang, còn ân ý nhắc nhở " do không có dư nên tiêu đề chịu khó chút, có mùi lạ cũng đừng giận nha." nói rồi nở nụ cười như hoa như ngọc, đúng là yêu phụ mà, câu dẫn không thôi. Chỉ tiếc là Vương Lang đầu đất nhà ta vẫn chưa hết há mồm ngạc nhiên, không biết hưởng thụ.

Xong rồi mỹ phu nhân quay lại nói với những người khác:

_ Số sáu xin đi trước, hẹn gặp lại mọi người.

Chấp pháp giả vung tay, hiện ra một ngôi sao màu trắng sáng lấp lánh. Ngôi sao nhanh chóng hóa thành thiết bị cơ giới hình dáng như một chiếc cổng vòm, không gian chính giữa chiếc cổng nhấp nhô như mặt hồ. Không nói thêm, mỹ phu nhân bay vào cách cổng đó, thân ảnh nhanh chóng biến mất sau màn không gian. Sau đó cánh cổng biến mất, trở về hình dạng ngôi sao, lúc này thì ánh sáng của nó không còn lấp lánh như lúc trước nữa, âm ỉ hơn nhiều. Thu ngôi sao lại, chấp pháp giả mặc áo bào trắng nhẹ nhìn Vương Lang rồi nói:

_ Không hỏi, không nói, chỉ cần làm theo lệnh là được. Vương Lang đúng không, từ giờ người là dạ khách số sáu. Mặc áo bào vào đi.

Nói rồi chấp pháp giả lại vung tay lên, lần này hiện ra là một ngôi sao sáng lấp lánh màu vàng kim, nó nhanh chóng biến thành một phi thuyền lớn hình đĩa bay. Cửa chính mở ra, mọi người cùng tiến vào, Vương Lang mặc đồ xong cũng lục đục vào theo, Mỹ Mỹ vẫn đang ngủ ngon trên vai hẳn.

Bonus: Nhật ký khách sạn hoa anh đào.

Ngày 6: tôi ghét tay chủ nhà hàng đối diện, ông nội tôi cũng ghét hẳn, không ai trong gia đình tôi từng bước chân vào đó cả. Ông nội từng nhờ bạn của ông vào "nói chuyện" với hẳn. Giờ người đó đang sống trong phòng chứa rượu của hẳn. Có lần con mèo của tôi chạy vào nhà hàng đó, khi về nó no căng bụng và ngủ rất lâu. Khốn kiếp, lâu nay dù cố đến mấy tôi vẫn không thể khiến nó ăn no, rốt cục thì trong nhà hàng đó có bao nhiêu người.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 64: Tìm Hiểu Thị Trường

Phi thuyền này là thiết bị cơ giới hoàng kim cấp 4, là phẩm cấp rất cao. Nên nhớ phi thuyền của gia tộc mà Lý Bá đang sử dụng chỉ mới thuộc cấp bạch ngân thôi. Yêu cầu chung của những phi thuyền cấp hoàng kim là có thể di chuyển ngoài không gian, trang bị vũ khí từ cấp bạch ngân trở lên, và có khả năng tự phục hồi ở mức hao tổn thấp. Thông thường một phi thuyền như thế này có thể làm nơi đóng quân của một chi quân đội hơn 500 người, vừa rèn luyện, sinh hoạt và chiến đấu. Đó là mới nói tới những phi thuyền cấp hoàng kim đạt chuẩn cấp 1, còn phi thuyền cấp 4 này các tính năng có lẽ còn ưu việt hơn nữa. Vậy mà luôn luôn chỉ có 7 người trong danh sách phi hành đoàn thôi, nên không gian phải nói là rất rộng rãi, thoải mái.

Vương Lang được phân vào khoang số 06 là khoang cá nhân của mỹ phu nhân - dạ khách số 6 tiền nhiệm lúc trước. Vương Lang được dặn là chỉ nên ở trong khoang của mình thôi, nếu không có việc gì quan trọng thì không nên làm phiền người khác, sáng bảy ngày sau tập hợp tại phòng trung tâm nhận lệnh mới. Chỉ vậy thôi, không ai hỏi han hay dò xét gì Vương Lang cả, mà hẳn cũng nghiêm túc tuân thủ lệnh không hỏi, không nói.

Đóng cửa khoang cá nhân lại, Vương Lang vẫn như người trong mơ, cú trở mình này thật là quá nhanh đi, dùng một cái từ một kẻ phạm tội lại trở thành thành viên của đội chấp pháp giả. Cái này đúng là thế sự khôn lường mà, bộ máy chính quyền này thật làm người ta lo lắng, bước đi này là lợi hay hại đây.

Bỏ lại những hồ nghi sau lưng, dù sao việc cũng đã xảy ra, đành đi một bước tính một bước thôi. Vương Lang bắt đầu dò xét nơi ở mới của mình.

Gọi là khoang cá nhân nhưng thật sự nó không khác gì doanh trại thu nhỏ, có nhà bếp, phòng ăn, nhà vệ sinh, phòng ngủ, phòng khách... Còn có cả phòng luyện tập và giải trí nữa, thật quá tiện nghi đi. Những vật dụng sinh hoạt đều đầy đủ, tất cả đều là thiết bị có phẩm chất tốt, ví như cái màn hình truyền tải thông tin trong phòng giải trí, Vương Lang thấy nó còn to hơn cái đặt ở quảng trường trung tâm La Đông thành của hắn. Còn những vật dụng cá nhân của vị mỹ phu nhân kia, đều được gói ghém cẩn thận. Biết đây chỉ là tạm thời nên Vương Lang cũng không muốn đụng chạm.

Thứ làm Vương Lang phấn khởi nhất chính là thiết bị công tinh thần trong phòng ngủ, nhìn là biết nó tốt hơn cái La Thần cho hắn, mà nó cũng đã chung số phận với cái phi thuyền kia rồi. Cái nhiệm vụ tại vùng zone s kia vẫn làm hắn cần rút bữa giờ, tiền mà để lâu không kiếm cũng là có tội đó.

Nhưng có một việc hắn phải giải quyết trước đã, đó là mấy chục vòng sáng trống không đang nằm trong vùng chứa, nếu không nạp đầy thì khó mà khắc mạch để kiếm tiền. Mỹ Mỹ thì bỏ rơi hắn trong phòng ăn rồi, công nghệ thật tiện nghi, chỉ cần ấn nút chọn món thì thức ăn sẽ được tự động chuyển tới ngay, đây là hạnh phúc quá lớn đã đến trong cuộc đời của Mỹ Mỹ. Dù sao vẫn là đang ở trong nhà của người khác, Vương Lang dặn Mỹ Mỹ không nên lộ thân ảnh ra, cứ tàn hình mà ăn là được rồi, nếu việc nhỏ vậy mà cũng làm khó được, thì Mỹ không cần phải mập có ích như vậy rồi.

Giải quyết xong cục nợ hút năng lượng đó, coi như vai nhẹ đi một chút rồi, nhưng nếu chỉ dựa vào tốc độ hấp thu như thế này thì vẫn không đủ, cần tìm thêm cách khác thôi.

Mở màn hình lên, đọc thông tin giới thiệu về phi thuyền và công việc, bỏ qua mấy phần giới thiệu khô khan, mắt Vương Lang bỗng sáng rực khi thấy phần nói về quyền lợi của dạ khách, mà nội dung chính là nói về tiền lương được lãnh, đây chính là chức nghiệp hợp pháp, mà đã là công việc thì phải có lương. Mức lương cơ bản mỗi tháng của chức vụ dạ khách là 5 thanh năng lượng cực phẩm, vị chi mỗi năm là 60 thanh.

Cực phẩm, tinh phẩm, tốt, khá, trung bình, vậy là tương đương với sáu trăm ngàn thanh năng lượng cấp trung bình, đủ để nạp sáu mươi vòng sáng. Chặc chặc, Vương Lang không biết liệu có thể xin công tác trường kỳ tại vị trí này hay không, đái ngộ thế này đừng nói là quần áo choàng, bắt hãn chùm mười cái mền lên người hãn cũng chịu. Tìm thêm chút nữa thì Vương Lang trừng mắt, chấn động còn hơn lúc tỉnh lại thấy bầy tinh thú đang nhìn mình.

Các đời thế hệ dạ khách số sáu trước hãn, tính luôn vị mỹ phụ nhân tiên nhiệm, đã hơn 80 năm rồi chưa lĩnh lương, đúng hơn là chưa rút tiền ra khỏi tài khoản cố định dành cho dạ khách số sáu. Một tháng sáu trăm ngàn, nhân cho mười hai tháng, rồi nhân cho tám mươi.

Quá chấn động, Vương Lang không biết làm gì, hãn chạy như điên vào phòng ăn, kêu Mỹ Mỹ hiện hình ra, đấm đá nó một trận túi bụi, rồi khoan khoái trở về tính toán tiếp. Tội cho Mỹ Mỹ đang ngơ ngác nức nở trong phòng ăn, khóc nhiều tới mức đĩa đồ xào cũng thành món canh, nó vừa húp sùm sụp vừa khóc.

Nhờ tiểu đệ tốt, Vương Lang đã bình tâm trở lại, suy xét một hồi, hãn thấy điều này cũng không quá ngạc nhiên lắm. Các dạ khách cũng như chấp pháp giả đều không khai mở được vùng chứa, họ có cách khác để hấp thụ và sử dụng năng lượng tinh thuần. Còn nếu cần để tiêu sài, thân phận bí mật của họ là rào cản rất lớn, mà thân phận thật của họ chắc cũng không tầm thường, mấy thứ tiêu sài cấp thấp chắc không cần, ở đây đều đủ cả. Còn những món cấp cao, vùng sinh tồn này chính là kho báu lớn nhất, cần

gì chạy đi chỗ khác để kiếm, quan trọng hơn họ đều là cao nhân khổ tu, nhờ máu và mồ hôi mới có được ngày hôm nay, coi khinh vật chất cũng là bình thường. Vậy thì đành để tiện nghi cho người thấp kém, chưa thoát khỏi vòng danh lợi như Vương Lang thôi, mấy ngài cứ tại thượng hưởng hưởng nhang trầm đi, đồ cúng để con ăn dùm cho.

Đấu tranh tư tưởng một hồi, Vương Lang quyết định chỉ "đại diện" rút ra một năm tiền lương thôi, chuyển vào tài khoản chính trong zone s của mình, cụ thể là 60 thanh năng lượng cực phẩm, nhiều đó là đủ rồi, không nên tham lam quá, dù sao vẫn còn 7 ngày nữa, lúc đó hốt cú chót cũng chưa muộn mà.

Thu xếp xong mọi thứ, Vương Lang nhập tinh thần ấn ký vào công tinh thần, tiến nhập vào zone s.

Việc đầu tiên là rút ra sáu mươi thanh năng lượng khỏi tài khoản. Cực phẩm đúng là cực phẩm, vùng chứa của Vương Lang nhẹ nhàng hấp thụ nó như kem que tan chảy, không gặp chút trở ngại nào,

Hấp thu xong hết, Vương Lang lại vò đầu bứt tai, với người đã khai mở bình thường, trung bình mỗi thanh năng lượng cực phẩm là đủ cho 1 vòng sáng, sáu mươi thanh là được sáu mươi vòng, vậy mà hãn chỉ mới đầy được năm vòng, chưa được một nửa của vòng thứ sáu, tính ra cho tới hôm nay, cuộc đời ngắn ngủi của hãn chỉ gặp toàn thứ ham ăn bụng bự. Không lẽ phải nghèo hoài cả đời hay sao.

Kế tiếp là đọc tin nhắn của hai tên tiểu đệ La Thần và Lý Bá, La Thần thì vẫn vờ mờ như thường, còn Lý Bá thì có chút lo lắng hơn cho Vương Lang, hỏi đã đăng ký nhập học chưa. Vương Lang chỉ đáp là mọi việc đều bình thường, không có gì mới, dặn thêm La Thần nhớ nhờ người quan tâm đến mẫu thân của Vương Lang. Hãn không muốn nói dối, chỉ là có việc chưa nên nói thôi.

Không vội bắt tay vào khắc mạch liền, Vương Lang đi lòng vòng một chút, dạo qua các quầy nhiệm vụ, xem giá cả thị trường dạo này như thế nào, giá mạch dẫn truyền tăng hay giảm. Tin tức thu nhập được thật là khiến hấn sản khoái.

Quầy hàng nào cũng treo bảng thu mua mạch dẫn truyền có hiệu suất cao, nếu đạt trên 96% sẽ thu với giá 20 tinh thần tệ một mạch, tức gấp hai mươi lần giá trị của mạch dẫn truyền đạt chuẩn, không giới hạn số lượng. Liếc nhìn quầy nhiệm vụ mỗi quen lần trước, thì Vương Lang thấy mọi nhiệm vụ khác đều được gỡ xuống, chỉ còn nhiệm vụ thu mua mạch dẫn truyền thôi, ngoài mức giá vừa rồi ra, còn ghi thêm dòng chữ có thương lượng.

Vì hình ảnh đại diện mà Vương Lang đang dùng tương đối phổ biến, không lo bị nhận dạng, hấn giả vờ la cà hỏi thăm ông chủ mỗi quen kia:

_ Ta hỏi lão bản này, ba chữ có thương lượng kia là ý làm sao, nói chút cho ta nghe có được không.

Tội nghiệp ông chủ quầy ở thế giới thật, từ lúc sự việc mạch dẫn truyền kia phát sinh chỉ mới vài ba ngày, mà hấn đã gầy đi thấy rõ, da mặt chảy xệ, hai mắt hốc hác. Mấy ngày nay hấn không hề ra khỏi nhà, trừ lúc đi vệ sinh hay ăn uống ra, lúc nào cũng túc trực bên cổng năng lượng, vào zone s để canh quầy hàng.

Không tra ra được chính chủ, mọi mũi dùi đều dồn vào hấn, tin nhiệm vụ đặt hàng gửi đến liên tục, ngoài việc nói sẽ thưởng hậu hĩ ra, cái nào cũng nhắc đến hậu quả về sau.

Năm xưa khi được rửa tội ông chủ quầy chỉ khai mở được ba vòng sáng, hi0kKZv về sau lại thiếu tư chất nên không tốt nghiệp nổi ở học viện. Hấn không kiếm được chức vụ gì ngon lành. Nhưng dù sao cũng là người đã khai mở, thuộc lớp tầng trên của nhân loại, hấn không khó khăn lắm xin

được một xuất giao dịch viên của zone s. So với lớp thượng tầng thì chẳng là gì, nhưng với người bình thường thì thu nhập của hẳn cũng thuộc vào hàng phú ông rồi. Chủ quầy tính chỉ làm thêm chút nữa rồi nghỉ hưu, an hưởng tuổi già, một kiếp vậy là đẹp rồi.

Cuối cùng lại gặp phải chuyện này, mà cũng là do hẳn tham lam, nếu chỉ giao nhận nhiệm vụ như bình thường thì làm gì có ai chú ý, đừng nói vài trăm, chứ vài triệu mà chia cho vô số nhiệm vụ thì cũng chỉ là con số nhỏ, ai quan tâm đến mạch cấp thấp làm gì. Đảng này hẳn lại đầu cơ bán đồn để tăng giá, đánh động đến mấy đại gia tộc, thị trường thiết bị có hiệu xuất cao vốn rất nhạy cảm, gió thổi thì gợn sóng cũng dư sức đánh sập tòa nhà.

Việc này mà giải quyết không ổn thỏa thì ai biết mấy vị đó vui buồn lúc nào, sợ là không chỗ nào chịu chứa chấp mình a. Không lẽ xuống mấy thành thị cấp thấp mà ở, sinh hoạt ở đó với hẳn thật không khác gì địa ngục, còn con cháu, người thân tính sao đây...thật là tai họa mà.

Vậy nên lúc mới đầu khi có người tới quầy hỏi thăm thì ông chủ mừng lắm, nhưng rốt cuộc chỉ là bọ dò giá, ông chủ tăng lên 1 tinh thần tệ thì tí nữa tất cả đều đồng loạt tăng lên, riết rồi không khác gì ông chủ quầy này là đại đầu số 1, người chi phối giá cả thị trường. Cái chức nghe thì oách lắm nhưng ta không muốn đâu. Do tinh thần suy sụp nên ông cũng không còn nhiệt tình nữa, khi nghe Vương Lang hỏi ông chỉ đáp gọn gòn một câu:

_ Có hàng bán thì biết giá, không thì đi đi.

Bonus: từ giờ mỗi chương sẽ hơn 2000 chữ, mỗi ngày hai chương, cảm ơn mọi người đã đọc, nếu tốt bụng hãy comment. Thankk

Nhật ký khách sạn hoa anh đào đỏ

Ngày 7: một buổi sáng tôi mở cửa thì thấy mặt tròn và môi đỏ đang ngời khóc phía trước (môi đỏ là đồng nghiệp của mặt tròn). Hôm qua hai

người bị đánh bởi nhóm ma cô của khu phố. Môi đỏ nói mặt tròn ðừng khóc, khi anh trai cô về thì bọn nó sẽ biết tay, anh ấy là tay găng- tơ nổi tiếng. Tôi thì nghĩ không cần chờ ðâu. Khi thấy tôi mở cửa thì anh trai môi đỏ gật ðầu chào rồi bay ði, có lẽ là về hướng ô bọn ma cô. Tôi bảo mặt tròn với môi đỏ ði chỗ khác mà khóc, ðây là chỗ tôi kinh doanh, họ nhìn tôi với ánh mắt u oán. Hzzzz

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương
www.dtv-ebook.com

Chương 65: Đầu Cơ

Vương Lang cũng không ngại mặt dày:

_ Ta nói lão bản này, dù sao ta cũng là khách nha, đâu lại có cái lệ khách chưa vô tới cửa đã đuổi đi thế này.

Rồi lại bộ cười nịnh nọt:

_ Cứ cho ta biết một giá đi, cái thương lượng kia là như thế nào, biết đâu ta lại kiếm được mối cho ông chủ thì sao, nói ta biết đi mà, có mất mát gì đâu.

Thứ cò lẻ như vầy lão bản không gặp tám trăm cũng một ngàn, toàn là bọn mua đi bán lại, tranh thủ giá chênh lệch của các nhiệm vụ cùng loại mà kiếm phần trăm, người làm ăn chân chính như lão đây thật là khinh thường bọn hăn. Lão cũng đối đáp cho qua chuyện:

_ Cao hơn giá thị trường một tinh thần tề, có bao nhiêu thu bấy nhiêu, được chưa, đi đi để ta còn làm ăn, mà ta cũng tốt bụng khuyên người, kiếm một quày như vầy mà làm ăn, đừng chụp giựt như thế này nữa, không phải kể lâu dài đâu.

Vương Lang cảm ơn không thôi, ra về nghe lời lắm. Còn lão bản, mặc dù hình đại diện của lão được thiết kế để tạo nét thân thiện, vui vẻ, nhưng lúc này thật không khác gì cái bánh bao chiên.

Trở về phòng thuê trong zone s, soạn ra đồng nguyên liệu, Vương Lang bắt đầu quá trình khắc mạch đơn điệu của mình. Rút kinh nghiệm lần

trước, Vương Lang phải tính toán xem sẽ dùng năng lượng tinh thuần vào việc gì. Kéo giãn thời gian, tạo khung mạch khắc tự động là bắt buộc rồi, đó là tiền đề cho tốc độ và chất lượng sản xuất sản phẩm của hắn.

Còn việc nghiên cứu cách chuyển hóa mới thay thế cho phần loe bút thì đành tạm gác lại, những khâu như vận chuyển đá nguyên liệu, hay dùng bút để chuyển hóa và thu lại cất giữ thì phải thật thà dùng tay mà làm. Năng lượng tinh thuần chính là tiền, tiện nghi là đốt tiền đó, Vương Lang thật không dám hưởng thụ đâu.

Các mạch khắc dẫn truyền liên tục được tạo ra, Vương Lang tất bật không ngừng, hai tay vung vẩy như đang dOg8sbO vẽ, một tay dùng phần loe bút để chuyển hóa đá nguyên liệu, một tay dùng đầu nhọn bút để hút mạch đã hoàn thành vào, thỉnh thoảng phải đứng dậy gom đồng đá nguyên liệu tới gần thêm một chút, cứ như vậy mà nhịp nhàng như cái máy, Gương mặt của Vương Lang tuy không có biểu cảm nhưng trong lòng hắn rất hưng phấn, không khác gì một người lượm ve chai yêu nghề, ông chủ nào mà thuê được người làm công như thế này thì tha hồ đếm tiền mỏi tay.

Sau khoảng hơn bốn ngày theo thời gian đã kéo giãn trong zone s, Vương Lang dừng tay lại, lý do là vì năng lượng tinh thuần đã gần hết, tốc độ hao hụt thật quá nhanh, chỉ còn lại hai vòng nhỏ nhất thôi. Nang đề mới lại được đặt ra cho Vương Lang, không lẽ lại đi rút thêm tiền lương, làm chưa được một ngày mà đã rút hết một năm rồi, việc thiếu phẩm giá thế này thật không dễ làm, tám mươi năm hình tượng của dạ khách số sáu bị hắn bào nát rồi còn đâu.

Nằm vắt tay lên trán suy nghĩ, thật không còn cách nào sao, trên vai phải nuôi một bầy ham ăn, khó khăn lắm mới có được cách kiếm tiền, không lẽ mình sinh ra đã mang tên con số nhà nghèo. Mỹ Mỹ thì tốn cả hai đường, vừa cơm nước vừa năng lượng, cái vòng xanh tuy chưa tùy ý sai bảo được nhưng cũng đã giúp mình nhiều, lợi nhất là giúp tăng tốc độ hấp thu thêm vài lần. Mà...đúng rồi.

Vật chất khác thì mình chưa biết nhưng nếu là năng lượng thì mình điều khiển ra vô vòng sáng xanh được, đá nguyên liệu cũng chỉ là các loại năng lượng cô đọng lại mà thành thôi. Nghĩ là làm, Vương Lang cầm lên một viên đá nguyên liệu, thử hấp thu bằng vòng sáng xanh dương.

Hắn mau chóng thất vọng, chẳng có chuyện gì xảy ra cả. Không vội nản, Vương Lang chuyển hóa đá năng lượng rồi thử lại lần nữa, vậy mà lại được, vòng sáng xanh đã hấp thu nó nhanh chóng. Vì không bị hấp thu bởi các vòng sáng thường, năng lượng đã chuyển hóa đó lơ lửng bên trong không gian của vòng sáng xanh dương.

Phần khởi, Vương Lang bắt đầu thử các bước của việc khắc mạch. Không điều khiển được vòng sáng xanh dương nhưng năng lượng bên trong nó thì hẳn thoải mái, thậm chí còn dễ hơn bên ngoài, không cần tập trung tinh thần quá nhiều để tạo khung cho mạch dẫn truyền, nhưng độ chính xác và đồng nhất của các mạch lại cao hơn.

Các bước bây giờ là, dùng loe bút chuyển hóa đá năng lượng, đưa năng lượng đó vào vòng sáng xanh dương để khắc mạch, rồi lấy các mạch khắc đó ra, dùng đầu bút thu vào. Tốc độ khắc mạch bên trong vòng sáng nhanh hơn nhiều so với bên ngoài. Và có một điều nữa, một điều cực kỳ tuyệt vời, mà phải sau khi khắc xong mấy ngàn mạch Vương Lang mới nhận ra.

Năng lượng tinh thuần trong hai vòng sáng còn lại kia, không hề hao hụt đi, mà còn đều đều tăng lên theo sự hấp thu của cơ thể ngoài thế giới thật. Nhận ra lý do thật đơn giản, từ đầu tới cuối Vương Lang đâu có đem năng lượng ra bên ngoài, chỉ vận chuyển bên trong vòng sáng xanh dương thôi, năng lượng sài xong thì lại bị các vòng sáng thường hút vào, lấy ra sài rồi cất lại chỗ cũ, cứ lập một vòng tuần hoàn như vậy, năng lượng tinh thuần trở thành công cụ, không còn là vật liệu tiêu hao nữa. Nói nôm na, Vương Lang bây giờ là buôn bán không cần vốn.

Sững sờ, quá bất ngờ, tình yêu đã đến cho con tim đại khờ, Vương Lang vui mừng đến không kìm chế được nữa, tiền tự kiếm được vẫn quý giá hơn tiền người khác ban cho. Vương Lang trở về thế giới thật, chạy vào phòng ăn, gọi Mỹ Mỹ vẫn đang hưởng thụ nhân sinh, thăm hỏi sức khỏe của nó một chút rồi khoan khoái trở vào vùng zone s. Tội cho Mỹ Mỹ lúc này, nước mắt đã biến món chiên thành nồi lẩu, nó vừa khóc vừa húp sùm sụp.

Thuyền lớn sóng lớn, đã xong khoảng đầu vào rồi thì phải tính đến đầu ra. Vương Lang biết việc này không thể làm lâu dài được, tốt nhất là đánh một cú thật lớn rồi bỏ. Huy luân mấy tài khoản phụ mới tạo ra luôn.

Hắn đem theo sổ mạch khắc đã hoàn thành tới quầy giao dịch của lão bản kia. Khi xác nhận Vương Lang chính là khách hàng lúc trước thì lão bản mặt mày mừng hết lớn, nhưng nụ cười vừa hé ra đã vội tắt ngay, khôi phục lạnh tanh vừa nãy. Không phải là vì muốn ép giá Vương Lang, lúc này lão không trông mong gì đến lợi nhuận nữa. Là cáo già lâu năm, lão bản thừa biết xung quanh đây không năm trăm thì cũng một ngàn cặp mắt đang nhìn vào, là mật thám của các thế lực hay các đối thủ cạnh tranh.

Vương Lang lúc này vừa là cây đao vừa là tấm bùa hộ mệnh của lão. Dù thế nào cũng không thể để mất được. Miệng nói tay làm, vừa giả đồ trách Vương Lang rề rà vừa dứt đầu bút vào máy đếm. Con số năm trăm năm mươi ngàn mạch đạt chuẩn, không mạch nào không đạt, hiện ra làm lão hớn hở, xém chút là cười ra miệng. Tuy chưa bằng một phần mười số đơn đặt hàng lão đã nhận nhưng vẫn là mưa rào mùa hạn. Nếu khéo léo có thể giải quyết tốt cho mấy vị chức sắc trong thành thị mà lão đang ở, tránh được việc phải cuốn gói ra đi.

Lão dứt khoát dùng luôn giá hai mươi hai tinh thần tệ để thu vào, không cò kè một hai, Vương Lang cũng im lặng đồng ý, giá này đã tốt hơn giá lúc trước hẳn hoi rồi.

Khi biết Vương Lang sẽ dùng mười triệu trong hơn mười hai triệu tinh thần tề kiểm được để mua đá nguyên liệu, lão như bị sét đánh. Nếu thật sự số nguyên liệu đó đều trở thành mạch dẫn truyền thì dư sức giải quyết đồng đơn đặt hàng còn lại, nếu đem tiêu thụ hết thì thị trường sẽ bão hòa, nhu cầu giảm thì sức ép giảm, mà giá thành cũng sẽ giảm, tốt nhất nên dồn hàng rồi bán ra một lần.... Cái đầu đầy sạn nhanh chóng tính toán, lão bán luôn giá gốc cho Vương Lang, rẻ hơn thị trường cũng phải hai mươi phần trăm. Từ đầu tới cuối mọi việc đều diễn ra trong im lặng và nét bực mình của hai bên, không một ai bên ngoài nghi ngờ gì cả.

Với hơn hai triệu trong tài khoản, Vương Lang nhanh chóng vào vòng ngoài của khu giao dịch, mua năm cây bút khắc loại khá với giá ba trăm ngàn tinh thần tề một cây, số còn lại chia đều chuyển cho hai tiểu đệ, rồi xóa luôn số tài khoản đó. Với anh em hẳn không tính toán nhiều, hưởng hồ còn làm tan nát cái phi cơ của Lý Bá.

Trở về phòng trọ, chia đôi các cây bút ra, một tay cầm sáu cái loe bút một tay cầm sáu mũi bút, Vương Lang nằm lên luôn đồng đá nguyên liệu vừa chuyển tới, mỉm cười một cái rồi nhắm mắt lại, chìm vào quá trình khắc mạch.

Còn ở thế giới thật, lão bản cũng mỉm cười, khôi phục lại sức sống, nháy xuống giường, miệng la sang sảng:

_ Cả nhà thay đồ, đi nhì nhất lâu, ăn xong rồi tới điện máy xanh.

Bonus: lời tác giả (buổi tối tác làm thêm ở điện máy xanh, bị ám ảnh nên anh em thông cảm, thôi mọi người đọc tiếp, xe tới rồi, tác phải ra ghi số đây)

Nhật ký khách sạn hoa anh đào đỏ

Ngày 8: cứ cách vài ngày thì tay đưa thư lại tới. Hẳn ta là một kẻ tò mò, hay nhìn khắp nơi, có lần còn lấy cơ để vào phòng tôi đi vệ sinh, lúc ra

lại khen con mèo của tôi đẹp quá. Một ngày kia hẳn tới lúc tôi đi vắng, hẳn lại tò mò, từ đó có người đưa thư mới. Hi vọng hẳn không phải là kẻ tò mò.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương
www.dtv-ebook.com

Chương 66: Hạt Giống Sinh Mệnh

Vương Lang bây giờ không khác gì một nhà máy sản xuất, năng lượng chuyển hóa từ sáu phần loe bút ồ ạt tiến vào vòng sáng xanh. Tại đó hàng chục khuôn định hình mạch làm từ năng lượng tinh thuần đang chờ sẵn, mạch khắc được dập khuôn xong thì trở ra ngoài rồi bị sáu đầu bút hút vào. Một dây chuyền liên tục, khép kín.

Thật ra Vương Lang vẫn có thể chế tạo mạch khắc nhanh hơn, bằng cách tăng số lượng khuôn năng lượng. Nhưng hãn lại duy trì ở con số vừa phải, phù hợp với mức độ tập trung khổng lồ của hãn. Như vậy sẽ đảm bảo chất lượng của mạch khắc và quá trình sẽ duy trì liên tục.

Đá nguyên liệu liên tục tiêu hao, chỗ Vương Lang nằm bây giờ đã trũng xuống gần chạm đất. Bốn ngày trong vùng zone s đã trôi qua, lượng đá nguyên liệu đã hao hụt đi một phần mười, Vương Lang dừng tay lại, mặc dù cơ thể đại diện trong zone s không cảm thấy đói hay mệt nhưng cơ thể thật thì có, gần mười tiếng đồng hồ đã trôi qua, Vương Lang cần phải ăn uống.

Vào phòng ăn, nhờ tinh thần liên lạc, Vương Lang biết Mỹ Mỹ đang ở đây, nhưng dù hãn có dụ dỗ đến thế nào, Mỹ Mỹ cũng không chịu hiện thân. Cuối cùng hãn phải hăm dọa cắt đi dịch vụ chuyển thức ăn thì Mỹ Mỹ mới chịu lộ mặt ra, nó bay sát góc tường, là là ở đó không chịu xuống, mắt oán hờn nhìn Vương Lang.

Vương Lang nhảy lên kéo Mỹ Mỹ xuống, ôm nó hun hít nựng nịu một hồi, tay xoa tay gãi, rồi truyền âm xin lỗi nó, hứa là từ giờ sẽ không thế nữa

đâu. Lúc này Mỹ Mỹ mới bắt đầu hết giận, nó truyền âm giới thiệu cho Vương Lang những món ăn mà nó thích nhất.

Bàn ăn nhanh chóng được chọn ra, hai huynh đệ cầm đầu hì hục ăn, món ăn được chế biến tự động này về phẩm chất thì tương đương, nhưng về mùi vị thì hơi kém hơn một chút so với trong doanh trại của hiệp hội. Nó hơi nhạt so với khẩu vị của Vương Lang, hẳn phải thêm nhiều nước chấm vào, nhưng dù sao cũng rất ngon, hẳn ăn rất ngon miệng, ăn còn nhiều hơn so với bữa ăn trong thực đường, đồ chùa lúc nào cũng là ngon nhất.

Biết Vương Lang muốn tập trung làm việc, Mỹ Mỹ vừa ăn vừa truyền âm gợi ý cho Vương Lang," hay là để Mỹ Mỹ cấy hạt giống sinh mệnh cấp cao vào cơ thể đại ca, về sau không lo thương tổn nữa, quan trọng nhất hạt này có thể tự sinh trưởng, trừ khi đại ca chết hẳn, nếu không sẽ có tác dụng mãi mãi "

Wương Lang có chút kinh ngạc:

_ Thật tốt vậy sao, như vậy không phải là trường sinh bất tử rồi à, đệ có nhiều không, cho ca khoảng trăm viên đi.

_ Đệ chỉ có một hạt này thôi, có được như đại ca nói hay không thì đệ không biết, trí nhớ của đệ về nó không rõ ràng, chỉ biết là tốt hơn nhiều so với hạt bình thường, mà hạt bình thường thì đại ca muốn nhiều đệ có bấy nhiêu.

Wương Lang có chút cảm động, nghe là đã biết hạt giống sinh mệnh đó không tầm thường rồi, vậy mà Mỹ Mỹ lại chủ động cho hẳn. Tính ra từ lúc quen biết đến nay, chỉ toàn là hẳn mắc nợ Mỹ Mỹ. Vương Lang vẫn chưa yên tâm, hỏi:

_ Đệ có chắc là sẽ không ảnh hưởng gì tới đệ không, việc này với ca cũng không gấp lắm.

_ Đại ca yên tâm, đệ nhớ là nếu đệ trao đi, thì hạt giống mới sẽ tự động sinh ra. Chỉ là phải chờ khá lâu thôi, còn bản thể đệ là năng lượng sinh mệnh, muốn bị gì cũng khó.

Mỹ Mỹ nhai thêm miếng bánh nữa rồi nói tiếp:

_ Hình như trước đây đệ đã từng giao cho vài người rồi, chỉ là không nhớ nổi mà thôi, mà năng lượng tinh thuần của đại ca còn nhiều không, quá trình này cần nhiều lắm đó.

Nếu đã như vậy thì Vương Lang cũng đồng ý nhận, có thêm bùa bảo mệnh cũng tốt, coi như nợ thêm Mỹ Mỹ lần này.

May là hắc còn hơn ba vòng sáng, nếu không sợ quá trình nhận hạt giống phải dừng lại nữa chừng. Khi hoàn thành, các vòng sáng của hắc hoàn toàn suy kiệt, thay vào đó, một viên ngọc màu xanh lá, to cỡ chén trà trôi lơ lửng trong vùng chứa của Vương Lang, nghe lời Mỹ Mỹ hắc cất nó vào vòng sáng xanh dương.

Viên ngọc này chính là hạt giống sinh mệnh, bên trong ẩn chứa năng lượng sinh mệnh thuần khiết nhất, lúc này nó vẫn chưa có tác dụng gì, Vương Lang cần thường xuyên "tưới" nó bằng năng lượng tinh thuần đến khi nó nảy mầm, trở thành cây sinh mệnh, khi đó nó có thể tự động chuyển hóa năng lượng tinh thuần trong vùng chứa thành năng lượng sinh mệnh, công dụng không khác gì lắm với quá trình trao đổi của Mỹ Mỹ. Còn khi cây sinh mệnh hoàn toàn trưởng thành, thì Mỹ Mỹ không nhớ rõ lắm, mang máng là chỉ có lợi, không có hại gì. Có chăng là phải tưới nhiều hơn thôi, mà cái này Vương Lang lo được.

Mỹ Mỹ sau khi gieo hạt vào người Vương Lang xong thì vẫn tỏ ra bình thường, tiếp tục ăn nút chọn món, tính ra nó đã ăn hết vài lượt các món ăn có trong danh sách rồi, không biết thật có phải là được miễn phí không, nếu không thì gánh trên vai Vương Lang lại nặng thêm rồi.

Tình thế bắt buộc, Vương Lang đành phải rút thêm một năm tiền lương của dạ khách số sáu, sau đợt này hẳn sẽ tìm cách bù vào, coi như chỉ mượn tạm thời. Nếu lần này thuận lợi thì hẳn sẽ bù vào, cùng lắm thêm chút nữa coi như tiền lãi. Nhanh chóng vào vùng zone s, nạp thanh năng lượng cực phẩm vào cơ thể, Vương Lang chìm vào việc khắc mạch.

Tại lúc đó thì tại phòng họp chính của phi thuyền, một cuộc họp đang diễn ra, nội dung chính là về Vương Lang.

Cuộc họp gồm sáu người còn lại trong phi thuyền, ngồi đầu bàn là ngài chấp pháp giả, năm vị dạ khách lúc này đã thay thường phục, không còn vẻ âm trầm nữa. Người lên tiếng là ngài chấp pháp giả:

_ Hẳn mọi người đều đã rõ ý của ta, ta mong mọi người có thể cố hết sức làm theo.

_ Lời của ngài là mệnh lệnh của chúng tôi, nhưng xin cho tôi thay mọi người được hỏi, có thể chậm lại một chút không, năm năm thật là quá ngắn, Vương Lang đến lúc đó, cũng chỉ là một thiếu niên mà thôi.

Người lên tiếng a3RwuSc là một trung lão niên khoảng hơn sáu mươi, đầu cạo trọc, da ngăm đen, cằm vuông, có hàm râu quai nón trắng bạc, thấy rõ sự nghiêm nghị qua nét mặt. Tên thật thì đã lâu rồi chưa dùng đến, tạm chỉ gọi ông là dạ khách số 1. Là người đầu tiên đi theo và ở bên cạnh chấp pháp giả lâu nhất. Dạ khách số 1 có quyền đại diện cho những người khác lên tiếng. Vấn đề đưa ra lần này, liên quan đến tương lai của nhân loại, và cũng liên quan đến cấp trên, và cũng là người bạn của ông, ngài chấp pháp giả.

Việc chấp pháp giả muốn chọn Vương Lang làm người kế tục, không có gì lạ, phải nói là thông thường. Đơn giản là một người đứng đầu, tuổi xế chiều, chọn một hậu bối có tiềm năng, vừa mắt để huấn luyện làm người thay thế. Đó lại càng là đặc quyền đã được qui định của chấp pháp giả, bất

kế lựa chọn ra sao, không ai có quyền nghi ngờ. Đã từng có trường hợp, chấp pháp giả mới được chọn, là người không có năng lực chiến đấu, bù lại là sức mạnh của trí tuệ, với sự giúp đỡ của các dạ khách, luật pháp của vùng sinh tồn vẫn được duy trì nghiêm minh.

Vấn đề ở đây chính là, thời gian rèn luyện kế thừa của Vương Lang quá ngắn, chỉ có năm năm tính từ lúc này, khi đó hắn mới vừa thành niên, gánh nặng trọng trách đặt trên vai thật quá nặng nề. Nhưng nếu Vương Lang cố gắng, đội dạ hành vẫn có thể sang sê được. Con số năm năm có một ý nghĩa khác, đó là kì hạn của cuộc hẹn ba mươi năm do ngài chấp pháp giả và người tiền nhiệm đại ca Vương Nhất đặt ra.

Sự ra đi của đại ca Vương Nhất là thông tin vẫn được che dấu với công chúng, nhưng với thân phận của mình, những người ở đây đã sớm biết từ đầu. Điều số một lo sợ là ngài chấp pháp giả sẽ hoàn thành định ước năm xưa bằng một phương pháp khác, sẽ diễn ra bên ngoài không gian. Đó là con đường một chiều, có đi không có về. Với tính cách của ngài, điều đó chắc chắn sẽ diễn ra.

Điều số một muốn, là kéo dài thời gian thêm chút nữa, để mọi người có thể giúp Vương Lang tạo thêm nền tảng vững chắc. Nhất là tầm ảnh hưởng đối với các tinh thú vương, mối quan hệ vừa kẻ thù vừa đồng minh này cần rất nhiều năng lực mới có thể giữ được sự cân bằng.

Khi đó số một có thể đi cùng ngài chấp pháp giả, cùng ngài đi trên con đường cuối cùng đó. Mấy chục năm theo sau bóng lưng của ngài rồi, hắn không thể để ngài ra đi cô độc.

_ Ta biết mọi người nghĩ gì.

Ngài chấp pháp giả lên tiếng, giọng thân tình:

_ Đây là quyết định cuối cùng, không thay đổi nữa, ta mong mọi người có thể giúp ta hoàn thành nguyện vọng.

Nói xong ngài nhắm mắt lại, cuộc họp coi như đã kết thúc, đưa mắt nhìn nhau, năm vị dạ khách đều ánh lên quyết tâm, một quyết định khác của riêng họ đã được lập ra.

Vương Lang đương nhiên không biết gì về những việc đó, hãn nhưng cỗ máy đang làm việc không biết mệt mỏi, không cần nghỉ ngơi, sự tập trung tuyệt đối đã giúp tăng tốc độ sản xuất lên rất nhiều, số khuôn đã nhiều hơn gấp đôi so với ban đầu. Đã qua thêm chín ngày trong vùng sinh tồn, đồng đá nguyên liệu vơi đi thấy rõ, chỉ còn khoảng một phần ba.

Bonus:

Nhật ký khách sạn hoa anh đào đỏ

Ngày 9: hay có vài kẻ nghiện đến thuê phòng, tôi thấy chẳng sao cả, chỉ cần chúng trả đủ tiền là được. Tôi luôn dặn chúng khi phê hãy khóa trái cửa và ở yên trong phòng. Có lần có kẻ phê thuốc và lang thang trong cầu thang bộ. Vài năm sau, tôi kéo hãn ra, khi đó hãn rất tức giận, vì mấy khi có cơ hội được phê lâu đến như thế. Tôi suy nghĩ, có cần thu thêm tiền không nhỉ.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 67: Ngày Hội Ở Nha Trang Thành

Tại Nha Trang thành, ngoài buổi trình diễn kết hợp với đấu giá do Tạ gia tổ chức, một sự kiện liên quan bên lề cũng là đề tài bàn tán xôn xao mấy ngày nay. Đó là thử thách đoạt vé mà tuệ nữ Mộng Băng Doanh dành cho các thiếu niên tài tuấn.

Thử thách này được tổ chức công khai, chỉ cần là người dưới hai mươi lăm tuổi là có thể tham gia. Nếu muốn người có thể nhờ người khác tham gia, giao lại vé cho người, nhưng người được nhờ cũng phải không quá hai mươi lăm.

Quy tắc rất đơn giản, năm chiếc vé được đặt trong năm quả cầu thủy tinh, trọng lượng mỗi quả là hai mươi ký, được thiết kế để chỉ có thể khiên lên, không thể lăn, nằm giữa phòng trọng trường thí luyện, trọng lực điều chỉnh ở mức gấp 100 lần so với bình thường. Người tham dự chỉ cần đi vào, mang ra được quả cầu nào thì sẽ lấy được chiếc vé đó, nếu đủ khả năng, người đó lấy hết năm chiếc vé cũng được, nhưng phải đi đủ năm lượt, mỗi lượt một vé.

Để thêm phần hấp dẫn, cũng như tạo thêm cơ hội thành công cho các thí sinh, phía trước phòng thử thách đặt một vòng quay may mắn, bên trên là các con số từ mười đến một trăm, các con số càng lớn thì số lần xuất hiện càng nhiều, ví như chỉ có một ô số mười nhưng có đến bảy tám ô số chín mươi, chín lăm, tỉ lệ để quay trúng ô số mười là khoảng một phần sáu mươi.

Người tham gia có thể trả tiền để quay chọn số, trúng số nào thì mức trọng lực của phòng trọng trường sẽ điều chỉnh theo con số đó. Số tiền để quay một lượt là một vạn tinh thần tệ, có thể dùng tiền tệ khác tương đương để thay thế, cùng một người nếu muốn quay thêm, thì số tiền sẽ tăng lên gấp đôi sau mỗi lần, không giới hạn số lần quay. Tổng số tiền thu được sẽ gửi vào quỹ từ thiện của Nha Trang thành. Người sau tám lần quay mà chưa chọn được số như ý. Sẽ được quay các lần sau với mức giá cố định là một trăm vạn tinh thần tệ, vẫn không giới hạn số lần quay.

Khi qui định của thử thách chọn vé được đưa ra, đã là tâm điểm chú ý của mọi người, nhiều tổ chức truyền thông liên tục đến để đưa tin, cũng như cập nhật tình hình thi đấu mỗi ngày, không chỉ giới hạn trong nội vi Nha Trang thành. Thông tin về thử thách đã được lan truyền đến mọi thành thị từ cấp hai trở lên. Tọa thành tin FL6MY9l nóng hổi được cập nhật mới ở mỗi bản tin. Thành thị nào nếu muốn truyền tải hình ảnh trực tiếp thì phải trả phí bản quyền cho Nha Trang thành.

Tiện đà đó, cơ quan thông tấn của Nha Trang thành cũng truyền thêm thông tin, sẽ tổ chức buổi vũ hội hóa trang dành riêng cho người trẻ tuổi vào đêm trước buổi đấu giá. Cũng như tổ chức riêng một giao dịch hội của cơ giới sư, lô đài hội của cơ giới sĩ, đều không thu phí vào công, giới hạn độ tuổi tham dự thi đấu là dưới ba mươi. Người bình thường cũng có thể vào tham quan và cỗ vũ, tất cả chỉ được mua vé cược do ban tổ chức bán ra, nghiêm cấm mọi cá cược cá nhân. Thí sinh nếu phát hiện gian lận sẽ hủy tư cách tham gia và bố cáo công khai. Trọng tài ra quyết định cuối cùng là hai vị viện trưởng của Nha Trang thành.

Ban tổ chức còn cho dựng thêm lều trại dã ngoại, kết hợp với ẩm thực đường phố, trình diễn nghệ thuật công khai, thêm các quầy bày bán đồ mỹ nghệ, đồ cổ, đặc sản vùng miền. Hiệp hội sinh tồn giả được cấp khu vực rộng rãi để bày bán những sản phẩm của vùng sinh tồn, yêu cầu là phải

đóng năm phần trăm thuế thu nhập, bù lại được thuê gian hàng miễn phí và có sự bảo hộ của lực lượng an ninh Nha Trang thành.

Và còn nhiều điều thú vị khác kèm theo. Người đưa ra chủ ý này không ai khác chính là tuệ nữ Mộng Băng Doanh, nhờ muội muội Oanh Oanh của mình lấy cố sức khỏe không tốt, xin Tạ gia lui buổi đấu giá thêm vài ngày, có tay trong là Oanh Oanh giúp đỡ, Tạ gia đồng ý với con số ba ngày.

Nhờ nhiều sự kiện hấp dẫn liên tục diễn ra, lại thêm lời đồn nhóm thất tiên nữ sẽ lần đầu tập trung đầy đủ, đến tiên nữ dự phòng La La cũng theo gia tộc đang trên đường đến. Nha Trang thành lúc này chính là điểm nóng của hành tinh, các chuyến phi cơ dân dụng chở đầy khách liên tục cập bến. Trên đó nhiều nhất, đương nhiên là các thanh niên cầm thú,(nhảm,) thanh niên tài tuấn rồi. Đương nhiên cũng có không ít thiếu nữ đương tuổi xuân thì, hay bà cô vừa quá lứa, rục rịch mê trai,(lại nhảm,) muốn thưởng thức tiệc vui nên tung tăng kéo nhau tới. Đông vui như trẩy hội, đường phố nhộn nhịp không tắt ánh đèn.

Các nhân vật cao tầng đều lặng im theo dõi, có chút tán đồng, càng thêm thưởng thức tài năng của tuệ nữ Mộng Băng Doanh, khao khát muốn dắt nàng về làm dâu càng thêm mãnh liệt. Lâu lắm rồi địa cầu không có dịp vui như vậy, họ cũng mắt nhắm mắt mở cho lũ trẻ trong nhà. Coi như đây là dịp để bọn nhỏ cọ xát với nhau, lệnh trên truyền xuống, người nào có thể thì hãy đến tham gia, nếu có được thành tích, hay tạo tiếng vang tốt thì gia tộc sẽ có thưởng.

Ông cậu Raphen cũng muốn góp vui cho cháu mình, ra lệnh tám mươi trong số một trăm sĩ quan trẻ tuổi có tiềm năng của quân đội liên minh, dẫn theo tổ đội tinh anh của mình, mặc thường phục đến Nha Trang thành giám sát an ninh. Khi trở về cũng không cần báo cáo lại. Đơn giản là thả hổ về rừng, để hổ vẫy vùng như cá gặp nước. Còn về an ninh thật sự của Nha

Trang thành thì không cần lo lắng, lượng tai to mặt bự đang ở đó, đủ ngồi chật kín vài cái phòng bầu dục.

Kinh nghệ vui thú kinh nghệ, Tép tôm thì lại vui bề tép tôm. Ngoài sự hấp dẫn của năng lượng đặc thù huyền thoại hệ không gian, cũng có vài vị chức sắc đến Nha Trang thành với lý do riêng. Nghe nói đầu người chủ trì buổi đấu giá chính lần này, là Tạ Phi Phi, người tình trăm năm của thanh niên thế hệ trước.

Tạ gia ngoài năng lượng đặc thù ra thì còn có " đặc sản " khác chính là sinh ra con gái các đời đều là mỹ nhân đương thời, xa xa có Chung Tình, gần đây có Oanh Oanh, còn ở giữa cách đây vài mươi năm chính là Tạ Phi Phi. Hai người trước một thánh thiện một ngây thơ. Còn Phi Phi là yêu nữ mỹ nhân phong tình vạn chủng, nói về độ quyến rũ hấp dẫn nàng chính là cực phẩm trong cực phẩm, nhớ năm xưa vì vài giọt nước mắt của nàng mà nhân loại xém mất đi mấy chiến sĩ hoàng kim. Về sau mấy người đó có chức tước trong quân đội, mỗi lần diễn binh với nhau, thấy máu chưa chắc đã dừng.

Đáng tiếc mỹ nhân tựa đa tình, đa tình tựa chung tình, lão thiên không thích hai chữ tình chung, Tạ Phi Phi vì chống lại quyết định của gia tộc mà rời khỏi, nghe đầu năm đó đã chôn thân ở vùng sinh tồn. Nhớ năm ấy bao nam nhân đỉnh thiên lập địa, đổ máu không đổ lệ vì chết đi một mối tương tư mà mượn rượu giải sầu, sầu lại sầu thêm, sự thật đã chứng minh cho câu nói đó.

" nhớ năm đó,rượu nấu ra bao nhiêu cũng không kịp bán, khách tới tận nhà để mua, vài người xấu bụng trong chúng tôi, lấy cồn pha với nước lã mà bán, vậy mà vẫn đắt như tôm tươi, có khách uống tới ói ra máu mà vẫn vừa đi vừa cầm hai bình rượu trông tay". Một ông chủ khách sạn trước đây đã từng kinh doanh rượu hồi tưởng lại cho hay.

Người tưởng đã chôn, nay lại chưa chết, kỉ niệm xưa còn đó, mối tình nồng còn đây. Hơn một nửa số phi thuyền cá nhân cấp cao cập bến Nha Trang thành, là của những người chôn vợ mà đến, lòng rạo rức như tuổi mới đôi mươi.

Sự tình ở Nha Trang thành vui vẻ là thế, nhưng hai tiểu đệ La Thần và Lý Bá của Vương Lang thật không dám hưởng, người khác thì đến đây vui chơi nhưng bọn họ lúc này là đang chấp hành nhiệm vụ. Hành động của hai người lúc này chính là đại diện cho mặt mũi và chỗ đứng của gia tộc. Mặt mũi của La Thần và Lý Bá có thể mất, nhưng của gia tộc thì không.

Lý Bá thì còn đỡ, hẳn chính là Lý gia luôn rồi, mâm cỗ Lý gia dọn ra là dành riêng cho hẳn, không muốn cũng phải ăn. Nhưng nếu chỉ ăn không thì cũng kỳ, lần này nếu hẳn kiếm được chút mặt mũi thì tình thế bức bách của Lý gia cũng vơi được phần nào, dù là tâm lí thôi cũng được, nồi nước Lý gia sôi quá lâu rồi.

Còn La Thần thì không tốt đẹp được như vậy, đồng ý hẳn là ứng viên sáng nhất của La gia, đại ca tài năng của hẳn thì theo nghiệp binh quyền rồi, không quản chuyện gia tộc nữa. Nhưng với một gia tộc coi trọng lợi ích như La gia thì như vậy là chưa đủ, nếu không có khả năng tìm được chỗ tốt thì làm gia chủ chi cho mất công. La gia cũng không bắt buộc con dòng chính mới được là gia chủ, ai đủ năng lực thì sẽ có được một xuất, mà con cháu dòng chính ngoài La Thần ra ít cũng hơn trăm người nữa. Nếu chỉ nhìn bên ngoài thì sẽ không biết được, sức ép của hẳn thật không nhẹ.

Lúc này hai huynh đệ La Lý đang nín thở nhìn vòng quay từ từ chậm dần, sắp dừng lại:

_ Chết tiệt, lại là chín mươi, tối qua người tắm có rửa tay không thế, mấy lần rồi hả, hay trước lúc ngủ có mơ về Oanh Oanh muội, tay làm điều gì mờ ám rồi, xê ra, đừng chạm vào ta, đồ xui xẻo.

La Thần đang phun nước miếng như mưa vào khuôn mặt buồn thiu của Lý Bá, lúc này hắn đã sài hết tiền để dành của mình rồi.

Bonus:

Nhật ký khách sạn hoa anh đào đỏ

Ngày 10: khách sạn có vài khách thuê dài hạn, có những người đã thuê từ trước khi tôi sinh ra. Mr bay đêm là khách như vậy, chưa bao giờ tôi thấy ông ấy. Có lần con mèo nói với tôi là mr bay đêm vừa mang về một người nữa, tôi quyết định sẽ lên thu thêm tiền phòng. Tới nơi thì thấy trước phòng đã đặt tiền và một cái hộp, trên hộp ghi "quà cho con mèo". Tôi đưa cái hộp cho con mèo, còn tôi thì đếm tiền. Hôm sau tôi thấy con mèo mất đi hai cái đuôi. Tôi cười cười, có lẽ mr bay đêm cũng không thích người nhiều chuyện. Tác giả. Trương lang vương

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 68: Sự Kiện Đoạt Vé

Con số một trăm lần trọng lực là một con số phi thực tế, ngay cả chuẩn huấn luyện của các cơ giới sĩ cấp hoàng kim cũng chỉ dao động từ bốn mươi đến năm mươi. Trong lịch sử người trước hai mươi lăm đạt chuẩn chiến sĩ hoàng kim mới chỉ có một người, mà với người này, người khác có muốn so cũng không dám so, chính là đại ca Vương Nhất.

Ngoài ra, người dưới hai mươi lăm tuổi từng đạt cấp cao nhất chỉ là cơ giới sĩ bạch ngân cấp 2(cấp khá). Chuẩn trọng lực trường cho cấp bạch ngân là từ hai mươi đến hơn ba mươi. Những người như vậy cũng đã cực kỳ hiếm hoi rồi, ví như Bạc Hùng, một ngôi sao sáng gần đây, năm hai mươi lăm tuổi Bạc Hùng mới đạt chuẩn bạch ngân cấp 1(cấp trung bình).

Như vậy đa phần người tham gia đều thuộc cấp thanh đồng, tính từ trung bình đến tinh anh, mức chuẩn trọng lực trường dao động từ năm cho đến gần hai mươi.

Con số một trăm lần, chỉ là tiền đề tạo tiếng vang, kết hợp với vòng quay may mắn đã biến đổi hoàn toàn tính chất cơ bản của trọng lực tràng cũng như của cuộc thi. Từ kiểm tra sức chịu đựng cùng năng lực cá nhân, trở thành đo độ may mắn cùng so xem ai nhiều tiền hơn.

Bởi vì cách duy nhất để thành công là phải quay được vào ô có số nhỏ hơn ba mươi. Những người cấp thấp hơn, thì phải vào được những con số nhỏ hơn. Lấy mốc cao nhất là ba mươi, tỉ lệ thành công để quay trúng là một phần bốn mươi. Lúc này thì phải nói đến âm mưu hay món quà tặng cho muội muội Oanh Oanh của tuệ nữ Mộng Băng Doanh.

Thật ra trong thử thách đoạt vé, có một lỗ hổng rất rõ ràng trong qui định của tuệ nữ Mộng Băng Doanh, ẩn ý phía sau của nàng cũng dễ hiểu, muốn giảm đi lợi thế tiền bạc của thành viên các gia tộc lớn. Vì không quá phức tạp nên nhiều người đã nhanh chóng hiểu rõ, khiến dòng người muốn đến thử sức chỉ tăng không giảm.

Mấu chốt nằm ở ba điểm, một là người nào quay vòng thì người đó vào trọng lực tràng để lấy vé, hai là vé lấy được có thể luân chuyển tùy ý. Và điều thứ ba, cũng là điều quan trọng nhất lại đơn giản nhất, chỉ hai chữ "mặt mũi "

Giải thích theo cách đơn giản nhất về điều số một và hai, nếu người muốn có được chiếc vé, thì thuê một trăm người có năng lực một chút, đưa mỗi người một vạn tinh thần tệ, để họ quay vòng quay may mắn. Chắc chắn sẽ có những người quay được những con số rất thấp, mà tốt nhất là số mười. Người đó sẽ dễ dàng vượt qua thử thách, lấy được tấm vé, rồi đưa lại cho người. Nếu vậy người chỉ cần kiếm đủ tiền và người, cùng sự thỏa thuận hợp lý. Cách này tuy hơi phức tạp nhưng rất hiệu quả. Thích hợp cho các gia tộc nhỏ hay những người có chút tiền.

Khó nhất là kiếm đủ người, yêu cầu thấp nhất cũng phải làm thanh đồng bạc một, có thể chịu được mốc gấp mười lần trọng lực, mốc thấp nhất. Người bình thường khó mong được tính vào, vì tối đa người bình thường chỉ có thể vừa di chuyển vừa nâng được vật nặng gấp ba lần cơ thể mình thôi, còn xa lắm mới đến số mười. Còn mấy thanh niên đã khai mở, lặn lội đường xa đến đây, không lẽ cam tâm làm cu li cho người khác, đa phần đều ráng gom góp quay được một hai vòng cho hả dạ cái đã. Phương pháp đã có có rồi, nhưng có làm được hay không cũng là cả một vấn đề.

Còn những gia tộc lớn thì sao, họ vướng mắc ở điều số ba, hai chữ mặt mũi. Cũng như câu quân tử không chui lỗ chó, phượng hoàng chỉ đậu cành ngô, những thiếu niên tài tuấn không thể làm theo cách con buôn đó được. Chỉ có thể đường đường chính chính lấy tấm vé bằng hai cách cơ bản, đọ

sức và độ tiền. Chỉ có chính bản thân mình thành công bằng hai cách đó mới thể hiện được sức mạnh và chỗ đứng của gia tộc.

Mà nền tảng cơ bản, vẫn là vấn đề tiền, phải quay nhiều một chút, mới chọn được con số thích hợp, gần với năng lực của mình rồi mới bắt đầu tính tới chuyện dùng sức được.

Nếu lấy thang chuẩn là ba mươi, tỉ lệ quay được là một phần bốn mươi, nhưng với người có năng lực cao, thang chuẩn tối đa có thể là năm mươi, tỉ lệ sẽ giảm còn một phần ba mươi. Cứ cho người có khí vận nhà giàu, may mắn gấp đôi người thường, vậy con số sẽ là một phần mười lăm. Tức trung bình quay được mười lăm lần thì sẽ ra được con số thích hợp, trong tầm chịu đựng của mình.

Nhưng mỗi lần quay lại tăng lên gấp đôi, phải qua lần thứ tám mới dùng đến mốc một trăm vạn tinh thần tệ, nếu thuận lợi chỉ cần mười lăm vòng quay, thì con số đã gần đến một ngàn vạn, mà xui thêm một chút thì con số lại tăng thêm một đồng. Nếu có gia tộc hậu thuẫn thì không sao, quay đủ một trăm lần chỉ coi như cái phẩy tay. Nhưng vậy thì đâu còn là thử thách, mấy lão già ở nhà nào tốt tính như vậy, huống hồ mấy lão còn thỏa thuận với nhau, thả theo kiểu sống chết mặc bay.

Vậy nên đám tương lai gia tộc này mới đau đầu, nên nhớ tiền tiêu vật mỗi tháng của Lý Bá, chỉ có một vạn tinh thần tệ, mấy người khác có nhiều hơn thì cũng quanh quẩn khoảng đó mà thôi. Vậy mới biết hai chữ tuệ nữ của Mộng Băng Doanh

Vậy là xong phần bình luận và phân tích, bây giờ ta đến với thực tế hiện trường.

Nếu là du khách mới đến thăm Nha Trang thành, theo địa chỉ mà tìm đến nơi tổ chức đoạt vé, chắc sẽ nghĩ mình lạc đường. Nơi đây không khác

gì một cái chợ, mà mặt hàng giao dịch chính là thanh thiếu niên đã khai mở vùng chứa.

Các quầy hàng được dựng tạm thời mọc san sát trên đoạn đường gần trọng lực tràng, bên trong là hình ảnh các thiếu niên, một tay cầm cuộn số đăng ký, quần lại đập chan chát vào mặt bàn, một tay cầm cái loa, la hét chào mời giống người bán cá chết, rau héo lúc bốn giờ chiều.:

_ Lại đây vào đội của bốn thiếu gia, người chưa quay lần nào trả công ba ngàn tinh thần tệ, người đã quay một lần trả năm trăm. Người nào lấy được vé thì trả năm vạn.

_ Cậu chủ nhà ta ra giá ba ngàn một, ai dặt tới một người thưởng hai trăm, ai quay hai lần rồi thì chia đôi tiền lần thứ ba, được vé thưởng năm vạn..mại dzô..

_ Này ta nói kìa cậu kia, cậu vòng tới đây bốn vòng rồi đó, ký hợp đồng dùm ta cái đi, nói nhiều cũng hao tổn tâm lực lắm đó... này này, axXWNCg đi đâu vậy, đừng đi nữa mà.

_ Những nhóm nào gom người không nổi nữa thì cứ tới đây, một người ba ngàn hai, nhóm hơn năm người thì thưởng thêm một ngàn, hơn mười thì thêm ba ngàn, tới đi tới đi, cơ hội sẽ đến nhiều lần, đừng ngại...

_ Ta là người trọng chữ tín, ta hứa với mọi người, ngoài mức giá đã đưa ra, nếu ta có cơ hội chạm vào mông, nhằm, chạm vào tay của Oanh Oanh, ta sẽ không rửa tay. Cho mỗi người mười lăm phút áp mặt vào, là nam nhi, nói được làm được.. Hãy tin vào ta.

.....

.....

Người rao thì nhiệt tình, người đến xem thì hờ hững. Mấy người kia ngày thường luôn giữ nét nghiêm chính, thể hiện phẩm giá thể hệ tinh anh của nhân loại. Nay không khác gì kẻ nhà quê lên thành phố chọn gái uống bia ôm, tay chăm ra phía sau, lưng khòm khòm, đầu ngóc ra bĩu môi so đo mắc rẻ, nhỏ to, căng hay xị. Cứ vòng vòng rình rình, chọn con hàng thơm nhất rồi mới đáp xuống.

Kết cuộc cũng có hai tấm vé đầu tiên được lấy ra khỏi trọng lực tràng. Nó đã thuộc về hai vị học trưởng của hai học viện cơ giới sĩ và cơ giới sư của Nha Trang thành.

Lợi dụng địa thế sân nhà, cùng sự đầu tư bí mật của hội trưởng hội phụ huynh học sinh. Hai vị học trưởng đã kéo hết đám học viên đàn em của mình ra, ngửi mùi và kiểm tra bàn tay mỗi người cẩn thận, phát tiền rồi tiễn lính ra đi.

Bài bản là vậy, thế mà học viện cơ giới sĩ phải mất đến hơn chín mươi lượt mới có người quay được số hai mươi và lấy vé thành công. Trước đó cũng có người quay được số hai mươi, nhưng người quay chỉ mới là thanh đồng cấp một, đi được đến nơi, vừa ôm quả cầu chứa tấm vé lên, thì gục luôn, phải tạt ba thau nước mới tỉnh lại được.

Còn học viện cơ giới sư thì lại càng thâm, mất tới một trăm ba mươi lần mới lấy được vé. Họ quay được con số hai mươi, đến hai lần, nhưng thể chất của cơ giới sư sao bằng cơ giới sĩ được, hai người đó đều tạch ngay vòng gửi xe, rồi được ngâm luôn vào thùng nước. Phải chờ đến người thứ ba thần thánh quay được con số mười lăm, sau khi uống sáu hũ yến, ngâm bốn cây sâm cùng nhiều nụ hôn khích lệ, người ấy đã thành công, trong tiếng reo hò tán thưởng đã gục xuống ngất xỉu trong vòng tay người mình theo đuổi bao lâu mà chưa được, coi như cái kết đẹp cho một chuyện tình. Nghe đâu có người đã phỏng vấn và lên ý tưởng làm phim về thành tích vĩ đại đó.

Đến lúc này thì đám thiếu gia đang mời chào mới biết, tính toán của mình đã quá thơm bơ rồi.

Một là số vé chỉ còn ba tấm. Hai là chất lượng người tham gia cũng quan trọng không kém gì số lượng, gặp may mà yếu xìu chính là vớt tiền qua cửa sổ. Còn ba, chính là điều đã đẩy lên sự hồ nghi trong lòng mọi người, tại sao đã quay hơn hai trăm vòng, mà vẫn không trúng được con số mười kia.

Bonus:

Nhật kí khách sạn hoa anh đào đỏ.

Ngày 11: Sau mười năm chuẩn bị, hôm nay ông nội tôi sẽ đi dạo. Buổi sáng tôi tiễn ông đi, lúc chiều tối thì ông về. Đứng trên sân thượng, tôi thấy may mắn vì đã đóng cửa khách sạn. Có quá nhiều thứ vô dụng đang lơ ngơ bay, còn cố bắt chuyện với người sống nữa chứ. Đứng vào đây, khách sạn đã có quá nhiều thứ vô dụng như vậy rồi. Ông tôi lại chuẩn bị cho chuyến đi dạo tiếp theo.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 69: Cao Tầng La Gia

Sau bốn mươi ngày khắc mạch không ngừng nghỉ trong zone s, viên đá nguyên liệu cuối cùng đã được dùng hết. Vương Lang mở mắt ra, cảm giác như tinh thần của mình vừa mới được lột xác, khả năng vận dụng năng lượng tinh thuần ở cấp độ tiểu vi của hắn, đã vô cùng thành thục, nếu bây giờ làm lại thí nghiệm tạo sợi năng lượng để phân giải đá nguyên liệu, xác xuất thành công sẽ cao hơn rất nhiều.

Việc đó cũng không vội, điều cần làm bây giờ là giải quyết số mạch dẫn truyền này sao cho êm thấm. Dùng những tinh thần tệ cuối cùng để mua thiết bị kiểm tra mạch khắc, may là giá của nó vừa khớp với túi tiền của Vương Lang. Cắm hết sáu đầu bút vào thiết bị cùng một lúc, các mạch khắc lần lượt bị hút ra, dòng số hiển thị liên tục tăng lên, cuối cùng dừng lại ở con số mười một triệu mạch đạt chuẩn, tất cả đều đạt, hiệu xuất các mạch đều giống nhau, đạt mức chín mươi bảy phần trăm.

Con số chín mươi bảy là con số không tưởng, để đạt mức hiệu xuất cao như thế này ở loại mạch khắc dẫn truyền cơ bản, người ra tay phải là các đại sư cao cấp nhất, mà thông thường chỉ khi biểu diễn hoặc truyền dạy, họ mới cần thận khắc một lần. Còn thông thường chỉ cần có hiệu xuất hơn chín mươi phần trăm, đã được gọi là tinh phẩm rồi.

Vương Lang quyết định, sẽ dùng một triệu mạch để bán cho lão bản mỗi quen, số còn lại sẽ chia thành mười nhiệm vụ, rao bán tìm người mua có giá cao nhất. Hắn lập ra mười một tài khoản mới, định sẽ dùng xong lần này rồi bỏ. May là hệ thống qui tắc của zone s khá nghiêm minh, nên trừ khi chủ động công bố, nếu không thì thông tin cá nhân của người tham gia

sẽ luôn được bảo mật. Chỉ hội đồng quản lí cấp cao nhất mới được quyền thay đổi các qui tắc đã đề ra.

Lão bản sướng đến phát điên khi nhìn con số một triệu mạch khắc hiện ra, đã vậy hiệu xuất trung bình của các mạch còn tăng thêm. Tiếp tục đóng kịch, trong tiến la hét xua đuổi, số tiền hai mươi ba triệu tinh thần tệ được chuyển vào tài khoản của Vương Lang, vậy là cao hơn một giá so với lúc trước, coi như là vì hiệu xuất đã tăng lên. Thấy Vương Lang không có ý mua thêm đá nguyên liệu lão cũng không lấy làm lạ, đoán chừng là vẫn chưa dùng hết số lần trước đã mua. Trước khi đi Vương Lang tốt bụng nhắc lão một câu, tốt nhất là nên nhanh chóng thanh lý số mạch khắc này đi, để lâu sẽ không tốt.

Tiền Vương Lang đi, lão bắt đầu suy tính cách kiếm thêm tiền. Cộng với số lần trước, hiện lão đã có hơn một triệu rưỡi mạch khắc trong tay, nếu phân nhỏ ra để bàn giao các nhiệm vụ, sẽ dễ dàng kiếm được tiền lời từ một đến hai tinh thần tệ cho một mạch. Lô hàng một triệu mạch có hiệu xuất chín mươi bảy phần trăm sẽ giúp lão tăng giá dễ dàng hơn, hàng tốt lúc nào cũng dễ bán.

Nhưng lúc này thì không vội bán, nên ghim hàng thêm chút nữa rồi mới chia nhỏ để bán ra, kiếm thêm vài triệu tinh thần tệ cũng không có gì là khó. Người kia khắc mạch thì có thể giỏi, chứ làm ăn thì sao bằng được ta, dù gì cũng lăn lộn mấy chục năm trên thương trường, chút việc nhỏ này, đến tính cũng không cần phải tính.

Để rồi hơn nửa ngày sau, lão tá hỏa khi thấy trên bảng nhiệm vụ mới hiện ra, mười nhiệm vụ, mỗi cái rao bán một triệu mạch dẫn truyền có hiệu xuất chín mươi bảy phần trăm, giá khởi điểm là hai mươi ba triệu tinh thần tệ, giới hạn trong hai mươi bốn giờ kéo giãn tại zone s, sẽ bán cho người ra giá cao nhất. Giác mộng đầu cơ của lão đã tan biến thành mây khói, nếu có số mạch này đổ vào, thị trường sẽ bão hòa trong một thời gian dài, cái gọi là được mùa thì mất giá ai mà không biết. Lão phải nhanh chóng tiêu thụ số

mạch này, người ra tay thu nhiệm vụ kia chắc chắn sẽ là các gia tộc và liên minh, lão chỉ còn cách tìm đến các gia tộc nhỏ mà bán lẻ thôi.

Mười nhiệm vụ bán ra của Vương Lang chính là tảng đá lớn ném xuống cái hồ đang sôi sùng sục của thị trường thiết bị cơ giới. Hai mươi bốn tiếng kéo dài trong zone s, thì chưa đến hai tiếng rưỡi trong thế giới thật. Ngay khi nhiệm vụ được đưa ra, cao tầng từ khắp nơi liên tục tổ chức các cuộc họp thảo luận phương án giải quyết. Ví như cuộc họp nội bộ của La gia, diễn ra trên phi thuyền đang bay về hướng Nha Trang thành.

Cuộc họp diễn ra tại khoan trung tâm, ngồi đầu bàn chính là hai người nắm quyền cao nhất của La gia, gia chủ La Phúc và đại sư cấp s La Chính Phong. Người lên tiếng từ đầu chính là La Phúc:

_ Chuyện này chắc chắn không phải do các gia tộc làm, liên minh cũng không phải, không ai lại đem đồ tốt trong nhà ra giao cho người khác hết, mười triệu không phải là con số nhỏ, dư sức để ổn định thị trường rồi. Mọi người tính sao về việc này.

Một ông lão râu tóc bạc phơ khàn khàn lên tiếng, nếu tính vai vế thì La Phúc phải gọi ông bằng cậu, trước đây ông là khách khanh của La gia, về sau nhờ mối quan hệ thông gia mới được ngồi ở đây. Ngoài việc khi còn trẻ ông là tạo sư cấp cao ra, lý do ông được mọi người coi trọng là nhờ khả năng phân tích và cái đầu lạnh khi đưa ra quyết định, từ khi trở thành khách khanh trưởng lão, nhờ công của ông, số thế lực nhỏ bị La gia nuốt trọn đã đếm qua đầu ngón tay. Ông họ Đường, lúc xưng hô bình thường, gia chủ La Phúc trân trọng gọi ông một tiếng Đường cửu. Lời nói của ông khiến đại sư La Chính Phong vốn đang thờ ơ cũng phải chú ý nghe:

_ Ta nghĩ việc này có tám chín phần là liên quan mTUBqKr đến vùng sinh tồn, mà tình nghi nhiều nhất chính là chấp pháp giả.

Thở lấy hơi một chút, thấy không ai nói gì Đường khách khanh lại tiếp tục lên tiếng:

_ Hẳn mọi người biết sự tình mới xảy ra mấy ngày này ở vùng sinh tồn, nhiều tinh thú vương lần lượt rời khỏi địa bàn, ta hiềm nghi số mạch khắc này là do khai thác mà có được, vị trí khai thác nằm ở những địa bàn đó.

Lại tiếp tục thở lấy hơi, ông nói tiếp:

_ Thử nghĩ coi trong nhân loại ai đủ sức tác động được đám thú vương đó, thời gian lại quá trùng hợp, tinh thú di chuyển được mấy ngày thì lượng lớn mạch khắc được đưa ra, nhất là sắp tới ngày đấu giá hội, chuyện xưa của hai người đó ta cũng biết một chút, đối thủ suốt đời còn thân hơn bạn tâm giao. Sợ rằng mục đích của ngài chấp pháp giả là không muốn món đồ của cố nhân rơi vào tay người khác. Bán mạch khắc chỉ là gom góp thêm một chút mà thôi. Hazzz, người này đúng thật là, khổ suốt đời vì chữ tình, giờ lại vì chữ nghĩa mà vương bụi trần. Thật là mạng khổ mà.

Mọi người đều im lặng, có thể nói về ngài chấp pháp giả như thế, ngoài Đường khách khanh ra, sợ trên đời không còn lại mấy người. Nếu truy ngược lại thời gian, vài người từng có nghe qua, Đường khách khanh đã từng là gia sư của ngài chấp pháp giả, thầy nói về trò, cũng là thường tình thôi.

Mãi một lúc sau, người vốn ít khi can dự vào chuyện gia tộc, La Chính Phong, lại là người đầu tiên lên tiếng:

_ Trước đây La mỗ đã có dịp gặp ngài chấp pháp giả, lại có may mắn được ngài chỉ điểm một hai câu, việc đó không ít thì nhiều, cũng đã giúp La mỗ có được ngày hôm nay. Ngài chấp pháp giả là một trong số ít, những người mà La mỗ thật tâm kính phục. Món nợ năm xưa, thật không biết khi nào mới trả được.

Nói xong La Chính Phong liếc nhìn gia chủ La Phúc đang ngồi bên cạnh, rồi lại tiếp tục tỏ vẻ thờ ơ, không nói gì.

Gia chủ La Phúc hơi nhíu mày, ông sao không biết lời này La Chính Phong nói là để cho mình nghe. Từ lâu, mọi người đều biết quy tắc của La gia là không lợi không làm, thấy lợi không buông. Nhưng không phải ai cũng biết nội bộ La gia còn có một quy tắc ngầm nữa, đó là tay đen tay trắng.

Tay đen là những người lo việc vòng ngoài, bắt chấp thủ đoạn để kiếm lợi về cho La gia. Người đứng đầu của tay đen chính là gia chủ, mà đời này chính là La Phúc, mọi quyết định đều phải đặt lợi ích lên đầu.

Còn tay trắng chính là chính là cái gốc của La gia, chọn ra những người có tài để đào tạo, được cung cấp mọi thứ tốt nhất, chỉ cần phát triển tài năng của mình thôi. Việc khác không cần phải quan tâm, một nửa lợi ích La gia kiếm được, là để đầu tư cho tay trắng. Mà La Chính Phong chính là đại diện của đời này. Chẳng qua do cùng hành trình, chứ bình thường người thuộc tay trắng sẽ không có mặt trong những cuộc họp bàn lợi ích như thế này.

Suy nghĩ một hồi, gia chủ La Phúc quay qua nói với một trung niên để hàm râu cá trê, người này là tổng quản tài chính của La gia:

_ La Toán, nói phân tích của người về số mạch khắc này thử xem.

La Toán nhìn vào bảng phân tích của mình, giọng nói đều đều như đang đọc:

_ Giá của mạch khắc dẫn truyền đạt chuẩn là một tinh thần tệ, mạch khắc có hiệu xuất càng cao thì giá thiết bị bán ra cũng cao theo. Chỉ tính việc sử dụng mạch khắc này vào thiết bị cấp bách ngân trở lên. Trung bình sẽ tăng được ba mươi phần trăm giá bán. Theo mốc đó, mức thu mua có lời của mỗi mạch khắc tối đa không được vượt quá ba mươi hai tinh thần tệ,

nếu hơn phải tăng thêm giá thiết bị, tốc độ tiêu thụ sẽ giảm đi. Ngoài ra phải tính đến cạnh tranh của các nơi cũng mua được số mạch này, giá giảm xuống thì sẽ không có lời. Tóm lại, tính lợi nhuận ở mức thấp nhất, nếu mua hết mười triệu mạch, chúng ta có lợi thế độc quyền, giá có lời không quá bốn mươi tinh thần tệ. Nếu chỉ mua một phần, giá không được quá ba mươi hai tinh thần tệ.

Suy nghĩ một hồi, gia chủ La Phúc quyết định bỏ qua lợi ích tiền bạc của vụ mua bán này, thay vào đó là tăng mối nhân tình với ngài chấp pháp giả, cũng như cho La Chính Phong một lần trả nghĩa năm xưa, La Phúc dứt khoát nói:

_ Dùng giá bốn mươi tinh thần tệ để thu mua, được bao nhiêu hay bấy nhiêu. Tất cả chuyển về cho bộ phận nghiên cứu, chọn thiết bị cao cấp nhất để sản xuất, khi hoàn thành sẽ quyết định giá bán sau.

Quyết định của gia chủ đúng là hợp lý nhất, cuộc họp coi như kết thúc tốt đẹp, mọi người đều hài lòng. Chỉ có gương mặt của La Toán là hơi buồn một chút.

Bonus:

Nhật ký khách sạn hoa anh đào

Ngày 12: Hôm nay người trên cây đến nhờ tôi một việc, đúng hơn là nhờ con mèo của tôi. Dạo này bụng hãn không tốt, mấy thứ bên trong vẫn chưa tiêu hóa xong. Chúng ta hét nhiều quá, làm hãn không ngủ được. Muốn nhờ con mèo xử lý dùm. Tôi đồng ý. Vậy là khỏi lo bữa tối cho con mèo, còn quà cảm ơn của người trên cây cũng hậu hĩnh. Đây là mấy thứ hãn không tiêu hóa được, rửa sạch đi là bán được khối tiền. Tôi thấy rất vui.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 70: Phòng Luyện Tập

Sau khi cuộc họp kết thúc, đại sứ La Chính Phong trở về khoang riêng của mình. Với sức mạnh tài chính của La gia, phi thuyền dùng để chuyên chở các thành viên nòng cốt của gia tộc tuyệt nhiên sẽ không tầm thường. Đây là phi thuyền hoàng kim cấp ba, được thiết kế với mục đích dân dụng. Chủ yếu là tạo sự tiện nghi, thoải mái cho những người bên trong, yếu tố phòng thủ, được chú trọng nhiều hơn là tấn công.

Khoan cá nhân của đại sứ cấp s La Chính Phong, được tích hợp với phòng nghiên cứu di động của ông. Bình thường nó có thể được dùng như một xưởng sản xuất thu nhỏ cho vài chục người cùng làm việc, nhưng hôm nay thì chỉ dành riêng cho một người. Ngay khi bước vào phòng thí nghiệm, khuôn mặt nghiêm nghị ngày thường của một đại sứ cấp s đã biến mất, thay vào đó là nụ cười cùng ánh mắt trìu mến:

_ La La của ta sao rồi, vẫn còn tập khắc mạch à, đã ăn uống gì chưa, để gia lấy bánh ngọt cho con ăn nha.

_ La La không ăn đâu, La La đang buồn lắm, La La đã thử hơn cả ngàn lần rồi, mà không lần nào La La khắc được hơn chính mười ba phần trăm, hu hu, có phải La La tệ lắm đúng không gia gia.

Cô bé xinh xắn tên La La bỏ bút khắc trong tay xuống, chạy đến ôm đùi đại sứ La Chính Phong, cũng là gia gia của cô bé mà nũng nịu, còn đại sứ thì vừa dỗ vừa xoa, thấy xót xa không thôi.

La La năm nay mười một tuổi, luận vai vế thì gọi La Thần là cậu nhỏ. Một năm trước La La được đích thân đại sứ cấp s La Chính Phong thực

hiện lễ rửa tội. Sự việc đó là hoàn toàn bí mật, số vòng sáng của cô bé không được công bố ra, cả trong La gia, chỉ bốn người có mặt trong buổi lễ hôm đó mới biết, rồi nhanh chóng đặt nó vào bí mật liên quan đến sinh tồn của La gia.

Hai vị quan trọng nhất của nhóm " tay trắng " là đại sư La Chính Phong và đại tướng quân hai sao La Thiết Huyết đã cùng nhau ra tay, thực hiện vòng bảo hộ, giấu đi vùng chứa của La La khỏi sự dò xét của người khác. Trừ khi đích thân ngài lãnh tụ ra tay, nếu không bí mật này, sẽ tuyệt đối an toàn. Gia chủ La Phúc cũng nghiêm cấm các thành viên trong gia tộc bàn tán về việc này.

Hiện nay trong La gia, sự đầu tư cũng như cấp độ an ninh tập trung vào La La là lớn nhất, bên cạnh La La ngoài đội hộ vệ ra, luôn có một trong hai vị đứng đầu tay trắng sát bên, mà lúc này chính là đại sư La Chính Phong. Trước đây, đã từng có người theo thuyết âm mưu rêu rao, nếu như ngài lãnh tụ mất đi, thì La La chính là con bài lật đổ gia tộc Morgan của La gia.

Về sau người đó tự nhiên mất tích, còn mức an ninh bảo vệ La La thì được tăng gấp đôi. Nghe đâu có hai cơ giới sĩ cấp hoàng kim, được La gia điều về từ quân đội, luôn ẩn tàng bên cạnh La La. Muốn so sánh thì có ông cậu nhỏ La Thần làm minh chứng tốt nhất, mặc dù là ứng viên đời gia chủ tiếp theo, nhưng bên cạnh chỉ vẹn vẹn một hộ vệ bạch ngân cấp hai. Lần trước bị Vương Lang thổi bay, không biết bây giờ đã tự ăn cháo được chưa.

Thêm một việc nữa, ví như khoang cá nhân này, đã được thiết kế lại cho La La. Dù liên tục bị oanh tạc bởi phi thuyền chiến hạm quân sự, cả phi thuyền hoàng kim cấp ba này bị hóa thành tro, thì khoang cá nhân này vẫn nguyên vẹn, có thể chịu công kích thêm một quãng thời gian dài nữa, đủ để chờ đội cứu hộ đến. Nếu như Lý Bá là tương lai của Lý gia. Thì La La, là giấc mơ đoạt vị của La gia.

La La cũng không phụ sự kì vọng của gia tộc, sau khi được khai mở, cô bé tỏ ra có thiên phú rất lớn trong việc cảm nhận và điều khiển sóng năng lượng, tầm khống chế bẩm sinh của cô bé cao hơn mức chuẩn của cấp tạo sư đến vài lần. Đây là điều kiện để trở thành một cơ giới sư xuất sắc, sợ rằng việc vượt qua gia gia La Chính Phong, đạt đến cấp tông sư, cũng không phải không có khả năng. Như ngày hôm nay, một cô bé mới mười một tuổi, khắc được mạch dẫn truyền đạt được hiệu xuất đến chín mươi ba phần trăm, vượt qua chuẩn của cấp tạo sư đến ba phần trăm, thật là điều bất khả tư nghị.

La La nũng nịu một hồi rồi mới chịu ngưng, cô bé ngồi luôn trên đùi của gia gia, vừa ăn bánh gia gia đút, vừa khắc mạch cùng nghe sự chỉ dẫn thêm của gia gia. Đại sư La Chính Phong cả đời cống hiến cho nghiên cứu, đến nay đã qua năm mươi vẫn chưa lập gia đình. La La lúc này chính là nguồn sống của ông, mọi tình thương đều dành hết cho cô bé, từ lúc có ông bắt đầu kể bên, đám người thuộc nhóm tay đen, kể cả người thân của cô bé, muốn gặp mặt La La phải có sự giám sát của ông, ông không muốn để sự xấu xa của họ lây nhiễm vào cô bé.

Sau một hồi dạy dỗ, đại sư La Chính Phong đứng dậy, nghiêm khắc dặn La La phải cố gắng rèn luyện thêm, xoa đầu La La rồi cầm đĩa bánh ra khỏi phòng. Thương thì thương, nhưng ông muốn La La phải tự mình nếm trải sự khắc khổ của một cơ giới sư, dù là thiên tài thì cũng phải qua rèn luyện mới có thể thành công. Không thể chiều hư La La được.

Nhìn gia gia ra khỏi phòng, La La nở nụ cười tinh nghịch, móc trong tay áo ra một tấm huy chương màu vàng lấp lánh, đây là thứ La La vừa mới "mượn " được của gia gia.

Nó là thiết bị cơ giới đặc thù hoàng kim cấp bốn, là một trong những trấn gia chi bảo của La gia, luôn được đại sư La Chính Phong mang theo làm vật tùy thân. Nó có 1T76WON năng lượng đặc thù thuộc vào hệ ánh sáng, là bảo bối tuyệt vời dùng khi chốn chạy, ví dụ như phát ra ánh sáng

làm mù mắt đối phương, tạo ra ảnh ảo, tàng hình, hút ánh sáng tạo ra bóng tối... Cách sử dụng thiết bị này thì La La đã đọc qua rồi, với tư chất của nàng thì sẽ nhanh sử dụng được thành thạo. Cất ngôi sao vào giỏ đựng đã chuẩn bị sẵn, La La đọc thêm một lần nữa tờ tạp chí ăn khách gần đây, bài viết La La đã đọc đi đọc lại hàng chục lần " Hành trình nơi hoang dã của Trương thiếu nữ " chương mới nhất " anh hùng bí mật tại phòng ăn ". Đeo gói hành trang nhỏ trên lưng, ánh mắt của La La ánh lên quyết tâm, truyền kì về La thiếu nữ ta, sẽ bắt đầu từ đây.

Quyết định của La gia cũng tương tự với quyết định của các gia tộc khác, chỉ có chút khác nhau về những con số thôi. Sau khi kì hạn hai mươi bốn giờ qua đi, Vương Lang cười không ngậm được miệng khi thấy số tiền gần bốn trăm triệu tinh thần tề thu được khi kết thúc nhiệm vụ bán ra.

Hắn nhanh chóng chuyển hết vào tài khoản chính, thu sếp gọn gàng các tài khoản phụ, rồi thoát khỏi zone s. Tiền cầm trên tay mà thấy nóng thì hãy để cho nó nguội đã, sài liền chắc chắn sẽ dẫn đến hoang phí. (*) Bên ngoài đã qua hơn bốn ngày, không biết Mỹ Mỹ kia đã ăn thành cái dạng gì.

Có một thông tin ngoài lề mà Vương Lang hiện chưa biết, trong mười gói mạch dẫn truyền mà Vương Lang bán ra, có hai gói được liên minh thu vào, nhà Morgan và La gia cũng mỗi người hai gói, các gia tộc khác đều lấy được một gói, riêng Lý gia, có lẽ vì bỏ giá hơi thấp hơn một chút, chỉ ba mươi bảy tinh thần tề một mạch, nên không thu được gói nào. Từ chiếc lá mà suy ra cành cây, tình hình của Lý gia thật đã xuống dốc lắm rồi.

Không biết là do đã ăn đủ no, hay thực phẩm dự trữ của phi thuyền đã hết, Mỹ Mỹ đã chuyển sang chế độ thứ hai trong bảng tài năng, nó trôi nổi bồng bềnh, miệng gáy khò khò, ngủ say như chết, cái bong bóng mà lỗ mũi nó tạo ra, còn to hơn thân hình mập ú của nó.

Để mặc Mỹ Mỹ thể hiện tài năng của mình, Vương Lang thông thả dùng bữa trong phòng ăn, có sự giúp đỡ của hạt giống sinh mệnh, Vương

Lang không chịu tác động của cơn đói, nhưng cảm giác thèm ăn thì vẫn còn. Vừa ăn, hần vừa lướt qua bảng giao tiếp thu gọn của phi thuyền.

Theo như báo cáo sơ bộ, phi thuyền này được tạo ra từ hơn một trăm năm trước, khi đó chức năng không khác gì phi thuyền dân dụng cấp thấp bây giờ, được lấy theo tên viết tắt của người chấp pháp giả đầu tiên, gọi là Fiji 01. Phải dùng tên viết tắt là vì chính sách bảo mật thông tin của chấp pháp giả. Theo thời gian, qua mỗi đời chấp pháp giả, phi thuyền lại được nâng cấp, dần tạo nên hình dáng ngày hôm nay.

Lần nâng cấp cao cấp nhất, là khoảng hơn ba mươi năm trước đây, do chấp pháp giả đầu tiên công bố danh tính thật, đại ca Vương Lang cùng một số người dấu tên khác, đích thân ra tay. Mà phần thay đổi chủ yếu nhất, là các phòng luyện tập của phi thuyền, nó được tạo ra dựa trên đặc tính thể chất của người không khai mở được vùng chứa.

Mặc dù có độ nguy hiểm rất cao, nhưng đây là hi vọng mới của nhân loại, dành cho những người bình thường. Đáng tiếc là vật liệu tạo thành quá hiếm, nên chưa thể công bố rộng rãi được. Có một lưu ý nhỏ, xác suất tử vong của việc sử dụng thiết bị luyện tập đó ở cấp trung bình khó trở lên, là sáu mươi phần trăm. Độ khó càng tăng thì tỉ lệ tử vong càng cao. Khuyến khích chỉ nên sử dụng, ở mức dưới trung bình, và có sự túc trực của bộ phận y tế.

Thông tin này làm Vương Lang cảm thấy tò mò, luyện tập gì mà lại chết người đến như vậy, nhớ lúc khai mở vùng chứa, đau đớn thì có nhiều nhưng có khiến ai chết đâu. Ngẫm lại, trong phi thuyền này, chỉ có hần là khai mở được vùng chứa, nhưng lại là người yếu nhất, so với các dạ khách thật sự thì cọng rơm cũng không bằng, chứ đừng nói đến ngài chấp pháp giả vẫn chưa thấy xuất thủ kia. Là người bình thường mà có thể đạt đến độ cao này, sợ rằng trăm chết một sống cũng sẽ có người đâm đầu vào thôi.

Nghĩ đến đây hẳn lại càng thấy sự nhỏ bé của bản thân, lúc nào cũng tự nhắc chữ nỗ lực, cố gắng, nhưng những gì hẳn đã làm, so với người khác, chỉ là đi dạo một vòng thôi. Đem cái mạng ra để cá cược, tăng năng lực của bản thân, đến bây giờ hẳn vẫn chưa làm bao giờ. Sự ảnh hưởng tạo được của những người trong phi thuyền này, đến vùng sinh tồn và nhân loại, không thể chỉ do năm đấm mang lại. Sự kính trọng đối với chấp pháp giả và các dạ khách, dâng lên thật nhiều trong lòng của Vương Lang.

Bonus: ngày cuối cùng của series

Nhật ký khách sạn hoa anh đào đỏ

Ngày 13: Bên kia đường có một cô bé ngồi trên ghế chờ xe bus, nó luôn ngồi ở đó, cúi mặt xuống đất, luôn mặc cái váy có màu đỏ phía dưới thân. Khi xe bus mở cửa ra thì cô bé đứng dậy nhìn nhìn, rồi lại ngồi cúi mặt xuống. Cô bé không bỏ lỡ bất kỳ chuyến xe nào. Hôm nay cô bé vẫn ngồi ở đó.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương
www.dtv-ebook.com

Chương 71: Phong Nguyên Tố

Bên trong phòng thí luyện của dạ khách số sáu, Vương Lang đứng im nhìn chữ phong được nạm bằng đá trên vách tường đối diện cửa chính. Điều khiến hấn quan tâm là loại nguyên liệu được dùng để nạm nên chữ phong kia.

Nếu chỉ nhìn tổng thể ta sẽ thấy chữ phong có màu xám, nhưng nếu cố nhìn vào từng mảnh đá một, sẽ không nhìn rõ được màu sắc, hình dáng hay kích thước của từng mảnh đá. Ánh mắt như bị cuốn vào một vòng xoáy mờ ảo, không nhìn rõ được hư thực, rất khó nắm bắt.

Nhắm mắt lại, Vương Lang vận dụng năng lượng tinh thần để kiểm tra, cách "thấy" của năng lượng tinh thần không khác lắm so với nhìn bằng mắt, chỉ là thay vì màu sắc, ta có thể thấy sóng năng lượng phát ra, hay phản xạ lại của vật chất. Loại đá này, không phát ra sóng năng lượng, cũng không phản xạ lại, nó tùy ý để năng lượng xuyên qua. Cứ như nó không tồn tại.

Không giải khai được nghi hoặc, Vương Lang đành gác nó qua một bên, tự biết rằng kiến thức của hấn vẫn còn quá nông cạn. Hấn bắt đầu tập trung vào thiết bị thí luyện của dạ khách số sáu. Nó trông như một kính viễn vọng thu nhỏ, cũng gần giống với hỏa pháo tia năng lượng tầm xa hay được trang bị trên phi thuyền quân sự. Phía sau có một ngăn có chốt gài để nạp nguyên liệu, thân là những vòng thủy tinh trong suốt quấn tròn như lò xo, kéo dài ra phía trước mũi. Phần mũi hình chóp nhọn, nguyên liệu nhìn giống như pha lê xanh nguyên khối, có những đường vân nhìn như mạch máu.

Thông tin về thiết bị này được giải thích khá rõ ràng trong mạng giao tiếp nội bộ của phi thuyền. Theo đó, thứ vật chất tạo nên phần mũi hiện chưa được tìm thấy trên địa cầu, nó là do đại ca Vương Lang mang về từ không gian vũ trụ trong chuyến du hành thứ nhất. Phần cuối và thân của thiết bị chỉ có tác dụng phân rã phong thạch. Chính phần mũi của thiết bị đã chuyển hóa phong thạch phần phong nguyên tố.

Bỏ qua những giới thiệu rườm rà, Vương Lang rút ra được những ý chính sau đây về thiết bị.

+ Thiết bị này không được tính là thiết bị cơ giới tinh thần, vì nó không được tạo ra từ vật liệu chứa năng lượng tinh thần, cũng như không sử dụng và điều khiển bằng năng lượng tinh thần.

+ Nguyên liệu để vận hành thiết bị này gọi là phong thạch, bình thường tồn tại cùng lúc ở thể rắn và khí, là kết tinh của nguyên tố gió trong tự nhiên. Có hai cách để tìm được phong thạch, một là tại tâm, hoặc rải rác trên con đường mà mắt bão đi qua. Mắt bão này phải được hình thành từ nơi vực sâu, mang theo nguyên của địa cầu.

Hai là tìm thấy trong tinh hạch của tinh thú đặc thù hệ phong. Kích thước của phong thạch thường to bằng một phần năm của tinh hạch.

+ Thiết bị sẽ chuyển đổi phong thạch thành nguyên tố phong thuần khiết. Tạo thành tia phóng ra bên ngoài.

+ Nguyên tố phong phát ra sẽ gây thương tổn khó phục hồi cho cơ thể. Nếu tế bào bị thương tổn có thể phục hồi, sẽ có khả năng tích trữ được nguyên tố phong.

+ Nguyên tố phong thông thường có tác động rất ít đến vật chất vô cơ. Nhưng với vật chất hữu cơ, đặc biệt là các sinh vật sống, nó gây tổn thương nghiêm trọng đến cấu trúc của tế bào.

+ Chỉ nên thí luyện trên cơ thể người bình thường. Người đã khai mở nếu bị thương tổn bởi nguyên tố, có thể sẽ làm thương tổn vòng sáng có trong vùng chứa, làm giảm khả năng chứa đựng năng lượng tinh thuần. Trường hợp nghiêm trọng, có thể làm vỡ vùng chứa cũng như các vòng sáng.

+ Sử dụng năng lượng sinh mệnh, hoặc các vật chất chứa năng lượng sinh mệnh sẽ làm tăng khả năng phục hồi của tế bào. Nhưng nếu năng lượng sử dụng không thuần khiết, tạp chất sẽ làm giảm khả năng tích trữ phong nguyên tố của tế bào.

+ Cơ thể phải tích trữ lượng phong nguyên tố đến giới hạn tối thiểu, bốn mươi phần trăm trên tổng số tế bào cơ thể có. Thì mới có thể vận dụng được phong nguyên tố.

+ Theo mức đo lường tổn hại, cùng tỉ lệ tử vong, phong nguyên tố có tác động thấp nhất so với các loại nguyên tố khác trong tự nhiên. Tỉ lệ tử vong từ mức hai mươi đến bốn mươi phần trăm tế bào được tiến hóa là một phần bốn mươi.

+ Hiện nay đã có bốn mươi sáu người thí luyện với phong nguyên tố, hai người thành công, hai mươi bảy người tử vong ở mức tế bào tiến hóa dưới bốn mươi, số còn lại đều bỏ cuộc.

Đọc xong phần giải thích, cùng một số thông tin liên quan, Vương Lang lơ mơ hiểu được căn nguyên sức mạnh của các dạ khách. Năng lượng họ sử dụng không thuộc phạm trù sóng năng lượng tinh thần. Cái họ sử dụng được gọi là nguyên, là năng lượng bốn nguyên của địa cầu, giúp hình thành và vận động mọi thứ có trên địa cầu. Còn năng lượng tinh thần, là thứ sinh ra từ những hoạt động đó. Các vòng sáng, cũng là một sản phẩm của nguyên.

Nguyên là ngọn lửa, năng lượng tinh thần là nhiệt độ xung quanh. Nguyên là gió, năng lượng tinh thần khiến cành cây đung đưa. Nguyên là sự sống, năng lượng tinh thần là sinh vật. Nguyên là nam châm, năng lượng tinh thần là lực hút.... Lấy đi nhiệt độ, thì ngọn lửa sẽ sinh ra nhiệt, nhưng lấy đi ngọn lửa, nhiệt độ sẽ mất đi. Sự sống còn, sinh vật được sinh ra, mất đi sự sống, là tận thế.

Nhưng nguyên chỉ thuộc về địa cầu, tồn tại như năng lượng sống của địa cầu. Không một sinh vật nào được quyền sở hữu nguyên, đó là sự tranh chấp với địa cầu. Thiết bị này, là đi ngược lại tự nhiên, đem quyền của địa cầu, trao cho nhân loại. Giống như kẻ nợ, dùng tiền vay, để sai sử người cho vay. Nghịch thiên thì nghe hơi mỹ miều, cứ tạm gọi là vô lý.

Cái bánh vẽ ra của sự thành công thật thơm ngon, chẳng trách dù có chết, cũng có người đâm đầu vào.

Vương Lang cần phải suy nghĩ. Thiết bị này coi như là một cách khác để khai mở cho những người bình thường, với những người đã khai mở như hắn, hại nhiều hơn lợi. Xác suất thành công quá thấp, nguy hiểm đến tính mạng, lại đối diện với việc vòng sáng bị thương tổn. Khôn ngoan nhất là phải bỏ qua.

Nhưng thật sự Vương Lang bị hấp dẫn bởi cái gọi là năng lượng nguyên tố đó, việc có thể mượn được sức mạnh của tự nhiên để sử dụng, thật khó cưỡng lại được. Thấy được sự chênh lệch của mình và các dạ khách thật sự, không nảy sinh khao khát là dối trá. Không phải ai cũng có thể đặt chân vào phi thuyền này, Vương Lang quyết định sẽ thử một lần, để xem việc này là cơ duyên hay một hồi kiếp nạn.

Cách sử dụng thiết bị rất đơn giản, nạp phong thạch vào, khởi động máy, đứng vào vòng giới hạn được vẽ sẵn ở giữa phòng. Tia nguyên tố sẽ bắn ra mỗi hai phút một lần, nếu Vương Lang bước ra khỏi vòng giới hạn, thiết bị sẽ tự động tắt.

Chuẩn bị xong tất cả, Vương Lang bước vào vòng giới hạn, nhìn nòng phát đang đang dần tích tụ năng lượng nguyên tố, hẳn bắt đầu có chút hồi hận, cảm giác không khác gì nhắm mắt đi trên vách núi, đây là cái gọi là thanh niên manh động đó sao.

Tia phong nguyên tố phát ra, không hình không ảnh, chỉ hơi làm xao động không gian nó đi qua một chút. Nó đi thẳng vào phần ức trước ngực của Vương Lang, nó xuyên qua người Vương Lang, nhưng không đi tiếp, mà cuộn ngược lại thâm nhập vào vùng da thịt phía sau lưng.

Vương Lang nằm xuống, co lại như con tôm bị nấu chín, tay ôm lấy cổ họng, tròn mắt đầy gân như muốn trồi ra, mặt hắc đỏ lên như trái gấc, rồi từ từ tái lại. Phần cơ thể tiếp xúc với tia phong nguyên tố nổi lên lốm ngổm, như có đàn dòi lúc nhúc bò qua lại dưới lớp da. ở phía sau lưng, da thịt như cái lỗ thủng, lòi lên sục xuống như cái xoáy nước. Vương Lang không thở được, cảm giác như có cái mũi phay cực lớn đang sục sạo trong cơ thể mình.

Một lát sau sự dao động của da thịt dừng lại, chỗ tiếp xúc bầy nhầy, nhìn như miếng thịt bò chính tái, máu bầm màu đen từ đó chảy ra, máu đen cũng chảy ra từ miệng, mũi, lỗ tai của Vương Lang, hẳn đã hôn mê, từ mi mắt khép lại cũng chảy ra hai dòng máu đen. Lồng ngực cũng thôi nhấp nhô.

Mỹ Mỹ đang ngủ bỗng mở mắt, nó nghe thấy tiếng gọi từ hạt giống sinh mệnh, chính là hạt nó đã gửi trong cơ thể của Vương Lang. Cho tới lúc Mỹ Mỹ có thể kết tinh hoàn thiện một hạt giống khác, nếu chưa thì hạt giống kia vẫn như một phần của Mỹ Mỹ, có sự tương liên. NmkY97W Mỹ Mỹ về trạng thái vô hình, bay xuyên qua cách vách tường, thẳng một hướng về phía Vương Lang.

Hạt giống sinh mệnh kia chỉ vừa mới được gieo vào Vương Lang, nó vẫn chưa trưởng thành, bình thường năng lượng của nó chỉ đủ để phục hồi

những hao tổn do sinh hoạt bình thường thôi, như cơn đói hay buồn ngủ. Lúc này cơ thể Vương Lang đã tổn thương nghiêm trọng, việc dùng hô hấp cũng ảnh hưởng đến ý thức của Vương Lang, thang đo sinh mệnh sống đã xuống rất thấp, nếu để yên có thể dẫn đến tử vong.

Mỹ Mỹ nhanh chóng thực hiện quá trình trao đổi với Vương Lang, may là năng lượng tinh thuần của Vương Lang còn đủ, nếu không sẽ rất khó phục hồi hoàn toàn được. Với những tổn thương nghiêm trọng như thế này, Mỹ Mỹ không thể cách không để trao đổi được, nó cần phải thực hiện những động tác trong quy trình trao đổi cấp cao.

Đầu tiên nó dành hai chân sau lên, hạ thấp mặt xuống, le lưỡi liếm liếm vào má của Vương Lang, sau đó nó hạ hai chân sau xuống, hai chân trước cố bám vào mặt Vương Lang, lấy tư thế, cố áp phần dưới thân vào má Vương Lang, bắt đầu nhấp nhấp..... Kết tiếp là tới miệng, lỗ mũi, rồi tới mắt.

Bonus: Nhật ký về quê.

Ngày 1: Không có ai ra đón tôi. Khi tôi đang đi bộ trên đường về, một cô gái trẻ chạy ra nói muốn đi chung. Tôi nói là không thích cách kiếm ăn này của phụ nữ trong gia đình. Bà nội chỉ cười, rồi kêu tôi về trước, hôm nay bà vẫn chưa ăn no. Rồi bà lại tìm một thanh niên khác để xin đi chung đường.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 72: Sự Mạnh Động Của Vương Lang

Vương Lang mở mắt ra, đây là thiên đường sao, mây trắng bông bành, mây ở thiên đường có khác, dày thật, đập vào mặt mình này giờ mà vẫn không tan, lại còn có mùi mỡ hành.

Tỉnh táo hơn một chút, Vương Lang như có điện xẹt trong người, hất đám mây trắng Mỹ Mỹ ra, làm nó lảng lồng lốc như trái banh. Hắn thật đau đầu, biết là Mỹ Mỹ lại vừa cứu mạng mình, nhưng phương pháp như thế thật khó chấp nhận, hắn đâu phải là chó cái đâu, may là không có ai ở đây, nếu không da mặt dày tới mấy cũng bị đâm lủng, không biết giấu vào đâu được. Mỹ Mỹ dừng lẩn, bay lơ lửng, truyền âm với Vương Lang:

_ Có chuyện gì vậy đại ca, tình huống vừa rồi của đại ca còn nguy kịch hơn lúc trước nhiều, chậm một chút nữa là đệ phải dọn đồ cúng rồi đó. Mà đại ca bị thương như thế nào vậy, đệ vẫn chưa chữa trị xong hết đâu.

Truyền âm lại mấy câu cho Mỹ Mỹ an tâm, Vương Lang sờ vào vết sẹo trên ngực mình, phần da non vừa lành lại nhìn giống như một cái xoáy nước, rờ vào vẫn còn nóng hổi. Tính mạng tạm thời đã không sao, nhưng cơn đau thì vẫn còn, nó nhắc cho Vương Lang nhớ mình đã đại dột ra sao. Lần này nếu không nhờ Mỹ Mỹ hắn thật sẽ đi chầu ông vải rồi. Mạnh động thật là không tốt, cái này không phải lấy đá đập vào chân, là vào đầu mới đúng.

Nhưng cũng đáng giá, hắn đã thành công kích hoạt được tế bào, mấy vòng sáng nhờ cất trong vòng xanh dương nên cũng không tổn hao gì. Tóm

lại là thành công tốt đẹp, tìm cách tập luyện là hẳn sẽ sử dụng được phong nguyên tố thôi. Tương lai thật có chút huy hoàng.

Vương Lang hí hửng cho tới khi nhìn thấy dòng chữ hiện ra trên bảng điều khiển của thiết bị phóng phong nguyên tố " thành công kích thích được 0.5 phần trăm tế bào ". Miệng đang cười thì đơ luôn, không khép lại được, lừa người, thật sự là quá lừa người, đã dạo âm phủ một lần rồi mà chỉ được có nhiều đó, không lẽ phải chịu tám chục phát bắn nữa mới đủ bốn mươi phần trăm, vậy thì con đĩa cũng chết chứ nói chi là con người. Vương Lang đập thiết bị phát phong nguyên tố một cái rồi ôm Mỹ Mỹ ra khỏi phòng, xén chút nữa là bực mình đập bay luôn cái cửa phòng luyện tập, cả cái phi thuyền này đúng là một ổ lừa tình.

_ Đại ca đừng như thế nữa, bắt trước đệ nè, cứ ăn vào thì mọi nỗi buồn sẽ biến mất thôi.

Mỹ Mỹ vừa ăn vừa tận tình khuyên bảo Vương Lang, ăn xong là ngủ, lỡ phải ngủ dậy thì lại tiếp tục ăn, thật không biết nó có nỗi buồn nào nữa.

Vương Lang vừa giận vừa tiếc, giận con số 0.5 kia, tiếc là nếu không đạt tới bốn mươi thì mọi cố gắng đều vô ích, mà lỡ chưa tới bốn mươi hẳn đã đứt bóng luôn thì sao, không hiểu làm sao mà các dạ khách lại có thể thành công.

Nói Vương Lang mạnh động là không sai, thật ra đã có nhiều người ném thử sức mạnh của tia nguyên tố rồi, nhưng chưa có ai xém ra đi ngay lần đầu tiên như hẳn. Cái gì cũng phải từ từ, đầu tiên hãy chiếu tia nguyên tố vào tay hay chân cái đã, mà cũng chỉnh mức phóng ra ở mức thấp thôi. Bị thương thì nghỉ ngơi phục hồi cho tốt rồi làm tiếp, nhưng phải chữa trị bằng năng lượng sinh mệnh thuần khiết nhất, nếu không tạp chất lưu lại sẽ làm giảm tỉ lệ đã đạt được, tiền mất tật mang.

. Lấy ít để thành nhiều, thông thường muốn đạt được đến mức bốn mươi cũng phải chịu tia nguyên tử vài trăm lần, nguy hiểm thật sự chỉ đến sau mốc hai mươi phần trăm khi phải chiếu tia nguyên tử vào các điểm trọng yếu trên cơ thể, các cơ quan như tim gan phổi... Dù có kịp chữa trị thì cũng không thể phục hồi hoàn toàn được, thông thường những người tử vong đều là chết trên giường bệnh, khi tổn thương từ các vết tích, đã vượt quá giới hạn của cơ thể. Quá trình này chỉ có thành công hoặc thất bại, dù là ba mươi chín phần trăm cũng là vô ích.

Còn Vương Lang, ngay phát đầu đã chịu mức cường độ lớn nhất, chiu ngay vào trước ngực, thương tổn đến tim,phổi, cuốn họng, xương lồng ngực.. May là nhờ phi thuyền bay hơi nhanh, thần chết rượt theo không kịp, nếu không giờ này hẳn thật ăn cơm cúng của Mỹ Mỹ rồi.

Vương Lang đứng dậy, trở về phòng ngủ, vẫn còn gần ba ngày nữa là tới hạn tập trung, nếu được thì hẳn ngủ luôn tới lúc đó. Nằm trên giường nệm, nhắm mắt lại, cố ngủ mà không sao ngủ được, hẳn thật không cam tâm, không thể nào chấp nhận được, như bị gái nhả tin lừa tình, chạy tới nơi thì thấy nó còn già hơn bà nội của mình, thật không thể nào chấp nhận được. Vương Lang bật dậy, chạy vào phòng ăn, hỏi Mỹ Mỹ vẫn đang ngập đầu trong đĩa mỳ:

_ Thương tổn tới mức nào thì đệ sẽ không cứu được ca.

Mỹ Mỹ liếm sạch chỗ mỳ vụn rồi truyền âm:

_ Đừng dứt đầu là được, nhưng phải đủ năng lượng tinh thuần để đệ chuyển hóa, nếu thương tổn quá nặng thì đệ sẽ biến về trạng thái năng lượng sinh mệnh để cứu chữa, nhưng tốc độ chuyển hóa cũng tăng lên nhiều lắm, lỡ tay chút là hao hụt sẽ giết chết đại ca trước đó.

Vương Lang lúc này đang ở trạng thái đầu nóng của trẻ trâu chuẩn quốc tế. Người khác làm được thì mình cũng làm được, họ nhảy lầu lộn bốn

vòng rồi mới chết thì mình sẽ lộn được năm vòng. Nghe câu trả lời của Mỹ Mỹ một ý tưởng tự ngược bản thân của Vương Lang đã được hình thành.

Vương Lang rút ra tất cả số tiền lương còn lại của dạ khách số sáu, vị chi là gần bốn ngàn tám trăm thanh năng lượng tinh thuần cực phẩm. Nạp hết vào các vòng sáng của mình, làm đầy được gần hai mươi lăm vòng đầu tiên. Hắn đăng ký tên người thừa kế tài khoản trong zone s là La Thần và Lý Bá, sẽ tự động chuyển sang sau thời gian đã đặt trước, kèm theo một số lời nhắn nhủ về sau, có nhắc với hai tên đó về mẫu thân của hắn. Chuyện lần này mà không thành thì tiền có nhiều mấy cũng chẳng để làm gì, còn mặt mũi thì không quan trọng bằng tiền, chỉ còn bận tâm về mẫu thân, hắn dặn nếu có thể dấu được bao nhiêu lâu, thì hãy dấu.

Thu xếp xong, Vương Lang bồng Mỹ Mỹ vào phòng luyện tập của dạ khách số sáu. Tại đó hắn đã chuẩn bị sẵn một cái cốc hình chữ thập, cắm ngay vào vòng giới hạn, bên trên đã chuẩn bị sẵn dây trói. Nạp đầy phong thạch cho máy bắn phong nguyên tố, vẫn giữ nguyên chế độ bắn như trước, Vương Lang tự trói mình vào cốc, dặn Mỹ Mỹ trừ khi năng lượng tinh thuần của hắn cạn kiệt, nếu không thì đừng dừng máy bắn lại. Mở trừng mắt, nín thở, Vương Lang nhìn phong nguyên tố đang dần tập trung tại mũi súng. Còn Mỹ Mỹ theo lời Vương Lang, đã tàng hình trở về trạng thái nguyên bản, là năng lượng sinh mệnh tinh túy của địa cầu.

Chuyện đẫm máu xảy ra phía sau, hắn mọi người đã đoán được rồi, có kẻ cũng không dám kể, địa ngục có đáng sợ tới mấy, cũng chỉ đến thế mà thôi.

Bonus: Nhật ký về quê

Ngày 2: Tôi không thích dậy sớm vào buổi sáng, nhưng lúc đi làm về, mấy người họ hàng của tôi ồn ào quá, tôi đành phải dậy. Cô miệng 3S157zU rộng biết tôi không thích ăn thịt sống, nên đã nấu riêng bữa sáng cho tôi. Tôi chỉ ăn được vài miếng, thứ này quá béo, tôi không thích những

thứ béo phì. Nhìn lại, tôi phát ối khi phải nhìn họ ăn, sao không gợn gàng được như con mèo. Tôi thấy nhớ nó.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 73: Sự Sắp Xếp Của Raphen

Vương Lang tỉnh lại, nhìn đống máu bê bết dưới chân, rồi nhìn Mỹ Mỹ đang lơ lửng gáy ngủ, còn bản thân hẫ thì treo lủng lẳng trên dây trói, chân tay không còn một chút sức lực nào, hẫ biết là mình vẫn còn sống. Vương Lang kiểm tra vùng chứa. Không có tổn hại gì, chỉ là từ hai mươi lăm vòng giờ chỉ còn lại hai. Đó là tám mươi năm tiền lương của dạ khách số sáu, không biết trên đời có ai sài sang hơn hẫ không.

Cơ thể đã thoát lực, ngay lúc này hẫ không không thể tự thoát khỏi dây trói, giá mà lúc này được tắm nước nóng, lăn ra ngủ trên nệm êm, thật là sung sướng biết mấy. Nghĩ đến đây, tự nhiên hai tay hẫ, từ phần bắp tay trở xuống, hóa thành làn khói mỏng, thoát ra khỏi dây trói, sau đó lại trở về hình dạng cũ.

Không kịp chuẩn bị, thân trên Vương Lang rớt xuống, hai chân vẫn bị trói làm đập đầu vào nền nhà, máu văng lên dính hết cả đầu cổ, tư thế lúc này thật là khó chịu, Vương Lang giãy giãy hai chân, lần này do tư thế chông đầu, hẫ nhìn thấy quá trình xảy ra. Hai chân hẫ mờ dần, rồi tan ra như sương sớm, phần dây trói tuột xuống. Lúc này hẫ chỉ nhìn thấy từ phía trên đầu gối trở lên, phía dưới đã trở nên vô hình. Khi đầu gối hẫ chạm vào đất thì quá trình xảy ra ngược lại, phần cẳng chân dần hiện ra, nguyên vẹn, không sứt mẻ gì. Hẫ thử nhúc nhích mấy đầu ngón chân, thấy vẫn cử động bình thường. Từ đầu tới cuối hẫ không hề làm gì cả, điều khiển cơ bắp không, năng lượng tinh thần cũng không, chỉ suy nghĩ là muốn thoát khỏi dây trói thôi.

Cơ thể không nhúc nhích được nhưng cái cổ thì có thể, Vương Lang ngấn đầu lên, nhìn dòng chữ hiện ra trên bảng điều khiển của thiết bị bắn phong nguyên tố " thành công kích thích được 62% tế bào ". Sặc, nhiều hơn tới 22 % vậy cơ thể mình đã chịu bao nhiêu phát bắn đây. May là hôn mê từ đầu tới cuối, nếu không chắc gặp ác mộng dài dài.

Bây giờ phải nghĩ về biến hóa của cơ thể, năng lượng nguyên tố khác với năng lượng tinh thần, nó được chứa đựng trong tế bào đã biến đổi của cơ thể, điều khiển cơ bản bằng ý thức, không phải bằng năng lượng tinh thần. Khi có năng lượng nguyên tố, tế bào đã biến đổi cũng có cùng tính chất của nguyên tố nó hấp thụ, ví như thay đổi vừa rồi của tay và chân Vương Lang, đó là tính chất vô hình vô ảnh, không thể nắm bắt của phong nguyên tố. Hiện giờ chỉ biết vậy, Vương Lang cố thử xem, có thể biến đổi các phần khác của cơ thể không. Chỉ nằm yên đó, rồi xem có thể dùng suy nghĩ mà làm biến mất được những phần nào.

Sau khi thử đi thử lại mấy chục lần, Vương Lang rút ra kết luận về năng lực này. Hẳn có thể làm biến mất tay và chân, riêng lẻ hoặc cùng lúc, có thể làm biến mất hơn nửa thân dưới, tính từ ngực trở xuống, nhưng khi đó không thể biến đổi được hai tay. Dù thay đổi thế nào thì phần thân thể còn lại cũng phải liền một khối, không thể chỉ làm mất riêng lẻ phần bụng được, hẳn cũng không thể làm biến mất phần đầu. Đây có lẽ là giới hạn của con số 62%.

Vương Lang kết hợp cả năng lượng nguyên tố và năng lượng tinh thần để bay về phòng ngủ, tiện đường hẳn kéo theo Mỹ Mỹ luôn, không có năng lượng trao đổi của nó, sợ là còn lâu lắm cơ thể hẳn mới phục hồi hoàn toàn được. Việc bay lên này thật tự nhiên, khác với lúc trước, hẳn phải phân ra thật nhiều ý thức để vận dụng năng lượng tinh thần.

Trong phòng ngủ, Vương Lang nhanh chóng tiếp đi. Hai huynh đệ ôm nhau ngủ trên giường nệm, thỉnh thoảng cái bong bóng mà lỗ mũi Mỹ

Mỹ tạo ra, chạm vào mặt Vương Lang rồi vỡ ra tung tóe, tạo thành một cảnh giương chiếu ướn át.

Cùng lúc đó, tại tổng thành, trong phòng làm việc riêng của mình, ngài lãnh tụ nói với thư ký Raphen:

_ Người có chắc là việc này sẽ thành công chứ.

Thư ký Raphen cung kính trả lời:

_ Thư lãnh tụ, hiện nay đây là phương án tốt nhất có thể thực hiện, nếu thành công có lẽ sẽ tìm được tung tích cháu trai của ngài.

_ Vất vả cho người rồi, tiểu tử Lý Khanh kia cũng thật là, cần gì phải giấu lâu đến như vậy, nếu hấn nghĩ thêm cho mình một chút, sự tình cũng không đến nỗi này a.

Ngài lãnh tụ nói xong thì đứng lên, bước ra cửa sổ, im lặng ngắm khu vườn. Đây là thói quen mấy chục năm nay của ngài, khu vườn có mấy con thú nhỏ chạy loanh quanh đó, là một phần kí ức tốt đẹp của ngài. Nếu có người nghĩ rằng, đứng ở nơi cao nhất, sẽ thấy được tất cả, thì họ đã nhầm. Đôi lúc cái muốn nhìn thấy nhất, sẽ không bao giờ thấy lại được nữa.

Raphen hiểu được ý trong câu nói của ngài lãnh tụ, cũng hiểu được suy nghĩ của Lý Khanh, Raphen không nói gì, nếu đặt ông vào vị trí của Lý Khanh, có lẽ ông cũng sẽ làm như vậy. Ba mươi năm trước, khi đại ca Vương Nhất cùng phi hành đoàn tàu hi vọng khởi hành, là một sự kiện lớn mang theo giấc mơ của cả nhân loại. Có thể cho những người bình thường một cơ hội để nắm giữ sức mạnh mới trong tay, thoát khỏi cảm giác vô dụng bấy giờ. Gánh nặng đặt trên vai thế hệ tinh anh, những người đã khai mở là quá lớn, và nó càng thêm nặng nề nữa, khi những mối nguy từ vũ trụ dần xuất hiện.

Lịch trình ban đầu của tàu hi vọng sẽ kéo dài hơn bốn mươi năm, tới một hành tinh xa xôi có sự sống, mà trước đây đại ca Vương Nhất từng đặt chân đến, và tìm thấy sức mạnh mới của mình, sức mạnh có thể thay đổi nhân loại, chuyến đi lần này là để tìm cách mang sức mạnh đó về cho địa cầu. Đó là giấc mơ, là khát khao lớn nhất của hơn 90% dân số địa cầu, giúp họ có thêm vọng sống, hi vọng về tương lai.

Còn đối với bộ máy chính quyền, thứ mơ ước vô hình đó, là cái bánh vẽ, giúp giảm đi mâu thuẫn về phân biệt giai cấp, giữa người bình thường và những người đã khai mở. Khiến người bình thường yên phận hơn, trong cái "chuồng" dành riêng cho họ. Cũng như khiến những người bình thường dễ dàng chấp nhận, cam chịu hơn với những quy định của bộ máy chính quyền. Như việc phân biệt về quyền lợi cùng cấp bậc thành thị, hay quan trọng nhất là chính sách giáo dục, đại diện là hệ thống học viện, dành cho các thế hệ tương lai.

Ví như Vương Lang, nếu không có đại sư Lý Khanh, cả đời này hẳn đừng mơ được tham gia một lễ rửa tội nào. Cư dân của thành thị cấp ba như Lan Đông thành không có tư cách đó. Đây là lựa chọn bắt buộc, khi nhìn con số dân cư đông đúc đến hàng chục tỉ, và số lượng ít ỏi các đại sư đủ năng lực để làm lễ khai mở, và nghĩ đến lợi ích chung của hành tinh, không còn lựa chọn nào khác.

Đó là lý, còn chữ tình, làm sao bắt đứa con nhỏ yêu thương cha mẹ được, khi mà nó phải nhìn đói mỗi ngày, nhìn anh chị của nó ngập tràn trong đồ ăn ngon, ánh mắt sinh ra dù có thơ ngây cấp mấy, cũng sẽ xuất hiện tia thù hận. Hay việc những người bình thường là con cháu của những người đã khai mở, gọi là thế hệ sống trong bao, sẽ nhận được nhiều ưu đãi hơn người bình thường khác, như dễ nhận được việc làm cấp thấp của bộ máy chính quyền, hay tham gia lực lượng quân đội đóng tại địa cầu, dù là ăn mâm cơm nhỏ, nhưng vẫn tốt hơn nhiều so với chui xó bếp, hay bới đồ

ăn trong thùng rác. Đã là nhân loại, thì sẽ có nhân tính, có cả điều tốt, và điều xấu.

Nếu mâu thuẫn lan tràn sẽ dẫn đến tranh chấp, tiếp tục leo thang sẽ trở thành tranh đấu, nếu thật sự đến mức trở thành cuộc chiến thì sẽ diễn ra theo cách một bên bị đồ sát. Trong mắt người đã khai mở, người bình thường thật không khác gì một con kiến. Nhưng cây không thể mất đi bộ rễ, không có người chui vào hang đào quặng thì lấy đâu ra nguyên liệu để chế tạo phi thuyền. Giấc mơ đại ca Vương Nhất mang đến, chính là liều thuốc để xoa dịu sự mâu thuẫn đó.

Thử hỏi nếu Lý Khanh, một thuyền viên trên phi thuyền hy vọng lộ ra là mình còn sống, và đang hiện diện trên địa cầu. Nó sẽ tiếp tục đặt ra những câu hỏi, mà không ai muốn trả lời. Để rồi chỉ một mối lửa bùng lên sự cân bằng cưỡng ép của địa cầu sẽ bị phá vỡ. Lời nói dối đó, cùng lời nói dối về một không gian vũ trụ an toàn sau đại chiến thắng sáu mươi năm trước. Địa cầu này không thể gánh chịu được.

Đại ca Vương Nhất có thể chết, nhưng không được phép chôn. Bí mật này phải được giữ mãi mãi, ít nhất cho đến khi có thể tìm được người kế thừa giấc mơ đó. Mà hi vọng và lựa duy nhất lúc này là cháu nội của ngài lãnh tụ, đứa con được sinh ra từ hơn hai mươi năm trước của đại ca Vương Nhất cùng NaxWYDx tiên nữ Chung Tình. Chỉ cần nó bằng một phần mười của một trong hai người, Raphen cũng có cách khiến nó trở thành người thừa kế xứng đáng.

Chỉ có một điều Raphen không hiểu ở Lý Khanh, tại sao phải chờ tới lúc sắp chết, không thể dấu được nữa, mới nói ra bí mật này, chắc chắn hẳn hiểu được tầm quan trọng của việc này, theo lời hẳn nói đứa nhỏ còn kế thừa được giới của ngài lãnh tụ. Không lẽ đứa nhỏ này có vấn đề gì sao, về tâm lý chẳng hạn, không có cha mẹ, phải sống chung với một kẻ như Lý Khanh suốt hơn hai mươi năm, cũng khó mà bình thường được.

Raphen đương nhiên sẽ không nghĩ tốt về người đã dùng thùng rác để lại sọ trên đầu mình. Nhưng dù thế nào đi nữa, ngay lúc này, dù có lật hết cả địa cầu, ông cũng phải tìm được đứa nhỏ đó, đứa cháu gọi mình bằng nghĩa phụ. Lại nghĩ về đứa cháu gái ruột Mộng Băng Doanh của mình, biết đâu lại là cậu vợ cũng không biết chừng.

Đối với việc tìm kiếm, Raphen đã được trao toàn quyền, ngay lúc biết tin, Raphen đã soạn ra xong kế hoạch trong đầu. Bước một là phong tỏa La Đông thành bằng lực lượng quân đội của thiếu tướng Bạc Hùng. Sau đó thực hiện tra xét quy mô toàn thành. Dùng cố chiêu mộ quân đội để lấy máu những người có độ tuổi nhập ngũ. Từ mười sáu đến ba mươi. Mỗi mẫu máu phải được kiểm tra tối thiểu ba lần, đối chiếu với mẫu máu bí mật đã có sẵn. Sau đó tìm hiểu thông tin về quãng thời gian cư trú của Lý Khanh tại La Đông thành. Kết cục là không tìm được ai phù hợp.

Xét nghiệm không có mẫu nào trùng khớp. Do La Đông thành chỉ mới thăng lên thành thị cấp ba nên việc quản lý còn tương đối lỏng lẻo. Chỉ tra được ngôi nhà trọ đã tan nát, không lưu lại vật dụng gì. Nghe nói có một thiếu niên hay lui tới giúp việc cho Lý Khanh, nhưng chỉ mới mười bốn tuổi, không phù hợp nhận dạng đã đề ra. Raphen mở rộng việc tìm kiếm ra những khu vực lân cận cũng không tìm được gì. Cuối cùng Raphen buộc phải sử dụng phương pháp khác, gây ra ảnh hưởng lớn hơn, đó chính là mượn thế lực Tạ gia, tổ chức buổi đấu giá tại Nha Trang thành.

Bonus: Nhật ký về quê

Ngày 3: Tôi đi dạo trên cánh đồng, thời tiết hôm nay thật đẹp. Tôi thích sự bình yên như thế này. Hình như đằng kia là đứa bạn lúc nhỏ của tôi. Từ ngày bị treo ở đó, nó quả thật đã lớn hơn nhiều. Nhưng nó vẫn là đứa kém cỏi, mất con quạ còn lấy nó làm chỗ đậu. May là đã mất đôi mắt, nếu không khi nhìn thấy tôi, nó sẽ reo hò nhiều lắm. Tôi thích được yên bình hơn.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương
www.dtv-ebook.com

Chương 74: Tận Tâm Hộ Vệ

Rinh...rinh....rinh....

Tiếng chuông báo thức phát ra từ màn hình liên lạc nội bộ của phi thuyền làm Vương Lang thức giấc. Đã đến thời gian tập hợp, Vương Lang thức dậy, sửa soạn một chút, nhìn cái bàn chải bị bàn tay vô hình chuyển động trong gương, hần cười đến mức sặc kem đánh răng. Đánh thức Mỹ Mỹ dậy, dặn nó tàng hình leo lên vai hần mà ngủ, ngang qua phòng ăn, nuốt vội miếng bánh ngọt vào bụng, vội tới không kịp nhai, sợ làm Mỹ Mỹ thức giấc thì không ra khỏi phòng bếp được.

Tại phòng họp ở khoang trung tâm, ngài chấp pháp giả và bốn vị dạ khách đang ngồi xung quanh cái bàn tròn, năm vị dạ khách đều đang mặc đồng phục của mình. Khi Vương Lang vào phòng thì dạ khách số bốn lên tiếng:

_ Người biết tội của mình chưa.

Vương Lang khựng lại, tội gì, mình làm gì có tội gì, ăn hết đồ ăn,?sài hết phong thạch,? Phá phòng tập luyện? Sài hết tám mươi năm tiền lương của dạ khách số sáu? Hần chỉ là một đứa trẻ vô tri, làm gì mà nên tội, mấy ngài có hiểu nhằm gì không.

_ Được rồi số bốn, bỏ qua đi, còn người lần sau nhớ đi họp đúng giờ, đừng để mọi người chờ.

Đúng rồi, Vương Lang ngoan ngoãn gật đầu, ngài chấp pháp giả có khác, nói ngay đúng trọng tâm, hần thật là có tội này, đi trễ là không tốt,

Vương Lang tự hứa với lòng nếu có lần sau, thì hẳn ôm chiếu ngủ luôn ở phòng họp, không dám làm trễ nải công vụ của mọi người.

Lúc này thì Vương Lang mới có dịp nhìn rõ gương mặt của ngài chấp pháp giả, nếu bỏ đi hàm râu và mái tóc bạc, hẳn sẽ độ chừng ngài chỉ hơn bốn mươi, gương mặt trắng toát, đôi mắt hiền hòa, chắc lúc trẻ cũng là một mỹ nam tử, sư phụ Lý Khanh của hắn trong hình chiếu ở buổi khai giảng, sợ là một nửa cũng không bằng. Không hiểu sao nhìn gương mặt không nộ mà uy của ngài, Vương Lang lại cảm thấy an tâm, tin tưởng.

Người kế tiếp lên tiếng là dạ khách số một:

_ Đây là địa chỉ và thời gian. Sau khi rời khỏi phi thuyền, tự tìm cách đến đó. Nhớ có mặt đúng giờ. Nhớ kỹ một điều, cho đến khi có thông báo mới, người là dạ khách số sáu. Phải giữ bí mật thân phận dạ khách của người, bị lộ ra, bất kể lý do, xem như là tội.

_ Có thể cho biết, tại sao lại chọn Vương Lang.

Vương Lang hỏi, đây là điều vướng mắc lớn nhất của hắn lúc này.

Người trả lời hắn lại là dạ khách số bốn:

_ Việc này người không cần biết, cứ coi như lấy công chuộc tội, nếu người không muốn làm nữa, có thể bàn qua phần tội.

_ Làm, đương nhiên làm, đây là vinh hạnh, cực kỳ vinh hạnh, muốn còn không được, đương nhiên phải làm rồi.

Vương Lang rối rít, để mấy người này xử, vô tội thì cũng thành có tội, huống hồ hắn cũng có chút ít sai lầm nhỏ, khắc phục được là tốt.

Buổi họp cứ như dành riêng cho Vương Lang, cứ vậy mà kết thúc. Sau khi chuẩn bị xong, mọi người rời khỏi phi thuyền. Nó trở về lại phiên bản

ngôi sao, được ngài chấp pháp giả thu lại. Các dạ khách thay đổi y phục, đều lấy màu đen làm chính, mặt nạ đổi thành mạn che, coi như trang phục dạ hành. Lần lượt mỗi người cúi chào ngài chấp pháp giả, rồi chọn một hướng mà phóng đi. Lúc này chỉ còn lại Vương Lang và ngài chấp pháp giả.

_ Người kích hoạt được bao nhiêu phần trăm tế bào.

Ngài chấp pháp giả vẫn thói quen chấp tay nhìn bầu trời, bất ngờ hỏi Vương Lang. Vương Lang giật mình, nhưng vẫn thành thật trả lời, cũng không tự hỏi vì sao ngài ấy lại biết:

_ Thừa chấp pháp giả, là 62%.

_ Có thể chứa đựng năng lượng nguyên tố, nhưng lúc này người vẫn chưa chứa đủ, nếu được thì đừng sử dụng. Người đi đi.

Vương Lang cúi đầu, sớm đã xác định được phương hướng, hẩn thừa một tiếng rồi nhanh chóng rời đi. Phía sau lưng ngài chấp pháp giả vẫn im lặng nhìn bầu trời, khẽ quay qua nhìn hẩn, đôi mắt có chút chờ mong.

Vương Lang lúc này đang mặc trang phục dạ hành, dùng khăn choàng che kín mặt, chỉ chừa lại đôi mắt. Căn tắc vô áy náy, đã dấu thì dấu luôn danh tính thật luôn, ai biết mấy người kia tính tội theo thang đo nào.

Trong thân phận bí mật lúc này thì Vương Lang không thể phi hành, như vậy sẽ làm lộ việc hẩn là người đã khai mở, điều cấm kị trong vùng sinh tồn. Chỉ có thể vận dụng một chút năng lượng để khinh thân, thực hiện những bước nhảy dài, như vậy cũng tương đối nhanh rồi. Địa chỉ hẩn nhận được trùng hợp lại nằm ở Nha Trang thành, chỗ mà hai tiểu đệ hẩn hướng tới, thời gian là bốn ngày sau. Với tốc độ này, hẩn ước lượng không quá một ngày sẽ tới nơi.

Trên đường đi, Vương Lang chợt thấy hai bóng người cũng đang đi cùng hướng với hắn, sử dụng một loại tinh thú cấp thấp có hai chân làm vật cưỡi. Là loại tinh thú được gọi là Xà Mã, nhìn giống như rắn mối, chiều dài tính luôn đuôi khoảng bốn mét, có lớp vảy trơn bóng, hai chân sau phát triển, khi di chuyển với tốc độ nhanh sẽ đứng thẳng, dùng chân trước để giữ cân bằng, thường được các sinh tồn giả thuần hóa để làm vật di chuyển.

Bình thường Vương Lang sẽ không quan tâm, nhưng khi nhận thấy đó lại là người quen, là người đầu tiên mà hắn gặp trong vùng sinh tồn, Tô Kinh và Trương Mạn Mạn. Không tiện gặp mặt, Vương Lang quyết định di chuyển chung đường phía sau họ, tốc độ của Xà Mã rất nhanh, không làm hắn phải đi chậm lại. Nếu thật sự họ cũng đến cùng nơi với mình, coi như làm hộ vệ cũng được, trung niên Tô Kinh kia cũng đã khá tốt với Vương Lang.

_ Tô thúc, hình như có người cố ý theo sau, liệu có chuyện gì không.

Tô Kinh vốn cũng đã nhận ra, khoảng của người kia tương đối xa, nhưng luôn giữ nguyên mức đó, lại che giấu gương mặt, rõ là có ý đồ riêng.

_ Tiểu thư đừng quá lo, chúng ta lúc này không nên có phản ứng gì. Thân thủ người kia không tầm thường, có thể là võ sư cấp cao, nếu muốn ra tay sẽ không chờ lâu đến như vậy.

Mặc dù nói vậy nhưng Tô Kinh còn khẩn trương hơn tiểu thư Trương Mạn Mạn, an nguy của tiểu thư còn quan trọng hơn mạng sống của hắn. Tô Kinh mặc dù năng lực không quá cao, nhưng lịch duyệt thì không thiếu. Cố ý thụt lùi lại một chút. Lấy ra sẵn ám khí trong tay, luôn quan sát người phía sau, sẵn sàng động thủ nếu người kia có động tĩnh lạ. Chỉ sợ là đối phương đã chuẩn bị trước, không chỉ có một người.

Vương Lang không ngờ là ý tốt của mình lại thành ra như vậy, hắn thật thà giữ nguyên khoảng cách với hai người kia, lúc Xà Mã tăng tốc thì

hắn cũng phóng nhanh hơn. Người ngoài nhìn vào có tới tám chín phần sẽ nghĩ, hai người kia gặp phải thù gia, là thích khách che mặt kia, đang trên đường truy sát gấu gao.

Tình thế cứ dang co như vậy cho đến hơn nửa ngày sau, lại có biến chuyển mới. Trên đường họ gặp được một thương đoàn vận chuyển của hiệp hội sinh tồn giả, đang đưa vật phẩm từ doanh trại đến Nha Trang thành để tham gia hội giao dịch. Nhóm người này khoảng hơn bốn mươi người, đa phần là võ sĩ, có ba võ sư đi theo hộ tống, sử dụng phương tiện di chuyển xe vận tải cấp thấp, không dùng nguyên liệu là năng lượng tinh thần, mà dùng nhiên liệu dạng đốt, phù hợp với quy định của vùng sinh tồn. Họ di chuyển không nhanh bằng Xà Mã nhưng ổn định và dễ khống chế hơn.

Tô Kinh và Trương Mạn Mạn nhanh chóng xác nhập vào đoàn người, sau mấy câu chuyện trò, cả nhóm bọn họ nhanh chóng xác nhận mỗi nguy hiểm đến từ người che mặt kia. Chuyện cướp bóc giết người ở vùng sinh tồn tuy có giảm từ sau khi hiệp hội sinh tồn giả được thành lập, nhưng không phải là không có. Để an tâm, thông thường các sinh tồn giả gặp nhau, sẽ công khai gương mặt hoặc số hiệu của mình, sẽ khiến người khác bớt đều phòng. Hành động lén lút của người kia, chắc chắn có ý đồ không tốt, dù sao ăn cướp chắc chắn sẽ kiếm tiền nhanh hơn là cày nhiệm vụ. Lại nhìn cơ thể lấp ló hấp dẫn của Trương Mạn Mạn, nhất là phần hông biết thôi miên kia, chắc chắn sẽ không phải là cướp tiền bình thường.

Nghĩ tới việc sẽ xảy ra tại nơi đồng không mông quạnh này, lại có gió mát trăng thanh, tay vỗ tay bốp, máu nóng mọi người đều dồn lên não, vài người còn phụt ra cả mũi. Cầm thú, thật đúng là cầm thú mà, không thể tha thứ cho F1sXexr kẻ ăn mảnh, quên, ăn cướp tàn ác như thế được, phải cho hắn lãnh hậu quả mới được. Chính khí phụt ra từ các sinh tồn giả quả thật không tầm thường.

Vương Lang không phải là người dễ bỏ cuộc, nếu đã quyết định giúp hắn sẽ giúp tới cùng. Vẫn theo sau đoàn vận chuyển, giữ khoảng cách như

ban đầu. Đối với hắn, ở vùng sinh tồn này, nguy hiểm chỉ đến từ con người, những sự việc vừa qua là minh chứng tốt nhất.

Điều đó lại khiến cho đoàn người kia tức giận, giang hồ đồn không sai, tinh trùng lên não thì não những chim căng. Tên này vậy mà vẫn chưa từ bỏ ý định, ít nhất cũng phải biết che giấu như bọn họ chứ, hay còn muốn nhắm luôn vào đồng hàng hóa này. Thật là xấu xa không có điểm dừng. Chỉ tiếc là thời gian không còn nhiều lắm, tên kia lại nhanh như trạch, đành phải chờ đến gần Nha Trang thành hơn, gọi thêm người tổ chức vây bắt, thực hiện buổi lễ tuột quần búng chim.

Vương Lang không biết hình tượng của mình lại thê thảm đến như thế, hắn vẫn tận tâm hộ vệ, cho đến khi Mỹ Mỹ giật mình thức dậy, truyền âm cho hắn:

_ Đại ca, có nguy hiểm.

Bonus: Nhật ký về quê.

Ngày 4: Ngày mai là buổi lễ truyền thống của gia đình. Đó là lý do tôi trở về, sẽ có rất nhiều khách đến từ khắp nơi, có những thứ tôi thích và không thích. Lương thực được mang ra để chuẩn bị. Mọi người trong gia đình đều rất bận rộn. Có người phải gắp thêm tay để làm được nhanh hơn. Chú nóng nảy là vất vả nhất, chú ấy lo phần các món quay. Lúc này chú đang moi ruột của bọn chúng. Chú nóng nảy có vẻ thích làm việc này. Tôi tránh xa chỗ đó một chút, tiếng la hét làm tôi không tập trung được. Tôi thích sự yên tĩnh.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 75: Một Chuyến Phiêu Lưu

Nhờ thiết bị khúc xạ ánh sáng của gia gia La Chính Phong, La La đã thành công trộm được một phi thuyền cá nhân cấp thấp, lén lút rời khỏi phi thuyền chính của gia tộc.

Theo kế hoạch đã đặt ra, La La định sẽ tìm một nơi gọi là doanh trại của hiệp hội sinh tồn giả, tại đó La La sẽ đăng ký làm một sinh tồn giả, bắt đầu hành trình phiêu lưu của mình, sau đó là chụp hình kỉ niệm, lưu thành sách ảnh, chắc chắn sẽ nổi tiếng hơn "Hành trình nơi hoang dã của Trương thiếu nữ" kia, vì La La là đáng yêu nhất, ai cũng nói như vậy.

La La đã chuẩn bị rất đầy đủ cho chuyến phiêu lưu, ngoài thiết bị ngôi sao tùy thân của gia gia ra. La La còn mang theo, chăn mùng, đèn chiếu sáng, quần áo, kem chống nắng, máy ghi hình, lưới bắt tinh thú, súng gây mê, truyện đọc, rất nhiều nơ buộc tóc và găng tay, giày đủ màu sắc.. Và còn nhiều thứ nữa, đều là những sản phẩm cấp cao nhất, có thể thu gọn dưới dạng phiên bản ngôi sao, được chất đầy trong ba lô. Phải nói là không thiếu thứ gì, có chăng là thiếu một số thứ không quan trọng lắm, không có cũng được, dùng cho một người lưu lạc nơi hoang dã, nơi hoang vu khó tìm thấy bóng người, như thức ăn, nước uống, bản đồ, máy truyền tin, thiết bị y tế...

Ngồi trên phi thuyền hơn nửa ngày, sau khi dùng hết cái bánh ngọt và hộp sữa cuối cùng, La La bắt đầu thấy đói bụng, tìm hoài mà không thấy nút ấn gọi thức ăn đâu. Khi La La đang ngậm cái que không của kẹo mút, thì phi thuyền bị tấn công bởi tinh thú phi cầm, nếu có Vương Lang ở đây chắc sẽ cảm thấy rất quen mắt, hình như là con Dực Dực Long lúc trước,

với những ai không nhớ thì xin miêu tả lại phương pháp tấn công của nó, phải nói là rất tàn bạo.

Cách nó dùng để tấn công phi thuyền là ; cánh dang rộng ôm lấy phần mũi phi thuyền, phần vuốt nhọn ở hai cánh tay bầu vào nhau, xiết lại. Hai chân sau cắm móng vuốt xuyên qua lớp vỏ phi thuyền, bầu chặt. Toàn thân nó từ đầu tới đuôi áp sát vào mặt phía trên của phi thuyền. Nó dùng lưỡi liếm lớp kính trong suốt phía trước của phi thuyền. Phần từ phía trên bụng đến gần đuôi hơi hở ra rồi hạ xuống đập mạnh vào thân phi thuyền. Nó liên tục lặp lại với tần xuất nhanh dần, liếm nhiều hơn, nước miếng chảy ra liên tục, đập va đập ở phần giữa liên tục, dồn dập thỉnh thoảng có nghiêng qua lại một chút ở hai bên, những lúc như vậy nó le lưỡi ra thở hổn hển. Có thể thấy rõ sự phẫn khích của nó sau mỗi lần va đập. Khi sự va đập đã lên đến đỉnh điểm nó gục xuống, nhích nhích phần thân dưới thêm một chút, cơ thể uốn éo có vẻ thoát lực, nó liếm lách lách kính thêm vài cái nữa rồi buông vuốt ở tay và chân ra, liếm liếm lớp kính thêm một cái cuối cùng rồi rời khỏi phi thuyền. Lúc này trên thân phi thuyền xuất hiện lỗ lủng lớn, nằm ở khúc giữa ngay vị trí va đập. Đây là nơi chứa năng lượng của phi thuyền, năng lượng xịt ra từng tia, từng tia rồi phóng tràn cả ra thành một mảng lớn.
(copy)

Khác với Vương Lang, La La sử dụng thành thạo hơn các thiết bị tinh thần cơ giới, khi phi thuyền sắp rơi xuống, cô bé đã kích hoạt bộ phóng khẩn cấp của phi thuyền, đồng thời còn sử dụng lưới bắt tinh thú như một quả khí cầu, giúp cô bé lơ lửng trên không trung. Trong một khoảng khắc, La La còn kịp chụp một tấm hình của con Dực Dực Long đang tiều tụy rời đi.

Khi lơ lửng trên bầu trời, La La bị một luồng gió cuốn lên cao, vượt qua cả khoảng không sinh sống bình thường của các tinh thú phi cầm. Tại đó La La "may mắn" rơi vào giữa tâm của vòng xoáy năng lượng tinh thuần mới hình thành.

Việc xuất hiện vòng xoáy năng lượng tinh thuần ở tầng cao của khí quyển là hiện tượng tự nhiên của địa cầu. Khi vòng xoáy tụ lại và tan ra, sẽ giúp cân bằng mật độ năng lượng của không gian tầng thấp, đồng thời cũng là cách địa cầu dùng để tự bảo vệ khỏi những lớp sóng năng lượng đến từ không gian. Thời gian mỗi vòng xoáy năng lượng tồn tại có thể kéo dài nhiều thế kỷ.

Vấn đề ở đây, La La là một thiên tài, dưới sự dạy dỗ có hệ thống của đại sư cấp s La Chính Phong, cô bé có kiến thức khá đầy đủ về các lĩnh vực thuộc phạm trù năng lượng. La La biết cách để thoát khỏi tình huống này, chỉ tiếc là không có đủ thiết bị cần thiết, đành phải có cái gì thì dùng cái Ba85c4O đó.

La La quăng ra tất cả thanh năng lượng phẩm chất cao mà cô bé mang theo, hướng lên phía trên, số lượng đó nếu tính bằng tiền sẽ không ít hơn một trăm triệu tinh thần tệ. May là thời gian ập ụ trước lúc đi bụi không dài, nếu không sẽ không chỉ có nhiều đó, La gia luôn biết cách để kiếm tiền và sài tiền, đầu tư cho La La không bao giờ là sai lầm.

La La chỉnh súng bắn tia năng lượng ở mức cao nhất, dùng lưới bắt tinh thú, lưới năng lượng từ, vòng bảo vệ.. áo khoác, khăn quàng.. Cuốn quanh thân mình, rồi dùng súng bắn vào đồng thanh năng lượng đang lơ lửng phía trên, phá vỡ cấu trúc ổn định của đồng thanh năng lượng.

Vụ nổ xảy ra, thường được gọi là vụ nổ không khói, đã tạo sức ép đẩy La La xuống bên dưới, chỉ cần rơi vào vùng trọng lực của trái đất, La La sẽ có cách ổn định lại tốc độ để hạ cánh an toàn. Cho tới lúc này tính toán của La La đã sắp thành công tốt đẹp.

Nhưng La La đã đánh giá sai sự giàu có của gia tộc mình, cũng như mức độ quan trọng của bản thân, tất cả thanh năng lượng La gia cấp cho La La nghiên cứu, đều là cực phẩm. Nếu có một tên tham tiền đang công con

chó mập ú ở đây, chắc chắn sẽ không tiếc thân mình mà đỡ phát súng của La La.

Vụ nổ phát ra năng lượng quá lớn, khi năng lượng phóng ra đã tạo thành một cái phễu chân không, rồi khi dư âm vụ nổ kết thúc. Năng lượng tinh thuần xung quanh bị cuốn vào như nước lũ, vòng xoáy vốn xoay chậm nay trở thành vòi rồng, cuốn xuống phía dưới, tạo thành một cơn bão năng lượng tinh thuần khổng lồ, sắp đổ bộ vào mặt đất, mắt bão chính là vị trí của La La. Mà vô tình lại rơi về hướng của Vương Lang.

Cơn bão tinh thuần như thế này, trước đây đã từng xuất hiện, khi có đủ các điều kiện phù hợp. Nó được xem là một trong những thảm họa đứng đầu trong tự nhiên của địa cầu. Với những cơn bão bình thường, năng lượng tạo ra là động năng, gây ra bởi sức gió, sau khi cơn càn quét đi qua, sẽ để lại một đồng hồ độn, đổ nát.

Nhưng cơn bão năng lượng tinh thuần thì khác, nó kinh khủng hơn nhiều. Sức mạnh của năng lượng tinh thuần khi tác động, có thể phá hủy ở mức tiểu vi, mức tế bào, thứ bị cuốn vào sẽ bị hủy diệt, phá tan. Nơi nó đi qua những gì còn lại chỉ là bột mịn, nếu may mắn cơn bão chỉ hướng từ trên xuống, đứng yên một chỗ, sẽ tạo thành một hố to khổng lồ, sâu không thấy đáy trên mặt đất. Còn nếu nó di chuyển, thường là người các nhà sách sẽ bán bản đồ địa hình mới.

Năng lượng tinh thuần khi không ở dạng rắn, vốn vô hình trong mắt người bình thường, chỉ có thể dùng năng lượng tinh thần để cảm nhận. Cho đến khi nhìn thấy mọi thứ bị biến mất và lớp bột mịn được tạo ra, thì luôn luôn là quá muộn.

Lời nhắc của Mỹ Mỹ làm Vương Lang chú ý, điểm cuối của của cơn lốc đã lọt vào phạm vi cảm ứng tinh thần của Vương Lang. Chưa kịp phản ứng thì Mỹ Mỹ lại truyền âm tiếp:

_ Có sinh mạng sống đang rơi xuống, rất yếu ớt. Nhận xét của Mỹ Mỹ không sai, mặc dù đã cố bảo vệ bản thân bằng mọi cách có thể, nhưng sức ép vẫn là quá lớn với một cô bé như La La. Cô bé sớm đã ngất đi.

Khi nhìn có thể nhìn thấy bóng người bằng mắt thường, hình như là một đứa nhỏ, Vương Lang ra quyết định của mình. Dù hẳn biết thứ có thể khiến Mỹ Mỹ e ngại, thì bản thân mình không chắc đối phó được.

Hắn có thể không quan tâm tới cái cái gọi là hòa bình của nhân loại, hay phổ độ chúng sinh, nếu được chọn, hẳn muốn đứng ngoài chuyện đó, mấy thứ viễn vông như vậy, dành cho đám nhà văn rêu rao thì hơn. Nhưng nếu là cứu người, đặc biệt là một đứa nhỏ thì khác. Là nam nhi, có những việc phải làm, bất chấp hậu quả, thậm chí là không cần nghĩ đến hậu quả, nếu không sẽ thẹn với lòng, đó là giá trị của sự tồn tại. Vương Lang dùng tối đa mức năng lượng tinh thuần, và cả phong nguyên tố, bay nhanh hết mức về hướng La La đang rơi xuống.

Về sau, tại một lầu khách có tiếng, một vị sinh tồn giả về hưu ngà ngà say đập bàn kể lại rằng:

_ Ta nói mọi người nghe, bản thân ta cũng không lương thiện gì, việc xấu tốt đều đã làm qua, nhưng không bao giờ nghĩ tới sẽ thấy một kẻ đê hèn như tên đó.

Nốc cạn chén rượu ông ta nói tiếp, rành mạch cứ như sự việc đang diễn lại trước mắt mình:

_ Hẳn đuổi theo, định cưỡng bức Trương tiểu thư hơn chục ngày, băng qua non quá nửa vùng đặc khu sinh tồn, lúc ta cùng mấy huynh đệ ra tay cản trở, âm khí của hắn còn hiện rõ rành rành trên mặt. May là võ công ta cao cường, chỉ nửa chiêu là đã chế phục được hắn. Chỉ tiếc là thân mang trọng trách, không thể bắt hắn ngay được, vậy mà hắn vẫn không chịu từ bỏ ý định. Vẫn lén lút rình rập nhóm bọn ta, không khác gì cầu hoang rình

mâm cúng. Đáng giận hơn nữa, các người biết hẳn làm gì không, ta nghĩ các người không tưởng tượng ra được đâu.

_ Làm gì, hẳn làm gì.

Cả đám người nhao nhao vừa rót rượu vừa hỏi, thấy đã tạo được hiệu quả như ý, sinh tồn giả về hưu kia tiếp tục cao giọng kể:

_ Hẳn nhảy lên trời, chụp lấy một cô bé bị rớt khỏi phi thuyền, các người có biết cô bé đó là ai không, chính là La tiên nữ La La của La gia đó. Rồi các người biết hẳn làm gì không, chắc chắc, cầm thú, đúng là cầm thú mà, kể ra đến chính ta cũng phải xấu hổ.

Uống thêm chén rượu, ông ta kể tiếp:

_ Hẳn cởi hết quần áo của mình ra, quăng ra một cái chăn hình tròn màu xanh dương, rồi định cởi luôn quần áo của La tiểu thư, chắc chắn là hẳn không nhịn được, định đánh dã chiến luôn ở trên không.

Cầm cây đao bên hông lên, đặt trên mặt bàn, ông ta nói tiếp:

_ Nhờ cây đao này, cùng với võ công thượng thừa của ta. Ta chém một phát lên bầu trời, đao khí phát ra. Hẳn sao né kịp, chịu luôn một đao vào người, buộc phải buông La tiểu thư xuống, rồi quay đầu chạy luôn, tới rằm cũng không dám phát ra.

_ Con người ta vốn khiêm tốn, không thích khoe khoang, nghe chuyện này, các người cũng không cần ngưỡng mộ ta làm gì. Nếu ai không tin, cứ đi hỏi vợ ta sẽ rõ, cháu ông chú họ bạn bà cô em nuôi dì bạn của bạn phía ngoại nuôi ông anh rể ta, hôm đó cũng có mặt. Cam đoan ta không nói sai một từ nào.

Buông ra một câu như vậy, ông ta lững thững bước xuống lầu, để lại tiểu nhị đứng gãi đầu, hình như có gì quên quên ở đây.

Bonus: Nhật ký về quê.

Ngày 5: Có một vị khách tới sớm, ông ấy là sứ giả của mr Bay Đêm. Ông ta mang rượu tới, đó là rượu chỉ gia tộc của mr Bay Đêm có. Thật sự quý giá, chỉ là tôi không uống được, tôi không thích mùi tanh. Có một tin nhắn kèm theo dành cho tôi, mong là tôi hãy nói em gái tôi thả ra một số thứ. Tôi hứa, nếu gặp nó tôi sẽ nói. Chỉ mong là đừng quá muộn.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương
www.dtv-ebook.com

Chương 76: Cơn Bảo Năng Lượng

Nói về lúc khi Vương Lang nhảy lên ôm lấy La La. Khi đó, đáy của lốc xoáy năng lượng đã sắp chạm vào hai người, dư lực của nó, đã xé toạt trang phục của Vương Lang, khi dùng lưng chắn cho cô bé. Lúc này La La đã tỉnh, những thiết bị bảo hộ của La La đã hao hết năng lượng, tổn hại đa phần. Nhìn gương mặt của nam nhân đang bảo vệ cho mình, có chút anh tuấn, có chút quyết tâm, dù biết là chỉ vô ích, La La lại cảm thấy an tâm lạ thường, vô thức nép sâu hơn vào vòng tay của người đó.

Nhận ra một dáng người quen thuộc trong nhóm người đang lao tới. Vương Lang an tâm ném cô bé trong tay xuống cho Trương Mạn Mạn, cũng truyền âm cho Mỹ Mỹ đi theo, chữa trị cho cô bé, cũng khiến hãn an tâm hơn, đối mặt với thứ nguy hiểm chưa biết rõ, suy nghĩ đầu tiên là muốn huynh đệ mình an toàn. Rồi hãn quay người, lấy thân làm khiên đối mặt với áp lực khổng lồ từ trên trời đang đổ xuống.

Khi cơ thể Vương Lang sắp va chạm với lốc xoáy năng lượng, thì vòng sáng xanh dương kia, lại một lần nữa cứu hãn. Nó như cái vòng càng khôn, hút lấy số năng lượng đang hướng về Vương Lang. Nhưng năng lượng đổ xuống càng lúc càng khổng lồ, phần đáy của cơn lốc to dần, bắt đầu tràn ra không gian xung quanh.

Trong trí nhớ của Vương Lang, cái vòng xanh dương này chỉ mới thoát ra khỏi vùng chứa của hãn một lần duy nhất, đó là lúc tại vườn nhà của sư phụ. Còn thực tế có thêm một lần nữa, nhưng lúc đó hãn đang ngủ, không biết thì không tính.

Cho tới lúc này, hãn vẫn 1Ksf5Gl coi vòng xanh dương kia là khách thuê nhà, tạm trú trong vùng chứa của hãn. Tiền thuê là làm cái kho chứa 49 vòng sáng và mấy thứ khác. Dù ở trong mình, nhưng không tùy ý sử dụng được, thì không tính thuộc về mình.

Lần này cũng vậy, vốn Vương Lang không hề nghĩ đến hay cố vận dụng nó, có lẽ năng lượng tinh thuần tràn xuống là thứ kích hoạt, khiến nó chủ động hiện ra. Vương Lang cũng không nề hà, coi như có thêm cái phao, nhưng muốn an toàn thì phải tìm cách bơi cho đúng.

Vương Lang phản ứng rất nhanh, hãn tạo vòng bảo vệ, bay lệch qua một bên, cố thử dùng lực hút của vòng sáng xanh dương đối hướng đổ bộ của cơn bão. Nếu tiếp tục để nó đổ thẳng xuống, lấy hãn làm vật chắn giữa với mặt đất, thì sẽ không tốt đẹp gì.

Đó là lựa chọn đúng, khi khoảng cách tiếp xúc giảm ra, đáy của cơn bão kéo dài ra, thu nhọn lại, cân bằng với tốc độ hấp thu của vòng xanh dương. Vương Lang liên tục di chuyển ra xa, cố để hướng của dòng xoáy năng lượng tinh thuần nằm ngang theo hướng bay của mình. Tốc độ di chuyển của hãn rất nhanh, lúc này đã thoát khỏi tầm nhìn của đám người lúc trước.

Về sau thì hãn không cần phải cố di chuyển, tác động của cơn bão đã đẩy hãn theo quán tính hướng ra xa, tốc độ tràn xuống và tốc độ hút của vòng sáng xanh dương đã đạt trạng thái cân bằng. Vương Lang chỉ đóng vai trò làm bánh lái điều hướng, vòng bảo vệ hãn tạo ra, làm tấm đệm cho vòng sáng xanh dương, giúp hãn không bị đánh bật đi.

Khi vòng sáng xanh đã chứa đựng tới giới hạn của mình, nó tỏa sáng rực rỡ, như một mặt trời thu nhỏ. Nó quay về, yên vị trong vùng chứa của Vương Lang. Phần năng lượng cuối cùng của cơn bão, chỉ còn một phần vụn so với ban đầu, nhưng nhiều đó cũng đủ. Để khi tiếp xúc, nó đánh bay

Vương Lang ra xa, nhanh như tên phóng, rời rơi tự do xuống đất. Cái hố hẵn tạo ra lần này to không kém gì với lúc phi thuyền bị tấn công lần trước.

Năng lượng đổ xuống đã tới giới hạn, lối thông với không gian tầng ngoài đã biến mất. Số năng lượng tinh thuần còn sót lại của cơn bão chuyển động tự do một hồi rồi dừng lại, tạo thành vùng có năng lượng mật độ cao, sẽ rất nhanh bị tiêu tán.

Khi Vương Lang tỉnh táo lại, việc đầu tiên hẵn làm là kiểm tra vùng chứa của mình. Đầu tiên là thấy an tâm, lớp năng lượng sinh mệnh Mỹ Mỹ tạo ra để che đậy vùng chứa của hẵn vẫn còn đó. Tiếp theo là ngạc nhiên bất ngờ, làm hẵn hạnh phúc như té vào núi vàng. Tất cả các vòng sáng của hẵn đã tràn đầy, phát ra ánh sáng lấp lánh đến mê người, đây chính là biểu hiện đúng của bốn mươi chín vòng đó khi đã chứa đựng hết mức, rực rỡ hơn nhiều so với khi hẵn vừa khai mở, có lẽ lúc đó mỗi vòng chỉ mới chứa một lượng vừa phải mà thôi.

. Không gian rộng lớn bên trong vòng sáng xanh cũng dày đặc năng lượng tinh thuần, chính là thứ lấy được từ cơn bão năng lượng vừa rồi. Nếu như quy ra tiền, thì đây là lúc hẵn giàu có nhất từ khi sinh ra. Cảm giác thỏa mãn thật khó nói nên lời, như đi đốn củi gặp mỹ nữ tắm chuồng, hạnh phúc quá đi thôi.

Đối với người đã khai mở, các vòng sáng giống như cái ví tiền, ví rỗng thì người buồn, người bình thường thì kiếm cơm để sống qua ngày, còn họ thì bon chen để thỏa mãn cái vòng sáng đó. Khởi nói cũng đoán được niềm vui như trúng số độc đắc của Vương Lang.

Nhưng bên trong vòng sáng xanh dương còn có thêm thứ khác, cũng cùng hội tham ăn với Mỹ Mỹ, nhắc lại Vương Lang bài học, đừng vui mừng quá sớm. Đầu tiên cái huy chương bảy cánh, cổng đi vào của học viện bắt đầu, nó xoay nhanh như chong chóng, hút hết năng lượng dư thừa ở không gian xung quanh. Khi nó dừng lại, một âm thanh máy móc truyền

tới ý thức Vương Lang, " công zone z đã nạp được 80%, trạng thái an toàn để hoạt động, có thể dùng tiềm thức để tiến vào học viện bắt đầu".

Vương Lang chưa kịp suy nghĩ thì tên ăn hàng khác lại ra tay. Hạt giống sinh mệnh cấp cao mà Mỹ Mỹ trao cho Vương Lang, nó lượn vài vòng trong không gian của vòng sáng xanh, rồi bám lấy vòng sáng to nhất, vòng thứ 49. Như bóng đèn bị cúp điện, vòng sáng 49 tối hẳn, mờ mịt âm đạm. Hạt giống đó lại lượn thêm vài vòng, đập vào vòng thứ 48, liên tục sau đó, quá trình tắt điện đêm khuya diễn ra không ngừng, đèn càng nhỏ thì tắt càng nhanh, lúc quen mùi thì nhảy thẳng qua luôn, bỏ đi khâu lượn vòng.

Vương Lang mất hồn, nhớ tới tài ăn không ngừng nghỉ của Mỹ Mỹ, nay thứ nó nhả ra cũng không kém cạnh gì. Khi hẳn dùng năng lượng tinh thuần để chặn hạt giống đó lại, thì chỉ là đưa thêm đồ tráng miệng cho nó. Lấy độc trị độc, Vương Lang dùng huân chương bảy cánh đập liên tiếp vào hạt giống, may sao thật làm nó dừng lại, đứng im một chỗ, có lẽ đã chuyển qua tài năng thứ hai, ngủ.

Nếu nhìn kỹ sẽ thấy hạt giống có chút biến đổi, mập hơn lúc trước không ít. Hẳn có chút hối hận vì đã tin lời Mỹ Mỹ, thứ xuất ra từ con hàng đó, sao mà tốt đẹp được.

Nhìn bốn vòng sáng mà mình kịp thời cứu được, Vương Lang như người đã chết, núi kia là đá được sơn màu vàng, còn mỹ nữ thì có hàm râu, vé số mua thì trúng thật rồi, nhưng lệch ngày. Nếu lúc này mà không bị thương, tay còn cử động được, hẳn sẽ tự đâm mình đến thổ huyết. Chẳng lẽ số hẳn là số cầm lon, lon có đầy cũng không mua đủ bữa cơm. Uất hận dâng tràn, chưa bao giờ hẳn cần Mỹ Mỹ để thế, bao cát da dày thịt béo.

Tiếp theo là kiểm tra cơ thể, bốn cũ soạn lại, cơ thể hẳn đã chịu chấn động từ cú tiếp xúc với mặt đất, vòng bảo hộ tạo ra chỉ đủ để chịu dư lực từ cơn bão. Nhưng lần này vẫn còn đỡ, hẳn chỉ tạm thời không cử động được

thôi, mặc dù Mỹ Mỹ kia không thấy đâu, nhưng hạt giống của nó vẫn đang làm rất tốt việc chữa trị, ít ra cũng không phải chỉ biết ăn không. Thảm thương nhất là bộ trang phục dạ hành của hấn, chỉ còn lại một mảnh to hơn bàn tay, che đủ chỗ cần che.

Nhờ hạt giống sinh mệnh và năng lượng tinh thuần, Vương Lang xác định sẽ rất nhanh hồi phục, chắc không quá nửa ngày. Khi hấn đang định nhắm mắt ngủ một chút, thì có ai đó cầm khúc cây chọt chọt vào người hấn, cùng một giọng nói vang lên:

_ Chết chưa? Nếu chết rồi thì sẵn có hố, ta lấp luôn nhé, phơi thây thế này là không tốt.

Bonus: Nhật ký về quê.

Ngày 6: Buổi lễ hoàn thành tốt đẹp, giống như những lần trước. Nhiều giấy phép đi săn được phát ra. Kế tiếp là tiệc mừng, họ quá ồn ào, tôi chỉ ngồi yên ở đó. Rượu của Mr Bay Đêm đúng là cực phẩm, nhiều thứ đã trở về bản chất, tiếp tục ăn mừng. Khi các món tươi được dọn lên. Là lúc bữa tiệc cao trào nhất. Mùi tanh làm tôi khó chịu tôi trở về phòng.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương
www.dtv-ebook.com

Chương 77: Thí Luyện Nhân Của Trương Gia

Vương Lang mở mắt, trước mặt hắn là một núi thịt, không, là một người to lớn, đang ngồi chồm hổm trên miệng hố cầm cây gậy dài chọt Vương Lang. Người này cao phải tới hơn hai mét rưỡi, toàn thân lúc nhúc là thịt, trang phục rộng hết cỡ cũng không che hết được từng khấn mỡ lòi ra bên ngoài. Nhìn như bản phóng đại của con lật đật. Từ xa nhìn vào dám có người tưởng hắn là tinh thú hệ đười ươi.

Nhìn kỹ gương mặt tròn trịa của người đó, có lẽ là một thanh niên. Gương mặt nhìn hiền lành, lông mày đậm, râu ria ra lún phún vài sợi, lớp bọt mỡ trên má rung rung, không cười cũng thấy được hai má lúm đồng tiền. Khi thấy Vương Lang mở mắt, hắn nở nụ cười vui vẻ thật tâm, nhìn như gương mặt của ông thần mập mạp nào đó, hay được mấy người làm ăn thờ trong nhà.

Người đó đứng dậy, nhìn quanh một chút rồi lục đục chạy đi, Vương Lang thấy rõ mặt đất đang rung rinh theo bước chân của hắn, lúc quay lại thì tay người đó cầm tấm da thú trơn láng, nhìn là biết phải từ tinh thú cấp bốn trở lên, phủ trên mình Vương Lang:

_ Người có bị gãy xương gì không, nếu không thì nháy mắt, ta sẽ khiên ngươi lên.

Vương Lang nháy mắt, cảm thấy bản thân mình cũng còn may. Người ta hay nói trông mặt bắt hình dong, tên mập trước mắt này, nhìn là biết không phải người xấu. Thấy vẻ vụng về, lúng túng của hắn khi phải cố nhẹ nhàng khiên mình lên. Vương Lang có chút cảm kích.

Chặt vật mãi hai người mới rời khỏi được cái hố. Lốp đất đá bị lồm xuống, khi tên lớn xác kia đặt chân vào, thì bị chài xuống, không cách nào làm điểm tựa vững chắc được.

Đặt Vương Lang nằm ngay ngắn trên mặt đất, mập mập vừa lau mồ hôi vừa nói:

_ Ta có việc phải đi vào Nha Trang thành, hay để ta mang người tới đó luôn, cũng sắp tới rồi, để tìm thầy thuốc cho người.

To xác kia nói xong thì đi đốn mất nhánh cây, tạo thành cái bệ đơn giản, đặt Vương Lang lên rồi cột dây kéo đi, tay cầm dây tay vác gậy sắt trên vai. Nhìn nhẹ nhàng như kéo xe nô em bé, thỉnh thoảng vung mạnh tay quá làm cái bệ lướt nhanh tới phía trước, khiến Vương Lang tuột xuống sém rớt, người kia phải chỉnh lại vị trí ngay ngắn rồi mới kéo tiếp.

Vương Lang vẫn đang trong quá trình phục hồi, im lặng để tên mập kia lăn xăn muốn làm gì thì làm. Hành động của hắn tuy vụng về nhưng đầy nét quan tâm. Ấn tượng nhất là lúc hắn hạ mấy cành cây xuống, thân cây to bằng bắp đùi mà hắn vặt nhẹ nhàng như hái ớt, hoàn toàn chỉ dùng đến sức mạnh cơ bắp, cái thân khổng lồ kia cũng không phải là vô dụng.

Có vẻ do đã lâu không nói chuyện với người khác, hắn rôm rả nói đủ chuyện trên trời dưới đất, mặc Vương Lang có nghe hay không, đôi lúc còn vung tay chân lúc hồi tưởng, khiến Vương Lang lăn tròn như con quay, mỗi lần như vậy tên mập lại ríu rít xin lỗi, được một chút thì lại bắt đầu hồi tưởng tiếp. Khiến Vương Lang nghĩ nằm trong cái hố kia vậy mà tốt hơn, ít nhất cũng được bình yên mà ngủ.

Tên khổng lồ kia tên là Trương Phóng, tạm có thể coi là người dòng chính của Trương gia, chính xác lúc này thì được coi là thế hệ thí luyện mới của Trương gia, nếu thành công mới được ghi tên vào gia phả dòng chính,

nếu không chỉ tính là thành viên chi hệ. Chuyện này phải nói về quy định nhiều đời của Trương gia.

Nói tới người của Trương gia, bất kỳ người nào, dù là bá tánh bình thường hay lớp tinh anh đã khai mở, đều phải giơ một ngón cái lên mà trầm trồ thán phục. Bất kỳ bản hiệu nào mà có lá cờ khắc chữ " Trương " gia huy của Trương gia, họ đều chỉnh đốn trang phục cho tươm tất, rồi mới nghiêm trang bước vào.

Để có được chỗ đứng như vậy trong lòng mọi người, phải nói đến sự hi sinh bao đời nay của Trương gia dành cho nhân loại.

Từ nhiều đời trước, người Trương gia đã coi trọng võ học và tinh thần thượng võ. Con cháu gia tộc lấy sức chiến đấu và hai chữ chính, nghĩa để tạo nên chỗ đứng của mình. Bước ra từ cổng Trương gia, không có người yếu nhược, không có kẻ tiểu nhân, chỉ có nam nhân hùng mang vạn trượng, nữ nhân cũng là bậc hào kiệt đương thời.

Trương gia chỉ có một học viện cơ giới sư, chủ yếu là để nghiên cứu những thiết bị phù hợp với phương pháp tác chiến dũng mãnh của Trương gia, thiên về tấn công liều chết, hơn là phòng hộ ẩn nấp.

Số học viện cơ giới sĩ có tới sáu, trong các cuộc thi chiến sĩ liên học viện, tất cả đều đạt thành tích tốt, là đối thủ đáng gờm, cần quan tâm đầu tiên của các học viện đối đầu. Học viên tốt nghiệp, đều tham gia quân đội, hay các vị trí tương đương, ví như dạy dỗ, rèn luyện. Nếu như có thể đứng dưới lá cờ của Trương gia, tâm luôn mang một chữ chiến, lấy chiến đấu làm con đường, chiến trường làm mộ chôn, chiến thắng là quan tài vinh danh. Người Trương gia hiếm khi được vẹn xác mà nằm trong quan tài.

Trương gia là gia tộc có nghiên cứu chuyên sâu nhất về các phương pháp chiến đấu, từ võ học của võ sĩ, võ sư. Đến phương pháp nâng cao hiệu

suất của cơ giới sĩ. Hay phương pháp rèn luyện thân thể, lấy da thịt làm vũ khí của bất kỳ chiến sĩ nào.

Hiện nay, đại tướng quân ba sao Trương Phá Thiên, chỉ huy của quân đoàn trang bị hạng nhẹ cận chiến cơ giới Phương Hoàng, một trong bốn quân đoàn chủ lực của nhân loại, cũng là quân đoàn lập nhiều chiến công nhất, số chiến sĩ hi sinh nhiều nhất, là ca ca ruột của gia chủ Trương gia, Trương Diệt Vân. Không mấy ai biết rõ về năng lực chiến đấu của gia chủ Trương Diệt Vân, nhưng với một gia tộc lấy năm đấm làm tiếng nói, hiện vẫn chưa có người dám lên tiếng nghi ngờ. Nghe nói năm xưa hai huynh đệ họ vì muốn nhường nhau chức gia chủ, " nói chuyện " thân tình với nhau suốt mấy ngày, đồng ao hồ núi lở ở ngoại vi từ đường của Trương gia, cũng nhờ vậy mà có. Hồ lớn nhất trở thành hồ nước, người yếu yếu chèo xuồng nửa ngày chưa chắc qua được nửa đường.

Trương gia không kinh doanh thiết bị tinh thần cơ giới, nguồn thu chủ yếu của Trương gia là từ tài nguyên ngoài vũ trụ, quân công và các diễn võ trường. Diễn võ trường là nơi dạy dỗ và tổ chức thi đấu, rèn luyện của các chiến sĩ. Không có bất kỳ phân biệt hay kì thị nào với người muốn tham gia, dựa vào năng lực của người, chỉ cần có đủ ý chí, sẽ được đào tạo theo hướng phù hợp nhất, tốt nhất. Những người bình thường, sau khi tiếp nhận sự rèn luyện của diễn võ trường, đều là thành viên nòng cốt của hiệp hội sinh tồn giả, giúp tìm thêm lợi ích cho nhân loại từ tự nhiên. Đại tướng quân ba sao Đại Hùng Hoắc Cách năm xưa, chính là cơ giới sĩ xuất sắc bước ra từ diễn võ trường cấp cao của Trương gia. Cái gọi là [thượng thịnh tất suy] [tổ tiên xây thành, hậu nhân khó giữ] Trương gia vốn đã thông suốt từ lâu. Để tránh điều đó, quy định về cách đào tạo thế hệ tương lai cũng như cách dạy dỗ, phải nói là vô cùng nghiêm khắc, có chút tàn nhẫn, nói là " sư tử xô con xuống vực " cũng không sai.

Nếu đứa trẻ được sinh ra trong bất kỳ gia tộc nào khác, không thì nhà giàu chút cũng được. Sẽ nghiêm nhiên được coi là có phúc

ting, sống trong nhung lụa, có xuất phát cao hơn những người bình thường khác, về sau đứa trẻ lớn lên, phong cách sống, cách hành xử sẽ có nét riêng, tạm gọi là phong thái nhà giàu, còn là tích cực hay tiêu cực, thì khó nói trước.

Còn nếu là con cháu của Trương gia, thì thảm rồi, cái đầu tiên Trương gia coi trọng, không phải là yếu tố thể chất, mà lại sự cứng cỏi trong tinh thần, hơi phi khoa học một chút, ví như đứa bé mới sinh ra, có thể hô hấp mà không cần phải khóc, dễ nhận được cái gật đầu tán thưởng của các bô lão hơn, đứa trẻ Trương gia cũng phải dứt sữa từ rất sớm, ngay sáu tháng đầu, thay vào đó là thịt tinh thú được nghiền nát.

Về sau, lúc được vài ba tuổi, song song với học lễ nghi, sẽ là rèn luyện cơ thể, coi võ học cơ bản là bài tập thể dục buổi sáng. Sư phụ cũng được lựa chọn cẩn thận, trẻ con nhà khác lười ăn quấy khóc mà thấy mặt họ là nín ngay, bới thêm tô cơm nữa cũng tự nguyện ăn hết. Thử nhìn một sân có mấy trăm đứa trẻ, bất kể nam nữ, cao không tới mấy gang tay, cắn răng đội nắng đội mưa tập luyện, không phát ra một tiếng than nào, là thấy sự nghiêm túc của các sư phụ đó.

Sau sáu tuổi, đứa trẻ được cách ly hoàn toàn khỏi khăn êm nệm ấm, chuyển hết vào giảng đường cách ly, bắt đầu được học những tinh túy võ học được đúc kết của Trương gia, trình độ của các sư phụ cũng được nâng cấp hơn, đều là những người thương binh còn sống sót từ chiến trường. Nhìn những sư phụ cụt tay cụt chân, lại có thể chỉ bằng ánh mắt cũng đánh bay mình, bọn nhóc đó chỉ có thể thật thà mà khổ luyện.

Năm mười tuổi, bọn nhỏ đó bắt đầu được phân loại, sau khi hoàn thiện võ học cơ bản, thì dựa vào tố chất từng đứa để phân loại, tìm sư phụ thích hợp để dạy dỗ riêng. Ví như thiên về tốc độ, hay sức mạnh, quyền pháp hay vũ khí, tấn công tầm xa hay gần...

Năm mười ba tuổi, lúc này mỗi đứa trong bọn chúng đều đã đạt trình độ võ sĩ cấp cao, nhiều đứa trẻ có thể đạt đến cấp tinh anh. Lúc này, đích thân gia chủ hoặc một đại sư cấp cao, sẽ thực hiện lễ rửa tội cho bọn chúng. Dựa vào kết quả tiếp theo để thực hiện sự phân loại cuối cùng.

+ Với những đứa trẻ không khai mở được, sẽ đưa vào diễn võ trường cấp thấp, cố trong thời gian ngắn nhất đạt đến cấp võ sư, rồi tham gia vào hiệp hội sinh tồn giả, tranh thủ lợi ích cho gia tộc, sẽ nhận được sự hồi báo tương đương, quan trọng nhất là con cái cũng sẽ nhận được sự dạy dỗ công bằng. Việc này không mâu thuẫn với điều kiện tồn tại của hiệp hội, đó là mang lại lợi ích tốt nhất cho các sinh tồn giả. Những người này dù biết sự khắc khổ trong cách rèn luyện của gia tộc, nhưng đều vô cùng tình nguyện gửi gắm con cháu, thà như vậy còn hơn để bọn chúng sống cuộc sống của người bình thường, giá trị cách biệt là quá lớn. Người khác có muốn cũng chưa chắc được.

+ Với những đứa trẻ khai mở được, nhưng có số vòng thấp hơn 8 vòng, sẽ đưa vào học viện cơ giới sĩ, tương lai sẽ là lực lượng trung kiên tầng thấp và trung bình của quân đội và gia tộc.

+ Những đứa trẻ khai mở từ 9 tới 15 vòng, sẽ đưa vào học viện Trương gia đệ nhất, đào tạo thành thế hệ sĩ quan lãnh đạo của Trương gia. Hoặc cao thủ ẩn tàng của gia tộc.

+ Trường hợp cuối cùng, lực lượng quan trọng nhất, những đứa trẻ khai mở số vòng sáng lớn hơn 16 vòng, chúng sẽ bị phong ấn vùng chứa. Là phong ấn hoàn toàn, không chỉ che giấu tầm nhìn. Chúng sẽ không thể sử dụng được năng lượng tinh thuần của mình, cho đến khi được giải khai. Sau đó chúng sẽ bị thả vào vùng sinh tồn, mặc sống chết, tự hoàn thành chương trình rèn luyện của mình, làm một thí luyện nhân của Trương gia. Yêu cầu là trong năm năm, trước khi mười tám tuổi, tuổi để làm lễ trưởng thành, chúng phải đạt được cấp võ sư, hay có năng lực chiến thắng một võ sư đạt chuẩn. Nếu thành công tên của đứa trẻ đó sẽ được ghi vào gia phả

dòng chính của gia tộc, thực hiện việc giải khai phong ấn, được học những kỹ năng chiến đấu cao cấp nhất của Trương gia, trở thành ứng viên gia chủ, hay trưởng lão. Phân cho binh lực, ra chiến trường kiếm quân công.

Nên nhớ độ tuổi trung bình của các võ sư đều là hơn ba mươi, bốn mươi. Bắt một đứa trẻ làm được điều đó, thật quá hà khắc, tất cả chỉ vì chữ Trương trong tên gọi của mình.

Nếu đến năm mười tám tuổi chúng không đạt được yêu cầu, việc giải khai phong ấn vẫn diễn ra, đưa vào diễn võ trường cấp cao, đạt đủ chuỗi chiến thắng sẽ đưa ra chiến trường, từ bước thấp nhất mà tự đi lên.

Có hai tấm gương sống lớn nhất cho hai trường hợp trên, gia chủ Trương Diệt Vân là người thành công, đại tướng quân ba sao Trương Pháp Thiên là từ binh nhất mà đi lên.

Thành bại thật sự là do yêu cầu đầu tiên của Trương gia, sức mạnh của ý chí. Nhìn chung, trong chiến đấu cùng cấp, chiến sĩ của Trương gia luôn dễ dàng dành được chiến thắng, đó là nhờ việc rèn luyện ở cấp cơ bản đã hoàn thành rất tốt.

Thêm một việc nữa, trong suốt quá trình mười tám năm rèn luyện đó, đứa trẻ nào bỏ cuộc giữa chừng sẽ không được mang họ Trương, như đã nói, cổng nhà Trương gia không có kẻ yếu đuối bước ra.

Tên Trương Phóng to xác đang kéo Vương Lang lúc này, chính là thí luyện nhân thế hệ kế tiếp của Trương gia, nói sợ không ai tin, hẳn to xác vậy mà mới chỉ mười bảy tuổi, một năm nữa mới tới lễ trưởng thành. Tình huống của Trương Phóng cũng có hơi chút đặc biệt, so với các thí luyện nhân khác thì không được thuận lợi bằng.

Bonus: Nhật ký về quê

Ngày 7: Đã qua nửa đêm, bữa tiệc đã đến lúc cao trào nhất. Tôi mặc kệ, đeo tai nghe lên, mở những bài hát tôi yêu thích. Tôi thích những ca khúc hoài niệm, được hát bởi các danh ca một thời. Nó thật tuyệt, luôn khiến tôi cảm thấy yên bình. Bỗng vách tường phòng tôi bị đập thủng, là chân của một thứ ăn tươi. Chết tiệt! Hôm nay là trăng tròn.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 78: Tên Số Hưởng Của Vùng Sinh Tồn

Tính ra Trương Phóng cũng là trực hệ chính thống của Trương gia, có thể gọi gia chủ Trương Diệt Vân một tiếng nội gia gia, nhưng quan hệ gần đến mấy thì cũng vô ích, đó không phải cách coi trọng đầu tiên của Trương gia.

Hắn có thể nói là to con bẫm sinh, lúc mang thai người ta cứ tưởng mẹ hắn sinh ba sinh bốn, đẻ ra đã nặng gấp mấy lần những đứa trẻ khác, còn tiếng khóc thì oa oa khắp bốn phương, cái lắc đầu của mấy bô lão xung quanh làm cha hắn xấu hổ đến đen mặt.

Từ nhỏ Trương Phóng đã ăn rất giỏi, nếu không muốn nói là phi thường, sữa bú bình không kịp nên mụ mụ của hắn phải dùng ống nước cho hắn hút, mỗi bữa cứ dùng thau mà tính. Sau các buổi luyện tập, lúc mọi người ăn chung tại nhà ăn, mỗi bàn thường có bảy tám người, riêng hắn một mình một bàn, vậy mà bữa nào cũng xách nồi đi xin thêm cơm, người nào mới không biết mà ngồi chung, chỉ nhìn hắn ăn thôi là đủ no rồi.

Trương Phóng ham ăn nhưng không lười biếng, thậm chí còn siêng năng hơn người khác nhiều lần. Hắn cũng tự biết tư chất mình không thông minh, các động tác dù là đơn giản nhất, cũng ráng làm đi làm lại vô số lần, những lúc không phải ăn hay ngủ thì hắn đều tập luyện, tự giác như đó là nghĩa vụ, không cần ai phải nhắc nhở. Câu nói cần cù bù thông minh chính là như thế. Nhưng như thế vẫn chưa đủ, nhược điểm của hắn bắt đầu lộ rõ năm lên mười tuổi.

Khi đó, trong buổi tuyển chọn học trò của các sư phụ cao cấp, mục đích là chọn người thích hợp để truyền thụ kỹ năng riêng của họ. Đến tận lúc tan cuộc, Trương Phóng là người duy nhất đứng giữa sân, không có ai chọn hẳn. Lý do cũng dễ hiểu, trừ siêng năng tập chiêu thức cơ bản ra, hẳn chẳng có tố chất hay kỹ năng gì đặc biệt. Đã vậy còn tiếp thu kém, chiêu thức đơn giản còn mất nhiều thời gian đến vậy để thành thực, bí chiêu phức tạp thì còn lâu tới mức nào đây. Sư phụ cấp cao nào cũng đều có tuổi hết rồi, kết tinh lĩnh hội cả đời đều mong có người kế tục, phát huy. Nếu tới lúc vô hòm mà đệ tử vẫn chưa học xong thì mắt có vuốt cũng không nhắm lại được, dùng chỉ may khâu lại thì may ra.

Người ta hay nói, võ học vạn lỗi, lấy nhanh làm đầu. Nhìn cái tướng của Trương Phóng đi, sợ đối thủ lấy vợ sinh con xong mà chiêu của hắn vẫn còn chưa xuất ra xong. Thực tế cũng vậy, trong những lần học viên luyện tập đối kháng với nhau, ai bóc trúng Trương Phóng là mừng như bắt được vàng. Tha hồ mà ra chiêu để thử tay nghề, có bao cát bụi như vậy, kém mấy cũng khó đánh trật được. Còn Trương Phóng chỉ biết đứng chịu đòn, có đánh ra cũng chỉ là mấy chiêu cơ bản, ai cũng thuộc nằm lòng, né cũng không cần phải tính.

Nhưng nói đi thì cũng phải nói lại, người khác có thể vô tư coi Trương Phóng là bị thịt, cứ thoải mái múa máy đi nhưng đừng nên chủ quan. Lỡ có chút sơ xẩy, bị hắn đánh trúng một đòn, dù chỉ là sệt qua, thì tự nhớ tới câu hát, em như chim bay xa, tiết của em đang rơi như mưa. Cũng đã có người chủ quan đến như thế, nghe nói nhiều năm sau trưởng thành người đó vẫn chưa phát âm được bình thường, lúc tỏ tình thay vì nói " anh yêu em " lại nói lệch thành " anh chim em", lý do thì đừng hỏi, khoa học vẫn chưa có kết luận cuối cùng.

Với Trương Phóng, còn một vấn đề khác quan trọng hơn, chiến sĩ Trương gia coi trọng cái gì, chính là sát phạt, quyết đoán, nhân từ với kẻ địch là tàn nhẫn với chính mình, kiếm xuất thì đầu rơi, quyền tới thì thịt nát

xương tan, ra chiến trường thì máu chảy đầu rơi, máu đổ càng nhiều thì càng hung mãnh. Còn Trương Phóng chỉ được cái siêng năng thôi, bản tính thì yếu đuối, không muốn làm thương tổn đến người khác, những buổi đi săn luyện tập hãn hay xua đi mấy con thú nhỏ, tránh để khỏi bị người khác tiện tay thu thập, về đối luyện thì sau lần đó, chỉ ra sau núi kiếm đất đá làm đối thủ, mấy cái hang đá hốc núi mà nam thanh nữ tú hay vào để làm việc nghiêm túc chính là từ đó mà ra.

Người tốt bụng gọi như vậy là lương thiện, còn kẻ cứng rắn hơn thì coi hãn là nhu nhược, lòng dạ đàn bà. Làm chiến binh ra chiến trường mà không chém giết thì người còn làm được gì, không lẽ bắt loa khuyển bọn hãn buông hạ đồ đao, lập địa thành phật, sợ người đi tây thiên trước chính là người đó.

Quy mxXqgUO định của Trương gia, chỉ cần người không chủ động bỏ cuộc thì việc đào tạo vẫn luôn được tiếp tục, do không có ai truyền thụ chiêu thức mới, suốt ba năm tiếp theo Trương Phóng vẫn ngày ngày rèn luyện võ công cơ bản, may sao có sư phụ cấp thấp thương tình, dạy hãn mấy đường côn pháp cơ bản, việc luyện tập sau này của hãn mới có chút đổi thay. Trong côn pháp hãn cũng khác với người thường một chút, với chiều cao hai mét rưỡi của hãn thì cây côn bình thường chỉ mới ngang vai. Cây thiết côn hãn đang vác trên vai lúc này dài tới hơn ba mét, người thường sẽ gọi là trường côn, còn với hãn chỉ ở mức trung bình thôi.

Rồi tới năm hãn mười ba tuổi, lần đó gia chủ Trương Diệt Vân trực tiếp làm lễ khai mở cho lứa học viên của hãn.

Trương Phóng cũng không biết bản thân mình khai mở được bao nhiêu vòng sáng, cho tới lúc bị bỏ lại ở vùng sinh tồn thì hãn vẫn còn đang ngơ ngác, nhớ khi đó liên tục mấy ngày liền, đêm nào hãn cũng ôm mặt khóc, phần vì sợ hãi, phần vì cô đơn.

Tính ra lúc này hẳn đã trải qua bốn năm lang thang ở vùng sinh tồn, mục đích chính là kiếm đủ thức ăn nhét vào bụng. Trương Phóng vẫn chưa là thành viên của hiệp hội sinh tồn giả, hẳn sợ cảnh vây bắt chém giết của mấy người đó. Tính ra bốn năm nay hẳn là người ăn chay, sản vật của vùng sinh tồn vốn đa dạng, số lượng cũng rất nhiều. Tìm chút rau củ hoa quả nhét đầy bụng cũng không khó khăn lắm.

Năm đó, Sau mấy ngày trời nhai rễ cây. Thì Trương Phóng tìm thấy một cây đào cổ thụ, thân rộng phải chục người ôm mới hết, trên cây lại đầy quả chín mọng. Hẳn phải mất hơn mấy tháng mới ăn hết, có một điều Trương Phóng cũng thấy hơi lạ. Xung quanh cây đào, bán kính khoảng hơn ngàn mét, tinh thú đủ các loại tụ tập đông đúc, phi cầm, ăn thịt, ăn cỏ ăn tạp... Đủ hết cả. Mà không con nào vượt qua bán kính vô hình đó, chỉ chăm chăm nhìn vào cây đào mồm miệng chảy đầy nước dãi.

Trương Phóng vốn tính lương thiện, không bao giờ có ác ý trong lòng. Hẳn thử ném một quả đào về phía bọn tinh thú, ai ngờ bọn nó tản hết ra như chuột thấy mồi lửa. Phải một lúc sau mới dám tụ tập lại, xếp hàng từng con một liếm quả đào một chút rồi lui ra sau. Cuối cùng thì có một con bốn chân, có cái đuôi dài, đặc biệt là có hai hòn to hơn cái đầu, cung kính cầm quả đào lên, lấy nước và lá cây chùi sạch. Rồi cúi đầu dâng tay, nâng trái đào hướng về phía Trương Phóng, phải đến khi Trương Phóng đi tới cầm lại trái đào, nói mới chịu ngẩng đầu lên, cảm kích nhìn hẳn, rồi lết lết bò đi.

Nhìn hai hòn to tổ chẳng kia cạ lông lốc xuống mặt đất, Trương Phóng thật thấy thương tâm, có lẽ con tinh thú này có nhiều lão bà quá, mỗi bà bóp một cái, thì nó mới sưng to như vậy. Trương Phóng cầm một miếng thử ném về hướng con tinh thú tội nghiệp đó, ai ngờ chỉ thấy miếng đào bay đi mà không thấy rơi xuống. Còn bầy tinh thú thì bỏ chạy nhanh như bị Tào Tháo rượt. Trương Phóng ngậm ngùi, có lẽ loại đào này không tốt cho tiêu hóa của bọn tinh thú đó, chỉ mới liếm một cái mà đã chạy tìm chỗ xả gấp đến thế kia. May là miếng mình vừa ném đã biến mất. Lỡ có con nào ăn

phải thì hẳn sẽ ân hận đến chừng nào. Suy nghĩ đó làm Trương Phóng mất mấy phút sau mới ăn ngon miệng trở lại. Có một điều không liên quan mà Trương Phóng không biết, hung thủ ra tay làm mất miếng đào, không ai khác chính là con tinh thú có hai hòn khổng lồ kia. Luận về tốc độ thì Linh Miêu vương chỉ đủ tư cách hít khói của nó. Ngay khi ra tay, trong khoảng khắc nó dấu miếng đào vào chỗ dấu bí mật của nó, khe giữa của hai hòn kia. Rồi phóng hết tốc độ về tới địa bàn, chui vào rồi đóng cửa động lại, lúc này mới dám moi miếng đào còn ra đang nóng ấm ra, vừa nhắm nháp từng chút vừa tấm tắc, đào của người đó quả thật không tầm thường, mùi vị vừa ngọt vừa nồng, không thể chê vào đâu được, ăn xong miếng đào này nó đủ sức tìm tinh hổ vương nói chuyện đòi công đạo một lần rồi.

Thời gian sau này của Trương Phóng tại vùng sinh tồn cũng khá thoải mái, có vẻ như hẳn đến đâu thì nơi đó được mùa, rau củ ăn hoài không hết, có lần buổi tối hẳn lăn ra ngủ, sáng dậy thấy mình đang nằm giữa ruộng dưa gang chín vàng, mùi vị so với loại dưa mà hẳn ăn lúc trước, ngon hơn không chỉ chục lần, tới cả vỏ hẳn cũng làm sạch luôn, những thứ hoa quả khác hẳn ăn lúc nhỏ thật không sao sánh bằng.

Còn có lần đang đi thì gặp trời mưa, tìm mãi mới thấy hang động để núp, quần áo thì ướt hết cả. Lúc tạnh mưa bước ra khỏi hang thì lại thấy miếng da thú nằm ở đó, khoát lên thì vừa như in, có cả tay áo, cổ áo đầy đủ. Có khi là do nước mưa cuốn tới, Trương Phóng tự nghĩ, vấn đề là hang nằm ở trên đồi, nước chảy ngược lên theo hướng nào thì không ai biết.

Thình thoảng Trương Phóng cũng vô tình nhặt được mấy thứ tài nguyên nằm rải rác, hẳn thường gom góp lại, đem đổi lấy nhu yếu phẩm cần thiết với các sinh tồn giả hẳn gặp trên đường. Cuộc sống tuy không tiện nghi lắm nhưng cũng tạm coi là đầy đủ, thoải mái.

Còn một việc nữa, cây côn mà hẳn cầm theo lúc mới bị tống tới đây, hẳn đã vứt đâu mất, tự nhiên ăn xong bữa đào lần đó, nó trở nên quá nhẹ tay, làm hẳn đánh rơi cũng không để ý. Cây thiết côn hẳn đánh dùng cũng

là vô tình nhặt được, hình như có ai đó để quên trên cây. Mặc dù bề ngoài hơi thô kệch một chút, nhưng kích thước và cân nặng rất vừa tay với Trương Phóng, chỉ là có chút bất tiện, hẳn lúc nào cũng phải cầm nó trên tay, khi ngủ phải gác ngang người. Nếu không lỡ nó rơi xuống đất, sẽ chìm luôn xuống, phải tốn công đào một hồi mới lấy lên được. Ngoại trừ dùng để luyện côn pháp ra, tới nay Trương Phóng chưa dùng nó chiến đấu lần nào.

Trương Phóng cứ vừa đi vừa luyện thuyên đủ chuyện, tới hồi bé cái quần lót đầu tiên hẳn mặc màu gì cũng đem ra kể. Vương Lang tuy đã già vờ nhắm mắt nhưng vẫn phải nghe. Con người Trương Phóng chắc sẽ không biết nói dối, nhưng thật có chuyện vẫn là khiến Vương Lang không khỏi nghi ngờ. Ví như việc có lúc Trương Phóng đang ngủ trưa, có con sóc tinh (viết tắt của tinh thú thuộc bộ sóc) rượt đuổi con báo tinh, lúc chạy ngang qua người hẳn thì cắn con báo tinh rớt xuống hai miếng da, Trương Phóng cầm lên thì thấy giống đôi giày, mang thử ai ngờ vừa thật, dây cột cũng có luôn, lại đúng lúc đôi giày cũ bong hết đế, thế là hẳn mang luôn tới giờ.

Wương Lang hết nhìn mặt Trương Phóng, rồi lại liếc xuống đôi giày, tâm thần của hẳn bắt đầu bị loạn, thế giới quan lâu nay liên tục bị chà đạp, thật muốn bất tỉnh luôn cho rồi.

Trương Phóng tiếp tục kể thêm nhiều chuyện hoang đường nữa, nhưng giọng lại rất tự nhiên, thành thật, nếu không phải sợ làm chậm quá trình hồi phục, Vương Lang thật muốn bóp lóp mỡ nọng trên cổ Trương Phóng vì ghen tị, chuyện tốt trong vùng sinh tồn sao cứ dồn hết cho hẳn, còn Vương Lang thì ăn đủ từ hành củ, hành tím, hành lá cho tới hành tây. Thật là không công bằng mà.

Đang nói chuyện mãi miết bỗng Trương Phóng dừng lại, như nhớ ra chuyện gì đó, hẳn thả sợi dây trên tay xuống, đắp lại tấm da tinh thú cho gọn gàng, rồi nói với Vương Lang:

_ Người ngủ chút đi,ta phải luyện tập rồi, đã trễ mất một chút, phải tập nhiều hơn để bù vào.

Nói rồi Trương Phóng lịch lịch chạy ra phía xa, chọn một nơi bằng phẳng, mỉm cười thân thiện nhìn về phía Vương Lang đang nằm, rồi hạ cây côn dài đang bắt chéo trên lưng xuống.

Trương Phóng hạ thế đứng tấn, hít một hơi dài, rồi hây lên một tiếng, theo tiếng hô của hắn, vùng đất phía trước mặt như có cơn gió quét qua, bụi mù cuốn lên mù mịt rồi bị cuốn đi theo hướng ra xa.

Thế tấn ban đầu đã hoàn thành, khí thế của Trương Tấn hoàn toàn biến đổi, từ hình dáng con lật đật lúc trước nay trở thành pho tượng đồng thần tướng, bệ vệ, to lớn, khổng lồ, oai nghiêm, khí thế phát ra vô cùng dũng mãnh, tưởng như không gì có thể ngăn cản được. Những gì diễn ra tiếp theo khiến Vương Lang phải lau mắt mà nhìn, đi từ ngạc nhiên này đến ngạc nhiên khác.

Bonus: Nhật ký về quê

Ngày 8: Mặc kệ bọn họ, cầm máy nghe nhạc, tôi đi đến con suối sau nhà. Khi còn nhỏ tôi cũng hay đến đây. Tôi có một người bạn cũng sống ở đây. Chỉ tiếc là khi trưởng thành thì con suối này không vừa với nó nữa. Có lần nó vào thành phố để thăm tôi, cơn bão khi đó thật lớn, người trên cây sém chút nữa là mất nhà.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 79: Nỗ Lực Của Trương Phóng

Như đã lột bỏ lớp ngoài thô kệch, động tác của Trương Phóng nhịp nhàng, uyển chuyển, cùng với sự mạnh mẽ dứt khoát.

Vương Lang nhận ra đây chỉ là tổ hợp của các động tác cơ bản, cầm côn trong tay, Trương Phóng lần lượt thi triển các đòn thế đơn giản. Xoay côn, đánh ra phía trước, bước thế thủ hạ côn vòng ra sau lưng, đâm thẳng, cổ tay xoáy thuận chiều kim đồng hồ, tay trái cầm 1/3 thân côn xoay ngược lại đâm ra phía sau, chân phải bước lên một bước, tay phải tạo thế chắn trở, tay trái ôm dọc theo thân côn, đầu côn hơi hạ thấp, công thủ hai phía... Bài quyền này có lẽ thích hợp để đánh nhau trong không gian chật hẹp.

Trương Phóng lặp lại chuỗi động tác đó hơn hai mươi lần rồi chuyển qua bài côn quyền khác. Hai tay nắm chặt thân côn, mũi côn chống xuống đất, làm điểm tựa để nâng cả cơ thể lên xoay vòng, cứ vậy hần xoay liên tiếp cả chục vòng chuỗi động tác liền mạch không đứt quãng. Từ lúc bắt đầu xoay hai chân hần chưa hề chạm vào mặt đất. Tới vòng xoay cuối cùng, hai tay nắm sát một đầu côn, toàn thân hạ thế tấn thấp, theo quán tính của vòng xoay hướng từ trên xuống, đập mạnh thân côn vào mặt đất. Chiều dài thiết côn chỉ hơn ba mét, nhưng dư lực của đòn đánh tạo thành một đường hần dài, sâu lõm xuống, hơn chục mét trên mặt đất. Lấy dư lực phản chấn từ mặt đất, Trương Phóng nâng thiết côn lên, lặp lại bài quyền vừa rồi nhưng theo hướng ngược lại. Thân côn đập xuống đủ khắp bốn phương tám hướng, vết hần trên mặt đất đều đặn như được vẽ ra.

Vương Lang nhận định chiêu thức này thì hợp với khi quần công, bị bao vây, hướng quay người và đòn đập xuống đều theo một đường thẳng,

thích hợp để mở đường máu thoát ra.

Khi mặt đất xung quanh đã lõm thành hình cái đĩa thì Trương Phóng lại đổi sang bài quyền khác. Bài côn quyền này thì Vương Lang nhận ra, hồi nhỏ đã từng thấy trong một đoạn hình ảnh được dàn dựng, được phát ở quảng trường trung tâm của Lan Đông thành, mà bọn trẻ con như hắn rất thích xem, cứ canh tới giờ là tập trung ở quảng trường, vừa xem vừa cố ghi nhớ để lát nữa chia phe đánh nhau. Tên của bộ phim đó thì hắn tạm thời chưa nhớ ra, chỉ nhớ lúc đầu phim hay có giọng hô " sư phụ...ngộ không " rồi bài nhạc vang lên tèn.. ten tèn tén ten...

Trương Phóng múa côn còn đẹp hơn như Vương Lang đã từng xem, cổ tay xoay nhanh, nhịp nhàng. Thường xuyên đổi tay trái phải, vòng ra hai bên, trên đầu, trước sau. Tốc độ quá nhanh làm người xem tưởng trên tay Trương Phóng không phải là trường côn, mà là tấm khiên to lớn, đang che chắn toàn thân. Sợ rằng tới gió cũng không lọt qua được.

Lúc này Vương Lang đã phục hồi không ít, có thể cử động hai tay, hắn liên tục lấy mu bàn tay đập vào trán mình, đây mới là chuyện lạ nhất mà hắn từng xem, nhìn Trương Phóng to xác thô kệch đến như vậy, mà có thể diễn ra những động tác mượt mà đến thế kia, không khác gì thấy con hà mã, vừa đi xe đạp một bánh vừa tung hứng, lại còn múa vòng.

Vùng đất xung quanh Trương Phóng lúc này đã lõm thấp xuống, mỗi cái dậm chân của hắn như búa tạ nện xuống mặt đất. Các chiêu thức thông thường được Trương Phóng luyện đến nhuần nhuyễn, nước chảy mây trôi, không bị vướng mắc bởi cơ thể đồ sộ của hắn. Có thể đạt được đến mức này, Vương Lang có thể tưởng tượng được hắn đã nỗ lực đến bao nhiêu. Nhưng Vương Lang cũng tự đoán được, nếu chỉ dựa vào nhiều đó thì đem ra thực chiến chưa chắc sẽ hiệu quả, chiêu thức quá đơn giản thì đối thủ sẽ dễ dàng tìm được biện pháp đối phó.

Múa quyền xong thì Trương Phóng tập các động tác cơ bản, chỉ đơn giản như chân bước lên côn đâm ra phía trước, múa côn sang trái phải... mỗi động tác như vậy hẳn tập phải mấy ngàn lần, Vương Lang không buồn xem nữa, ngáp ngáp mấy cái rồi ngủ thiếp đi, trong lim dim tiếng côn xé gió vẫn vi vút bên tai.

_ Y y, dậy đi ăn chút trái hồng nè, nhịn đói là không tốt.

Giọng nói nhiệt tình của Trương Phóng đánh thức Vương Lang dậy, lúc này trời đã về chiều, khẽ nhúc nhích một chút Vương Lang thấy cơ thể mình đã phục hồi rất tốt, có thể tự ngồi dậy được rồi:

_ Ta ngủ bao lâu rồi, mà hồng ở đâu ra vậy, người đi hái à, thật cảm ơn người nhiều.

Cắn thêm một miếng nữa, quả hồng to bằng bàn tay, vào miệng Trương Phóng hai nhát là hết, hẳn chọn một quả vừa chín tới đưa cho Vương Lang, miệng nói, tay chỉ:

_ Mỗi ngày ta tập bốn tiếng, lúc giữa trưa với nửa đêm, còn hồng ở đâu, sau lưng người đó, ta cũng mới tìm thấy thôi.

Vương Lang quay lưng lại, nhìn cây hồng xum xuê cao hơn đầu người mọc cách hẳn vài mét, lông tóc dựng ngược hết lên, hẳn thề với trời lúc hẳn ngủ nơi này vẫn còn trống không, đâu ra cây hồng tươi tốt như thế này, đã vậy còn mọng trái, không để ý cũng không được. Mà cứ cho là hẳn mù đi, cũng phải người thấy mùi chứ, hương thơm nồng đến thế này cơ mà.

Đầu Vương Lang ong ong, mặt đơ như khúc gỗ, nhìn chăm chăm vào cây hồng đang lung lay trong gió, gốc rễ mọc bình thường, đúng là do tự mọc lên, không phải bị người khác bứng tới. Vô thức nâng trái hồng lên, mở miệng cắn một miếng, lúc này hẳn mới tỉnh hoàn toàn.

Trái hồng thật ngọt, mọng nước. Miếng hồng trôi xuống cổ họng như là thuốc tiên, Vương Lang thấy rõ cơ thể mình khoan khoái đến lạ thường, tốc độ phục hồi đầy nhanh thấy rõ. Hắn thật không hiểu, nếu cây trái trong vùng sinh tồn đến tốt như thế này, các sinh tồn giả kia cần gì phải chém giết, chuyển qua trồng trọt không phải dễ kiếm tiền hơn sao. Dòng suy nghĩ của Vương Lang bị tiếng rôm rốp phát ra từ Trương Phóng đang nhai quả hồng xanh cắt đứt, thật đúng là trâu nhai mẩu đơn mà, Vương Lang thường thức từ từ, cố suy nghĩ thử xem quả hồng này tác động đến mình như thế nào:

_ Ta tên Vương Lang, cảm ơn người đã giúp đỡ, ta cũng có việc phải đến Nha Trang thành, còn bao lâu nữa sẽ đến nơi.

Có vẻ Trương Phóng rất đói bụng sau bốn tiếng luyện tập không ngừng, hai bàn tay cầm đầy trái hồng, vừa ăn vừa trả lời Vương Lang:

_ Sắp tới rồi, đợi ăn xong, ta đi liền một mạch, khoảng nửa đêm là sẽ tới, mà người tốt hơn nhiều chưa, để ta cõng trên lưng thì sẽ đi được nhanh hơn.

Vương Lang cũng đồng ý với cách đó của Trương Phóng, mặc dù phải mấy ngày nữa mới tới thời gian hẹn gặp của các dạ khách, nhưng Vương Lang lo cho Mỹ Mỹ nhiều hơn. Nó chắc sẽ theo đoàn người kia tới Nha Trang thành, đúng hơn Vương Lang không phải lo cho an nguy của Mỹ Mỹ, mà là sợ không biết kho lương thực của Nha Trang thành liệu có đủ lớn không đây. Lại nhìn tới Trương Phóng đang tàn sát cây hồng, Vương Lang lắc đầu, cái số của hắn thời gian gần đây, thật không còn gì để nói nữa.

Vương Lang vừa ăn xong hai trái, thì cây hồng đã được giải quyết xong, chỉ còn lại lá. Vương Lang vừa lơ đãng nhìn một chút, lúc quay đầu lại thì thấy Trương Phóng moi đâu ra trái dứa trên tay, đang chuẩn bị uống.

Như hiểu được suy nghĩ của Vương Lang, Trương Phóng chỉ tay về phía dưới của cái bục mà Vương Lang đang ngồi.

Lén lút, tuyệt đối là lén lút, cây dừa kia còn chưa mọc cao hơn đầu gối, lá còn chưa kịp chẻ ra, đã đua đòi mọc trái. Vương Lang thấy rõ trái dừa kia đang phình ra với tốc độ chóng mặt, hình như nó phát hiện Vương Lang đang nhìn, nên lúc cuối có lớn chậm lại một chút, mà như vậy lại càng khiến Vương Lang nghi ngờ.

Trương Phóng tốt bụng hướng dẫn Vương Lang cách uống nước dừa cho đúng. Chỉ cần lấy cọng râu dừa rỗng ở giữa chĩa ra kia, cắm vào trái dừa rồi hút là được, tiện đến không thể tiện hơn được nữa. Nghe Trương Phóng nói loại dừa này trong vùng sinh tồn mọc nhiều lắm, ngày ba bữa đi đâu cũng thấy, Vương Lang thật không biết nói gì. Người thì gặp nhưng người khác thì chưa chắc.

Chuyện xảy ra xung quanh tên Trương Phóng Vương Lang cũng thôi không nghĩ nữa, người ta hay nói trời phật đãi kẻ khù khờ, vậy thì cứ mặc kệ nó đi.

Quấn trong tấm da thú, cột lưng lẳng trên lưng Trương Phóng, Vương Lang thoải mái như nằm trên võng. Hai người bắt đầu tiếng về Nha Trang thành.

Bonus: Nhật ký về quê.

Ngày 9: Tôi học cấp một ở đây, lên cấp hai mới chuyển tới thành phố. Hồi đó tôi hay đi bộ để tới trường. Đường chính thì rất xa, đi tắc băng qua suối thì gần hơn. Lần đầu tôi gặp bạn mình là như thế. Nó không có nhiều họ hàng như tôi, sinh ra đã cô độc. Nó hay chơi với tôi những lúc tôi đi học về. Có lần nó cho tôi cưỡi trên lưng, những lúc đó nó vẫn còn nhỏ. Không bay lên được.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 80: Con Đường Của Trương Phóng

Trương Phóng vác thiết côn trên vai, lưng đeo Vương Lang cầm đầu chạy về hướng Nha Trang thành. Bỏ qua mấy khuyết điểm rõ ràng, Trương Phóng có nhiều cái tốt, ngoài tấm lòng lương thiện ra, cái đáng nhắc đến tiếp theo chính là sự chuyên tâm của hắn. Hắn làm gì cũng chuyên tâm, việc luyện tập chiêu thức cơ bản là điển hình nhất.

Gần chục năm từ nhỏ cho đến khi khai mở, rồi thêm bốn năm lang thang trong vùng sinh tồn, chưa có ngày nào hắn bỏ lỡ việc luyện tập các chiêu thức cơ bản đó, ngày luyện hai lần, mỗi lần bốn tiếng, quan trọng nhất là mỗi động tác một, hắn luôn toàn tâm toàn ý. Nhưng vấn đề là chưa từng nghe thấy có ai có thể chỉ nhờ động tác cơ bản mà có thể trở thành võ sư.

Thế nào là một võ sư.

Nếu việc khai mở vùng chứa thuộc về bẩm sinh, chưa ai có thể tiên đoán hay khống chế được. Chỉ có thể dựa vào các số liệu thực tế để ra phương pháp chủ quan, như cách kén rể của Tạ gia. May mắn tăng lên tỉ lệ thành công, nhưng cái giá cả gia tộc phải gánh cũng không nhỏ. Huyết thống chính dòng ngày một giảm, về lâu dài sẽ là hai chữ tuyệt tự, người ngồi trong từ đường Tạ gia, sẽ không còn gốc rể họ Tạ nữa.

Còn các gia tộc khác thì chọn cách rải thảm, cho con cháu đẻ thật nhiều, lấy số lượng mà tinh lọc, rồi phân ra dòng chính dòng phụ. Như vậy mới đảm bảo truyền thừa mỗi đời không đứt quãng.

Còn con đường để trở thành một võ sư, vốn không phải là bí mật to lớn gì. Tùy tiện chọn một võ đường để học, sẽ được truyền thụ đầy đủ không dấu giếm. Tiện hơn thì ra nhà sách mà mua, khi xưa thì gọi là điễn tịch, còn bây giờ đã thành hệ thống tu luyện, viết thành sách giáo khoa. Được các võ sư bậc thầy biên soạn, phân ra thành từng chương cụ thể, ghi chép rõ ràng đầy đủ, kinh nghiệm cá nhân đúc kết cũng không thiếu, đảm bảo chỉ cần biết chữ là sẽ đọc hiểu được.

Nhờ có hiệp hội sinh tồn giả thực hiện chính sách trợ giá, bản quyền công khai, giá tiền của những quyển sách hệ thống tu luyện đó, còn rẻ hơn mấy cuốn tiểu thuyết ngôn tình, hay đồng tiền hiệp khoa huyền vớ vẩn. Có nơi còn mua một tặng một, cho thuê đọc miễn phí, vậy mà đồng sách đó vẫn nằm phủ bụi bao năm, thỉnh thoảng ăn ổ bánh, thấy tờ giấy gói ghi cái gì mà võ học võ huyết, võ sư võ sĩ...thì người dân cũng không thèm đọc, ăn cũng mất ngon, vo lại vứt ngay.

Bởi vì con đường để trở thành một võ sư chân chính, chính là tử lộ. Hại nhiều hơn lợi, chỉ có kẻ cuồng mới cầm đầu theo. Người thực tế không ai muốn bước chân vào. Lý do thì nhiều lắm.

+ Người trở thành võ sư, công nhận người lợi hại, nhưng người đầu đánh ta giữa đường được, luật pháp bảo vệ người dân mà, với lại cũng hạ thấp thân phận của người, kiến đi đường kiến, voi đi đường voi, ta cũng không ngu mà chọc người làm gì. Người chỉ dùng được ở vùng sinh tồn, nơi đó thì ta xin kiếu, ở nhà còn có nệm êm, nước ấm, bật máy truyền hình lên coi chút rồi ngủ không tốt hơn sao.

+ Võ sư là phải luyện tập cả đời, làm sao phân tâm cưới vợ sinh con, lo cơm áo gạo tiền được, mà lúc thành công rồi thì tuổi thọ cũng gần hết, tiền kiếm được lúc trẻ không sai hết để dành cũng chẳng để làm gì, chết rồi cũng kiếm không ra người thấp nhang. Thà ta ra đường lăn lộn nhiều một chút, kiếm thật nhiều tiền, cưới vợ rồi nuôi thêm vợ bé, đẻ một đàn con, may ra đẻ ra có đứa khai mở được, đầu tư vậy không chắc hơn sao. Mà lẽ

đầu tư không thành, thì hưởng thụ quá trình tạo ra đàn con đó, ta cũng đâu có lỗi, chẳng qua về già thêm rung chân chút thôi.

+ Làm công nhân quên về già cũng có bảo hiểm, lương hưu, chịu khó tập dưỡng sinh với sài thuốc thì cũng còn chấm mút được, có ông già tám mươi vẫn đóng phim tình cảm với mấy em mười tám, hai mươi đó thôi, tấm gương sáng của bao người. Võ sư về già nếu không chết cũng chỉ có tàn với phế, may mắn được hiệp hội nuôi thì không nói gì, bằng không thì thảm rồi. Như ông võ sư hàng xóm của ta, lúc trước đấm một phát khoét luôn quả núi, bây giờ đang nằm trong cái hốc núi đó mà xin ăn.

+ Quan trọng nhất, cứ tập võ lâu năm thì thành võ sĩ, dừng lại ở đó đi làm vệ sĩ hay bốc vác là tốt nhất. Còn muốn bước thêm một bước nữa, nhìn cái tỉ lệ thành công đi, chưa tới một phần ngàn, lại phải từ chiến đấu mới thành công được, người chết dọc đường thật không ít, đa phần là chết mà không được chôn, thân làm thức ăn cho tinh thú. Cũng câu nói cũ, về nhà đắp chăn sướng hơn. Muốn mạo hiểm thì thuê phim kinh dị mà coi.

Chuột sống trong hang, gián chui gầm bàn, còn sư tử thì giữa người mà ngủ trên thảo nguyên.

Bỏ qua mấy suy nghĩ của đám người an phận đó, còn có thấp kém hay hèn hạ hay không thì tùy vào chỗ đứng của mỗi người mà suy xét, sinh ra đều tay chân mắt mũi như nhau, có khác chẳng là ngọn lửa trong tim của mỗi người, đem con chuột mà thả ra thảo nguyên, nó cũng lại đào hang mà thôi.

Ta nói về con đường để một người trở thành võ sư, người có thể vượt qua hàng rào số phận, thay đổi chỗ đứng của mình, có thể tham gia vào cuộc chơi sinh tồn của hành tinh.

+ Đầu tiên là phải trở thành võ sĩ, học tập võ thuật, rèn luyện được gân cốt kinh mạch, tổ chất cơ thể thông qua đó được nâng cao.

+ Kế tiếp phải đạt được võ sĩ đỉnh cao, nhuần nhuyễn mọi chiêu thức từ đơn giản đến phức tạp, biến vạn chiêu thành nhất chiêu, có thể dùng vô chiêu thắng thực chiêu, cơ thể phải cứng cáp như đồng sắt, tay không bóp nát đá cuội, nhưng phải dẻo dai như tơ nhện, mềm mại như tơ tằm, cảm nhận sức mạnh thiên địa mà hình thành được nội công, cảm nhận được sự lưu chuyển khí lực trong cơ thể mình, có thể tụ lại tại các huyệt khiếu chính.+ Rồi phải tìm cách để cơ thể chứa đựng được năng lượng của địa cầu, dùng khí công để dẫn động vào ra cơ thể, cố gắng tăng lên từng chút một, đau đớn của việc này so với rửa tội chỉ có hơn chứ không thấp, quá trình này nếu cơ thể chưa được rèn luyện đủ mức, thiếu cứng cáp hay dẻo dai, chắc chắn sẽ bị vỡ hết kinh mạch, thân thể thành một túi máu mà chết.

+ Khi có thể dùng kinh mạch, huyết đạo, máu thịt xương cốt để làm nơi chứa rồi, thì phải tìm cách để nạp năng lượng tinh thuần vào. Nên nhớ năng lượng tinh thuần chỉ chứa được trong vòng sáng, thứ mà người khai mở mượn được từ địa cầu. Bản chất của nó vẫn là một dạng năng lượng, máu thịt tế bào sống của nhân loại không thể chứa đựng được, muốn dễ hiểu thì canh trời mưa ra cho thiên lôi đánh vài cái, rồi xem thử cái xác đen thui đó có làm sáng bóng đèn được hay không.

Cách tốt nhất là thông qua những sinh vật đã chứa đựng sẵn năng lượng tinh thuần, cụ thể là thịt của tinh thú. Khi ăn vào đến liều lượng và thời gian nhất định, tế bào cơ thể con người sẽ tạo ra sự cộng hưởng, bắt đầu tiến hóa. Không thể bằng năng lực bẩm sinh của tinh thú được, nhưng cũng bước đầu chứa đựng năng lượng tinh thuần nồng độ thấp.

Nhân loại cũng có những sản vật có tác dụng tương tự như vậy, nhưng người đông tài nguyên ít, độ hiếm với quý thì khỏi bàn. Mà đứng đầu là một loại trà nào đó, nhất thời không nhớ tên, loại trà đó không thuộc sở hữu của thất đại gia tộc hay liên minh, mà thuộc về một gia tộc khác, gia tộc mà mỗi đời đều sản sinh ra những thế hệ cực kỳ thông minh, dùng tài trí để

xoay vần thiên hạ. Chỉ tiếc là số lượng loại trà quá ít, hơn ba mươi năm nay chưa thấy xuất hiện công khai trên thị trường.

Đằng sau sự việc đó cũng có nhiều câu chuyện phía sau, phổ biến nhất là câu chuyện như thế này, khoảng mấy chục năm về trước. Người kế thừa của gia tộc thông minh đó, trong đêm bị hai kẻ bịt mặt tấn công, cướp hết số trà gia tộc cất giữ nhiều năm. Đã vậy còn ném người kế thừa đó vào thanh lâu, lấy cớ kêu đòi không trả tiền mà giam giữ suốt mấy tháng, lúc thả ra còn bịa chuyện bầu bì mà bôi nhọ. Người kia tức quá phun ra cả lít máu không biết sống chết. Chuyện vừa nghe là biết ngay không có thật, chắc chắn là của mấy kẻ rảnh rỗi trà dư tửu hậu không có việc gì làm rồi bịa đặt ra. Trên đời này làm gì có người lại vô sỉ thiếu nhân cách tới thế, lại còn có tới hai người, làm sao mà tin được.

Công năng của loại trà đó vô cùng đặc biệt, chuyên dùng để tiến hóa tế bào thần kinh, tăng tốc độ truyền dẫn của xung thần kinh, làm tăng trí nhớ, tốc độ suy nghĩ, khả năng tập trung, óc tư duy.. quan trọng nhất là làm tăng hiệu suất sử dụng năng lượng tinh thuần, nhất là theo hướng tiểu vi, độ chính xác, đó là khát vọng của bất kỳ người đã khai mở nào, nói đơn giản thì mất mấy năm ở học viện cũng chỉ để học viên tìm cách tăng hiệu suất lên mà thôi. Hệ thống thần kinh là quan trọng nhất, lại khó luyện tập nhất, không thể ôm tạ mà nâng như cơ bắp được, không lẽ đập đầu vào tường để luyện. Mà có ai luyện vậy thật thì phải nhớ một điều sau, là tri thức được kế thừa từ nhiều lần ăn nhậu. Lỡ mà não có bị bay ra, lụm lên phải rửa cho cẩn thận, dùng nước sôi có pha muối mà rửa, lúc gắp lại phải chú ý xoay cho đúng chiều, nếu không đáng đi sẽ kì lắm.

+ Võ sĩ cao cấp sau khi thành công hoàn thành hết những việc đó rồi, thì phải chuẩn bị bước tiến theo, rèn luyện tâm cảnh, phải là người có tâm trí kiên định thì mới hoàn thành bước cuối cùng được.

Phải hiểu thấu từng góc ngách trong cơ thể mình, hiểu được chỗ đứng của mình trong tự nhiên, hiểu được cách vận động của cuộc sống,

khắc ghi mục đích hướng tới của mình, hòa hợp bản thân với môi trường, để cơ thể không bị năng lượng tinh thuần bài xích. Phải coi năng lượng tinh thuần là một phần cơ thể mình, như vậy mới vận dụng tự nhiên được, có thể chỉ bằng suy nghĩ, chiêu thức đã phóng ra tự nhiên.

+ Cuối cùng là bước cực khổ nhất, trăm người thì hết 99 dừng lại ở bước này, lý do đa phần là do các bước trước chưa chuẩn bị được đầy đủ, hay tâm cảnh có điểm yếu ẩn dấu, mà thường được gọi là tâm ma. Suy cho cùng hỉ nộ ái ố, là thiên tính của nhân loại, khó ai gột sạch hết được, lý do các võ sư đều chọn cô độc, cũng là vì thế.

Bước này cũng giống như quá trình hình thành tinh hạch của tinh thú. Chỉ khác là thay vì một duy nhất, võ sư sẽ hình thành vô số các tinh hạch nhỏ li ti, chứa đựng trong các huyết đạo, mỗi huyết đạo sẽ có một viên năng lượng tinh thuần tương ứng, to nhỏ khác nhau. Quá trình này cực kỳ đau đớn, nhưng tâm trí phải mạnh mẽ để giữ đầu óc được minh mẫn, chỉ một chút tư tưởng bỏ cuộc, hay muốn ngừng lại giữa chừng, các viên tinh hạch nhỏ mới hình thành, chưa ổn định sẽ tan vỡ, chết đến không thể chết hơn được. Nếu thành công thì vẫn cần bế quan thời gian dài để cơ thể thích nghi hòa hợp.

Ngay khi trở thành một võ sư đạt chuẩn, thì cơ thể người đó sẽ có rất nhiều biến đổi. Đơn giản như nhịp tim sẽ đập chậm đi, từ bây giờ tim chỉ cần bơm máu để nuôi sống bộ não. Các cơ bắp khác sẽ hoạt động bằng năng lượng tinh thuần đến từ các hạt nhân tinh hạch, đồng thời cơ thể sẽ bắt đầu hấp thu năng lượng tinh thuần giống như tinh thú, chỉ lấy từ môi trường tự nhiên, lúc vào cơ thể sẽ kết hợp với máu thịt mà thành năng lượng riêng của mình, võ sư không thể hấp thụ từ thanh năng lượng, quá nhiều năng lượng nồng độ cao truyền vào sẽ vượt quá tốc độ kết hợp của cơ thể. Tràn ra sẽ gây tổn thương, khó cứu chữa được.

Đó là cách để trở thành một võ sư đạt chuẩn, còn cách một võ sư dùng năng lượng hấp thu được để chiến đấu còn phức tạp gấp nhiều lần nữa, việc

nghiên cứu đến nay vẫn chưa có mức cuối cùng. Chỉ biết gia tộc dẫn đầu trong vấn đề này chính là Trương gia. Mà Trương Phóng là một thành viên cực kỳ có "trọng lượng" của gia tộc.

Vừa nghĩ là thấy ngay Trương Phóng bị khúc mắc chỗ nào trên con đường trở thành võ sư. Đường xa vạn dặm, hễ đi được mấy dặm đầu thì đứng lại, dặm chân tại chỗ ở đó luôn, chính là cái khúc vạn chiêu gì gì đó. Tính ra tới nay Trương phóng ngoài động tác cơ bản ra, đã luyện được ba chiêu hễ vừa múa lúc vừa rồi. Cần cố thêm chút nữa, cũng không khó gì mấy, luyện được 9997 chiêu nữa là sẽ thành công bước đầu.

Vương Lang không phải chỉ nằm không trên lưng Trương Phóng, hễ đang làm một việc vô cùng quan trọng, là dùng tiềm thức, thông qua huy chương sao bắt đầu, thâm nhập vào vùng zone z, bắt đầu buổi học đầu tiên tại học viện bắc đấu.

Bonus: Nhật ký về quê

Ngày 10: Vì gặp lần đầu ở suối, nên tôi gọi nó là ướt át, nó cũng thích tên đó lắm. ướt át cũng giống tôi, đều có sứ mệnh của mình. Nhưng tôi có gia đình, còn nó thì không. ướt át coi tôi là gia đình của nó, tôi cũng vậy. ướt át nói với tôi, sẽ rất lâu, rất lâu, rất lâu nữa, khi nó chết đi, mới có một ướt át mới sinh ra, hi vọng tôi có thể làm bạn với nó đến lúc đó. Tôi đồng ý, việc đó với tôi cũng dễ thôi.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương
www.dtv-ebook.com

Chương 81: Buổi Học Đầu Tiên

Vương Lang, nói đúng hơn là tiềm thức của hắn, đang đứng trong vùng không gian trắng xóa vô tận của miền zone z. Trước mặt là là tấm huân chương hình ngôi sao bảy cánh - huy chương bắc đẩu. Lần này nó không hiện ra dưới dạng thực thể, mà nhìn giống như ảnh ảo, do các chùm ánh sáng tạo thành, có thể nhìn thấy sự xao động, nhấp nháy, của các điểm sáng.

Khoan hãy manh động, Vương Lang thử dò xét hiện trạng của mình cùng môi trường xung quanh trước, hắn đã có quá nhiều bài học về sự chủ quan rồi, không tự rút kết luận được thì gọi là Vương ngọc đi.

Không gian này không thật như zone s, là một vùng trắng vô tận trong tầm mắt, khi hắn di chuyển, cảm giác như chỉ đứng yên một chỗ, không thấy thêm gì mới. Khoảng cách của hắn và huy chương ngôi sao bắc đẩu vẫn không đổi.

Vương Lang có thể chủ động tiến nhập vào vùng zone z này, nhưng thoát ra thì không, đó là kết luận sau khi đã thử nhiều cách, điều đó làm hắn thấy lo lắng. Nếu có thể giống như miền ảo ảnh (zone s) thì hắn an tâm hơn nhiều, khi đó nếu thân thể ngoài thế giới thật có vấn đề, suy nghĩ tại zone s sẽ phản ứng nhanh hơn, giống như đang nhắm mắt suy nghĩ, sẽ chủ động nhiều hơn. Còn trạng thái này không thể thoát ra dễ như thế, phải chờ tới lúc bị đánh thức hay tự ngủ dậy.

Có lẽ tiềm thức là một hình thái vận động khác của bộ não, giống như giấc mơ, không ai đặt hàng trước được, cũng không phải giấc ngủ nào cũng

năm mơ được.

Còn một điều nữa, là quan trọng nhất. Trong zone s, tinh thần và vùng chứa của hần, thông qua cổng tinh thần, có thể liên kết với miền ảo ảnh, một không gian được cấu thành từ nhiều loại năng lượng, có thể coi zone s là vùng chứa công cộng của địa cầu, tại đó Vương Lang vẫn có thể điều khiển được năng lượng của mình. Còn tại không gian zone z này, hần chỉ là một mơ ý thức, không thể sử dụng được gì.

Đành phải giao sự an toàn của mình cho tấm lưng của Trương Phóng, người này không thể khiến Vương Lang an tâm hoàn toàn, nhưng tin tưởng thì vẫn được, đó là món quà mà sự lương thiện của Trương Phóng mang tới, một thứ rất xa xỉ trong vùng sinh tồn.

Wương Lang tập trung vào ngôi sao cổng vào kia.

Ở giữa ngôi sao là màn hình giao tiếp, giống như cái Vương Lang đã thấy trên phi thuyền của chấp pháp giả. Bên trên màn hình hiển thị khuôn của bàn tay, có lẽ là cách mở khóa để sử dụng, giống như cách xác nhận của hợp đồng nhập học lần trước.

Đúng như đã đoán, sau khi Vương Lang chạm tay vào, màn hình xuất hiện nội dung mới. Các dòng chữ bắt đầu hiện ra.

Xác nhận học viên đã đăng ký.

Số thứ tự: 001.

Trình độ: sơ cấp

Số buổi học: 0

Gói học phần cơ bản: 0

Gói học phần yêu cầu: 0

Điểm trung bình: n/a

Số lần thi lại: n/a

Điểm tích lũy: 0

Học phí đã đóng: 0

Học phí nợ: 0

Tiền phạt: 0

Lãi suất chậm học phí: 0

Lãi xuất chậm tiền phạt: 0

Nhắc nhở: nợ gốc có thể bảo lưu, lãi suất phải trả định kỳ. Trả trễ sẽ tính vào nợ gốc.

Bắt đầu chương trình học: yes / no.

Vương Lang méo mặt nhìn dòng nhắc nhở quá sâu sắc, học viện bắc đẩu này thật không tầm thường, ngay trang đầu đã dạy cho học viên chân lý sáng suốt đến như thế. Chỉ một câu đó thôi là đủ để ra ngoài mưu sinh rồi, (cho vay tín dụng). Vương Lang ấn vào chữ "yes".

Chương trình dạy học của học viện bắc đẩu. Bản nâng cấp lần hai.

Yêu cầu nhập tài khoản của vùng zone s. Có thể thay bằng tài khoản của thế giới thật, nhưng cơ quan chủ khoản phải liên kết với zone s.

Tên tài khoản: *****

Mật mã: *****

Đã nhập / thoát ra.

Vương Lang có tài khoản trong zone s, nhưng hẳn chỉ dùng tinh thần ẩn ký để tạo, chưa dùng danh tính thật để xác minh, hiện chưa có tên hay mật khẩu chính thức, tức là hẳn chỉ có thể dùng tiền với định dạng tinh thần tệ, còn chuyển qua tài khoản thế giới thật, thay bằng tiểu kim thạch thì không, tất nhiên nếu dùng cách không chính thống như giao dịch miệng thì sẽ khác. Về tài khoản thế giới thật, cư dân thành thị cấp ba như hẳn nhìn chung đều sử dụng ngân hàng là con heo đất, địa điểm giao dịch là hố đất trong vườn. Cơ bản là vì tiểu ngân thạch không được coi là tiền tệ có thể lưu thông giữa các thành thị hay vùng lãnh thổ. Lý do thì dễ quá rồi, tự hiểu.

Không có tiền mua vé gửi xe, thì tự dắt về, khởi thi, đó là nghĩa đen của câu nói, bị loại ngay vòng gửi xe. Cảm giác lúc này của Vương Lang, chính là đứa trẻ nghèo đi chân không đứng sau hàng rào nhìn người khác khai giảng, bong bóng bay rợp trời.

Bỗng một ý tưởng nảy ra trong đầu Vương Lang, khiến hẳn phải tự vỗ tay mà khen trí nhớ mình. Muốn vào dễ thôi, túm cổ một đứa, trấn lột quần áo rồi trà trộn vô mà làm lễ khai giảng, không lẽ phải bắt học viên đeo hóa đơn trước cổ. Vương Lang nhập vào số tài khoản của La Thần, cái mà lúc đưa ra công tinh thần La Thần đã nói với Vương Lang. Vậy mà lại được, có lẽ phải chờ lúc biên lai gửi về thì mới phát sinh vấn đề. Dòng chữ tiếp tục hiện ra.

Học viên mang số báo danh từ 001 đến 099 sẽ được miễn phí gói học phần cơ bản sơ cấp.

Đồng ý: yes/ no.

Khởi nói cũng biết Vương Lang chọn nút nào.

Chọn một trong bốn gói sau, có thể chọn cùng lúc nhiều gói, nhưng nên đọc lại quy định về học phần.

- + Gói cơ giới sơ sơ cấp.
- + Gói cơ giới sĩ sơ cấp.
- + Gói năng lượng đặc thù.
- + Gói kiến thức vùng zone.

_ Đọc lại quy định học phần: yes / no

Đang đi đường thấy bốn tờ tiền rớt dưới đất, bạn sẽ lượm tờ nào, đoán xem Vương Lang sẽ làm gì, gợi ý, tìm dòng có hai chữ " miễn phí ". Màn hình tiếp tục hiện ra:

Học viên 001 đã chọn 4/4 gói sơ cấp.

Thanh toán: 0/0

Nhấn vào một gói để bắt đầu chương trình học.

- + Gói cơ giới sơ sơ cấp.
- + Gói cơ giới sĩ sơ cấp.
- + Gói năng lượng đặc thù.
- + Gói kiến thức vùng zone.

Vương Lang vẫn còn nhớ bản quy định về học phần. Những qui định liên quan lúc này là, chọn gói nào thì phải thi đủ điểm gói đó mới được chọn gói cao hơn. Chọn bốn gói thì phải đạt cả bốn gói. Gói nào không đạt thì phải tốn tiền thi lại.

Thật ra bất cứ ai đã đọc qua quy định học phần cũng đều có thể dễ dàng thấy cái sai của Vương Lang trong quyết định vừa rồi.

Lựa chọn tốt nhất, chính là chỉ chọn một gói thuộc một lĩnh vực, học tập và hoàn thành nó. Sau đó chọn gói trung cấp, cao cấp.. cũng thuộc lĩnh vực đó để học. Khi đó, nếu muốn học thêm một lĩnh vực khác, chỉ cần bỏ tiền mua gói sơ cấp mà thôi, như vậy sẽ "lách" được quy định: chọn bao nhiêu, hoàn thành bấy nhiêu mới được chọn thêm. Vì yêu cầu của học viện bắc đẩu, chỉ cần hoàn thành một gói cao cấp của một lĩnh vực bất kỳ, thì có thể tốt nghiệp. Mấy gói chọn sau khác, bỏ giữa chừng cũng không sao.

Lỗi hồng này vừa đảm bảo được quyền tự do học tập của học viên, vừa để tránh trường hợp, những học viên có nhiều tiền, mua nhiều gói cùng lúc, rồi học tập lan mang, không chuyên sâu được, câu nhất nghệ tinh nhất thân vinh cũng có cái lý của nó.

Cơ bản là sẽ không ai mua hết bốn gói sơ cấp cả, vì sẽ phải đạt chuẩn cả bốn gói mới được mua gói trung cấp. Thà học chuyên môn chính, coi ba môn kia là phụ, thích thì nghiên cứu thêm.

Điều đó qua đơn giản, Vương Lang đã nghĩ ra từ lúc đầu, nhưng hẳn vẫn đưa ra quyết định như vậy, dù cho hẳn chọn lại trăm lần, vẫn sẽ không thay đổi.

Vương Lang có một khát khao mạnh mẽ đối với kiến thức và học tập kiến thức. Một phần là vì điểm xuất phát thấp của hẳn. Luôn luôn có đứa trẻ trốn học đi chơi game, và có đứa trẻ cầm bọ rác nhìn công trường rơm rớm nước mắt. Giống như việc Vương Lang thà ngồi phi thuyền một mình đi đến học viện của Lý gia, chứ không muốn chậm trễ thêm vài ngày ngao du với hai tiểu đệ La Lý. Cảnh cổng của học viện là quá xa vời đối với một đứa trẻ 14 tuổi đến từ thành thị cấp ba như hẳn. Nếu có một cơ hội để chạm vào, không bao giờ hẳn buông tay.

Quá nhiều điều gần đây xảy đến với hẳn, mà hẳn không biết vì sao, chỉ có thể miễn cưỡng mà tìm cách đối phó, hay cúi đầu chấp nhận, như kẻ mù

đi trên xa lộ, mặc người khác đưa đẩy. Cảm giác số phận của mình lại xa rời bàn tay như thế, hẳn không muốn và không thích tiếp tục nữa.

Vương Lang là kẻ kiên cường, kiên cường đến cố chấp. Nếu không hẳn sẽ không chịu đựng được việc sé rách vùng chứa để đựng được năm mươi vòng sáng. Cố chấp đến mức coi việc khắc hàng chục triệu mạch cơ bản là niềm vui, thử hỏi mấy học viên cơ giới sư khác xem, việc đó đối với họ là cực hình, là hành xác, là bài tập về nhà trong dịp lễ, tránh còn tránh không được. Mà cái sự cố chấp đó đạt đến mức tận cùng của điên khùng bằng việc hành xác mình bằng phong nguyên tố. Cái vũng máu dưới chân lúc đó của hẳn, dùng làm sơn, thì thoải mái sơn đỏ vài cái phòng luyện tập như thế.

Vương Lang có một câu hỏi to lớn, về xuất thân của mình. Có một lời hứa nặng nề với sư phụ. Có một khát khao được sống và tồn tại như một người đàn ông chân chính, một người đàn ông có thể thực hiện được lý tưởng của mình. Cùng sự lo lắng về an nguy của sư phụ, chưa bao giờ nguôi ngoai trong hẳn. Cách duy nhất để thực hiện những điều đó, là phải bước đi không ngừng trên con đường đã chọn, mà hành trang hẳn cần nhất. Như người ta hay nói, tri thức là sức mạnh, là chìa khóa dẫn đến thành công.

Còn một lý do cuối cùng nữa, lý do quan trọng nhất, lý do tiên quyết, khiến hẳn không thể làm khác. Chỉ một lý do đó thôi là đủ quyết định của hẳn là bắt buộc, không thể thay đổi. Bốn gói đó được miễn phí. Thấy bốn tờ tiền mà lụm thiếu một tờ thì cả đời hẳn sẽ không bao giờ tha thứ cho mình được. Chắc chắn là như thế.

Học cũng phải có trước sau, cộng trừ trước rồi mới tới nhân chia. Đẳng nào cũng phải học xong hết cả bốn, vậy thì chọn lĩnh vực có lợi nhất, mình cần nhất lúc này cái đã. Chắc chắn là cơ giới sư rồi, nó là lựa chọn mà sư phụ dành cho Vương Lang, là mục đích hướng tới khi rời khỏi Lan Đông thành, dù đầu thừa đuôi thẹo nhưng cũng là lĩnh vực duy nhất mà hẳn

được dạy. Cũng là nhờ đó mà hần có hơn 400 triệu tinh thần tậ trong tài khoản, là hướng đi rõ ràng nhất lúc này.

Vương Lang nhấn vào nút gói năng lượng đặc thù, rồi nhip nhip chân háo hức xem cái gì sẽ hiện ra. (đừng hỏi vì sao, đây là bí ẩn của vũ trụ, giống như việc cuối tuần đi quấy dù biết cuối tháng ăn mì gói. Hay lúc yêu cô ấy hiền như cún con mà lấy về thì tiến hóa thành sư tử, hãy chấp nhận đi)

Khác với suy nghĩ của Vương Lang, dòng chữ trên màn hình biến mất, một hình chiếu thu nhỏ của ngôi sao bảy cánh hiện ra, rồi thoát khỏi màn hình, nó tan biến đi thành những đốm sáng lấp lánh. Không gian xung quanh Vương Lang biến đổi, giống như lúc xảy ra ở buổi lễ khai giảng lần trước trước. Nhưng khung cảnh thì khác, lúc ổn định lại, Vương Lang thấy mình đang ngồi trong một giảng đường.

Giảng đường rất rộng, có đủ chỗ ngồi cho cả ngàn người, bàn ghế xếp theo hình vòng cung, càng ra xa bục giảng thì càng lên cao, bài trí xung quanh rất đơn giản, chủ yếu là hướng mọi cái nhìn về bục giảng trung tâm. Vương Lang lúc này đang ở khoảng giữa của dãy ghế, có tầm nhìn rất tốt.

Có kinh nghiệm lần trước, biết đây chỉ là hình chiếu được tạo ra sẵn, Vương Lang như đứa trẻ háo hức trong ngày đầu đi học, hần cố tình chạy lên bàn đầu để ngồi. Khi đó Vương Lang mới phát hiện, trong không gian này, khoảng cách giữa hần và bục giảng là cố định, dù hần ngồi bàn đầu hay bàn cuối đều như nhau, luôn có một tầm nhìn tốt nhất, nếu cố tiến tới bục giảng thì sẽ như dậm chân tại chỗ, không thể chạm vào được. Cách thiết kế này thật hay, Vương Lang cảm thấy thích thú, nếu thật giảng đường này chật kín học viên, mọi người đều có thể nhìn thấy giống như nhau. Chữ công bằng trong quy định của học viện, thật không phải nói chơi.

Rồi một bóng người xuất hiện trên bục giảng, dáng đầy đà, da mặt hồng hào, hàm ria mép quặp, còn ai khác ngoài ngài tài vụ của học viện, La

Chính,La trưởng quỹ đây, bài giảng đầu tiên của gói học phần cơ bản lĩnh vực năng lượng đặc thù bắt đầu, phải nói là làm Vương Lang tấm tắc gật đầu ngưỡng mộ không thôi, bài giảng đã khiến nhân sinh của hắn vững chắc hơn nhiều, tương lai cũng bớt đi phần mờ mịt.

Ngài trưởng quỹ bểu môi nhìn một vòng giảng đường, rồi bỗng nhiên đập bàn tay chỉ trỏ, gân cổ, phun nước miếng ra mà bắt đầu bài giảng thần thánh của mình:

_ Chắc chắc, hí hửng quá nhỉ, học cả năng lượng đặc thù cơ đấy. Ở đây chắc toàn là tinh anh không chứ gì, mơ ước lắm đúng không, không cần phải nói ra đâu, ta hiểu mà. Các đặc thù sư đặc thù giả tương lai, niềm hy vọng lớn nhất của nhân loại, ngưỡng mộ, thật là ngưỡng mộ. Ngồi mát ăn bát vàng, việc nhẹ mà lương cao đúng không, đãi ngộ cũng tốt nhất nữa, quá tuyệt vời.

Đập bàn một cái La trưởng quỹ gào lên, khí thế này thì đến tinh thú cấp cao cũng phải quẫn đít mà bỏ chạy:

_ Vậy các người có biết điều quan trọng nhất mình cần phải học lúc này là gì không. Không biết à, đầu tiên là phải học làm người, nếu không phải là người tốt thì món quà các người nhận có quý tới mấy cũng vô dụng, đầu tiên phải làm người tốt trước cái đã. Mà muốn làm người tốt thì phải làm gì, đó là phải làm việc tốt, việc đúng đắn, việc không then với lương tâm. Nhất là các người,tinh anh của nhân loại, thì càng không thể làm các việc như vậy. Mà các người biết việc gì thiếu đạo đức nhất không, việc gì khiến cho người khác khinh bỉ nhất, sao không biết à, chẳng lẽ trưởng bối ở nhà không nhắc nhở cho các người. Được rồi, để ta nói, là một học viên, đặc biệt là học viên của học viện bắc đẩu, thì điều quan trọng nhất, điều các người không bao giờ được phạm phải. Đó là..

Đập bàn cái rầm, La trưởng quỹ hét lên như sấm:

_ Nợ học phí mà không trả. Là học chùa...

_....tiền...

_.. Lại tiền..

_.. Vẫn là tiền...

_...không gì khác ngoài tiền..

_...nói rồi đó, tên nào chưa đóng học phí thì hết buổi học đóng luôn đi. Tên nào âm mưu học chùa, hay tính học không nổi bỏ giữa chừng rồi khỏi đóng thì coi chừng ta, độc môn của ta là 108 tuyệt học đòi nợ đó.

_.....tiền, tiền, tiền...

Sau hai tiếng đồng hồ, buổi học đầu tiên của Vương Lang đã thành công tốt đẹp, Vương Lang như tấm bọt biển, nuốt lấy từng từ của La trưởng quỹ, đặc biệt là ở những chỗ quyết tiền, hẳn như được khai sáng, xúc động không thôi. Một mối lo trong lòng hẳn đã được gỡ xuống.

Không gian giảng đường biến mất, trở về không gian trắng. ngôi sao nhỏ được tụ lại, bay vào màn hình, theo đó một dòng chữ hiện ra.

Học viên 001 có muốn nghe lại bài giảng, học phí tăng thêm là 10% trên giá trị gói học phần.

Nghe lại / qua bài mới.

Khỏi, cảm ơn.

Ngôi sao nhỏ lại hiện ra, tan biến, tạo không gian mới, Vương Lang thấy quen rồi, chà chà hai tay xem thứ gì sẽ hiện ra.

Trước mặt hắn là một phòng thí nghiệm, có nhớ cái bàn hay được dựng lên, cái bàn mà sư phụ Lý Khanh của hắn dùng khi làm lễ khai mở cho hắn. Là lần đầu tiên hắn được tiếp xúc với quá trình chế tạo thiết bị cơ giới, giá trị thiên liêng mang tính kỉ niệm...

Ai nhớ thì không biết, còn hắn thì quên luôn rồi, nhìn thấy phòng thí nghiệm này là hắn quên luôn, giống như ai hỏi, khi xưa ta có đá dầm hay không,? Không.

Bonus: Nhật ký về quê.

Ngày 11: Thật ồn ào,.. thật ồn ào,.. thật quá ồn ào. Làm sao tiếng động của bữa tiệc có thể vang đến tận đây. Tôi quay lưng lại. Một bầy ăn tươi đang chạy trốn về phía tôi. Hoảng sợ còn hơn lúc con người nhìn thấy chúng. Chúng kịp thắng lại khi tới gần tôi. Sợ hãi, cố nói nhưng không ra hơi. Đưa cái móng còn dính màu đỏ về phía buổi tiệc. Tôi mỉm cười. Tôi ghét cười còn hơn ghét mùi tanh.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 82: Kiến Thức Cơ Bản

Phòng thí nghiệm này hình tròn, chính giữa là dãy bàn cũng xếp thành hình tròn. Ở trung tâm dãy bàn đó là cái bục cũng hình tròn, cao hơn mặt nền một chút, làm chỗ đứng giảng bài của giảng viên.

Trên dãy bàn tròn đó là vô số các dụng cụ, thiết bị, nguyên liệu, máy móc..mà đa phần là Vương Lang chưa từng thấy. Tất cả đều mới tinh, lấp lánh và được sắp xếp gọn gàng, chia ra từng nhóm riêng biệt.

Thu hút ánh nhìn nhất là những ống thủy tinh đựng các loại hóa chất đủ màu sắc, treo lơ lửng trên kệ, có những tổ hợp màu sắc mà Vương Lang chưa từng nhìn thấy.

Hay cái tủ thủy tinh chứa đầy các loại đá nguyên liệu cùng quặng mỏ, mỗi loại được cất trong mỗi ngăn riêng, được đánh dấu bằng kí hiệu hay tên viết tắt.

Còn thiết bị thì nhiều vô số, mỗi loại lại có các kiểu và mẫu mã khác nhau, ví như bút khắc, Vương Lang đếm phải có hơn hai mươi cây khác nhau, đủ kiểu dáng kích cỡ, có cây dài hơn mét, có cây chưa tới gang tay, có cây không có phần loe, có cây có tới hai đầu bút, Vương Lang thật đúng là được mở rộng tầm mắt.

Bỗng có tiếng tí tí làm Vương Lang chú ý, thì ra màn hình liên lạc có thông tin mới:

Để bắt đầu chương trình học, nhấn yes. Rời khỏi, nhấn no. Khi bắt đầu phải hoàn thành bài kiểm tra phụ, đạt mức yêu cầu mới được đổi chương

trình học mới.

Vương Lang nhấn yes, hẳn thật đang quá háo hức.

Trên bục giảng hình tròn hiện ra một thân ảnh đại diện, giống như ảnh đại diện trong zone s, nhưng đơn giản đến cực điểm, chỉ là khung cơ thể nam giới cơ bản, không có ngũ quan hay trang phục, nhìn thấy rõ cấu trúc của các khớp nối. Được thiết kế để thực hiện đủ các chức năng cử động. Âm thanh phát ra đều đều, giọng nói chuẩn, phát âm rõ chữ, nếu quen sẽ thấy dễ nghe:

_ Xin chào mừng học viên 001 đến với chương trình học cơ bản của lĩnh vực năng lượng đặc thù. Tôi là giảng viên của trò. Sẽ giao tiếp với trò thông qua màn hình liên lạc. Nếu trò lần đầu tiếp xúc với hệ thống, nhấn số một, nếu trò đã học chương trình khác, nhấn số hai. Dựa vào lựa chọn của trò, tôi sẽ có hay không thực hiện việc giới thiệu giao thức của chương trình.

Vương Lang nhấn số một.

_ Sau đây tôi sẽ trình bày về phương thức giao tiếp cũng như giảng dạy của chương trình.

_Hiện tại, bản nâng cấp 02 của chương trình chưa cho phép thực hiện việc giao tiếp nhóm hay đa chiều trong gói học phần này. Trò có thể tương tác với tôi thông qua màn hình điều khiển. Hiện thị trên màn hình điều khiển sẽ tương ứng với quá trình dạy. Ví dụ, cơ bản nhất như trò có thể thay đổi tốc nhanh chậm của quá trình dạy, tạm dừng, tiếp tục, âm lượng phát ra. Chạm và giữ nút bấm bất kỳ sẽ có chú giải hiện ra. Bây giờ tôi sẽ tạm dừng, sau khi trò tìm hiểu xong hãy ấn yes để thực hiện việc đồng bộ.

Giao diện giao tiếp của màn hình liên lạc nội bộ khá đơn giản, Vương Lang nhanh chóng hiểu cách sử dụng, hẳn nhấn vào chữ yes. Giảng viên ảnh ảo bắt đầu giới thiệu:

_ Việc đồng bộ của chương trình dạy và thiết bị giao tiếp với học viên đã hoàn thành, thông tin thường thức về chương trình có những điều cơ bản sau đây, nếu khi nghe thuyết trình vẫn chưa hiểu, học viên có thể đọc lại dưới dạng văn bản.

_ Kiến thức được giảng dạy tại học viện bắc đẩu, là kiến thức được tổng hợp và chọn lọc từ kho kiến thức chung của nhân loại, kết hợp với các nghiên cứu và kinh nghiệm của các nhà sáng lập học viện, có thể bổ sung, nâng cấp, chỉnh sửa qua các phiên bản nâng cấp mới.

_ Không gian tồn tại của học viện là zone z, được coi như không gian tiềm thức của hành tinh, yêu cầu để có thể tiến nhập học viện là thông qua tiềm thức của người đã khai mở, với cổng là ngôi sao bắc đẩu. Trong đó, cổng ngôi sao bắc đẩu là bắt buộc, sẽ được phát miễn phí. Còn người không khai mở được, chỉ cần có thể sử dụng năng lượng dạng bất kỳ, coi như đủ điều kiện.

_ Việc giảng dạy chủ yếu là truyền đạt kiến thức, tạo môi trường giả lập để học viên rèn luyện. Thông tin học viên lấy được từ tiềm thức, khi rời khỏi zone z, sẽ đồng bộ hoàn toàn với trí não của học viên. Sử dụng như tri thức thông thường.

_ Về trí nhớ cơ bắp, tức việc thay đổi sức mạnh cơ bắp của các học viên học tập chương trình cơ giới sĩ, hiện bản nâng cấp 02 vẫn chưa thực hiện việc đồng bộ được. Để đạt hiệu quả tối ưu, các học viên nên tiếp tục rèn luyện trong thế giới thật.

_ Hệ thống môi trường giả lập của học viện gồm ba phần cơ bản:

+ Mô phỏng cơ sở vật chất cố định,: chỉ được thiết lập và thay đổi bởi các nhà sáng lập. Sau mỗi lần khởi động lại, những thay đổi, tổn hao hoặc hư hại sẽ biến mất, trở về thiết lập ban đầu. Tuy nhiên, theo quy định mới

cập nhật về kỉ luật của học viện, học viên gây hư hại vượt định mức sẽ xem là vi phạm, tiền phạt sẽ tính vào tài khoản đăng ký nhập học.

+ Mô phỏng bước sóng, mô phỏng các dạng năng lượng [tinh thần, tinh thuần, đặc thù, nguyên tố, tinh hạch, sinh mệnh..]: học viện sẽ kết hợp giao thức ánh sáng và mô phỏng trực quan kết hợp để thay thế cho các loại năng lượng trên. Bắt chước được 99% so với thế giới thật, đảm bảo cho học viên điều kiện tốt nhất để quan sát trực quan và luyện tập, không chịu sự hao hụt vòng sáng như trong thế giới thật. Tuy nhiên, theo quy định mới cập nhật về kỉ luật của học viện, học viên sử dụng giao thức mô phỏng vượt định mức sẽ xem là vi phạm, tiền phạt sẽ tính vào tài khoản đăng ký nhập học.

+ Mô phỏng phương thức giao tiếp hai chiều trí tuệ nhân tạo cấp cao: Học viên chỉ được tiếp xúc khi hoàn thành chương trình học của gói học phần trung cấp và tối thiểu ba gói học phần yêu cầu trung cấp. Phải dùng điểm tích lũy để đăng ký học. Tuy nhiên, theo quy định mới cập nhật về kỉ luật của học viện, học viên không có đủ điểm tích lũy có thể dùng tài khoản đăng kí nhập học để thanh toán, mức giá do học viện đề ra, không áp dụng phương pháp ghi nợ.

_ Mỗi gói học phần sẽ có số tiết học giới hạn. Mỗi tiết học sẽ có thời gian tự luyện tập giới hạn. Học viên sau khi sử dụng hết thời gian giới hạn của học phần sẽ được tiếp nhận kiểm tra, đạt điểm chuẩn của bài kiểm tra chính là hoàn thành gói học phần. Có thể nhận gói học phần cao hơn, trường hợp khác sẽ làm theo " quy định về học phần của học viện ". Tuy nhiên, theo quy định mới cập nhật về kỉ luật của học viện, học viên có thể mua thêm thời gian luyện tập, học lại tiết học, làm lại bài kiểm tra, dùng tài khoản đăng kí nhập học để thanh toán, mức giá do học viện đề ra, không áp dụng phương pháp ghi nợ.

_ Quá trình truyền dạy tại gói sơ cấp và trung cấp, sẽ là một giảng viên, một học viên. Học viên có thể giao tiếp với các học viên khác thông

qua các khu vực khác của học viện: quảng trường chính, phòng sinh hoạt chung, phòng luyện tập chung, phòng giải trí, phòng tổ chức sự kiện,.. Học viện sẽ công khai số điểm học viên đạt được, khuyến khích sự cạnh tranh của các học viên.

_ Khuyến khích học viên sau khi hoàn thành các gói cơ bản, tiếp tục học thêm ở các gói yêu cầu, đặc biệt là các học viên chọn lĩnh vực cơ giới sĩ. Tuy nhiên, theo quy định mới về kỉ luật của học viện, học viên không hoàn thành được gói yêu cầu có thể đóng phạt để hủy bài kiểm tra, dùng tài khoản đăng kí nhập học để thanh toán, mức giá do học viện đề ra, không áp dụng phương pháp ghi nợ.

.....

.....

_ Việc truyền đạt thường thức cơ bản về học viện đã kết thúc, học viên có thể nghe lại hoặc đọc dưới dạng văn bản. Để tiếp tục chương trình học, nhấn yes.

Vương nhấn yes, chỉ mới nghe một lần là hẳn đã hiểu đa phần, từ lúc bắt đầu vào zone z, sự hứng thú của hẳn chỉ có tăng chứ không giảm. Có chăng là hẳn hơi ngờ ngợ về cái gọi là kỉ luật cập nhật, đúng là mọi sai lầm đều trả giá bằng tiền mặt. Vương Lang tự nhủ sẽ xem việc tuân thủ kỉ luật là mục đích quan trọng. Học viên gương mẫu là phải như vậy, không thể mất tiền ngu, nhầm, vi phạm kỉ luật được.

_ Xin chào mừng học viên 001 đến chương trình học về năng lượng đặc thù. Lời đầu tiên, tôi xin chúc trò sẽ là đặc thù sư, đặc thù giả xuất sắc của nhân loại. Và hi vọng trò sẽ dùng kiến thức học được để đóng góp tạo những điều tốt đẹp cho nhân loại._Tiết học 01 của gói sơ cấp năng lượng đặc thù, nội dung: thế nào là năng lượng đặc thù, tác dụng của năng lượng đặc thù, năng lượng lượng đặc thù của bản thân bạn là gì.

_ Khuyến cáo, nên chỉnh tốc độ của tiết học ở mức thấp và trung bình.

Vương Lang để tốc độ mặc định là trung bình thấp, nếu vì quá vội mà nghe không kịp thì sẽ phải đóng tiền để học lại, như thế hẳn sẽ rất đau lòng, mất một xu cũng là mất mà. Hẳn ngồi ở vị trí đối diện giáo viên ảo trên dãy bàn tròn, mà hình như hẳn ngồi đầu cũng sẽ thành đối diện, buổi học chính quy đầu tiên của hẳn bắt đầu.

_ Để giúp trò hiểu chính xác nhất về năng lượng đặc thù, tôi sẽ làm một thí nghiệm trực quan, lúc này xin hãy chú ý quan sát. Trò có thể làm lại thí nghiệm này trong giờ luyện tập giới hạn.

Giảng viên ảo lấy ra một thanh năng lượng phẩm chất cao trong tủ thủy tinh, đặt lên đỉnh nhọn của tháp tam giác, chỉnh hướng của một thiết bị chiếu nhìn giống kính viễn vọng thu nhỏ, xoay về thanh năng lượng, bật công tắc, từ thanh năng lượng, một dòng sáng trắng hơi trong suốt phát ra theo một đường thẳng.

_ Đường sáng trò đang nhìn thấy là mô phỏng của của dòng năng lượng phát ra mật độ 20% của năng lượng tinh thuần trong thế giới thật. Giống 99% với khi dùng năng lượng tinh thần để dò xét. Sau đây ta sẽ cho trò thấy bản mô phỏng phóng to của dòng năng lượng này.

Giảng viên ảo thực hiện một số động tác trên thiết bị chiếu. Một phần của dòng năng lượng được mô phỏng, phóng to ra mấy trăm lần, nhìn giống như một thân cây được gọt đẽo tròn trịa.

Vương Lang như đứa trẻ khai hộp quà, háo hức không thôi, điều này thật mới mẻ với hẳn, bình thường khi dùng năng lượng tinh thần để cảm nhận, hẳn không thể thấy được chi tiết như thế này, nhìn sâu được vào bản chất của dòng năng lượng.

Dòng năng lượng tinh thuần không phải là đồng nhất, nó được cấu tạo vô số các dòng nhỏ hơn, mỗi dòng nhỏ đó uống lượn từng nhịp đều nhau

nhìn như cọng mì. Mà mỗi dòng nhỏ đó cũng không đồng nhất, nó là một chuỗi các hạt li ti xếp gần nhau cùng di chuyển theo một tuyến tính. Có hạt to, hạt nhỏ, mật độ sắp xếp nhìn chung là đều đặn.

_ Trò nhìn thấy rõ rồi chứ, tính chất của các dòng năng lượng, được quyết định bởi các yếu tố cấu thành nên nó, có thể chia làm ba yếu tố chính.

+ Một là sự phân bố của các hạt li li này, gọi là hạt nhân năng lượng siêu vi. Sự sắp xếp của mật độ các hạt to, hạt nhỏ khác nhau sẽ đem đến tính chất khác nhau.

+ Hai là biên độ của các nhịp sóng mà trò nhìn thấy ở mỗi dòng năng lượng nhỏ.

+ Ba là số lượng và khoảng cách của các dòng sóng nhỏ dùng để hợp nên dòng sóng lớn.

Khi trò đã hiểu bản chất của dòng năng lượng tinh thuần rồi, chúng ta sẽ đến ví dụ thứ hai, dòng năng lượng tinh thuần đặc thù, tạo tiền đề để trò so sánh. Ta sẽ dùng năng lượng đặc thù đơn giản nhất, năng lượng đặc thù hệ kích phát.

Giáo viên ảo lấy ra một viên năng lượng khác, nhìn giống như đá cuội bình thường, nhưng xung quanh có ánh sáng mờ mờ phát ra. Dùng bệ tam giác và thiết bị chiếu mới, tạo ra một dòng ánh sáng khác, có màu vàng nhạt.

_ Đây là dòng năng lượng đặc thù hệ kích phát, mật độ là 20%. Lưu ý, mật độ này được chọn để phù hợp với việc quan sát khi giảng dạy, trong thế giới thật mật độ trung bình của dòng năng lượng kích phát đa phần lớn hơn 50%. Ta sẽ thực hiện bản phóng to, trò lưu ý đến sự khác nhau ở mức siêu vi của hai dòng này. Kiến thức này sẽ có trong bài kiểm tra nhỏ của học phần, cũng như bài kiểm tra hoàn thành.

Vương Lang chăm chú, hần nhanh chóng nhận ra sự khác biệt của dòng năng lượng tinh thuần và dòng đặc thù kích phát. Nó khác nhau ở cả ba tính chất cấu thành đã nói tới.

+ Mật độ hạt nhân lớn xuất hiện nhiều hơn.

+ Biên độ sóng lớn hơn, khoảng cách các bước sóng ngắn hơn, giống như cọng mì bị thun lại.

+ Các dòng sáng nhỏ gần nhau hơn, và nhiều hơn.

_ Chắc trò đã có kết luận về nhận xét của mình, còn đây là phần ghi nhớ chung, trò có thể đọc lại dưới dạng văn bản trong thiết bị liên lạc.

+ Sóng năng lượng đặc thù có cấu tạo chung giống sóng năng lượng tinh thuần, có ba yếu tố chính cấu thành: hạt nhân, sóng riêng lẻ hay đường di chuyển của tổ hợp hạt nhân, và tổ hợp các sóng riêng lẻ.

+ Sự khác nhau cơ bản nằm ở các yếu tố cấu thành đó, mỗi sự khác nhau sẽ tạo thành sóng đặc thù khác nhau.

+ Trong tự nhiên, sóng hoặc tổ hợp năng lượng tinh thuần chiếm nhiều nhất, khoảng hơn 90%. có thể gọi nó là năng lượng cơ bản. Tất cả người đã khai mở đều có thể tích trữ và sử dụng.

+ Năng lượng đặc thù chiếm chưa tới 5%. Còn lại là các dạng năng lượng khác. Có thể coi năng lượng đặc thù là năng lượng cơ bản - tinh thuần qua biến đổi mà tạo thành.

+ Đặc thù sự, đặc thù giả, tinh thú đặc thù, thiết bị cơ giới đặc thù, nguyên liệu đặc thù, thanh năng lượng đặc thù, tinh thạch đặc thù, tinh hạch đặc thù....là những người hoặc vật có thể tạo nên sự biến đổi đó. Số lượng hay mật độ tồn tại nhìn chung cũng thấp hơn 5%.

+ Quá trình biến đổi năng lượng tinh thuần thành năng lượng đặc thù là một chiều, hiện chưa có cách để thực hiện ngược lại.

Nếu trò đã nắm được kiến thức vừa học, nhấn yes để qua kiến thức mới. Tác động của năng lượng đặc thù.

Bonus: Nhật ký về quê.

Ngày 12: Tôi bước về nhà, trên đường, khách mời năm la liệt khắp nơi. Những ai còn bình thường, may mắn thoát kịp, đều cúi đầu chào tôi. Sự sợ hãi trong ánh mắt họ làm tôi thấy thú vị. Thường tôi sẽ thấy điều đó nhiều hơn trong ánh mắt của con người, đặc biệt là khi nhìn thấy họ. Nhưng tôi không ngạc nhiên, nếu tôi không phải là tôi, tôi cũng sẽ sợ hãi.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương
www.dtv-ebook.com

Chương 83: Chuyện Hai Cái Cốc

_ Doanh chủ tịch, Doanh chủ tịch,...

Mộng Băng Doanh mở mắt, một tay nàng hơi xoa xoa huyệt thái dương, một tay cầm lên kính đeo mắt. Người vừa gọi là Laurie, thư ký riêng của nàng.

Cầm ly trà nóng từ Laurie, Mộng Băng Doanh chỉ mất vài giây để khôi phục trạng thái tốt nhất, vừa rồi nàng có hơi thiếp đi, công việc gần đây của Nha Trang thành thật có hơi quá nhiều:

_ Cảm ơn Laurie, đến giờ họp hội đồng rồi sao?

_ Thưa chủ tịch, còn 30 phút nữa mới đến giờ, bên phòng tổng hợp gửi trước bản báo cáo cho chủ tịch.

Laurie đặt bản báo cáo xuống bàn, nàng lui lại rồi pha một tách sữa nóng, đây là sở thích của Doanh chủ tịch hội đồng thành phố, cô ấy hay dùng cùng lúc trà và sữa nóng khi đọc tài liệu, Laurie cố gắng pha nhanh tay, sắp tài liệu mấy chục trang kia chủ tịch sẽ rất nhanh đọc xong, còn nếu là Laurie, có lẽ phải mất cả tiếng.

Laurie năm nay 19 tuổi, nửa năm trước cô tốt nghiệp học viện cơ giới số 6 của liên minh, chuyên ngành tình báo. Laurie là một học viên xuất sắc của học viện số 6, năng lực đặc thù của Laurie là cảm nhận sóng năng lượng, trong vòng khống chế của mình. Laurie có thể cảm nhận, thu nhận, và phát ra bất kỳ bước sóng nào, đây là năng lực rất có ích khi sử dụng trên

chiến trường, có thể coi Laurie là thiết bị rada, máy thu phát sóng di động, cập nhật và truyền thông tin với tốc độ nhanh nhất.

Việc để Laurie làm thư kí riêng cho Mộng Băng Doanh, chủ tịch hội đồng quản lý Nha Trang thành, là dương mưu của liên minh. Mặc dù Mộng Băng Doanh có thể coi như đang đứng phía đối lập với các gia tộc, khi khiến Nha Trang thành phát triển vượt bậc, không nằm trong tầm khống chế của họ.

Nhưng Mộng Băng Doanh cũng chưa đưa ra ý kiến sẽ hoàn toàn phụ thuộc liên minh, thay vào đó nàng đã nhiều lần gửi kiến nghị, muốn Nha Trang thành được thăng cấp, trở thành thành thị cấp s, có quyền lợi như đặc khu lãnh thổ, được sử dụng hệ thống quản lý riêng.

Việc đó với liên minh là không tốt, sở hữu đặc khu lãnh thổ là quyền lợi của các đại gia tộc, cùng hai " ông lớn " của hành tinh. Nếu liên minh giải quyết không khéo, một thời gian nữa, Nha Trang thì có thể trở thành " ông lớn " thứ ba. Nó sẽ như thêm một sợi xích nữa, làm chậm sự phát triển của liên minh.

Tình thế của Nha Trang thành rất vi diệu.

Nhìn chung một thành thị phát triển là điều tốt. Cuộc sống người dân tốt hơn, mức thu nhập cùng mức thuế cao hơn, sự hợp tác kinh doanh sẽ kéo thêm thành thị khác phát triển. Mức sống người dân tăng thì việc kinh doanh của các cơ sở đặt tại Nha Trang thành, mà đứng sau là các đại gia tộc cũng sẽ tốt hơn, mọi người đều vui.

Nhưng, nếu sự phát triển của Nha Trang thành có một chữ " quá ".

Với các gia tộc, Nha Trang thành sẽ biến từ thị trường tiêu thụ, thành đối thủ cạnh tranh. Từ người mua, trở thành người bán. Tiếp tục phát triển, sẽ là lá cờ đầu dẫn dắt các gia tộc nhỏ, hay những thành thị khác. Kiến phủ đông sẽ cắn chết voi, mà Nha Trang thành, hay các gia tộc nhỏ kia, không

bao giờ được xem là kiến, nên coi là con sói đang ngủ một mắt thì đúng hơn.

Với liên minh, cái thiếu nhất của liên minh chính là sự khống chế. Giành miếng ăn trên mâm của các đại gia tộc đã quá đủ khó khăn rồi. Một cái đĩa lớn như Nha Trang thành, lại muốn có riêng phần của mình, thì buộc khẩu phần phải mất đi một miếng. Quyền lực, tiếng nói, sức mạnh quân sự, là những thứ có thể mua được bằng tiền. Bản lĩnh kiếm tiền của Nha Trang thành, hay đúng hơn là của Mộng Băng Doanh, thì không cần phải nghi ngờ.

Nói về tiền, thì có một kho vàng sống, mà cả liên minh và các đại gia tộc, đều không thể khống chế được, đó là hiệp hội sinh tồn giả. Muốn nó nghiêng về phía của họ, là người si nói mộng. Mặc dù hiện nay hiệp hội vẫn giữ vị thế trung lập, nhưng ai đứng đủ cao cũng biết, Mộng Băng Doanh gọi chủ tịch hiện tại của hiệp hội, đại diện của nhân loại trong vùng sinh tồn, một tiếng papa.

Nếu thật sự Nha Trang thành có quyền lợi của đặc khu lãnh thổ, thì sự phát triển của nó, sẽ là điều tất yếu, không thể ngăn cản hay thay đổi được. Trên thực tế đó cũng chỉ là vấn đề thời gian, vì theo quy định trên bộ luật của liên minh, Nha Trang thành đã đáp ứng được đa phần các yêu cầu để được thăng cấp.

Thiếu sót duy nhất lúc này của Nha Trang thành, là số lượng nhân vật cấp cao, các đại sư và chiến sĩ cấp hoàng kim. Chưa đạt đủ 10, con số tiêu chuẩn, để trở thành đặc khu lãnh thổ. Nhưng nếu hiểu theo một nghĩa nào đó, người cũng có thể mua được bằng tiền. Nha Trang thành là một quả bom chỉ còn thiếu kíp nổ.

Nguyên nhân của tất cả những việc trên, đều quy tụ tại một người. Mộng Băng Doanh. Sáu mươi năm trước ngài lãnh tụ dùng sức một người lập nên liên minh. Ai biết liệu sáu mươi năm sau tuệ nữ có làm được điều

tương tự hay không. So sánh hơi khập khiễng, nhưng quả thật, trong việc sáng lập, cái đầu luôn đáng sợ hơn năm đấm.

Laurie chính là chốt do thám công khai liên minh đặt tại Nha Trang thành, mà nhiệm vụ là xoay quanh đầu não của nó, nữ chủ tịch hội đồng của thành phố Mộng Băng Doanh. Nhiệm vụ chính cấp trên giao cho Laurie, là giám sát các thông tin liên lạc của Mộng Băng Doanh, đặc biệt là với hai "ông lớn".

Là dương mưu, nên Laurie cũng không có nhiều áp lực gì. Chỉ cần làm tốt việc của mình, một thư ký. Khi báo cáo lên liên minh cũng chỉ cần làm việc theo trình tự của hệ thống văn thư, báo cáo theo nhật ký hoạt động tuần, tháng, quý. Đó là việc chung.

Việc giám sát liên lạc của Laurie chỉ là hình thức, miền ảo ảnh(zone s)do nhà Morgan nắm giữ. Mạng tinh thần nội bộ địa cầu zone e (earht) thì thuộc về liên minh. Chút năng lực nhỏ của Laurie, thật không đủ dùng.

Còn về riêng, Laurie chính là fan hâm mộ lớn nhất của Mộng Băng Doanh, bắt đầu từ khi nàng còn ngồi trên ghế nhà trường. Nhận được công việc này chính là may mắn lớn nhất từng đến với cô gái 19 tuổi Laurie. Cô háo hức đến nỗi, nói toạc hết tất cả, ngay lần đầu gặp chủ tịch Mộng Băng Doanh. Có thể xem Laurie từ gián điệp, trở thành phản gián.

Không chỉ một mình nàng, mà rất nhiều, rất nhiều các cô gái khác cũng coi Mộng Băng Doanh là thần tượng. Mộng Băng Doanh chính là cô gái duy nhất, đứng trong hàng ngũ thất tiên nữ, không xuất thân từ các đại gia tộc. Nên nhớ danh sách này, là do những người trẻ lập ra, những người không hề biết về chỗ dựa phía sau của nàng.

Nếu bạn hỏi lý do, thì trước hết, hãy trả lời một câu hỏi.

Ngoài tình yêu ra, điều mà người phụ nữ khát khao nhất là gì? Người phụ nữ ở đây, chính là nói tới tất cả mọi người phụ nữ có trên đời này.

Tiền, vàng, nữ trang, son phấn, trang phục đẹp... Nếu điều bạn chọn là những thứ đó, thì bạn thật nông cạn, nông cạn và ngu ngốc.

Người chồng thành đạt, một chỗ dựa, sự nổi tiếng, tung hô chào đón... Bạn thông minh hơn một chút, nhưng độc ác, độc ác vì đã coi thường người phụ nữ như thế. Tuổi trẻ vĩnh cửu, xinh đẹp vĩnh viễn... Mời đạo hữu qua tiên hiệp với huyền huyền. Vị diện này không dám chứa đạo hữu.

Điều mà mọi người phụ nữ đều mong muốn, đó chính là việc có thể nắm giữ số phận của mình. Không phải lệ thuộc vào đàn ông hay bất cứ ai. Nếu phải lệ thuộc thì đó phải là một âm mưu mà họ lựa chọn.

Mộng Băng Doanh chính là một đại diện như thế trong lòng của giới nữ.

Nàng có xuất thân cao quý, nhưng từ bỏ xuất thân đó, mà rõ nhất chính là đổi họ của mình thành họ mẹ, một người có xuất thân bình thường.

Nàng có thể dễ dàng kiếm được một công việc tốt trong liên minh, nhờ ông cậu Raphen của mình. Nhưng nàng lại về thành thị cấp 1 bình thường, chọn chức vụ thư ký.

Từ công việc bình thường, bị dán nhãn cho nữ giới đó, nàng trở thành người lãnh đạo chân chính. Rồi bằng tài năng của mình, nàng biến Nha Trang thành, trong một thời gian ngắn ngủi vài năm, trở thành thành thị sắp đạt chuẩn của đặc khu lãnh thổ.

Trên hết, nàng nắm giữ hạnh phúc của mình, khiến bọn đàn ông, dù là xuất thân danh gia vọng tộc, muốn tiếp cận nàng cũng phải tự soi gương xem mình có xứng hay không.

Cho tới hôm nay, Mộng Băng Doanh vẫn chưa nhận được lời cầu hôn nào, không phải vì bọn đàn ông đó không muốn, mà là họ không dám. Ai biết nếu chọc giận nàng, gia tộc của họ liệu có cuốn gói khỏi Nha Trang

thành hay không. Tại đây, tiếng nói của nàng còn được xem trọng hơn ngài thành chủ trường kỳ vắng mặt.

_ Doanh chủ tịch, còn một việc nữa, ngài thành chủ..

Giọng nói của Laurie có chút rụt rè, đây là việc công, nhưng cũng là việc riêng. Laurie không biết phải nói sao. Mộng Băng Doanh vẫn đang lướt qua bản báo cáo, gương mặt không chút biểu tình:

_ Đã gửi giấy mời họp cho ngài thành chủ chưa.

_ Dạ rồi, nhưng ngài ấy vẫn chưa đọc, từ lúc trở về đến nay ngài ấy vẫn ở trong vườn tại biệt viện, luôn ở bên cạnh..

Laurie lại không dám nói tiếp, việc ngài thành chủ trở về, đang ở trong biệt viện, chỉ có số ít người biết, Laurie biết Doanh chủ tịch là người đầu tiên biết. Bởi nơi đó cũng là nhà của chủ tịch, có lẽ chính vì đã biết nên chủ tịch mới ngủ lại văn phòng. Nhưng dù sao Laurie cũng phải nói, năm và thông báo thông tin về nhân sự cấp lãnh đạo là thuộc trách nhiệm của thư ký.

_ Không có việc gì, cứ như bình thường, hãy ra ngoài chuẩn bị cho cuộc họp, khi đến giờ ta sẽ bắt đầu.

Laurie thở phào, nhanh chóng đi ra, dù Doanh chủ tịch chỉ hơn nàng một tuổi, nhưng khi ở gần thật khiến nàng chịu sức ép thật lớn. So với cấp trên của nàng tại liên minh, phải hơn đến mấy lần.

Khi cánh cửa khép lại, Mộng Băng Doanh dừng đọc, bỏ gương xuống, nàng nhấp một ngụm trà, rồi một ngụm sữa nóng. Thói quen này là nàng bắt chước mẹ của mình.

Nàng nhớ khi nàng còn nhỏ, hay thấy mẹ của nàng ngồi một mình trong vườn, trên bàn để hai cái cốc. Cốc sữa nóng là dành cho bà, cốc trà là

dành cho người đàn ông, mà suốt đời bà chỉ biết đợi chờ. Tất cả chỉ vì một câu nói vu vơ của người đó, thích uống trà bên cạnh bà, để rồi có hàng vạn cốc trà, không bao giờ được uống cạn.

Nàng nhớ tới những ngày cuối cùng, trên cái bàn cạnh giường bệnh, cũng có hai cái cốc.

Người đàn ông đó vì một lời hứa, mà bỏ rơi mẹ con nàng suốt bao năm. Nàng không biết lời hứa đó là gì, mà cũng không cần biết. Nó không xứng làm lý do.

Nàng thật không hiểu nổi, tại sao cho đến phút cuối cùng, mẹ vẫn còn yêu ông ấy đến như vậy. Bà suốt đời ở trong cuộc hẹn uống trà, mà người hẹn không bao giờ đến.

Nàng hứa với bản thân mình sẽ không bao giờ tha thứ cho người đàn ông đó. Người mà lúc này đang ở trong khu vườn xưa, bên cạnh cũng có hai cái cốc, mà người hẹn đang nằm trong nấm đất bên cạnh.

Để làm gì, vô ích thôi. Nàng nhớ đôi mắt của mẹ mình, cho đến phút cuối cùng, vẫn mang theo một hy vọng nhỏ nhoi, khi nhìn vào cốc trà chưa cạn.

Sẽ không bao giờ, nàng mù quáng vì cái gọi là tình yêu như thế.

Không bao giờ,

không bao giờ.

Bonus: Nhật ký về quê.

Ngày 13: Trong sân nhà tôi lúc này là một bãi tan hoang. Thứ năm im nhiều hơn thứ cử động. Tất cả đều sợ hãi, họ hàng của tôi cũng sợ hãi. Cậu rãng nhọn cắm hơn nửa thân trên vào đất. Như vậy là nhiều hơn bình

thường. Họ đều nhìn tôi, nhìn vị cứu tinh của họ. Tôi giang tay ra, ôm lấy nó, xoa đầu nó, búng vào trán nó:" Em gái của anh".

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 84: Buổi Họp Hội Đồng Thành Phố

_ Ta đã xem qua báo cáo sơ bộ ban đầu của " thành hội". Các con số không có vấn đề gì, mọi người làm rất tốt. Bây giờ đi vào báo cáo chi tiết, từng bộ hãy nói ra vấn đề của mình, mọi người sẽ cùng thảo luận.

Mộng Băng Doanh khép lại trang cuối cùng của bản báo cáo sơ bộ, mắt nhìn về hướng các ủy viên đang ngồi trong phòng họp. Thành hội là bản kế hoạch Mộng Băng Doanh đề ra, mục đích là lợi dụng buổi đấu giá của Tạ gia, làm cơ hội quảng bá hình ảnh cho Nha Trang thành, hàng loạt những sự kiện diễn ra tiếp sau đó, chính là nội dung chủ yếu của kế hoạch thành hội.

Khi kế hoạch thành hội được đưa ra, chỉ dòng yêu cầu kinh phí đầu tiên, đã khiến mọi người rùng mình. Một kế hoạch chỉ diễn ra trong thời gian chưa tới nửa tháng, lại dùng tới hai năm kinh phí hoạt động của Nha Trang thành, thời gian triển khai cũng quá gấp, chính là ngay lập tức. Mà mục đích của kế hoạch cũng quá mông lung, quảng bá và chiêu mộ, thứ khó dùng con số để phân tích thiệt hơn.

Nếu là người khác đưa ra, chắc chắn bản kế hoạch sẽ bị gạt bỏ, cơ hội lên mặt bàn cũng không có. Nhưng chủ tịch Mộng Băng Doanh thì khác, uy vọng của chủ tịch hơn cả mặt trời ban trưa, nếu không có chủ tịch, Nha Trang thành lúc này phải lo gồng mình kiếm đủ tiền trợ cấp phúc lợi, khỏi nói tới cái gì quảng bá.

Bản kế hoạch thành hội khi đó được thông qua nhanh chóng, phiếu thuận là tuyệt đối, thậm chí có người bỏ phiếu khi chưa đọc xong bản kế

hoạch. Cả Nha Trang thành như cỗ máy hoạt động hết công suất, từng bước của kế hoạch thành hội được triển khai nhanh chóng, mọi người chỉ hận không thể mọc thêm tay nữa.

Nỗ lực họ bỏ ra đã được bù đắp xứng đáng, kế hoạch thành công tốt đẹp, lợi ích mang lại còn vượt qua dự đoán ban đầu. Tính tới nay, chỉ nói số tiền thu được thông qua mua sắm tiêu phí từ các khách du lịch bốn phương, đã đủ bù vào kinh phí tổ chức ban đầu. Tiền thu được từ bản quyền phát sóng xếp thứ hai, hiện hội đồng đang hướng tới các hợp đồng quảng cáo dài hạn, đảm bảo con số tăng ổn định.

Còn số tiền thu được từ các sự kiện, theo bố cáo ban đầu, sẽ dùng cho phúc lợi thành phố, không tính thành lợi nhuận. Nhưng thùng chỉ có một cái, gạo đổ vào góc nào thì vẫn là gạo trong thùng. Theo bản quyết toán số tiền này sẽ được dùng để xây dựng thêm hai học viện cơ giới nữa. Đó sẽ là bước thay đổi về chất của Nha Trang thành.

Còn về mục đích ban đầu của kế hoạch thành hội, rủ người đến dễ, giữ người lại mới khó. Nhưng mọi người tin rằng với chủ tịch Mộng Băng Doanh thì không có gì là khó. Ví như hơn nửa số người ngồi ở đây, không có xuất thân từ Nha Trang thành, là bằng chứng sống rõ nhất.

Người đầu tiên lên tiếng là ủy viên lo khâu tiếp đón của kế hoạch:

_ Tất cả các cơ sở lưu trú đều đã kín phòng, kể cả cơ sở tư nhân và nhà dân được điều động. Quy mô các hội trại đã mở rộng gấp đôi, lô hàng thiết bị khoang cư trú lưu động mới nhập về đã dùng gần hết, liệu có nên nhập thêm một lô nữa hay không.

_ Không cần, đó là vật phẩm tiêu hao, không thiết thực khi dùng lâu dài. Mở thêm hai hội trại quy mô vừa nữa, đặt cạnh nhau một cho nam một cho nữ. Dem số khoang lưu trữ còn lại đặt ở giữa, mở thêm chế độ thuê theo giờ.

Ủy viên đảm nhiệm khâu tiếp đón trợn mắt nhìn chủ tịch Mộng Băng Doanh. Ý này còn hơn cả cao kiến, là ông nội của cao kiến đó nha. Cấm công khai nhưng cho quyền lén lút, kiểu này thì đám nam thanh nữ tú đó, sếp hàng dài mà bông bế nhau vào khoang cư trú. Tiền thuê ngắn hạn đương nhiên sẽ nhiều hơn, mà có thuê dài hạn, hai người ở chung một khoang thiết kế dành cho một người, chắc chắn sẽ không phàn nàn gì đâu, ầm cúng quá mà. Mà có vấn đề gì xảy ra cũng là chuyện của chín tháng sau, việc của bên dân số, mình không cần phải lo.

Một vị ủy viên khác lên tiếng:

_ Hiệp hội sinh tồn giả có mức tiêu thụ rất tốt, nhưng chủ yếu là sản phẩm thứ phẩm, các mặt hàng tinh phẩm vẫn kén người mua, tiền thuế thu được chỉ bằng một nửa so với các mặt hàng cấp thấp.

_ Mở thêm các tua du ngoạn đến nơi giao dịch của hiệp hội, cứ chú trọng vào việc mua bán các sản phẩm cấp thấp. Khi gần bế mạc thông báo với hiệp hội sinh tồn giả, Nha Trang thành sẽ thu mua số lượng lớn các mặt hàng tinh phẩm, yêu cầu là phải có giá ưu đãi.

Việc này đã nằm trong dự đoán ban đầu của Mộng Băng Doanh, thành thị muốn phát triển thì sản phẩm từ vùng sinh tồn là không bao giờ đủ, cơ hội thu mua số lượng lớn với giá rẻ là không dễ có được.

Ủy viên phụ trách đại hội thi đấu lên tiếng:

_ Bên đại hội cơ giới sư thì không có vấn đề gì, nhưng bên cơ giới sĩ thì hơi lạ. Thí sinh tham gia hình như đều quen biết nhau, có thù oán trước, đều ra tay rất nặng, tổ trọng tài cùng tổ y tế yêu cầu bổ sung thêm nhân lực.

Mộng Băng Doanh hơi cười, đây là tác phẩm của ông chú Raphen. Đám sĩ quan tinh anh trẻ tuổi được cử đến, lại không có ràng buộc gì. Đa phần cùng một lứa xuất ra từ các học viện, năm xưa còn đi học có chuyện nói chưa xong thì giờ rảnh rỗi gặp nhau lại nói tiếp, cũng là bình thường.

Mộng Băng Doanh lo hơn về đại hội cơ giới sư, đám chế tạo đó im lặng đã thành tính, muốn họ sôi động thật không dễ gì. Hiện tiền bản quyền phát sóng thu được từ bọn họ là thấp nhất, nhà tài trợ hay đăng ký quảng cáo cũng không nhiều, Mộng Băng Doanh suy nghĩ, có lẽ phải trút vốn gốc.

_ Bên đại hội cơ giới sĩ ngoài các nữ sinh mệnh sư của Tạ gia, tuyển thêm lượng lớn nữ chăm sóc viên, tỉ lệ là một sinh mệnh sư, năm chăm sóc viên. Trọng tài không cần tăng thêm, thay vào đó tăng lương và tăng ca là được. Đối phần thưởng thanh năng lượng tinh thuần thành thanh năng lượng sinh mệnh.

_ Bên đại hội cơ giới sư, phần thưởng tăng gấp đôi, tăng thêm một khóa tinh hạch đặc thù của tinh thú cấp hai.

Suy nghĩ thêm một chút, Mộng Băng Doanh nói tiếp:

_ Chuyển thời gian chung kết của hai đại hội, sẽ diễn ra vào dạ tiệc hóa trang. Người chiến thắng sẽ nhận được một vé tham dự đại hội đấu giá, là vé mời danh dự.

Tất cả các ủy viên đều trầm ngâm, đây đúng là một đại thủ bút. Tinh hạch của tinh thú đặc thù cấp hai thì quý khỏi cần nói, dùng tiền khó mua được, sức chiến đấu của tinh thú cấp đó, tương đương với chuẩn chiến sĩ hoàng kim của nhân loại, lần này đám thí sinh cơ giới sư kia, dám sẽ cầm bút khắc mà đánh nhau. Bên truyền hình tha hồ mà quay được cảnh đẹp.

Vấn đề là bên đại hội cơ giới sĩ, quà thay đổi thực tế hơn là việc nhỏ, chuyện lớn là cái chế độ chăm sóc kia. Bị thương là rơi vào vòng tay của sáu mỹ nữ, lại có một một đặc thù sư của Tạ gia, cái nội sản sinh mỹ nữ, hạnh phúc khó nói nên lời. Sợ là cuộc đấu sẽ thay đổi về chất, chỉ công không phòng, lấy bị thương làm mục đích, vậy sẽ thảm liệt tới mức nào. Ít nhất phí bản quyền phải tăng gấp đôi. Không hổ là tuệ nữ mà.

Còn bản quyền của đêm thi đấu chung kết, cùng lúc với dạ tiệc hóa trang, thét giá bao nhiêu mà không được.

Nhiều vấn đề được ra, Mộng Băng Doanh nhanh chóng đưa ra phương án. Buổi họp trở thành buổi phân bổ mệnh lệnh của nàng. Mọi người đều không có khúc mắc gì, lấy lợi ích chung làm chính, chỉ cần làm tốt việc của mình thôi.

Khi buổi họp sắp kết thúc, thì bỗng có một người nữa lên tiếng. Người này tên là Thục Sinh, hiện Thục Sinh tuổi còn trẻ chỉ mới 25, hiện chưa phải là ủy viên chính thức, cần công tác thêm một thời gian nữa thì mới được đề xuất bổ nhiệm. Trong kế hoạch thành hội, Thục Sinh không được phân nhiệm vụ chính gì. Bộ phận của Thục Sinh là y tế thú y, công việc chủ yếu là huấn luyện và chăm sóc tinh thú cấp thấp cho Nha Trang thành, dùng vào nông nghiệp, nông sản hay vận tải, nói thẳng ra là chăn nuôi. Bình thường Thục Sinh rất ít nói, việc hăng chủ động lên tiếng làm mọi người khá ngạc nhiên: _ Chủ tịch, tôi muốn báo cáo về dịch bệnh da xanh lá gần đây, quy mô bệnh đã mở rộng, đã có tinh thú cấp thấp sống lân cận Nha Trang thành mắc bệnh.

Nói xong Thục Sinh cũng đưa ra bản báo cáo của mình, chữ viết chưa đầy mặt giấy, hẳn không giỏi viết báo cáo, mà thật cũng không có gì nhiều để báo cáo.

À thì ra là bệnh dịch của bọn tinh thú cấp thấp, trách nhiệm của hẳn, hẳn báo cáo là đúng, mà cuộc họp lần trước không phải nói xong rồi sao, hiệu suất của người thật kém quá đó. Báo cáo nhanh chút đi, ta còn phải về lo công việc nữa, quan trọng hơn việc của người nhiều. Mọi người tuy vẫn còn ngồi lại bàn họp, nhưng nét vội vã biểu hiện thì không cần giấu.

Bệnh dịch da xanh lá của tinh thú cấp thấp vừa được phát hiện gần đây, khoảng hơn tuần trước. Theo nghiên cứu thì bệnh dịch này khiến da của tinh thú chuyển qua màu xanh lá, biểu hiện khác là ngủ nhiều, rũ rượi,

kém ăn, kém hoạt động. Ngoài ra các chỉ số khác của chúng hoàn toàn bình thường

Hiện bệnh dịch chỉ mới phát hiện ở tinh thú cấp thấp, bốn hoặc năm trở xuống, cấp gần suy thoái. Không có dấu hiệu lây sang người, hay động vật thông thường. Chưa biết có lây sang tinh thú cấp cao hơn hay không, nếu có thì cũng sẽ rất khó, vì khu vực xung quanh nơi nhân loại sinh sống, tinh thú cấp cao sẽ không xuất hiện.

Ngoại trừ làm giảm hiệu suất của các tinh thú được huấn luyện dùng cho việc vận chuyển ra, thì chưa có vấn đề gì lớn. Mức ưu tiên không cao, nhất là trong những ngày này của kế hoạch thành hội. Có người còn ra ý kiến thu thập bệnh mẫu, bán cho các sinh tồn giả, nếu thật có thể khiến tinh thú cấp cao nhiễm bệnh, trở nên lừ đừ, thì việc săn bắt sẽ dễ dàng hơn. Nhưng cũng gác lại sau, tạm cứ tiếp tục nghiên cứu cách chữa trị.

Dịch bệnh dù có nguy hại hay không thì vẫn là dịch bệnh. Tuệ nữ Mộng Băng Doanh chắc chắn sẽ không xem thường. Nhưng cũng phải có mức ưu tiên trước sau, hiện toàn lực của Nha Trang thành đề dồn vào kế hoạch thành hội, khó phân ra phần sức khác. Kế hoạch giải quyết nàg cũng đã có, nhưng đành để chậm hơn mấy ngày.

_ Ta biết rồi, phương pháp giải quyết người cứ soạn trước, cuộc họp lần tới sẽ thảo luận cách triển khai, chủ yếu bây giờ là nghiên cứu chi tiết hơn, có thể ra ngoại vi thành để thu thập mẫu, nếu cần thêm người thì cứ nói, ta sẽ sắp xếp.

_ Để em, để em..

Khi Mộng Băng Doanh vừa dứt câu thì thư ký Laurie đã vội chêm vào. Có lẽ biết mình hơi hớ hênh nên Laurie vội che miệng, nhưng không kịp rồi.

Ồ..ồ...Mọi người nhìn Laurie, có chút mỉm cười vỡ lẽ, Mộng Băng Doanh cũng vậy. Nghe nói bữa trước thấy thư ký Laurie nắm tay trai lạ trên đường, tung tăng tung tẻ, tưởng là lời đồn thổi, ai dè lại là thật. Laurie vừa trẻ vừa xinh đẹp, lại giỏi giang, dự là sẽ có không ít thanh niên nửa đêm cắn gối đây.

Mọi người nhìn sang Thúc Sinh, gật đầu khen ngợi, có người còn đưa ngón tay cái. Cha ông nói không sai, trong tán gái thằng ít nói nhất là thằng nguy hiểm nhất, tầm ngấm tầm ngấm mà đâm chết voi. Còn trẻ vậy mà sắp thành ủy viên thì phải có chút tài năng chứ. Bản lĩnh dặt gái, nhăm, phẫn đấu này thật đáng học hỏi. Mà chiêu này cũng thật hay, lấy cố dịch bệnh để công khai dặt nhau đi, dám có một khoang cư trú lại hao hụt đi à nha, càng ở gần thì càng dễ nghiên cứu mà.

Xôn xao một chút thì buổi họp kết thúc, mọi người nói cười vui vẻ rời đi, chỉ có Thúc Sinh im thin thít và Laurie mặt đỏ như trái gấc.

Mọi người đều tin vào sự phát triển rực rỡ của Nha Trang thành trong tương lai.

Còn cái dịch bệnh da xanh lá không nguy hiểm kia..thì không có gì nguy hiểm cả.

Bonus: Tản mạn.

P/s: Không thích thì đừng đọc.

Nhật ký lang thang:

Năm tôi 22 tuổi, tôi theo công trình đến thành phố mới. Công việc rất vất vả, rất vất vả...

Rồi thâu chính ôm tiền bỏ chốn, thâu phụ gom đủ phần mình cũng mất dạng. Công nhân chúng tôi lao đao.

Gắng gượng hơn tuần, lần lượt từng người trong nhóm ra đi, về nhà hoặc tìm việc khác. Chia tay nhau bằng cái vỗ vai.

Tôi ở lại cuối cùng, phòng trọ còn vài ngày mới hết hạn. Tôi tìm ra cách để trộm đồ trong công trình. Rất dễ để trót lọt, tôi có chút hả hê, làm người xấu lúc nào cũng dễ hơn.

Tôi trộm nhiều hơn, và rủ thêm đồng phạm. Tôi không ngốc, tôi chọn những thứ rẻ tiền, dễ bán, nằm lẫn lốc khắp nơi trong công trình. Cứ cho là bị bắt, cũng không thành tội nghiêm trọng gì.

Công việc thuận lợi tới mức, tôi thuê thêm một phòng bên cạnh để làm kho chứa. Không đi bán lẻ nữa mà gọi người đến thu mua. Tôi kết thúc với đồng phạm cũ, rồi thuê người làm trả lương tháng. Tôi lo việc lấy ra, còn nó khâu vác về phòng.

Nó siêng năng giống tôi lúc trước, nhưng nhỏ tuổi hơn và gầy hơn. Nó muốn kiếm đủ tiền, để đi học nghề, rồi về quê. Tôi cho nó tiền ăn mỗi ngày, coi như phần thưởng, còn tiền lương thì tôi giữ giùm.

Tôi nghiêm nhiên trở thành chủ. Tôi liều lĩnh hơn, kiếm được nhiều hơn. Và cũng khôn ngoan hơn, tôi học được cách ăn chia với bảo vệ, khiến hắn phải ăn trộm giùm tôi.

Sau lần tiêu thụ cuối cùng, tôi đánh hơi thấy mùi nguy hiểm. Tôi bỏ trốn ngay trong đêm, đó là một quyết định đúng, tôi biết là như vậy. Việc đó giúp tôi tiết kiệm một khoảng tiền, lương và ăn chia.

Một năm sau, tôi xuống bến xe ở một thành phố lớn. Lúc chờ người tới đón, tôi thấy một người quen. Là thằng nhóc tôi đã từng thuê, nó bảo kê đám nhóc khác, ăn xin hoặc ăn giựt trong bến xe. Có vẻ cuộc sống của nó rất tốt.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương
www.dtv-ebook.com

Chương 85: Tác Động Của Năng Lượng Đặc Thù

_ Bây giờ chúng ta sẽ qua kiến thức mới, tác dụng của năng lượng đặc thù.

Vương Lang rất thông minh, trí nhớ cũng tốt, phần lý thuyết vừa rồi hẳn đã nắm rất rõ. Vương Lang nhanh chóng ấn vào nút yes. Hẳn thật sự chờ mong tới giờ luyện tập giới hạn, để có thể tự tay làm các thí nghiệm đó.

_ Ta cũng sẽ bắt đầu bằng một thí nghiệm như lần trước, đầu tiên sẽ là tác động của năng lượng cơ bản - tinh thuần đến vật chất và sinh vật.

_ Đây là tia năng lượng tinh thuần mật độ 10%. Trong môi trường bình thường, mật độ sóng năng lượng tinh thuần trung bình chiếm 0.5% so với tổng thể tích của không gian. Ta sẽ bắt đầu thí nghiệm với vật chất vô cơ.

Giản viên ảo điều khiển một viên ngói vuông vức chắn ngang đường truyền của tia năng lượng tinh thuần. Để yên một lúc, không có gì xảy ra.

_ Kết luận số một, ở mật độ 10% năng lượng tinh thuần không gây tác động đến viên ngói. Trờ có thể xem các chỉ số thay đổi của vật thử nghiệm trên màn hình giao tiếp. Trong thí nghiệm vừa rồi, viên ngói không tăng nhiệt độ, không thay đổi cấu trúc. Sau đây ta sẽ tăng mật độ lên 1%. Tức tia năng lượng cơ bản hiện tại sẽ là 11%.

Mới đầu Vương Lang thấy cũng chẳng có gì khác biệt, một lúc sau thì màn hình giao tiếp báo nhiệt độ tại điểm tiếp xúc của viên ngói có tăng lên, nhìn bằng mắt thường thì thấy viên ngói hơi sậm màu một chút.

_ Khi mật độ năng lượng cơ bản vượt qua 10% thì bắt đầu có tác động lên viên ngói. Sau đây ta sẽ liên tục tăng mật độ của tia năng lượng lên, tốc độ là 2% mỗi phút. Yêu cầu trò quan sát kĩ.

Theo thời gian trôi qua, nhiệt độ của viên ngói ngày một tăng, khi thời gian qua năm phút, tức tia năng lượng cơ bản đã đạt mức 20% thì điểm tiếp của viên ngói vỡ vụn, phần xung quanh xuất hiện nhiều vết nứt.

_ Chắc trò đã nhìn rõ, sau đây là kết luận số hai của thí nghiệm vừa rồi, mật độ tia năng lượng càng tăng, thì tác động đến viên ngói càng lớn. Khi mật độ đạt đến mức 20% thì cấu trúc của viên ngói bị phá vỡ.

_ Ta sẽ nhận định mức 20% đó là điểm giới hạn của viên ngói, khi đạt hoặc vượt qua điểm giới hạn, viên ngói sẽ mất đi cấu trúc ban đầu. Sau đây ta sẽ thay đổi viên ngói bằng vật chất vô cơ khác, thứ tự là, đồng nguyên chất, hắc thạch nguyên chất, bạch ngân thạch nguyên chất. Trò chú ý quan sát, kết hợp với các chỉ số trên màn hình giao tiếp. Rồi tự rút ra kết luận, điều này sẽ có trong bài kiểm tra hoàn thành.

Vương Lang rất nghiêm túc quan sát và so sánh với kết quả hiển thị, hẳn rút ra kết luận về điểm giới hạn của ba vật chất đó theo thứ tự là 17%,23%,35%. Hẳn cẩn thận ghi lại các thông số đó vào phần ghi chép trên màn hình giao tiếp.

_ Sau đây ta sẽ làm lại toàn bộ thí nghiệm, nhưng thay vào sẽ là sinh vật sống. Chỉ số hiển thị trên màn hình giao tiếp của trò chính thông số trung bình về nhịp sống của sinh vật.

_ Ta sẽ dùng bốn sinh vật trong cùng một chủng loại, nhưng có các bước tiến hóa khác nhau. Đó chính là chuột đồng bình thường, tinh thú hệ chuột cấp 5 suy thoái, tinh thú hệ chuột cấp 5 bình thường, tinh thú hệ chuột cấp 4.

_ Để đảm bảo việc tập trung quan sát của trò, hệ thống sẽ loại đi yếu tố cử động, phát ra âm thanh của sinh vật thí nghiệm. Chỉ dùng chỉ số nhịp sống để đưa ra kết quả. Trò có thể thay đổi quy định này khi tự thí nghiệm trong giờ luyện tập giới hạn.

Vương Lang tiếp tục quan sát, điểm giới hạn hay mức mật độ năng lượng để chỉ số nhịp sống trở về 0 của bốn con chuột thí nghiệm đó lần lượt là 12%, 15 %,20 %,33%. Nếu như vượt qua điểm giới hạn mà tia sáng vẫn tiếp tục chiếu thì phần cơ thể của con chuột như bị nướng chín, chỉ là không có mùi hay khói phát ra, tiếp tục để lâu sẽ hóa thành bột mịn, bột màu xám trắng chứ không phải đen.

_ Điểm giới hạn của sinh vật sống bị ảnh hưởng rất nhiều bởi mức tiến hóa của nó. Trong chương trình sơ cấp, trò chỉ được làm thí nghiệm từ mức tinh thú cấp bốn trở xuống. Sau đây sẽ là phần ghi nhớ từ thí nghiệm vừa rồi, sẽ có trong bài kiểm tra.

"+ Mật độ năng lượng tinh thuần từ 0% đến 10% được coi là an toàn, không gây tác động đến vật chất và sinh vật.

+ Điểm giới hạn là mức mật độ tập trung của năng lượng tinh thuần đủ để thay đổi cấu trúc tiểu vi của vật chất và sinh vật.

+ Sinh vật và vật chất khác nhau, sẽ có điểm giới hạn khác nhau.

+ Sự khác biệt đó phụ thuộc vào bản chất cấu tạo, sẽ được học trong học phần trung cấp. "

Nếu trò đã hoàn thành việc ghi chép, nhấn yes để qua phần thí nghiệm thứ hai của bài học:

...

_ Sau đây là thí nghiệm về tác động của năng lượng đặc thù. Để tạo hứng thú cho học viên, hệ thống cho phép học viên tùy ý chọn 1 trong 7 loại năng lượng đặc thù sau để bắt đầu thí nghiệm. Học viên có thể thực hiện với 6 loại năng lượng khác trong giờ luyện tập giới hạn. Dùng màn hình liên lạc để đưa ra lựa chọn.

Có bảy viên năng lượng cũng kích thước, nhưng khác màu sắc lơ lửng trước mặt Vương Lang. Vương Lang chọn viên năng lượng số ba, năng lượng đặc thù hệ phong. Có lẽ là vì phong nguyên tố mà tế bào của hắn có thể hấp thụ.

_ Học viên đã chọn năng lượng đặc thù hệ phong để làm thí nghiệm, bắt đầu qui trình đồng bộ.

_ Trước khi bắt đầu thí nghiệm, có những thông tin thường thức về năng lượng đặc thù mà trò cần biết. Đây là kiến thức đã được tích hợp và nghiệm chứng, có thể xem sự chính xác của nó làm tiền đề để nghiên cứu về sau. Tuy nhiên, học viên khuyến khích học viên có những nghiên cứu riêng của mình, nhưng khi chưa được học viện công nhận, việc nghiên cứu phải tuân theo quy định về kỉ luật của học viện. Trò có thể đọc lại dưới dạng văn bản trong màn hình liên lạc.

+ Tia hoặc sóng năng lượng đặc thù phát ra, luôn tồn tại song song với năng lượng cơ bản - tinh thuần, được coi như vật dẫn.

+ Tỷ lệ của hai loại năng lượng phụ thuộc vào nguồn phát ra (người, tinh thú, thiết bị cơ giới, nguyên liệu..) nhưng năng lượng đặc thù không thể có tỷ lệ cao hơn năng lượng cơ bản. Lấy tỷ lệ 1 / 1 là lớn nhất. Trong quá trình giảng dạy sẽ coi đó là tỷ lệ tia năng lượng đặc thù 100%. Tỷ lệ càng lớn coi như hiệu suất càng cao.

+ Năng lượng đặc thù không tồn tại trong không gian tự nhiên, tức không thể hấp thụ năng lượng đặc thù từ tự nhiên.

+ Khi năng lượng đặc thù phát tán trong tự nhiên, theo thời gian nó sẽ trở thành năng lượng cơ bản - tinh thuần.

+ Năng lượng đặc thù tồn tại dưới dạng đã cô đọng, khi có đủ các điều kiện. Thường tìm thấy trong viên năng lượng, nguyên liệu, tinh hạch...đặc thù.

+ Năng lượng đặc thù khi được phát ra từ đặc thù sư, đặc thù giả, tinh thú đặc thù, thiết bị đặc thù..được coi là năng lượng tiêu hao. Gọi là năng lượng hậu phát.Có thể dùng % để tính toán hiệu xuất.

+ Năng lượng đặc thù dưới dạng tích trữ gọi là năng lượng tiền phát, tỉ lệ mặc định là 100%. Tỉ lệ này chỉ dùng cục bộ, đối chiếu với năng lượng hậu phát từ sự tích trữ đó.

+ Sự luyện tập của học viên cơ bản là nâng mức % tỉ lệ của năng lượng hậu phát, càng gần với mức % tỉ lệ của năng lượng tiền phát thì càng tốt. Hiện vẫn chưa có cách xóa bỏ sự tiêu hao, để hai mức này bằng nhau.

....

.....

+ Lưu ý quan trọng nhất, sự suy kiệt vùng chứa của các đặc thù sư, đặc thù giả là vô cùng nguy hiểm, có tỉ lệ dẫn đến tử vong cao. Nguyên nhân mặc định là nếu không có năng lượng cơ bản khống chế, việc chuyển hóa năng lượng đặc thù sẽ mất kiểm soát, bắt đầu cản trở cơ thể.

+ Để có thể là đặc thù sư, phải khai mở được ít nhất 10 vòng sáng, trong mọi trường hợp, nên lưu lại 4 vòng để tránh việc bị cản trở.

+ Tâm lý là yếu tố ảnh hưởng rất lớn đến hiệu xuất của năng lượng hậu phát. Học viện hy vọng các học viên chú ý rèn luyện tâm cảnh của mình. Theo lưu ý mới cập nhật từ bộ phận kỉ luật của học viện, nợ hoặc

quyết học phí sẽ ảnh hưởng rất lớn đến tâm cảnh của học viên, nên tìm cách khắc phục từ bây giờ.

.....

.....

Nhấn yes để bắt đầu chương trình học.

Vương Lang tất nhiên sẽ không để tâm cảnh của mình xuất hiện lỗ hổng nghiêm trọng như thế, nếu có cơ hội, hẳn sẽ nghiên cứu cách để hợp lý hóa việc xù học phí, việc khắc phục này không thể chậm trễ được.

_ Bắt đầu thí nghiệm, tác động của năng lượng đặc thù hệ phong đến vật chất.

_ Tia năng lượng sử dụng trong thí nghiệm sẽ có mật độ cố định 10%. Trong đó sự thay đổi thuộc về năng lượng hậu phát, sẽ bắt đầu ở mức 1%. Tức trong tia năng lượng hệ thống sử dụng ban đầu, sẽ có 1 phần 100 tia năng lượng đặc thù trong tổ hợp các tia phát ra.

_ Đầu tiên ta sẽ chiếu tia năng lượng cơ bản 10% vào viên ngói, sau đó thêm vào 1% tia năng lượng đặc thù hệ phong. Nội dung và các bước của thí nghiệm rất phức tạp, mong trò tập trung quan sát và theo dõi thông tin trên màn hình giao tiếp.

Sau khi thêm vào 1% tia năng lượng đặc thù hệ phong, Vương nhận thấy có sự biến đổi trên bề mặt viên ngói, rất nhỏ nhưng nếu tập trung vẫn còn thể nhìn thấy. Màn hình hiển thị cấu trúc của viên ngói có thay đổi, tăng đều theo thời gian.

_ Sau đây ta sẽ tiếp tục tăng tỉ lệ tia năng lượng đặc thù, tỉ lệ là 1% tăng thêm mỗi 2 phút.

Vương Lang thấy rõ có một vòng xoáy xuất hiện trên viên ngói, mỗi lúc một nhanh hơn và lan rộng hơn, khi tỉ lệ lên 5% thì cả viên ngói trở thành vòng xoáy đất cát nhào nhoẹt, đến mức 6% thì vòng xoáy không thể ổn định, đất cát văng ra, viên ngói xem như đã biến mất.

_ Khi có 6% tia năng lượng đặc thù, thêm vào 10% tia năng lượng cơ bản, thì viên ngói bị biến đổi đến mức cao nhất, gọi là điểm biến đổi.

_ Cách để tính điểm biến đổi rất phức tạp, mong trò ghi nhớ công thức qua ví dụ này. Sẽ có trong bài kiểm tra.

_ Theo mặt định tỉ lệ lớn nhất 100%, là 1 / 1. Tức một tia tiểu vi năng lượng đặc thù sẽ bắt buộc đi chung với 1 tia tiểu vi năng lượng cơ bản. Vậy để tạo thành con số 6% kia, sẽ có 6 đặc thù và 6 tia cơ bản. Cộng với 10% tia cơ bản ban đầu tức có 10 tia cơ bản. Ta sẽ có tổng cộng 22 tia, trong đó có 6 tia đặc thù. Vậy tỉ lệ sẽ là 6/ 22. Làm tròn là 27%. Đây coi như điểm biến đổi của viên ngói khi ở mật độ năng lượng cơ bản 10%.

_ Lưu ý điểm biến đổi chỉ chính xác khi điểm giới hạn nằm ở mức cơ bản 10%. Đây là cách để tính hiệu suất sử dụng của năng lượng hậu phát.

_ Trong thực tế, khi chiến đấu hoặc tạo tác động. Điểm giới hạn của năng lượng đặc thù có thể dao động từ 0% đến mức cao nhất của tỉ lệ 1/1 là 50 %. Khi đó ta lấy điểm biến đổi cơ bản, nhân với số phần trăm của điểm giới hạn. Sẽ ra tỉ lệ tia đặc thù cần dùng để tạo giới hạn biến đổi.

_ Ví dụ, điểm giới hạn đặc thù sử dụng ra là 47%. Ta lấy, $27 \times 47\% = 12,69$. làm tròn thành 13. Tức ở điểm giới hạn 47%. chỉ cần trong 100 tia phát ra có 13 tia đặc thù hệ phong. Thì sẽ tạo ra mức vòng xoáy lớn nhất trên viên ngói, bỏ qua sự phá hủy của năng lượng tinh thuần khi vượt qua mốc 20% của viên ngói.

_ Nếu trò là cơ giới sĩ đặc thù, thông thường sẽ không quan tâm đến con số đó. Chỉ cần tạo ra điểm giới hạn lớn nhất, gần với mốc 50 %. Và

nhiều tia năng lượng đặc thù nhất có thể. Lấy tỉ lệ 1 / 1. Là tỉ lệ vàng đã hướng tới. Ví dụ tia năng lượng trò phát ra, có 1000 tia tiểu vi năng lượng cơ bản và 999,999... tia tiểu vi năng lượng đặc thù thì tác động của trò sẽ là lớn nhất.

_ Nếu trò là cơ giới sư đặc thù, buộc phải quan tâm thật nhiều đến con số này. Nếu thiết bị trò tạo ra, có thể dùng 10 điểm thanh năng lượng tinh thuần, tạo ra nhỏ hơn gần nhất 5 điểm năng lượng đặc thù và 5 điểm năng lượng tinh thuần. Tức có sự hao phí nhỏ nhất. Thì phẩm chất của thiết bị sẽ càng cao.

_ Thí nghiệm và những công thức trên, chỉ dùng trên vật chất vô cơ, quan trọng khi chế tạo. Sau đây sẽ là thí nghiệm trên cơ thể sống. Thí nghiệm này chỉ có thể đưa ra kết luận chung, không có công thức hiệu quả hay chuẩn xác nhất.

_ Ta sẽ dùng bốn sinh vật trong cùng một chủng loại, nhưng có các bước tiến hóa khác nhau. Đó chính là chuột đồng bình thường, tinh thú hệ chuột cấp 5 suy thoái, tinh thú hệ chuột cấp 5 bình thường, tinh thú hệ chuột cấp 4.

Vương Lang nhận ra ở thí nghiệm này, ngay khi tia năng lượng đặc thù hệ phong 1% chiếu vào, điểm sự sống của các sinh vật đã bắt đầu tụt xuống. Phụ thuộc ở cả hai yếu tố, tỉ lệ % và thời gian chiếu. Nhưng cơ bản thì sinh vật càng tiến hóa cao thì mức chịu đựng càng tốt hơn.

_ Sau đây sẽ là phần ghi nhớ từ thí nghiệm vừa rồi, sẽ có trong bài kiểm tra. Lưu ý những gì trò đã quan sát được, có thể sẽ khác rất nhiều so với thực tế, để đạt hiệu quả tối ưu của bài học, học viên nên chọn thêm gói học phần yêu cầu nội dung chiến đấu của lĩnh vực cơ giới sĩ. Cũng như tự làm thêm các thí nghiệm khác trong giờ luyện tập giới hạn.

+ Năng lượng đặc thù không có điểm giới hạn. Dù ở mức thấp nhất, năng lượng hậu phát vẫn có khả năng gây tác động đến vật chất và sinh vật.

+ Năng lượng đặc thù ở dạng tiên phát, dạng cô đọng, coi như là an toàn.

+ Cân bằng tia năng lượng đặc thù và tia năng lượng cơ bản phát ra, đạt gần đến tỉ lệ 1 / 1, là mục đích cơ bản của việc rèn luyện.

+ Việc học tập của cơ giới sư hệ đặc thù là khó khăn nhất, nếu học viên đạt cấp đại sư cấp s hệ đặc thù. Sẽ tác động được đến hệ thống ban đầu của học viện, được coi như nhà sáng lập mới. Học viện rất hoan nghênh và nhấn mạnh đến yếu tố tâm cảnh, khi đó học viên nên hướng tới sự xây dựng tích cực.

+ Việc học tập về năng lượng đặc thù, không nên diễn ra gói gọn, học viên nên tiếp nhận thêm các gói học phần yêu cầu.

_Nội dung bài học kết thúc, học viên nhấn yes để bắt đầu bài học mới: Năng lượng đặc thù của bạn là gì, và cách sử dụng.

Bonus:

Nhật ký lang thang.

Biển lênh đênh. Kiếp người sống trên biển cũng lênh đênh.

Bốn mươi năm trước, có những người lênh đênh trên biển, để đi tìm miền đất mới. Miền đất họ được có tự do.

Để có thể đến, dù chỉ là nơi trung chuyển, thì hành trình phải mất hàng tháng trời. Đó là họ may mắn. Không gặp phải cướp biển, hay cơn giận của biển.

Tôi không nói về những người thành công, vì câu chuyện đó buồn lắm, tận cùng của nước mắt là nụ cười, hay nụ cười ngập trong nước mắt, có khác gì nhau đâu.

Tôi không nói về những người thất bại, vì có gì đâu để nói. Sóng kể dùm họ rồi, sóng mang đi sự sống.

Tôi nói về những người mang họ đi, những người sống bám vào biển.

Họ bắt đầu hành trình hàng tháng trời, trên con thuyền nhỏ, chỉ mang theo lương thực cho vài ngày.

Vì thật sự họ chỉ mất vài ngày để quay về.

Chiếc thuyền nhỏ không còn hành khách.

Chiếc thuyền nhỏ chỉ còn hành trang.

Chiếc thuyền nhỏ có mái chèo còn vương màu đỏ.

Biển lênh đênh, kiếp người cũng lênh đênh.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 86: Năng Lượng Đặc Thù Của Vương Lang

Chọn 10 000 ngàn thiếu niên để làm lễ khai mở, cứ cho mọi yêu cầu đều đạt trên mức chuẩn.

Sẽ có 1500 thiếu niên khai mở thành công. Mặc định là thể hệ tinh anh mới.

Trong đó có 1000 thiếu niên khai mở được từ 1 đến 3 vòng sáng. Là lớp tinh anh hạ tầng, lựa chọn tốt nhất là tham gia vào học viện cơ giới sĩ, làm sĩ quan tầng thấp của quân đội liên minh. Nếu không tốt nghiệp được thì giống như lão bản mập trong zone s, tìm công việc quản lý tầng thấp, nhìn chung vẫn tốt hơn người bình thường.

Sẽ có 400 thiếu niên khai mở được từ 4 đến 8 vòng sáng. Là lớp tinh anh trung tầng. Vẫn nên lựa chọn con đường cơ giới sĩ, dù sao chiến trường luôn không thiếu chỗ cho những người thích chạy rộng. Nếu không sẽ luôn có chỗ cho 400 người đó trong việc tầng trung hoặc cao, các ủy viên của Nha Trang thành là ví dụ, lý do là vì các thiết bị, công cụ, phương tiện có tính năng cao đều cần năng lượng tinh thần để sử dụng, cống tinh thần để vào zone s là ví dụ.

Một trăm thiếu niên còn lại, khai mở từ 9 vòng trở lên, là lớp tinh anh cao tầng. Họ có thể lựa chọn con đường giữa cơ giới sĩ và cơ giới sư. Càng khai mở nhiều vòng sáng thì càng thích hợp với con đường cơ giới sư. Yêu cầu đó là vì bước quán linh trong quá trình chế tạo thiết bị tinh thần cơ giới, cần tiêu hao rất nhiều năng lượng tinh thuần trong vùng chứa, lại chỉ được phép thực hiện một lần liên tục. Một thiết bị tinh thần cơ giới đạt chuẩn cấp

hoàng kim, tại bước quán linh mức tiêu hao tối thiểu cũng phải hơn 10 vòng sáng. Trong lĩnh vực cơ giới sự, coi như có thiên phú bằng nhau về việc chế tạo, người có số vòng sáng nhiều hơn, sẽ đi được xa hơn. Đó là lý do vì sao Lý gia lại đặt nhiều hy vọng như vậy vào Lý Bá.

Trong 100 người đó trung bình sẽ có 10 người khai mở được hơn 15 vòng sáng. Là tinh anh trong tinh anh, đạt yêu cầu cơ bản để đạt chức tướng quân, hay viện trưởng một học viện. Là đối tượng tranh giành của các thế lực, mà lớn nhất là liên minh và nhà Morgan. Mỗi thiếu niên như vậy, dù kém nhất, cũng đều có thể nắm vững một phương, họ là đại diện rõ ràng nhất của quyền lực và tiền bạc, thứ chưa thấy ai chê nhiều.

Với những "siêu nhân" khai mở từ 18 vòng trở lên, được coi là thế hệ vàng, định hải thần châm của tương lai nhân loại. Sự tồn tại, quyền lợi, trách nhiệm của họ gắn liền rất nhiều với thế lực sau lưng. Coi thế lực là sóng ngầm, thì họ là con thuyền trên mặt biển. Không ai kéo thước đo sóng ngầm, nhưng con thuyền thì chụp hình quảng cáo được. Cho dù gia tộc người to lớn vĩ đại, nhưng thế hệ tương lai của người tiêu điều, cũng chỉ là lâu đài xây trên cát, sụp đổ chỉ là sớm muộn.

Có một sự bất công vô hình, tạo thành sự phân bố không đồng đều, vẫn luôn tồn tại trên địa cầu. Đó là đa phần những người thuộc thế hệ vàng, đều xuất thân từ các đại gia tộc. Chiếm tới hơn 9 / 10. Những người khác, như Đại Hùng Hoắc Cách, hay Phi Tinh Bạc Hùng, gần đây có tuệ nữ Mộng Băng Doanh, chỉ là những biến số ngẫu nhiên.

Nhưng thường thì khi những biến số đó xuất hiện, các thế lực sẽ đưa ra hai lựa chọn, đem về nhà trồng hay chặt bỏ. Sao quả tạ Bạc Hùng là chặt bỏ thành công, tiểu cầu Hoắc Cách thì là do mọc lên lút, chặt không kịp. Còn tuệ nữ thì đưa lên bàn thờ thắp nhang còn không kịp, ai dám chặt.

Những người thuộc thế hệ vàng có thể là hiếm nhất, nhưng chưa phải là quý nhất. Có những người khác đặc biệt hơn nữa, mà sự tồn tại của họ

không thuộc sự khống chế của thế lực gia tộc hay liên minh, vượt qua ranh giới của trò chơi quyền lực. Mà các thế lực đó cũng không cố gượng ép hay khống chế họ, đó là luật thép, đảm bảo lợi ích lớn nhất của toàn nhân loại.

Đó là các đặc thù sư, đặc thù giả. Do số lượng các đặc thù giả quá ít, từ bây giờ ta sẽ mặc định khi nói tới là các đặc thù sư.

Đặc thù sư là những người nhận được món quà quý nhất của hành tinh, thay đổi được bản chất của năng lượng. Hiểu theo một nghĩa phóng đại nào đó, họ nắm được quyền của tạo hóa.

Không gian vùng chứa của các đặc thù sư, khác biệt với những người đã khai mở khác. Nó cho phép năng lượng tinh thuần khi thoát ra, có thể biến đổi thành loại năng lượng khác, năng lượng đặc thù.

Sự khác biệt này chỉ có ở ở phần không gian của vùng chứa, còn ở các vòng sáng, thì vẫn hoàn toàn bình thường. Đơn giản là họ có thể " ăn" năng lượng cơ bản - năng lượng tinh thuần, rồi " nhả ra " năng lượng đặc thù.

Tính chất của năng lượng đặc thù phát ra của mỗi đặc thù sư thường là cố định, phụ thuộc vào tính chất món quà họ nhận. Dựa vào các tính chất đó, có những sự phân biệt tương đương:

+Năng lực đặc thù chia làm thể nội tại: tích trữ, cô đọng,kích phát, phản chấn, gia tốc, tăng thị giác, thính giác...

+Thể ngoại tại (tự nhiên): điều khiển gió, lửa, nước, đất, kim loại, sóng âm,....

+Thể huyền thoại: thôn phệ, không gian, thời gian, dịch chuyển tức thời, chữa trị,..* người có năng lực đặc thù thể huyền thoại được gọi là "giả" ví dụ: không gian giả, sinh mệnh giả....(tạm thời sẽ không nhắc tới)

Hiện tại đã xuất hiện một và chỉ một trường hợp không nằm trong sự phân chia trên. Đó là 1 người nắm giữ cùng lúc hai hệ đặc thù khác nhau, một thể nội tại kích phát và một thể huyền thoại thôn phệ, gọi là song đặc thù giả. Chính là ngài lãnh tụ vĩ đại, người có chiến lược mạnh nhất hành tinh, người đã dẫn dắt nhân loại đến ngày khai hoàn, thành lập nên liên minh nhân loại. Ngài Morgan. Việc ngài bỏ qua sự khống chế độc tôn của một gia tộc, mà trao quyền cân bằng và công bằng cho liên minh, là một câu chuyện vĩ đại khác.

Nói về các đặc thù sư, sự tồn tại, phát triển, học tập rèn luyện và cống hiến của họ, do một thể lực khác phân phối. Thể lực của hai ông lớn, trụ sở đặt tại hai đặc khu lãnh thổ gần nhau, mà khi hợp lại có thể sánh ngang với tổng thành- cơ quan quyền lực tối cao của liên minh.

Nếu một đặc thù sư sinh ra tại một đại gia tộc, họ có thể tùy ý chọn môi trường để phát triển, có thể phụ thuộc vào gia tộc đó hay không. Nhưng trong việc cống hiến và nhận nhiệm vụ, họ phải tuân theo quy định và sự sắp xếp của hai ông lớn, kể cả việc đó mâu thuẫn với lợi ích của gia tộc họ sinh ra.

Đó là việc mọi gia tộc và thể lực đều thừa nhận và cam kết làm theo. Nền tảng là phải nghĩ cho lợi ích chung của nhân loại, cây đổ thì tổ chim sao có thể bình yên. Tự lấy sức nhà mình ra mà đấm đá với nhau thì được, nhưng đem sức của tạo hóa ra,..thì ăn gian, nghỉ chơi, ta đi về.

Nói đơn giản, như việc nhờ các đặc thù sư để chữa trị cho các thí sinh cơ giới sĩ tại Nha Trang thành, nguyên một dàn mỹ nhân đặc thù sư đó đều mang họ Tạ hoặc xuất thân từ Tạ gia. Nhưng Mộng Băng Doanh không thể chạy tới Tạ gia mà mời họ đến, thay vào đó phải gửi giấy xin phép đến hai ông lớn, hai ông ký cho thì mới coi là hợp pháp, lệ phí bao nhiêu cũng phải nộp cho hai ông trước. Tất nhiên nếu có chị em nào ham vui chạy tới thì hai ông lớn cũng không quản hết được.

Có một hệ thống dành riêng cho các đặc thù sư, nói chung là giúp họ thoát khỏi cơn áo gạo tiền, hay ràng buộc vướng bận của người phàm. Cũng không phải bận tâm về đúng sai, từ trước đến nay, mọi quyết định của hai ông lớn đều là đứng trên góc độ lợi ích của nhân loại, vượt qua cả lợi ích của mình.

Quân đoàn hệ cơ giới đặc thù chính là cống hiến lớn nhất mà hai ông lớn dành cho nhân loại. Quân đoàn này chưa hề tham gia trực tiếp trận đánh xáp lá cà nào, không lấy liều mạng xông lên làm chiến thuật, cũng không đứng phía trước khi xếp hạng nhận quân công. Họ chỉ làm nhiệm vụ hỗ trợ, do thám, tạo vòng bảo vệ, chữa trị, tấn công tầm xa, sửa chữa thiết bị hư hại, truyền tin, khích lệ tinh thần... công việc thầm lặng, nhưng vô cùng quan trọng, không thể thiếu được.

Số lượng các đặc thù sư ít đến thảm thương, mỗi thế hệ gom góp lại đều không đủ số lượng của một học viện, các học viện thông thường đều không có chương trình đào tạo thích hợp, tốt nhất là cứ gửi về cho hai ông lớn. Riêng Tạ gia có học viện thích hợp, nhưng trên danh nghĩa vẫn là học viện liên thông của hai ông lớn. Mà Tạ gia cũng không cần lo đến việc phù sa chảy ruộng ngoài, chân trong chân ngoài, lợi ích của Tạ gia đều là do người khác dân đến cửa.

Đặc thù sư là chức danh chung của cơ giới sư hệ đặc thù và cơ giới sĩ hệ đặc thù. Hay đúng hơn là một nửa hai chức danh đó. Trong cả hai lĩnh vực, thông thường đặc thù sư chỉ đảm nhiệm một nửa công việc chung cơ bản. Khi chiến đấu thì đứng phía sau, còn chế tạo thì khắc mạch năng lượng đặc thù là chính.

Đó là do tính chất dễ tử vong khi bị hao hụt vùng chứa của đặc thù sư. Tỷ lệ cao đến đáng sợ. Khi số vòng sáng thấp hơn 4 vòng, việc cản trở đã bắt đầu xảy ra, tỉ lệ tử vong là 20%. Tiếp tục kéo dài hoặc hao hụt thì con số sẽ càng lớn. Tuân theo quy định của hai ông lớn cũng là để đảm bảo an toàn cho các đặc thù sư.

Đặc thù sư hiếm hoi.

Đặc thù sư cống hiến công bằng cho nhân loại.

Đặc thù sư không tranh giành quyền lực hay lợi ích.

Đặc thù sư phải luyện tập vô cùng vất vả.

Đặc thù sư phải hi sinh rất nhiều, nếu là tính mạng, đó là cái chết đau đớn nhất.

Thiết bị cơ giới cùng cấp nếu có thêm công năng đặc thù sẽ tăng giá trị gấp chục lần.

80% đặc thù sư là nữ, đa phần rất đẹp.

Nhóm thất tiên nữ đều là đặc thù sư. Tiên tiên nữ dự phòng La La thì chưa biết, La gia không cho ta nói.

Ta ghen tị với thế hệ vàng, nhưng ta ngưỡng mộ các đặc thù sư, tất cả mọi người ta biết đều như vậy giống ta.

Ta có hai giấc mơ, trở thành đặc thù sư, hoặc dắt đặc thù sư về nhà.

Ba người đứng đầu trong lòng ta, đều là đặc thù sư, ngài lãnh tụ, đại ca Vương Nhất, tiên nữ Chung Tình. Cả dòng cả họ ta ai cũng thế.

Ta có thằng bạn của thằng bạn cháu ông chú họ con em hàng xóm em nuôi ông nội út con ông cố khác họ của ta, đã từng nhìn thấy một đặc thù sư.

.....

.....

Vương Lang không phải là đặc thù sư, hẳn biết điều đó, chính sư phụ hẳn cũng nói như vậy. Cho tới nay năng lượng phát ra từ vùng chứa của hẳn hoàn toàn là năng lượng cơ bản.

Có lẽ gói học phần lĩnh vực năng lượng đặc thù này là dành cho các đặc thù sư, không phải hẳn, mà nghe tên học phần thôi là đã thấy liên quan rồi.

Nhìn khung hình bàn tay trên màn hình liên lạc nội bộ, Vương Lang thấy buồn không thôi. Đặt tay vào thì sẽ bắt đầu phần kiểm tra của bài học " năng lượng đặc thù của bạn là gì ".

Vương Lang biết bàn tay mình giỏi cái gì, đếm tiền với ăn hiệp Mỹ Mỹ. Lòi đâu ra năng lượng đặc thù.

Gói học phần này là do hẳn chọn. Trách ai bây giờ, không lẽ trách vũ trụ. Bài kiểm tra hoàn thành của gói học phần này đương nhiên phải bắt học viên sai tới năng lượng đặc thù rồi. Hẳn không có thì sao làm bài được. Vậy thì không hoàn thành được, rồi khỏi học thêm gói mới luôn.

Kiểm được tiền gửi xe, vào tới phòng thi, đọc số báo danh, giám thị dặt bảo vệ tới, phát ra cái nhìn ái ngại nói:" đây là phòng thi, khám sức khỏe thì qua bệnh viện bên cạnh, khoa tâm thần ở tầng 4 ".

Vương Lang đặt bàn tay vào màn hình liên lạc, đầu nghĩ về quy định mới bổ sung của bộ phận kỉ luật, lòng hẳn đau như cắt, thiếu chút nữa thì không cầm được nước mắt.

Bonus.

Truyện ngắn: Nhật ký lang thang.

Trước nhà có bụi tre lớn. Nó lâu đời hơn cả đình làng.

Nó rậm rạp và xương xẩu. Không ai vào đó để đào mảng. Nó già cỗi và củ kĩ không ai chặt để làm nhà.

Nghe nói có người chôn ở đó, nghe nói có người chết ở đó.

Vậy thì nó có ma, ma bụi tre thì thích bắt người, ông Nguyễn Ngọc Ngạn viết thế.

Có người tối nhậu say sáng tinh dậy thấy mình nằm trong bụi tre.

Có con chó kẹt trong bụi tre, nó sủa hai ngày, rên ư ử hai ngày, rồi lại rên ư ử thêm hai ngày. Rồi nó không rên nữa.

Buổi tối nó kêu kẹt, ban ngày nó cũng kêu kẹt, nhưng không nghe rõ bằng buổi tối.

Con ông trưởng thôn bệnh, thầy cúng nói nó bị ma bụi tre bắt. Ông cam đoan là ma nữ.

Bụi tre bị chặt, rồi đốt. Không tìm thấy mộ, hay bộ xương nào.

Bụi tre không còn, con ông trưởng thôn cũng không còn.

Nhưng tiếng kêu kẹt vẫn còn, nghe rõ hơn vào buổi tối.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 87: Năng Lượng Sinh Mệnh Đặc Thù

_ Quá trình kiểm tra đã kết thúc, chúc mừng học viên 001, năng lượng đặc thù của trò thuộc hệ sinh mệnh đặc thù. Trò có muốn sử dụng hệ đặc thù của mình làm trọng điểm chính trong chương trình giảng dạy. Nhấn yes để đồng ý, no để tiếp tục chương trình chuẩn.

Vương Lang đơ ra, gương mặt dần không thể tả. Tai ta nghe nhầm sao, hay hệ thống có vấn đề, đào đâu ra cái sinh mệnh đặc thù đó vậy, thầy của ta tạo nên hệ thống này đó, có nghe ông nói tiếng nào đâu.

Khoan làm gì vội, Vương Lang lui khỏi bàn, ngồi bệt xuống đất, xếp bằng, hai tay để trên đầu gối, mắt nhắm lại. Đây là tư thế hẩn hay dùng mỗi khi cần suy nghĩ, thường là khi vướng mắc trong quá trình học khắc mạch, nếu lúc này có thêm tách trà của sư phụ là tốt nhất.

Mặc định là hệ thống kiểm tra không sai, tức Vương Lang có thể phát ra năng lượng sinh mệnh đặc thù từ vùng chứa. Chỉ có một cách giải thích duy nhất, nó đến từ hạt giống sinh mệnh mà Mỹ Mỹ trao cho hẩn.

Ngẫm lại quả thật không sai, hạt giống đó hấp thụ năng lượng tinh thuần, rồi phát ra năng lượng sinh mệnh, năng lượng đó thoát ra khỏi vùng chứa của hẩn, rồi chữa trị cho cơ thể. Ngay lúc này nó vẫn đang làm điều đó.

Về cơ bản thì hoàn toàn giống với các bước của đặc thù sư. Khác chẳng là vùng chứa của hẩn bình thường, và hẩn vẫn chưa thật sự điều khiển được hạt giống sinh mệnh đó. Việc tự chữa trị của hẩn hiện đang diễn ra tự nhiên, giống như hít thở, không kêu nó cũng tự làm.

Cái này không phải hệ thống sai, mà là Vương Lang ăn gian. Không phải, người chính nhân quân tử như hã làm gì có chuyện gian trá, kẻ ăn gian chính là Mỹ Mỹ. Là thứ tồn tại độc nhất, là con riêng của địa cầu, nó làm cái gì cũng là ăn gian. Ăn cũng gian, uống cũng gian, ngủ cũng gian, nhìn mộng gái lại càng gian. Vương Lang ở đây chính là nạn nhân của nó.

Vương Lang đứng dậy, hiểu rõ sự vô tội của mình, lòng hã sáng như gương, tâm cảnh sạch không tì vết. Hã đành phải gánh chịu nỗi đau từ sai lầm của tạo hóa - Mỹ Mỹ, cam chịu mà chấp nhận trở thành một đặc thù sư. Cao thượng biết bao, nếu một ngày địa cầu biết được cái sai của mình, hã cũng sẵn lòng mà tha thứ, bù đắp nhiều cho hã nhiều một chút là được.

Vương Lang nhấn yes, vậy là hã không vi phạm quy định mới cập nhật về kỉ luật của học viện, hã đúng là một học viên gương mẫu.

_ Quá trình đồng bộ chương trình dạy đã hoàn tất, bắt đầu từ bây giờ, năng lượng đặc thù hệ sinh mệnh sẽ là nội dung chính được giảng dạy của học phần. Học viên có thể nghiên cứu thêm về các hệ đặc thù khác trong giờ luyện tập giới hạn. Nếu muốn trở về chương trình dạy tiêu chuẩn, phải làm theo " bảng quy định về học phần ", Tuy nhiên, theo quy định mới cập nhật về kỉ luật của học viện, học viên khi khôi phục lại chương trình dạy tiêu chuẩn, coi như mua lại gói học phần, dùng tài khoản đăng kí nhập học để thanh toán, mức giá do học viện đề ra, không áp dụng phương pháp ghi nợ.

Vương Lang chọt chọt vào màn hình liên lạc nội bộ, trượt qua trượt lại, xem có cách nào xóa cái câu mở đầu bằng hai chữ " tuy nhiên " kia không. Sự ám ảnh của nó thật quá lớn, chỉ cần hiện ra thì giấc mơ của hã sẽ thành ác mộng ngay, chính nó mới là lỗ hổng trong tâm cảnh của Vương Lang, để càng lâu thì càng lớn, phải khắc phục ngay lập tức. Trời không phụ lòng người, Vương Lang đã tìm ra cách:

"Tuy nhiên, theo quy định mới cập nhật về kỉ luật của học viện, học viên có thể thay đổi phần nhắc nhở về quy định mới cập nhật của học viện, chỉ cần trả thêm 20% giá tiền của gói học phần, dùng tài khoản đăng kí nhập học để thanh toán, mức giá do học viện đề ra, không áp dụng phương pháp ghi nợ. "

Khỏi, cảm ơn. Vương Lang bắt đầu thấy thích câu nhắc nhở này, thân như người nhà vậy. Cũng có vần điệu đó chứ, phổ thành nhạc rồi hát nhẩm biết đâu lại ngủ ngon hơn thì sao.

_ Để bắt đầu nội dung bài học, ta sẽ đưa ra lý thuyết cơ bản về năng lượng đặc thù hệ sinh mệnh, trò có thể đọc lại dưới dạng văn bản trên màn hình liên lạc.

_ Năng lượng đặc thù hệ sinh mệnh, là một dạng tồn tại đặc biệt trong hệ thống các năng lượng đặc thù. Nó là loại năng lượng đặc thù duy nhất, có thể xếp vào cả ba dạng,; nội tại, ngoại tại, và huyền thoại. Được xếp vào loại nào, thì phụ thuộc vào năng lực của đặc thù sở hữu nó.

+ Thể nội tại: khi đặc thù sở hữu không thể phát năng lượng sinh mệnh ra ngoài, chỉ có thể dùng nó để chữa trị cho tổn thương của bản thân mình. Trường hợp này học viện khuyến khích học viên nên chọn con đường cơ giới sĩ.

+ Thể ngoại tại: khi đặc thù sở hữu có thể phát năng lượng sinh mệnh ra ngoài, dùng nó để chữa trị cho tổn thương của người khác hoặc khắc thành mạch năng lượng đặc thù. Việc chữa trị chỉ có tác dụng trên tế bào sống.

+ Thể huyền thoại: là bước tiến hóa của thể ngoại tại. Có thể chữa trị tế bào chết, tế bào mới được tạo thành sẽ tồn tại dưới dạng năng lượng sinh mệnh đặc thù cô đọng, kết hợp với tế bào ban đầu, có sự sống mới của nó. Ngoài ra, có thể chữa trị các dạng tổn hại khác,; tổn thương vùng chứa, tổn thương vòng sáng, tổn thương tâm thần, tổn thương năng lượng cô đọng...

Người có năng lượng sinh mệnh đặc thù thể huyền thoại sẽ được gọi là sinh mệnh giả. Hiện nay nhân loại chỉ tồn tại một sinh mệnh giả duy nhất, nên chưa có các đối chiếu để lập bản so sánh. Sẽ cập nhật thêm trong các bản nâng cấp tiếp theo.

_ Nhìn chung, chưa có cách để đặc thù hệ sinh mệnh - sinh mệnh sư tiến hóa thể tồn tại của mình. Nó phụ thuộc vào sự khai mở ban đầu của vùng chứa. Chưa tìm ra cách để thay đổi cấu trúc ban đầu của vùng chứa theo hướng tích cực.

_ Việc học tập và rèn luyện chủ yếu là để sinh mệnh sư nâng cao hiệu suất sử dụng của mình.

_ Sinh mệnh sư thể nội tại không thể tạo ra mạch khắc sinh mệnh tự nhiên.

_ Sinh mệnh sư cần đặc biệt chú ý đến sự hao hụt của các vòng sáng, tuyệt đối không để xảy ra tình trạng suy kiệt. Khi bị mất kiểm soát, năng lượng sinh mệnh sẽ chủ động thoát ra khỏi vùng chứa, kéo theo cả năng lượng sống của cơ thể. Khi diễn ra, đó sẽ là quá trình một chiều, không thể khôi phục hay cứu vãn.

_ Đối với sinh mệnh sư đi theo hướng chế tạo, cần khai mở tối thiểu số vòng sáng là 15 vòng, do yêu cầu của quá trình chế tạo, mạch năng lượng sinh mệnh, chỉ có thể được quán linh bởi một sinh mệnh sư. Yêu cầu trên là bắt buộc, để tránh trường hợp bị suy kiệt.

_ Thiết bị cơ giới có năng lượng đặc thù hệ sinh mệnh, có khả năng khôi phục mức tổn hại trong giới hạn cho phép, và tự động chữa trị trong mức giới hạn, của cá nhân sử dụng nó.

_ Trong việc nâng cao hiệu suất của sinh mệnh sư, mức ảnh hưởng của tâm cảnh là rất lớn. Học viện hy vọng các học viên chú ý rèn luyện tâm cảnh của mình. Theo lưu ý mới cập nhật từ bộ phận kỉ luật của học viện, nợ

hoặc quyết học phí sẽ ảnh hưởng rất lớn đến tâm cảnh của học viên, nên tìm cách khắc phục từ bây giờ.

_ Nhấn yes để tiếp tục nội dung bài học.

Lời nhắc nhở về kỉ luật của học viện nghe thật êm tai, Vương Lang thật muốn nghe nhiều hơn nữa, mỗi lần như vậy thì tâm cảnh của hắn lại càng thêm vững chắc, giống như nghe đọc kinh vậy, bao nhiêu cũng không đủ. Có thể làm tới bước này phải nói tới sự phát triển của y học nói chung và tâm lý học nói riêng, phương pháp đại diện là tự kỷ ám thị hay còn được gọi là giả dược. Vương Lang chính là minh chứng tốt nhất cho sự thành công của phương pháp chữa trị đó.

...

...yes

_ Chúng ta bắt đầu vào nội dung chính của bài học, tôi sẽ trình bày một ví dụ và lý thuyết chính. Yêu cầu học viên chú ý quan sát và rút ra kết luận, nội dung bài học sẽ có trong bài kiểm tra hoàn thành.

_ Ta sẽ sử dụng vật thí nghiệm là mô hình tế bào của sinh vật, trong mô hình này, một nửa có màu đỏ là tế bào sống, một nửa có màu đen là tế bào chết. Có ba điều trò cần lưu ý trong thí nghiệm.

+ Vật phẩm thí nghiệm này không chính xác thực tế với thế giới bên ngoài. Thông tin về sự biến đổi chủ yếu là chỉ số nhịp sống hiện ra trên màn hình hiển thị.

+ Thể năng lượng sinh mệnh sử dụng trong thí nghiệm mặc định là thể ngoại tại. Trò chỉ có thể sửa dụng thể huyền thoại để làm thí nghiệm tại gói học phần cao cấp.

+ Trong các thí nghiệm về năng lượng đặc thù, mọi số liệu và chỉ số quy ước. Điều thống nhất với các thông tin của bài học trước, " tác động của năng lượng đặc thù "

Trên không gian khu vực xuất hiện một miếng hình vuông đẹp, nửa màu đỏ, nửa màu đen. Các bước diễn ra tiếp theo đều giống với thí nghiệm trước, chỉ khác là tia ánh sáng mô phỏng năng lượng phát ra nhìn như tia năng lượng lấp lánh, nói là trong suốt cũng không sai.

_ Đầu tiên trò hãy quan sát mẫu mô hình phóng to của năng lượng sinh mệnh, chỉ cần đưa ra nhận xét trực quan. Tại các gói học phần khác sẽ có nghiên cứu sâu thêm. Phần này hệ thống không đưa ra ghi nhớ, trò phải tự rút ra cho mình, sẽ hỏi đến trong bài kiểm tra hoàn thành. Nhấn yes sau khi hoàn thành việc quan sát.

Cấu tạo của tia năng lượng sinh mệnh, hoàn toàn khác với cấu tạo của tia năng lượng cơ bản hay đặc thù hệ phong. Khác ở cả ba yếu tố cơ bản cấu thành. Vương Lang vừa quan sát vừa chủ động ghi chép:

+ Các hạt nhân năng lượng đều có cùng một kích thước, nhỏ bằng 1 / 2 so với hạt nhân loại nhỏ mà Vương Lang đã thấy trong thí nghiệm trước.

+ Các hạt nhân không di chuyển theo tuyến tính hình nhịp sóng uốn lượn, tách rời nhau. Mà là tổ hợp ba đường xoắn ốc nằm sát nhau, cùng xoắn đều theo một hướng nhưng không chạm vào nhau.

+ Tổ hợp của ba đường xoắn ốc đó, tiếp tục đan với vô số các tổ hợp xoắn ốc khác, giống như một sợi dây thừng được bện đều tay. Chỉ là các sợi dây thừng xoắn song song nhưng không chạm vào nhau....

.....yes

_ Sau đây ta sẽ dùng tia năng lượng sinh mệnh, có điểm giới hạn là 10%, mật độ tia đặc thù là 1%, mỗi hai phút tăng 1%. Trò tự quan sát và ghi

chép. Nhấn yes để đi tới phần ghi nhớ.

....

...yes

_ Đây là phần ghi nhớ của nội dung bài học, trò có thể đọc lại dưới dạng văn bản trên màn hình liên lạc, nội dung sẽ có trong bài kiểm tra hoàn thành.

+ Giống với các loại năng lượng đặc thù khác, năng lượng sinh mệnh có hai yếu tố ảnh hưởng đến mức độ tác động: thời gian tác dụng, mật độ tia năng lượng sinh mệnh sử dụng.

+ Năng lượng sinh mệnh hệ ngoại tại không có tác dụng với tế bào chết và vật chất vô cơ.

+ Năng lượng sinh mệnh không có điểm biến đổi, thay vào đó ta thường gọi là điểm phục hồi hoàn toàn. Khi vượt qua điểm phục hồi hoàn toàn, các tia năng lượng sinh mệnh tiếp xúc kế tiếp sẽ không có tác dụng phục hồi nữa, gọi là mức phục hồi bão hòa.

+ Trong thực tế, không thể đạt mức phục hồi 100%, việc đó cần có sự kết hợp thêm với năng lượng sống của sinh vật.

+ Năng lượng sinh mệnh phát ra sau điểm phục hồi hoàn toàn, có tốc độ trở thành năng lượng cơ bản nhanh hơn các loại năng lượng đặc thù khác.

+ Hiện chưa tìm ra cách để tạo thành thanh năng lượng sinh mệnh cô đọng có trong tự nhiên.

+ Để đảm bảo an toàn, sinh mệnh sư ngoài việc luyện tập tăng mật độ tia năng lượng sinh mệnh phát ra. Cần chú ý luyện tập thêm việc khống chế

mức năng lượng của mình. Sinh mệnh sư khai mở dưới 15 vòng sáng không nên đi theo hướng chế tạo.

+ Sinh mệnh sư là chức nghiệp thiêng liêng nhất của nhân loại. Được công nhận bởi đa số. Một sinh mệnh sư cần có tấm lòng lương thiện, luôn tuân theo lời thề " Tiên Nữ Chung Tình ". Nhưng học viện khuyến khích học viên suy nghĩ trước khi thực hiện phần cuối của lời thề đó.

_Bài học số một của gói năng lượng đặc thù sơ cấp đã kết thúc. Sau khi học viên sử dụng hết thời gian luyện tập giới hạn. Có thể bước qua bài học số hai của chương trình học đã được đồng bộ " Sinh mệnh sư tạm thời là gì, các bước thực hiện quá trình chữa trị tạm thời, thanh năng lượng sinh mệnh và cách sử dụng ".

_Đại diện học viện, ta chúc trò học tốt, và thực hành tốt.

_ Nhấn yes để thoát khỏi giao diện của gói học phần. Sử dụng màn hình liên lạc để bắt đầu thời gian luyện tập giới hạn.

....

....yes.

Không gian xung quanh Vương Lang biến ảo, trở về không gian trắng xóa lúc trước, trước mặt vẫn hình chiếu ánh sáng của ngôi sao bảy cánh. Không gian tiềm thức zone z cũng giống như miền ảo ảnh zone s. Vương Lang không cảm thấy mệt mỏi hay các biểu hiện sinh lý khác.

Nhưng hắn vẫn vươn vai, bẻ lưng, gập người, làm mấy động tác thể dục. Đó là thói quen bình thường.

Vương Lang đã tìm ra cách để thoát khỏi zone z, cũng chỉ là nhấn yes trên màn hình liên lạc. Việc đó khiến hắn an tâm nhiều hơn.

Lúc này hẳn nên trở về thế giới thật, có nhiều việc để làm, cũng như có thời gian tiêu hóa bài học vừa rồi.

Bài học đầu tiên, bài học trong mơ này đối với Vương Lang vô cùng quý giá, giống như ánh sáng trong đêm, khiến hẳn không còn mịt mù nữa.

Đó là sức mạnh của tri thức, khiến cái nhìn của hẳn về thế giới xung quanh thêm rõ ràng. Khi cầm cái bánh lên ăn, hẳn biết được quá trình phải trải qua để tạo nên cái bánh đó.

Việc khác nhau cơ bản để tạo nên chỗ đứng của sự tồn tại là gì, là ý thức được về bản thân và những gì tồn tại xung quanh. Để ta có thể hiểu, khống chế, và thay đổi nó, cho ta quyền lựa chọn.

Vương Lang thật biết ơn những nhà sáng lập của học viện này, nếu thật sự có thể phổ biến như tâm nguyện của họ, đó sẽ là một cống hiến vĩ đại. Mà người được lợi nhất, chính là những đứa trẻ sinh ra trong tầng lớp thấp như hẳn.

Nếu có một cơ hội, hẳn sẽ tiếp bước các nhà sáng lập hoàn thành điều đó.

Đã tìm thấy một mục đích hướng tới mới, Vương Lang thấy bản thân như vừa được gột rửa, đây là sự trưởng thành sao, cảm giác thật tốt.

Vương Lang sẽ nhìn mọi thứ bằng đôi mắt mới, đôi mắt của trí tuệ, mọi thứ đều có cách giải thích của nó.

....

.....yes

_ Y. Người kiểm đầu ra bộ đồ này vậy, thật vừa với ta nha, còn cái bánh người mới nấu à, nóng hổi luôn, cảm ơn nha.

Trương Phóng vừa nhét bánh vô họng vừa nói:

_ Có một cái cây (nhai) mọc ra hai cái lá (nuốt) thấy giống bộ đồ nên ta mặc thử cho người, ai dè vừa thiệt. Rồi nó mọc thêm mấy cái bánh. A,cây dừa, nói với người rồi giống dừa này hay mọc lung tung lắm.

Vương Lang có chút xung động, phải nói là rất nhiều xung động. Hắn muốn vào zone z, đập phá trường học, đốt phòng thí nghiệm, mặc kệ cái "tuy nhiên " gì đó.

Lừa tình, tất cả đều là lừa tình, ta không tin gì nữa, $1 + 1 = 2$ ta cũng không tin, ta không phải Vương Lang, ta là vương bát đản, """"*****"" nó chứ ánh mắt mới cái""""*****"" đừng cản ta, mập mập buông tay ta ra,để ta tự chọn cho mù luôn.

Bonus: tiếp tục seri 13. Không thích thì đừng đọc.

Nhật ký viết dùm em gái

Năm 1 tuổi: Sinh nhật của nó, khách đến còn đông hơn sinh nhật của tôi. Vị khách nào cũng thật hiền lành. Họ đứng từ xa khen em gái tôi nước nở. Không ai dám đến gần tôi, khi tôi bồng nó trên tay. Tôi thích điều đó. Khi tôi đưa nó cho ông nội, ông lại chiu nó, vài vị khách biến mất. Tôi đành phải bồng lại nó. Tôi vẫn thích điều đó

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 88: Tiến Nhập Nha Trang Thành

Sau cơn sao động, Vương Lang ngồi chồm hồm, mặt cuối gằm xuống đất, tay cầm bánh nhai nhai, tay cầm cọng cỏ vẽ vu vơ. Giống như em gái lúc dỗi người yêu, chỉ không biết là hăn dỗi cái gì.

_ Thôi đừng buồn nữa, trang phục không đẹp cũng không sao, có khi lát nữa lại có cây mới mọc ra, đồ đẹp hơn thì sao.

Trương phóng khuyên nhủ, đáp lại hăn là cái nhìn sắc như dao cạo của Vương Lang, ý như muốn nói, nếu người còn nói nữa, ta liều với người. một lát sau Vương Lang nằm ngửa ra, tư thế vừa rồi thật mất hình tượng, lại làm hăn tê chân:

_ Ta tưởng người đi một mạch tới Nha Trang thành luôn, sao lại dừng?

_ Sắp tới rồi, còn vài dặm nữa thôi, nửa đêm rồi nên chắc cổng thành không mở đâu, để sáng mai vào thì tốt hơn. Với lại..

Trương Phóng siết lại dây buộc, đứng lên nói tiếp:

_ 12 giờ đêm là ta phải luyện tập, lần này ta định luyện gấp đôi. Sợ vào thành rồi không tìm ra chỗ để luyện.

Lời Trương Phóng nói cũng có lý, hăn luyện tập quá bạo lực. Khi hăn luyện xong thì vùng đất xung quanh sẽ biến dạng, sợ là ngọn đồi cũng bị đánh thành hố, mặt nền của các diễn võ trường cấp thấp chắc không chịu nổi quá một bài quyền của Trương Phóng.

_ Có thể cho ta mượn thiết côn của người được không, xem một chút thôi, không làm trễ giờ tập luyện của người đâu.

Vương Lang có chút tò mò, sức chín trâu mười hổ của Trương Phóng thì hẳn thấy rồi, nhìn hẳn bề thân cây như bề tấm là hẳn đoán được. Nếu Vương Lang dùng năng lượng tinh thần thì cũng làm được, nhưng nếu chỉ dùng sức mạnh cơ bắp thì đành chuyển qua chế độ đu cây. Cây thiết côn nhìn bình thường này có gì đặc biệt mà chịu nổi sức của của tên khổng lồ đó. Khi dò xét thì cũng không thấy nó phát ra sóng năng lượng gì.

_ Nè, nhưng người phải cẩn thận, nó rớt xuống là phải đào sâu lắm đó.

_ An tâm.

Vương Lang có chút bĩu môi, mập mập này đúng là ra đời quá ít, tầm nhìn có chút hạn hẹp, không biết người mạnh hơn hẳn trên đời nhiều bao nhiêu. Vương Lang ta dùng tay không chặt năm viên gạch thẻ chưa ngâm qua nước mắt mà vẫn còn lưu lực đó. Khúc sắt này nhằm nhò gì.

Rầm. Thiết côn vừa tới tay thì theo trớn rớt xuống luôn, lôi theo cánh tay của Vương Lang. Làm hẳn cắm đầu xuống đất. Thiết côn nhanh chóng lún sâu vào đất, sợ nếu Vương Lang buông tay chậm chút, thì hẳn mồ yên má đẹp rồi.

Trương Phóng đã có kinh nghiệm, hẳn nắm rạp xuống, thọc tay vào đường lổm. May là còn kịp, hẳn lôi thiết côn lên, quan tâm:

_ Người có sao không, là do ta vô ý, xin lỗi.

Vương Lang như gặp ma, thiết côn nặng tới mức hẳn không đoán được là bao nhiêu, máu xấu của hẳn nổi lên, cũng là cái chuyện nhảy lầu với lộn vòng.

Vương Lang phá luật của vùng sinh tồn, không phải, hẳn không phá luật. Đây coi như ngoại vi của Nha Trang thành rồi, là lãnh thổ của nhân loại. Hẳn vận dụng năng lượng tinh thần, không tin nếu sài hết mấy vòng sáng kia, mà vẫn không cầm nổi cây thiết côn này. Hẳn cương quyết giành lấy thiết côn từ tay Trương Phóng.

Hẳn cầm nổi thật, chỉ là không biết có được tính hay không.

Hai tay nắm giữa thân côn, chân Vương Lang loạn choạng, nghiêng bên này ngã bên kia, còn tệ hơn em bé tập đi. Cuối cùng không đứng nổi nữa, hẳn té ngửa. Thiết côn đè lên ngực hẳn, cùi trở hẳn lún sâu vào đất, nhúc nhích cũng không nổi, đừng nói lật qua một bên.

Từ ngữ chuyên môn, mang tính khoa học chính xác cho tình huống này của Vương Lang là "tạ đè", không phải là chơi ngu.

Trương Phóng ngạc nhiên, đứng nhìn sững Vương Lang, Trương khổng lồ biết cây thiết côn này nặng bao nhiêu. Có lần hẳn lỡ tay đặt cây thiết côn này lên lưng con giác thú cấp ba. Lần sau gặp lại thì con giác thú đó đã thành công có bước đột phá trong việc di chuyển, trườn như rắn.

Có lần khi khổng lồ giao dịch với tiểu đội sinh tồn giả, có vị võ sư cũng cầm thử cây thiết côn này. Sau nửa tiếng đào đất mọi người đã thành công lôi được vị võ sư đó lên.

Cách duy nhất để Trương Phóng không phải kè kè cây thiết côn này bên người, là đặt nó trên một cành cây nào đó. Cành nhỏ nhất cũng được, thiết côn sẽ nằm yên đó không rơi xuống.

Cây thiết côn này xù xì, đen thui, nhìn thô thiển, giống cành cây bị tuốt lá. Không thẳng hoàn toàn mà có vài đoạn hơi cong, dảnh. Nhưng Trương Phóng không nhen hà, hẳn thích dùng cây thiết côn này, hẳn đặt tên cho nó là Tiểu Phóng.

Cho tới nay chỉ có Tiểu Phóng côn là ở lâu dài được với hãn. Những cây côn khác, dù là đồ tốt của gia tộc, chỉ qua nửa buổi luyện của hãn là thánh đòn gánh, hãn dùng côn để tập luyện, không phải để câu cá.

Vương Lang có thể chịu được sức nặng của Tiểu Phóng côn, tới bây giờ vẫn chưa buông xuống đất, thật là khỏe nha. Có khi đó là do Vương Lang mới bệnh dậy, nên mới không vững như vậy, nếu là bình thường chắc múa tiểu phóng không có vấn đề gì.

Nhỏ con mà khỏe tới vậy, chắc phải luyện tập rất nhiều, nhớ lúc mới gặp là Vương Lang bay từ trên trời đâm xuống đất, đó là cách luyện thể mới sao. Ngưỡng mộ, mình phải cố gắng thêm mới được.

Trương Phóng ngạc nhiên, Vương Lang cũng ngạc nhiên, nhiều tới mức đau đầu.

Hãn đã vận dụng năng lượng nhiều hết mức có thể, dùng bao bọc cường hóa cơ bắp, hay tác động thẳng vào thiết côn luôn, giống như cách hay dùng để cách không khiến vật.

Cơ thể sau khi dùng năng lượng tinh thần để cường hóa, sẽ lấy cơ bắp làm phụ, nhiệm vụ như vật dẫn cho năng lượng tinh thần làm việc. Sự khác biệt thuộc về chất, sức mạnh tăng thêm phải dùng con số vài chục lần để tính. Vương Lang tuy mới hơn 14 tuổi, nhưng hãn là con nhà lao động, từ nhỏ đã cáng đáng nhiều việc, coi như sức cơ bắp của hãn là 80 kg, qua năng lượng cường hóa trung bình 15 lần, sẽ là 1200 kg.

Sau đó là vận dụng bằng năng lượng tinh thần riêng biệt, cách không nâng lên. Vương Lang chưa luyện tập cách sử dụng năng lượng trong thực tế nhiều lắm. Nhưng lúc khai mở vòng sáng xanh hãn đã có những kinh nghiệm nhớ đời, coi như nếu cố gắng hãn có thể di động được một vật nặng gấp 6 lần mình. Sẽ là hơn kém 400 kg. Sau đó cộng cả hai lại.

Thứ côn gì mà nặng hơn 1600 kg. Mà con số đó đã trừ hao hết mức rồi, sức lực thật mà hãn đang dùng phải hơn 3000 kg. Đủ để nâng cái phi thuyền cỡ nhỏ rồi, vậy mà không ăn thua với khúc sắt này. Nếu không có vòng bảo vệ, sợ Vương Lang bị bẹp dí rồi.

Tên mập này vậy mà cầm nó múa như không, may mà mình chưa thử đối luyện với hãn, sơ hở mà dính một đòn sợ Mỹ Mỹ cũng phải bó tay.

Vương Lang phải dùng ánh mắt mới để nhìn Trương Phóng, rõ ràng hãn chỉ là một người bình thường, nhưng nếu thật sự so đấu, Vương Lang thật thiếu lòng tin sẽ chiến thắng. Sợ đòn mạnh nhất của Vương Lang, cũng không qua nổi lớp da dày của hãn, mật độ tế bào phải phát triển đến mức nào mới có thể chứa đựng được sức mạnh lớn như thế.

Một lúc sau, Vương Lang ngồi xếp bằng nhìn Trương Phóng luyện tập, vẫn là những chiêu thức lúc trước, chỉ có số lần tập tăng lên gấp đôi. Trương Phóng vẫn miệt mài như thế, cứ như mỗi cử động là nhịp tim của hãn, phát ra tự nhiên miệt mài, quan trọng như sự sống của hãn.

Khác với Trương Phóng, Vương Lang không muốn chờ đến sáng để vào thành, càng không muốn chỉ ngồi không mà nhìn Trương Phóng luyện tập. Sự cần mẫn của Trương Phóng khiến hãn cảm thấy xấu hổ, đối lại là hãn, sợ sẽ không kiên trì được đến như vậy, ngay từ đầu sẽ chạy đi mà tìm cách hãn nghĩ sẽ tốt hơn.

Sự nỗ lực của Vương Lang biểu hiện là sự không chấp nhận, hãn như người hết hơi tìm cách ngoi lên mặt nước, không có lựa chọn thứ hai. Khi có thể hít thở thì phải tiếp tục bơi để vào bờ, mọi thứ hãn tìm thấy, dù cọng rơm hay mảnh gỗ đều có thể dùng để cứu mạng hãn. Hãn vốn không có gì, ai lại trách người chết đói lục lọi tìm đồ ăn. Vương Lang chỉ có cách là không ngừng đi tới.

Đi tới chứ không phải là đi mù quáng, đồng ý những ngày gần đây hẳn toàn gặp sự cố bất ngờ, mà khởi đầu là con Dực Dực Long kia, nhưng Vương Lang không quên mục đích ban đầu, nhanh chóng đến Nha Trang thành là lựa chọn đúng đắn.

Trương Phóng thì khác, sự nỗ lực của hẳn lại là hình thái của sự thỏa hiệp, như người khuân vác chấp nhận ngày ngày sáng chiều khom lưng, nếu việc thay đổi là cái quá khó, nếu hẳn không có đủ động lực để mạo hiểm, vậy thì sáng mai cứ khom lưng đi, nó dễ hơn và an toàn hơn.

Đối với Trương Phóng, việc có thành công trong thử thách của gia tộc hay không, là không quan trọng. Có ai đặt hi vọng vào hẳn đâu, Trương gia đâu thiếu người có tài, đâu chỉ có ai vớ vai hẳn mà nói:" Trương Phóng, người là hi vọng của Trương gia, chúng ta tin vào người.

Họ chỉ nói:

_ Trương Phóng người quá ngu dốt, chỉ một chiêu đơn giản như thế sao lại không học được.

_ Trương Phóng, người quá mềm yếu, để kẻ thù giết hết huynh đệ của mình người mới vừa lòng sao.

_ Trương Phóng, người quá chậm chạp, có người trong hàng ngũ, làm sao chúng ta tiến lên được.

_ Trương Phóng, sư phụ biết con cố gắng, nhưng đừng hi vọng nhiều quá. Cứ tập ba bài côn này đi, sau này làm sư phụ cấp thấp như ta cũng được mà.

_ Trương Phóng, mẹ muốn con nhớ một việc, đừng bao giờ bỏ cuộc, như vậy con mãi là người của Trương gia, con của con cũng được mang họ Trương.

Nếu mọi người muốn Trương Phóng như vậy, Trương Phóng sẽ như vậy, làm vừa lòng mọi người. Trương Phóng làm điều Trương Phóng có thể, luyện tập cơ bản, và không bỏ cuộc.

Còn một việc nữa, Trương Phóng không muốn làm tổn thương người khác, dù là chiến trường không gian hay diễn võ trường. Hắn đều không muốn ở đó. Hắn muốn mãi luyện tập, mãi là người của Trương gia, mãi ở nơi bình yên này. Chuyển đi đến Nha Trang thành lần này, là mệnh lệnh phát ra chung, nếu đã biết rồi hắn không không thể không đi.

Đừng nói ai đúng ai sai. Lấy cái kết là chết thì đúng sai đều vô nghĩa. Hãy coi đó là tùy tâm. Chẳng phải ta đều muốn vậy sao.

Vương Lang tạm biệt Trương Phóng, hắn muốn đi trước vào Nha Trang thành. Tìm Mỹ Mỹ, gặp hai tiểu đệ, mua công tinh thần (zone s) mới, liên lạc về với mẹ, cuộc hẹn với chấp pháp giả, giải quyết 400 triệu tinh thần tệ, nhập học tại học viện Lý gia..

Người ta nói nếu con cá mập ngừng bơi nó sẽ chết, nói xạo đó đừng tin, nó chìm trước đã, sống chết tính sau. Xuất phát của Vương Lang là con số 0, là không thể chìm xuống, hay chìm xuống cũng không sao.

Nói về Nha Trang thành.

Nghe nói Đường Tăng phải cúng cái tô vàng mới lấy được chân kinh. Sau này vì cái tô đó mạ vàng nên kinh thư cũng là vàng mã. Câu chuyện này rút ra cho chúng ta hai bài học.

Hoặc động kinh doanh vàng và vàng giả đã có mặt tại tây trúc, thị trường rất không ổn định.

Nếu bạn là đồ giả đừng nên đứng một mình, rất dễ bị phát hiện. Tìm một nhóm mà trà trộn vào, bạn sẽ thành đồ thật có chất lượng kém.

Coi Nha Trang thành chính là Tây Trúc, vậy thì đội trưởng An Tất, hay còn được gọi là Ân Tất, là đội trưởng đội vệ thành bảo vệ cổng thành phía nam, chính là bản kết hợp tối ưu của A Nan và Ca Diếp.

Người dân sống ở Nha Trang thành hay nói, ăn mày đi qua cổng thành nam, cái tô mè cũng không còn, là có lý do riêng của nó.

Bonus: Nhật ký viết dùm em gái.

Năm 2 tuổi: Nó là một đồng phiền phức, tiếng la khóc luôn xuất hiện xung quanh nó. Đồ chơi của nó vung vãi khắp nơi. Mọi người phải kiếm người giúp việc mới liên tục. Cuối cùng, tôi trở thành vú em của nó. Đó là ác mộng của tôi, vậy tôi sẽ thành ác mộng của nó. Tôi nhốt nó tại nơi của riêng tôi. Ở đó, nó lại ngủ rất ngon. Khi ngủ, nhìn nó thật xinh đẹp.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 89: Chào Mừng Đến Cổng Nam

Vệ trưởng An Tất năm nay hơn 70 tuổi, theo luật thì chiến sĩ khi qua 65 tuổi sẽ được phép giải giáp về quê an hưởng, được lương hưu và đãi ngộ đầy đủ. Nói sống tới cuối đời mà không tổn đồng nào cũng không sai, liên minh chưa bao giờ yếu kém trong việc tri ân các chiến sĩ.

Việc còn tại ngũ của vệ trưởng dù ít gặp, nhưng không tính là sai luật, chỉ cần khi kiểm tra sức khỏe các chỉ số đạt chuẩn là được. Trước đây vệ trưởng An Tất đã từng tham gia chiến đấu ngoài chiến trường không gian, tức ông đã từng là thể hệ tinh anh của nhân loại. Có sự cường hóa của năng lượng tinh thần, sức khỏe và tuổi thọ của lớp tinh anh luôn tốt hơn người bình thường.

Năm 50 tuổi ông nhậm chức ủy viên ở Nha Trang thành, nghe nói là được mời về. Con đường quan quyền của An Tất tiến rất đều theo hướng đi xuống.

Ủy viên, phó ủy viên, trưởng ngành, phó ngành, trưởng ban, phó ban, trưởng phòng, phó phòng... Tới chức vệ trưởng bảo vệ cổng thành thì dừng lại tính ra đã hơn chục năm.

Lúc đầu An Tất là chuyện cười của mọi người trong Nha Trang thành, chủ yếu là An Tất biết điều, biết lượng sức mình. Lính lác đi đánh nhau sao làm được việc quản lý, đi ra gác cổng là đúng rồi, chính là liệu cơm mà gắp mắm không sai.

Cho tới khi bà mỗi già chuyên kiểm soát cho gái lỡ thì, hội trưởng hội nhiều chuyện của Nha Trang thành, có việc đi qua cổng phía nam, bị tịch

thu hai sấp vải đỏ, lý do là hàng không rõ nguồn gốc xuất xứ, thì mọi người mới vỡ lẽ, là An Tất gặp mắt chấm bào ngư để ăn cơm.

Chiêu lấy thoái làm tiến này quá cao, ông Lượng thích cầm quạt đánh đàn kia có xách dép cũng rượt không lại. Cái này phải nói về hệ thống chính quyền của liên minh.

Liên minh là tổ hợp của tất cả thành thị có nhân loại sinh sống. Nhiệm vụ là bảo vệ và giữ an ninh cho hành tinh. Tất cả mọi người đều phải tuân theo hiến pháp của liên minh.

Trừ điều đó ra, mỗi thành thị có thể xem như một quốc gia dân chủ. Tự vận hành luật pháp và hệ thống của mình. Chỉ cần đừng vi phạm đến qui định của liên minh.

Nói như vậy, cơ quan lập pháp, kinh tế, chính trị, giáo dục, văn hóa... của các thành thị đều có thể tồn tại độc lập, dưới sự điều hành của hội đồng mà cư dân thành thị lập ra, đại diện thường là thành chủ.

Nhưng cơ quan hành pháp thì không, quân đội là thuộc về liên minh, có mối quan hệ song song hợp tác với thành thị. Như vậy mới bảo đảm an toàn và ổn định của liên minh, tránh được các yếu tố tiêu cực như bạo loạn, ly khai, chiếm quyền...

Quan chức vi phạm hay khen thưởng, thuộc thành thị giải quyết. Nhưng muốn sử lý sĩ quan quân đội, dù là cấp thấp, phải có quân lệnh, mà bên phát ra là liên minh.

Ông bán gà chợ đông bị tịch thu hai thúng trứng vịt, tội quả trứng bị lộn.

Tay nhà đòn bị tịch thu sáu cái hòm, tội phân biệt đối xử, không có cái nào vừa với vệ trưởng An Phát.

Tiêu cục Tiêu Thất phải nộp phí mỗi người 3 tiểu kim thạch, nếu không sẽ tịch thu vũ khí.

Tháng trước có đoàn khách du lịch bị kiểm tra hành lý, quần giấy mà đi vô, hành lý bị vệ trưởng An Phát đem về nhà tiêu hủy, sợ lây nhiễm dịch bệnh.

Đoàn làm phim ra ngoài quay ngoại cảnh, vệ trưởng tịch thu thiết bị, tạm giam đạo diễn, tội tuyên truyền văn hóa phẩm đồi trụy.

Con nít cầm kẹo dừng tới gần cổng nam, vệ trưởng thích ăn đồ ngọt.

Rắn có bò qua cũng phải lột da để lại. Thà nhảm còn hơn bỏ sót. Không quan trọng ít nhiều, luật pháp là phải nghiêm minh, mọi người đều bị bào như nhau.

Thành thị cấp 1 thường có bốn cổng thành. Hai cổng đặt đối diện nhau để cho việc lưu thông đường bộ, nội và ngoại thành. Qua lại chủ yếu là người bình thường và các sinh tồn giả

Hai cổng đặt trên không, là hai cổng chính. Phương tiện lưu thông chủ yếu là phi cơ, một cổng khách chủ yếu là tầng lớp tinh anh, sử dụng phi thuyền cá nhân. Một cổng là các phi thuyền dân dụng, chở được đông hành khách và hàng hóa.

Hệ thống phi thuyền dân dụng nằm dưới sự kiểm soát của liên minh, có lộ trình và lịch trình cố định. Muốn di chuyển tuyến đường mới thì phải nhờ hệ thống vận chuyển tư nhân, mà đứng sau là các đại gia tộc. Chịu mức lệ phí trung bình cao hơn.

Những năm gần đây, có một lựa chọn khác cho các tiểu thương, thành thị cấp thấp. Đó là nhờ đội hộ tống của hiệp hội sinh tồn giả, băng qua các lộ trình có mức nguy hiểm thấp của vùng sinh tồn. Gọi là con đường khí vận.

Mặc dù có thể gặp nguy hiểm và biến cố ngoài ý muốn, cũng như mất nhiều thời gian, nhưng phương án trên được rất nhiều người lựa chọn và đang tăng lên không ngừng, lý do là vì lợi ích.

Khi di chuyển khối lượng hàng hóa lớn, chi phí của con đường khí vận sẽ thấp hơn hệ thống phi thuyền. Đi bằng chân sẽ tốn cơm, đi bằng phi thuyền sẽ tốn thanh năng lượng, thứ hao tổn người bình thường khó gánh.

Lộ trình của con đường khí vận có thể thay đổi tùy ý, đôi lúc có thể đến được những khu vực có người sống, nhưng bị cô lập do không có điểm đáp trong hệ thống phi thuyền. Việc thu mua " đặc sản " từ những nơi cô lập, là món hời lớn của thương gia.

Song song với việc giao thương, con đường khí vận cũng là tuyến du lịch sinh thái nổi tiếng. Lượng người sẵn sàng trả nhiều tiền để được đi chung với thương đoàn không ngừng tăng. Là khoảng thu đáng kể. Có những tổ đội sinh tồn giả chuyên đảm nhận việc hướng dẫn viên này. Hiệp hội mặc định đó là nhiệm vụ cấp thấp. Khi bắt đầu hành trình, các thương đoàn luôn sắp xếp những toa xe trống, gọi là "toa thời vận ", dùng để chứa những vật phẩm lượm lặt được trên lộ trình. Vùng sinh tồn là một kho vàng, dù là cành cây cọng cỏ bình thường, nhưng nếu sắp đặt khéo léo, có thể bán như quà lưu niệm.

Tinh thú khi tấn công thường chỉ ăn thịt người, hàng hóa thì bỏ lại. Khiến hành trình lượm bảo của các thương đoàn đi sau càng thêm phong phú.

...

....

Cổng nằm dưới mặt đất, ví như cổng nam mà vệ trưởng An Tất đảm nhiệm, được coi như là cổng phụ nhưng béo bở còn hơn cổng chính, nơi đã mặc định là của liên minh và gia tộc.

Hành động thân tình xem đồ người như đồ mình của vệ trưởng An Tất, đã tạo ra hình ảnh thực tế đầu voi đuôi chuột, khi nhìn từ trên xuống của Nha Trang thành.

Cổng phía bắc người ngựa, hàng hóa ra vô nườm nượp, cổng thành khoét rộng gấp đôi cũng không đáp ứng đủ lưu lượng, chỉ tính số chợ và khu giao dịch tạm thời cũng đã hơn vài chục, là nơi đèn thắp ban ngày, mắt trời mọc ban đêm của Nha Trang thành. Có tới ba chi quân đội của liên minh được phân tại đây, chia ca để bảo đảm an ninh.

Cổng phía nam là một nơi hữu tình, cỏ mọc cao hơn đầu, mái ngói rêu phong, vũng nước đọng nhiều năm nay cá đã bơi thành đàn, là một nơi tốt để người tới an dưỡng.

Từ mười mấy năm nay, tiếng lành của ngài vệ trưởng An Tất đã vang xa trong giới thương buôn cũng như sinh tồn giả. Có việc phải vào Nha Trang thành, thà chậm vài ngày vòng qua cửa bắc chứ đừng dại dột vào cổng nam. Đứng gần cũng không được, ngài vệ trưởng nổi tiếng nhất là dùng dây thừng bắt cá, tròng đầu người kéo vào cũng không khó lắm.

Lượng người lưu thông giảm cũng dẫn đến nhiều hệ lụy.

Quân lính đóng quân ngày một cắt giảm, từ một chi quân đội đạt chuẩn 2000 người nay chỉ còn hơn chục người, cuối tháng này sẽ tiếp tục cắt giảm, không thể để số quân lính bảo vệ còn đông hơn số người đi qua được. Mỗi binh sĩ ra đi là một cuộc chia tay đầm nước mắt, không ai muốn xa rời cấp trên "tốt bụng" như thế. Dù vậy nhưng người đi rồi thì đừng quay lại, ngài vệ trưởng nghĩa bất dung tình không phân biệt thân sơ đây, vẫn tịch thu như thường.

Quý tinh không quý đa, người ít thì việc kiểm tra càng cẩn thận, không chút lơ là. Mỗi người qua cổng xem như được tắm rửa sạch sẽ, đất trong móng tay cũng phải cạy ra. Vậy mới biết tình hình hàng hóa không rõ xuất

xứ mới tràn lan như vậy. Vật tổ tiên người truyền xuống cũng có thể là hàng giả, phải giữ lại để kiểm tra.

Quân lính còn đóng lại phải nói là vô cùng tinh anh, thủ đoạn tra xét chuyên nghiệp không đâu hơn được. Vác bao gạo có đóng dấu chất lượng đi qua cũng phải bị kiểm tra từng hạt, lẫn một hạt sạn cũng coi như có dấu hiệu gian thương, phải phạt. Đội ngũ kiểm tra có riêng một bao sạn cho những tình huống như vậy.

Đội quân lính đó được xem như những viên ngọc sáng của quân đội. Viên tròn nhất là ngài vệ trưởng, phải thiết kế riêng ghế bố để nằm, khung phải bằng kim loại, khó loại gỗ nào chịu được sức nặng của ngài. Các đội viên khác cũng vậy, quân phục mặc không vừa thì tháo ra từng miếng, dính lại là được rồi.

Việc sảy ra ở cổng nam đã tồn tại gần hai mươi năm, là một trong ba truyền kỳ ở Nha Trang thành, được viết trong sách hướng dẫn du lịch. Bản thân vệ trưởng chính là người khai sinh huyền thoại đó, chính ngài cũng phải chịu rất nhiều áp lực, phải cố gắng nghiêm minh hơn cho hợp với truyền kỳ.

Vệ trưởng An Tất theo lời của mọi người là hoành hành không cố kị, ăn không có giới hạn trên dưới, già trẻ, chức vụ, thậm chí từng có chiến sĩ chuẩn hoàng kim phải ngậm ngùi mà đóng phạt cho vũ khí không rõ xuất xứ của mình.

Việc đó là chuyện lạ, lạ nhất khi diễn ra ở Nha Trang thành, một thành thị đang đi lên từng ngày.

Cho tới nay lượng đơn khiếu nại vệ trưởng An Tất gửi tới quân đội và tổng thành có thể dùng đơn vị tạ để tính. Tâm thư, huyết thư, khẩn thư, tuyệt vọng thư có đủ cả. Đáp lại luôn là câu, đang trong quá trình xác minh và tìm cách giải quyết. Mòn mỏi đợi xác minh một lần là gần hai chục năm, lá đơn năm xưa giờ đã phai màu.

Mọi người đều có ý kiến, dân thường, người tinh anh, cơ quan hành chính... Nhưng có hai người quan trọng tới nay vẫn không đả động gì. Đó là ngài thành chủ và chủ tịch hội đồng của Nha Trang thành. Mọi người không biết vì sao.

Tổ chức người tròn đứng gác ở cổng nam Nha Trang thành luôn cần mẫn làm việc. Ngày đêm không nghỉ, tròn mỗi một tròn thêm.

Tuy nhiên, ngài vệ trưởng cũng có đặt ra ngoại lệ không cần kiểm tra, gọi là qui tắc ba không. Người biết việc đó ai cũng lắc đầu. Chính là vẽ chuột thêm đuôi, người thỏa mãn qui tắc đó thì cần gì đi qua cổng nam.

Gần đây Nha Trang thành tổ chức thành hội, mọi nơi mọi người đều vui như tết, riêng cổng nam thì vẫn tiêu điều như xưa. Ban tổ chức cần trọng, sắp đặt nhóm hướng dẫn vòng ngoài, chỉ đường cho khách vãng lai hướng đi tới cổng bắc, giúp họ khỏi bị " chém" trước khi vào thành. Còn vào được rồi thì tính sau, lực lượng mài dao đã sẵn sàng.

Vương Lang đã phục hồi rất tốt, vì không còn thuộc địa phận vùng sinh tồn nên hẳn thoải mái phi hành. Trên đường hẳn cũng thấy vài việc lạ, nhưng chim thú có màu xanh lá, hay những đoàn người di chuyển ngang hướng với mình.

Dù sao Nha Trang thành cũng đã trong tầm mắt, hẳn thích chọn đường thẳng hơn, trước mặt hẳn là dòng chữ " Chào mừng đến Nha Trang thành, cổng phía nam".

Bonus: Nhật ký viết dùm em gái

Năm 3 tuổi: Nó chậm nói, lại không thích tập đi. Tôi coi là nó lười biếng. Nó hay biến mất vào ban đêm. Tôi không thích điều đó, mr Bay Đêm cũng không thích điều đó. Trước khi ngủ, tôi cột nó lại, buộc vào người tôi. Có lần thức giấc, tôi thấy cái ngai của mình. Tôi không thích nó, nhưng con bé thì có.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương
www.dtv-ebook.com

Chương 90: Ngài Vệ Trưởng An Tất

_ Vệ trưởng, vệ trưởng, dậy dậy. Có dê, không phải, có khách nhập thành.

Nghe vệ binh nhiệt tình thông báo, vệ trưởng An Tất mở mắt, chùi vệt nước dãi trên mép:

_ Quân pháp nghiêm minh, kiểm tra cho kỹ vào, tiên sư bọn hưởng dẫn, hại ta sáng giờ mới có mối, làm kỹ vào.

Vương Lang, hiện đang bị vây bởi hơn chục cục thịt, là vòng tra xét nổi tiếng của công nam, có tên trảng thịt hạt châu. Một người cũng vây, nhiều người thì sếp hàng chờ tới lượt. Nổi tiếng là trăm trận trăm thắng, không bao giờ thất thủ. Làm gì có người tay không đi vào thành thị cấp 1, không có hành trang thì cũng phải có vật bảo mệnh chứ. Ta tuyệt không chê ít.

Đây là vòng an ninh vòng ngoài của thành thị cấp một sao, thật không tầm thường. Vương Lang như nhà quê lên tỉnh, cái gì cũng mới, ai nói gì cũng nghe. Nhớ ở Lan Đông thành của hãn, làm gì đủ kinh phí xây tường thành, đội vệ quân chỉ có hư danh. Thu nhập không đủ sống, phải vào hầm mỏ kiếm thêm, ba năm mới mặc quân phục một lần.

_ Vệ trưởng, gặp trúng quý nghèo rồi, trên dưới chỉ có một bộ đồ. Lại không có người quen ở Nha Trang thành, bắt giam cũng không đòi tiền chuộc được.

_ Hử, đen đui vậy à. Để ta xem thử.

Ngài vệ trưởng đang nằm trên ghế, lắc người một cái, động tác bật dứt khoát, đứng thẳng dậy. Mặt đất chấn động thấy rõ, rung thêm một chút, cái bảng chào mừng kia thật sẽ rớt xuống.

Tâm mắt Vương Lang lại được mở rộng, đúng là đi một ngày đường học một sàng khôn, lần đầu tiên hẳn thấy một người mập đến vậy. Bỏ lên cân chắc chắn hơn tên khổng lồ Trương Phóng, nhưng cao chỉ hơn nửa, cơ thể mất cân đối trầm trọng, nếu phải phác họa sẽ vô cùng đơn giản, là một chuỗi các hình tròn xếp gần nhau.

Nhìn ngài vệ trưởng Vương Lang thấy thân thiết lạ kì, hao hao có bóng dáng Mỹ Mỹ đầu đây. Dù không cùng loài, nhưng nếu đặt cạnh nhau, thật giống như cha con.

Ngài vệ trưởng ngẩng đầu lên, nhìn Vương Lang từ trên xuống dưới. Vận dụng cả năng lượng tinh thần để kiểm tra.

Hử, ra là võ sĩ, năng lực cũng khá, năng lượng dao động cũng tạm tạm. Vậy mà cũng dám lưu lạc trong vùng sinh tồn, tuổi trẻ bây giờ thật không biết sống chết. Không biết quý trọng mạng sống, vậy để ta,.. đi. Có bảo. Ngài vệ trưởng vung tay, có thứ gì đó bay ra khỏi người Vương Lang, nằm gọn trong lòng bàn tay ngài.

Hành động này làm tất cả mọi người đều ngạc nhiên, đội tròn hạt còn thêm chút xấu hổ, theo vệ trưởng kiểm ăn lâu vậy rồi, vậy mà chút việc này cũng làm không tốt, phải để ngài ra tay, bản thân thật vô dụng mà, tự hứa từ giờ phải lột sạch, cạo luôn lớp da, nếu thật không thấy gì mới phiền ngài ra tay.

Vương Lang lúc này vẫn đang nhìn chăm chăm vào ngài vệ trưởng, chủ yếu là đang sắp xếp lại trí tưởng tượng của mình. Lúc ngài vệ trưởng tới gần, dùng năng lượng tinh thần tra xét hẳn. Hẳn vẫn yên tâm vì sự chuẩn bị của mình.

Người đến từ vùng sinh tồn, hoặc là người bình thường, hoặc là sinh tồn giả. Vương Lang chọn thân phận thứ hai.

Việc nhờ Mỹ Mỹ che dấu vùng chứa là điều hẳn yên tâm nhất. Đến các dạ khách hay ngài chấp pháp giả còn không nhận ra, thậm chí chính hẳn còn không tự cảm thấy được. Hẳn tin bí mật về vùng chứa của mình là an toàn.

Còn về việc dao động năng lượng xung quanh người tinh anh lớn hơn người bình thường, lấy thân phận võ sĩ là hợp nhất. Võ sĩ bước đầu cảm ngộ đã có thể ảnh hưởng đến năng lượng xung quanh. Vương Lang chỉ cần hạn chế năng lượng tinh thần của mình tới mức thấp nhất là được.

Tưởng là chỉ bị kiểm tra bình thường, cho tới khi ngài vệ trưởng An Tất vung tay lên thì hẳn thật trở tay không kịp.

Thứ bị lấy đi là vật vô cùng quan trọng đối với Vương Lang. Lúc đầu thì hẳn đeo ở cổ, về sau để an toàn hơn, hẳn dùng đai lưng quấn lại, đeo ngang hông. Lâu nay Vương Lang cũng không sẫm soi nó nhiều. Chỉ mang theo như một thói quen mới.

Vương Lang cũng nhận ra một điều, sau rất nhiều việc sảy ra với hẳn, đặc biệt là mấy vụ va chạm cùng lần hành xác bằng phong nguyên tố, vật này vậy mà không sút mẻ gì. Bỏ qua giá trị tinh thần, chỉ tính riêng phẩm chất cấu tạo, vật này thật không tầm thường, nếu bán chắc chắn sẽ được giá cao.

Vệ trưởng An Tất, nghiên cứu miếng ngọc bội trong tay. Theo ánh mắt nhà nghề của ông, miếng ngọc bội này tuyệt đối là đồ tốt. Không phải là thiết bị tinh thần cơ giới, lại lập lòe phát ra năng lượng, ừm..., vậy chính là tinh thạch điêu khắc mà thành.

Tinh thạch là một dạng của đá nguyên liệu, nhưng có độ hiếm và biên độ dao động giá cả cao hơn. Lý do là vì tinh thạch là tổ hợp nhiều loại năng

lượng cô đọng lại, muốn sử dụng phải qua quá trình thanh lọc.

Nói giá trị thấp là vì việc thanh lọc các loại năng lượng thành riêng biệt để có thể sử dụng là việc phức tạp, tốn nhiều công như vậy thà dùng các loại đá nguyên liệu bình thường, mắc hơn một chút nhưng hiệu quả.

Tinh thạch như vậy thường được dùng để làm trang sức, năng lượng hỗn hợp làm nó có màu sắc đa dạng, rất được ưa chuộng, độ cứng và bền cũng rất tốt, có thể làm vật truyền đời.

Nói giá trị cao là vì đôi lúc, một số tinh hạch sẽ có thể tồn tại các dạng năng lượng cô đọng quý hiếm lẫn bên trong. Không thể tìm thấy ở bên ngoài, hay dưới dạng đá nguyên liệu bình thường. Các loại năng lượng này thường là loại đặc thù hiếm gặp, trước đây đã từng có một viên tinh thạch có lẫn năng lượng đặc thù hệ huyền thoại được đem ra đấu giá, con số đạt được khiến người khác phải rùng mình.

Việc đó rất hiếm, An Tất không nghĩ mình gặp may như vậy. Với lại nếu thật muốn tra ra năng lượng quý hiếm gì, phải cần nhiều thiết bị cũng người có chuyên môn. Tay ngang thì đừng hòng.

Điều ông dò xét là cấu trúc tạo hình của miếng ngọc bội, xem có giống kí hiệu của gia tộc nào không. Nếu là có, vậy tên nhóc này nói dối, đừng trách ông bắt lại rồi gửi thư đòi tiền chuộc, nhằm, phạt.

Hi vọng của An Tất đã không thành, miếng ngọc bội này trong suốt, nếu là năng lượng cô đọng chắc cũng không phải loại hiếm gì. Trừ điều khắc có phần tinh xảo, bên trên chỉ có một chữ Vương, đâu có gia tộc nào có họ Vương, to nhỏ đều không có. Thôi kệ, An Tất thở dài, đem về cho mấy đứa nhỏ làm đồ chơi.

_ Miếng ngọc bội này có vấn đề, ta nghi đó là tang chứng. Cần giữ lại để tra xét thêm.

Vương Lang đang há mồm, nghe vậy thì ngậm lại luôn, mặt mếu giống như khóc, đừng nói có quý hay không. Đồ của mình bị người khác giữ lại, hẳn thật không quen, mà cũng không muốn quen, cảm giác này là đau tới tâm can đó.

Cũng nói về lý do Vương Lang há mồm, lúc ngài vệ trưởng ra tay, Vương Lang bằng mắt thường có thể thấy được động tác, nhưng dùng năng lượng dò xét thì không. Đây không phải là ngài ấy không dùng tới năng lượng, mà là sử dụng quá mức thành thạo, không một chút dư thừa, phát tiết ra ngoài.

Đó là vấn đề về hiệu xuất, giống như so sánh mỹ nữ múa gươm với thích khách nhất kích, hiệu quả khác nhau không cùng thang để so sánh, Vương Lang có thể làm được nhưng không thể làm đẹp như vậy.

Hẳn là người mới, nếu đã biết danh tiếng vang xa của ngài vệ trưởng sẽ không ngạc nhiên như vậy, người có nhét vào lỗ nào cũng bị ngài ấy moi ra.

Thật trở tay không kịp, biết thế tìm cách nhét nó vào vòng sáng xanh dương là được rồi, cũng tại cái vòng cứng đầu đó, đến bây giờ cũng không chịu nghe Vương Lang sai bảo, nghĩ nhiều một chút, nếu thật dùng nó làm kho chứa được, với tính cách của hẳn sợ nhét cả Nha Trang thành vào, cũng không thấy đủ.

Vương Lang bộc lộ bản lĩnh của mình, một chút chuyện nhỏ này mà không đối phó được, thật uổng cho La Thần gọi hẳn một tiếng đại ca, chiêu thức ngày xưa tiểu đệ dùng, đại ca sài lại phải càng tinh xảo hơn:

_ Ngài thương tình, cái này không quý giá gì nhưng cũng là di vật của tổ tiên truyền xuống, dặn con cháu có thể nào cũng không được làm mất, để nhớ tới danh họ mà cố gắng làm người.

_ Hử, quan trọng thế à. Nhưng luật pháp nghiêm minh, ta có muốn cũng lực bất tòng tâm thôi. Haizzz.

Vừa nói ngài vệ trưởng vừa làm một động tác kì lạ, ánh mắt lơ đãng, cánh tay hơi đưa lên, ngón cái với ngón trỏ chà chà vào nhau, ba ngón kia hơi chụm lại, giống như đang thiếu cái gì đó để đếm.

Còn vòng tràng thịt hạt châu kia thì biểu hiện có chút đợi chờ, có người còn nháy mắt với Vương Lang, ám chỉ rõ hơn cho động tác kì lạ của ngài vệ trưởng.

Vương Lang biết mình gặp cao thủ rồi, giữ mình trong sạch thế hèn chi bao nhiêu điều tốt phát hết ra ngoài, thật phải hao chút huyết sao, nhưng quả thật Vương Lang không mang theo cái gì, chỉ còn bộ đồ lá cây này, không lẽ phải cởi ra, để họ lấy làm giẻ lau, chứ mặc vừa là không thể rồi.

Ngọc bội thì không thể mất được, bây giờ còn trong tầm mắt thì phải cố lấy lại, quay lưng đi là li biệt, chuyện phi tang tẩu tán này Vương Lang rành hơn ai hết.

_ Ngài thông cảm, khó khăn lắm mới bình yên đi được tới đây, từ trên xuống dưới thật không còn gì nữa.

Giọng nói như muốn khóc, Vương Lang lúc này thật quá tội nghiệp, nghĩ thử xem, một thiếu niên giữa đêm khuya bị vây bởi hàng rào thịt như vậy, thật quá đáng thương.

Ngài vệ trưởng cũng đáng thương không kém. Lúc này đã qua ngày mới, tiểu tử kia xem như mở hàng, kiếm được một chút thế này chính là thất thu. Lát nữa lại phải tốn giấy để đốt thông long. Kém càng thêm kém.

Mà tên nhóc này cũng thật là, có đi đâu cũng phải xin phép phụ huynh, rồi xin thêm tiền lộ phí. Như vậy ta khỏi phải khó xử. Tuổi trẻ thật là không biết lo xa.

Đồ cầm tới tay chưa bao giờ vệ trưởng An Tất tính tới chuyện trả lại, đặc biệt là trả không, lương tâm ông không cho phép. Mà vấn đề không phải là trả hay không, mà là kiếm thêm bằng cách nào đây, huynh đệ đang nhìn vào ta, thật không thể họ thất vọng được. Nhốt lại mà không có tiền chuộc khác nào bao cơm nước miễn phí, thật khó nghĩ a.

Bỗng ngài nhìn thấy ánh mắt của binh vệ thuộc hạ, chính là người vừa nháy mắt với Vương Lang. Thuộc hạ thân tín của ngài, đã theo ngài kiếm ăn nhiều năm. Cái ánh mắt này, là nhắc nhở, là kiếm lợi, là hại người.. là,.. Hiều rồi, sém quên là tên nhóc này vẫn còn có cái khác để lấy, có còn hơn không:

_ Muốn lấy lại ngọc bội, phải chứng minh là nó không phải tan vật. Làm cách nào đây, ta thật muốn tin người a.

_ Không phải thật mà, đó là đồ tổ tiên để lại đó, xin vệ trưởng suy xét.

Vương Lang có chút hi vọng, còn vệ trưởng An Tất thì nhúu mày suy nghĩ, tiếc là da mặt hơi căng nếu không hiệu quả từ cái nhúu mày của ông sẽ đáng tin hơn:

_ Vậy phải chứng minh người là người lương thiện, mà có lương thiện hay không thì nói cũng vô ích. Phải dùng hành động thực tế mà chứng minh. Người có hiểu ta nói gì không. Hử.

_ Hiều, nhưng chưa hiểu lắm, ngài nói rõ hơn chút đi.

Vương Lang có dự cảm không tốt, cảm giác này đã gặp ở đâu đó rồi, nhát đầu tiên xoa, nhát thứ hai cắn, thật quen. Giống như giao hàng mà chỉ nhận được nửa tiền.

_ Người lương thiện là phải lao động chân chính. Ta cho người một cơ hội như vậy, việc đó không chỉ " minh oan" cho ngọc bội này, mà người

còn được bao ăn ở, an tâm chỉ là chút việc nhỏ, tay chân nhanh nhẹn thì chưa tới nửa ngày sẽ xong.

Vệ trưởng nhip nhip chân nói tiếp, thật khổ cho mặt đất dưới chân ông:

_ Thế nào, hay là người không có người quen, không có tiền bạc, định vào thành để manh động. Còn lao động chân chính không hợp với người.

Rồi, bắt đầu cắn rồi. Cho dù nhát căn này có sâu hay không, thì Vương Lang cũng phải chịu, con tin đang nằm trong tay người ta, gật đầu trước rồi tính sau:

_ Lao động, đương nhiên phải lao động, lao động là vinh quang, muốn còn không được, ngài vệ trưởng đúng là người tốt, làm việc có tình có lý, gặp được ngài chính là may mắn của Vương Lang đó.

Đám vệ binh gật đầu như thật, ngài vệ trưởng cũng hài lòng, đầu năm nay không kiếm ra nhiều thiếu niên thông minh như thế đâu.

Việc kế tiếp cũng đơn giản, ngọc bội ngài vệ trưởng An Tất tạm giữ, Vương Lang được một vệ binh dắt đến tư gia của ngài vệ trưởng. Công việc cũng đơn giản, đó là làm cu ly đơn thuần.

Bonus ; Nhật ký viết dùm em gái

Năm 4 tuổi: Con bé thích nghe chuyện cổ tích. Nó hay bắt tôi kể trước lúc đi ngủ. Tôi không thích chuyện cổ tích, tôi biết đó đều là dối trá, giống như cách họ kể về tôi. Nhưng con bé thì không, nó tin là thật, giống mấy đứa con nít ngu ngốc khác. Nó ghét nhân vật phản diện. Tới một ngày nó gặp một nhân vật như vậy, là người quen của gia đình tôi. Từ lúc đó tôi đổi nội dung của các câu chuyện. Thế mà con bé cũng tin. Thật ngốc.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 91: Những Ngày Ở Nha Trang Thành (1)

Aurora năm nay 17 tuổi trước đây nàng là em út trong nhà, trên nàng còn có hơn hai mươi người chị. Theo thời gian các chị của nàng đều lần lượt đi lấy chồng, hoặc có cuộc sống riêng, những người còn ở lại Nha Trang thành thì đa phần chọn khu vực phía bắc hoặc trung tâm để lưu lại, đó là lựa chọn chung của rất nhiều người.

Bây giờ Aurora lại có thêm nhiều em gái khác sống chung nhà, tính luôn nàng là tám người. Đứa nhỏ nhất mới ba tuổi, cứ vậy tính dần lên. Gia qui của gia đình là lớn nuôi nhỏ, nhỏ nuôi nhỏ hơn, Aurora nghiêm nhiên trở thành chị cả trong nhà, hai nách xách bảy đứa em.

Aurora theo nhận xét của mọi người, là cô gái thông minh, siêng năng, dễ thương. Còn hiền lành hay không thì chưa biết, chưa thấy người chị nào nhờ hiền lành mà quản được một bầy em cả. Sống mũi của Aurora không thẳng đứng, nó hơi cong cong dọc dừa, mỗi lần mấy đứa em bày trò thì lại hích hích lên một chút, ai quen nhìn sẽ thấy rất đáng yêu, còn đám em thì lén lút nói với nhau " coi chừng chị chệt"

Aurora thuộc lớp tinh anh, khai mở được 3 vòng sáng, nàng là học viên kí gửi của học viện cơ giới sư Chu Tước, một trong hai học viện của Nha Trang thành.

Học viên kí gửi là thân phận chung của các học viên có số vòng sáng khai mở thấp hơn 4. Vẫn được truyền dạy kiến thức bình thường, nhưng không được cấp tài nguyên miễn phí cho việc luyện tập hay thực hành. Thay vào đó phải trả tiền hoặc tham gia các hoạt động học viện đề ra, phần

thường là tài nguyên hoặc các phiếu giảm giá tài nguyên, cao nhất có thể giảm đến 70% giá trị ban đầu.

Bài thi tốt nghiệp của học viên kí gửi là bài thi chức nghiệp, nội dung được giới hạn trong một lĩnh vực nhỏ, bằng tốt nghiệp xem như giấy chứng nhận tay nghề, đạt được thì có thể chọn nơi thích để xin việc, tốt nhất là làm việc cho liên minh, ít áp lực, dãi ngộ lâu dài cũng tốt.

Phương pháp này được áp dụng ở đa số các học viện, kể cả học viện cơ giới sĩ, việc sử dụng phòng và thiết bị luyện tập cũng không thể chia đều. Người có năng lực cao hơn thì nhận được nhiều hơn, mô hình tháp tam giác là hiệu quả nhất để đào tạo ra lớp tinh anh trong tinh anh. Chỗ đứng của một học viện phụ thuộc vào họ, quý tinh không quý đa.

Những ngày gần đây là thời gian nghỉ của học viện, không có buổi học hay nhiệm vụ, lý do là để học viên tham gia vào kế hoạch thành hội, coi như là cách học viện dùng để trợ giúp Nha Trang thành.

Hai ví dụ tiêu biểu nhất của hai học viện đó là sự kiện đoạt vé vừa diễn ra rầm rộ mấy ngày trước. Sau thời gian thích hợp, hai học trưởng của hai học viện quyết định hợp tác để lấy thêm một tấm vé nữa. Sau khi giải quyết xong vấn đề tấm vé thuộc về ai, sẽ lập tức bắt đầu. Bản quyền truyền hình cho sự kiện này đã được bán gần hết. Đây là vấn đề của học viên chính thức, học viên kí gửi chỉ có tư cách cổ vũ từ xa.

Ngày thường, do có số buổi đến lớp không nhiều, thời gian chủ yếu của Aurora là luyện tập tại nhà, cũng tiện để nàng chăm sóc các em. Chỉ việc cơm nước với tắm rửa cho ăn ngủ của ba đứa nhỏ nhất cũng khiến nàng bận túi bụi hơn nửa ngày, chưa nói tới việc kinh doanh truyền thống của gia đình.

Việc kinh doanh này bắt đầu từ chị cả của nàng, chị đi lấy chồng thì truyền xuống chị ba, cứ như vậy mà truyền xuống nàng. Thường là phải sau

18 tuổi mới phải đảm nhiệm, nhưng chị kè của nàng xin được việc tốt ở thành thị khác, không thể không đi, gánh nặng đành đặt lên vai của Aurora.

Gia đình nàng có một sạp hàng cỡ vừa ở khu giao dịch trung tâm, gần đây đã xác nhập với khu giao lưu của thành hội, lượng khách càng tăng thêm.

Việc kinh doanh của yếu là bán ra, hàng hóa thì mấy món hàng thủ công mà chị em nàng làm ra chiếm nửa phần, chín phần rưỡi khác là do cha nàng mang về sau mỗi buổi làm. Đều là cây nhà lá vườn cả.

Sạp hàng của Aurora là đa dạng nhất của Nha Trang thành, có đủ mọi thứ trên trời dưới đất. Từ đồ ăn nước uống, trang phục quần áo, thiết bị, nguyên liệu, đồ cổ đồ gia truyền.. đủ cả. Mỗi loại chỉ có một món, có thể coi như là hàng độc.

Aurora có được kinh nghiệm từ các chị truyền xuống, mua bán không nhìn hàng mà nhìn mặt người mua. Nếu thật món này có giá trị quan trọng với người thì đừng trách chị em ta mài dao quá bén, dù sao mỗi khách chỉ chém được một lần, không bao giờ là quá tay cả.

Trong sách hướng dẫn du lịch của Nha Trang thành, có một đoạn ngắn như sau, là trích ra từ bút kí của một khách du lịch thâm niên: " nếu bạn có một món đồ không rõ nguồn gốc, hãy để nó đi qua con đường xác minh. Bắt đầu từ cổng nam và kết thúc ở chợ trung tâm, tại đó bạn sẽ thấy một nhóm thiếu nữ xinh đẹp, là nhóm thợ cạo lành nghề nhất ở Nha Trang thành. Cô gái bé nhất sẽ hí hoáy viết lên một mảnh giấy, khi dán lên sẽ là minh chứng xuất xứ cho món hàng của bạn. Tới nay tôi mới biết cái tẩu thuốc của ông cố tôi là do các cô gái ấy làm ra. Cuối cùng, hãy cẩn thận với cô gái lớn nhất... "

Thường thì hàng hóa nhập vào sẽ được tiêu thụ ngay trong ngày. Nếu không sẽ phải để rất lâu mới kiếm được người mua, thông thường phải cuối

tuần thì sạp của Aurora mới mở cửa. Nhưng vì thành hội, nàng quyết định mở cửa liên tục, có việc gấp thì để đưa em gần kề 12 tuổi Emily trông thay.

Gần đây, nhờ đông khách nên buôn bán rất tốt, món nào lạ một chút thì hết giá gấp ba bốn cũng có người mua, có người còn cho luôn tiền thừa khỏi thối lại. Có lần có vị khách kia không mua gì, chỉ xoa đầu Emily rồi cho cô bé một túi tiểu kim thạch. Sau đó, Aurora quyết định dắt cả nhà ra đây luôn, cơm nước ăn ngủ tại chỗ. Nhỏ nằm nôi, lớn treo võng, mọi sinh hoạt đều bình thường.

Có một việc làm Aurora chú ý, có nhiều vị khách lớn tuổi, nhìn có vẻ sang trọng, lấy gian hàng của nhà nàng làm mục đích đến, không mua gì cả. Chỉ trò chuyện mấy câu rồi tặng quà cho mấy đứa em nàng, nó là theo sách hướng dẫn mà tới.. Tính ra lâu nay nàng quên dạy bọn nó đừng nhận đồ từ người lạ, sự nhiệt tình đòi quà của bọn nó làm nàng cảm thấy ấm áp.

Gian hàng của tám cô công chúa trở nên nổi tiếng, doanh thu tăng thấy rõ. Làm gì có người nhẫn tâm trả giá khi có 16 con mắt ngây thơ trong veo đang nhìn mình. Lại thêm dịch vụ ôm hôn có tính phí, đắt khách nhất là Celia, em gái út gần ba tuổi. Con bé thật biết mua chuộc lòng người, ai bỗng lên là cười, đưa má là hun, có kẹo càng tươi hơn nữa, cũng phải, nhớ câu đầu tiên nó nói được là " chị chẹt, kẹo".

Hôm nay chú vệ binh mập dắt tới cho Aurora một người giúp việc mới, là một tên nhóc có vẻ lanh lợi, mặt mũi cũng không quá khó coi, nghe nói là đi làm để trả nợ. Aurora cảm động, thấy thật tội nghiệp, giá mà nàng có thể giúp ích được gì, nàng đành nhét miếng ngọc bội vào sâu hơn trong ngực, bữa giờ gạo mằm đều tăng. Phải bắt tên nhóc này làm nhiều hơn một chút, nếu không khỏi nghĩ tới chuyện bao cơm.

Vương Lang là con trai, lại là con một. Từ nhỏ mọi việc nhà đều có mẹ lo hết. Nếu không đi học nghề thì ở nhà hẳn chỉ cần chờ tới bữa cơm. Bộ đồ cũng chưa từng giặt, không phải hẳn không làm mà là mẹ không cho

hắn làm. Có lẽ việc chăm sóc hắn khiến bà cảm thấy hạnh phúc. Mọi người mẹ trên đời đều như vậy.

Vương Lang vẫn mặc bộ đồ lá cây màu đen, dưới chân có thêm đôi ủng, đầu gối với cùi trỏ có thêm miếng đệm che. Phía trước mặc tạp dề, tay đeo găng, trên đầu là khăn buộc tóc tam giác, miệng bịt khẩu trang. Lưng công Celia, đang chà cái nôi của con bé, bữa giờ nó ăn kẹo nhiều, chi trét ra cả nôi, phải chà sạch nếu không sẽ có kiến. Chà xong là tới lau bàn ghế, giặt đồ, may là có cửa hàng giặt gần đây, Vương Lang chỉ mang tới rồi lấy về thôi. Đứa càng nhỏ thì càng sài nhiều quần áo, đứng đầu là Celia.

Lát nữa khi Celia tới giờ ngủ, Vương Lang sẽ để Donna đưa vồng ru, con bé 15 tuổi, đang học năm hai của học viện, không thể bắt nó làm gì nhiều, cái kính Donna đang đeo hơi rộng, là đồ của mấy chị trước để lại, lát nữa Vương Lang sẽ sửa sau. Bây giờ hắn sẽ đi chợ với Emily, làm tay xách giỏ chuyên nghiệp, sắp tới trưa nên phải đi chợ nhỏ xa chút, thịt cá mới tươi.

Vương Lang lẩm bẫm tờ giấy mà cô bé Orla 10 tuổi lén đưa cho hắn, là thứ cô bé muốn mua cùng chừng cầu ý kiến của bốn đứa nhỏ hơn. Vương Lang gạch thẳng tay năm dòng đầu: kẹo, kẹo mút, bánh, kẹo dẻo, sô cô la.

Còn lại để xem, giấy, bút, màu tô để Phoebe, Jena. Dalida tập viết. Duyệt.

Tạp chí hành trình nơi hoang dã của Trương thiếu nữ, số mới nhất. Ừm mmm. Coi như tập đọc, duyệt. Đầm công chúa, vương miện công chúa, gối công chúa... dũa móng tay công chúa. Là cái gì? Gạch bỏ.

Kẹo kẹo, lại là kẹo, à có bánh. Gạch

Truyện cổ tích cho Celia,. Duyệt.

...

..

Nha Trang thành đông đúc, Vương Lang công Emily trên vai. Để cô bé chọn món rồi trả giá, Vương Lang chỉ cần xách giỏ là được. Có lẽ mọi người ở đây ai cũng biết mấy chị em cô, họ hỏi thăm nhiều nhất là Celia, nói thật, cũng khó kiếm ra bé gái nào giỏi ăn kẹo rồi cười suốt ngày như vậy.

Còn về cái danh sách kia, Emily còn nhần tâm hơn cả hăn, gạch hết tất cả, chỉ chừa lại bút viết với tạp chí gì đó thôi. Nghĩ tới cái nhìn chờ mong của mấy bé kia Vương Lang thật không đành lòng, hăn mua mấy thanh kẹo đút vào tạp dề, coi như lấy công chuộc tội.

Đi chợ một vòng, Vương Lang cũng có cái nhìn khái quát về Nha Trang thành, cũng như được cập nhật những thông tin mới nhất đang diễn ra, có rất nhiều là đến từ Emily đang ngồi trên vai, cô bé rất giỏi cập nhật thông tin, nói liền thoảng liên hồi.

Cấu hình cơ bản về hạ tầng của Nha Trang thành chia làm hai phần chính. Phần một là ba khu vực hình tròn, gồm khu trung tâm và hai học viện, khoảng cách đều nhau. Phần hai là kiến trúc hình bàn cờ, phủ khắp diện tích Nha Trang thành. Khoảng cách của hai tuyến đường chính song song dao động từ một đến hai km

Phương tiện đường bộ như xe cơ giới... Chỉ được sử dụng ở tuyến đường chính, còn lại là mạng lưới phổ đi bộ chằng chịt, đan xen nhiều hoạt động thú vị là nét riêng được nhiều du khách yêu thích. Các xưởng, hệ thống dây chuyền sản xuất, đều đưa ra ngoại thành hoặc vùng ven.

Nha Trang thành là thành thị cấp một duy nhất, có hệ thống phi thuyền công cộng di chuyển khoảng cách ngắn trên không gian tầm trung. Nó chủ yếu để đảm bảo việc đưa đón công nhân từ trung tâm hoặc cổng phía bắc

đến vùng ven. Hoàn toàn miễn phí. Thời gian gần đây số phi thuyền đó được sử dụng cho các tua du lịch.

Chính sách mở của Nha Trang thành tập trung vào một số điểm chính.

+ Miễn thuế cho người mới đến hoặc cơ quan kinh doanh mới thành lập trong thời gian đầu, thuế môn bài được thay đổi phù hợp với từng trường hợp.

+ Trẻ em được miễn 100% học phí và chi phí y tế.

+ Người dân không có cơ sở kinh doanh, không đăng ký môn bài sẽ đóng thuế dưới dạng giờ lao động công ích. Thành phố không áp dụng thuế giá trị gia tăng.

+ Các tiểu thương được tự do đăng ký bằng sáng chế và giấy phép kinh doanh độc quyền. Cơ quan thẩm định thuộc về Nha Trang thành, không phải liên minh hay đại gia tộc.

+ Trong mọi trường hợp, luôn áp dụng chính sách thu mua trợ giá 80% giá trị trung bình. Vượt mức kết toán sẽ chuyển sang hình thức quy đổi.

.....

...

Theo lời của Emily thì cô bé rất thần tượng chủ tịch hội đồng, mọi thứ liên quan đến chủ tịch cô bé đều biết, đôi lúc còn học thuộc. Còn thần tượng thứ hai của Emily là Trương thiếu nữ gì đó, là người mà mấy em gái nhỏ hơn thích nhất.

Lúc đầu Vương Lang còn chăm chú lắng nghe, đôi khi còn hỏi lại về sau thì chuyển sang chế độ gật tự động. Mãi đến lúc Emily nói về kế hoạch

thành hội hãn mới chú ý lắng nghe.

Đặc biệt là mối nguy hiểm lớn nhất gần đây, đang đe dọa an ninh Nha Trang, mà nạn nhân đầu tiên không ai khác là thất tiên nữ và tiểu tiên nữ.

Sau đó là màn tấn công tràn lan hướng đến các thiếu nữ đang có mặt ở Nha Trang thành, đặc biệt là những người xinh đẹp, dù lực lượng an ninh đã được tăng cường, hung thủ vẫn không có dấu hiệu chùn tay.

Cho đến khi tuệ nữ Mộng Băng Doanh bị tấn công ngay tại phòng làm việc. Mức nguy hiểm coi như dâng lên cao nhất. Khách đến qua tuyển chọn cũng đã thành lập nhiều tổ bảo vệ, nhưng vẫn chưa nắm được thông tin mới từ kẻ thủ ác. Đó là hiểm họa được đặt tên, "sát thủ bốn bánh bao đen"

Bonus: Nhật ký viết dùm em gái

Năm 5 tuổi: Con bé phải đi nhà trẻ, đó là quyết định của ông nội. Trường học rất xa, tôi phải đi theo, không có lựa chọn khác. Vì nó là nơi duy nhất phù hợp với con bé. Vẫn là những giáo viên cũ, tôi đã từng học ở đây rồi. Tôi không thích họ, đặc biệt là hiệu trưởng, bạn của ông nội. Tôi ghét mùi của ông ấy, nhất là khi đứng gần. Nhưng con bé thì không. Tôi nhẹ gánh, có thể bình yên nghe nhạc rồi.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 92: Những Ngày Ở Nha Trang Thành (2)

Mối quan hệ của thất đại gia tộc đã được hình thành từ rất lâu, tính bằng đời người cũng đã hơn chục. Nếu là nhà sử học sẽ đưa ra con số chính xác hơn, nói bắt đầu từ năm đầu tiên của "đại kỉ nguyên " tính tới nay đã hơn 500 năm.

Mối quan hệ đó là hợp tác và cạnh tranh.

Cạnh tranh thì dễ hiểu hơn, khác họ tất có lòng riêng, như việc thay triều đổi đại, vua mới không cùng họ thì chỉ có một chữ để hình dung chính xác nhất, dù người có tô vẽ hay lấp liếm như thế nào, đó là chữ " soán".

Thứ để cạnh tranh muôn đời là đất, đất để trồng trọt, đất để chăn nuôi, đất để xây nhà và quan trọng nhất. Đất có tài nguyên.

Nhưng nhân loại không phải là lực lượng mạnh mẽ nhất trên địa cầu, trước đây là vậy, bây giờ cũng vậy, và sau này cũng sẽ là như vậy.

Có một câu giáo điều, của một tôn giáo đã bị diệt trừ khi đại kỉ nguyên diễn ra, không còn nhiều người nhớ tới nó nữa. " nhân loại là khách của địa cầu, sứ mệnh của nhân loại là soán quyền chủ, sẽ có ngày những người con thật sự của địa cầu, các thái tử, được sinh ra để bảo vệ mẹ của mình "

Vừa nghe đã biết là lừa bịp, chẳng trách tôn giáo đó bị xóa sổ. Mọi cuốn sách bây giờ đều viết, " chúng ta là nhân loại, chúng ta là chủ của địa cầu, chúng ta có quyền khai thác nó, và có trách nhiệm bảo vệ nó khỏi mọi thứ bên ngoài "

Chỉ là bảo vệ khỏi những thứ bên ngoài thôi, không có nói là ai bảo vệ địa cầu khỏi bàn tay nhân loại.

Các đại gia tộc là đại diện của nhân loại, họ làm rất tốt quyền và nghĩa vụ đó.

Đầu tiên là khai thác từ đất, sau đó là khai thác những thứ bám vào đất để sinh ra.

Để mạnh hơn họ phải khai thác được nhiều hơn, để khai thác được nhiều hơn họ phải mạnh hơn. Và phải mạnh hơn nữa để tiêu diệt những người đụng vào miếng ăn của mình. Họ phải khai thác nhiều hơn.

Như con trâu, ăn cỏ tới chân núi thì quay đầu đi tìm bãi cỏ khác. Nếu không tiêu diệt được, họ sẽ thỏa thuận, cho nhau cơ hội quay đầu để thôn tính kẻ khác, mạnh hơn rồi thử gặp nhau lại lần nữa.

Rất nhiều thỏa thuận và thôn tính, đã tạo nên thất đại gia tộc, nếu con người vẫn không biết khi nào là đủ, thì việc đó không bao giờ dừng lại. Đó là cạnh tranh.

Một việc nữa dành cho những người thích rêu rao cái gì là nhân đạo. Lừa người thôi, giống như câu chuyện về con bò sùng đạo, chặt hết bốn chân mà nó vẫn còn sống. Cái tốt đẹp của tính nhân đạo trong truyện này, là thịt nó giữ được rất tươi.

Nói về hợp tác, giống như việc ngài lãnh tụ chặt đứt một nửa căn cơ, cơ hội của nhà Morgan khi thành lập liên minh. Đây là suy nghĩ của những người theo thuyết âm mưu.

Nếu không có việc đó, nhà Morgan sẽ nuốt chửng sáu nhà còn lại, con bò sẽ hóa thành rỗng, nhưng bãi cỏ vẫn vậy. Bãi cỏ mọc đủ nhanh cho bảy con bò, nhưng không đủ cho con rỗng. Con rỗng sẽ chết, từ cái xác của nó sẽ có vô số con bò nhỏ sinh ra, quá trình thôn phệ và thỏa thuận lại bắt đầu.

Nếu không thể cùng tồn tại, thì không thể tồn tại. Đó là nguyên tắc đầu tiên, nguyên tắc số một của bất kì sự hợp tác nào.

Một con bò bị bệnh rồi bỏ ăn, tốt nhất nó nên tự chết trước khi bị những con bò khác giết. Màng cỏ xung quanh cái xác của nó, sẽ mọc rất xum xuê.

Khi không thể đảm bảo có đủ quyền lợi, của người hay của người khác, sự hợp tác sẽ chấm dứt. Đó là nguyên tắc thứ hai.

Bỏ qua những thứ quá dễ thấy, lại được rêu rao công khai, về sự hợp tác của các đại gia tộc. Như liên minh - tên chăn bò mà đàn bò thuê, để ngăn có con ăn quá nhiều cỏ.

Như hai ông lớn - sợ dây cột cổ tên chăn bò, không để nó tới đủ gần để giết đàn bò, chỉ được đứng đủ xa, dùng roi quất.

Có hai thứ nhỏ bé hơn các đại gia tộc tạo ra, để đảm bảo tiếng nói của mình, trong im lặng.

Một là zone s, sân chơi của tầng lớp tinh anh. Nơi họ có thể gặp mặt nhau, bỏ qua giới hạn về không gian. Nơi mọi người tìm kiếm và thể hiện sức ảnh hưởng của mình. Bảng xếp hạng trong zone s, là tương quan vị trí chính xác nhất, của mỗi người, hay tổ hợp nhiều người. Mà tại đó hiện giờ, thấp nhất chính là Lý gia.

Hai là cơ sở họ đặt tại thế giới thật, thường có ở thành thị cấp hai trở lên, hay được gọi là đại nhất lâu, nhị nhất lâu, tam nhất lâu. Tại đại nhất lâu có ba luật vô hình. Người thuộc liên minh, hoặc mang theo thân phận của liên minh, sẽ không đặt chân vào.

Người đặt chân vào được đại nhất lâu, thì sẽ còn sống cho tới khi ra khỏi đại nhất lâu. Dù là voi muốn giết kiến, cũng phải chờ con kiến ra khỏi đại nhất lâu.

Tiếng nói phát ra từ đại nhất lâu, từ người mang danh họ nào, coi như là tiếng nói của gia tộc mang danh họ đó. Tâm quan trọng chỉ đứng sau quân lệnh cấp s phát ra từ phòng bầu dục, do thư kí Raphen soạn thảo, ngài lãnh tụ kí tên.

Giống như gần đây, tại đại nhất lâu có hai người, một tên là La Diệt, một người tên là Trương Chính Nghĩa cùng nói một câu:

" Sát thủ bốn bánh bao đen còn, thì họ mất "

Đại nhất lâu ở Nha Trang thành chỉ có ba tầng, mái của mỗi tầng đều cao hơn mười mét.

Tầng cuối cùng vẫn tiếp đãi người bình thường, nhưng có tuyển lựa yêu cầu thân phận nhất định. Người được tự do vào kéo ghế ngồi xuống, nhưng nếu chờ một lúc mà tiểu nhị không mang trà ra, người có hai lựa chọn, đập bàn kêu tiểu nhị, hoặc đi ra ngoài.

Cái bàn của đại nhất lâu, không quý giá bằng cái bàn trong phòng bầu dục mà đại tướng quân ba sao Đại Hùng Hoắc Cách đại tướng quân đập, nhưng cứ coi nó là cái mặt của thất đại gia tộc đi, người giỏi thì cứ đập, ta không cấm. Chỉ cần người nhớ một điều, tiểu nhị mà người định gọi, mười mấy năm trước trong cuộc thi chung kết cơ giới sĩ liên học viện mỗi ba năm một lần, chỉ thua người quán quân mang họ Trương, chưa tới nửa chiều.

Có một ông lão, râu tóc muối tiêu, nước da xanh xao đồi mồi, bộ dáng ốm yếu, thân người như khung xương, phủ lên phục trang cũ kĩ, thùng thình. Đeo kính đen, tay cầm cây gậy trúc, toàn thân lúc nào cũng nồng nặc mùi rượu. Ở cả ba tầng đại nhất lâu, ông ngủ đâu cũng được, ngồi vào bàn người khác cũng không sao.

Cây gậy trúc trên tay ông sáu mươi năm trước vì bảo vệ tấm lưng của đội trưởng mà xước một miếng, đến bây giờ vẫn còn. Kính đen trên mắt ông cũng đeo một lần tại trận chiến cuối cùng, đến bây giờ chưa từng hạ

xuống, bộ đồ ông mặc lúc còn vừa vặn, bây giờ có rộng cũng không thay mới.

Nếu ông ngồi vào bàn ở lầu một, người đứng dậy qua bàn khác hoặc đi về đi. Nếu ông ngồi vào bàn ở lầu hai, cử một người ở lại rót rượu cho ông. Nếu là lầu ba, ta không biết, ta không đủ tư cách lên lầu ba.

Ông cũng không có ăn không uống không, khi đã uống đủ rượu, ông sẽ bắt đầu kể chuyện. Ông ít khi say, nên ít khi kể chuyện, chỉ là mỗi lần ông kể chuyện, thì thật sẽ có chuyện xảy ra.

Hơn bốn mươi năm trước ông kể một chuyện, mọi người biết đại ca Vương Nhất đi đâu, nội chiến nhà Morgan diễn ra, lịch sử lặp lại, chỉ còn một ứng viên cuối cùng. Ngài lãnh tụ không quan tâm, chỉ là uống rượu một mình nhiều thêm mấy lần.

Hơn ba mươi năm trước ông kể một chuyện, mọi người biết tiên nữ Chung Tình bị ai bắt cóc. Năm đó người người không phân biệt được đâu là máu, đâu là thuốc đỏ, bông gòn bán ra nhiều như tuyết ngoài trời. Tà gia suýt ly khai liên minh, ngài lãnh tụ giận tới mức ra quân lệnh cấp s, cử năm học trò truy lùng hung thủ, về sau phải cử thêm người truy lùng đám học trò. Cuộc chiến của bóng đêm nhà Richard và đại ca của mọi thế hệ diễn ra. Cái kết là đám cưới linh đình nhất của nhân loại.

Hơn hai mươi năm trước, khi ông đang kể một câu chuyện, câu chuyện về hai quân đoàn cùng bảy người học trò, thành chủ của Nha Trang thành tới mời rượu ông, mừng tuệ nữ sinh ra, ông vui quá nên quên kể tiếp. Đó là lần gần đây nhất người ta thấy ngài thành chủ có mặt tại Nha Trang thành.

Hơn mười năm trước ông kể một chuyện, câu chuyện cho 10 năm sau, chuyện về ngôi sao chổi quay lại sau 72 năm, và một đứa con của địa cầu, sinh ra bên ngoài địa cầu. Lần này là lạ nhất, hơn mười năm nay thất đại gia

tộc không hề có xích mích gì, hiền như con cừu, chuyện suy sụp của Lý gia sáu nhà kia coi như không thấy, còn đưa tay ra giúp. Nếu có ai để ý, sẽ thấy bạch diện thư sinh, đệ đệ kết nghĩa của đại ca năm xưa, mười năm nay đã thành một ông lão, già đi quá nhanh.

Mấy ngày gần đây ông lão mù cầm cây gậy trúc uống rượu rất nhiều, chỉ uống, không ăn không ngủ. Những người có thể ngồi ở tầng ba đại nhất lâu, đều đã ở trên tầng ba đại nhất lâu. Họ biết ông sắp kể chuyện.

Bỏ qua đại nhất lâu, ta kể về chuyện của tam nhất lâu, nó chỉ là chỗ ăn uống bình thường, ăn mà có tiền cũng vô được, tiểu nhị ra đường trúng gió thì cũng cảm mạo như thường, người đập bàn cũng không sao, trả tiền cái bàn là được rồi. Đây là cái nô phát ra tin đồn thất thiệt, người tin cũng được, không tin cũng được, coi như giải trí lúc ăn uống.

Vị tiên sinh kể chuyện ở đó cũng đeo kính đen, cũng cầm gậy trúc. Chỉ là đi thì không cần gậy, đếm tiền thì không cần kính. Còn chuyện thì một ngày ông kể ba chục câu, mặc người có nghe hay không, thí cho chút tiểu kim thạch là tốt rồi, rượu thì không cần, xin lỗi, ta không dùng chất có cồn khi đang làm việc.

Đập cây gậy trúc liên tiếp vào mặt bàn, gậy có bị tét cũng không sao, tiên sinh kể chuyện là người chuyên nghiệp, có đệ tử vót trúc thành thạo. Bây giờ là giữa trưa, khách ăn uống đông đúc, là thời điểm tốt để kiếm tiền, ừm ừm, kể chuyện, giọng ông khàn khàn, trầm trầm, không quá to nhưng rõ tiếng, người nghe lâu sẽ thấy thân quen, vừa ăn vừa nghe, cũng không sót câu nào:

_ Nói gần nói xa ta không biết, ta chỉ biết nói thật, chuyện có trên có dưới, đầu tiên ta sẽ kể chuyện của đại công tử nhà Morgan. Giới thiệu chỉ mấy câu, văn võ song toàn, tướng mạo hoàn mỹ, có mưu có dũng. Câu chuyện có tên là " Tấm vé đổi tên, cái nghiệp của nhà Morgan "

Bonus: Nhật ký viết dùm em gái.

Năm sáu tuổi: Con bé trốn học. Với tôi, dù nó ở tuổi nào, luôn là quá sớm để trốn học. Một mình tôi không thể tìm được nó, đã qua hai ngày. Mọi thứ ban đêm đều phải đi tìm. Đến ngày thứ ba, mọi thứ ban ngày cũng phải đi tìm. Ông nội tôi ra lệnh, không ai được phép ăn cho tới khi tìm ra con bé. Rồi tôi tìm được nó, ở nơi không ai ngờ đến. Nó có bạn mới, là con người, nó theo về nhà bạn chơi. Tôi hối hận, vì con bé, tôi chống lại quyết định của ông nội. Đó là lần đầu tiên tôi dùng đến quyền của mình. Tôi không hối hận vì điều đó.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 93: Nghiệp Của Nhà Morgan

Đại công tử Morgan Nolan, năm nay 18 tuổi, con trai trưởng của ngài Morgan Caradoc, gia chủ hiện tại của nhà Morgan. Công tử Nolan gọi ngài lãnh tụ vĩ đại một tiếng cố gia gia.

Tính về quan hệ huyết thống, Nolan là thuần chính thống của gia tộc. Nói về năng lực cá nhân, Nolan khai mở được 26 vòng sáng, lại là đặc thù sư. Tư chất thông minh, bản lĩnh đối nhân xử thế xuất sắc. Gần như là ứng cử viên duy nhất cho chức gia chủ của nhà Morgan.

Vấn đề là Nolan kế thừa quá đầy đủ phẩm chất đặc biệt của gia tộc, mà cái đứng đầu truyền đời, vừa là món quà, vừa là tai ương của gia tộc, chính là chữ "ngạo". Ngạo này không phải là thanh niên xung huyết, ham danh ham tiếng, hay dựa vào thời cơ, khí vận mà lên mặt với người đời.

Chữ ngạo này là ngạo từ trong máu huyết, tự sinh trên đường số vận, coi thường trời, coi thường đất, coi thường mọi thế lực mà người khác tôn thờ. Sống đấu với trời, chết giành chỗ với diêm la. Đánh tới khi trên đầu không còn ai. Nếu chỉ còn một mình, sẽ tự đấu với mình.

500 năm trước, vì ngạo mà một kiếm diệt thần hoàng, bắt đầu đại kì nguyên.

300 năm trước, vì ngạo mà đánh nhau với đại tỷ, dành được cho nhân loại quyền khai phá lãnh thổ.

200 năm trước vì ngạo mà diệt Minh vương, biến Minh triều thành gia tộc lệ thuộc, sau đổi tên thành nhà Richard.

100 năm trước vì ngạo mà lên phi thuyền còn chưa thí nghiệm xong, bay như người mù mà tìm thấy Ngân tinh. Mở ra thời đại cơ giới.

60 năm trước vì ngạo mà đứng giữa không gian, xay nát mẫu thú, mở ra ngày khai hoàn.

50 năm trước, vì ngạo mà một mình lưu lạc vũ trụ. Đem về năng lượng mới, trở thành đại ca của mọi thế hệ.

30 năm trước, vì ngạo mà lại ra đi, gửi về cho nhân loại bí mật của Tinh Mẫu, để Raphen kịp biết mà lập nên kế hoạch "toàn cầu giới bị".

20 năm trước, vì ngạo mà chỉ còn nửa người, cũng kéo theo Mẫu thú cấp ba và quân đoàn của nó đi cùng.

Chưa có người nào kế thừa được chữ "ngạo" của nhà Morgan, lại thêm để mắt đến chức gia chủ. Tổ tiên đã vậy, bây giờ cũng vậy, ngài lãnh tụ chỉ tại chức một năm để chinh đốn, làm lãnh tụ thì không màng việc gia tộc nữa, đại ca Vương Nhất cũng vậy. Không mấy ai còn nhớ tới cái tên khai sinh Morgan Kingsun của đại ca.

Đó như là cái nghiệp của nhà Morgan, người làm gia chủ đứng đầu chỉ là người sếp hạng hai. Thủ lĩnh thật sự sẽ chết trên chiến trường, đi con đường gặp thần diệt thần, gặp phật diệt phật, ai dám đứng trên đầu ta, người đó chết. Sợ là nếu không có gánh nặng nhân loại, hay năm xưa đại ca Vương Nhất không vội vã ra đi. Ngài lãnh tụ sẽ một mình mà đánh tới tinh mẫu. Lịch sử sẽ khác nhiều rồi.

Nếu Trương gia là cái nôi của anh hùng, thì nhà Morgan là nơi tùy thời sinh ra người khai sáng, đánh ra thời đại mới, mặc kệ nó sẽ là gì.

Nolan kế thừa được chữ ngạo của nhà Morgan, cái này không phải nhìn là thấy, hay nhờ rêu rao mà thành. Chữ ngạo này sinh ra, người cùng đứng trong trời trong đất, sẽ tự nhiên khom mình mà thấy được. Nó mờ mịt

hư vô nhất, nhưng cũng rõ ràng nhất, những người có thể thấy, sẽ thấy được.

Giống như cách mà truyền nhân của gia hoàng Minh vương vĩ đại khi xưa, người kế thừa tuệ nhân, nhìn thấy ở một thằng nhóc láu cá vờ vịt thích đóng kịch.

Nói như bọn thầy bói thích nói dối ăn tiền, thiên địa có tướng thiên mệnh, sẽ có tướng phá hoàng. Thiên mệnh xây nên, phá hoàng xô bể. Không đập đi thì sao xây được cái mới. Làm sao mà phát triển. Thử ngẫm đi, đó là cách cỗ xe lịch sử xoay vòng.

_Tin cũng được không tin cũng được, cho ta mấy tiểu kim thạch cầm hơi đi.

Tiên sinh kể chuyện nói hươu nói vượn một hồi, không biết trúng trật, lại quay về chủ đề chính. Mọi người như tỉnh cơn mê, không ai tiếc gì chút tiền nhỏ. Thu nhập của tiên sinh kể chuyện phải nói là đầy bao, biết sao được. Năm xưa lỡ mùa mếp mà gánh cái nợ đa tình, vợ lớn bé ở nhà, đánh mạt chược cũng dư ra hai bàn. Nên già rồi cũng phải ra đường mà lăn lộn.

Gõ nát một cây trúc nữa ông lại kể tiếp. Ông kể một, có người khác nghe không rõ rồi viết thành mười. Kệ đi.

Nolan đến Nha Trang thành chỉ là để du ngoạn, cũng có một chút là vì thất tiên nữ. Không phải là bám váy như những thiếu niên tài tử khác. Nolan đến là có công vụ cần bàn với tuệ nữ Mộng Băng Doanh. Nolan có hứng tham gia canh bạc thăng cấp của Nha Trang thành, trở thành đặc khu lãnh thổ.

Nếu là thiếu niên 18 tuổi khác, tuyệt đối sẽ là ngông cuồng nói khoác, nhưng Nolan thì không. Bỏ đi gia thế vạn người kính ngưỡng của hắn, hay tài năng, tri thức, đức độ, ngoại hình siêu quần. Nolan còn có một chỗ đứng

nữa, là do tự mình đánh ra, khiến tiếng nói của hắn có thể làm dao động quyết định của hai ông lớn nói riêng, và toàn nhân loại nói chung.

Nolan là người có triển vọng nhất, đạt được danh hiệu đặc thù giả trong thời đại này.

Mọi người đều biết Nolan là đặc thù sự, nhưng chưa có ai đủ năng lực để Nolan phải dùng năng lượng đặc thù của mình. Tất nhiên là đang nói đến cùng hoặc cách gần thế hệ.

Mà sẽ sớm thôi, giới hạn đó sẽ được mở rộng ra, mà ngạo nhân của nhà Morgan, cũng không để tư tưởng đó làm vướng bận. Nolan chưa bao giờ nghĩ, sẽ tranh đấu ở địa cầu. Không đáng, hắn sẽ chờ thêm một thời gian nữa, đứng ở đúng chỗ của mình, nói chuyện với mỗi nguy hiểm hành tinh kia.

Cũng may cho địa cầu, nếu không có mẫu tinh, sợ ngạo nhân Nolan sẽ chĩa mũi kiếm vào tinh thú, một chút bình yên mấy trăm năm, sẽ khó giữ.

Đại nhân bàn việc thiên hạ, tiểu nhân cò kè cọng rau. Những người đang nắm quyền của nhà Morgan, không thích tư tưởng đó của Nolan. Họ muốn hắn làm người kế tục, làm đầu tàu dẫn dắt gia tộc đi lên. Không chỉ đấu với lực đại gia tộc, mà còn đấu với liên minh nữa.

Vạn quân dễ kiếm, nhất tướng khó tìm. Trong cuộc chiến tranh quyền đoạt lợi, ai thành công mà không từ tay trắng đánh ra, lịch sử làm gì có cái gọi là vững mạnh trường tồn. Nếu không có một trụ cột vững chắc, một người đứng đầu vĩ đại, tiền có nhiều cũng chỉ là giữ giùm người khác.

"Đứng phía trước cầm kiếm để làm gì, ngồi phía sau nhúc nhích ngón tay mà khiến thiên binh vạn mã không tốt hơn sao. Để bọn đi đầu chết hết đi, chúng ta phía sau thu gom là được "

"Nếu người có tấm lòng lo cho thiên hạ, sợ máu đổ thành sông, thà xông pha đi đầu. Cần gì, đã là thời đại cơ giới rồi, dùng thiết bị cơ giới tự hành đi. Thời đại lên ngôi của nó sẽ là sớm muộn thôi, máu thịt sao so với sắt thép được. "

"Nhà Morgan lúc này rất mạnh, nhưng ngài lãnh tụ, cố gia gia của người không thèm ngó mắt tới, chỉ chăm cho liên minh. Một mình ông ấy bao đồng đủ rồi, người đi theo làm chi. "

"Đáng sợ nhất là tên thư ký Raphen kia, giờ lại lôi ra thêm đứa cháu tuệ nữ. Cách để liên minh tiêu hóa nhà Morgan, hai người đó soạn ra không quá tuần trà đâu. Dám chúng ta đang bị vỗ béo, lãnh tụ mà sảy ra chuyện là thành đồ cúng ngay đó. "

"Cái nhà này lớn như thế, người khác tranh nhau còn không được, người không thể hiện một chút quan tâm nào sao. Người nhà với nhau, người thật nhân tâm như thế. "

"30 năm, không thì 20 năm cũng được, ráng nhịn tí đi, đợi có con cháu nào được như người bây giờ, thì người muốn làm gì cũng được, bọn ta chuyển qua năn nỉ nó"

Trong học viện cơ giới sử, có bốn vị đại sư, một vị cấp s, là giảng viên riêng của Nolan. Hẳn có học, nhưng không bao giờ luyện, họ không biết hẳn học được tới đâu. Kiểm tra hay thi đấu, hẳn ngủ quên trên bãi cỏ phía sau trường.

Trong học viện cơ giới sĩ. Nolan chỉ nhập học ba ngày, ngồi xem hết các trận đánh đỉnh cao được ghi lại. Rồi lại kiểm bãi cỏ để ngủ.

Cuộc thi liên học viện ba năm một lần, Nolan ngủ quên. Bãi cỏ quen bị cạo sạch, hẳn trèo lên cây ngủ.

Gia tộc tổ chức dạ hội, có người thuộc nhóm thất tiên nữ có mặt, ba trăm mỹ nữ gia tộc tuyển chọn cho hẳn đều tới đủ. Hẳn thì không.

Không bao giờ tranh hơn thua, vì không ai đáng để hẳn hơn thua. Không bao giờ tranh quyền vị, điều đó khiến hẳn bị bào mòn. Còn là danh tiếng, là lí tưởng chung hướng đến của mọi người, mặc, hẳn không phải là họ.

Còn về tiền bạc. Tài khoản riêng của Nolan, liên thông trực tiếp với tài khoản chính của gia tộc, nhà Morgan chiếm một nửa của địa cầu, hẳn sài hết mua thêm một nửa nữa cũng không sao, họ cầu còn không được.

Vì sợ Nolan đi theo con đường của ông bác nội Vương Nhất, việc khống chế phi thuyền không gian của gia tộc Morgan, luôn là ưu tiên hàng đầu.

Có lần để kích thích ý chí ganh đua của Nolan, gia tộc đã sắp xếp chiến sĩ hoàng kim để tìm hẳn đối luyện. Trăm lần như một, không tìm thấy Nolan ở đâu. Tới khi Nolan kiếm đâu ra giấy phép đặc phái viên từ hai ông lớn, là kim bài miễn tử, việc đó mới kết thúc.

Bí quá, họ nhờ tới ngài lãnh tụ, xin ông khuyên nhủ đưa chặt nội giùm, đáp lại là một câu thêm dầu vào lửa " đó mới đúng là người nhà Morgan ". Câu nói đó bị gia chủ ém luôn, không dám để truyền tới tai Nolan.

Đau đầu nhất không ai ngoài ngài Caradoc, chưa thấy cha mẹ nào lại buồn vì sinh ra đứa con quá xuất sắc. Mỗi lần có người chúc mừng hay khen ngợi Nolan, mặt ông lại sụ ra một đống. Trách là tại sao tinh anh lúc nào cũng hướng ra ngoài, khai phá trong gia tộc cũng được mà, thấy ai không vừa mắt thì cứ diệt đi, mất một nửa thành viên cũng không sao. Coi như nhổ cỏ để trồng nhân sâm.

Nolan là ngôi sao sáng mới sáng nhất của thế hệ này, cũng là ngôi sao gây ra nhiều nghị luận nhất. Chủ yếu ở tầng lớp trung và thấp.

Lý do là vì việc không màng thế sự của Nolan, không có danh hiệu, không thể hiện cái oai phong cho xứng với thân phận, đến năng lượng đặc thù là gì cũng chưa từng lộ diện. Chính xác là không chịu làm gì, khiến họ không có việc để bàn tán, thường tình là vậy, không làm được việc lớn thì nói về nó cũng là cái thú. Ai rườy vào mà không bàn chuyện thiên hạ.

Căng nhất là bên truyền thông, sự tình của các đại gia tộc luôn là con gà đẻ trứng vàng, ai lại không thích nhìn cao. Mà Nolan lại là chóp nhọn sáng chói nhất, lại khó khai thác thông tin nhất. Đơn giản, Nolan buổi sáng đọc sách gì, chiều nay sách đó tái bản. Khổ nổi, 18 năm nay đại công tử ngoài kiếm bãi cỏ để ngủ, thật không chịu làm thêm gì.

Ngay từ lúc đại công tử Nolan đặt chân tới Nha Trang thành, các nhóm phóng viên đã theo sát nút. Nolan đến vốn không kèn không trống, chỉ mang ý du ngoạn. Hắn luôn là vậy, thích nhìn hoa rơi trong gió núi, hơn là thưởng lãm tại hoa viên.

Nhưng nhà Morgan thì không, chưa bao giờ họ ngừng kiếm cơ hội để tô vẽ cho công tử nhà mình. Nếu đến việc đó mà cũng không được làm, thật sẽ có người thổ huyết mà chết. Giống như sương quá mà không được rên, sự sung sướng sẽ không trọn vẹn. Nolan cũng không cấm được, đành nhờ đội hộ vệ luôn giữ một không gian rộng rãi xung quanh, tránh bị làm phiền trực tiếp.

+ Đại công tử Nolan mặc bào trắng, chân mang giày trắng, ung dung đi dạo ở uyển tràng phía đông. - Hôm sau trang phục màu trắng cháy hàng, đồ may không kịp thì nhiều người quần vải trắng ra đường, cùng màu là được. Vé vào uyển tràng tăng gấp đôi.

+ Đại công tử Nolan bá kiến hai vị viện trưởng, tiệc rượu diễn ra ở tầng hai đại nhất lâu. Công tử Nolan tiếp nhận lời mời đến thăm hai học viện. Quà ra mắt là cương cương thạch. - Tầng hai ta không vào được, viện trưởng ta không gặp được, còn cương cương thì ta lại có, giới thiệu với mọi người đây là cương cương nhà ta " ki ki, lại đây, đừng sủa"

+ Đại công tử Nolan gặp mặt chủ tịch Mộng Băng Doanh tại phòng làm việc, hai người dùng bữa trưa cùng nhau, món chính được làm từ đậu, Doanh chủ tịch và công tử Nolan đều không thích đồ tanh. - Hôm nay là ngày đầu tiên trong chuỗi ngày ăn chay trường của ta, hạn định là 100 năm, tiểu nhị, thịt nhồi đậu hũ.

+ Công tử Nolan đi đến trọng lực trường.

+ Công tử Nolan đã đến trọng lực trường.

+ Công tử Nolan không xoay vòng may mắn.

+ Công tử Nolan đưa tay lên, có gì đó vừa bay vào.

+ Trời, đó chính là chiếc vé mời của buổi đấu giá.

+ Công tử Nolan ghi tên mình lên vé, máy quay zoom sát lại chút coi.
Là hai chữ Vương Bá

Xong, cuối cùng cũng có chuyện để bàn rồi. Toàn ban thông tấn, tập họp.

_ Thừa đại sư Vô Vô Khoác, là người nghiên cứu lâu năm và có uy tín trong lĩnh vực năng lượng dịch chuyển, ông có nhận xét gì về quá trình đoạt vé của đại công tử Nolan. Xin hãy nói để các khán giả được rõ. Lưu ý thêm cho mọi người được biết, nếu không quay vòng, thì mặc định của trọng lực tràng sẽ là gấp 100 lần.

_ Như mọi người đã biết, có hai cách để lấy vé, một là đi vào và khiên quả cầu chứa tấm vé ra. Việc này phụ thuộc vào khả năng vận dụng năng lượng tinh thần gia cố cơ thể, và sức chịu đựng của người tham gia, là cách thông thường nhất, cũng là đơn giản nhất. Cách thức hai là dùng năng lượng tinh thần cách không điều khiển quả cầu bay ra. Quả cầu nặng 20 ký, gấp 100 lần sẽ là hai tấn. Cộng thêm khoảng cách hơn 100 mét. Việc này đã vượt quá mức yêu cầu của chuẩn chiến sĩ hoàng kim. Còn về cách đặc biệt mà công tử sử dụng. Công tử Nolan không di chuyển quả cầu, chỉ lấy tấm vé, việc này..

Đại sư Vô Vô Khoác vuốt râu, đầu hơi ngấn, mắt nhìn thẳng vào máy quay, đồng dục:

_ Ta không biết.

_ Vâng, vậy là không có thông tin gì mới được đưa ra, cảm ơn đại sư. Xin mọi người đừng rời khỏi màn hình, sau chương trình quảng cáo sẽ là tiết mục phỏng vấn nhà văn hóa và lịch sử học, Vô Văn Phong, em ruột của đại sư Vô Vô Khoác.

Nửa tiếng sau:

_ Thưa nhà nghiên cứu Vô Văn Phong, ông có nhận xét gì về cái tên Vương Bá mà đại công tử nhà Morgan vừa ký. Liệu nó có liên quan gì đến sự kiện đổi tên của đại ca Vương Nhất năm xưa hay không. Lưu ý dành cho các khán giả, hiện chúng tôi đã tung ra mẫu trang phục mới, có in, thêu hoặc nạm chữ Vương Bá, nhanh tay đặt hàng theo mã liên lạc hiện ra trên màn hình, để có sản phẩm chính hãng mới nhất.

_ Bên nhà Morgan đã đưa ra thông báo gì về việc này chưa.

_ Thưa đại sư, hiện vẫn chưa có. Ông là người đầu tiên được phỏng vấn để xin cái nhìn về vấn đề này, hiện những người khác đều từ chối liên lạc.

_ Hiếu rồi.

Đại sư Vô Văn Phong trầm ngâm một chút, mồ hôi trên trán hơi đọng dù đang trong phòng lạnh, phân tích chuyên môn là não hoạt động quá mức, hay còn gọi là ảm đầu.:

_ Chữ Vương là một chữ rất khó viết, dù không nhiều nét nhưng vẫn khó viết. Chữ bá cũng vậy, không dễ viết, muốn viết đẹp lại càng khó khăn hơn. Đại công tử viết hai chữ đó rất đẹp. Xứng đáng làm mẫu cho chúng ta luyện tập. Ta có việc bận, phải về nhắc học sinh tập viết chữ. Khi nào nhà Morgan lên tiếng rồi thì cứ quay lại đây hỏi ta, ta sẽ thẳng thắn trả lời.

Chuyện của đại công tử nhà Morgan, lâu nay vốn là chuyện bé xé ra to, hắt xì cũng thành cơn bão. Chuyện đoạt vé lần này lại càng được khuếch trương kinh khủng hơn. Mà đúng thật nó không phải là chuyện nhỏ.

_ Tương lai, hi vọng, chỗ dựa của nhà Morgan, lại một lần nữa thoát ly gia tộc. Đây là may mắn hay bất hạnh, cho nhà Morgan nói riêng và cả địa cầu nói chung. Liệu công tử Vương Bá sẽ làm nên điều vĩ đại gì, có sánh được với đại ca Vương Nhất năm xưa hay không. Còn nhà Morgan, mà đại diện là ngài Caradoc, sẽ tỏ thái độ ra sao với chuyện này. Vô Văn Phong kia không dám bàn, ta cũng không dám bàn. Mọi người nghe chuyện này giờ, không biết có quên gì không nhỉ.

Tiên sinh kể chuyện lấy gậy trúc đập vào cái mâm trước mặt, nó nhanh chóng đầy lên. Thấy đã tầm tạt, tiên sinh nhấp thêm tách trà, bắt đầu cao giọng:

_ Sau đây ta sẽ kể về một chuyện khác xảy ra gần đây. Nếu cái tên Vương Bá là ánh sáng, là huy hoàng. Thì câu chuyện sau chính là bóng tối hắc ám đang phủ lên Nha Trang thành. Câu chuyện " Sát thủ bốn bánh bao đen "

Bonus: Nhật ký viết dùm em gái.

Năm 7 tuổi: Con bé đi học ở trường bình thường, ngôi trường trước đây tôi từng học. Không thể để nó đi bộ qua sau núi, tôi thích nơi đó. Buổi sáng, tôi dùng xe đạp chở nó tới trường. Buổi chiều, tôi chở nó về. Nó thích trường học, nó có bạn thân, nó thật vui vẻ. Tôi hạnh phúc, lựa chọn của tôi là đúng.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 94: Những Ngày Ở Nha Trang Thành (3)

Trí nhớ của Mỹ Mỹ không tốt, Mỹ Mỹ biết mình đã sinh ra từ rất lâu, nhưng Mỹ Mỹ không nhớ bản thân mình trải qua những ngày tháng đó như thế nào, gọi kí ức chấp vá là đúng nhất.

Khi đại ca Vương Lang kêu Mỹ Mỹ đi chữa trị cho cô bé kia, Mỹ Mỹ mới nhớ thêm một điều. Cho tới khi hạt giống sinh mệnh mới được hình thành, Mỹ Mỹ có thể điều khiển quá trình trao đổi của mình, vậy chính hạt giống sinh mệnh đó, là hung thủ gây ra nỗi buồn lâu nay cho Mỹ Mỹ.

Nhìn cơn bão năng lượng đẩy đại ca đi xa, Mỹ Mỹ đang ôm đùi tiểu La La chợt thấy ấm áp, bay xa một chút, những ngày tươi đẹp của Mỹ Mỹ đã tới rồi. Mỹ Mỹ còn mong sao hạt giống đó trưởng thành chậm một chút, kéo dài thời gian hình thành hạt giống sinh mệnh mới của Mỹ Mỹ, ngày tháng rong chơi được kéo dài.

Mỹ Mỹ không lo lắng cho đại ca, không phải nó vô tâm, mà thật sự không có gì phải lo, nó có sự liên kết với hạt giống sinh mệnh trong người của đại ca, hạt giống đó đang phát triển rất tốt. Mỹ Mỹ còn mong sao hạt giống đó trưởng thành chậm một chút, kéo dài thời gian hình thành hạt giống sinh mệnh mới của Mỹ Mỹ, ngày tháng rong chơi được kéo dài.

Mỹ có muốn đi tìm đại ca, nhưng Mỹ Mỹ không thể, nó đang bị thôi miên, đang chìm trong muôn trùng dây xích của sự mê hoặc. Mỹ Mỹ yếu đuối, nó không tự thoát ra được, chính là lực bất tòng tâm.

Mỹ Mỹ nhớ tiên nữ, tiên nữ là số một. Trong lòng Mỹ Mỹ tiên nữ còn xếp cao hơn đại tỷ, đương nhiên điều này nó chỉ dám dấu trong lòng, mọi

kí ức Mỹ Mỹ có về đại tỳ, đều nhắc cho nó nhớ, đại tỳ tốt bụng, nhưng không tốt tính.

Mỹ Mỹ sẽ luôn chung thủy với tiên nữ, tiên nữ là cơm tối, còn những gì Mỹ Mỹ đang chịu đựng, chỉ là ăn vật dọc đường thôi. Vấn đề là đồ ăn vật thì phải ăn thật nhiều mới no được.

Cho tới khi gặp đại ca, Mỹ Mỹ sẽ không để người khác xấu chạm vào Mỹ Mỹ, như vậy là tốt nhất. Người xấu ở đây chính là những người Mỹ Mỹ thấy không đẹp.

Mỹ Mỹ đang có quãng thời gian vô cùng sung sướng.

Ban ngày Mỹ Mỹ ngủ trên đùi tiểu La La, đến tối thì nằm trong lòng Trương tiểu thư, một nơi êm ái tuyệt vời. Bàn tay hai người đó mềm mại, êm ái vuốt ve lông Mỹ Mỹ, cảm giác tuyệt vời không thể tả. Mỹ Mỹ hưởng thụ, ngắn gọn là phê, những lúc như vậy Mỹ Mỹ không nghĩ được gì nữa. Chẳng lẽ đây là cách Mỹ Mỹ mất trí nhớ sao, thật vậy thì tốt rồi.

Hình như có người hay ăn hiếp Mỹ Mỹ, hay bắt Mỹ Mỹ phải bám lên vai, vừa xương xẩu vừa hôi. Mỹ Mỹ quên luôn rồi, Mỹ Mỹ tốt bụng mà, luôn biết tha thứ, bỏ qua.

Mỹ Mỹ không cô đơn, có tiểu La La nói chuyện với Mỹ Mỹ, tiểu La La thật đáng thương. Bị người xấu giam cầm từ nhỏ tới lớn, khó khăn lắm mới thoát ra được. Bây giờ lại phải tiếp tục chạy trốn, không thể để đám người xấu đó tìm ra.

Mỹ Mỹ có thể nhìn thấy vùng chứa của La La, có hơi quen quen, hình như trước đây Mỹ Mỹ đã gặp ai đó có vùng chứa giống thế này ở đâu rồi, Mỹ Mỹ không nhớ ra. Vùng chứa của tiểu La La cũng bị che đậy, là do người xấu làm. Gần giống với cách của Mỹ Mỹ, nhưng kém hơn nhiều. Thế này thì đại tỳ cũng nhìn ra được.

Mỹ Mỹ giúp tiểu La La hình thành vòng bảo vệ mới vùng chứa mới, thay đổi luôn năng lượng bao bọc xung quanh tiểu La La, từ bây giờ trừ Mỹ Mỹ ra, không ai có thể tùy ý tìm thấy La La, nếu muốn Mỹ Mỹ có thể khiến La La trở nên vô hình giống Mỹ Mỹ.

Mỹ Mỹ ngưỡng mộ quyết tâm của tiểu La La, trở thành thần tượng tuổi teen, được mọi người yêu thích, nếu thành công thì mỗi ngày quà của người hâm mộ gửi tới sẽ chạt ba cái nhà, phải thuê một trăm người để khai quà. Rồi thuê thêm một trăm người khác để viết thư cảm ơn.

Trở thành một thần tượng như vậy thật là một việc làm vĩ đại, trách nhiệm như vậy lại đặt trên vai của tiểu La La, hèn gì bọn người xấu không ngừng đuổi bắt tiểu La La. Mỹ Mỹ đã ngoéo tay với tiểu La La. Hứa sẽ giúp tiểu La La trốn thoát bọn người xấu, thành công trở thành thần tượng. Còn La La hứa, sẽ giúp Mỹ Mỹ tìm được tiên nữ, và sau này, những món quà gửi tới mà ăn được, sẽ tặng hết cho Mỹ Mỹ.

Việc đầu tiên Mỹ Mỹ giúp là hỗ trợ La La đánh lạc hướng bọn người xấu. Bước một là hóa trang để chụp hình đe dọa, Mỹ Mỹ sẽ đóng vai thế lực bí mật, đứng sau lưng của tiểu La La. Đây là kế hoạch thực thụ đầu tiên mà Mỹ Mỹ tham gia. Chưa bao giờ Mỹ Mỹ hào hứng đến thế.

Mỹ Mỹ không nói chuyện được với Trương tiểu thư, mà cũng không cần. Mỹ Mỹ chỉ cần ăng ăng một tiếng là Trương tiểu thư sẽ ôm Mỹ Mỹ vào lòng ngay. Ngoài phần mộng biết thôi miên ra, Trương tiểu thư còn có cái khác êm ái hơn nhiều.

Người xấu thật quá nhiều, đến vùng chứa của Trương tiểu thư cũng bị họ phong ấn. Mỹ Mỹ không biết cách hóa giải, đành giúp Trương tiểu thư ngụy trang vùng chứa thôi.

Sau đêm đầu tiên được Trương tiểu thư ôm ngủ, Mỹ Mỹ đã có mục đích mới cho cuộc sống, đó chính là tiêu diệt kẻ thù mới của Mỹ Mỹ - xu

chiêng. Thứ làm giảm đi sự bông bênh êm ái ấm áp của Mỹ Mỹ. Bắt đầu từ bây giờ, xu chiêng, dù hình dáng kích cỡ hay màu sắc như thế nào, đều là kẻ thù của Mỹ Mỹ, có Mỹ Mỹ là không có xu chiêng.

Bắt đầu từ Trương tiểu thư, toàn bộ xu chiêng Trương tiểu thư mang theo đều bị Mỹ Mỹ tiêu diệt thành công. Chỉ còn một cái, nên buổi tối Trương tiểu thư phải đem đi giặt, đó là lúc Mỹ Mỹ bắt đầu tận hưởng. Không có xu chiêng, cảm giác hạnh phúc tăng gấp đôi, Mỹ Mỹ bông bênh chìm vào giấc ngủ.

Chưa bao giờ Mỹ Mỹ thấy sự tồn tại của mình có ý nghĩa đến như thế. Có sứ mệnh, có mục đích, có kế hoạch rõ ràng. Lại có kẻ thù cần tiêu diệt, người xấu cần đề phòng. Phong phú đến vô cùng.

Quãng thời gian yên bình đó kéo dài không lâu, đến khi vào Nha Trang thành thì buộc phải kết thúc. Sau cuộc chia tay không su chiêng dầm nước mắt với Trương tiểu thư. Mỹ Mỹ bắt đầu thực hiện bước tiếp theo của kế hoạch thần tượng mà tiểu La La đề ra.

_ Đã tìm ra thông tin gì về thủ phạm rồi.

Đặt bức thư đe dọa xuống bàn, đại sư cấp s La Chính Phong tức giận đến mức hai tay rung rung, phải kìm nén hết sức mới không bạo nộ, tránh làm tình hình rối loạn thêm.

Mọi người đều đoán được tâm trạng lúc này của La Chính Phong. Đối với ông, La La còn hơn là máu thịt của mình. La gia có sụp đổ chưa chắc làm ông chậm chén trà, nhưng La La hơi sốt một tí, không tiếc suy kiệt vùng chứa, xa đến đâu, ông cũng phi hành về ngay.

Mặc dù nói là đại sư La Chính Phong và tướng quân La Thiết Huyết sẽ thay nhau ở bên bảo hộ tiểu thư La La, nhưng từ trước đến nay, chưa khi nào đại sư La Chính Phong rời xa La tiểu thư quá một ngày cả. Ông cũng nói thẳng, không thềm nể mặt, sợ La Thiết Huyết lây tính xấu cho La La,

với lại hấn tay chân thô kệch, lỡ làm trầy da La La thì sao. Cứ ở yên ở chiến trường không gian đi, việc của La La để ông lo.

Mặc dù không thể nhìn thấy, nhưng mọi người đang ở trong phòng đều biết, ngoài La Chính Phong ra, những người chịu sức ép nhiều nhất. Chính là đội vô ảnh hộ vệ, lực lượng luôn ở bên bảo vệ cho La La, tính riêng chiến sĩ cấp bách ngân đã hơn chục, đem đi diệt vài gia tộc nhỏ một lúc sợ không mất quá nửa ngày. Đó là chưa nói tới hai hoàng kim chiến sĩ, trưởng thành từ chinh chiến, là cách tay trái phải của tướng quân La Thiết Huyết.

Biết là họ chịu trách nhiệm rất lớn trong chuyện này, nhưng ngoài đại sư La Chính Phong và tướng quân La Thiết Huyết ra, không ai dám lên tiếng khiển trách, gia chủ La Phúc cũng không. Tiếng nói của ông không có sức ảnh hưởng tới lực lượng tay trắng. Nghe nói tướng quân hai sao La Thiết Huyết nghe tin cũng bạo nộ, đang từ chiến trường không gian bay về. Lần này sợ La La mà thật có chuyện gì, chút yên ổn mười mấy năm của địa cầu thật không giữ được, sóng ngầm mà trời lên thì sẽ thành sóng thần.

La Phúc gia chủ khi năm được manh mối đã lập tức đến đại nhất lâu liên lạc với người của Trương gia, đã có thông tin mới truyền về, lúc này chỉ có một người có đủ tư cách, cũng như dám lên tiếng thông báo, đó chính là Đường khách khanh, người mà đại sư La Chính Phong cũng tôn trọng gọi một tiếng Cửu thúc:

_ Bên Trương gia, trưởng lão Trương Chính Nghĩa đã lên tiếng xác minh, tấm huy chương Thần Ảnh, hiện đang ở trong tay họ. Là do hung thủ lén đặt vào tư viện của Trương gia. Nhưng hiện họ chưa thể hoàn trả được, phải dùng nó để đảm bảo an toàn cho tiểu thư Trương Mạn Mạn. Đích thân gia chủ Trương Diệt Vân cáo lỗi, đảm bảo Trương gia không liên quan gì đến việc bị bắt cóc của tiểu thư La La, mọi lực lượng Trương gia đang có ở Nha Trang thành, sẽ đều hỗ trợ tìm kiếm tiểu thư. Đường thúc không có tài đức gì, nhưng cũng xin đảm bảo cho lời nói của Trương Diệt Vân. Trương

gia cũng là người bị hại trong chuyện này. Sắc mặt đại sư cấp s La Chính Phong càng thêm tối, những người trong phòng đều là cấp lãnh đạo, mưu trí không nhiều cũng ít, họ đều biết lời Đường cửu vừa nói có thể suy ra điều gì, sự tình còn nghiêm trọng hơn họ tưởng, nhưng không ai dám nói ra, lời khuyên can sáo rỗng lúc này cũng có thể là mồi lửa, đã xấu càng thêm xấu.

Lúc đầu mọi người đều cho rằng đây chỉ là trò đùa của La La tiểu thư, ham vui một chút rồi sẽ về, việc trách mắng cứ để cho đại sư La Chính Phong lo, chịu quá sinh hư là việc của ông. Nhưng những sự việc tiếp theo khiến họ biết mình đã nhầm.

Người phát hiện La La mất tích là đại sư La Chính Phong, khi ông đem bữa ăn xế vào cho La La. Đội hộ vệ chỉ có thể giám sát vòng ngoài, bên trong phòng thí nghiệm, chỉ có ba người có thể vào được. Đại sư La Chính Phong, tướng quân La Thiết Huyết, và La La. Hai hộ vệ mặc trang phục hoàng kim đứng bên ngoài cửa chỉ là ngụy trang. Lượng lượng thật sự đều vô hình, trực không ngừng nghỉ, một con kiến cũng đừng hòng qua lọt.

Việc đầu tiên làm là khởi động động mạng tinh thần của La gia. Đồng ý mạng tinh cầu nội bộ (zone e) là của liên minh. Nhưng liên minh là do 7 nhà tạo thành, mỗi nhà lại xây riêng một cổng sau cho mình, là thường tình. Thông số trả về là 0.

Đó là lúc cơn sóng bắt đầu chuyển động.

La La là chí bảo của La gia, từ trên xuống dưới phải có ít nhất chục vòng bảo hộ. Tới cái áo vải La La mặc, đôi giày La La mang, cũng là thiết bị tinh thần được chế tác riêng, không ít món là từ đích tay đại sư La Chính Phong.

Mà cao cấp nhất chính là huy chương Thần Ảnh, thiết bị đạt chuẩn cấp hăng tinh, là bảo vật truyền thừa của La gia. Bảng phương pháp chế tạo vẫn

còn, nhưng nguyên liệu thì không cách nào gom đủ, việc gom góp là trách nhiệm truyền đời của nhóm tay đen. Yêu cầu của người chế tạo lại càng khó, nhiều đời tay trắng đều không đạt yêu cầu, nay mới có hy vọng mới là La La. Cách sử dụng lại vô cùng phức tạp, nếu có thể phát huy hết khả năng của Thần Ảnh, thì một người có thể sánh với một quân đoàn. Cảm nhận bước sóng của Thần Ảnh, là bài học đầu tiên của lớp tay trắng, dù theo đường cơ giới sư, hay cơ giới sĩ.

Mỗi món đều có bước sóng riêng, coi như mã định vị, có thể dùng để xác định vị trí, cao cấp hơn, có thể kích hoạt được từ xa. Mạng lưới zone e hoạt động trên tiền đề là 100% chính xác. Giống như cách nó phát hiện mỗi nguy hiểm ở Lan Đông thành, chính xác không cần nghi ngờ.

Ngoài Thần Ảnh mới được tìm thấy trong địa bàn của Trương gia, tất cả thiết bị khác đều không có tung tích, bước sóng phát ra từ vùng chứa của La La cũng không dò được. Người có năng lực che đậy, hoặc xóa đi vòng bảo hộ của đại sư La Chính Phong, và tướng quân La Thiết Huyết, thật không thể coi thường. Tình huống xấu nhất là vùng chứa của La La đã suy kiệt, không phát ra bước sóng bình thường được.

Nếu zone e báo là không tìm thấy, chỉ có ba lý do có thể xảy ra, không có cái nào là tốt:

+ Tất cả thiết bị đều đã bị phá hủy. Cái này thì ngậm miệng lại, chỉ nghĩ chứ đừng nói, đến tai đại sư La Chính Phong thì người cũng chung số phận. Bởi thiết bị của La La đa phần có chức năng bảo vệ, đến thiết bị cũng hư hết, làm sao La La nguyên vẹn.

+ Tất cả thiết bị không nằm trong khu vực tìm kiếm của zone, nằm dưới lớp vỏ địa chất có sự sống, hay ra ngoài tầng lưu giới hạn có sinh vật tồn tại. Cái này thật quá khó, coi như dùng phi thuyền không gian để bắt cóc thì cũng không thể xóa hết dấu vết được, là hướng truy tìm không trọng tâm.

+ Tất cả thiết bị đều bị che dấu bởi vùng năng lượng có bước sóng riêng, được cố ý tạo ra, không nằm trong giới hạn tìm kiếm của zone e.

Đây là lựa chọn tốt nhất, mà La gia có thể dựa vào. Từ đó có thể đưa ra nhiều suy luận khác, cũng như cách giải quyết.

+ Thần Ảnh là do hung thủ tìm cách trộm được từ trên người đại sứ cấp s La Chính Phong. Rồi dùng nó để qua mặt đội Vô Ảnh bắt cóc tiểu thư La La. Đây là do năng lực của hung thủ quá cao, lại có tính toán trước. Cũng đúng, La La tiểu thư vốn ngoan ngoãn, làm gì có chuyện trộm đồ từ gia gia. Thần Ảnh vốn là vật của La La, cùng với những thứ khác, đến lễ trưởng thành sẽ truyền xuống. Nói thẳng, cả La gia là của La La, ông cậu nhỏ La Thần có làm gia chủ, cũng chỉ quản lý dùm.

+ Hung thủ không thể là một người, phải là một tổ chức, tên mặc áo đen xuất hiện ngoài Nha Trang thành chỉ là phần nổi, là đại diện hoặc cách đánh lạc hướng. Mục đích là đánh vào tài sản hoặc uy hiếp La gia. Đồng ý nhà Morgan hiện đứng đầu, nhưng chỉ mới hơn 60 năm, tính là một đời còn chưa hết. Nhà họ La ai cũng giỏi kiếm tiền, tính luôn tài sản chìm nổi, thật chưa biết ai là Thạch Sùng ai là Vương Khải.

+ Việc khẩn cấp bây giờ là phải xác định cho được, hung thủ chỉ nhắm vào La gia, hay còn âm mưu gì phía sau nữa. Quá nhiều điều trùng hợp, nhất là về thời gian. Thành hội của Nha Trang thành đang diễn ra, mà đối tượng quy tụ nhiều nhất, chính là lớp thanh niên. Thế hệ tương lai chính là sức mạnh, mà cũng là điểm yếu của bất kỳ gia tộc nào. Tôn vong, thành bại, hay truyền thừa đều lấy đám thanh niên đó làm chính. Nha Trang thành được xem như sân chơi cho bọn chúng cọ sát, bị thương cũng được, mất mặt cũng không sao, có đám già bọn họ đứng sau lưng, cái gọi là thân bại danh liệt là do lũ rồi hơi vẽ ra, thặng trầm bao nhiêu năm, danh tiếng, chỗ đứng của gia tộc không đến lượt đám nít ranh đó giữ hộ. Nhưng bọn nó không được có mệnh hệ nào, cái giá đó bọn họ không gánh được, một đũa cũng không được.

Thông thường tính mệnh của đám truyền thừa nhà mình, không cần phải chăm chăm giữ. Tốt nhất là cứ vờ không quan tâm, để bọn nhóc bớt ý lại, còn việc mình tranh ám đấu, sứt đầu mẻ trán là việc của bọn họ. Lịch sử cả chục đời nay, ít khi nào có hậu bối chết do mâu thuẫn gia tộc, nếu có chỉ là bọn chúng tự gây chuyện với nhau, làm trưởng bối chỉ cần náo một hồi để giữ chút mặt mũi là được. Càng không có việc dùng tính mạng bọn chúng để uy hiếp gia tộc phía trên, đó là cấm kị là ranh giới không thể vượt qua.

Lần này đã có hai nhà cùng lúc bị uy hiếp, La gia và Trương gia. Một nhà có túi tiền to một nhà có nắm đấm bự, ví như nhà Morgan muốn đứng ra trực đấu, chưa biết ai hơn ai. Mâu thuẫn gia tộc đã bị loại trừ, không nhà nào có thể kiếm được lợi từ việc này. Khiến chỉ riêng việc nhận định hung thủ đứng đằng sau, đã là nang đèn, chưa nói tới việc giải cứu.

+ Hung thủ muốn thông qua Trương Chính Nghĩa, để đổ tội cho Trương gia, nhưng đã coi thường uy vọng của Trương gia. Một câu nói của Trương Diệt Vân, là quá đủ để hóa giải. Sau đó hung thủ lại dùng Trương Mạn Mạn, báu vật của Trương gia, để uy hiếp. Đây là liên hoàn kế, mục tiêu không chỉ mình La gia, với họ, tình huống xấu nhất là phải đối đầu với Trương gia. Không ai muốn là đối thủ của huynh đệ Trương Phá Thiên, Trương Diệt Vân cả. Mà trên đời cũng không có việc để hai người đó cùng lúc ra tay. Duy Trương Mạn Mạn tiểu thư có thể là ngoại lệ.

Trương Phá Thiên và Trương Diệt Vân là huynh đệ song sinh. Thân tình của hai người từ nhỏ đã tính bằng so đấu, mỗi lần đánh là cổng nhà của Trương gia lại rung lên. So tính cả đời cứ coi như là hòa.

Đại ca Trương Phá Thiên không lập gia đình, Trương Diệt Vân thì có, chuyện tình lúc đó cũng là giai thoại, khi hai huynh đệ song bào của Trương gia cùng yêu một người thiếu nữ họ Tạ. Sự thật không mấy ai biết nhưng chuyện dị bản thì nhiều lắm, xôn xao một thời. Lúc khác sẽ kể rõ hơn.

Sự thật không mấy ai biết, chỉ có một việc là rõ ràng. Hơn mấy mươi năm trước hai huynh đệ so đấu một trận cuối cùng, mà trọng tài chính là đại ca Vương Nhất. Nói là đánh cho bầu trời đổi sắc cũng không sai, đến nay dư âm của trận đấu đó khiến cho bầu trời cạnh nhà từ đường của Trương gia, vẫn còn chớp tắt năng lượng xao động, sấm sét vẫn gõ từng hồi, mặt nước lâu lâu lại có vòi rồng cuốn lên.

Sau đó Trương Phá Thiên ra chiến trường không gian làm đại tướng quân, Trương Diệt Vân ở nhà làm gia chủ, rồi thành hôn. Trương Diệt Vân chỉ có một người con trai duy nhất là Trương Tạ Thiên, cái tên đó là do Tạ phu nhân sau khi sinh ra, trước khi nhắm mắt đã đặt. Đám tang lần đó đại tướng quân ba sao Trương Phá Thiên cũng có mặt. Hai huynh đệ họ cùng nhau bỏ xuống năm đất cuối cùng.

Năm 18 tuổi, sau thành công vượt qua thử thách thí luyện giả, Trương Tạ Thiên được gửi ra chiến trường không gian, tham gia vào quân đoàn trang bị hạng nhẹ cận chiến cơ giới Phượng Hoàng. Là ứng viên kế tiếp cho chức vị thống lĩnh của quân đoàn. Trương Tạ Thiên là một tướng lĩnh xuất sắc, năng lực và lòng dũng cảm đều vượt trội. Không làm mất mặt Trương gia.

Đại tướng Trương Phá Thiên chưa bao giờ tỏ ra ưu ái cho đứa cháu ruột, thậm chí còn tỏ ra nghiêm khắc gấp bội. Chỉ mấy thuộc hạ thân cận của ông mới biết, ánh mắt ông tự hào như thế nào khi nói về đứa cháu Trương Tạ Thiên của mình.

Hơn hai mươi năm trước, Trương Tạ Thiên dẫn đầu sự kiện tối của quân đội, kết cuộc là bị đích thân ông bác Trương Phá Thiên ra tay, đánh cho trọng thương, bị đuổi khỏi quân đội. Sự kiện lần đó làm mất đi 5% quân lực của hành tinh, dù là Trương gia, có muốn gánh cũng gánh không nổi. Trương Tạ Thiên phải về nhà vừa an dưỡng vừa chịu tội. Lúc đó là do ngài lãnh tụ do nhiệm phong hàn, cần phải tịnh dưỡng, phải chờ ngài khỏe

hơn mới tổ chức phiên tòa luận tội Trương Tạ Thiên. Đó là vết nhơ duy nhất của Trương gia mấy trăm năm gần đây.

_ Đó là bên quân đội truyền ra như vậy, thực hư thế nào ta không biết, có biết cũng không dám nói. Ai có đủ tư cách lên lầu ba của đại nhất lâu sẽ biết rõ hơn, như họ không nói lại thì ta cũng không dám kể lại, mọi người nghe chuyện lại có quên gì nữa không.

Tiên sinh kể chuyện cảm thấy hài lòng vì cái mâm nhanh chóng chất đầy tiểu kim thạch, câu chuyện nào mà ông kể, hể có chữ Trương. Đều nhanh chóng kiếm đầy mâm cả, trăm lần như một, chuyện năm xưa thật ông có biết nhiều hơn một ít, nhưng chưa bao giờ nói ra. Chỉ im lặng mà tăng thêm sự kính trọng dành cho Trương gia.

Đáng tiếc ông có bản lĩnh kiếm nhiều vợ mà không có bản lĩnh sinh được đứa con nào ra hồn. Chỉ cần một đứa có thể đứng chung hàng ngũ của Trương gia, ông có chết cũng không cần vuốt mắt.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 95: Những Ngày Ở Nha Trang Thành (4)

Trương Tạ Thiên ở nhà dưỡng bệnh được mấy năm, thì bệnh tình trở nặng, đích thân cao tăng của thế lực hai ông lớn tới, cũng không cứu chữa được, ba năm sau thì mất, người mất rồi thì phiên tòa luận tội cũng đành gác lại, một lần nữa tướng quân Trương Phá Thiên có mặt tại đám tang, cùng em trai bỏ xuống năm đất cuối cùng.

May sao trong quãng thời gian ba năm đó, Trương Tạ Thiên thành hôn, cuối đời lại sinh được một đứa con, lịch sử lặp lại. Sinh nhật của Trương Mạn Mạn, cũng là ngày giỗ của thân phụ Trương Tạ Thiên. Khi nhận đứa bé còn đỏ hỏn, nước ối còn chưa lau khô từ tay đệ đệ Trương Diệt Vân, đại tướng Trương Phá Thiên người đồng da sắt, máu là dung nham, chảy ra một giọt nước mắt, còn nóng hơn mặt trời. Cái tên Trương Mạn Mạn là do ông đặt, lấy chữ Mạn từ tên bà nội của cô, Tạ Phi Mạn. Hai chữ Mạn xếp gần nhau, nghĩa là mãi mãi, tâm ý của ông có không ít người hiểu được, mà rõ nhất không ai khác chính là gia gia ruột của nàng, đệ đệ ruột của ông, Trương Diệt Vân.

Nếu thật có người lấy Trương Mạn Mạn để uy hiếp hai huy đệ đứng đầu Trương gia, hay là cả Trương gia. Hoặc là người đó làm đúng, hoặc người đó đã phạm sai lầm lớn nhất trong đời. Dù thế nào, cũng đều không tốt cho phong vận của địa cầu.

+ Việc hung thủ sẵn sàng lấy Thần Ảnh làm cái giá để khuấy động hiểm nghi của hai gia tộc. Càng khiến mức độ nguy hiểm sự việc bị đẩy lên một tầm cao mới. Giá trị của Thần Ảnh không thể tính bằng tiền, có Thần Ảnh, dù thật La gia có bị diệt thì vẫn còn đường lưu lại một tia huyết mạch.

Gọi vật bảo mệnh là chưa đúng, phải nói là vật bảo tộc. Hung thủ buông tha Thần Ảnh, chứng minh hãn khinh thường tài sản của La gia. Việc xấu trên đời này cơ bản là do: tình, tiền, tham lam, thù hận mà ra. Ba cái trước còn có cách gỡ, nếu thật là thù hận, kết cục chỉ có một bên chết mới thôi. Cái gọi là buông hạ đồ đao lập địa thành phật, chỉ là lời dụ để tước đao của bọn ngu dốt, lập địa là phải thành mồ, thử buông xuống đi rồi biết. Việc đó nhóm tay đen của La gia làm thật có chút quen tay.

Tài sản của La gia, địa vị của La gia, danh vọng của La gia đều là do cướp được mà thành. Ví như cái mỏ hắc tinh bé bằng cái móng tay ở Lan Đông thành, không phải do con kiến đi dạo của La gia cướp về sao. Việc thăng cấp Lan Đông thành, chỉ là để hợp pháp hóa vụ cướp đó. Cướp tài nguyên chưa đủ, phải cướp luôn sức lao động của người dân. Ta dám cá một ăn một trăm, khi cái mỏ đó được khai thác hết, La Đông thành sẽ còn nghèo hơn xưa, đất đai bị ô nhiễm, người muốn cạp để ăn lại càng mau chết. Mà thật người chết cũng đâu ít, Vương Thạch cha của Vương Lang là ví dụ đó, tiền đền bù cũng đủ cho nhà hãn bán mảnh đất tổ tiên mà chuyển vào khu ổ chuột. Muốn kiếm được lợi từ La gia, khuyên người ngu ít một chút, bớt nằm mơ đi.

Số gia tộc nhỏ bị La gia thôn tính, tính từ trước đến nay, dùng tóc mà đếm. Đó là bài kiểm tra đơn giản nhất, để thế hệ sau bước được chân vào phòng họp của nhóm tay đen. Nói sơ như Đường khách khanh, gốc gác ngoại tộc, số thế lực nhỏ bị ông thu nạp, sợ còn nhiều hơn số tuổi của ông, tính trong năm nay thôi đã hơn bàn tay.

Thà kêu ta nhõ sạch cỏ ở tổng thành, chứ đừng kêu ta đếm số kẻ thù của La gia, ta sợ mình sống không đủ thọ để đếm.

Nếu thật là do thù hận, mà gần như chỉ có lý do đó là hợp lý. Vậy thì La La tiêu thụ, khó về được tới nhà. La gia tạo nghiệt, để con cháu vô tội như La La chịu báo ứng. Ông trời có mắt, nhưng thật quá vô tình, chẳng trách "ngạo" của nhà Morgan cứ muốn đánh lên trời.

Chỉ cần hung thủ ra yêu sách, cho dù có đem một nửa La gia, nhóm tay đen ra chém đầu. La Chính Phong cũng không thèm chớp mắt, là đúng người đúng tội. Năm xưa mẫu thân của ông, cũng vì hai chữ lợi ích, mà ôm hận treo cổ chết trong nhà kho của La gia, cái hòm lạnh lặn còn không có, đừng nói đám tang bài bản. Chính vì ôm mối chấp niệm đó mà La Chính Phong đủ động lực để vượt qua rào cản của cấp bậc đại sư, có được thành tựu ngày hôm nay. Ngày ông đăng vị ở tổng thành, cũng là ngày phụ thân ông được liệm ở tử đường, bài vị phụ thân ông được đặt ở đó bên cạnh mộ bài có khắc tên mẫu thân ông. Cũng là nhờ lợi ích ông có thể mang lại cho La gia.

Với La La, La Chính Phong có thể bảo vệ khỏi nhân tính, nhưng sao qua được ý trời. Nếu thật La La lần này gặp chuyện không may, đại sư cấp s La Chính Phong còn, thì nhóm tay đen không còn. Đại sư cấp s La Chính Phong mất, thì nhóm tay trắng mất. Bài toán lợi ích này ông đặt ra, nếu họ thích tính toán, vậy cứ tính toán đi. Ông không ngại đi xuống sâu một chút, để tiếp tục dạy dỗ La La.

Lúc này ông chỉ hối hận, sao lúc đó không để đĩa bánh lại, La La lúc này, lỡ con bé đói bụng, ai đem bánh cho nó ăn đây.

_ Vậy Trương gia có ra yêu cầu gì mới trả lại Thần Ảnh hay không, lỡ họ theo lời hung thủ, dùng Thần Ảnh đối phó với chúng ta thì sao, nghe nói đại tướng Trương Phá Thiên cũng đang trên đường về.

Trên đời này cũng có những kẻ vừa thông minh vừa ngu dốt, giống như La Toán, thật bị mấy con số làm cho mờ mắt. Lời này của hắn, nếu nói ở một nơi khác, với những người khác, sẽ có không ít người hùa theo mà bàn luận, còn ở đây thì không.

Chỉ một cái nhìn của đại sư La Chính Phong, đầu của La Toán rơi khỏi cổ, chưa rơi xuống đất đã bị đóng băng, được nửa đường thì bị đốt tan

thành bụi, tro chưa kịp bay ra đã bị gió cuốn đầu mất, cái xác vẫn đứng, một chút máu rỉ ra cũng không có nhanh chóng theo đường của cái đầu.

Không rõ là đại sư làm, hay đội Vô Ảnh làm. Nhưng cũng như nhau, nếu tướng quân La Thiết Huyết có mặt ở đây, đầu rơi phải dùng số nhiều để tính, mà sẽ không sạch sẽ như vậy, nếu không phải sở thích tắm máu kẻ thù của mình, thì số sao trên lon của tướng quân, đã nhiều thêm một ngôi rồi.

Quân đoàn trang bị thiết giáp hạng nặng, quân công là Hoắc Cách đánh ra, nhưng kỉ luật với danh tiếng, hay sách lược cầm quân, là một tay Thiết Huyết tạo thành. Hoắc Cách dám xưng đại hùng với người khác, nhưng với phó tướng Thiết Huyết thì khỏi đi. Quân lính đều quen với việc, đại tướng đi đánh trận về, chạy vào doanh trại để báo cáo với phó tướng một tiếng, rồi mới cởi giáp đi uống rượu. Quân đoàn nổi tiếng trong sạch, số ít là nhờ Hoắc Cách không tham lam, phần nhiều là nhờ kỉ luật máu của Thiết Huyết. Mỗi lần chứng kiến, dùng là dùng tướng như đại hùng, tối về trùm chăn cũng khó tránh được ác mộng.

_ Bắt đầu từ bây giờ, cho đến khi La La bình yên trở về. Ai nói tới hai chữ lợi ích, dù là sau lưng ta, đội Vô Ảnh, cứ như vậy mà làm.

Không có tiếng đáp lại, điều đó lại khiến mọi người bị áp lực hơn. Vô ảnh là đội bảo vệ của phe tay trắng, trực thuộc tướng quân La Thiết Huyết, mỗi người đều tự xóa đi thân phận của mình, chỉ nhận lệnh mà làm. Tướng quân không có ở đây, lời của đại sư là cao nhất, dù có là gia chủ cũng chẳng ảnh hưởng được gì. Kề cổ có cây đao lạnh vô hình, có chui vô nhà xí cũng không dám thở phào, tối ngủ lo lấy băng keo mà bịt miệng, lỡ nói mơ thì được khuyến mãi giấc vĩnh hằng.

Đội Vô Ảnh là cây đao bí mật của La gia, mỗi thành viên đều được trang bị thiết bị năng lượng đặc thù hệ ánh sáng gọi là Ngụy Ảnh, là thành quả của La gia sau nhiều năm nghiên cứu Thần Ảnh. Dù không thể bằng bản gốc, nhưng Ngụy Ảnh cũng nâng năng lực tác chiến của cơ giới sĩ lên

một tầm cao mới. Đối đầu với Ngụy Ảnh, người phải dùng một nửa tinh lực vào việc dò xét, hiệu xuất chiến đấu giảm đi quá nhiều, là trận chiến không công bằng.

Đội Vô Ảnh do người đứng đầu của nhóm tay trắng lựa chọn, đào tạo. Các thành viên chỉ giao tiếp với hai vị đội trưởng, hai vị đội trưởng chỉ nghe lệnh của người đại diện nhóm tay trắng. Không nói, không lộ hành tung, không tên không tuổi, không có suy nghĩ riêng chỉ theo lệnh mà làm.

Qui định này được tạo ra, cũng là do lợi ích. Tay trắng là gốc, tay đen là cành, gốc còn La gia còn. Nếu thật có mâu thuẫn giữa hai phe, cứ để Vô Ảnh chặt hết cành cây đi, cành mới mọc ra sẽ tươi tốt hơn. Dù sao kiếm người tham lam, vẫn dễ hơn kiếm người có tài. Lợi ích của La gia vẫn được bảo tồn. Tất cả mọi người ở đây, một chút thương tiếc cho La Toán cũng không có, kẻ ngu dốt thiếu tầm nhìn như vậy, mất đi là có lợi cho La gia.

Lúc này phải ráng mà tìm La La về trước khi tướng quân La Thiết Huyết hạ cánh, kí ức của mọi người đều biết, gương mặt lạnh của tướng quân La Thiết Huyết, chỉ mỉm cười mỗi khi La La gọi hai tiếng gia gia, nhìn ông vừa hút cơm, vừa kể chuyện cho La La, thật không thấy hai chữ thiết huyết ở đâu. Không ít lần người ta thấy ông đứng từ xa ngắm đứa cháu La La, sợ tới gần thì lệ khí của mình sẽ làm ảnh hưởng tới con bé. Cả đời ông, chỉ ghen tị với một người, là anh họ La Chính Phong, có thể ở bên con bé ngày đêm như vậy.

_ Đường thúc nghĩ, trên đời lúc này, chỉ có hai người là có thể tìm được La La. Cái khó là làm sao có thể cầu được họ. Một trong số đó, La gia chúng ta không có đủ mặt mũi để nhờ, chỉ có thể thông qua người khác để cầu viện, người còn lại, Đường thúc dù có mất cái mặt mo này, cũng ráng thử một lần. Nhưng món nợ ân tình này, La gia phải gánh dùm cho cả sáu nhà kia. Dù việc có lỡ không thành, thì nợ đã vay rồi, vẫn phải trả lại.

Đường khách khanh nói tới đó, thì im lặng, gương mặt già nua của ông, lại càng thêm héo úa, chút sức sống cuối cùng cứ như sắp bị dùng hết, chiếc lá vàng này thật muốn rụng lúc nào cũng được.

Trong phòng chỉ có ba người hiểu Đường khách khanh muốn nói điều gì, hai người đã vô hình, lập lời thề cấm khẩu, gia chủ La Phúc nếu có mặt ở đây cũng sẽ hiểu, nhưng y đã chủ động tránh mặt. La gia phải gánh món nợ lớn như thế này, người đứng đầu phe tay đen như La Phúc, dù biết không tránh được, nhưng không có mặt chứng kiến vẫn hơn.

Đại sứ cấp s La Chính Phong hiểu, tuy ông có thể đứng đầu La gia, nhưng không thể đại diện La gia kí giấy nợ này, mà có muốn thì ông cũng không đủ tư cách kí, cả La gia, chỉ có một người có thể, đó chính là Đường thúc, kinh lịch trong đời của Đường thúc, người khác không biết nhưng La Chính Phong có biết được ít nhiều, tầm quan trọng của Đường thúc với La gia, quan trọng gấp chục lần Thần Ảnh. Không có Đường thúc chống đỡ, sợ La gia, gia tộc xây trên xương máu của người khác, sẽ không bình yên đến ngày hôm nay.

La Chính Phong đã có nghĩ qua. Sự tình nếu thêm nghiêm trọng, vì La La, ông cùng Thiết Huyết sẽ cúi đầu mà xin Đường thúc một lần. Chỉ cần Đường thúc lên tiếng, chắc tới chín phần hai người kia sẽ nể mặt, ra tay giúp một lần, họ mà ra tay, sự tình có khó bằng trời cũng giải quyết được.

Không ngờ lúc này Đường thúc lại chủ động lên tiếng, La Chính Phong thật không còn cảm kích nào hơn. An toàn của La La, ông không có dũng khí, để chờ tới lúc nghiêm trọng hơn. Ông không có gan để liều trong canh bạc này. La Chính Phong chỉ chấp tay vái đầu. Một lời cũng không thể nói, nói gì cũng vô ích, dù không thấy nhưng ông biết, hai người đứng đầu vô ảnh kia, cũng đang khấu đầu giống như ông. Nếu có người ở bên La La nhiều hơn ông, thì chính là bọn họ, ông còn có thể ở đây mà tức giận, lên tiếng lo lắng, còn bọn họ có muốn cũng không thể.

Đường khách khanh im lặng mà nhận cái khấu đầu của La đại sư, cái khấu đầu này ông buộc phải nhận, là nhận thay cho phe tay đen. Coi như sợi dây buộc cuối cùng ông dành cho họ, giữ cho họ một đường sinh cơ về sau, nếu lỡ thật La La xảy ra chuyện, Chính Phong với Thiết Huyết vì sợi dây này, sẽ không quá vô tình.

Cả đời Đường khách khanh dùng suy tính mà thành danh, dùng đầu tư để dựng nghiệp. Ông không đầu tư bằng tiền bạc, không lấy lợi nhuận mà suy tính. Cái ông đầu tư là con người, hạt ông gieo là nhân tính, nợ ông gặt là nhân tình. Thiện duyên hai mối này, một cái 60 năm, một cái 40 năm. Trước khi chết mà có thể thu được quả này, tính toán cả đời ông, thật không uổng phí.

Còn phe tay đen, họ cũng giống như ông, cũng là người tìm lợi mà thôi. Nhưng thay vì gieo trồng, họ gặt nhiều hơn. Ông không trách họ, đâu phải ai cũng sống đủ lâu, hay nhìn đủ xa, để thấy được hai chữ nhân quả. Họ chỉ là con cá bơi ngược dòng nước, đàn chim bay ngược gió, cố tìm cách để sinh tồn. Người ta nói tay trắng là tốt, tay đen là xấu. Nhưng tay đen tồn tại không phải để nuôi tay trắng sao, tay đen lăn lộn, tay đen gánh hết tiếng xấu, tay đen không được tốt số như tay trắng, chỉ có thể làm tốt việc của tay đen, nếu không tồn tại của người có ích gì.

Nhưng tay đen không có một lựa chọn nào khi đứng trước lựa chọn, giữ đen hay trắng. Trên đời này làm gì có phân biệt rõ giữa tốt và xấu, hay có thứ gì không bởi lợi ích mà sinh ra, như người khuyết tật, là để cho người bình thường nhìn vào mà thêm quý cuộc sống của họ, thân xác của họ, sự tồn tại nào cũng có giá trị của nó, đã là giá trị rồi thì có thể tính toán bằng lợi ích. Coi như Đường khách khanh, một lần cuối dùng tính toán cả đời mình, tranh thủ chút lợi ích cho tay đen, những người cùng đường, nhưng không cùng đạo.

Những người khác yêu quý La La, chẳng lẽ Đường khách khanh lại không. Chẳng qua cũng giống những người khác ở tay đen, ông chọn cách

khác để thể hiện. La La không thiếu những người yêu thương vỗ về, không thiếu chỗ dựa vững chắc. Cái ông muốn tạo nên, là con đường rộng thênh thang, để La La có thể tự do bay nhảy. Con đường bằng phẳng, sạch sẽ, không vũng nước đọng, không chút bụi bặm. Giúp La La có thể trong sáng bao nhiêu, thì thanh khiết bấy nhiêu, suốt đời cũng được. Để tấm thân của ông và những người khác, gánh hết sóng gió đi.

Món nợ này ông đứng ra kí, đứng ra bảo lãnh, là việc nhỏ. Gánh nặng phía sau, những người phải trả, chính là nhóm tay đen. La gia sau này sẽ không dễ kiếm lợi nữa rồi. Mặc kệ, chỉ cần La La bình yên, dù là lợi ích hay tình cảm, ông đều phải thử một lần.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 96: Những Ngày Ở Nha Trang Thành (5)

_ Tiền còn dư đâu.

Aurora nhú mày, dò xét Vương Lang từ trên xuống dưới, giống như muốn lột hết đồ để tìm chỗ hẩn giấu tiền.

Vương Lang cúi gằm, say xắm nhìn Emily cũng đang hơi cúi đầu, gương đôi mắt to tròn vô tội lên nhìn hẩn, cái đầu lắc rất nhẹ ý như nói Vương Lang hãy dừng cảm lên, nhận tội một mình đi, Emily sẽ đứng từ xa thương tiếc cho Vương Lang. Bây giờ hẩn mới hiểu, cái ngoéo tay lúc gần về đến tiệm của Emily có nghĩa là gì.

Hẩn lại xoay qua nhìn bốn cô bé Orla, Pheobe, Jena, Dalida gương mặt bọn nó còn vô tội hơn. Hèn gì mấy đứa nó chủ động ra đón Vương Lang đi chợ về từ xa, chỗ bánh kẹo hẩn mua đã được chia chác êm xui chỉ trong mấy bước chân, hiệu xuất ăn hàng của mấy đứa này thật khá. Đã vậy còn ngụy trang vỏ kẹo cạnh nôi của Celia, con bé mới ba tuổi chưa tự lột được vỏ kẹo đâu, bằng chứng ngoại phạm của ba đứa mi quá không vững chắc rồi đó.

_ Hao mất hai ngày tiền chợ, phải làm việc thêm ba ngày để bù vào.

Aurora vừa luận tội vừa phán xử. Nói xong thì nàng bắt đầu chuẩn cơm trưa. Ở một góc nhìn bí mật mà Vương Lang không thể thấy, cái nháy mắt của nàng được đáp lại bởi nụ cười hàm răng sún còn dính kẹo của mấy đứa em.

Jena tốt bụng, nó khẽ nhét một miếng nhỏ sô cô la vào tay Vương Lang, có lẽ đây là một quyết định vô cùng khó khăn của Jena. Miếng sô cô la nằm lâu trong tay cô bé, đã bắt đầu chảy nước.

Trong tiệm ai cũng có công việc riêng của mình.

Celia nằm trong nôi, dụ dỗ khách hàng.

Pheobe, Jena, Dalida, vừa ăn kẹo vừa tập viết chữ.

Orla vừa ăn bánh vừa kiểm tra, chữ nào đạt sẽ cắt ra, đem dán vào món hàng, làm tem xuất xứ.

Emily vừa ngậm kẹo vừa đọc tập ảnh mới mua, có khách thì bán hàng.

Donna phải học bài, vừa học vừa đưa nôi cho Celia.

Aurora nấu xong món chính thì cũng phải học bài.

Rảnh rỗi nhất chính là Vương Lang, cu li bảo mẫu, chỉ có vài việc như: quét nhà, dọn tiệm, chà nôi, đi chợ nấu cơm, đút cơm cho Celia, lấy đồ giặt, rửa chén, nấu nước pha sữa...dắt mấy đứa nhỏ nhất đi dạo. Chỉ cần có thể làm xong thì sẽ được phép làm tiếp.

Ngoại trừ 16 con mắt nhìn hằm ra, công việc này không có áp lực gì lớn.

Vương Lang đã quên mất lý do vì sao hằm phải làm việc. Chỉ cần miễn hoàn thành, đây là sức mạnh của lao động, bào mòn đầu óc thế hệ trẻ.

_ A Lang nhìn nè, đẹp không.

Dalida thích vẽ hơn viết, chủ yếu là vẽ Celia hay đầm công chúa, hoặc Celia mặc đầm công chúa. Chỉ có nó là chịu nằm yên cho Dalida vẽ. Gần đây cô bé có thói quen mới, vẽ xong bức nào là chạy đi tìm A Lang để

khoe. Lần nào nghe A Lang khen đẹp Dalida cũng tin là thật, A Lang tốt, không mắ Dalida phí phạm giấy mực. Cách gọi A Lang là cô bé bắt chước bà chị Orla.

Nghe nói là theo xu hướng mới, nam nữ thân thiết đều gọi như vậy cả. Vương Lang đau đầu, Orla mới 12, nên bớt đọc ngôn tình đi, trong đó không có gì tốt lành đâu.

Jena với Pheobe là dũng sĩ diệt kẹo, nếu không viết chữ thì cả hai chụm đầu lại, vừa ăn hàng vừa đọc tạp chí. Là nhật báo ăn khách gần đây, viết về tiểu La La gì đó.

Hai cô bé hay kêu Vương Lang dắt đi dạo, rồi kiêm luôn phỏ nháy. Chụp đủ hình các kiểu, chỉ tiếc là có máy,có chụp, nhưng không có phần lưu trữ trong đó. Jena với Pheobe không ngại, luôn tạo dáng rất nhiệt tình, coi như luyện tập trước cho tương lai.

Orla rất thích đọc truyện, rồi hay mơ mộng. Orla hay kể chuyện để ru ngủ Celia, nội dung câu chuyện đều là do cô bé tưởng tượng ra, hay chấp nối nhiều truyện lại với nhau. Orla rất thông minh, mỗi câu chuyện đều liền mạch, kể trơn tru, nghe thật như là kể lại buổi sáng ăn gì. Không biết Celia có hiểu không nhưng thích thú là có, chuyện buồn vui gì cũng nhe răng cười.

Bà cụ non Emily là tổng quản của quầy hàng, lo việc mua bán với thu chi, kiêm luôn giám thị năm đứa em. Nếu không có khách thì Emily hay lẻo đẻo theo sau Vương Lang, đôi lúc dắt díu theo mấy đứa nữa. Muốn Vương Lang dắt đi hội trại chơi. Không thì khu đại hội cũng được.

Từ chối Emily là nhiệm vụ đầu tiên chị đại Aurora giao cho Vương Lang. Chỉ cần Vương Lang yếu lòng một chút là lọt hố ngay, con bé có kinh nghiệm phong phú trong việc thuyết phục người khác.

Nếu có câu nào mà kết thúc bằng "...chị Aurora cho phép rồi, không tin A Lang đi hỏi đi." Tốt nhất là Vương Lang nên đi hỏi lại thật, bút sa gà chết, có nhớ ánh mắt vô tội của Emily không.

_ Đây là mạch tụ năng à.

Donna dừng tay, hơi hạ hai mắt kính xuống nhìn Vương Lang, có chút ngạc nhiên.

_ A Lang cũng biết về mạch khắc à.

_ Có biết chút chút.

Vương Lang đang quét dọn gần chỗ Donna học, tiện miệng nên mới hỏi, trả lời xong thì lại tiếp tục lau dọn tiếp. Điều này làm Donna tò mò, nhớ chú binh mập nói A Lang là võ sĩ. Chức nghiệp không liên quan gì đến lĩnh vực cơ giới sư, làm sao nhận ra được mạch cô đang khắc là mạch gì.

Donna nhỏ hơn Aurora hai tuổi, nhưng đang học lớp trên, lý do là vì cô khai mở được 11 vòng sáng nên là học viên chính thức của học viện. Được nhận chương trình đào tạo cao cấp hơn.

Chương trình học của Aurora là đào tạo chức nghiệp, cao nhất chỉ ở mức chức sư, công việc chủ yếu là chuẩn bị các loại nguyên liệu ban đầu. Là công việc đơn giản nhưng mất nhiều thời gian, do không thể tạo ra sản phẩm hoàn thiện nên cơ bản sẽ là làm công ăn lương. Một chức sư giỏi, may mắn gặp được đại sư vừa mắt, có thể làm đội trưởng một khâu trong phòng thí nghiệm, là một công việc tốt.

Còn Donna thì sẽ học được đến chương trình dạy kiến thức ở cấp bậc tạo sư, khác nhau cơ bản nhất là kiến thức về mạch khắc. Nội dung dạy chỉ là trên dưới 10 loại mạch đơn giản, muốn học nhiều hơn thì tạo sư phải học trực tiếp từ các đại sư, thường là theo làm học trò hoặc trợ lý.

Ở những thiết bị tinh thần cơ giới cấp thấp, từ cấp thanh đồng trở xuống, chủ yếu là các thiết bị dân dụng phổ thông, dùng trong sinh hoạt. Sau khi khắc xong các mạch cơ bản sẽ không cần thực hiện việc quán linh, việc chỉ cấp đại sư mới có thể thực hiện. Mà qua thẳng luôn bước hợp hình, là coi như đã hoàn thành sản phẩm.

Người đạt danh hiệu tạo sư, nếu không muốn đi làm công, có thể tự mở một cơ sở riêng, sản xuất, sửa chữa và bày bán những thiết bị cấp thấp mình tạo ra. Là một công việc ở tầng lớp trung, rất được coi trọng.

Tuy nhiên tạo sư đứng ra làm ăn riêng chỉ có thể đủ sống, hoặc khá hơn chút. Thị trường thiết bị cấp thấp là sân chung của nhiều thế lực, họ có dây chuyền sản xuất hàng loạt. Giá cả cạnh tranh, khó chen chân vào được.

Hiện Donna đang tự luyện tập bằng cách vẽ lại hình dáng của các loại mạch đơn giản trên giấy cho đến khi nhuần nhuyễn, thuộc lòng.

Đây là phương pháp học tiết kiệm nhưng hiệu quả, hợp lý. Phôi hay đá nguyên liệu dùng khi khắc mạch, đều là loại tiêu hao, giá cả không rẻ. Dùng trực tiếp để luyện tập đương nhiên tốt, nhưng hao tổn là quá lớn, tính cả tiền bạc hay năng lượng trong vùng chứa. Cách học của Donna là phổ thông, được coi là cơ bản, kể cả con cháu thế gia cũng vậy. Phải tập vẽ trước trên giấy, đến khi giảng viên thấy đạt yêu cầu, mới cho thực nghiệm thật. Như vậy sẽ tránh được việc vùng chứa bị suy kiệt. Tuổi còn nhỏ, kinh nghiệm ít, năng lượng sử dụng có hiệu suất thấp, hao hụt nhiều không tự khống chế được. Việc như vậy ai cũng gặp phải, đại sư lúc còn nhỏ cũng không ngoại lệ.

Nhớ năm xưa Vương Lang theo sư phụ Lý Khanh, hoàn cảnh nghèo khó không mua được giấy mực, phải dùng bút khắc trực tiếp luôn, phôi với đá nguyên liệu sài như rau cỏ, là cây nhà lá vườn. Vương Lang cảm thán, vẽ trên giấy như thế kia thật nhẹ nhàng biết bao. Đương nhiên hẳn chỉ nghĩ

trong lòng thôi, nói ra sợ có khi Donna tiện tay khắc vài đường trên mặt hần.

Còn một việc nữa mà Vương Lang chưa nghĩ đến. Người khác phải sau khi khai mở, có đủ năng lượng trong vùng chứa rồi mới khắc mạch được. Còn hần mới khai mở gần đây, sáu bảy năm trước lấy đâu ra năng lượng tinh thuần mà học khắc.

Đó là công lớn của thanh tâm trà, thứ chỉ bảo được xếp ngang hàng với những gì thuộc lớp huyền thoại. Năng lượng hần dùng khi đó là do hệ thống thần kinh mượn trực tiếp từ tự nhiên để sai, thanh tâm trà đóng vai trò như chất dẫn gia cố, cầu nối để đường truyền đó không bị nổ tung, khiến não của Vương Lang không trở thành đậ hũ xay nhuyễn.

Mẫu thân của Vương Lang sau cái chết của chồng, tâm lý suy sụp, thể chất kéo xuống theo, nhờ có thanh tâm trà mới bình ổn lại, cân bằng cuộc sống. Kể cả khả năng suy luận hay sức tập trung mà Vương Lang có khi khắc mạch, hay đau đớn khi khai mở, cũng có phần công của thanh tâm trà.

Đó mới là hao phí lớn nhất của Vương Lang, hồi giờ chưa thấy ai bán thanh tâm trà để lấy tiền, chỉ tặng để đổi lấy nhân tình. Thứ khó đo đạc bằng tiền. Hi vọng theo thời gian lưu lạc, tâm cảnh của Vương Lang thêm vững chắc, để khi biết được giá trị của thanh tâm trà, không đột quy mà chết. Nhớ mấy ngày trước chỉ vì chút tiền lương của dạ khách số 6, hần đã sém miếu sát Mỹ Mỹ đáng thương rồi.

_ Trước khi lưu lạc ở vùng sinh tồn, ta có theo giúp việc một cơ giới sư, làm lâu nên nhìn mấy thứ này có chút quen mắt.

Vương Lang nói vậy cũng không tính là nói dối, lại là lời giải thích hợp lý cho tình huống của mình. Võ sĩ mạnh mẽ hơn người bình thường, được cơ giới sư thuê để làm việc tay chân nặng nhọc hay bảo vệ cũng

thường thấy. Nếu nói sự phụ của Vương Lang là cơ giới sư đạt chuẩn tông sư Lý Khanh huyền thoại mới là nói dối.

Donna vốn ít nói, tính hay ngại ngùng không thích giao tiếp nhiều, đặc biệt là với nam nhân. Tại học viện Donna hay giấu mình sau lớp áo khoác rộng thùng thình cùng cặp kính cận.

Dù có sức học tốt cùng sự chăm chỉ, Donna vẫn không được xem là học viên ưu tú. Đó là do cái gọi là giới hạn tinh anh. Với số vòng sáng khai mở là 11, dù Donna có siêng năng hay thông minh đến đâu, cũng không thể làm được việc ; quán linh mạch năng lượng đặc thù.

Tức là vĩnh viễn Donna, không thể đặt chân vào giới hạn cấp bậc đại sư, không thể tạo ra thiết bị năng lượng cơ giới đặc thù. Đầu tư cho nhiều cũng là vô ích.

Việc Donna cần lúc này, là cố gắng học tập, để nâng cao hiệu suất của những sản phẩm thiết bị cấp thấp tạo ra. Mà bước cơ bản là nâng hiệu xuất của mỗi loại mạch khắc cơ bản.

Nếu Donna có thể khắc ra mạch cơ bản, có hiệu xuất đến 96%,giống như loại mạch dẫn truyền vừa xuất hiện gần đây. Thì dù chỉ đạt chức nghiệp tạo sư, thì chắc chắn Donna vẫn được các thế lực coi trọng, chào đón còn hơn các chuẩn đại sư, đại sư cấp A, A A, bình thường khác.

_ Vậy A Lang có nhớ kiến thức gì về mạch khắc không, loại mạch tự năng này Donna đã vẽ đến thuộc lòng rồi, nhưng khi khắc thật thì không lần nào vượt quá 80% cả. Không biết là do đâu.

Nghe Donna nói, cả nhà trừ Celia ai cũng ngạc nhiên. Đây là câu dài nhất của Donna gần đây, nhất là khi nói với người ngoài, lại là con trai.

Việc khác thì Donna không hay quan tâm, nhưng liên quan đến việc chế tạo thì lại khác. Đó là chấp niệm chung của các cơ giới sư, không có

trái tim cuồng nhiệt như vậy thì đừng mong đạt được thành công. Cơ giới sư được mọi người coi trọng, nhưng con đường trưởng thành thì không hề có màu hồng, máu và nước mắt đổ ra sợ còn nhiều hơn cơ giới sĩ. Không có chấp niệm mạnh mẽ, sẽ không vượt qua được.

_ Ta không biết gì về mạch khắc, nhưng việc vẽ trên giấy thế này thì có biết chút ít. Năm xưa giấy tờ lộn xộn người khác vứt bừa bãi, đều là do ta dọn. Nhìn nhiều nên thành quen.

Ồ..ồ.

Mọi người vỡ lẽ, thì ra A Lang là cu li dọn dẹp chuyên nghiệp, đã có kinh nghiệm từ trước, hèn chi mặc cái tạp dề kia nhìn thật vừa mắt.

Pheobe với Jena tốt bụng, mở hộp bàn vớt ra một đồng giấy vụng, là tác phẩm thất bại của Dalida. Sợ là A Lang thiếu việc làm lại buồn, không nâng cao tay nghề được. Dù sao A Lang cũng từng là cu li của cơ giới sư.

Lúc này Celia cũng trở mình, hất đồng vỏ kẹo trên nôi xuống đất. Xong rồi thì lại ngủ tiếp, con bé thật là có tâm.

Đầu Vương Lang to như cái đầu, cảm giác giống như mặt đường mới tô xong lại thấy có dấu chân ai đó kí tên, nản không chịu được. Lom khom quét tiếp, gương mặt của Pheobe với Jena sáng tươi, không biết có lòng tốt gì nữa đây.

_ Vậy A Lang vẽ lại có được không, để Donna tham khảo.

Nói xong thì Donna mới biết mình ngốc rồi. Mạch khắc vô cùng phức tạp, nó là đường dẫn để thay đổi hướng đi của bước sóng. Có cấu trúc tia, đường, chòm, xoắn ốc, liên mạch, liên kết phức tạp. Dù là vẽ trên giấy cũng vô cùng khó khăn, người chỉ mới nhìn như A Lang làm sao vẽ được. Vẽ gần giống cũng không được, trong việc khắc mạch, sai một ly còn hơn đi

một dặm, việc dòng năng lượng bị tắc nghẽn, phôi dẫn bị nổ tung trong phòng thí nghiệm, thấy còn nhiều hơn ăn cơm.

_ ùm, để coi, để coi. Hình như là thế này.

Sau khi trừng mắt bặm môi cảnh cáo một cách vô ích với Pheobe và Jena, Vương Lang cầm lấy một tờ giấy rồi bắt đầu vẽ.

_ ùm, không phải, không phải. Là thế này mới đúng.

Vương Lang vẽ mạch tụ năng, là loại mạch cơ bản, dùng để lưu trữ năng lượng tinh thuần bên trong phôi, giống như pin sạc dự phòng của thiết bị. Có loại mạch này, chỉ cần nạp năng lượng ban đầu một lần, thiết bị có thể hoạt động được một thời gian dài, đến khi hết mới cần nạp thêm.

Loại mạch này phức tạp hơn mạch dẫn truyền nhiều. Năng suất của nó được tính bằng hai thông số; khả năng tích trữ tối đa, cùng độ ổn định khi tích trữ. Độ ổn định ở đây là xét tới mức hao hụt năng lượng cũng như phôi chứa không bị nổ tung khi hoạt động ở cường độ cao.

Mạch tụ năng này Vương Lang đã khắc nhuễn từ nhiều năm trước, về sau sư phụ lại dạy hẳn khắc mạch trùng mạch. Tức thay đổi kết cấu mạch tụ năng, chủ yếu ở phần đầu và cuối, để có thể nối nhiều mạch lại với nhau, tăng số lượng mạch trên mỗi phôi. Năng lượng khi tích trữ sẽ được phân thành từng lớp. Khả năng chứa và ổn định của phôi đều tăng.

Cao cấp nhất có thể biến mỗi phôi thành một thiết bị nén mi ni. Sắp xếp lại cấu trúc của dòng năng lượng tinh thuần, giảm kích thước đến mức nhỏ nhất, giống như nạp vào 100 thanh năng lượng, nhưng thể tích chiếm hữu chỉ bằng 1 thanh. Cái này sư phụ Lý Khanh chỉ mới thành lập lý thuyết, chưa đi vào ứng dụng thực tế.

Cấu trúc của thanh năng lượng, đã là dạng cô đọng ổn định nhất của năng lượng tinh thuần trong tự nhiên. Muốn thay đổi thêm một lần nữa là

vô lý, việc làm vô nghĩa.

Thật ra theo lý thuyết, năng lượng đặc thù là do năng lượng cơ bản - tinh thuần biến đổi mà thành. Vậy thì Vương Lang có quen biết với một cái kho năng lượng tồn tại vô số năm nay mà không có dấu hiệu hao hụt. Nên nhớ ăn không phải cách nó nạp thêm, chỉ là hoạt động giải trí lúc buồn thôi.

Tờ giấy thứ nhất Vương Lang vẽ mạch tụ năng cơ bản. Hắn vứt vào sọt rác.

Tờ giấy thứ hai Vương Lang vẽ mạch tụ năng biến đổi hai đầu thành mạch trùng mạch. Hắn vứt vào sọt rác.

Tờ giấy thứ ba là thành quả của việc quan sát bản phóng lớn của tia năng lượng trong học viện bắc đẩu. Thay vì vẽ từng mạch xoắn ốc đặt gần nhau - giống như dùng nhiều sợi dây thừng. Tại sao không xoắn nhiều mạch với nhau rồi xoắn thêm lần nữa sát lại với nhau. Giống như bện nhiều sợi thừng lại thành một sợi lớn hơn, chắc chắn sẽ chịu tải được lớn hơn, không gian cũng tiết kiệm hơn.

Vẽ xong thì hắn đưa tờ giấy cho Donna, đây là tác phẩm của hai người, một mặt là mô phỏng mạch khắc của Vương Lang, một mặt là đầm công chúa của Dalida.

Vương Lang chỉ là tiện tay, nhưng đây là hành động vô cùng vĩ đại, cũng như vô cùng thiếu trách nhiệm của hắn.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương
www.dtv-ebook.com

Chương 97: Những Ngày Ở Nha Trang Thành (6)

_ A Lang vẽ xấu quá, không đẹp bằng Dalida.

Phán xong một câu chuẩn xác, Dalida lại tiếp tục vẽ đầm công chúa, lát nữa A Lang lại phải tấm tắc khen đẹp rồi.

Aurora mơ hồ, còn Donna thì ngần ngại. Cả quá trình A Lang vẽ họ đều nhìn thấy, tiếm nhỏ, A Lang cũng không có ý dẫu.

Tờ giấy đầu tiên thì hai chị em đều nhận ra. Hình dáng của mạch tự năng không phải bí mật gì, tùy tiện trong tài liệu đào tạo cơ giới sư nào cũng có. Aurora không học chương trình khắc mạch nhưng cũng có đọc qua, ngờ ngờ cũng thấy giống mấy phần.

Donna thì đơ luôn, hình dáng mạch dẫn truyền cô đã thuộc nằm lòng, bản vẽ của Vương Lang còn chuẩn với đẹp hơn bản trong tài liệu học, khỏi so với bản Donna vừa vẽ. Vẽ đúng thì còn được, coi như A Lang có trí nhớ tốt, nhưng có hai việc trong quá trình vẽ của A Lang mà Donna nghĩ không thông.

Một là khác với Donna được dạy, A Lang vẽ liên tục nhiều mạch tự năng giống nhau trên cùng một phôi, thường thì mỗi phôi chỉ cần một mạch là đạt chuẩn hoàn thành, vẽ nhiều hơn tức phải thu nhỏ kích thước mỗi mạch, sắp xếp lại bố cục chung, khó càng thêm khó. Đề thi chức nghiệp chức sư nơi nào cũng giống nhau, đưa ra một số lượng phôi, mỗi phôi phải khắc lên một loại mạch khác nhau, giám khảo sẽ dựa vào số phôi được khắc mạch hoàn thành để đưa ra kết quả. Cơ bản là ; không đạt, đạt chuẩn ; đạt loại tốt.

Hai là khi A Lang vẽ, từ lúc đầu bút chạm vào trang giấy, từ nét đầu tiên tới nét cuối cùng, chưa từng hở ra. Donna không vẽ như vậy được, dù chỉ vẽ một mạch, lâu lâu Donna phải dừng lại để cân chỉnh kích thước, tránh nét to nét nhỏ. Hay phát thảo khung bằng nét mờ, rồi mới tô đậm lại.

Việc gì cũng vậy, làm được ra hình ra dáng là một chuyện. Nhưng làm đúng phương pháp, cách thức hiệu quả nhất, để được kết quả tốt nhất thì lại là chuyện khác. Đó là sự phân biệt của nghiệp dư và chuyên nghiệp.

Coi nét vẽ là nét khắc, tức mạch của A Lang hoàn toàn liền lạc, không đứt quãng, đã đạt yêu cầu của bài thi chuẩn chúc sư. Donna muốn làm được như vậy phải luyện tập thêm nhiều năm nữa. Donna 15 tuổi, chuẩn chúc sư trẻ nhất cũng hơn 25 tuổi, tức nếu Donna siêng năng luyện tập. 10 năm nữa sẽ vẽ được như A Lang.

A Lang là võ sĩ, không phải cơ giới sư. A Lang không có vùng chứa nên không thể khắc được mạch thật, A Lang còn nhỏ mà đã là võ sĩ, tức phải tốn rất nhiều thời gian để luyện võ, chưa nghe nói có ai nhờ vẽ mạch mà thành võ sĩ cả, tư chất về vẽ mạch cao như thế này... Donna không chấp nhận được.

Đến tờ giấy thứ hai thì Aurora bó tay luôn, cái này cô chưa từng nhìn thấy, chắc là A Lang vẽ nhãn cuội rồi. Nhìn qua thấy em gái Donna trợn mắt to gần bằng cặp kính, cô cho là mình đoán đúng rồi.

Mạch trùng mạch, đây là mạch trùng mạch, không thể sai được, cái này Donna không được dạy trong học viện, kiến thức này thuộc về chương trình đào tạo cấp cao, là để đào tạo người có chức nghiệp tạo sư tinh anh có nhiều hơn 15 vòng sáng thăng cấp thành đại sư, hoặc chuẩn đại sư.

Học thì không được nhưng nếu Donna muốn nhìn thấy thì không cấm. Đến phòng trưng bày hoặc tầng trên thư viện, trả phí là được phép quan sát. Tiêu bản trên giấy hoặc mô hình thật của mạch khắc do các đại sư nổi tiếng

khắc ra. Thường được các học viện mua về làm tài liệu giảng dạy cấp cao. Tài liệu Donna được nhìn miễn phí, lại nhìn tới thuộc nằm lòng, là của viện trưởng với viện phó học viện khắc ra, tính tình viện trưởng vốn khiêm tốn, tiêu bản mạch khắc của ngài được lồng kính mạ vàng treo ở sảnh học viện.

Donna đang chần động thì nhìn thấy tờ giấy bị A Lang vo lại vứt vào sọt rác. Đau lòng không thể tả, đang định làm công nhân vệ sinh thì A Lang lại vẽ mạch khắc khác. Nét vẽ trơn tru, lướt nhanh điêu luyện, nhìn là không dứt mắt ra được.

Vương Lang đi đổ rác, Dalida bám theo khoe bức vẽ mới. Mấy đứa kia tiếp tục ăn hàng đọc tạp chí, Aurora làm tiếp bài tập, Celia vẫn ngủ. Riêng Donna thì đang chịu cơn bão tinh thần của riêng mình.

Đây là mô phỏng mạch khắc hoàn chỉnh, vẽ theo kiểu mô hình đa chiều, nét liền là mặt trước, nét đứt là mặt sau. Nét mực dày đặc hết cả trang giấy. Nhìn chăm chú một hồi Donna rút ra kết luận, nhìn không hiểu gì cả.

Lôi giấy bút ra, Donna bắt đầu thôi diễn, chọn một điểm trên mẫu vẽ, rồi bắt đầu mô phỏng, chính là copy.

Donna thấy rõ, cả mạch khắc này chỉ được vẽ bằng một nét, điểm đầu cũng là điểm cuối. Nhưng nhìn được không có nghĩa là vẽ lại được, càng vẽ Donna càng rối mù. Quá phức tạp, được một chút là Donna hoa mắt, chớp mắt một cái là không biết phải tiếp tục từ đâu.

Đây là lúc chấp niệm nổi lên, liên tục vẽ hơn chục tờ giấy, mỗi tờ là một phần của mạch khắc mẫu, bố cục chung thì Donna dần dần mừng tượng được, nhưng vẫn không hiểu như vậy để làm gì.

Nói là A Lang vẽ nhăng cuội là không đúng, cấu trúc của chùm mạch khắc này rất đẹp, rất hợp lý, phải nói là hoàn hảo. Tình liền mạch, đối xứng, liên kết, đồng quy cùng hướng, phân bố khoảng cách trên phiêi...đều

không thể bắt bẻ. Donna cảm giác mình như đứa bé đang nhìn vào đồ của người lớn, cái gì cũng không hiểu.

Bỗng Donna ngẩn đầu, nhìn ra bên ngoài, cả người rung lên như điện giật.

Á á á.

Donna la thất thanh làm mấy chị em hoảng sợ, có chuột ư, ai nấy đều rút chân lên, mắt nhìn dáo dạt. Vương Lang đang dọn dẹp cũng giật mình, tiếng hét kiểu này của con gái, nam nhi nghe được ai cũng nổi da gà. Phản ứng đầu tiên của Vương Lang là tiến về phía nôi của Celia, con bé vẫn ngủ ngon lành, đến lúc ngủ mà vẫn cười roi roi.

Donna nhào tới bãi rác, tấn công như vũ bão, moi ra được hai bản vẽ vừa nãy của A Lang. Cười mãn nguyện rồi quay về bàn học, dọc đường không quên giương ánh mắt hình viên đạn về phía A Lang, cái tội vứt rác bừa bãi.

Vương Lang méo mặt, nữ nhi đúng là không thể nghĩ theo lẽ thường a. Hãn thu dọn bãi chiến trường của Donna trong ánh mắt thương hại của mấy chủ sạp bên cạnh.

_ A Lang, chỗ này Donna không hiểu, tại sao lại vẽ như thế này.

_ A Lang, chỗ này nữa, có chắc là vẽ không sai không Donna thấy hình như không đúng.

_ A Lang còn nhớ loại mạch nào không, vẽ thêm vài loại đi, không, là vài chục loại.

..

....

Đáp lại Donna chỉ có một câu duy nhất:

_ Ta nhớ sao thì vẽ vậy, chỉ nhớ nhiều đó, các khác gì cũng không biết.

Donna bực mình không thôi, muốn tháo kính xuống ăn thua đủ với A Lang, người này rõ ràng là dấu nghề, tùy tiện thấy một mạch đã vẽ ra được nhiều như vậy, làm gì có chuyện không nhớ thêm mạch khác. Đừng nghĩ Donna khờ khạo hiền lành rồi lừa gạt, tuyệt chiêu độc môn của mấy chị lớn có chồng rồi truyền lại, Donna đều nhớ hết, không ngại đem ra sàoi đâu.

Vương Lang cái gì có thể kém nhưng riêng việc nhạy cảm với nguy hiểm thì không, mặt dù hăn không biết nhưng đó là cái lợi của tế bào thần kinh được tôi luyện bằng thanh tâm trà. Lấy cớ đi lấy đồ giặt, hăn phóng như bay ra đường, để lại Donna uất ức đứng giậm chân trong cái nhìn ngạc nhiên của mấy chị em. Nhất là chị cả Aurora, con bé hôm nay uống phải thuốc gì vậy.

Chỉ có Emily là nhanh chân nhất, kịp bám theo đuôi của A Lang, lần này A Lang có muốn chạy cũng không thoát rồi. Emily thích nhất là được đi chơi, càng xa tiệm càng tốt, chị Aurora không bao giờ chịu dắt Emily đi đâu.

Đằng nào cũng còn sớm, Vương Lang quyết định nghe theo lời của Emily, làm một tua du lịch Nha Trang thành bằng phi cơ dân dụng.

Trăm nghe không bằng mắt thấy, đó là chưa kể đến lời thuyết minh của hướng dẫn viên nghiệp dư Emily đang ngồi trên vai. Vương Lang đã có cái nhìn toàn cảnh về Nha Trang thành, cũng như biết được những sự kiện đang diễn ra.

Kế hoạch Vương Lang chuẩn bị trước phải có thêm chút thay đổi, hội thành thú vị thế này, người nghèo nghiêm túc như Vương Lang mà không kiểm soát được gì, chính là có lỗi với bản thân.

Thêm một việc nữa, hạt giống sinh mệnh bên trong vùng chứa của Vương Lang, có vài nhịp đập lạ. Có lẽ đã đến lúc, đi tìm Mỹ Mỹ tình thương mến thương rồi. .

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 98: Chương Trình Học Mới

Trong trang phục dạ hành, Vương Lang đi đến trụ sở của hiệp hội sinh tồn giả đặt tại Nha Trang thành.

Tạm gạt qua chuyện của tám chị em Aurora, thông thả vậy đủ rồi, Vương Lang lúc này đang là cu li trốn việc. Có những việc quan trọng hơn hẳn cần làm. Thoải mái một ngày như vậy coi như là tấm đệm cho những gì hẳn đã trải qua.

Với thân phận võ sĩ, Vương Lang được cấp cho một căn lều dựng tạm miễn phí ở gần khu giao dịch. Xác định không gian an toàn, Vương Lang lôi ra thiết bị công tinh thần. Đây là thứ hẳn tiện tay lấy được trên đường đến, tại thành thị cao cấp như Nha Trang thành, tùy tiện vào phòng khách sạn nào cũng thấy đặt sẵn.

Thời gian gấp gáp, cuộc hẹn với chấp pháp giả chỉ còn hơn hai ngày, Vương Lang bắt tay ngay vào kế hoạch của mình.

Vào zone s, Vương Lang đổi 300 triệu tinh thần tệ thành thanh năng lượng cực phẩm, nạp hết vào vùng chứa, làm đầy được gần 40 vòng sáng đầu tiên. 100 triệu còn lại hẳn chuyển vào tài khoản chính.

Hành động này là lãng phí, là kinh doanh lỗ. Tính theo giá trị định mức thì thanh năng lượng và tinh thần tệ là ngang nhau. Nhưng thanh năng lượng có thể mua được bằng tiền tệ phổ thông, giá cả cố định, còn tinh thần tệ thì không. Một tinh thần tệ giá niêm yết là bằng một tiểu kim thạch, nhưng giao dịch thật giá sẽ đội lên hai đến ba lần. Bởi có những thứ trong zone s chỉ có thể mua được bằng tinh thần tệ, đơn vị giao dịch duy nhất.

Nhưng Vương Lang không quản được nhiều như vậy, vùng chứa là của hần, một phần cơ thể hần, không trọn vẹn sẽ không yên tâm được. Coi như tâm cảnh hần đột phá, học được cách sai tiền.

Với lại Vương Lang có lòng tin, chỉ cần có công tinh thần, hần sẽ không bao giờ thiếu tiền.

Trong thời gian kéo giãn của zone s, Vương Lang làm một thí nghiệm. Đó là dùng tiềm thức đi vào zone z, Vương Lang đã đoán đúng, ngôi sao bắc đẩu đang xoay vòng trước mặt hần.

Xác nhận học viên đã đăng ký.

Số thứ tự: 001.

Trình độ: sơ cấp

Số buổi học: 01

Gói học phần cơ bản: 04

Gói học phần yêu cầu: 0

Điểm trung bình: n/a

Số lần thi lại: n/a

Điểm tích lũy: 0

Học phí đã đóng: 0

Học phí nợ: 0

Tiền phạt: 0

Lãi suất chậm học phí: 0

Lãi xuất chậm tiền phạt: 0

Nhắc nhở: nợ gốc có thể bảo lưu, lãi suất phải trả định kỳ. Trả trễ sẽ tính vào nợ gốc.

Bắt đầu chương trình học: yes / no.

Vương Lang nhấn yes, nhưng hẳn không định tiếp tục học kiến thức của gói năng lượng đặc thù. Thay vào đó, hẳn chọn quy định mới bổ xung về kỉ luật của học viện.

Học viên 001 muốn mua gói học phần cơ bản cơ giới sư dưới dạng gói học phần yêu cầu.

Yes / no.

...

....

Bắt đầu chương trình dạy của gói học phần cơ giới sư.

Vương Lang không thể nói là không đau lòng, may sao giá của gói học phần khá rẻ, so với tài sản 100 triệu còn lại của hẳn thì không ăn nhằm gì. Coi như học viện bắc đẩu còn có lương tâm.

Nếu được Vương Lang sẽ học xong cùng lúc chương trình của cả bốn gói học phần cơ bản, bài kiểm tra cứ tạm gác lại cũng được, dù sao học viện cũng không đề ra giới hạn thời gian.

Chọn gói cơ giới sư trước là vì nó cần nhất lúc này, năm đấm là tấm bùa bảo mệnh an toàn nhất. Còn một lí do nữa, sau khi chứng kiến ngài vệ trưởng An Tất ra tay đoạt tấm ngọc bội của mình, cảm giác của Vương Lang chỉ tóm gọn lại hai chữ " ngưỡng mộ ".

Ít nhất Vương Lang muốn biết ngài vệ trưởng ra tay như thế nào, chỉ cần biết phương pháp, hẳn tin mình có thể làm được.

Học viên 001 có muốn học lại buổi lễ khai mạc tại giảng đường.

Yes / no.

Thôi khỏi, bài học sâu sắc về học phí của thủ quỹ La Phương, Vương Lang đã thấm nhuần rồi.

Học viên 001 có muốn nghe lại về giao thức giảng dạy của học viện.

Yes / no.

..

..

Không gian phòng học là một diễn võ trường rộng rãi, trên bảng tên phòng ghi một chữ " Trương " lớn, phía dưới là dòng chữ nhỏ " học phần cơ giới sĩ sơ cấp ". Chỗ ngồi của Vương Lang là tấm đệm bên ngoài vạch giới hạn có màu đỏ của sân luyện. Giảng viên ảo đứng tại trung tâm sân luyện, tay vòng ra sau lưng, chân tạo thế tấn, nhìn thẳng vào Vương Lang:

_ Để trở thành một cơ giới sĩ tinh anh, chỉ có một yêu cầu duy nhất, đó là " luyện ". Phần kiến thức lý thuyết, đã có trong màn hình liên lạc nội bộ của trò, học thuộc, hoàn thành bài kiểm tra lý thuyết, rồi quay lại đây. Buổi học đầu tiên kết thúc.

Vương Lang chưng hửng, buổi học bắt đầu và kết thúc chỉ trong một câu.

Giảng viên ảo của gói học phần đều được thiết kế hình dáng giống nhau. Nhưng tác phong và ngữ điệu thì khác, giảng viên ảo của học phần

cơ giới sĩ bá đạo hơn, nói ngắn gọn dứt khoát. Giọng nói cũng trầm hùng hơn.

Thoát khỏi diễn võ trường, Vương Lang trở về không gian trắng, ngồi bệt đọc kiến thức lý thuyết trong màn hình liên lạc nội bộ. Phần kiến thức rất dài, Vương Lang tóm tắt được mấy ý chính:

_ Giao thức giảng dạy của học phần cơ giới sĩ vẫn là mô phỏng ánh sáng cùng hình ảnh ảo.

Trong gói học phần sơ cấp, sau khi học viên hoàn thành bài kiểm tra lý thuyết, giảng viên sẽ diễn luyện tám chiêu thức cơ bản của cơ giới sĩ. Học viên có thể hoàn thành đạt mức chuẩn là hoàn thành gói học phần.

Chiêu thức cơ bản được chia làm hai phần chính, diễn luyện chiến đấu cá nhân và diễn luyện chiến đấu với thiết bị cơ giới.

Học phần cơ bản không yêu cầu hiệu xuất, chỉ cần học viên làm đúng động tác và dẫn hướng đúng dòng năng lượng di chuyển là được.

Các động tác của học phần cơ bản, chỉ nên dùng để luyện tập, chưa đưa được vào chiến đấu thực tế. Học viên hoàn thành gói học phần cơ bản coi như đạt chuẩn cấp thanh đồng chiến sĩ. Hoàn thành thêm một gói học phần yêu cầu tương đương với chiến sĩ thanh đồng phổ thông.

Chương trình đào tạo phương pháp chiến đấu của đặc thù sư, có tại gói học phần yêu cầu trung cấp và cao cấp.

Thành công của gói học phần cơ giới sĩ, phụ thuộc nhiều nhất ở nỗ lực luyện tập của học viên tại thế giới thật. Học một, luyện một vạn, chiến đấu vạn vạn, đó là phương châm chính của học phần cơ giới sĩ.

_ Lý thuyết về cách phân cấp sử dụng năng lượng cơ bản - tinh thuần trong chiến đấu.

Khác biệt lớn nhất của cơ giới sĩ và các chức nghiệp khác. Nằm ở hai phương diện, ; tốc độ lấy năng lượng cơ bản ra khỏi vùng chứa, sử dụng ít năng lượng cơ bản nhất để điều khiển được nhiều năng lượng tinh thần nhất.

Hai phương diện đó tạo thành tiền tố để đánh giá hiệu xuất của cơ giới sĩ.

Năng lượng cơ bản trong vùng chứa có thể lấy ra được trong thời gian giới hạn, gọi là hiệu xuất nội tại.

Tác động của năng lượng cơ bản sau khi ra khỏi vùng chứa kết hợp với năng lượng tinh thần xung quanh, ảnh hưởng đến đối tượng tác động. Gọi là hiệu xuất ngoại tại.

Khi hiệu xuất nội tại ở mức sàn chuẩn. Hiệu xuất ngoại tại càng lớn, thì mức đánh giá tinh anh càng cao. Tỷ lệ của hai mức hiệu xuất đó, gọi là hiệu xuất tinh anh, dùng để phân biệt các cơ giới sĩ trong cùng cấp, chia làm năm mốc cơ bản ; trung bình, khá, tốt, tinh anh, tinh anh trong tinh anh.

Tương ứng là các chỉ số 1,2, 3, 4, 5. Ví dụ chiến sĩ bạch ngân cấp 5, là ngắn gọn của chiến sĩ bạch ngân tinh anh trong tinh anh.

Tỷ lệ của mức hiệu xuất tinh anh, cùng hiệu xuất nội tại vượt sàn chuẩn. Là thông số để đánh giá đẳng cấp của cơ giới sĩ. Chia làm các cấp; thanh đồng ; bạch ngân ; hoàng kim, hoàng kim cấp 1, 2, 3. Hạng tinh... Chương trình tiêu chuẩn của học viện chỉ giảng dạy đến đẳng cấp cơ giới sĩ: Hoàng kim cấp 2. Chiến sĩ có thể có thông số đạt đẳng cấp, nhưng không duy trì ổn định, gọi là đạt chuẩn.

Ví dụ: Các thông số chung. ;

+Trong thời gian giới hạn là 3 giây.

+Một vòng sáng tính là 1 điểm năng lượng ban đầu.

+Năng lượng tạo ra của 1 thanh năng lượng phẩm chất tốt khi kích nổ tính là 1 điểm tác động.

+ Lấy 1 điểm năng lượng ban đầu trên thời gian 3 giây làm sàn chuẩn của hiệu xuất nội tại. Gọi là mốc 103. (tức trong 3 giây, có thể rút hết năng lượng tinh thuần của 1 vòng sáng ra khỏi vùng chứa)

Sẽ có các quy ước đơn giản sau, thường được sử dụng khi đo lường để cấp danh hiệu cho cơ giới sĩ.

_ Đạt được mốc 103, không quan tâm đến điểm tác động, coi như chuẩn chiến sĩ thanh đồng.

_ Đạt mốc 103, điểm tác động là 1 - Chiến sĩ thanh đồng cấp 1, cấp trung bình.

_ Đạt mốc 103, điểm tác động là 10 - Chiến sĩ thanh đồng cấp 5, cấp tinh anh trong tinh anh. (có thể tự suy ra thông số của các cấp 2,3, 4)

Trong 3 giây, có thể rút ra 2 vòng sáng, gọi là mốc 203, sàn chuẩn của đẳng cấp bạch ngân.

_ Đạt mốc 203, điểm tác động = 11, chiến sĩ chuẩn bạch ngân.

_Đạt mốc 203, điểm tác động > 11, chiến sĩ bạch ngân cấp 1, cấp trung bình.

_Đạt mốc 203, điểm tác động 100, chiến sĩ bạch ngân cấp 5, tinh anh trong tinh anh. (có thể tự suy ra thông số của các cấp 2,3, 4)

Trong 3 giây, có thể rút ra 3 vòng sáng, gọi là mốc 303, mốc hoàng kim.

+ Cách tính giống bạch ngân nhưng điểm tác động tăng gấp 10.

Tương tự như vậy với chiến sĩ hoàng kim cấp 1, 2, 3..Chiến sĩ hoàng kim cấp 3 trở lên có thông số khác để đo.

Ta suy ra được thang về lực chiến đấu.

Chiến sĩ hoàng kim gấp 10 lần chiến sĩ bạch ngân cấp 5. Gấp 100 thanh đồng cấp 5. Gấp 1000 lần thanh đồng trung bình.

Đại tướng quân ba sao Đại Hùng Hoắc Cách là hoàng kim cấp 3.

Thiếu tướng Phi Tinh Bạc Hùng là bạch ngân cấp 5. Thời điểm hiện tại có thể tính như chuẩn hoàn kim.

Vậy chiến lực của Đại Hùng gấp hơn 1000 lần Bạc Hùng.

Nếu Bạc Hùng trở thành chiến sĩ hoàng kim con số đó sẽ dao động từ 101 đến 999 lần.

Các thông số trên chỉ dùng tại phòng đo lường để cấp danh hiệu. Trong chiến đấu thực tế có rất nhiều yếu tố ảnh hưởng đến chiến thắng:

_ Thiết bị cơ giới và hiệu suất sử dụng thiết bị cơ giới.

_ Kỹ năng chiến đấu cá nhân, kết hợp giữa chiêu thức với kinh nghiệm bản thân.

_ Thanh năng lượng tinh thuần, thanh sinh mệnh, thanh năng lượng đặc thù khác...được trang bị.

_ Đặc biệt nếu liên quan đến năng lượng đặc thù. Để an toàn cho cả hai bên, diễn võ trường cấp thấp và trung bình không được tổ chức đối luyện giữa cơ giới sĩ và đặc thù sư, hay đặc thù sư và đặc thù sư.

Bỏ qua sự tham gia của năng lượng đặc thù, ta rút ra được kết luận sau, có thể xem là tiêu chuẩn chính xác.

_ Chiến sĩ cùng đẳng cấp, nhưng khác cấp, dựa vào các yếu tố khách quan, chủ quan có thể phạm định thắng thua qua giao chiến. Ví dụ chiến sĩ bạch ngân cấp 1, có trang bị tốt, có thể chiến thắng chiến sĩ bạch ngân cấp 5, có trang bị kém.

Hoặc trong sàn đấu của zone s, mặc định thông số thiết bị là giống nhau, có thể dựa vào kỹ năng cá nhân, chiến thuật để chiến thắng.

_ Chiến sĩ không cùng đẳng cấp, chiến đấu với nhau là không thực tế. Ví dụ đòn tấn công tạo ra bằng năng lượng từ hai vòng sáng, của chiến sĩ bạch ngân, không thể xuyên qua vòng bảo hộ từ ba vòng sáng, của chiến sĩ hoàng kim. Bỏ qua các yếu tố khác, nếu để mặc cho đánh, thì người suy kiệt trước sẽ là chiến sĩ cấp bạch ngân. Do có hiệu suất sử dụng và ổn định mức năng lượng không bằng chiến sĩ hoàng kim. Các thông số khác kỹ thuật, kinh nghiệm, tốc độ, chiêu thức... thường cũng như vậy.

Việc giảng dạy ở học viện, chính là giúp học viên nâng cao hai yếu tố, hiệu suất vận dụng năng lượng và hiệu suất tác động năng lượng. Trong cả hai lĩnh vực, chiến đấu cá nhân và chiến đấu với thiết bị tinh thần cơ giới.

_ Lý thuyết về cách vận dụng năng lượng cơ bản khi chiến đấu của cơ giới sĩ.

Nền tảng chính là đưa năng lượng tinh thuần ra ngoài vùng chứa. Tại đó năng lượng tinh thuần sẽ kết hợp với năng lượng tinh thần xung quanh, cùng tạo thành tác động. Một tia năng lượng tinh thuần có thể điều khiển được bao nhiêu tia năng lượng tinh thần, phụ thuộc vào hiệu suất sử dụng của bản thân.

Không gian to nhỏ có thể điều khiển được năng lượng tinh thần ở mốc 103, gọi là vùng khống chế.

Không gian năng lượng tinh thần có thể điều khiển ở mức 203 trở lên, gọi là vùng dẫn động.

Tức chỉ có chiến sĩ cấp bách ngân trở lên mới có vùng dẫn động, trong vùng dẫn động của chiến sĩ cấp cao hơn, chiến sĩ cấp thấp không thể ổn định vùng khống chế của mình. Tức không thể đạt được hiệu xuất cao nhất.

Đó là lý do vì sao nói, trong chiến đấu cao cấp, số lượng là vô ích.

Kiến thức về vận dụng năng lượng dạy tại gói sơ cấp và trung cấp, được lấy ở mặt định chiến đấu cùng đẳng cấp.

Chia làm các phương thức và yêu cầu chính sau:

+ Phòng thủ: Tạo vòng bảo vệ xung quanh hoặc một phần cơ thể, năng lượng cơ bản bên trong, năng lượng tinh thần ở vỏ ngoài.

Hiệu xuất chú trọng đến tính ổn định và kết cấu của vòng bảo vệ. Có các dạng như, tạo một lớp, tạo nhiều lớp, tạo 1 lớp cô đọng, tạo nhiều lớp cô đọng.

Trừ đặc thù sư hệ phòng hộ, chỉ chiến sĩ chuẩn hoàng kim mới tạo được lớp cô đọng.

Vòng phòng hộ do thiết bị tinh thần cơ giới tạo ra, có độ ổn định cao, nhưng có yêu cầu riêng về năng lượng cung cấp và cách sử dụng.

+ Tấn công cận chiến: là kết hợp truyền năng lượng vào vũ khí, và bao bọc năng lượng xung quanh vũ khí. Vũ khí là cách gọi chung của thiết bị sử dụng hoặc phần cơ thể dùng để tấn công. Vòng bao bọc phải hoàn toàn là năng lượng cơ bản, như vậy mới xuyên qua được vòng phòng hộ của đối phương.

Đòn tấn công thành công là cướp được hoặc đánh tan, phá đi sự ổn định lớp năng lượng tinh thần ở vòng ngoài vòng bảo hộ của đối phương, năng lượng cơ bản tiêu hao phải còn đủ để tác động vào cơ thể đối phương.

Tấn công sẽ tiêu hao nhiều năng lượng cơ bản hơn phòng thủ.

+ Tấn công tầm xa: thông qua vũ khí, tích tụ năng lượng cơ bản tại một điểm và phóng ra. Có thể phóng thành tia hoặc chùm.

Là đòn tấn công tiêu hao lớn, yêu cầu khả năng tích tụ và khống chế chính xác.

Năng lượng phát ra hoàn toàn là năng lượng tinh thuần.

Khi thực hiện quá trình tích tụ, sẽ không duy trì ổn định được vòng bảo hộ.

Vương Lang nhìn qua một lần là nhớ hết thông tin cần thiết, nhưng nhiều đó cũng không giúp hẳn xác định được tình huống của bản thân.

Khúc mắc nằm ở thông tin cơ bản nhất, đó là về các vòng sáng của Vương Lang. Chỉ có vòng đầu tiên là có kích thước bình thường, các vòng khác thì to dần đều. Tính về năng lượng cơ bản chứa đựng. Nếu Vương Lang lấy ra từ ba vòng đầu tiên nhỏ nhất. Cũng đã gần bằng 6, 7 vòng bình thường của người khác. Vậy phải tính thông số hiệu xuất nội tại như thế nào. Không tính được hiệu xuất nội tại, thì các thông số khác, sẽ không thực hiện phép tính quy chiếu chính xác được.

Nhưng có một việc Vương Lang hiểu rõ, năng lượng cơ bản trong vùng chứa, càng nhiều thì càng tốt. Cần gì quan tâm đến cấp bậc, đánh thẳng được là được rồi.

Bây giờ phải học cách sử dụng đồng vòng sáng đó cái đã.

Vương Lang chọn bài kiểm tra lý thuyết ban đầu của lĩnh vực cơ giới
sĩ.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương
www.dtv-ebook.com

Chương 99: Tám Chiêu Thức Cơ Bản

_ Ta sẽ thực hiện lần lượt 8 chiêu thức cơ bản của cơ giới sĩ. Trò chú ý quan sát cử động của ta, và mô hình phóng to của dòng năng lượng ta vận động. Có thể lặp lại giống 80%, coi như trò đã hoàn thành gói học phần. Sử dụng màn hình liên lạc để bắt đầu quan sát các chiêu thức. Có thể quan sát lại nhiều lần. Giới hạn lặp lại mỗi chiêu thức là 5 lần.

Bắt đầu chiêu thức 1 yes / no.

...

...yes

_ Chiêu thức số 1 là tạo một vòng bảo vệ hình cầu bao lấy cơ thể. Đây là trạng thái vòng bảo vệ tiêu chuẩn, ngoài cản trở chấn động, trò có thể dựa vào thân pháp để làm lệch hướng đòn tấn công của đối thủ. Giảm lực tác động đến mức thấp nhất. Trong học phần sơ cấp, chỉ yêu cầu trò tạo đúng cấu trúc của vòng bảo vệ, duy trì ổn định trong thời gian hai phút. Về cấu trúc, chú ý quan sát ảnh ảo phóng to bên cạnh.

Học viên muốn quan sát lại lần thứ nhất yes / no.

Vương Lang chọn quan sát lại, hẳn để tốc độ diễn ra ở mức thấp nhất, bằng 1 / 10 tốc độ bình thường.

Trước mặt Vương Lang là giáo viên ảo và bản mô phỏng ánh sáng phóng to. Màu trắng sáng hơi trong suốt là năng lượng tinh thuần, màu trắng đục là năng lượng tinh thần. Vương Lang quan sát rất rõ ràng.

+ Năng lượng cơ bản - tinh thuần thoát ra khỏi vùng chứa của giáo viên ảo. Điểm thoát ra là vị trí phía trên rốn vài cen ti mét, tạo thành hình dáng một quả cầu nhỏ. Theo dòng năng lượng liên tục lấy từ vùng chứa bơm vào, quả cầu lớn lên bao bọc hết cả cơ thể, đường kính lớn hơn chiều cao của giáo viên ảo khoảng 40 cm.

+ Sau khi đạt đủ kích thước bao bọc. Năng lượng trong vùng chứa ngừng thoát ra, năng lượng tinh thuần tồn tại ở giữa, dồn ra ngoài vỏ quả cầu. Khi ổn định lại, tạo thành lớp vỏ dày khoảng 10 cm, có nồng độ năng lượng tinh thuần đậm đặc hơn lúc ban đầu.

+ Khi lớp vỏ đã hoàn thành, quả cầu bắt đầu xoay vòng tự do theo các hướng, vẫn bao bọc giáo viên ảo, lấy tâm là điểm gần rốn ban đầu.

+ Theo vòng xoay của quả cầu bảo vệ, năng lượng tinh thần có màu trắng đục ở không gian xung quanh bị cuốn vào, bám vào lớp năng lượng tinh thuần phía ngoài, tạo thành một lớp bảo vệ mới bằng năng lượng tinh thần.

Vương Lang quan sát rất kỹ, và tự có kết luận cho mình.

Các bước tạo vòng năng lượng rất đơn giản, cơ bản là ; lấy năng lượng cơ bản ra - tạo quả cầu bao xung quanh - nén lại tạo thành vỏ dày 10 cm - xoay vòng - năng lượng tinh thần sẽ tự kết hợp tạo thành vỏ thứ hai.

Trước đây trong hai lần hạ cánh bất đắc dĩ, Vương Lang cũng có tự tạo vòng bảo vệ rồi. Nhưng Vương Lang chỉ lấy số lượng năng lượng cơ bản làm chính, không có hai bước tạo vỏ và xoay vòng.

Vương Lang nhanh chóng nhận ra lợi ích của cách tạo vòng năng lượng hẳn mới học này.

Chỉ lấy lượng vừa đủ, không phí phạm năng lượng trong vùng chứa.

Hai lớp bên ngoài, rỗng ở bên trong, giống như quả banh cao su có thể co giãn, phân tán lực tác động, thậm chí có thể đánh bật lại, hoặc làm chệch hướng di chuyển của lực tác động.

Tác dụng trên được hỗ trợ rất nhiều bởi việc xoay vòng. Ngoài ra nếu quả cầu bảo hộ bị đâm lủng, việc xoay vòng sẽ khiến đối thủ khó tấn công lại vào chỗ bị lủng. Kéo dài được thời gian cho việc phục hồi vòng bảo vệ.

Năng lượng cơ bản khi ra khỏi vùng chứa, sẽ bị tiêu tán rất nhanh, lớp năng lượng tinh thần dính ở vỏ ngoài, ngoài tác dụng gia cố, còn được dùng như lớp cách ly, khiến năng lượng cơ bản không bị thoát ra môi trường ngoài.

Woa. Vương Lang tự trầm trồ, tự gật đầu. Bản thân hẳn đúng là may mắn, như thằng mù đánh bậy đánh bạ, không hiểu sao còn sống được cho tới bây giờ. Nếu như sớm biết chiêu thức vòng bảo vệ này, hai lần đâm đầu vào đất lúc trước, sẽ không thê thảm liệt giường đến vậy.

Mà nếu như không có nhiều vòng sáng, hẳn đã tan xác ngay ngày đầu bước chân ra khỏi Lan Đông thành rồi. Ta là mạng tiểu cường, phúc nhỏ nhưng mệnh lớn.

Nhưng cái mạng nhỏ này, muốn giữ cũng phải biết cách giữ. Hôm nay hẳn đã biết thêm một cách giữ rồi.

Sau khi quan sát tỉ mỉ hết 5 lần lặp lại. Vương Lang quyết định học chiêu thức kế tiếp.

Một là hẳn tự tin vào trí nhớ của mình, hai là tự tin vào túi tiền của mình. Vương Lang quyết định sẽ dùng hết 100 triệu tinh thần tệ này, đầu tư cho việc học. Nếu cần thì thoải mái mua thêm tiết học hay thời gian luyện tập giới hạn. Đầu tư vào giáo dục là chính xác, nhất là giáo dục của chính bản thân mình.

.....

.....yes.

_ Chiêu thức cơ bản số hai là tạo hai vòng bảo vệ, giống chiêu số một nhưng có thêm một vòng năng lượng cơ bản nhỏ hơn bên trong, nghe thì có vẻ đơn giản, nhưng độ khó và hiệu quả của nó, tăng lên không chỉ gấp đôi. Trò cần luyện tập nhiều để nắm vững.

Vương Lang tiếp tục 5 lần quan sát tốc độ chậm.

Hiểu thì dễ, chỉ là tạo thêm một vòng nhỏ xoay vòng nữa. Còn làm được hay không thì chưa biết. Thôi kệ, hiểu là được rồi, tới lúc luyện tập tính sau. Giờ cứ học trước đã.

...

... yes

_ Chiêu thức thứ ba là tạo vòng bảo vệ cục bộ. Giống như số 1 và 2, khác nhau là có kích thước nhỏ hơn, lấy tâm là điểm muốn bảo vệ, và không xoay tròn. Chiêu thức này thích hợp khi cần ứng biến nhanh, hoặc năng lượng trong vùng chứa không còn nhiều. Do phương pháp thực hiện không khó, nên đặc ra yêu cầu chính là tốc độ. Cần chú ý luyện tập, trong tình huống khẩn cấp, chiêu thức này có thể giữ mạng của trò.

5 lần quan sát tốc độ chậm, dễ thật, đơn giản là bơm riêng năng lượng cơ bản đến tay chân ngực bụng đầu..., bảo vệ chỗ nào thì thoát ra chỗ đó. Để bảo vệ riêng một hoặc nhiều chỗ. Ừm, quan trọng là tốc độ.

...

.... Yes

_ Chiêu thức tư vấn là dùng để bảo vệ, nên nhớ, nếu không tự giữ được mạng của mình, thì đừng mong đến chuyện ra ngoài đánh đấm. Một chiến sĩ tinh nhuệ, chín phần thời gian trên chiến trường là dùng để phòng thủ, khi tấn công thì chỉ cần một chiêu, là giải quyết được địch nhân.

_ Chiêu này gọi là giáp năng lượng, là cách cơ bản để kết hợp và sử dụng thiết bị cơ giới phòng hộ. Lúc bình thường vẫn có thể sử dụng, như phương thức phòng thủ thường trực của mình. Chiêu thức này đơn giản, nhưng muốn đạt được hiệu quả cao thì cần chú ý đến tính ổn định và cân bằng năng lượng.

Vẫn là 5 lần quan sát tốc độ chậm.

Năng lượng cơ bản thoát ra ở mọi điểm trên cơ thể, không hợp lại với nhau, mà tạo thành vô số quả cầu năng lượng cơ bản nhỏ li ti, mỗi quả như vậy lại kết hợp với năng lượng tinh thần ở xung quanh, tạo thành lớp vỏ ngoài.

Tổ hợp tất cả tạo thành một lớp áo giáp năng lượng bao bọc ngoài cơ thể, mỗi quả cầu li ti đều nằm yên tại vị trí của mình, giống như những viên nam châm nhỏ. Lực khi tác động vào sẽ bị tán xạ ra nhiều hướng, hoặc bị trượt đi.

Vậy mà kêu dễ, Vương Lang thấy động tác này là khó nhất này giờ.

Vương Lang có thể lấy năng lượng ra từ nhiều điểm, hay gọi là từ nhiều công ra trên cơ thể. Nhưng lấy cùng lúc từ vô số điểm như vậy thì hẳn chưa thử bao giờ.

Theo tính toán của Vương Lang, cách thứ tư này chính là hiệu quả nhất và cần nhất với hắn. Nếu làm được, sẽ có một lớp áo giáp thường trực bao bọc ngoài cơ thể, mức tiêu hao ít, chắc chắn là thấp hơn nhiều so với tốc độ hấp thu của hắn. Lại ổn định, không cần tốn nhiều tâm lực để duy trì.

Như vậy mỗi lần hấn vào zone s hay zone z, cơ thể để bên ngoài sẽ yên tâm hơn. Chỉ là chiêu thức cơ bản, hấn sẽ không để nó làm khó mình.

....

.... Yes

_ Chiêu thức thứ năm, là dùng để tấn công hoặc đỡ đòn. Chính là gia cố các bộ phận trên cơ thể để tăng lực phát ra. Chú ý vào năm đấm của ta, tương tự như vậy với các bộ phận khác. Cơ bản cần luyện tập, chính là nhanh, và mạnh.

Đối với người học võ mà nói, chiêu thức tấn công luôn có sức hấp dẫn lớn hơn. Một chiêu phòng thủ tạo ra, thì có tới 100 chiêu tấn công để đối phó. Chưa nghe môn phái nào chỉ dạy phòng thủ, không lẽ để người ta đánh tới lúc mệt chết. Vương Lang hào hứng quang sát, đây là lý do ban đầu hấn chọn trước lĩnh vực cơ giới sĩ trong ba lĩnh vực còn lại.

Giáo viên ảo vẫn giữ lớp giáp phòng hộ của chiêu thứ tư. Khi cú đấm phát ra, một lượng lớn năng lượng cơ bản thoát ra khỏi vùng chứa theo hướng tay của giáo viên ảo.

Nó tạo thành hình xoắn ốc như lò xo, di chuyển rất nhanh. Khi cách tay giương thẳng, đòn đánh đạt thế lớn nhất, thì vòng xoáy năng lượng theo điểm cuối năm đấm phòng ra ngoài theo đường thẳng. Tốc độ nhanh hơn lúc xoắn ốc đến mấy lần.

Vương Lang mãn nhãn. Chiêu thức ngắn gọn đơn giản, nhưng vô cùng tinh túy.

Trước đây Vương Lang chỉ cố dồn thật nhiều vào năm đấm, giống như quần cục lại rồi phát ra, không có tí gì gọi là hiệu xuất.

Vòng xoắn chính là tăng quãng đường đi, tạo trốn để gia tốc, khiến tốc độ phóng ra của năng lượng đạt mức cao nhất. Lớp quả cầu nhỏ li ti của giáp phòng hộ, chính là đường ray, vừa điều hướng vừa giảm ma sát.

Cùng mức năng lượng sử dụng, tác động của cú đấm này, phải hơn của Vương Lang đến mấy lần.

Nếu lúc trước Vương Lang dùng cú đấm kiểu này để đấm Nhiếp Cung, thì sẽ không phải là đánh bay, mà là xuyên thủng.

Thật muốn học luôn ba chiêu nữa, rồi nhảy vào phòng luyện tập.

...

...yes

_ Chiêu kế tiếp vẫn dùng để cận chiến, một việc ta phải lưu ý trước cho trò. Trong chiến đấu thực tế, năng lượng nhiều ít không phải là yếu tố quyết định. Kỹ năng cá nhân là quan trọng nhất. Ví như trò xuất ra 100 chiêu mãnh liệt, nhưng không chiêu nào trúng đích, chính là vô dụng. Bây giờ hãy chú ý quan sát chiêu thức số 6.

Wow, wow. Vương Lang hô liền hai tiếng, mỗi chiêu thức càng về sau càng đẹp, hẳn phần kích như thấy tiền rớt giữa đường.

Bàn tay của giáo viên ảo chụm lại, năng lượng phóng ra, tạo thành hình một lưỡi lê dài nhọn, khoảng gần 1, 5 mét. Chiêu này chính là dùng để đâm chém, chặt cây bổ củi cũng được, không sao.

Lưỡi lê năng lượng có hai phần chính. Một phần khung cố định do năng lượng cơ bản và năng lượng tinh thần kết hợp tạo thành, bén nhọn.

Phần phủ gần mép ngoài lưỡi, hoàn toàn là năng lượng cơ bản, liên tục được cung cấp và tiêu tán.

Năng lượng cơ bản bên ngoài, có tác dụng cộng hưởng rồi xuyên qua vỏ ngoài vòng bảo vệ, để lưỡi lê bén nhọn kia làm việc của nó.

Chiêu này rõ ràng là để lấy mạng người, vậy mà cũng đem vào chương trình cơ bản, học viện thật là có tâm.

...

...Yes.

_ Chiêu thức số 7 là để chiến đấu tầm trung, đây là đòn tiêu hao, khuyên trò chỉ nên tập luyện ở phòng luyện tập giới hạn của học viện. Ta sẽ xuất liên tục bốn chiêu, trò chú ý quan sát.

Trước đây khi xem phim ảnh, hoặc đọc truyện. Vương Lang đã mừng tượng đến chiêu thức này rồi, người ta hay gọi nó là kiếm khí. Trong trường hợp này phải gọi là tinh thần kiếm khí.

Vẫn là hình lưỡi lê ở hai bàn tay, nhưng có một đường rãnh chia đôi dọc theo xương sống, kết nối ở một điểm tròn ở giữa. Khi chém, sẽ có một dòng năng lượng cơ bản chạy theo rãnh đó, phát ra theo hướng chém tạo thành đường kiếm khí hình bán nguyệt phóng ra ngoài.

Khi chém vào khoảng không, kiếm khí lao nhanh, kích thước to dần, ở khoảng cách hơn 50 m, đạt kích thước lớn nhất, sau đó năng lượng bắt đầu bị phân tán.

Khi giáo viên ảo lặn không chém vào mặt sàn, ở khoảng cách trên dưới 10 m, vết chém tạo thành rãnh sâu hơn nửa cánh tay.

Hai tay giáo viên ảo liên tục xuất ra tám đường kiếm khí, trong thời gian chưa tới hai giây, phát ra bốn phương tám hướng không gian xung quanh như bị xé toạc.

Chiêu thức này thích hợp để quần chiến. Phát ra là phá vỡ đội hình của đối phương. Có cả sức mạnh và sự sắt bén.

Lãng lệ, chính là lãng lệ.

....

...yes

_ Chiêu cuối cùng này là chiêu thức tấn công tầm xa cơ bản nhất của cơ giới sĩ. Đơn giản nhưng hiệu quả, theo thời gian luyện tập trò sẽ tự ngộ được các bước biến ảo khác. Yêu cầu quan trọng của chiêu thức này, là tạo không gian an toàn cho bản thân trước khi xuất chiêu. Đối với trình độ sơ cấp, khi luyện tập ngoài thế giới thật, hãy đặt giới hạn thời gian tự năng, tránh trường hợp bị mất khống chế.

Vương Lang thở phào, bảy chiêu thức trước đã khiến hắn chịu sức ép lớn, đầu căng cả ra, tay chân rục rịch. Chiêu thức tấn công tầm xa này thì đỡ hơn, hắn đã từng thấy trước đây rồi.

Đó là chiêu phóng ra tia năng lượng từ đầu ngón tay mà sư phụ Lý Khanh đã làm mẫu khi kiểm tra vùng chứa của hắn. Quan sát kỹ lần này, Vương Lang mới biết lần trước mình trẻ người non dạ đã gây họa như thế nào.

Lần này lớp giáp tinh thần đã bị triệt thoái, cánh tay giáo viên ảo giương ngang, ngón trở chĩa thẳng, bốn ngón kia chụm lại. Năng lượng cơ bản tụ thành một quả cầu nhỏ trên đầu ngón tay, xoay tròn.

Năng lượng tinh thần xung quanh bao bọc ngoài quả cầu.

Lấy đầu ngón tay làm cổng cung cấp năng lượng, quả cầu to dần. Lớp vỏ ngoài khiến năng lượng bên trong dễ dàng cô đọng.

Khi đường kính quả cầu lớn hơn gang tay. Một dòng năng lượng hình xoắn ốc quấn theo cánh tay, hướng về đầu ngón tay. Đâm vào điểm tiếp xúc, xuyên qua phá thủng lớp vỏ bảo vệ.

Toàn bộ năng lượng tích tụ phóng ra theo điểm bị phá thủng đó. Tạo thành tia năng lượng cơ bản.

Tia sáng phóng ra nhanh hơn tốc độ nhìn của Vương Lang, ngay lúc này nếu mục tiêu là hãn, chắc chắn sẽ không kịp tránh.

Yếu tố kỹ thuật chính của chiêu thức này, chính là xoay tròn để tạo lớp vỏ, giúp năng lượng bên trong có thể cô đọng một cách ổn định. Đường sáng cuốn theo cánh tay coi như ngòi kích phát, và điều hướng cho tia năng lượng phát ra.

Chiêu thức này nếu muốn đạt hiệu quả tối đa, cần phải trong thời gian giới hạn tập trung thật nhiều năng lượng cơ bản rồi nén lại. Đó là lý do khó cùng lúc tạo lớp bảo vệ.

_ Chương trình của gói học phần cơ bản, lĩnh vực cơ giới sĩ. Chỉ có một tiết duy nhất trò vừa học xong. Có một điều ta muốn nhắc nhở trò, đó là nên dành nhiều thời gian ở phòng luyện tập giới hạn. Trước khi luyện tập trong thế giới thật, tránh việc không kiểm soát được sự suy kiệt của vùng chứa. Còn về tóm tắt của bài học, như ta đã nói trước chỉ có một chữ " luyện " chúc trò thành công.

...

...yes / no.

Vương Lang nhắm mắt, ngòi xếp bằng trong không gian trắng.

Một lúc sau hãn mở mắt ra, cảm thiết bị liên lạc nội bộ, chọn phòng luyện tập giới hạn.

....

...yes.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 100: Nửa Đêm Ở Nha Trang Thành

Nha Trang thành có ba truyền kỳ, là do người nào đó rãnh rỗi đem ra bàn luận, người khác thấy đúng rồi bàn tán, không trúng không trật, xôn xao một hồi rồi bỏ ngỏ, kẻ nhớ người không, kẻ nhớ lâu lâu lại lòi ra, người không nhớ rồi lại quên. Cứ vậy mà thành truyền kỳ.

Nửa đêm ở Nha Trang thành.

Cổng phía nam.

Đội vệ binh tràng thịt trâu châu gà gặt nằm xếp hàng trên dãy ghế bố, tiếng gáy làm cổng thành rung rung, phát ra tiếng cọt kẹt. Đây là quân ki, là đồng bộ đồng lòng, cùng trực, cùng vây, cùng ăn cùng ngủ, cùng chia chác, kéo nhau đi nhậu thì cùng đóng cửa thành.

Gần cổng thành có một quán trà, chủ quán do ế ẩm đã bỏ đi đã lâu, bàn ghế không thềm dọn. Đêm nay có hai người ngồi đó để uống trà.

_ Ta thấy Hạc tử người sống rất tốt?

_ Đúng vậy, là rất tốt, lão đại nhìn xem, ta có chỗ nào để gọi là Hạc nữa không, rất tốt, chính là sống rất tốt.

Vệ trưởng An Tất vừa nói vừa cười, ung dung rót thêm hai chén trà nữa, mắt nhìn vàng trắng tròn đang treo trên nóc của cổng thành.

An Tất là tên thật của vệ trưởng ông, nhưng ông chỉ mới nghe người ta gọi thế trong hai mươi năm gần đây.

Trước đây, Huynh đệ gọi ông là Hạc tử, người khác thì gọi là Hạc giáo đầu. Lúc đó ông vừa thấp vừa nhỏ con, lại có cơ sở gia phái là Hạc quyền. Chữ Hạc trở thành tên của ông, lưu cả trong các ghi chép.

Về sau ông phải mất chút thời gian, để quen với việc người khác gọi ông bằng tên thật An Tất.

Hai người vừa uống trà, vừa ngắm trăng, lâu lâu lại thở dài. Trà cạn thì An Tất châm thêm.

Là trà, không phải rượu. Rượu là để cho lúc vui hoặc buồn. Trà lúc này là hợp nhất.

Người thở dài là An Tất, mấy năm nay dù nhìn như thế nào, cuộc sống của ông cũng thật thoải mái. Thử kiếm một người sống không thoải mái, mà mập ra gấp 10 lần đi, có khi còn mập hơn nữa.

Nhưng lão đại thì không.

Có những người mà cái bóng của họ quá lớn, đến mức ta không thể nào nhìn thấy chân diện, dù là mặt đối mặt. Cái nhìn đó giống như tính ngưỡng.

Như mặt trời trưa nay, sao giống với mặt trời trưa qua. Nhưng với ta có khác gì đâu, mặt trời mãi là mặt trời.

Hạc theo lão đại náo từ nhỏ, nhóm huynh đệ chục người, náo một hồi lại thành vạn người. Nhưng chục người lúc trước, giờ chỉ vừa đủ rót hai ly trà.

Nếu Hạc không thể nhìn lão đại, như lúc nhỏ đã quen nhìn, đó là có lỗi.

Hạc thấy.

Lão đại già thật rồi, lão đại mệt mỏi và buồn bã, buồn bã.

_ Lão đại, đệ nghe nói Mạn Mạn nó không khỏe?

_ Nó không sao.

_ Không sao là tốt rồi, tốt rồi.

Lại rót thêm hai chén trà.

An Tất nhẹ hết cả người, Mạn Mạn nó không sao là tốt rồi. Tên Tô Kinh khốn kiếp, tệ hại. Dạy cho hắn bao nhiêu thứ, vậy mà bảo vệ Mạn Mạn không ra hồn, chờ đó.

Tin Mạn Mạn gặp chuyện, làm vệ trưởng An Tất ăn không ngon mấy ngày nay, người ốm đi đến mấy lạng. Bây giờ thì nhẹ thở rồi.

Mạn Mạn giống bà nội, giống đến cực kỳ, nhưng tính tình thì khác chút, kiên cường hơn nên cũng khổ hơn.

Năm xưa đâu phải chỉ mình hai người kia có mắt, thấy được vẻ đẹp của bà nội Mạn Mạn. Ví như Hạc cũng đâu có mù. Những người không mù khác còn nhiều lắm, xếp chặt Nha Trang thành cũng còn dư.

_ Cầm lấy.

An Tất đưa tay ra, đây là ngọc bội lệnh bài thân phận của lão đại. Năm xưa Hạc đã trả lại một lần, Hạc biết lão đại là người không thích dây dưa, hành động này là có ý gì.

_ Bên trong có bước sóng của hung thủ.

Nói xong câu đó, lão đại uống cạn chén trà, thân ảnh tiêu tán, thông dong rời đi.

An Tất bật cười, đã lâu rồi ông không cười như thế, đây là nụ cười của Hạc.

Nếu là An Tất, ông là vệ trưởng bảo vệ cổng thành. Không có việc gì bên ngoài liên quan đến ông.

Nếu là Hạc, ông là quân đoàn phó của quân đoàn cận chiến cơ giới Phụng Hoàng. Kiên sĩ quan huấn luyện chiến đấu của quân đội liên minh.

Lời vừa rồi chính là quân lệnh.

Ngọc bội chính là quân tiền.

Quân lệnh là tìm hung thủ làm hại Mạn Mạn.

Quân tiền là đại diện cho quân đoàn trưởng. Nếu lão đại gặp chuyện, ông sẽ là quyền chỉ huy của quân đoàn.

Lão đại không làm việc thừa thãi. Chắc chắn kẻ thù rất nguy hiểm, khiến lão đại phải có kế hoạch dự phòng.

Quả thật không tìm ra người xứng đáng hơn Hạc, có thể cầm tấm ngọc bội này.

An Tất có thể vì buồn giận mà lui về giữ cổng.

Nhưng Hạc sẽ sát cánh với lão đại, đồng sinh cộng tử.

Tấm ngọc bội này tạm để ở đây. Hoặc là lần tiếp uống rượu Hạc trả lại lão đại lần nữa. Hoặc là lão đại lấy lại từ xác của Hạc. Không có khác hơn.

Bây giờ phải đi kiếm gì ăn, uống trà xót ruột, no bụng mới đánh nhau được, quân pháp viết thế.

Hử, hình như có tinh thú đi vào thành.

Chà chà, không phải tinh thú, là dê béo, cực to cực béo. Để thân phận An Tất bào lần cuối cũng được, cây côn kia có phải đồ tốt không nhỉ.

_ Người tên gì.?

_ Trương Phóng.

_ Cây côn này tên gì.?

_ Tiểu Phóng.

_ Người to lớn như vậy, tiểu đệ của người lại dài như vậy, chẳng phải hù chết nữ nhân trong thiên hạ rồi sao. Như thế chính là có tội. Hiểu không?

_ Không.

_ Ngăn gọn thế này, hoặc là ở tù, hoặc là lao động công ích, người chọn cái nào?

_ Lao động có bao ăn không.

_ Chắc chắn, người ăn có nhiều không?

_ Ta ăn chay.

_ Vậy có bao cơm.

_ Ta chọn lao động công ích.

_ Vệ binh mập,dậy,dắt hãn đến chỗ Aurora.

Nửa đêm ở Nha Trang thành.

Sân vườn dinh thự của thành chủ. Vị thành chủ trường kỳ vắng mặt của Nha Trang thành.

_ Đường mỡ bái kiến thành chủ Richard Duncan.

_ Lão sư đừng nói vậy, một ngày làm thầy cả đời làm thầy, lão sư gọi như vậy, học trò không gánh nổi tội.

Ngài thành chủ đứng dậy, hai tay nâng lão nhân họ Đường lên, dìu đến ghế ngồi. Trong vườn này chỉ có hai người, tùy tùng hay người giúp việc, đều lui cả ra ngoài.

_ Lão sư vất vả rồi, học trò nghe tin lão sư tới, vốn định ra cửa đón mừng. Là người dưới thông báo chậm, lão sư đừng trách.

Đường lão nhân tay chân rung rẩy, hơi thở ngắn ngắt quãng từng chập, ngồi xuống ghế nặng nề như vừa đỡ tạ. Là già yếu thật, không phải giả đò.

Tính tuổi thật thì Đường lão nhân cũng gần trăm rồi, đã vậy do suy nghĩ nhiều mà tinh thần suy nhược, lao lực quá độ, lại không cho phép mình tịnh dưỡng. Ông đúng là chiếc lá sang đông, muốn rụng lúc nào cũng được.

_ Trò đã nói vậy, ta cũng đành muối mặt mà nhận chức lão sư này vậy. Có được người học trò như Duncan trò, chính là niềm hãnh diện lớn nhất trong đời ta.

_ Học trò không dám.

Ngài thành chủ pha bình trà mới, trà này chính là Thanh Tâm trà. Tưởng chừng trong thiên hạ, chỉ có người nhà Richard, là có thể lấy ra Thanh Tâm trà để mời khách.

Xoa dịu thần kinh, khôi phục tâm thần, lưu thông năng lượng sống trong cơ thể chính là điều Đường lão sư cần nhất lúc này.

Đây không phải lần đầu ông dùng Thanh Tâm trà. Ông yên lặng điều tiết, để đạt hiệu quả phục hồi tốt nhất. Ông phải còn sống, cho tới khi cơn bão này qua đi.

_ Hôm nay ta tới đây, là có một vật muốn trả lại cho trò. Chính là châu về Hợp Phố, ài, là ta già cả lú lẫn, mãi tới lúc gần đây mới vô tình tìm thấy, may là còn chưa muộn.

Nhìn cái hộp ngọc để trên bàn, thành chủ không vội mở ra xem, ngài biết bên trong đó đựng thứ gì, là món đồ mấy mươi năm trước, Đường lão sư đã thay ngài giữ hộ. Buông tay được khỏi vật này, chính là lúc tâm cảnh ngài đột phá, có thêm một thân phận mới.

_ La gia thật may mắn, có được người như lão sư trợ giúp, chẳng trách khí vận mãi thịnh không suy.

Hàm râu của Đường lão sư mấy động, định nói gì đó rồi lại thôi, đôi mắt mờ đục, nửa nhắm nửa mở, nhìn ngôi mộ phủ xanh cỏ trên u đất nhỏ giữa khu vườn, bên cạnh là một mảng đất trải bằng, bia mộ đặt ở giữa, bên trên viết sẵn dòng chữ " phu thê...đồng chi mộ".

Chính là đôi xanh hai mộ, Đường lão sư thở một hơi không dài không ngắn:

_ Nha đầu Mộng Băng, coi như không uổng tâm, nặng tình với người như vậy. Hai đứa người đều là mạng khổ. Người làm nhạc phụ như ta, thật là quá vô dụng mà.

Đôi mắt của ngài thành chủ Richard Duncan dịu dàng nhìn vào u đất nhỏ giữa vườn.

Biết Mộng Băng sợ cô đơn, ngài chỉ đắp đất, không xây gạch đá xung quanh. Chờ một thời gian nữa, ngài đến bên nàng, vậy hai người sẽ không còn cô đơn.

Từ ngày Mộng Băng về ở với ngài, tính tình nàng hướng nội, lại nhút nhát, quanh năm chỉ trò chuyện với cây cối trong vườn. Người có tình, vật cũng có tình, khu vườn như có linh, cỏ phủ trên mộ nàng, luôn xanh mơn mớn không cọng úa tàn. Mùa thu lá bay, không chiếc lá nào rớt trên ngọn đồi nhỏ.

Bao nhiêu năm không về, trừ người khách tha phương thêm ưu phiền, khu vườn này dù là một gốc cây nhỏ, vẫn giữ nguyên như xưa. Luôn đẹp nhất cho một buổi hẹn uống trà chiều.

Trước khi Đường lão sư tới, trên chiếc bàn này, là một cốc trà nóng, cùng một cốc sữa nóng.

_ Lão sư tới có chuyện gì.?

Ngài thành chủ vẫn ôn hòa, nhưng Đường lão biết mình nên vào ngay việc chính. Hai tầng quan hệ năm xưa, giúp lão có thể vào đây, nhìn nơi yên nghỉ của nhi nữ, là đã quá đủ rồi.

Món đồ trong hộp, trả lại là để cầu người, được hay không phải xem phúc khí của La gia, không phải mặt mũi.

_ Ta có việc muốn hỏi Minh Vương, là an nguy của La La. Không biết trò có thể nhìn gương mặt già nua này, mà giúp một lần không.

Ngài thành chủ Richard Duncan vẫn bình thản, rót thêm chén trà, nâng lên mời Đường lão sư.

_ Được.

Nói xong thì ngài cũng uống cạn chén trà của mình.

Đường lão như trút được gánh nặng, có một chữ vừa rồi, La La sẽ không sao. La La bình yên, thì La gia cũng bình yên. Coi như lão, một lần

đã thay đội trưởng trả hết món nợ năm xưa cho La gia. Chuyện sau này, để sau này tính đi.

Đặt chén trà xuống, ngài thành chủ mở hộp ngọc ra. Bên trong là tấm huân chương, có hình một con mắt đang mở, cân đối không phân trái phải.

Ngài vung tay, hiện ra hai mảnh kim loại màu vàng, hợp lại thành hình một cái vương miện, chỗ khuyết ở mặt trước, chính là để đặt tấm huân chương hình con mắt vào.

Mấy mươi năm rồi ba mảnh của vương miện mới được hợp lại.

Đây là vương miện truyền ngôi của gia hoàng Minh Vương. Gia tộc duy nhất thống trị nhân loại hơn 500 năm về trước.

Gia tộc Richard chính là hậu duệ huyết mạch truyền thừa, mà ngài Richard Duncan là đích tôn trực hệ. Người duy nhất có khả năng đội lên vương miện này, mỗi đời chỉ được một người. Kế tiếp ngài sẽ là con gái Richard Doanh Doanh, em trai Raphen của ngài cũng không thể.

Người có thể kế thừa Vương Miện này sẽ khai mở được năng lực truyền thừa trong huyết mạch, năng lực của Minh Vương.

Đội lên tấm vương miện, đôi mắt của ngài thành chủ trở thành màu đen, một màu đen tuyệt đối. Người nhìn vào sẽ có cảm giác như bản thân bị cuốn vào một lỗ xoáy màu đen vô tận.

Lúc này có thể nhìn thấy ngài thành chủ bằng mắt thường, nhưng nếu dùng năng lượng để dò xét thì không. Mọi bước sóng hướng về phía ngài đều bị thôn phệ.

Cỏ cây trong vườn có chút tàn úa, Đường lão nhân uống vội mấy ly trà. Ông cảm thấy sức đang bị rút đi rất nhanh ra khỏi cơ thể. Dù đã chuẩn bị

trước như khi đối diện với cái chết thực thụ ông vẫn không thể bình thản nổi.

Đường lão mỉm cười, ông biết đây là khát vọng sống cơ bản nhất của sinh vật, cánh cổng này ông vẫn chưa bước qua được.

Rất nhanh sau đó, ngài thành chủ nhắm mắt lại, hạ vương miện xuống, mọi thứ trở lại bình thường. Ngài nhìn Đường lão sư, cười nói:

_ Tiểu nha đầu La La không sao, ta nhìn thấy phúc khí nồng đậm quanh nó, lão sư cứ thong thả đi về, lúc đến nơi thì nha đầu kia cũng đã tự về tới nhà rồi đó.

Đường lão vịn bàn đứng dậy, chấp tay phía trước

_ Ta thay mặt La gia, nhận mỗi ân tình này của Minh Vương. Trò an tâm, La gia luôn biết phải trả nợ như thế nào.

Lúc này mới chính thức là gánh nặng của Đường lão được trút bỏ, chuyện khác có thể nghi ngờ, nhưng lời của Minh Vương thì không, tuệ nhãn của Minh Vương có thể nhìn thấy số vận cả thiên hạ, chỉ chút chuyện nhỏ của La La không đáng là gì.

Lòng hân hoan nên cử chỉ của Đường lão có thêm chút vội vã, thành chủ không lấy đó làm lạ, thong thả đứng dậy dìu Đường lão sư:

_ Lão sư quá lời, tính ra ta có giúp được gì đâu, đó đều là phúc của La La nha đầu đó. Chuyện này về sau, không cần nhắc lại nữa.

Ngài vừa nói vừa dìu Đường lão đi đến cổng chính, lúc từ biệt ngài đưa cho tùy tùng đi theo của Đường lão một gói quà, bao bọc bằng lá cây, nói là tặng cho La tiểu nha đầu.

Đường lão thở dài, cũng đành cười mà đón nhận. Lần này La gia không muốn, cũng mắc nợ thật rồi

Bọc trong gói lá đơn sơ kia, là chỉ bảo có tiền cũng không tìm ra chỗ mua. La Chính Phong kia hao bao tâm sức lâu nay, vẫn luôn tìm cách kiếm một chút cho La La, bây giờ thì sướng rồi, từ lúc nào mà thanh tâm trà lại tính bằng gói thể kia.

La La nha đầu này, thật không biết gây phúc hay họa nữa.

Tiền Đường lão sư đi, ngài thành chủ quay lại khu vườn, gương mặt ngài có chút mệt mỏi, lo âu.

Mệt mỏi là vì phải gánh chịu sức mạnh của Minh Vương. Thứ hại nhiều hơn lợi. Vương miện hợp lại cũng tốt, coi như hôm nay là lần cuối nó xuất hiện trên nhân gian. Đó là lựa chọn đúng đắn nhất.

Lo âu là vì trong cái nhìn tuệ nhãn vừa rồi, ngoài thấy La La bình yên ra. Ông còn thấy khí vận kì lạ đang bao phủ trên Nha Trang thành, bám vào từng người một đang có mặt bên trong.

Thứ này mơ hồ, không ẩn mà giấu, khác với tính chất chung của những thứ ông đã biết. Không nói được là phúc hay họa. Nhưng với những thứ không biết, coi là họa thì tốt hơn.

Đặt cốc trà nóng bên cạnh cốc sữa nóng, khu vườn lại yên tĩnh.

Nửa đêm ở Nha Trang thành.

Tầng ba của Đại Nhất lâu.

Thời gian đại hội đấu giá diễn ra chỉ còn ít ngày, từ bốn phương người có thể đến coi như đã đến đủ.

Khách du lịch lòng vòng khắp nơi, nhiều nhất ở hội trại và khu giao dịch.

Thế hệ tinh anh trẻ tuổi chủ yếu tham gia vào hai đại hội, cơ giới sư cơ giới sĩ.

Tầng một đại nhất lâu chật kín khách bất kể ngày đêm.

Tầng hai đại nhất lâu cũng chật kín, người hiểu biết có thể gọi tên khách ở đây từ phục trang, gia huy, hoặc quân trang.

Tầng ba đại nhất lâu có hơn chục khách, là đông nhất mấy năm gần đây, tiểu nhị chỉ có một người, đông hay vắng vẫn nhàn hạ như vậy.

Hai tiểu nhị làm việc tốt nhất, thì xếp ở tầng một và hai. Tiểu nhị ở lầu ba chỉ là người bình thường.

Khách ở lầu ba vắng không thể tả, cụ thể là mấy năm gần đây, chỉ có một vị, là tiên sinh kể chuyện. Công việc của tiểu nhị lầu ba rất nhàn.

Ăn ngủ suốt ngày, thấy tiên sinh mò lên thì mang rượu ra, tiên sinh đi thì dọn dẹp. Chưa thấy công việc có khởi sắc gì mới.

Làm việc đã mấy năm, tới gần đây tiểu nhị lầu ba mới biết thêm được ba thứ, là do lão bản đến giờ mới chịu chỉ. Lão bản nói trước hẳn có người làm tới hơn chục năm cũng không biết.

Lầu ba không chỉ bán rượu, còn có thức ăn. Không có thực đơn, không cần gọi món, chỉ cần khách ngồi xuống, chậm nhất nửa canh giờ sẽ có thức ăn mang ra. Người mang ra là lão bản.

Khách ở lầu ba không đi cầu thang lên, không bay tới, họ tự nhiên xuất hiện ở mặt tiền mái hiên của lầu, cứ vậy bước vào. Người nào lão bản

cũng biết, nhưng họ không chào lão bản, mà chào tiên sinh kể chuyện đang ngáy ngủ.

Hơn chục khách này, họ làm gì tiểu nhị đều không biết, là không biết ở nghĩa đen. Không nhớ họ đến lúc nào, không nhớ họ gọi món gì, không nghe họ nói chuyện gì, vừa nhìn xong quay lưng thì cũng quên luôn khuôn mặt của họ. Theo lời lão bản thì nghĩ cũng đừng nghĩ, cứ lo mang rượu cho tiên sinh là được rồi, việc gì cũng không liên quan đến tiểu nhị hẳn.

Mãi đến đêm nay, tiểu nhị hẳn mới có việc mới để làm.

Lúc này là giữa đêm, khách khứa không cần hẳn quan tâm, xung quanh chỗ tiên sinh kể chuyện ngủ đã xếp ngay ngắn mấy vò rượu, đủ để tiên sinh súc miệng buổi sáng. Tiểu nhị lâu ba đang chòm mềnh kiểm đại cái ghế mà ngủ.

Một lão nhân, đúng hơn là một hung lão nhân xuất hiện ở sảnh trước của lâu ba, thân hình cao lớn, tóc bạc thả dài không buộc, lông mày xéch thẳng, mắt trợn như ác tăng, râu dài ngang bụng, áo bào rộng thùng thình hở ngực, lộ ra cơ bắp trắng kiện, năng lượng tỏa ra không cần khống chế, lão như đang đứng giữa cơn bão lớn, thân hình lơ lửng tóc áo râu bay phất phơ, giọng lão oang oang vang như tiếng tinh thú rống:

_ Bàn tử, ra đây cho ta.

Mấy vị khách hơi rụt người lại, vô thức hướng mắt về chỗ tiên sinh kể chuyện đang nằm ngủ.

Vò rượu lăn lóc vẫn còn đó, còn tiên sinh thì mất dạng.

À, thì ra tiên sinh đang bò dưới gầm bàn, thân thủ nhanh thật, cố lên tiên sinh, qua mấy cái bàn nữa là tới cầu thang rồi.

Hung lão nhân nhìn theo ánh mắt thiếu nghĩa khí của mọi người, nhận ra cái dáng lẩn nhanh như chuột kia, cười cười. Ông vung tay lên, bàn ghế xung quanh bị hất bay, tiên sinh kể chuyện như miếng nùi giẻ, bị hút vào bàn tay to lớn của ông, một chút sức phản kháng cũng không có. Biết không thoát được, tiên sinh kể chuyện đang bị nắm cổ áo treo lủng lẳng, tay chân quờ quạng cố quay đầu lại cười hề hề:

_ Lão Bá à, lâu rồi không gặp, ở đây đông người, cho ta chút mặt mũi đi.

_ Bàn tử người mà cũng cần đến mặt mũi sao, chắc, thịt mỡ đâu hết rồi, phong lưu quá độ à.

Mặt tiên sinh kể chuyện đen thui, phong cái đầu người, ta vẫn luôn giữ mình trong sạch đó, cái này gọi là lòng mang ưu phiền, thân thể suy nhược. Người mới phong lưu, sao không ở nhà cho lão bà đánh, tới nơi tịnh tu của ta để làm gì.

Hung lão đầu giật giật cổ tay, xách tiên sinh kể chuyện như bao rác, bước mấy bước, tùy tiện tìm một bàn vớt lão xuống, giọng lão như sấm, tầng cách âm cũng vô dụng chắc chắn có không ít khách ở lâu một đang lẩn lộn mà ôm đầu che tai:

_ Tiểu nhị, tiểu nhị đâu rồi, cho bình trà.

Một bàn chân đá vào cái ghế mà tiểu nhị đang nằm, làm hấn bật đứng dậy, trên tay tự nhiên có bình trà với hai cái tách.

Chủ nhân bàn chân đó nhanh như chớp lấp ló dưới cầu thang, mồ hôi hột ra như mưa " may quá, Bá Đình đại nhân kêu tiểu nhị, không phải lão bản, nuôi quân ba năm dùng quân một giờ, tiểu tài người phục vụ cho tốt, ta đi đây "

_ Ta nói bàn tử người nên tập uống trà đi, rượu nhiều là không tốt, mấy chục năm nay ta chỉ vài chén với đội trưởng thôi, còn lại là ngày ba cử trà.

Bàn tử tiên sinh vẻ mặt khinh bỉ không cần che giấu nhìn lão già họ Bá, hàm ria mép nhếch lên, sao người không nói rõ là năm chục năm kể từ ngày lấy vợ. Bị cấm rượu còn bày đặt khuyên người ta uống trà, không lẽ sợ lão bà người có tai mắt ở đây, uống cho cái danh hiệu Bá Thiên Vương của Bá Đình người, ta thấy gọi là Bá râu quạp thì đúng hơn.

_ Hừ, có rắm mau phóng, nể mặt người nhắc đến đội trưởng. Chén trà này ta uống, mà người đến đây đã xin phép chưa đó, ta không muốn lão bà người đến đây để tra xét đâu, đây là nơi thanh tịnh, không chứa nổi phu thê người đâu.

_ Ha ha, ta đâu có ngu, ta lấy cơ chăm cháu ngoại để tới đây. Nó ở Nha Trang thành một ngày,ta cũng ở một ngày, đó là danh chính ngôn thuận. Chỉ tiếc là ở đây đông người, phải giữ mình một chút, không thể làm phiền lòng lão bà được.

Nói xong thì Bá Thiên Vương đưa mắt nhìn quanh, cặp mắt long sòng sọc còn hơn hổ dữ. Ai bị ông liếc qua đều như bong bóng xì hơi, nhũn như con chi chi, yếu nhược khó tả.

Ví như người ngồi gần nhất, Trương Chính Nghĩa, đại tướng hai sao, danh tướng của Trương gia nổi danh bá đạo. Nhưng bá ở đâu thì được chứ trước mặt của ông tổ họ Bá thì hiền còn hơn bột. Gương mặt chữ điền chi chút seo, hàm râu quai nón rậm rạp mà nở nụ cười nịnh nọt lấy lòng thì thật khó lường tượng.

Mấy người khác cũng không tốt hơn, có người nãy giờ nín thở, mặt tái trắng mà vẫn cố cười tươi, không biết Bá Thiên Vương đại nhân có vì thêm rượu mà giết người diệt khẩu không đây. Ngồi thì sợ mà bỏ đi thì không

dám, sợ đứng lên ngài ấy lại tưởng là đi mật báo, chết oan mất xác cũng không biết kêu với ai.

Trình độ mặt dày của lão nhân Bá Đình thật không tầm thường, có ai sợ vợ mà lại công khai đĩnh đạc thế không. Bàn tử tiên sinh khinh bỉ, có người huynh đệ như Bá Đình người, là sai lầm lớn nhất của ta, cứ coi như thanh danh cả đời có vết ố đi.

Tiểu nhị không biết khách nhân này là ai, vẫn tự nhiên như thường, lấy khăn lau bàn, đặt hai cái tách xuống, rót trà. Quái, trà hôm nay sao lại trong suốt, lại thoang thoang mùi.. rượu.

Thấy tách trà rót ra, mắt Bá lão sáng như sao, lỗ mũi phập phồng, chụp uống cạn một ngụm, khà một tiếng:

_ Trà ngon.

Sau đó lại trợn nhìn xung quanh thêm một lượt nữa, mặt hung ác hơn, găng từng chữ một:

_ Ta nói trà ngon, mọi người thấy có đúng không.

Đám người kia đầu gật như gà mổ thóc, phải phải, là trà, đó là trà. Tuyệt đối là trà không phải rượu, thứ nước bọn ta dùng để nhắm mỗi đây cũng là trà. Ngài cứ thoải mái uống trà đi, dùng tô mà uống, đừng ngại.

Lúc này Bá lão mới hòa hoãn hơn, ánh mắt nhu thuận nhìn tiểu nhị:

_ Cho hai vò trà lớn, với hai cái bát.

Người ở dưới lầu trên lầu đều đồng tình, ta nghe rõ rồi, là vò trà, ta làm chứng cho.

Tiểu nhị quay đầu, cạnh cầu thang đã xếp sẵn mấy chục vò trà lớn, đều là trà hảo hạn ủ lâu năm của đại nhất lầu, chưa khai mà hương nước mũi,

vừa nghe đã biết là cực phẩm.

Tiên sinh bàn tử lắc đầu nhìn quanh, uống cho tài nhân của cả thế hệ, vì sợ cường bạo mà bán rẻ lương tâm, trở thành một đám chứng gian. Haizz, đúng là hậu sinh khả ố mà. Nhưng cũng may, nhờ vậy mà bàn tử ta mới uống được thứ cực phẩm này. Chắc phải bói một quẻ, xem đại nhất lâu ủ trà này ở đâu, rồi chui vào đó mà bế quan mới được.

Sau khi nốc cạn bốn năm vò trà, Bá đại nhân như sực nhớ ra chuyện gì, vừa khui vò nữa vừa hỏi:

_ Nha đầu của La gia đang ở đâu, lão bà nhà ta đã nhận nó làm cháu nuôi, vậy người cũng là gia gia nuôi của nó, quan tâm chút đi.

Hử, bàn tử tiên sinh sém sặc nước trà, may là nuốt kịp. Cái tăng quan hệ này có gần quá không, lão bà người nhận cháu thì liên quan gì đến ta. Cái phúc phần này ta không dám hưởng đâu.

Nghĩ là vậy nhưng bàn tử tiên sinh vẫn xuất lực, ngón trỏ của bàn tay trái đặt trên bàn. Nước từ vò thành dòng bay ra, tỏa sáng, tạo thành hình vân đồ phức tạp trên mặt bàn, liên tục biến ảo, càn khôn quẻ tượng khó lường.

Một chốc sau tất cả nước đều bốc thành hơi, đường vân hằn trên mặt bàn chỉ mình bàn tử tiên sinh hiểu được.

Thở dài một hơi, mắt đầy gân đỏ, ông chỉ tay về một hướng, là phía trung tâm của Nha Trang thành:

_ Nha đầu không có chuyện gì, bầy dậm về hướng đó sẽ gặp.

Hơn chục vị khách nhân của lâu ba đứng dậy, không nói lời nào, chấp tay vái thật sâu về hướng bàn của hai lão nhân, nhanh chóng bay về hướng

bàn tử tiên sinh vừa chỉ. Người dẫn đầu chính là hai vị tướng quân hai sao ; Trương Chính Nghĩa và La Thiết Huyết.

Lầu ba của Đại nhất lâu chỉ còn ba người, tiểu nhị đang vác vò trà với hai lão nhân trầm mặc. Bá lão nhân là người lên tiếng trước:

_ Bàn tử người sao rồi.

Bàn tử tiên sinh hạ chén hồ hững:

_ Ba ngày.

Lại nâng chén, tiên sinh nói tiếp:

_ Kêu thẳng rẽ gấu nhỏ của người tới đây đi, ta có chuyện muốn nói với nó.

Tiếng cười của Bá Thiên Vương làm cột nhà chính của đại nhất lâu cũng phải rung rẩy:

_ Vậy thì càng phải uống, tiểu nhị, đem thêm trăm vò trà, hôm nay huynh đệ ta phải hảo hảo mà uống.

Bàn tử tiên sinh lắc đầu, sợ vợ một khi đã ngấm vào máu, thì không thuốc gì cứu chữa được.

Công việc mới của tiểu nhị là phu khuân vác rượu, nhâm, trà.

Bonus: lời tác giả.

100 chương rồi, chữ cũng 200 ngàn, người đọc chỉ vài chục.

Với ta nhiều đó đủ rồi, bằng mọi giá sẽ hoàn thành tác phẩm.

Ai đang đọc dòng chữ này hãy cùng ta nâng chén trà.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 101: Chương Trình Luyện Tập

Thời gian luyện tập giới hạn của mỗi gói học phần cơ bản là 48 tiếng, có thể sử dụng hết một lần hoặc chia ra.

Phòng luyện tập giới hạn của gói học phần cơ giới sĩ là luyện võ trường mô phỏng. Tương đương với luyện võ trường bậc trung giành cho chiến sĩ cấp bách ngân ngoài thế giới thật.

Tại luyện võ trường mô phỏng, các loại năng lượng sử dụng đều được mô phỏng bằng ánh sáng giả lập, tương tác với ý thức của học viên giống 99% so với thế giới thật.

Học viên có thể sử dụng không giới hạn, không sợ tiêu hao vùng chứa hay suy nhược tinh thần, thể xác..

Các thông số về lực tác động, tốc độ, năng lượng cơ bản lấy ra, thời gian ra chiêu, tổn hại thực tế,... Được cập nhật chính xác trên màn hình liên lạc nội bộ, các thông số được tính toán và sắp xếp để đưa ra được các mức hiệu xuất của học viên.

Việc luyện tập đối luyện với đối thủ ảo chỉ có tại gói yêu cầu của học phần trung cấp trở lên, tại đó, để đảm bảo tính chính xác và thực tế, học viên sẽ được cấp các thông số thực của bản thân. Các yếu tố xảy ra do suy kiệt vùng chứa cũng được mô phỏng.

Sau mỗi lần khởi động lại, điều khiển thông qua màn hình liên lạc nội bộ, diễn võ trường ảo sẽ phục hồi 100% như ban đầu.

Sau khi vượt quá thời gian giới hạn và số lần khởi động lại, học viên muốn tiếp tục luyện tập phải mua thêm, dùng tài khoản đăng ký nhập học để thanh toán, theo qui định mới cập nhật về kỉ luật của... không cho nợ.

Vương Lang liên tục sử dụng hết 10 gói luyện tập giới hạn, tổng cộng là 480 tiếng liên tục không ngừng nghỉ.

Đầu tiên Vương Lang luyện tập theo thứ tự các chiêu thức được dạy. Mỗi chiêu thức hãn làm đi làm lại 5000 lần. Cho đến khi nhuần nhuyễn các bước.

Lấy mốc năng suất nội tại là 303, tức lấy ra năng lượng của 3 vòng sáng trong 3 giây, Vương Lang mất 10 giây để hoàn thiện một chiêu thức. Trong đó 8 giây để lấy năng lượng và ra chiêu. 4 giây làm đệm giữa mỗi động tác.

Kế tiếp Vương Lang thực hiện tổ hợp các chiêu thức theo thứ tự từ 1 đến 8. Hãn thực hiện 5000 tổ hợp như vậy.

Sau đó hãn chọn 2 chiêu thức, một phòng thủ, một tấn công để thực hiện cùng lúc. Đây là phần làm hãn mất nhiều thời gian nhất.

Cảm giác của Vương Lang khi luyện tập, cũng giống như khi hãn khắc mạch, chính là mê say.

Vương Lang rút ra được kết luận về thành quả luyện tập của mình.

Hãn có thể rút ra năng lượng và thực hiện chiêu thức cùng lúc, kỉ lục thời gian tốt nhất của hãn là 2 giây. Tính từ lúc bắt đầu đến khi hoàn thành.

Chiêu thức tấn công có thể thực hiện nhanh hơn, cũng như có thời gian biến chiêu ngắn hơn.

Phòng thủ bằng giáp bảo vệ là thuận tiện nhất cho việc tấn công. Các loại vòng bảo vệ khó ổn định khi phát ra năng lượng để tấn công.

Với ba vòng sáng năng lượng lấy ra, có sự khác biệt lớn về số lượng các đòn năng lượng tiêu hao phát ra. Thực hiện được khoảng 50 cú đâm, 20 đường chém kiếm khí, 2 đòn bắn tia năng lượng từ xa.

Tổng kết từ các thông số trong màn hình liên lạc nội bộ. Không tính đến điểm tác động bên ngoài.:

Hiệu xuất nội tại của Vương Lang là 303, đạt chuẩn của chiến sĩ cấp hoàng kim.

Hiệu xuất ngoại tại của Vương Lang là gần 30%, tương đương với cấp thanh đồng loại khá.

Tức có hơn 70% năng lượng Vương Lang lấy ra bị hao phí ra bên ngoài, không hỗ trợ cho chiêu thức. Tức một chiến sĩ hoàng kim đạt chuẩn nếu dùng hết 3 vòng sáng sẽ chém được hơn 60 đường kiếm khí, Vương Lang lúc này chỉ xấp xỉ hai mươi. Đây là thông số rất ngược đời, thường thì chiến sĩ phải thông qua luyện tập tăng hiệu xuất ngoại tại trước, khi đến những mốc nhất định thì hiệu xuất nội tại mới tăng lên. Tức dùng lượng (luyện tập) để tăng chất (vùng chứa). Vương Lang hiện đang đi ngược lại.

Đó là chỉ mới nói tới hiệu xuất sử dụng năng lượng, chưa nói tới hiệu xuất tác động thực của năng lượng, tức là kiếm khí chém ra có mạnh, sắc bén hay không, chém vào mặt nền thì nông hay sâu.. Các thông số này của Vương Lang vẫn không cao.

Tóm tắt lại, hiện Vương Lang đã nắm được cái hình của chiêu thức, còn ý thì chưa. Vương Lang hiểu rõ, nếu dựa vào lợi thế dồi dào năng lượng trong vùng chứa của mình, đem vào chiến đấu trong thế giới thật, gặp những đối thủ có năng lực không quá cao so với mình, hẳn có thể dùng chiến thuật tiêu hao để thủ thắng. Nhưng gặp cao thủ thật sự thì không, chỉ

một chiêu là đủ để hấn đi đời, mặc kệ kho của hấn có nhiều đến bao nhiêu, không sai được hay không biết sai chính là vô dụng.

Hiện Vương Lang đã đủ điều kiện để thi hoàn thành gói học phần cơ giới sĩ sơ cấp. Do bài kiểm tra chỉ yêu cầu hình thức chính xác.

Nhưng Vương Lang không vội, hấn học là để ra ngoài đánh nhau, không phải để lên sân khấu múa, đẹp không để làm gì. Vương Lang có kế hoạch khác để nâng cao năng lực chiến đấu của mình

Vương Lang thoát khỏi zone z, trở về zone s.

Zone z tồn tại dưới dạng không gian tiềm thức giống như giấc mơ, thời gian mặc định mỗi lần ra vào là xấp xỉ 2 giờ đồng hồ trong thế giới thật, mặc kệ tiềm thức trải qua 5 phút hay 5 thế kỷ trong zone z.

Vương Lang sử dụng thời gian kéo dài 10 lần cho ý thức trong zone s. Tiềm thức qua hơn 480 tiếng, trong zone s là 2 tiếng, trong thế giới thật chỉ mới qua hơn 12 phút.

Với số tiền 100 triệu tinh thần tệ trong tài khoản chính, hiện Vương Lang đã là khách hàng bậc trung của zone s. Vương Lang chọn sàn đấu luyện bậc trung của zone s làm nơi luyện tập tiếp theo.

Sàn đấu bậc trung là sân chơi của chiến sĩ cấp bạch ngân đạt chuẩn trở lên, cấp thanh đồng bước vào là cúng tiền thuần túy.

Tiền cược mặc định của mỗi trận đấu là 100 tinh thần tệ, người thắng lấy hết. Zone s chỉ thu phí từ những người mua vé cá cược bên ngoài. Thí sinh có thể tự thỏa thuận mức cược nhưng không được vượt qua 10 000 tinh thần tệ hoặc số tiền có trong tài khoản.

Thời gian cho mỗi trận đấu là 4 phút, hết thời gian nếu không phân thắng bại sẽ dựa vào số điểm do trọng tài của zone s chấm để xác định kết

quả. Kết luận của trọng tài là cuối cùng và cao nhất.

Mặc định số vòng sáng của mỗi người tham gia là 12 vòng. Trang bị sử dụng là bạch ngân cấp 2, không có năng lượng đặc thù, tối đa 2 trang bị, một phòng thủ, một tấn công do sàn đấu cung cấp.

Trang bị cục bộ như găng tay, giày, khiên, mũ che đầu...vẫn tính là 1 trang bị phòng hộ.

Trang bị tấn công tầm xa như súng, cung, nỏ, phi đao...sẽ đặt giới hạn về số lượng tiêu hao (mũi tên, đạn, tiễn..).

Thí sinh không sử dụng trang bị sẽ được cộng thêm vào số vòng sáng mặc định.

Trước 4 phút, nếu người tham dự sử dụng hết 10 trên 12 vòng sáng sẽ tính là thua cuộc.

Ngoài song đấu, zone s còn tổ chức quần đấu, tổ đội đấu, thứ tự đấu hoặc vòng đấu loại..có thể lệ riêng cho mỗi thể loại chiến đấu.

Không có giới hạn về số lần cũng như số lượt đấu, phụ thuộc vào số tiền trong tài khoản của người tham dự.

Hình ảnh về quá trình chiến đấu sẽ được zone s lưu trữ, tùy ý sử dụng. Quy định chỉ thay đổi khi thí sinh tham gia là khách hàng thượng tầng.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 102: Chương Trình Luyện Tập (2)

Bao Bất Đồng năm nay gần 30, là chiến sĩ bạch ngân tinh anh, trực thuộc tiểu đội tinh anh 1 sao của quân đoàn trang bị hạng nhẹ cận chiến cơ giới.

Ngày thường Bao Bất Đồng luyện tập và chiến đấu quanh năm ở nơi đóng quân ngoài không gian. Mỗi ngày gần đây y theo tiểu đội trưởng đến Nha Trang thành, tuy nói là mang quân vụ nhưng thật sự đi chơi là chính. Tiểu đội giải tán ngay khi đặt chân vào thành, ai thích làm gì thì làm, đến báo cáo cũng không cần viết.

Bao Bất Đồng có đăng ký tham gia vào đại hội cơ giới sĩ, nhưng bóc thăm ngay vòng đầu đã gặp đối thủ là bạch ngân cấp 5, trình độ ngang với tiểu đội trưởng của y, sau ba chiêu là y tiếp đất bằng mông.

Ngoài đi dạo nghỉ ngơi ra, trở về địa cầu có một cái lợi rất lớn nữa, đó là có thể vào mạng zone s, mạng tinh thần của địa cầu. Mua sắm, học tập, quan trọng nhất là có thể đi đánh nhau kiếm tiền.

Hôm nay Bao Bất Đồng ra đường nhật báo, tìm được một con gà đẻ trứng vàng, lại đẻ liên tục không nghỉ.

Đối phương lấy tên là Bắc Đẩu, chọn mức cược là 150 tinh thần tệ, chấp nhận khiêu chiến liên tục. Vấn đề là đối phương chọn chiến đấu mà không sử dụng thiết bị cơ giới.

Lúc đầu Bao Tiểu Đồng hơi e ngại, sợ gặp phải kẻ giả trư ăn thịt hổ. Quy định sàn đấu đặt ra là hoàn toàn công bình, cách duy nhất để chiến

thắng là dựa vào kỹ năng và hiệu suất của bản thân. Nhưng cũng có một lỗ hổng, đó là không cấm chiến sĩ hoàng kim hay thanh đồng bước vào sàn của đám bạch ngân. Chỉ cần theo đúng luật là được.

Đồng ý là áp chế bằng nhau, nhưng hiệu suất và năng lực của chiến sĩ hoàng kim phải gấp 10 lần bạch ngân, chính là cái gọi một ngón tay cũng đủ đè chết người.

Chuyện này trước đây cũng xảy ra không ít, nổi tiếng nhất là có vị viện trưởng của học viện cơ giới sĩ, lấy tên giả mà đi kiếm ăn ở sàn đấu trung cấp. Thu được phải nói là đầy bao. Bao Bất Đồng chính là vì chán nản buồn đời nên mới đồng ý thách đấu. Thua coi như đóng học phí.

Ai ngờ đối thủ lại là trư thật, kinh nghiệm không có, hiệu suất lại thấp đến xấu hổ, chiêu thức cũng không, động tác lặp lại, cứ đứng đờ ra cho y đánh, phản kháng thì quờ quạng.

Bao Bất Đồng rút ra kết luận, đây chắc chắn chỉ là tiểu tử cấp thanh đồng, nhà lắm tiền nên mới vào được sàn đấu bậc trung, không chọn trang bị chính là vì không sai được trang bị cấp bạch ngân. Dê béo chính là dê béo, vấn đề lúc này của y không phải là có thắng hay không, mà là thắng sao cho vất vả một chút, trận nào cũng một chiêu là kết thúc, lỡ tiểu tử dê béo đó nản bỏ nghỉ thì hực ăn rồi.

150 tinh thần tệ không phải là con số nhỏ, chừng đó tương đương với gần nửa tháng lương cơ bản của Bao Bất Đồng. Bữa trước đi dạo hội giao dịch, y thấy đôi gã tay bạch ngân cấp 5, thềm đến nhỏ dãi, nhưng còn thiếu một chút tiền mới đủ mua, bây giờ thì có cơ hội rồi. Tài năng đóng kịch của Bao Bất Đồng được phát huy tối đa. Tính tới nay y đã liên tù tì 20 trận thắng, chính là 3000 tinh thần tệ đó nha. Tiền từ khi nào lại dễ kiếm đến như vậy.

Vương Lang không vội chiến đấu bằng thiết bị cơ giới, hắn muốn luyện tập theo giáo án đã học tại học viện. Thực chiến công bằng ở sàn đấu, chính là cách tốt nhất để nâng cao hiệu suất ngoại tại của bản thân.

Đối thủ sử dụng kiếm và hộ giáp, là trang bị cơ bản.

5 trận đầu Vương Lang thua vì tạo vòng bảo vệ chậm hơn tốc độ xuất kiếm của đối phương. Hắn quyết định vừa vào trận sẽ vừa nhảy lui vừa né về phía sau, giãn thời gian tạo vòng bảo vệ.

5 trận tiếp Vương Lang thua vì vòng bảo vệ hắn tạo ra có thể chịu được đòn chém, nhưng nếu là đòn đâm thì chỉ một chiêu là lủng. Hắn đổi qua chiêu thức thứ 2, cùng lúc tạo hai vòng bảo vệ.

5 trận nữa Vương Lang thua vì đối thủ ra chiêu liên tiếp quá nhanh, hắn không kịp sửa chữa lại vòng bảo vệ bên ngoài, đối thủ đã nắm được điểm hư hại để đâm xuyên qua. Vòng bên trong do không có lớp vỏ năng lượng tinh thần, nên không chịu được lâu. Hắn kết hợp thêm chiêu thức thứ ba, dựa vào phán đoán hướng kiếm để tạo vòng bảo vệ cục bộ, tranh thủ thời gian để sửa chữa lớp bên ngoài.

5 trận thua nữa, phòng thủ kiểu chống chế, chỉ là kéo dài hơi tàn. Vương Lang chuyển sang tạo giáp bảo vệ, rồi tấn công bằng quyền cước. Tấn công chính là cách phòng thủ tốt nhất.

Bao Bất Đồng đã có kinh nghiệm hơn 10 năm trong quân ngũ, y rất nhạy bén, y hiểu chuyện gì đang xảy ra. Đối phương chắc chắn là học viên cơ giới sĩ năm 1 hoặc 2. Nãy giờ là các chiêu thức cơ bản xếp theo thứ tự của chương trình dạy chung, năm xưa y đã từng học qua rồi, mồ hôi đổ ra cũng nhiều rồi. Đối phương muốn dùng y làm đối thủ luyện tập. Bao Bất Đồng có chút ngậm ngùi, năm xưa hắn luyện tập đối luyện là với các bạn bè đồng học. Tiểu tử này chắc do nhà giàu nên xấu tính, không ai chịu luyện cùng, nên mới vào đây kiếm người. Được làm giảng viên là giấc mơ

thâm kín của Bao Bất Đồng, mới có thời gian gần đây, kể từ khi biết một tiết học được trả lương 150 tinh thần tệ. Y sẽ là giảng viên tâm huyết với nghề.

Vương Lang liên tục tung ra quyền cước, phóng năng lượng, đối phương lại không tấn công Vương Lang nữa, chỉ né tránh. Vấn đề là né tránh quá giỏi, từ đầu tới cuối Vương Lang không đánh trúng được cái nào. Hết thời gian 4 phút, trọng tài của sàn đấu tuyên bố Vương Lang thua cuộc.

Quyết định trên là đúng, mặc dù nhìn vào thì Vương Lang nắm quyền tấn công chủ động, nhưng không trúng được đòn nào, vậy hiệu xuất điểm tác động thực tế của hắn bằng 0, hiệu xuất chung là $0:14 = 0$ (do Vương Lang không sai thiết bị nên được cộng thêm 2 vòng sáng vào mốc chuẩn 12). Còn Bao Bất đồng chỉ sử dụng thân pháp, năng lượng bảo toàn vậy hiệu xuất của y là $12:12 = 1$. Cách tính trên chỉ để hợp lý hóa kết luận, còn thực tế Vương Lang tiêu hao, Bao Bất Đồng còn nguyên, rõ ràng là Vương Lang thua. Không thể tính là huề được.

Vương Lang có chiêu thức, nhưng không có chiêu pháp, hoàn toàn là đánh bậy bạ. Bao Bất đồng chỉ cần sai bước di chuyển cơ bản của thân pháp, là quá đủ để tránh né, không cần sai đến chiêu thức phức tạp hơn học được trong quân đội, hay kinh nghiệm đúc kết.

Vương Lang liên tục đấu thêm hơn 20 trận nữa, sai mọi chiêu thức mà hắn biết, còn kết hợp liên tục các chiêu với nhau, đều là vô ích. Đối phương không thèm dùng thiết bị cơ giới nữa, chỉ ung dung đứng chấp tay sau lưng, né qua né lại, mặc hắn muốn tấn công sao cũng được. Hơn hai mươi trận đấu, Vương Lang không chạm được vào cái vạt áo của đối phương.

Kể cả những đòn chém kiếm khí của Vương Lang, đối phương rất dễ nắm được phương hướng hay góc độ, chỉ lách nhẹ là thoát khỏi vùng tác động.

Đòn tụ năng từ đầu ngón tay thì tệ hơn nữa, lúc Vương Lang tụ xong, đối phương đã đứng phía sau lưng, nhắc hẳn nâng tay cao, thấp, thẳng một chút..

Đó là Vương Lang đã hoàn toàn tập trung vào tấn công, không phân ra tâm trí để tạo lớp phòng vệ. Vương Lang biết đối phương hiểu mục đích của mình, cũng đang hợp tác theo, giúp hẳn làm đối thủ luyện tập.

Vương Lang chấm dứt chuỗi so đấu, hẹn đối phương 30 phút nữa theo thời gian trong thế giới thật. Sẽ tiếp tục vào sàn đấu trung cấp. Đối thủ cũng đã bằng lòng.

Vương Lang rút ra kết luận, từ chuỗi so đấu vừa rồi.

Những gì hẳn đã học, giống như giáo viên ảo đã nói, chỉ nên dùng để luyện tập, chưa đưa vào chiến đấu thực được.

Trình độ giữa hẳn và đối phương, là không cùng mốc đo, tính về hiệu xuất cũng như kỹ năng. Đây là khác biệt thuộc về chất. Giống như kiếm sĩ và nông dân, phát cho bảo kiếm giống nhau, rồi cùng chiến đấu, nhìn thế nào cũng là không công bình.

Vương Lang học được cách ra chiêu, nhưng cách để áp dụng vào thực tế, thì hẳn chưa biết.

Một vấn đề nữa, 14 vòng sáng trong 4 phút, nếu hẳn liên tục ra các chiêu với hiệu xuất thấp, chưa hết thời gian hẳn đã rơi vào trạng thái suy kiệt. Đặc biệt là khi sử dụng các đòn tấn công cự ly xa.

Cứ so đấu liên tục không phải là cách, kinh nghiệm là tốt nhưng dễ dẫn hẳn vào lối mòn thói quen sai lầm, căn bản hẳn chưa hình thành, rất dễ bị ảnh hưởng bởi phương thức của người khác, không biết đúng sai. Vương Lang cần bổ sung những phương pháp cơ bản trong chiến đấu, trước mắt là quyền pháp, vũ kỹ tay không hoặc vũ khí, chiến thuật, kinh nghiệm...

Có một nơi mà theo qui định mới bổ sung từ bộ phận kỉ luật, Vương Lang có thể dùng tiền để học được những điều đó.

Thông số về các trận đấu ở sàn đấu trung cấp trong zone s, vốn được niêm yết công khai, có cả hình ảnh truyền tải miễn phí, mục đích là để bán vé cá cược. Chỉ những trận được đánh giá cao thì zone s mới tổ chức cá cược. Như chuỗi trận vừa rồi của Bao Bất Đồng thì không, hai đối thủ đều không có gì đặc biệt đáng quan tâm.

Zone s thì không quan tâm, nhưng chủ nợ của Bao Bất Đồng thì có. Vừa thoát khỏi zone s, mở mắt ra thì Bao Bất Đồng đã nghe tiếng đập cửa rầm rầm. Là những người nghe tin hân trùng số chạy tới chia mừng.

_ Người thắng được hơn 7000 tinh thần tệ, bữa trước người nợ ta 5000, nợ lão tứ cũng 5000. Nể tình anh em, trả trước 7000 bây giờ thì coi như xong phần lãi. Nợ gốc cứ từ từ mai mốt trả cũng được, thế nào, đừng nói lục gia ta không giản nghĩa khí.

Nghe hai chữ nghĩa khí của lão lục, Bao Bất Đồng thật muốn tắc thở luôn trên giường, sống chi khi phải cùng đội ngũ với bọn gian ác này. Bữa nào canh trời mưa phải đập bọn này ra ngoài, tạo công ăn việc làm cho thiên lôi. Mượn mười ngàn lúc mới đến Nha Trang thành, chưa được một tuần, vậy mà tiền lời bảy ngàn, ăn cướp cũng không kiếm nhiều được nhiều như vậy.

Tiểu đội tinh anh của y có 11 thành viên, không tính đội trưởng, những người khác cứ theo tuổi tác mà phân thành nhất nhị tam tứ...cửu thập. Bao Bất Đồng là lão nhị, lúc tới Nha Trang thành Bao Bất Đồng chỉ mượn tiền để phòng hờ, để lỡ có thấy thứ gì vừa mắt cũng không chậm tay mua.

Ai dè chưa mua được gì tốt, quay quay mấy ngày đã hết mất tiêu, Nha Trang thành thật đúng là biết mài dao mà, buồn quá nên y mới vào sàn đấu để đánh bạc, ai ngờ tiền cầm chưa nguội đã có giặc đến cướp:

_ Không trả, cứ theo quy ước mà làm, khi nào chia chác quân công thì tính sau. Còn tiền lời, hừ, ta gửi chỗ đội trưởng, ngon tới đó mà lấy.

Chó cùng dứt giậu, không nên chọc, lão lục nháy mắt với lão tứ:

_ Ta nói lão nhị nghe này, tiền lão tứ ta cho người mượn, chính là tiền ta để giành cưới vợ đó. Người cũng biết mà, ta chỉ còn có một mẹ già là người thân duy nhất, ngày ngày làm lụi, ta thì trong quân đội, thân bất vô kỷ. Tâm nguyện của mẹ ta là trước khi chết thấy ta thành thân, rồi sinh cho bà đứa cháu bông. Àiii, mà người cũng biết rồi đó, con gái bây giờ đâu phải dễ dắt về nhà, phải mâm này nồi nọ, không rẻ đâu, àiiii, mỗi khi nghĩ về mẫu thân ở nhà, ta thật thấy đau...

_ Nín, muốn gì! nói, ta nói trước, tiền ta có chỗ cần dùng, một cắc cũng không ra đâu.

Bao Bất Đồng đau đầu, lần nào đánh bài thua lão tứ cũng ca cái bài này để xin lại tiền. Y mà không cản thì lão tứ ca tới sáng mai cũng được, tiền không quan trọng, quan trọng là y không có tiền, chút tiền kiếm được này vừa đủ để mua đôi găng tay kia. Mua xong thì Bao Bất Đồng y cũng trắng tay.

Cần gì con cá, hai tên tốt lành tứ lục đến đây là để kiếm cái cần câu, lão lục lại nháy mắt với lão tứ:

_ Cho ta thông tin liên lạc của con dê béo đó, hứa với lão nhị người, chuyện này mà thành, tiền nợ kia không bao giờ nhắc đến nữa. Quân tử nhất ngôn.

Bao Bất Đồng suy nghĩ, nghĩa khí hay hứa hẹn là không quan trọng, tiểu tử trong zone s kia chắc không tốt lành gì, thuộc dạng xấu bụng nên không có người theo tụng. Quan trọng là ao cá này sâu hay cạn, bỏ đi có lỗ vốn hay không. 7 ngàn với 10 ngàn xóa nợ là 17 ngàn, vậy là được rồi, Bao Bất Đồng y không phải là người tham lam, y dứt khoát đập bàn một cái:

_ Chia ta 20%.

_ He he, được.

_ Quân tử nhất ngôn.

_ Bốn bữa no say.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 103: Chương Trình Luyện Tập (3)

Vương Lang chọn gói học phần yêu cầu sơ cấp của lĩnh vực cơ giới sĩ. Có tổng cộng 10 gói yêu cầu. Vương Lang có thể mua bao nhiêu gói cũng được, nhưng điều kiện bắt buộc là phải hoàn thành bài kiểm tra của gói này, thì mới được tiếp tục học gói khác.

Gói đầu tiên Vương Lang chọn là học phần quyền pháp cơ sở. Nội dung học rất đơn giản, giáo viên ảo sẽ diễn luyện ba bài quyền, Vương Lang chỉ cần thực hiện đúng động tác, độ chính xác yêu cầu là 70 %, thì sẽ vượt qua bài kiểm tra.

Bài quyền thứ nhất, chân của giáo viên ảo tạo thế tấn cơ bản, chân dang ngang rộng hơn vai, đầu gối khụy xuống, đùi và bắp vế tạo thành một góc 145 °. Lưng thẳng, ngực ưỡn ra trước, đầu nhìn thẳng. Hai tay nắm lại đặt ngang eo.

Cử động chủ yếu là ở tay, vai, và eo. Bài quyền là chuỗi kết hợp của 72 động tác tay. Bao gồm đâm ra theo các hướng, thu vào, xòe tay chém từ trên xuống, tạt ngang, giựt trở, đâm liên hoàn, đâm cả hai tay, chém, tạt bằng cùi trở... Các động tác xuất ra dứt khoát, khi đến điểm cuối phát lực thì thu vào lập tức, tay này đang thu vào thì tay kia bắt đầu xuất động. Liên hoàn mạnh mẽ nhưng nhịp nhàng gọn gàng.

Vương Lang nhận thấy ngoài việc nhớ để thực hiện đúng động tác của bài quyền, quan trọng nhất là giữ ổn định hai chân. Thế tấn luôn vững vàng không rung theo lực phát ra, đầu gối giữ góc cố định, không khụy hay khép

lại. Vương Lang nhận thấy phần hạ bàn của giáo viên ảo như tượng đúc, cố định vững chắc như thạch bàn.

Tiếp đó là sự chuyển động của eo và lưng, quỹ tích ngắn nhất nhưng đạt hiệu quả tốt nhất.

Bài quyền thứ hai, hạ bàn nâng cao hơn một chút, hai tay đặt cố định ở eo, không chuyển động. Đây là bài quyền chân, có hơn 100 động tác.

Gương mặt của giáo viên ảo luôn nhìn thẳng theo hướng Vương Lang, chuỗi động tác chân diễn ra không ngừng, hai chân trái phải luân chuyển nhịp nhàng. Bao gồm, đá,giật gót, lên gối, đạp, đá sang trái phải, tạt từ trên sang ngang,..điểm tác động lực thay đổi liên tục: đầu ngón chân, lóng ngón chân, má chân, mu bàn chân, gót chân, ống quyển, đầu gối.

Luôn có một chân đặt trên mặt sàn để làm tựa phát lực, nếu là liên hoàn cước thì nhún lên để tăng lực. Trong các cú đá, vị trí ba điểm gót chân, xương chậu, đỉnh cột sống luôn tạo thành đường thẳng. Hai tay chỉ hơi di chuyển khi thực hiện các cú tạt ngang, để giữ cân bằng cơ thể, đầu gối luôn hơi cong, khi toàn thân giáo viên ảo búng lên thì bật thẳng kết hợp với nhón gót để tạo lực phát tối đa.

Để một cú đá có lực, ngoài chân trụ và sức bật của chân, phần thân trên là vô cùng quan trọng, như cán cân để tạo sự cân bằng, nghiêng theo hướng nhún để làm đòn bẩy phát lực.

Bài quyền thứ ba là nhu quyền, động tác có ở cả tay và chân. Là các bước chuyển động chậm, nhịp nhàng cùng lúc cả cơ thể. Các bước di chuyển của giáo viên ảo đều là tại chỗ, hai chân tạo thành hai vòng tròn lớn nhỏ đồng tâm.

Bài quyền không dành để tấn công, điểm tiếp xúc tại cuối không dứt khoát thu lại, mà tiếp tục chuyển động chậm dần, bàn tay tạo thành một

vòng xoay rồi mới thu lại. Chân không có động tác nào nâng cao hơn rốn, chỉ đưa lên đặt xuống theo quỹ đạo hình vòng.

Tay không nắm lại mà để lỏng tự nhiên, lòng bàn tay hơi khum lại, hai tay đưa qua lại, không khi nào duỗi thẳng.

Vương Lang đang quan sát ở tốc độ bình thường, nhưng hẳn lại có cảm giác như đang xem cảnh quay chậm. Tốc độ của giáo viên ảo không chậm, nhưng do chuỗi động tác diễn ra quá nhịp nhàng, khiến hẳn có cảm giác như vậy.

Nếu hai động tác trước là thác nước, là tuyết đổ, thì động tác thứ ba là mặt hồ tĩnh lặng, có gợn sóng cũng thấy yên bình.

Vương Lang quan sát thất thần đến mức quên đếm xem có bao nhiêu động tác. Xem lại, hẳn nhận ra cả bài quyền này có thể tính là một động tác duy nhất. Tất cả đều liên lạc, không chút ngắt nghỉ hay đứt quãng, giống như nước chảy xuôi dòng.

Vương Lang nhận ra bài quyền thứ ba này, nhìn có vẻ nhẹ nhàng đơn giản nhưng lại là phức tạp khó thực hiện nhất. Khó là ở chỗ phải diễn ra được cái hồn của bài quyền. Đã xem xong rồi nhưng trong đầu Vương Lang vẫn còn đang diễn lại không ngừng các động tác mượt mà vừa rồi.

Lời nhắc nhở của giáo viên ảo làm hẳn tỉnh lại.:_ Hai bài quyền một và hai có tác dụng như bài tập thể dục khởi động, tập lâu ngày sẽ tốt cho phản xạ cơ bắp của trò. Yêu cầu là chính xác, nhanh, mạnh, dứt khoát. Chuỗi các động tác đó dựa vào sự kết hợp khác nhau sẽ tạo các chiêu thức cơ bản trong chiến đấu. Trò cần luyện tập thường xuyên mỗi ngày. Riêng bài nhu quyền thứ ba, yêu cầu hoàn thành ta đặt ra chỉ là 40 %. Nó có tác dụng vô cùng lớn với người học võ, tại trình độ trò hiện nay, hãy lấy mục đích làm mềm dẻo cơ bắp, tuần hoàn khí huyết làm chính. Không nên quá cưỡng cầu. Chút trò luyện tập thành công.

Ba bài quyền này hoàn toàn dựa trên nền tảng võ học cơ bản, không hề đặt ra yêu cầu về sử dụng năng lượng. Nhưng Vương Lang biết rõ tầm quan trọng của nó. Đây là phương pháp rèn luyện chính xác, để hẳn có thể sử dụng được năng lượng của mình vào thực chiến.

Vương Lang mua 20 gói thời gian luyện tập giới hạn, tính luôn thời gian có sẵn của gói học phần, tổng cộng là hơn 1000 giờ luyện tập. Sự đam mê của Vương Lang khi luyện tập chiến đấu cũng tương tự như khi hẳn khắc mạch, chính là tận hưởng.

Cái gọi là tư chất trong võ học, thường tính bằng hai yếu tố, căn cơ gân cốt và thiên tư thông minh.

Vương Lang thông minh, hẳn có khả năng quan sát, trí nhớ tốt cùng đầu óc phân tích. Lợi thế đó của Vương Lang đã được sư phụ Lý Khanh xây dựng từ nền tảng cơ bản nhất, chính là cường hóa tế bào nơ ron thần kinh, thứ tế bào sử dụng nhiều nhất nhưng lại khó luyện tập nhất.

Sau vài lần quan sát, Vương Lang đã nhớ được thứ tự các động tác của bài quyền. Luyện được rồi luyện thuộc, kế tiếp là luyện nhuần nhuyễn, rồi lại luyện nhiều hơn nữa để đưa vào phản ứng vô thức - phản ứng không điều kiện.

Mốc đạt chuẩn của bài quyền là 70%, hiện Vương Lang đã đạt đến mức 95%. Sau vài ngàn lần liên tục đứng lại ở mức đó. Vương Lang bắt đầu luyện tập bài quyền thứ ba.

Không phải là Vương Lang đã tự bằng lòng hay bỏ cuộc, mà là hẳn biết 5 % còn lại không thể đạt được thông qua luyện tập - "thái", mà cần phải có một bước đột phá khác mới đạt được cái " thần " của bài quyền. Sự biến đổi đó còn cao hơn sự biến đổi về chất.

Đến bài quyền thứ ba thì Vương Lang gặp khó khăn, vô số lần luyện rồi mà không đạt được đến mốc 40 %. Kí lục cao nhất chỉ mới gần 30 %.

Vương Lang vò đầu bứt trán, rõ ràng hẳn đã làm giống hệt giáo viên ảo rồi, một chút cũng không sai.

Thời gian, bước động tác, góc độ tay chân, tư thế, cách hô hấp, đến cả chuyển động của đầu ngón tay Vương Lang cũng mô phỏng chính xác, tại sao chỉ 30 %. Máy chấm bị sai rồi sao.

1000 giờ luyện tập trôi qua, mỗi bài quyền hẳn mất chưa chưa đến một phút để hoàn thành. Tính ra Vương Lang đã luyện mấy chục ngàn lần liên tục. Thành tích hiện nay của hẳn là 95 %, 95 %, 31 %. Con số 31 chỉ xuất hiện đúng một lần, còn lại đều dưới 30.

Kế hoạch của Vương Lang đã sụp đổ. Hẳn định sẽ một lèo học hết 10 gói học phần yêu cầu sơ cấp. Sau đó vào sàn đấu trung cấp của zone s để tập thực chiến. Như vậy sẽ nhanh và hiệu quả nhất.

Nhưng điểm số của Vương Lang không đủ để hoàn thành bài kiểm tra. Đành vào zone s sớm một chút, đánh đấm thật thử xem có ngộ ra điều gì mới không.

Tên thật của lão tứ là Lâm Lạc, nhưng xưng hô bình thường chỉ cần gọi lão tứ là được. Đang cò kè với lão nhị Bao Bất Đồng thì nhận được thông tin mời chiến của người kia, may là hẳn cũng không có vấn đề gì với việc đối người. Cũng đồng ý mức cược 300 tinh thần tệ cho chuỗi 50 trận đấu liên tục.

Lão tứ đã đánh xong chục trận đầu, lúc này hẳn đang oán hận lão nhị Bao Bất Đồng không thôi, lý do là vì đã đánh giá sai đối thủ. Tên này nào phải là con dê, chính là con gà con mới đúng, đánh đấm gì như con nít, kiếm tiền kiểu này thật có chút không đúng, lương tâm lão tứ hẳn không cho phép. Nên đặt chuỗi 100 trận thì tốt hơn.

Lần này nếu dư tiền, cưới một vợ rồi nuôi thêm vợ bé, vậy đời lão tứ hẳn viên mãn rồi. Làm thẳng đàn ông chỉ cần lấy mục đích đó làm cao nhất,

đạt được chính là thành công.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương
www.dtv-ebook.com

Chương 104: Chương Trình Luyện Tập (4)

Lão tứ đang trong quá trình tập thể dục buổi sáng, vừa tập vừa nghĩ về những ngày tươi đẹp trong tương lai.

Vương Lang không sử dụng năng lượng tinh thần, hẳn chỉ dùng quyền pháp vừa học được để chiến đấu. Tình huống không khác lần trước là bao, là một mình hẳn độc chiến, đối phương chỉ tránh né. Đến khi gần hết thời gian 4 phút của mỗi hiệp đấu, đối phương vòng ra sau lưng hẳn, gõ một phát vào gáy, thế là kết thúc một trận.

Vương Lang luôn cố áp sát vào đối phương, ra đòn nhanh nhất có thể, hẳn cũng đã tìm ra cách kết hợp các đòn tay và chân, chiêu số dần dần đa dạng hơn. Vấn đề là Vương Lang không nắm được nhịp độ của trận đấu, đối phương như đã thấy trước hẳn sẽ ra đòn như thế nào, đòn vừa xuất đã hoàn thành tư thế né. Vương Lang thử biến chiêu nhanh hơn cũng vô dụng, chính là múa rìu qua mắt thợ.

Lão tứ đã cảm thụ được niềm vui khi được đích thân dạy dỗ cho thế hệ mai sau, hạnh phúc tăng dần mỗi khi tiền chuyển vào tài khoản.

Tên tiểu tử này rõ ràng là đang múa quyền cơ bản. Loại chiêu thức cơ sở này đã lâu y không tập rồi, bây giờ nhìn lại thật có chút bồi hồi, nhớ ngày nào hẳn còn non choẹt, dầm mưa dãi nắng đứng múa qua múa lại ở học viện, ngày tháng thanh bình biết bao.

Lão tứ có cái nhìn chính xác hơn lão nhị Bao Bất Đồng, tên nhóc này chắc chỉ vừa nhập học không quá nửa năm, chỉ mới học xong phần thể dục khởi động. Nhưng y phải công nhận, tiểu tử này có cố gắng. Đòn thể xuất

ra chưa tinh xảo, nhưng có lực, dứt khoát. Năm xưa y mà múa quyền đẹp thế này dám sẽ thành học trưởng trong đám học viên năm nhất.

Lão tứ không tốn nhiều sức để khống chế trận đấu, y còn tốt bụng thỉnh thoảng ra vài chiêu chinh hướng, làm đường dẫn cho tên nhóc kia. Dù sao tiền cũng trong túi rồi, làm việc có tâm chút cũng tốt, nhân cách y vốn cao đẹp.

Chiêu vòng ra sau lưng, gõ vào gáy của y. Nghe thì đơn giản, nhưng đó là bộ pháp cao cấp của võ học có thể dùng cả công lẫn thủ, là ba bước di chuyển tầm gần, kết hợp với tốc độ và sự chính xác, quỹ tích biến ảo cần nắm trước nhịp của đối thủ, người không biết thì không cách nào thoát được. Chiêu này nếu dùng để đối phó với mấy tên đầu đất trong đội thì không ăn thua, nhưng với tên nhóc năm một thì dư sức. Lão tứ nhớ hình như chiêu này phải tới năm cuối mới được học, khi vào quân đội thì được huấn luyện chuyên sâu hơn.

Thời gian của năm mươi trận đấu gần qua hết, phải nói là lão tứ cũng có trách nhiệm, không trận nào hăn qua loa hoàn thành sớm, là một người đối luyện đáng tiền.

Vương Lang cũng học được rất nhiều, đặc biệt ở việc biến chiêu và rút ngắn thời gian ra chiêu, tinh thần hăn càng về sau càng thoải mái, hăn đã đạt được mục đích ban đầu của mình, năng lực đối chiến tăng lên thấy rõ, tuy không nắm được nhịp của đối phương nhưng sự ổn định của bản thân cũng tăng lên, không lóng ngóng hay chật vật mỗi khi ra đòn.. Vương Lang cũng không tự tin tới mức, tập được mấy chiêu cơ sở là đủ ra đường lăn lộn, sau trận cuối này hăn sẽ gửi lời cảm ơn đến đối thủ. Hăn biết đối phương đã nhẹ tay với mình nhiều.

Thời gian 4 phút sắp hết, bỗng Vương Lang đưa chân phải ra phía sau, chân trái giở lên, toàn thân lùi lại, mắt vẫn nhìn về phía trước. Tay trái đưa ra phía sau, chụp được vạt áo của đối phương. Cùng lúc tay phải nắm lại,

cánh tay hơi cong, eo vai đầu xoay nhanh về bên trái, chính là một cú đấm vòng cung. Vương Lang cảm thấy đau ở vai trái, chính là đòn chém vào gáy của lão tứ lệch qua. Ngay lúc đó nắm đấm tay phải đấm vào phía trên chỗ vạt áo mà tay trái nắm được. Chính là một đòn hoàn hảo vào xương sườn phía trên eo bên trái của đối thủ, một đòn dùng sức toàn thân, quỹ tích hợp lý, là một đòn hết sức của Vương Lang.

Thời gian trận thứ 50 kết thúc, Vương Lang là người chiến thắng.

Lão tứ và Vương Lang đều không dùng tới năng lượng, đòn đánh vừa rồi là đòn hiệu quả, đã vô hiệu được cử động của lão tứ trong thời gian ngắn. Trong thực chiến thật nếu tiếp tục ra chiêu người thắng cũng sẽ là Vương Lang. Tất nhiên đã loại bỏ yếu tố chủ quan từ lúc đầu của lão tứ.

Lão tứ thần thờ, đúng là y có chút buông lỏng, nhưng không thua dễ như thế chứ, động tác của y rất chuẩn mà, hiểu rồi, là nhóc đó ăn hên, chỉ tiếc 300 tinh thần tệ, là một tháng lương đó. Vậy là có được 14 700 tinh thần tệ rồi, đã lo xong vợ lớn.

Tỉnh lại tại phòng trọ, đón chào lão tứ là ánh mắt ngưỡng mộ và những lời khen có cánh của đám huynh đệ, lúc này đã đông thêm hai người, là cặp đôi vô sỉ đồng tâm lão cửu lão thập.

Lão nhị:

_ Ngưỡng mộ lão tứ, mong một giắc là kiếm được mấy năm tiền lương, năng xuất này đội trưởng cùng không bằng đó.

Lão lục:

_ Lão tứ văn võ song toàn, có mưu có dũng, chiêu thả mỗi cuối cùng ta thật thẹn không bằng.

Lão cửu:

_ Không bằng là đúng rồi, vô sỉ tới mức sài tâm kế với hậu bối, không hổ ta xem ngươi là huynh đệ.

Lão thập:

_ Cần phải tìm chỗ mới, chỗ này đã bị lộ, năm con ruồi kia mà bay vào thì mất ăn. Qua chỗ ta đi, an toàn kín đáo, lần tới để ta ra sức cho.

Lão tứ cảm động đến ứa lệ, trời đã sinh Du sao còn sinh một bầy Lượng. Cũng may, không có lão nhất ở đây.

Rồi khỏi sàn đấu Vương Lang vào ngay zone z, lúc này hãn vẫn còn mơ hồ. Thắng thua không quan trọng, quan trọng là hãn không biết vì sao lại thắng.

Động tác đó không có trong bài quyền đã học, hoàn toàn là phản xạ vô thức. Bộ não của Vương Lang hoàn toàn không nắm được thông tin gì về bước di chuyển của đối phương, không xác định được vị trí. Nói là ăn may cũng không đúng, Vương Lang nhớ rõ cử động của mình. Một đòn hoàn hảo. Tự nhiên, nhịp nhàng

Wương Lang đã nắm được thứ gì đó, đây là bước đột phá mà hãn cần.

Chiến đấu cần hữu chiêu, cần tính toán, cần kỹ thuật, đó là bắt buộc. Nhưng khi mọi thứ đã hoàn hảo, cần đạt một cảnh giới mới để chiến đấu.

Tay chân là bộ phận của mình, dùng suy nghĩ điều khiển để tạo ra chiêu thức. Vậy chiêu thức cũng là bộ phận. Hít thở là tự nhiên, giống như tim đập, không cần cố điều khiển. Vậy cũng có thể tĩnh lặng, để chiêu thức tự phát ra. Thay vì đỡ hay ra đòn có điều kiện, bị cuốn theo nhịp của đối thủ, đôi khi có thể để tự nhiên ra chiêu, dùng nhịp của mình để hóa giải. Khi không cần cố để hoàn thành thì sẽ không gọi là chiêu thức, đó là phản xạ vô thức.

Phản xạ vô thức hoàn hảo, đạt hiệu quả. Chính là vô chiêu.

Suy nghĩ này khiến Vương Lang có cái nhìn mới về bài quyền thứ ba của gói học phần yêu cầu. Không cần cố để làm cho đúng từng li, hãy giải tỏa tâm trí, để động tác phát ra tự nhiên, muồn như nước chảy, vậy hãy là nước chảy.

60 %,đó con số Vương Lang đạt được ngay lần diễn luyện đầu tiên của bài quyền thứ ba. Hãn cảm thấy vui vì mình đã suy nghĩ đúng.

Tác dụng của bài quyền này, không phải chỉ nhằm vào dẻo dai hay mềm mại của cơ bắp. Nó có tác dụng rất nhiều trong việc giải phóng rèn luyện tâm trí. Thay vì điều khiển bắp thịt, hãy điều khiển suy nghĩ và dòng khí lưu của mình. Hãy coi nó là thực thể, mỗi động tác là để xoa dịu vỗ về nó.

Thang điểm không chấm sự chính xác, mà chấm sự tự nhiên, hòa hợp của tâm thần và thể xác.

65 % là con số cao nhất Vương Lang đạt được, hãn không gượng ép cố tìm cách để tăng lên. Hãn hiểu không phải thứ gì cũng có thể cưỡng cầu, đôi lúc để tự nhiên là tốt nhất. Đây chính là lần "ngộ" đầu tiên của Vương Lang.

Vương Lang chọn thêm một gói học phần yêu cầu khác, đây là gói học phần rèn luyện kỹ năng phản xạ của cơ giới sĩ. Bây giờ Vương Lang mới biết, con đường máu đỏ của chiến sĩ cơ giới là như thế nào.

Tại lúc đó trong thế giới thật, có một bóng trắng đang vút bay trên đường phố nha trang thành, đó là một nam tử mặt trắng, nhìn sao cũng thấy khả nghi. Miệng hãn lẩm bẫm:

_ Tứ, nhị giới lẫm, dám trốn ta mà ăn mảnh.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 105: Chương Trình Luyện Tập (5)

...

...yes

_ Kỹ năng phản xạ là yếu tố quan trọng để đánh giá năng lực của một chiến sĩ cơ giới, có ba yếu tố chính để đánh giá hiệu suất phản xạ: tốc độ, chính xác, năng lượng sử dụng hợp lý. Giao thức giảng dạy của học phần này sẽ là liên kết giao cảm thực tế, cảm giác của trò sẽ được mô tả chính xác 99% so với thực tế trong thế giới thật. Đầu tiên là rèn luyện tốc độ phản xạ, khi hoàn thành thử thách ở mốc thời gian 600 giây, nếu mức thương tổn của trò dưới 40 % là đủ điểm thông qua. Trò sẽ không được cung cấp năng lượng, không được rời khỏi vòng giới hạn, chỉ có thể tránh né, hoặc đỡ bằng tay chân, khi tổn thương vượt mức 70 % thử thách sẽ tự khởi động lại. Chú ý quan sát.

Giáo viên ảo đứng ở trung tâm luyện võ trường, xung quanh là 5 quả cầu mọc chi chít đầy gai bay lơ lửng, khoảng cách so với chỗ đứng của giáo viên ảo khoảng hơn 15 mét. 5 quả cầu di chuyển theo quỹ đạo hình tròn gợn sóng, vừa quay vòng vừa nhấp nhô lên xuống. Bỗng từ một quả cầu, một thanh nhọn màu đen dài khoảng 20 cm phóng ra, bay về phía của giáo viên ảo. Tốc độ bay của nó rất nhanh, mất chưa đến 1 / 2 giây để vượt qua khoảng cách 15 m.

Giáo viên ảo nghiêng người, tránh được thanh nhọn, một quả cầu khác ở phía sau lưng giáo viên ảo phóng ra thanh nhọn, hướng về phía ót của giáo viên ảo, thêm một quả cầu khác phóng ra thanh nhọn ở phía trước

ngược. Giáo viên ảo nghiêng đầu để né thanh phía sau, dùng tay phải gạt ngang để đánh bay thanh phía trước.

Trong thời gian 600 giây, từ 5 quả cầu gai, có khoảng 3000 thanh nhọn phóng ra. Hướng phóng luôn thay đổi, nhằm vào mọi điểm trên cơ thể giáo viên ảo. Tốc độ phóng và số lượng thanh càng về gần cuối càng tăng. Đến những giây cuối có đến mười mấy thanh phóng ra cùng lúc, tốc độ nhanh gấp đôi so với ban đầu.

Trong vòng tròn giới hạn ở trung tâm, có đường kính khoảng 2 m. Giáo viên ảo dùng ba cách để đối phó, né, đánh bay hoặc dùng tay chụp, động tác chính xác. Không để thanh nào chạm vào cơ thể. Có lúc chỉ với 1 động tác tay, gần 10 thanh nhọn đã bị đánh bay. Mức tổn thương hiện ra là 0 %. Hiệu suất thành công là 100 %.

Để đánh bay làm chuyển hướng được thanh nhọn, các đòn tay và chân của giáo viên ảo chủ yếu tấn công vào vị trí từ giữa cho đến mũi của thanh nhọn, như vậy mới đạt hiệu quả chuyển hướng tốt nhất. Các thanh nhọn bay đến từ mọi phía, động tác của giáo viên ảo cực nhanh, toàn bộ cơ thể đều chuyển động, không lúc ngừng nghỉ.

_ Kế tiếp là rèn luyện tăng tính phản xạ chính xác. Trong 600 giây, nếu trò có thể phát hủy 40% trên tổng số các quả cầu chỉ định. coi như đủ điểm thông qua. Không có bất kì yêu cầu hay giới hạn nào khác. Chú ý đọc quy định của thử thách trước khi quan sát ta thực hiện.

Không gian diễn ra thử thách sẽ là hình bán cầu có đường kính 30 m trên diễn võ trường. Trong không gian đó sẽ xuất hiện 6000 quả cầu cùng kích thước đường kính 12 cm. Có 3 màu sắc, hồng nhạt, hồng, hồng đậm, mỗi màu có 2000 quả. Các quả cầu khi tiếp xúc với năng lượng hoặc cơ thể học viên, sẽ vỡ ra.

Các quả cầu tự di chuyển với quỹ tích tự do.

Quả cầu màu hồng nhạt vỡ ra sẽ tạo thành hai quả cầu màu hồng.

Làm vỡ quả cầu màu hồng là yêu cầu của bài kiểm tra, sau 600 giây số quả cầu màu hồng còn lại dưới 800 quả là đạt chuẩn.

Làm vỡ quả cầu màu hồng đậm sẽ có một tia năng lượng phóng về phía cơ thể học viên, tốc độ 40 mét / 1 giây.

Khi số quả cầu màu hồng vượt qua 2200 quả, hoặc thương tổn của học viên vượt mức 70 %. Bài kiểm tra sẽ tự khởi động lại.

Vương Lang quan sát cách giáo viên ảo hoàn thành thử thách. Chủ yếu là di chuyển hợp lý, tránh né các quả cầu hồng nhạt và hồng đậm.

Dùng tay chân để phá vỡ quả cầu màu hồng ở gần, dùng tia năng lượng phóng ra để phá vỡ quả cầu ở xa.

Chỉ mất 300 giây, giáo viên ảo đã hoàn thành. Chỉ số các quả cầu là 2000, 0, 2000.

Nhìn thì thấy đơn giản, nhưng Vương Lang biết bài kiểm tra này vô cùng khó. Vừa né vừa ra đòn chính xác, không được vì quá vội mà nhìn nhầm màu sắc. Ba màu cùng tông nhưng khác cấp độ này, đặt yên một chỗ gần nhau thì dễ phân biệt, nhưng lơ lửng như đám mây thì khó nhìn rõ chính xác hết được.

_ Sau đây là bài kiểm tra về khả năng khống chế mức năng lượng dùng để phòng ngự của trò. Trò sẽ được cấp năng lượng của 5 vòng sáng, vô hiệu hóa các cử động cơ bắp, sau 600 giây nếu độ thương tổn thấp hơn 40 % là vượt qua. Sà hết năng lượng hoặc thương tổn vượt mức bài kiểm tra sẽ khởi động lại. Chú ý quan sát.

Không gian diễn võ trường biến mất, thay vào đó là một hành lang dài, vách tường hai bên cao khoảng 6 m, khoảng cách hai vách cũng 6 m, là

không gian hình hộp dài có hai mặt vuông. Vách tường có màu trắng, bên trên đặt tự do những chúm nhỏ cỡ lòng bàn tay, trung bình 10 m chiều dài của 1 vách có khoảng hơn 50 chúm, các chúm không có khoảng cách cố định.

Chúm có ba màu: màu trắng gần giống với màu của vách, khó thấy nếu ở xa. Màu trắng đục hơi vàng. Màu trắng đục hơi vàng nâu.

Ở cổng vào hành lang có một cái bục nhìn giống như bồ đoàn, rộng cỡ nửa mét, bên trên có vẽ hai dấu chân làm dấu.

Giáo viên ảo đứng trên bồ đoàn, hai tay vòng ra sau lưng. Tạo giáp năng lượng mỏng bọc ngoài cơ thể. Bồ đoàn bay vào hành lang, quỹ đạo nhấp nhô lên xuống tự do, tốc độ tiến tới là 1 m / s. Từ lúc bắt đầu đến khi kết thúc, giáo viên ảo luôn giữ nguyên 1 tư thế, không chuyển động.

Khi giáo viên ảo vào tầm ngắm, từ chúm màu trắng đục hơi vàng nâu (trắng 3) bắn ra một tia năng lượng cùng màu theo chiều ngang của hành lang. Giáo viên không có phản ứng gì, tia năng lượng này tuy không đủ mạnh để vượt qua giáp bảo vệ, nhưng vẫn có thể làm hư hao một phần tại điểm tiếp xúc.

Chúm màu trắng đục hơi vàng (trắng 2) bắn ra tia năng lượng cùng màu mạnh hơn, hướng về phía giáo viên ảo. Trước khi tia năng lượng kịp tiếp xúc, giáo viên ảo đã tạo xong lớp năng lượng tạm thời che chắn tại điểm đó, tia năng lượng không vượt qua được.

Chúm màu trắng phát ra tia năng lượng mạnh nhất. Để cản được giáo viên ảo phải tạo hai lớp bảo vệ cục bộ trong ngoài.

Số lượng các chúm càng về cuối hành lang càng tăng dần, trên cơ thể giáo viên ảo các lớp bảo vệ cục bộ mọc ra, tan đi như bong bóng trong mưa. Ở những mét cuối dày đặc như bóng xà phòng.

Giáo viên ảo đã hoàn thành bài kiểm tra.

Thời gian: 600 giây.

Quãng đường: 600 mét.

Số vòng sáng còn lại: 3 / 5.

Số tia năng lượng chặn thành công: 12 000

Mức tổn thương: 0 %.

Lần này Vương Lang không vội thử luyện tập liền, hắn mua thêm số lần quan sát, tổng cộng hắn đã quan sát lại hơn 10 lần, cả tốc độ nhanh và chậm quá trình giáo viên ảo vượt qua kiểm tra.

Cái cuối cùng lúc nào cũng khó nhất, hai cái trước là kỹ năng cơ bản, cái này là kỹ năng khống chế điều tiết năng lượng ở mức thấp.

Tạo ra vòng bảo vệ xoay tròn xung quanh bao bọc hết cơ thể sẽ dễ hơn, không phải suy nghĩ tính toán gì. Nhưng yêu cầu của bài kiểm tra là chỉ cấp cho 5 vòng sáng ban đầu. Buộc phải giữ lại ít nhất 1 vòng để tránh tình trạng suy kiệt. Vậy còn 4 vòng để sử dụng.

Tạo ra, duy trì và sửa chữa vòng bảo vệ xung quanh sẽ hao nhiều năng lượng, đặc biệt mỗi khi vòng có lỗ thủng, năng lượng bên trong sẽ có khoảng trống để tiêu tán ra bên ngoài. 12 000 tia năng lượng, đa phần là tia màu trắng, đủ mạnh để xuyên qua vòng bảo vệ. Cường ngành xông qua, đảm bảo chưa được 1 / 3 quãng đường, cơ thể hắn và vòng bảo vệ sẽ rách hơn áo ăn mày.

Vương Lang quan sát rất kỹ, vừa phóng to vừa quay chậm. Vô năng lượng giáo viên ảo tạo ra, ngoài ngăn chặn ra, tác dụng lớn nhất là làm chệch hướng.

Vỏ năng lượng tạo một vòng cong, nhưng không tiếp xúc với tia năng lượng bắn tới tại đỉnh - điểm xa nhất của vòng cong. Mà cố tình lệch qua một bên, tia năng lượng sẽ bị lệch theo hướng cong của lớp vỏ, tiếp tục bay đi, khi chạm vào thì trượt trên các hạt li ti của lớp giáp bảo hộ, rồi bay theo hướng khác ra khỏi cơ thể.

Vậy là lớp vỏ tạm thời bằng năng lượng cơ bản không bị phá vỡ, có thể hấp thu lại hoặc chuyển đi chỗ khác. Đương nhiên sẽ có hao hụt, vì năng lượng cơ bản sẽ tiêu tán ở môi trường ngoài. Nhưng vẫn chậm hơn so với việc vỡ ra hoàn toàn.

Trong trường hợp là tia màu trắng mạnh nhất, vỏ bảo vệ bên ngoài buộc bị phá vỡ, vỏ bảo vệ bên trong sẽ làm tiếp việc chuyển hướng.

Lớp giáp hộ vệ bao bọc cơ thể sẽ ít bị hư hại, có thể dùng năng lượng còn lại của lớp vỏ tạm thời để bổ sung.

Bài học về rèn luyện kỹ năng phản xạ này là luyện tập thực tế, là bài học mang tính chiến đấu thực tế cao. Sau khi điều chỉnh tâm trạng ở mức tốt nhất mà phần nhiều là loại bỏ sự phấn khích, Vương Lang bắt đầu bắt đầu 40 gói thời gian luyện tập giới hạn.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 106: Chương Trình Luyện Tập (6)

Mô phỏng cảm giác thật 99 %. Tức Vương Lang sẽ cảm thấy đau đớn, mệt mỏi, động tác chậm lại do vết thương, thiếu máu làm tim đập nhanh hơn, hơi thở dồn dập, mắt mờ... Nói chung mọi thứ đều giống với cảm giác trong thế giới thật, kể cả cảm giác đau đớn do suy kiệt vùng chứa.

70 % thương tổn cơ thể, chính là mớ mà Vương Lang mất đi nhận thức của bản thân. Chủ yếu là do mất máu quá nhiều, tim không bơm đủ oxy cho não, khiến hần bị hôn mê. Hoặc cơ bắp, thịt xương bị hư hại quá mức, nhịp sống xuống quá thấp. Trượt té bởi vũng máu của mình, thường là điều cuối cùng Vương Lang nhớ.

Lúc bài kiểm tra khởi động lại, mọi thứ được phục hồi như lúc đầu, hần lao vào làm kiểm tra tiếp ngay, không phí một giây nào. Thật ra tại không gian luyện tập giới hạn, Vương Lang có thể tùy ý điều chỉnh các thông số mặc định để làm giảm độ khó, như xóa đi cơn đau hay tăng thêm thời gian... Nhưng hần không làm vậy, thế khác nào cười ngửa xem hoa, muốn nghỉ ra ngoài mà nghỉ, đây là trường học.

Thanh nhọn nếu bị Vương Lang né được hay đánh bay, sẽ biến mất. Nhưng nếu cắm vào cơ thể hần thì sẽ nằm yên ở đó, không rút ra hần sẽ thành con nhím mọc lông ngược. Sự thật thì Vương Lang không rút ra, với thời gian giới hạn 600 giây làm vậy là tốt nhất, sẽ khiến máu mất đi chậm hơn. Khoảng khắc trước khi khởi động lại, tại vòng giới hạn ở trung tâm, là một bụi gai màu đen, Vương Lang đóng vai cậu bé bán bánh gai.

Tạm thời như vậy với Vương Lang đã là thành công. Ở một số lần tệ hơn khác, số gai cắm trên người hẳn ít hơn, có lúc chỉ một cây, chính là vào đầu, trán, cổ, hay tim. Cũng có lần thanh gai nhọn đâm trúng chỗ không mấy chí mạng, nhưng hẳn buộc phải bỏ cuộc. Chỗ đó bị đóng cọc thì không nam nhi nào còn bình tĩnh để mà luyện gì nữa.

Cho tới lúc thương tổn vượt mốc chuẩn, đa phần những thanh nhọn cắm trên người Vương Lang là ở sau lưng. Ngay khi bị trúng đòn đầu tiên, cử động của Vương Lang đã bắt đầu chậm lại, tốc độ thêm vết thương về sau tăng lên nhanh chóng.

Thứ rõ ràng nhất mà Vương Lang học được, đó là khống chế cảm giác của mình, khiến ảnh hưởng của cơn đau đến suy nghĩ và hành động của hẳn giảm xuống thấp nhất. Như lần đầu bị đâm trúng, hẳn đã ôm người lăn lộn, bây giờ dính chục cây, vẫn giữ được bình tĩnh để dính tiếp.

Hẳn" lỳ" hơn lúc trước, đó là sự tiến bộ.

Tại bài kiểm tra về tính phản xạ chính xác, thông số về thương tổn được đo đạc chính xác hơn. Tia năng lượng phát ra khi Vương Lang lỡ làm vỡ quả cầu màu hồng đậm. Sẽ được tính là 0,5 %. Vậy nếu hẳn làm vỡ 140 quả, thương tổn sẽ đạt mốc 70 %. Bài kiểm tra sẽ khởi động lại.

Vương Lang được phát tùy ý không giới hạn năng lượng, nhưng hẳn không sai được, đúng hơn là không dám sai nhiều.

Các quả cầu lơ lửng xung quanh, đụng trúng gì cũng nổ. Lớp năng lượng bảo vệ sẽ làm tăng thể tích tiếp xúc, nếu đánh bật đánh bọ vào quả cầu màu hồng nhạt, một nhân thành hai, chỉ lát sau là số quả cầu màu hồng sẽ vượt chuẩn, bài kiểm tra khởi động lại.

Nhưng nếu không có lớp bảo vệ, tia năng lượng do làm vỡ quả cầu hồng đậm sẽ làm hẳn tê tái, không kém gì thanh nhọn màu đen. Các quả cầu luôn di chuyển, lúc bắt đầu, hẳn đã phá vỡ các quả cầu màu hồng xung

quanh mình trước. Điều đó khiến về sau xung quanh hẳn toàn là quả cầu " địch ". Khi đó độ khó của bài kiểm tra bắt đầu tăng lên.

Việc sử dụng tia năng lượng phóng ra để phá vỡ các quả cầu ở xa cũng phải cẩn thận, mật độ các quả cầu tương đối dày đặc. Một tia bay thẳng có thể làm vỡ nhiều quả cầu cùng lúc, lợi bất cập hại.

Tuy nhiên, với Vương Lang thì độ khó của bài kiểm tra tính chính xác này vẫn thấp hơn bài tốc độ. Đó là nhờ hẳn có lợi thế trong việc phân tích và đưa ra các hành động chuẩn xác. Khó nhất là mốc thời gian, 600 giây để phá 1200 quả cầu màu hồng, tức 1 giây là 2 quả.

Lúc mới bắt đầu thì có thể duy trì tiến độ đó, nhưng về sau thì khó hơn, cũng như mắc nhiều sai lầm hơn. Đa phần lý do bài kiểm tra khởi động lại là vì hết thời gian.

Bài kiểm tra về tính sử dụng năng lượng hợp lý thì có thể tóm tắt bằng ba chữ: thăm, thăm, thăm.

Bồ đoàn bay mới được gần 100 mét, Vương Lang như cái bia tập bắn, thùng lỗ chỗ, rời rớt tự do xuống mặt nền. Tại đó nếu Vương Lang chưa cán mốc 70 %, sẽ được khuyến mãi thêm vài phát nữa.

Mức tổn thương của các tia sáng là 0, 5 %, 1 %, 2 %.

Nếu Vương Lang dùng 4 vòng sáng được phát để tạo vòng bảo vệ bao bọc xung quanh, hẳn sẽ bay an toàn trong hơn 100 mét đầu, sau đó rơi vào trạng thái suy kiệt, giáp hộ vệ cũng không duy trì được, tia năng lượng yếu nhất cũng đủ xuyên qua cơ thể hẳn.

Với việc tạo vỏ bảo vệ cục bộ tạm thời, không bàn đến việc canh chỉnh hướng chính xác, chỉ việc kịp tạo ra trước khi tia năng lượng tiếp xúc đã là vấn đề lớn.

Khi Vương Lang bắt đầu bắt kịp nhịp độ bắn ra của hai vách tường. Thì hẳn hết năng lượng, do bị tiêu tán quá nhiều. Tiếp tục bị vạn tiễn xuyên tâm.

Tốc độ của bồ đoàn là cố định, việc các tia sáng phóng ra là liên tục, việc tạo ra và luân phiên di chuyển các lớp bảo vệ cũng phải như vậy.

Yêu cầu của bài kiểm tra này cơ bản là, sai ít năng lượng nhất, nhưng đạt hiệu quả tốt nhất.

Mỗi 1 trong 3 bài kiểm tra này, không phải chỉ cần đạt một yếu tố là có thể vượt qua. Có thể xem chúng như tổ hợp các bài kiểm tra tổng hợp.

Sau hai mươi góit thời gian luyện tập giới hạn đầu tiên, dù chưa thể vượt qua nhưng cũng đã có nhiều khởi sắc, Vương Lang cũng rút ra những kinh nghiệm cho bản thân.

Nên chọn những động tác tối giản, ngắn nhất nhanh nhất ít mất sức nhất... Sẽ đạt được hiệu quả cao nhất.

Tạo được nhịp độ riêng cho mình, coi như tiết tấu của chuỗi động tác. Tiết tấu càng ổn định thì duy trì được càng lâu. Càng về cuối khi độ khó tăng lên, tiết tấu của bản thân phải tăng lên theo tốc độ đều, nếu quá nhanh hoặc chậm sẽ dễ xảy ra lỗi.

Để tạo ra phản nhanh nhất, phải thấm nhuần hơn trạng thái tự nhiên - vô chiêu. Ở trạng thái này tâm trí hẳn như được giải phóng, giống như có thể thoát ra đứng nhìn ở một góc độ khác. Ví như có thể thấy rõ được phía sau lưng, việc chuyển động của tay chân cũng tự nhiên hơn. Quá trình nhìn thấy - cảm giác, và phản ứng diễn ra cùng lúc.

Bài kiểm tra số 3 là khó nhất, hiện Vương Lang chưa tìm được cách tạo ra vỏ bảo vệ có góc độ đúng để làm lệch hướng tia năng lượng. Hẳn

hoặc không kịp tạo ra, hoặc tạo ra rồi bị phá vỡ trực diện. Như vậy sẽ không cách nào hoàn thành bài kiểm tra được.

Thêm 20 gói thời gian nữa. Vương Lang đạt được kết quả khả quan ở bài kiểm tra 1 và 2. Bài thứ ba đang ở bình cảnh.

Vương Lang mua thêm 20 gói thời gian nữa, tổng cộng hắn đã có 1440 giờ luyện tập không ngừng nghỉ. Đã gần 100 000 lần khởi động lại các bài kiểm tra. Không nói tốt xấu thành bại, chỉ riêng ý chí kiên định này, đã hơn rất nhiều người rồi.

Kết quả các bài kiểm tra của Vương Lang như sau.

Bài kiểm tra tốc độ: thời gian 600 giây, tổn thương 15 %. Thành công. Con số tổn thương này là do ở những giây cuối cùng, số thanh nhọn phóng ra cùng lúc ở các hướng quá nhiều và nhanh. Hắn chỉ né hay đỡ được một phần. Trình độ hiện tại hắn chưa thể làm tốt hơn được.

Bài kiểm tra chính xác: số lượng bong bóng còn lại 1980: 100: 1980. Thành công. Phá vỡ được 1900 / 2000 quả bóng hồng là thành tích cao nhất. 100 quả còn lại là do nằm ở những nơi khuất lẩn lộn với nhiều quả bóng khác màu. Còn lại khi đã hết thời gian.

Bài kiểm tra sử dụng năng lượng hợp lý: 220 mét / 600 mét. Không thành công.

Giống như lần trước, Vương Lang dừng lại vì đã gặp bình cảnh. Luyện nhiều hơn cũng không ít gì, cần tìm hướng đi khác, chính là sà đầu bậc trung của zone S.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 107: Chương Trình Luyện Tập (7)

Tại phòng của lão cửu, thập.

Lão nhị:

_ Phải không đó, công tinh thần tổ hợp của tiểu đội người cũng cầm về.

Lão thập:

_ Là ta sợ nó bị phủ bụi, đem theo để vệ sinh với bảo dưỡng định kì.

_ Ngoài không gian làm gì có bụi. - Lão nhị liếc nửa con mắt. - Tiền thuê phòng của người chắc là thấp nhất rồi nhỉ.

Lão tứ:

_ Huân chương, bằng khen, cúp của tiểu đội người cũng cầm về, ý, có gì không đúng.

Lột ra miếng giấy dán đề trên tấm bằng khen, chỗ tên người được nhận, lão tứ khinh bỉ:

_ Giờ ta mới biết lão cửu người cùng cấp với đội trưởng, chẳng hay người vô địch đơn chiến của quân đoàn lúc nào mà ta không biết. Cần ta kêu đội trưởng luận bàn với người không.

_ Đó là trang bị để tán gái, người có hiểu không, mấy em thích đồng danh hiệu này lắm, trăm lời hót không bằng một tấm huy chương, chính là

cái mỹ nữ gạ anh hùng.

Lão cửu tính giật lại đồng hồ từ tay lão tứ nhưng đã muộn, bắt đầu từ bây giờ nó sẽ là vũ khí kiếm lão bà của lão tứ. Chuyên dùng để đánh trận đầu, gạo nấu thành cơm.

_ Hả, hả, hả. Trời ơi.

Mọi người nhìn qua, lão lục như gặp ma, té dựa vào thành bàn ly tách lẫn đổ bể tay chỉ chỉ không nói lên lời.

Lão tứ, nhị nhìn qua, mồm miệng há hốc, lao tới chỗ đầu giường, cầm ra một cái áo giáp sáng lóng lánh màu hoàng kim. Hết nhìn áo giáp rồi nhìn qua hai lão cửu thập, cũng là không nói nên lời.

Lão thập gãi gãi đầu:

_ Hàng giả đó, ta nhờ bạn học sửa lại giùm, chỉ là sơn màu mới thôi. Định dùng trong dạ hội hóa trang. Ê ê, trả đây.

Vẫn là lão tứ nhanh tay. Đám huynh đệ như được khai sáng rôm rả hỏi địa chỉ của người chế tác hàng giả.

Đúng lúc này thì nhận được tin nhắn, tiểu tử kia mời chiến trong zone s. Sau một hồi giành giật cuối cùng đành phải để lão thập ra trận, nếu không thì y không chịu đưa thông tin người làm hàng giả.

50 trận đấu, mỗi trận 500 tinh thần tệ, có con số nhân đạo này là vì bọn họ cần ra đường bình yên khi trời mưa.

Lần này tới phiên lão thập oán hận đám anh em tốt, một lũ ngụy báo tin tức. Thân thủ tên này phải thuộc hàng võ sư, võ sĩ cái đầu bọn hần.

Giống như lúc trước, hai người bọn họ không dùng tới năng lượng hay vũ khí, chỉ so đấu quyền pháp. Nếu là trong thế giới thật chắc lão thập đã

bắt đầu đổ mồ hôi hột rồi.

Là đội viên của tiểu đội tinh anh, trực thuộc quân đoàn cận chiến. Vũ kỹ của lão thập không thể kém được, đồng ý khi diễn luyện hoặc thực chiến đều sử dụng thiết bị cơ giới, nhưng cây cao là nhờ gốc, kỹ năng chiến đấu tay không của y luôn được tôi luyện nâng cao theo thời gian. 18 bài quyền cơ sở, 108 thức cận chiến, 72 thức cận chiến quyền, 300 động tác thể dục...từ huấn luyện của học viện đến quân đội, lão thập đều nhuần nhuyễn. Vậy mà lúc này vẫn có cảm giác ăn không tiêu.

Chiêu thức của tiểu tử này đơn giản, nhưng tốc độ ra đòn với phản ứng cực nhanh, thời gian biến chiêu cũng giản lược cực hạn, lại vô cùng chính xác không có huyền chiêu hay động tác nào thừa.

Lão thập có cảm giác mình đang đánh với cái máy, tử mi tới từng li. Nhịp độ lão thập đang dùng cũng đã là cao nhất của y, vậy mà chỉ vừa bằng với tiểu tử này. Trong đối chiến tay chân, nếu hai người đều cùng nắm được nhịp độ của trận đấu, chính là ngang tài ngang sức.

Lão thập tuy có lợi thế hơn về kinh nghiệm và chiêu số, nhưng cũng phải vô cùng cẩn thận lúc ra đòn quyết định mỗi cuối trận, tốc độ bằng nhau lúc biến chiêu mà sơ hở một chút là bị phản đòn ngay. Kinh nghiệm chính là thứ giúp lão thập nắm được thời cơ chính xác.

Nhưng đối thủ càng về sau càng khó nhằn, tiến bộ rõ nhất là ở bộ pháp hạ thân. Luôn giữ được khoảng cách cận chiến hợp lý, bước chân lung tung nhưng hiệu quả, khiến lão thập khó tranh thủ được không gian hai bên cánh. Trực diện đã đòn đối đòn như nhau, lão thập phải kiếm đòn quyết định bằng điểm nốc ao cơ bản ở phía mạn, đó là màng tang, mé cổ, xương sườn phía trên hông.

Hai chục trận đầu còn được, nhưng càng về sau lão thập càng khó kiếm ăn, chính là bị bắt bài. Thậm chí đối phương còn bắt chước ra đòn

giống nhau cùng lúc ngược phía với lão thập.

Lúc này lão thập không dám khinh thường coi đối phương là tay mơ nữa. Đã có sự coi trọng thực sự dành cho đối thủ. Lão thập bắt đầu tung hết sức, lộ ra năng lực cận chiến thực sự của mình. Chính là nhu quyền, mà lưu phái lão thập sử dụng ở đây, cũng là cái lão thập tinh thông nhất: nhu ảnh quyền.

Nền tảng của nhu quyền, mà ai cũng biết chính là lấy nhu thắng cương. Nhưng cái đơn giản đó là tinh hoa của vô số cái phức tạp, nhu ảnh quyền chính là một trong số đó.

Nắm đấm của lão thập bung ra, xòe thành bàn tay năm ngón, không xuất chiêu theo đường thẳng mà lấy quỹ tích cong mềm mại làm chính. Cử động chân không lấy búng bật đầu gối làm chính, mà chuyển động nhiều hơn ở phần cổ chân, mũi giày xoay tròn. Trận đấu bắt đầu diễn ra theo chiều hướng khác.

Vương Lang say máu như gà chọi, lao vào đấm đá điên cuồng, trong những trận đấu này Vương Lang chính là sáng khoái. Mấy trăm ngàn lần bị ăn hành trong zone z, không phải là vô ích.

Đòn của đối thủ xuất ra nhanh hơn tốc độ bay của thanh nhọn, nhưng chỉ đến từ một phía, Vương Lang có thể chống cự được. Một đòn rồi một đòn, dù là nhiều đòn cùng lúc, hấn vẫn có thể thấy rõ, dùng động tác ngăn nhất, đơn giản nhất để kháng lại.

Vương Lang đã thấm nhuần hơn cảnh giới vô chiêu, không cần phải gượng ép, cứ để chiêu thức phát ra tự nhiên. Dù không nắm được nhịp điệu của đối thủ, nhưng sẽ không đến nỗi phải ăn đòn một phía như lúc trước.

Vương Lang say máu chứ không say đòn, hấn luôn giữ cái đầu tỉnh. Dần dần Vương Lang bỗng có cảm giác hòa hợp, cảm giác này rất khó nói ra, giống như sự giao nhau giữa vô chiêu và hữu chiêu. Tựa như Vương

Lang phân làm hai, một người quan sát tính toán để ra đòn, một người nhắm mắt im lặng cảm nhận tất cả, tìm một nhịp rung không đúng để biến thành thời cơ.

Đó là lúc Vương Lang nắm được khoảng khắc biến chiêu đối hướng tấn công của đối thủ. Chỉ tiếc là phản ứng của hắn vẫn là chậm hơn một nhịp.

Khi Vương Lang bắt đầu tìm ra cách để tranh thủ thời cơ cho mình, thì đối thủ có chuyển biến mới.

Nắm đấm của Vương Lang chỉ cần chạm vào một phần đầu ngón tay của đối thủ, là ngay lập tức bị quăn lẩy, khiến Vương Lang có cảm giác như mình đâm vào khoảng không, mất hết lực. Kế tiếp đối thủ chỉ cần khẽ nhích mu, má, khớp hay đầu ngón tay.. là cả cánh tay của Vương Lang bị bật ra xa. Vương Lang thông minh, hắn biết lực bật ra này là đến từ lực đâm ra của mình. Không gian phòng thủ của Vương Lang xuất hiện lỗ hổng, bàn tay của đối thủ thì ở ngay trước mặt hắn.

Vương Lang định lui lại thì phát hiện phần dưới cũng bị khống chế. Chân phải hắn nhấc lên thì bị chân trái đối thủ đè xuống, như bị keo dính chặt vào mặt sàn. Hắn dùng sức đá chân phải lên, vừa hở ra một chút thì đầu mũi chân trái của đối thủ dùng ngón chân của hắn xuống rồi trượt lên phía cổ chân, dậm xuống. Chân phải Vương Lang lại dính vào mặt sàn.

Vương Lang tung cú đá chân trái vào bắp vế chân trái của đối thủ, định giải phóng cho chân phải. Không ngờ đối thủ nhón gót chân lên, đòn đè thành đòn quét.

Vương Lang mất chân trụ, ngã xuống. Đúng lúc đó thì mu bàn tay đối thủ đánh vào cằm Vương Lang. Hắn mất ý thức, trận đấu kết thúc.

Hơn hai mươi trận đấu, đây là lần đầu tiên Vương Lang bị thua ở một đòn chính diện, đây không phải đòn bất ngờ, đối thủ đã có tính toán trước.

Nếu là bầy thì cái bầy này, trình độ của hãn không thể nào thoát được. Vương Lang biết mình vừa thấy cái gì.

Một chuỗi chiêu thức, được kết hợp hoàn hảo, để tạo thành đòn tấn công hiệu quả, đó chính là tuyệt chiêu. Đối thủ đã mang tuyệt chiêu của mình ra, ở trình độ ngang bằng, đối phó với tuyệt chiêu, chỉ có hai cách, hoặc là tìm ra cách phá chiêu, hoặc là đem tuyệt chiêu khác đối phó.

Vương Lang biết đối thủ đã sử dụng nhu quyền, bài nhu quyền cơ bản trong zone z, hãn chỉ mới thực hiện được 60 %, chưa đủ thấu hiểu để tìm ra cách phá chiêu.

Vương Lang hiện không có tuyệt chiêu gì, nhất là trong mô phỏng công bằng của zone s.

Nhưng Vương Lang có một thứ, khiến hãn có ưu thế ở bất cứ đâu, bất cứ mảng không gian nào. Đó là bộ não của hãn, khả năng phân tích và trí thông minh đã giúp hãn tìm ra phương án đối phó, mà tạm thời có hiệu quả nhất.

Vương Lang gọi là mô phỏng chiêu thức của đối thủ.

Người xem gọi là bắt chước.

Lão thập và đám huynh đệ gọi là chơi bản.

Lão thập như đang chiến đấu với chính mình trong gương. Hãn làm gì thì đối phương làm cái đó. Xòe bàn tay đếm ngón tay, lắc chân múa vòng đủ cả, qua trọng là đối phương sao chép rất nhanh, y ra chiêu tay trái thì đối phương ra chiêu tay phải. Chiêu đụng chiêu, hai bàn tay nắm lấy nhau, tay kia thì xoay xoay chân thì múa múa. Thêm chút nhạc thiếu nhi là thành tiết mục văn nghệ bé khỏe bé ngoan.

Lấy nhu thắng cương thì ít nhất cần đối phương ra cương cái đã, hai người cùng nhu thì giống đang đóng cảnh nóng trong đam mê, nhìn sao cũng thấy khó coi.

Lão thập chuyển qua cương công thì tên kia cũng công cương, đối nhip hay biến chiêu đều xê xích với y, cứ thế này hoài hết thời gian sẽ thành hòa, 500 tinh thần tẻ không phải là con số nhỏ, lão thập ra quyết định dứt khoát, đúng với khí phách của một chiến binh chuẩn mực.

Người chơi bản thì đừng trách ta chơi gian.

Lão thập âm thầm vận dụng năng lượng cơ bản. Không phải là tạo vòng bảo vệ hay tấn công, mà là dùng năng lượng để nội kích cơ thể, đây gọi là nghệ thuật chiến đấu, không phải ăn gian.

Nội kích cơ thể là kỹ thuật chiến đấu bậc cao của cơ giới sĩ, cơ bản là năng lượng lấy ra từ vùng chứa, không đưa ra bên ngoài, mà thu hết vào bên trong ở mức tế bào của cơ thể, gần giống với cách hình thành huyết năng lượng của võ sư.

Tế bào, cơ bắp được gia cố bằng năng lượng sẽ được tiến hóa tạm thời, mọi năng lực vận động đều được kích thích. Nhanh hơn, mạnh hơn, chịu lực tốt hơn, phản xạ nhanh hơn.. Nói chung là giống như sài thuốc kích thích.

Nhưng cũng có tác dụng phụ, cơ thể mà cụ thể là tế bào sau khi được kích thích vượt quá sức vốn có, sẽ rơi vào trạng thái suy yếu, giống gồng tay nhiều quá thì sẽ bị đuối. Phải nghỉ ngơi hoặc dùng năng lượng sinh mệnh để phục hồi.

Mức kích thích tối đa mà tế bào có thể chịu được, cũng như tốc độ phục hồi tự nhiên sau kích thích. Là yếu tố quan trọng để phân cấp bậc chiến sĩ. Trình độ bạch ngân tinh anh như lão thập, có thể kích thích gấp 7,

8 lần, nếu là đội trưởng của y, tinh anh trong tinh, chắc khoảng mười mấy hai chục lần.

Zone s là nơi tuyệt vời nhất để luyện tập nội kích, vì không sợ quá trình suy yếu diễn ra, hiệu suất đạt được trong zone s cũng tương đương trong thế giới thật, tất nhiên muốn đạt hiệu quả cao nhất thì trong thế giới thật cũng phải luyện tập để tăng cường tế bào tự nhiên, mà cơ bản nhất là tập tạ, tập thể lực.

Năng lượng của nội kích không phát ra bên ngoài, nên không tạo ra sóng dao động, sẽ không thể dùng năng lượng cảm giác để dò xét, tên trình độ thấp kia sẽ không thể biết được, chỉ có những người cùng hoặc cao hơn cấp, dựa vào tế bào cảm ứng mới xác định rõ được. Lão thập thanh thần lòng sáng như gương, ăn gian mà không bị phát hiện, chính là thực lực.

Lão thập là người có lương tâm, chỉ sử dụng nội kích ở mức thấp, tăng lên gấp đôi mà thôi. Như vậy là công bằng rồi, ai bảo tên nhóc kia chơi bẩn trước.

Trận đấu lại chuyển qua bước ngoặt mới, chính là một bên ăn hành ngập miệng.

Đối thủ của Vương Lang như lộn xác, vẫn là cường công nhưng nhanh và mạnh gấp đôi. Vương Lang dùng hai tay để chặn đòn trực diện, cả người hẳn như bị đánh bay ra phía sau, hai tay như bị phế, mất một lúc mới cử động được. Lúc này thì chiêu thức mới của đối thủ đã đến, trận đấu kết thúc trong 1 nốt nhạc.

Chỉ còn vài trận nữa là kết thúc chuỗi 50 trận, Vương Lang toàn bại. Lúc này Vương Lang không ngạnh kháng nữa, hẳn hoàn toàn dựa vào tốc độ tối đa có thể đạt được, né đòn hoặc ra chiêu cầu may. Năm đấm của hẳn dù đánh trúng phần mềm của đối thủ, cũng giống như đấm trúng tấm sắt, tê rần. Chủ yếu là né tránh hoặc gạt đòn.

Lão thập tốt bụng, giữ tốc độ nhanh hơn Vương Lang một chút, ra đòn để Vương Lang tập né. Cũng cố nhẹ tay, chỉ phát lực tại đòn đánh cuối kết trận.

Y cũng rất ngạc nhiên, tốc độ cơ thể của tên tiểu tử kia luôn tăng lên qua mỗi trận, sự tiến bộ của tên kia cũng quá nhanh đi. Nếu không dùng nội kích, chắc chắn lúc này người thua sẽ là lão thập y. Đến nay y đã dùng tốc độ hơn gấp rưỡi bình thường để đối luyện. Chiêu cuối mới sài gấp đôi.

Trận cuối cùng, chiêu thức cuối cùng, Vương Lang như bị đốt cháy, hẳn đã nhìn rõ góc độ ra chiêu của đối thủ, đã ra đòn chặn kịp lúc, chỉ tiếc là lực của hẳn chưa đủ, bị đối thủ đánh bay.

Vương Lang hài lòng về những gì mình thu được sau 50 trận đấu. Nhiều nhất là tốc độ phản ứng và khả năng biến chiêu. Vương Lang tin mình sẽ có thành tích tốt hơn ở bài kiểm tra 1 và 2. Hẳn cũng lờ mờ đoán được cách để làm bài kiểm tra số 3.

Lão thập mãn nguyện, 25 ngàn tinh thần tậ kiếm được với y chỉ là chuyện nhỏ. Quan trọng là phải tìm cách trở mặt để khỏi ăn chia với đám ruồi nhặng kia, có cần giải ngũ luôn không nhỉ. Hay y với lão cửu hợp tác, ra tay bất ngờ với tứ lục, rồi hợp nhau khống chế lão nhị, sau đó y lại ra đánh ngất lão cửu, vậy là mâm cơm này chỉ còn một mình y, được lắm, cứ vậy mà làm.

Mở mắt ra, mặt lão thập đen thui, lại có thêm hai ruồi trâu thối, bát sà tới. Trâu nhiều thì cỏ hết, bọn này thật đúng không có nghĩa khí mà.

Cũng may là lão nhất không tới, còn cứu được.

Chỗ này không an toàn, mọi người đồng lòng.

Một lát sau, một nam tử mặc đồ trắng, cầm quạt trắng đập tung cửa phòng, mắt láo liên nhìn căn phòng trống, tay phe phẩy quạt:

_ Giới lắm, coi như các người có chút môn đạo

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 108: Chương Trình Luyện Tập (8)

Học võ thì không gì tốt bằng thực chiến, bình cảnh trong luyện tập của Vương Lang giờ đã có nút mở. Chính là cách cảm nhận không gian xung quanh mà không cần phụ thuộc vào 5 giác quan cơ bản.

Vương Lang ngay lúc này thì không biết, tình trạng của hắn hiện tại, trong võ học truyền thống được gọi là bắt đầu khai mở tâm nhãn. Giống như võ sĩ khi đã lĩnh hội được các kỹ năng của cơ thể, bước thêm một bước nữa, chính là lĩnh hội trong tâm trí.

Bắt đầu bằng việc hiểu rõ mình, rồi hiểu rõ thế giới xung quanh, hòa hợp cả hai lại, ta là tự nhiên, tự nhiên là ta. Đó là lúc tâm nhãn khai mở, quá trình này không thể gượng ép được, giống như cách ví von về việc ngộ đạo, đọc kinh ngàn cuốn tâm không tỉnh, ngắm lá vàng rơi vạn sự thông. Thể ngộ không thể cầu.

Thật sự cái ngộ của Vương Lang chỉ coi tiểu ngộ, do hắn gượng ép mà thành.

Suy nghĩ bằng lý trí, đào ra trăm ngàn phương án, chọn cái tốt nhất để làm. Tức là hăn cầu mà ra đạo.

Thiên tư của Vương Lang thông minh, tìm ra góc nhìn mới kết hợp giữa vô chiêu và hữu chiêu, giống như đồn thần kinh phản xạ có điều kiện và không điều kiện lại làm một, tùy cái tốt nhất mà làm. Tựa như khi mũi dao bay tới sau lưng, mặc kệ tế bào thần kinh nào chỉ huy, làm sao cho an toàn là được, ý thức làm chủ hay vô thức làm chủ không quan trọng.

Nói lại lần nữa, làm được điều này là nhờ Vương Lang có sự tiến hóa trong tế bào thần kinh. Giống như đặt sẵn cái máy tính vào đó, hoạt động tức là không hoạt động và ngược lại. Dù nó như thế nào thì vẫn chỉ một chủ thể duy nhất là Vương Lang.

Thiên hạ 3000 đạo, có một đạo là tính toán mà thành cũng không có gì lạ. Quan trọng là Vương Lang đi được đến đâu.

Nói về cái gọi là tâm nhãn, trong tri thức thông thường của nền võ học xưa nay, nó hay được hiểu là: có được khi khai mở phần chìm của tâm linh, vạn vật tồn tại xung quanh đều có sự sống của nó, bằng cách này hay cách khác, vật chất vô cơ thì gọi là năng lượng nguyên tố, vật chất sống là năng lượng sống. Tâm nhãn giúp năng lượng của bản thân hòa vào năng lượng của môi trường xung quanh, cảm giác giao thoa với nhau, thấy mà không cần nhìn, nghe mà không cần tai... Năng lượng nói ở đây, là tâm linh, không phải tinh thần hay tinh thuần.

Tâm nhãn của Vương Lang có khác một chút, hẳn không giao thoa, hẳn lấy tâm linh của bản thân làm mắt, làm tai..để thấy, thu nhận thông tin lại rồi đưa cho bộ não giải quyết, tạo thành phương án.

Nghe thì có vẻ giống nhau, đều là để cảm nhận. Nhưng có một cái khác rất quan trọng, đó là Vương Lang không hòa vào không gian, mà đứng một mình tiêu hóa những gì không gian xung quanh truyền tới, Vương Lang chỉ thu, chứ không phát.

Hiện Vương Lang chưa có kiến thức hay thông tin các chiều hướng khác nhau để so sánh. Hẳn vẫn như lúc trước, cái gì tốt thì sai. Mô tả về cách thực hiện mới của Vương Lang khi vượt qua bài kiểm tra 5 quả cầu gai, bài kiểm tra tốc độ.

Khi thanh nhon bay tới, ý thức hay là tâm nhãn của Vương Lang sẽ hình thành thêm một Vương Lang khác nữa ở bên ngoài, có một góc nhìn

giống như người quan khán.

Vương Lang tâm nhãn này sẽ thu mọi thông tin về thanh nhọn bắn tới. Quá trình này diễn ra trong suy nghĩ, suy nghĩ là nhanh nhất, từ hạt cát phóng thành vũ trụ cũng chỉ là ý niệm. Cứ coi như Vương Lang tâm nhãn kéo dài thời gian di chuyển của thanh nhọn ra vô hạn, rồi thông thả tính toán tính toán các thông tin: góc độ, tốc độ, hướng đi,...Đưa ra kết luận: né tránh hay gạt bỏ bằng tay, chân, xê dịch bao nhiêu li, hướng nào góc nào, sai bao nhiêu sức...

Khi Vương Lang tâm nhãn - máy tính đã có kết quả tốt nhất. Sẽ truyền thông tin về cho tế bào não điều khiển sự vận động vô thức của Vương Lang, chỉ huy cơ bắp hoạt động. Còn ý thức chính của Vương Lang thì thoải mái, muốn nghĩ gì thì nghĩ, việc né tránh trở thành giống như tim đập, không cần phải cố điều khiển. Bây giờ Vương Lang có thể như: Hai tay cầm hai cây bút, một bên làm thơ một bên làm toán, còn đầu thì nghĩ về việc nấu ăn.

Tóm lại, Vương Lang có thể biến phản xạ có ý thức thành phản xạ không ý thức mà vẫn đạt được hiệu quả cao tuyệt đối.

Vậy chỉ còn một vấn đề, đó là cân bằng được tốc độ của suy nghĩ và tốc độ của cử động cơ thể. Giống như việc ta có thể dễ dàng tưởng tượng việc mình đâm được 100 cú / 1 giây, như cánh tay chỉ đánh được vài ba cú.

Làm sao để giải quyết được vấn đề này, Vương Lang tịnh tâm suy nghĩ.

Suy nghĩ cũng là một phản xạ có ý thức, Vương Lang biến nó thành phản xạ không ý thức, coi như là suy nghĩ trong tiềm thức. Tức là có hai Vương Lang đang cùng suy nghĩ về một vấn đề.

Vương Lang chính, ý thức chính của Vương Lang: có thể tìm cách giải quyết nào tùy thích, tưởng tượng, mơ hồ, đoán mò, suy luận... Sao cũng

được, nghĩ ra tức là nghĩ ra.

Vương Lang tâm nhãn: chỉ có thể suy nghĩ từ những thông tin mà ý thức của Vương Lang thu thập được, kể cả những thông tin mà ý thức chính của Vương Lang đã "quên", nó chỉ có thể dùng các phép: suy luận, tổng hợp, phân tích, loại suy, quy nạp, tương tự, diễn giải... để đưa ra đáp án nó cho là lô gic nhất. Nó không thể tưởng tượng hay thấu hiểu các yếu tố cảm xúc. Đó là giới hạn Vương Lang tâm nhãn không được phép vượt qua.

Nếu Vương Lang tâm nhãn đã rút ra được kết luận cuối cùng, không cần biết đúng sai, chỉ là kết quả tốt nhất đúng nhất từ những thông tin nó có được, kết quả này sẽ truyền đến cho ý thức chính của Vương Lang.

Vương Lang chính sẽ nhận kết quả đó dưới dạng một ý tưởng lóe lên, hần sẽ quyết định ý tưởng đúng hay sai, có hợp lí, thực tiễn hay không... Rồi diễn giải tiếp hoặc thử nghiệm, đúng thì sai, không đúng thì Vương Lang tâm nhãn có thông tin mới để phân tích tiếp.

Vương Lang đã nghĩ ra cách đầu tiên, đơn giản mà hiệu quả, vào màn hình liên lạc xem thử có mua được bài học nào tốt không.

Vương Lang chú ý đến một gói học phần yêu cầu sơ cấp của cơ giới sĩ " rèn luyện nâng cao hiệu suất cơ bắp "

Vừa nghe tên đã biết là đồ tốt, nhưng trước mắt là phải thi đậu bài kiểm tra phân xạ cái đã.

Bài kiểm tra 1 và 2 lúc này là quá dễ đối với Vương Lang, hần thoải mái đạt được điểm tối đa. Chỉ là ở bài kiểm tra số 2 tốc độ hoàn thành của hần chậm hơn giáo viên ảo một chút. Hần chưa di chuyển nhanh như thế được.

Bài số 3, sau mấy ngàn lần khởi động lại, Vương Lang mới thành công, hần thắng nhưng là thắng thảm, sau 600 giây, tổn thương cơ thể đến hơn 60 %, vùng chứa cũng suy kiệt trầm trọng, sợ là chỉ kéo dài thêm 1, 2 giây, Vương Lang thật không cách nào qua nổi.

Lý do là vì tuy Vương Lang đã hiểu được cách tạo góc độ của lớp vỏ bảo vệ, cũng điều tiết được mức năng lượng cần dùng. Nhưng giống như phía trên, nghĩ là một chuyện, làm lại là chuyện khác, hiệu suất của Vương Lang bây giờ không đáp ứng được. Vương Lang tạo ra được vỏ bảo vệ đúng, nhưng tạo không đủ nhanh. Có chuyện Vương Lang nghĩ không thông, tại sao chương trình của cơ giới sĩ, dạy thì đơn giản, mà bài tập thì lại khó đến như vậy. Nếu không có lợi thế của mình, Vương Lang không biết ngày tháng nào mới vượt qua được.

Con đường cơ giới sĩ đúng là khó khăn. Chẳng trách tùy tiện chọn người để đấu trong zone s, ai cũng là cao thủ.

Ngoại truyện:

_ Thất đệ, học phần cơ giới sĩ làm tới đâu rồi.

_ Đệ chào nhị ca, tam ca. Đệ soạn xong sơ cấp với trung cấp rồi. Đã giao cho đại ca duyệt.

La Phương vỗ vai thất đệ Trương Thạch đầu khum khum, giọng tâm tình:

_ Ta nói đệ nghe chuyện này, đệ đừng buồn. Ta vừa mới gặp đại ca, đại ca nói đệ làm việc rất tốt, nhưng có chút quá đơn giản, chính là thiếu cặn. Đại ca nói học phần yêu cầu của đệ quá dễ, như vậy sẽ không kích thích được ý chí chiến đấu của các học viên. Đệ biết đó, trình độ mỗi thời sẽ mỗi phát triển, dễ dàng quá sẽ khiến chúng thấy nhàm chán, không chuyên tâm học. Đại ca không giỏi ăn nói, sợ nói không khéo sẽ làm đệ

buồn nên mới nhờ ta nói giúp. Không tin cứ hỏi tam ca của đệ, lúc đó y cũng có mặt ở đấy.

Vừa nói La Phương vừa liếc qua Lý Khanh, lần này đến phiên Lý Khanh cảm khái, tay vỗ lên vai kia của Trương Thạch, đây chính là thế gọng kìm nổi tiếng của hai huynh đệ La,Lý:

_ Tam ca ta có bàn qua với đại ca rồi, cũng không phải là vấn đề gì lớn, dễ thôi, đệ cứ đem một nửa gói yêu cầu trung cấp chia đều xuống gói sơ cấp. Rồi cao cấp xuống trung cấp. Tại cao cấp làm siêng thêm 5,7 gói nữa, chẳng phải được rồi sao. Coi như là thêm chút tâm huyết thất đệ à, đệ cũng biết đây là giấc mơ ấp ủ bao lâu của đại ca, thân làm huynh đệ, chúng ta phải cố gắng nhiều một chút.

_Đệ hiểu rồi, đệ sẽ cố gắng thêm.

Trương Thạch gật đầu nghe rộp rộp, lỗ mũi nở ra, môi bậm lại:

_ Đệ về làm ngay đây, số học phần yêu cầu sẽ tăng gấp đôi, độ khó cũng tăng.

_ Ủ, đệ về làm ngay đi, đi thông thả, không tiễn.

La Phương với Lý Khanh vẫy tay chào tạm biệt, khi Trương Thạch khuất bóng thì nụ cười thân thiện của hai người mất đi phần thiện, Lý Khanh nói trước:

_ Nhị ca anh minh, thất đệ mà nhiệt tình tăng độ khó thì đừng học viên nào mơ qua được. Cái kỉ luật đóng tiền vượt ải, có cần tăng phí không, tương lai sẽ bội thu a.

La Phương lấy hai ngón tay vuốt hàm râu quặp của mình, dáng vẻ cao nhân:

_ Không nên như vậy, vậy là ảnh hưởng đến lợi ích của học viên. Cứ lấy số lượng bù vào, vượt 1 tính 1, vượt 2 tính 2, cứ thế gấp đôi, như vậy mới kích thích được ý chí của học viên. Đệ phải nhớ, luôn lấy lợi ích của học viên, nhằm, học viên làm chính, đó gọi là tâm đức.

_ Nhị ca anh minh, đệ sẽ khắc cốt ghi tâm lời dạy của nhị ca.

_ Mà nhị ca. - Lý Khanh nói tiếp - Tên Mạc Thiên Sầu lắm kỳ kia sẽ khó đối phó hơn Trương Thạch nhiều, nhị ca có cách nào chưa.

La Phương mỉm cười:

_ An tâm, voi thì lấy chuột trị, hình như Trương Phóng đang cần thêm chỗ để luyện tập. Mà phòng thí nghiệm của họ Mạc, là rộng nhất phi thuyền đúng không.

Lý Khanh không còn gì để nói, gạt đầu ngưỡng mộ, sự ái mộ dành cho nhị ca La Phương đã lên đến cực điểm.

Trương Thạch đang chạy băng băng trên hành lang của phi thuyền, thấy đại ca Vương Nhất đang đứng trước cửa khoang của đại ca, tay nâng đĩa bánh còn nóng hổi. Trương Thạch nhìn đại ca, đầu gạt mạnh một cái:

_ Đại ca yên tâm, đệ sẽ cố gắng nhiều hơn.

Nói xong thì Trương Thạch cầm đầu chạy về khoang của mình. Mặt đại ca Vương Nhất hơi đơ ra một chút, nói vọng theo:

_ Ờ ờ, cố gắng là tốt.

Nói xong đại ca Vương Nhất đẩy cửa khoang bước vào:

_ Cục vàng, ca nấu xong bánh rồi nè.

_ Ớ chịu đầu, mọi muốn ănbánh kem cơ, phải có bông hoa bằng kem
nữa. Ớ chịu đầu.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 109: Kết Thúc Luyện Tập. Điều Quan Trọng Nhất Lúc Này

Vương Lang không nóng vội, hãn khoan chọn những học phần yêu cầu mà mình chưa nắm rõ, chính là vì sợ gặp phải bình cảnh, trải qua một trăm mấy chục trận thua trong zone s, tuy hãn kiếm được lợi ích, nhưng cảm giác đánh thua hoài không mấy dễ chịu.

Vương Lang muốn nâng cao những gì mình đã học, đầu tiên là học phần yêu cầu "18 chiêu thức cận chiến cơ bản. "

Chiêu thức ở đây chính là tuyệt chiêu, đều là đúc kết từ võ học của Trương gia.

Với thiên tư của Vương Lang, việc học và hiểu các tuyệt chiêu này không khó, cũng như tìm cách để ứng dụng vào thực tế.

Nhưng muốn hãn tự nghĩ ra được tuyệt chiêu ngay lúc này thì chưa được, sáng tạo một tuyệt chiêu cần rất nhiều yếu tố, trong đó quan trọng nhất là kinh nghiệm đúc kết, đôi lúc còn phải tính tới suy nghĩ hay thói quen của đối thủ để đánh lạc hướng hay đánh vào điểm yếu. Trừ khi là chênh lệch quá lớn, nếu không thì mỗi đối thủ khác nhau, phải dùng các tuyệt chiêu khác nhau, hoặc cách áp dụng khác nhau.

Có thể kế thừa, tiếp xúc với những kiến thức võ học được đúc kết, truyền thừa qua nhiều thời đại. Là may mắn rất lớn của bất cứ người học võ nào.

Vương Lang đạt điểm tuyệt đối trong bài kiểm tra.

Hắn cũng liên tục đạt được điểm tối đa trong các học phần:

"Đao và cách sử dụng cơ bản "

"Kiếm và cách sử dụng cơ bản "

"Các bước di chuyển hợp lý trong cận chiến "

"Huyễn chiêu là gì, cách thực hiện và đối phó"

" Nhu quyền trong thực chiến"

Tại gói học phần nhu quyền, Vương Lang chỉ gần được điểm tuyệt đối. Nhu quyền là một đạo lớn trong võ học, chút tâm cảnh hay ngộ của hắn bây giờ, chưa đủ để thấu hiểu hết được.

Vương Lang nhận ra đa phần các gói học phần yêu cầu ở cấp cơ sở đều tập trung vào huấn luyện thân thủ, chưa nhắc nhiều đến cách sử dụng năng lượng.

Nghĩ ra được câu hỏi thì Vương Lang cũng tự trả lời được, đáp án rất đơn giản, chính là gốc và ngọn.

Chỉ còn hai gói học phần yêu cầu cuối cùng, Vương Lang chừa lại vì hắn đoán hai học phần đó là khó nhất, cũng như cần nhất với hắn bây giờ.

Hắn chọn học phần tiếp theo.

"Thiết bị tinh thần cơ giới và phương pháp sử dụng cơ bản "

....

.....yes.

Nhiệm vụ đầu tiên của Vương Lang là đọc hiểu phần giới thiệu trong màn hình liên lạc nội bộ.

Thiết bị tinh thần cơ giới mà cơ giới sĩ sử dụng, được chia làm 4 nhóm chính: Tấn công, phòng thủ, phụ trợ và cường hóa giới hạn.

Được phân cấp bậc giống như cấp bậc của cơ giới sĩ: thanh đồng (1 2 3 4 5). Bạch ngân (1 2 3 4 5). Hoàng kim(chuẩn, 1 2 3)....

Mỗi thiết bị cơ giới được chia làm hai loại: có hoặc không có năng lực đặc thù.

Nếu thiết bị cơ giới được trang bị năng lực đặc thù, sẽ không tính là cùng cấp, ví dụ thiết bị cơ giới bạch ngân cấp 4, được trang bị năng lực đặc thù, sẽ coi như là thiết bị bạch ngân cấp 5.

Nếu thiết bị có 2 năng lực đặc thù trở lên, sẽ có cách tính riêng, thường coi như là tăng thêm một cảnh giới lớn.

Trên lý thuyết, cấp thiết bị nào cũng có thể trang bị năng lực đặc thù phụ trợ. Nhưng thực tế chỉ trang bị từ cấp bạch ngân trở lên.

Chiến sĩ ở đẳng cấp nào thì sử dụng thiết bị thuộc đẳng cấp đó, sẽ đạt hiệu quả tối ưu nhất.

Chiến sĩ sử dụng thiết bị có đẳng cấp thấp hơn, có thể làm hư hại thiết bị.

Chiến sĩ sử dụng thiết bị có đẳng cấp cao hơn sẽ không phát huy được hết chức năng hay năng xuất của thiết bị. Trường hợp này có thể sử dụng thêm thiết bị cường hóa giới hạn để bù đắp chỗ thiếu hụt. Nhưng không phải biện pháp lâu dài, có thể gây tổn thương đến cơ sở của thiết bị.

Để phân cấp bậc của thiết bị tinh thần cơ giới ngoài các thông số như: hiệu xuất nội tại, ngoại tại, điểm tác động, thực tế... Còn có các thông số khác về cấu trúc. Nói rõ hơn trong học phần cơ giới sư.

Thiết bị tinh thần cơ giới khi sử dụng, sẽ giống như một phần cơ thể của cơ giới sĩ, cần tìm hiểu rõ về cách sử dụng để có sự tương thông nhằm đạt hiệu quả sử dụng tốt nhất.

Thiết bị tinh thần cơ giới có thể qua cải tạo, cải tiến.. Để thăng cấp. Tỷ lệ thăng cấp thành công có phụ thuộc một phần vào sự tương thông của cơ giới sĩ.

Có thể cường hóa tối đa hiệu suất của thiết bị cơ giới bằng cách tạo ấn ký bằng bước sóng năng lượng của cơ giới sĩ. Có những điều cơ giới sĩ cần chú ý khi thực hiện ấn ký.

- + Chỉ người có bước sóng cùng tính chất với ấn ký, mới sử dụng được thiết bị.

- + Thiết bị có thể tăng hiệu suất rất nhiều khi được tạo ấn ký, trường hợp ghi nhận cao nhất, có thể đạt đến mức tăng thêm 80 %.

- + Chỉ có thể tăng cấp của thiết bị cơ giới đã có ấn ký, khi cơ giới sĩ sử dụng thiết bị đó tăng cấp.

- + Có sự tương liên của chiến sĩ và thiết bị tinh thần có ấn ký. Người còn vật còn, người mất vật mất.

- + Khi giải khai ấn ký, cơ giới sĩ sẽ bị cản trở, mức độ nghiêm trọng, phụ thuộc vào đẳng cấp cao thấp của thiết bị.

- + Việc bổ sung thêm năng lượng đặc thù cho thiết bị đã có ấn ký, là vô cùng khó khăn, dù trên lý thuyết là có thể, nhưng tới nay vẫn không có trường hợp thành công.

...

Sử dụng thiết bị cơ giới, cơ bản là đem năng lượng tinh thuần của vùng chứa bản thân. Làm chìa khóa và năng lượng để thiết bị hoạt động. Sau khi nạp đủ năng lượng, có thể coi thiết bị là vùng chứa dự phòng của mình.

Vùng chứa hao kiệt, có thể rút nhanh năng lượng từ thiết bị trở về.

Thiết bị cạn năng lượng, sẽ chủ động trở về trạng thái tĩnh, trạng thái thu gọn, thường có hình dạng huân chương ngôi sao.

Năng lực thực chiến của cơ giới sĩ, thông số quy ước là chỉ khi chiến sĩ sử dụng thiết bị cơ giới của mình. Tính cả kỹ năng cá nhân, kỹ năng thiết bị, hiệu suất sử dụng năng lượng. Nếu thiết bị có năng lượng đặc thù, vẫn được tính là năng lực thật của cơ giới sĩ sử dụng.

Trên các thông số cơ bản, một cơ giới sĩ được trang bị thiết bị cơ giới đầy đủ, vẫn chưa đủ năng lực để vượt một đẳng cấp lớn khiêu chiến, cho dù đối thủ không có trang bị, mức tăng lên nhờ thiết bị là bội số, còn ranh giới đẳng cấp là thập số. Chưa nói đến những khác biệt về chất khác.

Tuy nhiên, nếu chiến sĩ bạch ngân cấp 5, trang bị thiết bị tương đương, sẽ có khả năng thắng được chiến sĩ chuẩn hoàng kim không có thiết bị. Trường hợp trên đã từng ghi nhận được tiền lệ.

Phân tích trên không tính nếu thiết bị được trang bị năng lượng đặc thù.

....

.....yes:

_ Tại học phần sơ cấp, trò sẽ được dạy cách sử dụng các thiết bị từ bạch ngân trở xuống, thuộc hai nhóm chính là tấn công và phòng thủ. Ta sẽ thực hiện lại 8 động tác của bài học cơ bản đầu tiên, chỉ khác là lần này có

sử dụng thiết bị áo giáp và kiếm. Riêng bài học số 8 về phóng ra tia năng lượng, ta sẽ sử dụng thiết bị dạng súng. Để hiểu rõ sự khác biệt, trò cần chú ý đến các thông số hiện ra. Thiết bị mặc định của học phần, là cấp bạch ngân từ 1 đến 5.

Các động giống và theo thứ tự như bài học cơ bản. Vương Lang xem đi, xem lại, xem chậm phóng to, kết hợp với các thông số, hẳn rút ra kết luận, đương nhiên kết luận này có sự tham gia của máy tính - tâm nhân.

Hiệu xuất nội tại của thiết bị bằng với hiệu xuất nội tại mặc định của giáo viên ảo, là 203. Tức trong 3 giây thiết bị có thể sài hết năng lượng từ hai vòng sáng để dùng cho chiêu thức.

Khác nhau là ở hiệu xuất ngoại tại, nó là bội số của cả hai. Nếu một cú đâm tay không của giáo viên ảo tạo ra điểm tác động là 3,.Nếu thêm thiết bị cũng đẳng cấp, con số đó sẽ là $(3+3) \times 2 = 12$. Tức năng lực của giáo viên ảo tăng lên gấp 4 lần.

Nếu giáo viên ảo sử dụng thiết bị cấp thấp hơn, ví dụ như điểm tác động nhỏ đi 1, con số sẽ là $(3+2) \times 2 = 10$. Tức năng lực của giáo viên ảo chỉ tăng lên gấp 3,3 lần.

Tương tự cách tính đó khi sử dụng thiết bị đẳng cấp cao hơn.

Cơ giới sĩ cùng đẳng cấp, nhưng sử dụng cấp thiết bị khác nhau, thì sức chiến đấu sẽ chênh lệch rất rõ. Ví dụ như thiết bị bạch ngân cấp 1 và cấp 5: $(3+1) \times 2 = 8$. $(3+5) \times 2 = 16$. Chính là chênh lệch gấp đôi.

Đương nhiên thông số trên là đo đạc theo phương thức phòng thí nghiệm, trong thực tế sẽ khác nhiều. Phụ thuộc vào tính chất thiết bị hay hiệu xuất người sử dụng.. Nhưng tầm ảnh hưởng của thiết bị đến năng lực chiến đấu chung là quá rõ ràng, không thể phủ nhận. Cho dù là thấp nhất, thì thiết bị cơ giới cũng có thể nâng sức chiến đấu của cơ giới sĩ cùng cấp lên hơn hệ số 2.

Cách tính dùng cho thiết bị phòng thủ phức tạp hơn, nhưng kết quả cũng tương tự.

Đó là nói tới hiệu xuất ngoại tại. Bây nói đến hiệu xuất nội tại và sự hao phí.

Thiết bị ở đẳng cấp khác nhau, thì có mức chứa đựng và khả năng phóng thích năng lượng khác nhau. Làm một ví dụ.

+ Nội tại của cơ giới giới sĩ là 303. Nội tại của thiết bị cùng cấp cũng là 303.

+ Cả cơ giới sĩ và thiết bị cùng phóng thích hết một lần trong 3 giây, ta sẽ có nội tại chung là 603. Đây là một con số vượt cấp, đòn tấn công khi đó theo cách tính bội số chung, sẽ mạnh hơn rất nhiều lần.

+ Đương nhiên chỉ thực hiện được trong một thời gian ngắn, muốn làm tiếp thì phải nạp lại năng lượng cho thiết bị, cũng như vùng chứa của cơ giới sĩ.

Đòn tấn công tiêu đốt kiểu này phải suy nghĩ kỹ trước khi sử dụng, đối thủ không chết là mình chết. Trừ khi thiết bị được trang bị năng lượng đặc thù tích trữ hoặc kích phát..

Về mặt hao phí, năng lượng cơ bản khi thoát ra khỏi vùng chứa, sẽ tuần hoàn lưu chuyển trong thiết bị, không phát tán ra môi trường bên ngoài, đặc biệt là ở thiết bị phòng thủ. Sự tiêu tán của năng lượng cơ bản ít hơn nhiều so với tạo vòng hoặc giáp hộ vệ.. Tức năng lượng hao phí sẽ thấp hơn.

Cách sử dụng khá đơn giản, về cơ bản, sau khi được truyền năng lượng vào, thiết bị cơ giới sẽ như một phần cơ thể, có thể lưu chuyển năng lượng dễ dàng. Tạo ra các động tác hay chiêu thức dùng đến thiết bị, cũng dễ dàng hơn, không cần mất quá nhiều tâm trí để điều khiển.

Ở thiết bị phòng thủ, bản thân thiết bị áo giáp đã là lớp bảo vệ tốt nhất, cơ giới sĩ không cần tạo giáp năng lượng. Việc tạo ra vòng hoặc vỏ bảo vệ đã là chức năng được thiết kế của áo giáp hoặc khiên, người sử dụng chỉ cần khởi động là được.

Thiết bị tấn công thì phức tạp hơn chút, lý do là vì vũ khí có thể hoạt động ở các mức công suất khác nhau, cũng như được thiết kế nhiều phương pháp tấn công khác nhau.

Ví như kích thước của lớp năng lượng bao bọc quanh thân kiếm, có thể kéo ra ngắn dài, to nhỏ tùy ý, cũng có thể tinh chỉnh nhất chém bạo phá hay bén nhọn. Tùy chiêu số sử dụng.

Khi dùng vũ khí cơ giới loại kiếm để chém ra kiếm khí, đường kiếm khí mạnh hơn và ổn định được lâu hơn.

Muốn làm tốt các sự tinh chỉnh đó, cần yếu tố hòa hợp của cơ giới sĩ và thiết bị sử dụng.

Cái làm Vương Lang hưng phấn nhất là thiết bị cơ giới dạng súng. Có thể khiến năng lượng phát ra có hình khác nhau, hình viên đạn, hình cầu, tia thẳng, lưỡi liềm.. Tốc độ và cường độ bắn ra cũng tăng lên.

Nếu một xạ thủ cầm thiết bị súng đã nạp đầy năng lượng, kế tiếp vừa bắn vừa nạp, sẽ có lợi thế rất lớn nếu biết cách duy trì khoảng cách với đối thủ, đặc biệt hiệu quả nếu có yếu tố bất ngờ.

Nhược điểm duy nhất là do năng lượng phóng ra với tốc độ nhanh và mạnh, nên chỉ có quỹ đạo cơ bản là đường thẳng. Việc né tránh là không khó đối với những người có kinh nghiệm. Vương Lang ước chừng nếu ở khoảng cách vừa đủ, và có chuẩn bị trước, khi năng lượng phát ra hẳn có thể né được. Chủ yếu là dựa vào hướng di chuyển của nòng súng.

Trong thời gian luyện tập giới hạn, Vương Lang không chỉ trang bị thiết bị cơ giới khi luyện tập 8 động tác cơ bản, mà hẳn áp dụng vào tất cả những gì mình đã học, không nói về kết quả thu được. Chỉ riêng vẻ đẹp của việc cầm vũ khí múa quyền, kết hợp với những chiêu thức phóng ra năng lượng. Đó là lãng lệ.

Vương Lang múa say mê, luyện mê say, hẳn có cảm giác rất tương thân khi cầm kiếm trong tay, giống như có một điều gì đó mới hình thành bên trong hẳn. Kiếm thật tuyệt vời, cảm giác không chỉ là thỏa mãn hay hăng say, nó gần như là hạnh phúc.

Vương Lang từ từ bước vào một thế giới khác, sự thay đổi đến từ bên trong hẳn, ngay lúc này hẳn vẫn chưa thể nhận ra.

Đây là lần đầu tiên Vương Lang tiếp xúc với kiếm, bá vương trong binh khí. Cây kiếm này là thứ mặc định cấp cho học viên trong zone z, không có gì quá đặc biệt.

Cái đặc biệt là ở bên trong của Vương Lang, hẳn cảm giác dòng năng lượng đang lưu chuyển giữa mình và kiếm, như mạch máu, như huyết quản. Giống như nếu buông kiếm ra khỏi tay, hẳn sẽ chết.

Vương Lang điên cuồng, với nguồn năng lượng cấp cho không giới hạn của phòng luyện tập, Vương Lang xuất ra vô số chiêu kiếm, có thể tính đến hàng triệu.

Chiêu kiếm hay kiếm khí Vương Lang phát ra càng lúc càng dễ dàng, tự nhiên, các động tác khó lần lượt diễn ra, kể cả những chiêu thức Vương Lang chưa được học. Càng lúc càng phức tạp, tinh túy.

Càng chém, càng đâm, càng phóng ra kiếm khí, hẳn càng hăng. Lúc này nếu có một tấm gương, Vương Lang sẽ không nhận ra mình, gương mặt hẳn dữ tợn, tròng mắt lồi ra long sòng sọc như máu, miệng vừa như

cười vừa như gào thét, hàm răng nghiêng như thú dữ, nước dãi chảy dòng dòng.

Tiền phí tăng thêm của giờ luyện tập giới hạn, sẽ được trừ vào tài khoản của Vương Lang, một gói là 24 tiếng, 100 triệu của hắn có thể mua 100 ngàn gói.

Tại một nơi không mệt mỏi, không thương tổn, không hao năng lượng, không già đi, không có rào cản hay người ngăn cản. Chỉ có Vương Lang và kiếm.

Không còn là chiêu thức nữa, lúc này là tuyệt chiêu. Kiếm còn dễ điều khiển hơn ngón tay của Vương, uốn lượn, xoay vòng, đổi hướng dễ dàng kể cả đang chém mạnh. Mũi kiếm lúc như viên đạn, lúc như lưỡi răn.

Hắn chém hắn đâm, hắn bay lên lộn xuống, hắn lăn hắn bò lếch. Vương Lang cầm kiếm, hay kiếm điều khiển Vương Lang.

Không chỉ tay phải cầm kiếm ra chiêu, tay trái hay hai chân cũng dần dần thành bộ pháp, kết hợp điều luyện, nhuần nhuyễn.

Vương Lang không còn dùng ý thức để điều khiển kiếm nữa, giống như ý thức đang ngủ say, có một Vương Lang thứ ba đang cầm kiếm.

Vương Lang tâm nhãn không biết chuyện gì đang xảy ra, nhưng nó biết như vậy là không tốt. Nó liên tục truyền vô số tính hiệu vào ý thức của Vương Lang. Nhưng con đường đó đã bị chặn một chiều, nó ghi nhớ mọi thứ Vương Lang đang trải qua, tất cả mọi thứ.

Cầm kiếm trong tay, Vương Lang có cảm giác bẽ nghề, ngạo khí thiên hạ. Cảm giác như hắn là độc tôn, là sức mạnh tuyệt đối. Mọi thứ đều ở dưới chân hắn, hắn có thể giết,diệt tùy thích.

Dần dần Vương Lang rơi vào huyền cảnh do chính mình tạo ra.

Hắn đang lơ lửng trên bầu trời, vô số thứ đang về phía hắn, những thứ mà hắn chưa từng thấy, đây là ma sao, hay là quỷ. Hắn đâm hắn chém hắn chẻ đôi hắn chặt rụng.

Bên dưới là sông máu, bên kia là núi xương, tiếng gào thét rên la kia là trống trận, bầu trời màu đỏ không gian màu đen, hơi thở nồng nặc mùi tanh. Những thứ bắn thiu kia lao về phía hắn, hắn chỉ có một lựa chọn duy nhất là tiêu diệt chúng.

Hình như có hình dáng của nhân loại, nhưng cũng muốn làm hại hắn, cũng phải tiêu diệt.

Đó là cuộc chiến bất tận, có lúc hắn suy, có lúc địch yếu, cách duy nhất là phải chiến đấu không ngừng. Nếu thắng thế phải thừa dịp tiến lên, nếu thua phải điên cuồng chống trả.

Vương Lang không làm chủ được mình, cơ thể hắn bị thương tổn bởi chính kiếm của hắn, hắn nằm trong vũng máu của chính mình, kiếm không rời tay, rút từng chút sức mạnh cuối cùng để quơ.

Kẻ địch càng lúc càng mạnh, có giết cũng hết được, phải giết liên tục. Tiêu diệt bất kì thứ gì trong tầm mắt của hắn, có cả người già hay trẻ nhỏ lao tới, muốn nói với hắn cái gì đó, hắn không quan tâm, tất cả đều là kẻ thù, cả thế giới này đều chống lại hắn, muốn tồn tại, phải tồn tại một mình.

Giết càng nhiều, Vương Lang càng tỉnh táo, hắn học được cách để giết hiệu quả nhất. Kẻ địch đê tiện, ào đến hắn từ mọi phía, ai cũng muốn đồng vu quy tận với hắn. Hắn không thể chết. Hắn phải giết cho tới khi không còn một người nào.

24 giờ trôi qua, mọi thứ khởi động lại Vương Lang đầy sức lực lao vào cuộc chiến điên dại.

Vương Lang và kiếm.

Cứ vậy trôi qua.

Kiểm và Vương Lang

Cứ vậy tiếp tục.

Tưởng chừng như mãi mãi, cho đến khi.

100 triệu tinh thần tệt hết. phòng luyện tập biến mất. Kiểm cũng biến mất. Vương Lang trở về không gian trắng xóa, nơi cổng vào của zone z.

Trong tay không còn kiếm, tại không gian trắng này không có năng lượng tồn tại, hẳn không tạo ra được kiếm năng lượng.

Vương Lang điên dại, gào thét, cào xé, lăn lộn, cắn cả lưỡi của mình, hẳn đập đầu liên tục vào ngôi sao bảy cánh đang quay vòng, hẳn xé áo mình, bứt tóc mình, tự đâm vào mặt mình, đập đầu vào nền nhà,..

Không có kiếm, không có sức mạnh, kẻ thù thì vẫn còn, hẳn phải làm gì đó.

Giống con chó bị giẫm đuôi, ăn mày bị giật nợ, đàn bà đánh ghen, tên say làm loạn, thằng khùng lúc trưa nắng, bà già ôm xác cháu trai, đàn ông nhìn vợ bị hiếp.

Rồi hẳn nằm im, khóc thút thít.

Hẳn khóc rất lâu, lăn lộn rồi lại khóc.

Rất lâu sau.

Lâu nữa.

Rất lâu sau hẳn bình tĩnh lại. Lúc này hẳn đã có thể nhận được thông tin từ Vương Lang tâm nhãn. Vô số thông tin tràn vào ý thức của hẳn.

Thông tin như thác lũ, như băng tuyết làm lạnh cái đầu của Vương Lang, hấn bình tĩnh lại, ý thức khởi động. Những suy nghĩ đầu tiên bắt đầu hiện ra.

Hấn xếp bằng, tay đặt lên đầu gối. Tĩnh tâm suy nghĩ.

Tại phòng luyện tập, hấn đã trải qua gần 100 ngàn gói thời gian giới hạn. Tức là hơn 270 năm.

270 năm điên cuồng cầm kiếm.

Mỗi khoảng khắc đó đang được tâm nhãn tái hiện lại.

Phần ý thức ngủ quên cũng thức dậy, nó cũng có ghi chép của mình, cả thế giới màu đen và đỏ.

Vương Lang sợ hãi, càng sợ hơn khi không biết chuyện gì xảy ra với mình.

Người đó không phải là hấn, nó điên cuồng, khát máu, tàn bạo, mạnh mẽ và bá đạo.

Con người đó không có nhân tính, thứ hấn giết chỉ là những con người bình thường, vô tội. Bất kỳ gặp thứ gì hấn cũng giết, dù là chó mèo.

Một thời gian nữa, khi đã học hỏi tiếp thu được thêm nhiều kiến thức, Vương Lang sẽ biết mình vừa gặp nguy hiểm lớn đến mức nào, cũng như may mắn vô cùng như thế nào.

Hấn vừa trải qua tâm ma của mình, chính xác hơn là hấn đã nhập ma. Ma ở đây không phải ma cỏ ta rêu rao để hù dọa con nít. Ma ở đây là nói tới bản ngã của con người, là dục vọng, khát vọng cảm xúc tiêu cực bên trong mỗi người.

Phật giáo gọi là tham sân si, tam độc, nguồn gốc của bể khổ.

Thiên chúa giáo gọi là sa ngã, là thứ tạo ra địa ngục.

Mọi tín ngưỡng hướng người đến lương thiện đều coi tâm ma như cái xấu.

Không thể tiêu diệt được tâm ma, tốt xấu luôn song hành, cả hai đều có cách tồn tại của nó. Giống như thiên đường, hay cõi niết bàn và địa ngục.

Đối với võ si, hay thánh hiền, tâm ma thường là chính mình.

Người tầm thường thì tâm ma cũng tầm thường. Người vĩ đại thì tâm ma cũng lớn theo.

Không thể tiêu diệt, vậy chỉ có thể vượt qua, qua được là viên mãn, không qua là tội đồ.

Vương Lang lúc này không thể chạm được tâm ma của mình, không thể vượt qua được, càng không thể có tâm ma đáng sợ đến như vậy.

Một thằng nhóc hơn 14 tuổi chưa trải sự đời, mới bước ra khỏi nhà có mấy ngày thì thì kiếm đâu ra cái hắc ám đáng sợ đến như vậy.

Tâm ma của hắn không phải là dục vọng hay tham vọng bình thường, nó là cái chết, là cái ác, là sự cầu sinh đến cùng cực, thể hiện bằng sự tàn sát và giết chóc. Đáng sợ là ngay lúc đó, hắn thấy thỏa mãn mà cao hơn là hạnh phúc.

Vậy không còn là cầu sinh nữa, nó là đạo sinh tồn. Quỷ có hại người, dù vừa uống máu vừa cười, cũng có cách giải thích, vì nó là quỷ. Vương Lang tâm ma hại người, vì hắn cần hại người.

Hắn giết đến thỏa mãn, nhưng không bao giờ là đủ.

Đừng đổ cho kiếm hay kiếm đạo, đó chỉ là vật dẫn để thứ bên trong Vương Lang thoát ra.

Người mang thù hận, dù là thù hận lớn nhất, thì tâm ma cũng chỉ hướng về kẻ thù của hắn, sa ngã hơn nữa, cũng là những người hắn coi là xấu xa.

Người trầm mê trong võ thuật, lấy tâm ma làm điểm đột phá. Dù là ma đầu, vẫn là ma đầu si võ, có mục đích là có giới hạn, có giới hạn là có điểm dừng.

Người thù cả thiên hạ, vẫn biết cách để tồn tại trong thiên hạ.

Vương Lang kiếm đâu ra tâm ma đáng sợ như thế, cho đến bây giờ hắn vẫn chưa có gì gọi là thù bất cộng đái thiên.

Hắn kiếm ở đâu ra.?

Coi như bỏ qua câu hỏi tâm ma đó đến từ đâu. Nói về việc Vương Lang may mắn.

Nếu Vương Lang nhập ma trong thế giới thật, giống vừa rồi. Chắc chắn hắn sẽ chết, không chết vì suy kiệt vùng chứa, sẽ chết vì cạn năng lượng sống, hoặc chết vì tâm trí bất loạn, hay tự làm thương mình đến chết, hoặc bị người khác giết, chính là trừ hại cho dân.

Vương Lang có một tâm ma lớn, và hắn vẫn chưa vượt qua được, chỉ là tạm thời thoát khỏi.

Là nhờ mất đi kiếm, thứ làm vật dẫn. Không có vật dẫn để kích thích thì tâm ma của Vương Lang sẽ không lớn thêm được. Nhưng tâm ma đã khởi phát, không có vật dẫn nó vẫn tự tồn tại được. Nhà đã đập, không đập nữa vẫn là nhà đã bị đập.

Lúc này là nhờ đến Vương Lang tâm nhãn, tâm trí của Vương Lang đã loạn đã ngủ say, tâm nhãn kia chính là thuốc giảm đau, thuốc gây mê, thuốc kích thích để từ từ sắp xếp lại. Không có nó Vương Lang sẽ thất bại, mãi mãi chìm trong điên loạn.

Lúc này Vương Lang đã bình thường, nhưng thứ kia vẫn còn bên trong hãn, chờ đến dịp phát tác. Vấn đề là Vương Lang đủ bản lĩnh để vượt qua nó trước, hay nó phát tác trước.

Nếu Vương Lang không nghĩ ra được nó đến từ đâu, thì cũng không biết được nó đang ở đâu. Vương Lang tâm nhãn cũng không có đủ thông tin để đưa ra đáp án đúng.

Chuyện đó để sau hãy bàn.

Nói về cái lợi, trăm hại cũng phải kiếm ra được một cái lợi, chặt củi vụn cây cũng phải kiếm được gốc trầm.

Cái lợi này đến từ Vương Lang tâm nhãn, người tinh táo quan sát suốt 270 năm.

Cũng đến từ Vương Lang ý thức khi tỉnh dậy, vụn vụn triệu triệu chiêu thức phát ra, đúng sai tốt xấu, tác dụng ít nhiều như thế nào, đều được ghi lại. Ý thức có, tức tâm nhãn cũng có, việc phân tích cứ giao cho nó.

Vương Lang có 270 năm liên tục không ngừng nghỉ luyện tập, mà nhiều nhất chính là kiếm, vua của binh khí.

270 năm liên tục tiêu hao năng lượng, dù chỉ là điên cuồng sài, thì vẫn là sài có luyện tập.

270 năm dùng đến thân pháp, dù là loạn, vẫn là loạn có phương pháp.

Và nhiều nữa. Giết nhiều như vậy, chẳng lẽ không tìm ra vài cách giết tốt nhất.

Nhưng quan trọng nhất, vẫn là đột phá trong tâm cảnh của Vương Lang. Có những thứ đang lớn dần bên trong hắn, một trong số đó là sự khát khao sức mạnh, cũng như sợ hãi sức mạnh.

Biết sợ chính là tốt, biết sợ mới biết cách vượt qua, vượt qua được mới thật sự làm chủ.

Vương Lang còn nghĩ rất nhiều nữa, hắn vừa trải qua sự hung hiểm, cũng như bài học lớn nhất trong đời. Mà không phải ai cũng có thể trải qua.

Đúng lúc này thì ngôi sao bảy cánh phát ra âm thanh.

Tít tít tít. Mức năng lượng còn lại dưới 5 %, không đủ để duy trì trạng thái hoạt động. Trở về trạng thái tĩnh trong 10, 9, 8,...3, 2, 1.

Vương Lang thoát ra zone z, trở về zone s. Suy nghĩ một chút, hắn quyết định trở về thế giới thật.

Tình dậy tại lều trại của sinh tồn giả, lúc này vẫn chưa tới nửa đêm.

Từ lúc Vương Lang bắt đầu nằm xuống đến khi hắn ngồi dậy, trong thế giới thật chỉ mới vài tiếng trôi qua.

Vương Lang lại xếp bằng suy nghĩ, giấc mộng này cũng thật dài. Cả về tri thức, năng lực, hay tinh thần, Vương Lang đều có bước đột phá lớn, gọi là lột xác thì đúng hơn. Hắn không còn là thằng nhóc với những suy nghĩ tầm thường hay cái nhìn mờ mịt như lúc trước nữa. Hắn đã trưởng thành. Trưởng thành thật sự.

Biết giữ được tâm thanh thản, không lạc lối dù trải qua kinh hoàng.

Biết đón lấy khó khăn để vượt qua, không trốn tránh.

Biết chấp nhận thua cuộc để học hỏi, không háo thắng.

Biết khát khao, và biết sợ. Để tìm cách tồn tại.

Biết học đam mê, biết luyện cần mẫn, và biết sẽ không bao giờ là đủ để hoàn thiện bản thân.

Quan trọng nhất

Chính là quan trọng nhất.

Vương Lang biết ngay lúc này hẳn phải làm gì, đây quyết định chung của cả hai Vương Lang.

Đó là đem công tinh thần mới chôm được này đi bán, hẳn cháy túi rồi.

Ngoại truyện:

Bài toán thời gian: bốn lần ra vô zone z, mỗi lần là 2 tiếng tại zone s. = 8 tiếng.

150 trận đấu, mỗi trận 4 phút 600 phút = 10 tiếng. Tổng là 18 tiếng. Cộng bù trừ thành 20. Kéo giãn 10 lần tại zone s so với thế giới thật. Vậy là hẳn nằm xuống 2 tiếng. Còn lâu mới tới nửa đêm.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương
www.dtv-ebook.com

Chương 110: Nhiệm Vụ Bất Khả Thi Của Lý Bá

La Thần với Lý Bá chơi thân với nhau từ nhỏ, thuộc dạng ngưu mã tầm nhau, trong bụng đối có bao nhiêu mụn nhọt người kia đều biết. Lần này đến Nha Trang thành lại càng thân hơn, ngoài việc mang danh là huynh đệ kết nghĩa còn là đồng chung hoạn nạn.

Tưởng là tham quan vui thú, được xem thần tượng Tạ Oanh Oanh trình diễn, nếu may mắn thì còn tranh thủ được dịp tiếp xúc. Dù sao hai người cũng thuộc dạng thượng tầng trong lớp người trẻ tuổi, không phải là không có cơ hội.

Ai ngờ gặp phải cái nạn trọng lực tràng, chính là một hồi vỡ mộng, còn thêm tầng tầng lớp lớp nan đề.

Trọng lực tràng ban đầu chỉ là thử thách cho đám thanh niên thí luyện, có qua được hay không cũng không sao. Chỉ là một tấm vé vào cổng, chưa đáng để bọn hắn phải lao tâm.

Về sau thì nhờ ơn của đám báo chí truyền thông, nhất là công của đám bình luận viên có tâm huyết, trọng lực tràng lại thành điểm nóng, là cách phân cấp năng lực của lớp trẻ thuộc các thế lực. Mà hai tên La Lý, nói gì thì cũng phải làm sao cho xứng đáng với vị trí con cháu các gia tộc đứng đầu.

5 tấm vé, hai học viện của Nha Trang thành lấy 2 tấm, Vương Bá nhà Morgan lấy 1 tấm, chỉ còn lại hai.

Nhà Morgan đã có. Mà không có cũng không sao, tuổi trẻ các nhà khác không cùng đẳng cấp với Vương Bá để so sánh.

Tạ gia là chủ nhà, không tính.

Tuổi trẻ Trương gia thì đang đâm đầu ở đại hội cơ giới sĩ, không màn tới nơi đây.

Tần gia với Mạc gia đang đấu với nhau ở đại hội cơ giới sư. Sân chơi đó là của hai nhà bọn họ.

Lấy được tấm vé từ trận chung kết hai đại hội, vẫn vinh quang hơn nhiều.

Lý gia với La gia không có chân trong hai đại hội đó, buộc phải tham gia ở đây để lấy chút thể diện đại gia tộc.

Xung quanh trọng lực tràng lúc này đông nhất là thanh niên tài tuấn, kết tiếp là người bên truyền thông, mỗi lần có người xoay vòng quay may mắn là có cả trăm máy quay chia vào. Có người rung quá đứng đờ mặt ra đó, cả buổi mới nhớ là mình chưa quay vòng.

Con cháu dưới 25 tuổi của hai nhà La Lý hiện đang có mặt ở Nha Trang thành, ít cũng phải vài trăm. Đương nhiên trong đó sẽ có không ít người có năng lực cao hơn La Thần với Lý Bá. Dù sao bọn hăn mới 15, 16 tuổi, còn đang là học viên chưa tốt nghiệp.

Vấn đề là thân phận.

Hiện đã có đến vài ngàn người quay vòng, đa phần là con cháu các thế lực nhỏ hay học viên học tại Nha Trang thành. Bọn họ chủ yếu là quay 1, 2 vòng cầu may, không được thì cũng có dịp được truyền hình trực tiếp.

Còn người mang họ La Lý hai đại gia tộc, chỉ có một người cho mỗi họ, cái này là mặt mũi.

Lý Bá là Lý gia, trừ khi có lời nói khác từ gia chủ với trưởng lão hội, nếu không, chỉ Lý Bá mới được đại diện cho tương lai của Lý gia, lợi ích của Lý Bá được bảo đảm tuyệt đối. Nếu có người khác lấy được vé, một là thành tích đó không được dư luận tính cho Lý gia, hai là người đó sẽ không giữ được tấm vé, ba là chuẩn bị trả lời câu hỏi của mấy lão già bên trên, người làm vậy có mục đích gì?.

Lý Bá đã quay gần chục vòng, kết quả tốt nhất hẳn đạt được là mức trọng lực gấp 50 lần. Con số này thì hẳn bó tay.

Lý Bá là cơ giới sư, không phải cơ giới sĩ. Hẳn biết tối đa mình chỉ chịu được từ 20, đến 25 lần trọng lực. Được như vậy là Lý Bá đã dùng đến năng lượng cơ bản để nội kích cơ thể. Kiến thức về năng lượng nội kích học viện chỉ dạy ở năm cuối, nhưng ở tầm cỡ đại gia tộc, con cháu có thể tùy tiện tìm giảng sư để được chỉ dạy.

Với số tiền mang theo, Lý Bá chỉ đủ để quay 4 vòng, chính là 14 vạn tinh thần tệ. Toàn bộ tài sản tích góp bao năm của Lý Bá chỉ có bấy nhiêu, đều là từ tiền mừng hẳn tích góp được từ lễ tết đám tiệc.. Do bình thường hẳn được cung cấp không thiếu thứ gì nên ít dịp sài tới, định để dành để mua đồ lưu niệm của các đại sư mà hẳn ngưỡng mộ, không ngờ quay vài vòng là sài hết.

Còn số tiền để quay mấy vòng còn lại là do đám con em Lý gia gom góp, chân thành đưa cho Lý Bá trong mưa nước mắt. Rồi cũng là cúng cho túi tiền Nha Trang thành. Lý Bá lúc này chính là đã làm nghèo đi thế hệ tương lai của Lý gia.

Hội thành vui đến mấy mà không có tiền thì khỏi hưởng. Lý gia đánh không giỏi, chế tạo không giỏi, kiếm tiền cũng không giỏi. Chỉ được cái đoàn kết một lòng với biết đối nhân xử thế. Bọn họ chính là đã vén sạch túi đưa cho Lý Bá.

Khi vòng quay cuối cùng dừng lại, Lý Bá quay đầu nhìn đám con em gia tộc, mặt xám xịt nhưng vẫn cố nở nụ cười an ủi hẳn. Nếu không có máy quay đang chĩa vào, hẳn thật không cầm được nước mắt. Với thể lệ mà Mộng Băng Doanh đặt ra, bài kiểm tra này không chỉ so năng lực mà còn so túi tiền. Lý Bá có thể lấy danh nghĩa một mình mà quay được chục vòng, coi như không làm mất mặt Lý gia. Các gia tộc nhỏ kiếm đâu ra cả mấy trăm vạn tinh thần tệ để đưa con cháu quay vòng cầu may.

Còn vào được buổi đấu giá, Lý gia vào được thì Lý Bá vào được, hẳn không phải lo.

La Thần thì căng hơn, hẳn không phải là phúc tinh của gia tộc như Lý Bá, hẳn là ứng viên sáng giá nhất mà thôi, bên dưới La Thần là đàn đàn lũ lũ người đang rình mò chờ đến lượt. Bọn hẳn chưa lên quay chính là chờ La Thần bỏ cuộc, có cái danh chính ngôn thuận để quay. Tranh chấp trong nhà không để lộ ra bên ngoài.

Nếu có người có thể thay La Thần mà lấy được tấm vé, sẽ chứng minh được người đó có năng lực hoặc khí vận tốt hơn La Thần, sẽ tranh thủ được cái nhìn tốt hơn của La gia, gia tộc chỉ nói đến lợi ích thực tế. Muốn La Thần được bọn này tình nguyện gom góp tiền quyên tặng, khỏi nghĩ đi.

La Thần là cơ giới sĩ, năng lực cơ thể cao hơn Lý Bá một chút, hẳn có chịu được mốc 35 lần trọng lực. Nhưng theo tỉ lệ thực tế, muốn quay được con số đó thì phải quay được ít nhất 20 vòng.

Con cháu được xác định là phe tay đen khi đến tuổi sẽ được La gia giao cho 1 phần sản nghiệp để học cách kinh doanh. Cũng là cách cơ bản để đánh giá năng lực quản lý, có xứng đáng giao trọng trách hay không. La Thần mấy năm trước cũng được giao một số tài sản, đầu óc hẳn cũng khá nên có gom góp được chút chút tiền.

Tiền để dành của La Thần nhiều hơn Lý Bá một chút, có thể quay được gần con số 20 vòng, nhưng vận khí hần không tốt, con số thấp nhất hần quay được cũng là 50 lần trọng lực.

La Thần vẫn có thể huy động thêm tiền từ các nguồn, nhưng hần không làm vậy. Chi quá nhiều mà không thu được lợi ích, sẽ khiến đánh giá của hần càng bị giảm xuống.

La Thần tin trong số con cháu La gia dưới kia, sẽ có tên có khả năng quay được 2, 3 mươi vòng. Còn có lấy vé được hay không, phải xem vào may mắn. Hần cố đến đây là được rồi. Coi như lần mua bán này, hần lỗ.

Nhìn ánh mắt giấu cợt, mừng khi người gặp họa của đám anh em cùng họ, La Thần thật đặng lòng. Nhìn đám nghèo đói Lý gia đang an ủi Lý Bá, La Thần thật có chút ghen tị.

Đến khi La Thần và Lý Bá nhận được tin báo, là tin nhắn của đại ca Vương Lang, kèm theo đó là mỗi người 1 triệu tinh thần tệ. Sự việc đã chuyển qua chiều hướng khác.

Chút tiền này với đám nhỏ Lý Bá thì quan trọng, nhưng Lý gia vẫn là đại gia tộc, không nhằm nhò gì, cái Lý gia thiếu lúc này chính là một chút mặt mũi hay danh vọng, danh hã cũng được, vớt vát lại sự đi xuống thấy rõ của Lý gia.

Mạnh vì gạo bạo vì tiền, Lý Bá đứng thẳng trước vòng quay, khí thế người có tiền phát ra, chói mắt hơn nhiều so với lúc gom góp quay mượn.

1 triệu tinh thần tệ đủ để Lý Bá quay thêm 10 vòng nữa, đám anh em cháy túi cũng đồng lòng khuyên hần quay, không thành công cũng thành nhân, gần đây tiệm cầm đồ ở Nha Trang thành mở cửa 24 / 24.

Vòng quay thứ 6, tức 600 ngàn tinh thần tệ đã ra đi. Lý Bá nín thở, anh em của hần nín thở, La Thần che mắt lại không dám nhìn, phóng viên

và khán giả xem đài cũng hồi hộp quan sát. Không phải lúc nào cũng thấy vòng quay đột tiến như thế này.

Vòng quay dừng lại, con số là 30 lần trọng lực, không có tiến động phát ra. Không hò reo hay thở dài. Mọi người im lặng chờ nghe quyết định của Lý Bá.

Hắn xoay một vòng nhìn quanh, không gian im lặng như tờ, người đến xem cho vui cũng biết điều ngậm miệng lại.

Ước lượng tối đa của Lý Bá là 25 lần trọng lực, tăng thêm 5 lần, chính là giới hạn bất khả thi.

Nhìn ánh mắt của mọi, đặc biệt là những người hẳn quen biết, rồi nhìn vào huynh đệ kết nghĩa La Thần. Cái gật đầu của huynh đệ làm hẳn thêm quyết tâm, Lý Bá ra quyết định:

_ Mở cổng trọng lực tràn.

Mọi người vỡ òa, dù biết là đang làm việc vô ích, nhưng ai không thích kỳ tích xảy ra, nhất là Lý gia vốn có rất nhiều thiện cảm của công chúng.

Tiếng hò reo cổ vũ kết thúc khi Lý Bá đặt bước chân đầu tiên vào trọng lực tràn.

Cơ giới sư 16 tuổi đang tham gia mức thử thách dành cho cơ giới sĩ thanh đồng cấp 5 trở lên. Vừa nghĩ đã biết là không được.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương
www.dtv-ebook.com

Chương 111: Nhiệm Vụ Bất Khả Thi Của Lý Bá (2)

Sự khác biệt cơ bản của cơ giới sư và cơ giới sĩ trong việc sử dụng năng lượng, là ở việc cảm nhận, khả năng cảm giác.

Cơ giới sư không sử dụng sóng hay tia năng lượng một cách ồ ạt, họ để nó mông mênh như mặt hồ tĩnh lặng, sử dụng chính xác từng dòng năng lượng một.

Đó là nền tảng giữ sự ổn định của việc nội kích cơ thể, tránh mất khống chế mà xảy ra việc bạo thể, tế bào không chịu nổi áp lực mà vỡ tung, đứt đoạn, hay được gọi là bạo thể.

Nhưng chỉ giữ ổn định tốt thì không thể đạt được mức kích thích cần thiết để cơ thể Lý Bá chống chịu được trọng lực gia tăng.

Lý Bá đang chịu áp lực rất lớn, vượt quá sức chịu đựng của hắn, lúc này hắn đang mạo hiểm.

30 lần trọng lực gia tăng, tức Lý Bá đang mang khối lượng hơn hai tấn. Nếu là người bình thường, dù là tác động ở hướng nằm ngang, không phải đứng thẳng, chỉ hơn trăm ký cũng dư lực để phổi bẹp dí hay xương sườn nát vụn.

Vòng năng lượng hay giáp bảo vệ không có tác dụng khi đối phó với trọng lực, Lý Bá đang dùng ba cách cùng lúc để đối phó.

Dùng năng lượng nội kích, gia cố cơ thể.

Dùng năng lượng nâng cơ thể lên, giống cách để phi hành trong không trung.

Thực hóa năng lượng thành gậy chống, lực chính dồn ở hai tay, giảm áp lực cho xương chân và cột sống.

Những cách đó hiện đang giúp Lý Bá ổn định hệ khung xương và cơ bắp, giúp hẳn có thể di chuyển.

Nhưng sự nguy hiểm nhất khi trọng lực gia tăng, là ở não, khi áp lực trong não tăng lên nó sẽ ngừng hoạt động, xuất huyết não. Để tránh việc đó cần sự tinh tế hơn nhiều trong việc điều khiển năng lượng.

Lý Bá có thể duy trì đến lúc này là nhờ năng lượng dồi dào từ 23 vòng sáng khai mở, là con số thuộc dạng xưa nay hiếm.

Đáng khen hơn là khả năng sử dụng và phân phối năng lượng hợp lý. Chức nghiệp của Lý Bá hiện tại là chức sư, nhưng trình độ vận dụng và điều động năng lượng đã có thể xếp vào hàng tạo sư mức khá. Lời khen này là dành cho thiên tư và sự cố gắng học tập của Lý Bá lâu nay, sự đầu tư của Lý gia dành cho hẳn đã không uổng phí.

Khó khăn thực sự bắt đầu là lúc Lý Bá phải cầm quả cầu chứa tấm vé ra ngoài.

Quả cầu được thiết kế để tạo góc cố định so với mặt sàn, giống lật đật chỉ có thể nâng lên chứ không thể lăn.

Quả cầu nặng 20 kg, tức Lý Bá phải chịu thêm 600 kg khối lượng. Hẳn buộc phải ôm trong lòng, khiến cột sống phải chịu tác động lớn. Năng lượng Lý Bá vốn đã dùng ở hiệu xuất lớn nhất, chia ra một phần để khống chế quả cầu khiến cơ thể hẳn chịu tác động lớn hơn.

Còn 20 mét nữa là đến đích, Lý Bá đã đến cực hạn, năng lượng trong vùng chứa vẫn còn, nhưng cơ thể hắn thì gánh chịu không nổi nữa.

Lý Bá có thể nói là sống trong hung lụa từ nhỏ, lại là cơ giới sư, không quá chú trọng rèn luyện cơ thể, hắn lại ốm yếu gầy gò, nếu là người bình thường sẽ xếp vào hạng thư sinh trói gà không chặt.

Máu chảy ra từ tai mắt mũi miệng của Lý Bá, nhón tay bấu quả cầu đến bật móng. Bao nhiêu mạch máu trên da hiện rõ ra hết, nhìn hắn nửa xanh nửa đỏ.

Hành xác như thế này với Lý Bá là lần đầu, cảm giác mỗi một đau nhức, cơ thể bị xé ra từng mảnh quá đáng sợ với hắn. Quan trọng thương tổn này là thật, hậu quả xấu nhất cũng là thật, không phải đau đớn ảo tưởng như lúc làm lễ khai mở.

Nếu buông bỏ quả cầu, lên tiếng nhận thua cuộc, hay chỉ cần Lý Bá gục xuống, sẽ có người giải khai trọng lực trong trọng lực tràng, hắn sẽ an toàn.

Câu hỏi là ý chí của Lý Bá có còn chống chịu nổi hay không, hoặc đúng hơn là bản thân Lý Bá thấy có đáng hay không.

Nếu thương tổn ảnh hưởng đến căn cơ gân cốt kinh mạch, hay thần trí của hắn, sẽ khó cứu chữa được. Thật vậy sẽ là đại họa của Lý gia, Lý gia có thể mất tất cả, nhưng không thể mất Lý Bá. Nhân tài như rồng phượng, không phải thời nào cũng có thể sinh ra, chỉ mất đi Lý Khanh đại sư trong mấy mươi năm, Lý gia đã suy sụp đến độ này, không còn bước để lui nữa.

Tấm vé này, hay là chút danh hão này có đáng để Lý Bá mạo hiểm hay không, có đủ để lý trí hắn chống chọi hay không.

Áo bào của cơ giới sư không thấm nước, máu lăn thẳng xuống nền. Lý Bá lê từng bước, 20 mét xa như chân trời. Hắn không còn nghĩ là mình đã

đi được bao nhiêu, chỉ bước.

Từ lúc công trọng lực tràn mở ra, Lý Bá đã không nghĩ đến chuyện bỏ cuộc.

Lý gia ưu ái, nhưng Lý gia biết cách dạy dỗ, Lý Bá không vì nhung lụa mà nhu nhược, hẳn biết gánh nặng đặt trên vai mình. Dù các trưởng bối không bao giờ ra sức ép với hẳn, luôn mỉm cười hòa ái, nhưng trong mắt họ hẳn thấy được kì vọng cũng như lo lắng. Hẳn chưa bao giờ buông lỏng bản thân.

Giống như lúc này, hẳn đang lết từng bước, mỗi lần không quá một bàn chân.

Lý Bá là sao sáng trong thế hệ tinh anh trẻ tuổi, lại có vị trí quan trọng đặc biệt. Hình ảnh hẳn thử thách tại trọng lực tràn được phát trực tiếp bởi tất cả các đài thông tin đang có mặt tại Nha Trang thành. Chỉ phát hình ảnh thực tế, rõ tới từng sợi tóc hay tiếng tim đập liên hồi, không có bình luận thay thuyết minh, cũng không có tiêu đề quảng cáo.

Ở bất kỳ nơi nào, bật thiết bị truyền hình lên sẽ thấy ngay hình ảnh một thiếu niên mặt nhợt nhạt nổi đầy gân máu đang ôm quả cầu nhích từng chút một, máu rơi tí tách trên mặt sàn. Khán giả dù là người bình thường, không hiểu hết sự khó khăn trong việc đó, nhưng hình ảnh đầy tính cảm xúc này cũng khiến họ sinh ra đồng cảm, ngưỡng mộ.

Tại phòng họp của học viện cơ giới sư Lý Tinh đệ nhất, viện trưởng Lý Phùng Nhân, viện Phó Lý Chính Thắng, Lý Nhi Nhi cùng nhiều giảng viên khác. Đang hướng mắt về màn hình truyền tin, có nhiều người đôi mắt đã ướt nhòa.

Lý Nhi Nhi là thương tâm nhất, từ lúc thấy giọt máu đầu tiên của ca ca Lý Bá chảy ra, nàng đã ôm mặt khóc nức nở, lúc này nàng đôi mắt nhắm lệ hai tay bấu vào vai bá bá Lý Phùng Nhân, miệng lẩm bẫm vô thức:

_ Ca ca sẽ không sao chứ, bá bá nói con nghe đi, ca ca sẽ không sao chứ.

Khi thấy máu của ca ca đã chảy thành dòng thì Nhi Nhi không dám nhìn nữa, nàng úp mặt vào vai bá bá, lệ tuôn không ngừng, mỗi lần lấy can đảm quay đầu lại để nhìn, nàng lại càng hoảng hốt. Hai tay dấm vào vai bá bá Lý Phùng nhân mà than thốt:

_ Ca ca chết mất, bá bá làm gì đi, ca ca chết mất thôi, hu hu hu hu.

_ Bá bá cứu ca ca đi.

Đáp lại nàng là trầm lặng.

Mọi người trong phòng họp đều im lặng, họ nghĩ được nhiều hơn Lý Nhi Nhi, trong lòng họ vừa lo lắng vừa đau xót lại có chút hy vọng trong ghen ngào.

Không phải họ không làm được gì, đặc biệt là viện trưởng Lý Phùng Hưng, chỉ cần ông hoặc gia chủ Lý Khang bật máy truyền tin lên, ra lệnh. Thì bài kiểm tra trọng lực tràng sẽ chấm dứt. Nhưng ông không làm vậy, ông không thể, ông biết đệ đệ gia chủ Lý Khang cũng sẽ không làm vậy.

Lý Bá chính là tương lai của Lý gia, quyết định của Lý Bá là quyết định của Lý gia. Nếu Lý Bá mạo hiểm, là Lý gia mạo hiểm. Đứa nhỏ này không bỏ cuộc, thì không ai của Lý gia được phép giương cờ trắng, không ai có quyền.

Họ biết Lý Bá đang làm gì, và muốn làm gì, gánh nặng đặt trên vai đứa nhỏ này quá lớn, nó không chỉ gánh khối lượng, mà là gánh cả Lý gia. Là bậc trưởng bối. Cảm giác bất lực của bản thân lúc này khiến họ đau đớn, nỗi đau trong tâm thần còn lớn hơn nhiều so với thể xác.

Đã không ít lần Lý Chính Thắng quay đầu nhìn ca ca viện trưởng Lý Phùng Nhân. Nhưng thấy ánh mắt cương nghị của ca ca, ông không dám nói gì.

Ở một nơi khác, tại từ đường của Lý gia, có một lão nhân đang lom khom lau bụi bàn thờ, quét dọn bốn góc tường, ông chăm chú tỉ mỉ từng chút một.

Phòng bên cạnh là hàng dài người đang đứng, im lặng chờ đợi, có người đầu bạc, có người muối tiêu.

Thiết bị truyền hình ở đây chỉ phát hình ảnh, không phát âm thanh, họ biết gia chủ Lý Khang thích yên tĩnh lúc dọn dẹp bàn thờ tổ tiên.

Hình ảnh đứa nhỏ Lý Bá kia, có vài người nhìn không rõ, là do mắt bị mờ hay nhòe đi.

Trong vô thức, Lý Bá tiến dần về nơi có ánh sáng, hẳn không còn cảm giác ở tay hay chân nữa.

Rồi Lý Bá ngã xuống, bên tai văng vẳng, giọng nói. Nghe xong thì Lý Bá ngất luôn:

_ Đệ giỏi lắm, tam đệ đã thành công rồi, 400 ngàn tinh thần tộ còn lại. Cho ta mượn đi.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 112: Ván Bài Của Lý Gia

Xung quanh khán đài của trọng lực trường có ít nhất mấy ngàn người, nhưng tại trung tâm chỉ có La Thần đang chờ lấy Lý Bá.

Đám con cháu họ Lý hay người hâm mộ cũng muốn nhào lên chia vui, nhưng họ không dám, đến tiếng hò hét vui mừng cũng không dám phát ra.

Đó là vì lực lượng bảo vệ của Lý gia đang bao bọc quanh khán đài.

Vòng ngoài là hơn hai mươi chiến sĩ cấp bách ngân tinh anh trở lên.

Vòng trong là bốn vị hoàng kim chiến sĩ cùng bốn vị đại sư, tất cả đều trên mức chuẩn.

Áo giáp màu bạc màu vàng sáng lấp lánh, vũ khí cầm nghiêm trên tay, áo bào trắng của bốn vị đại sư bay phất phơ.

Đây là toàn bộ cỡ lực lượng của Lý gia đang có mặt tại Nha Trang thành.

Trong đó có những người là hộ vệ luôn túc trực bí mật quanh Lý Bá, có người là lần đầu xuất hiện công khai.

Bọn họ không phát ra vùng năng lượng khổng lồ, nhưng uy áp từ thần thái của họ khiến bầu không khí như cô đọng, khiến đám thanh niên tài tuấn bên dưới hít thở không thông.

Một thiếu phụ khoảng trên 40 tuổi tiến về phía La Thần và Lý Bá.

Nhiều người nhanh chóng nhận ra, thiếu phụ đó là Lý Hương Hương, chính dòng của Lý gia, rất lâu trước đây đã đạt chức nghiệp chuẩn đại sư. Là một trong số ít nữ nhân có thể mang danh hiệu đại sư cơ giới.

Trong lĩnh vực cơ giới sư, xét riêng cánh má hồng, có lẽ Lý Hương Hương chỉ xếp sau đại sư cấp s Tạ Phương Uyên của Tạ gia.

Thiếu phụ Lý Hương Hương hơi cúi đầu nói với La Thần:

_ Đa tạ La công tử đã giúp đỡ Bá nhi nhà ta, Lý gia ta không biết nói gì để tỏ hết lòng cảm kích. Ta xin thay gia tộc gửi đến La công tử và La gia lời cảm tạ chân thành nhất.

Nói rồi đại sư Lý Hương Hương có hơi nhún người bái tạ, La Thần sao dám nhận, hấn đưa tay ý muốn đỡ lấy Hương Hương đại sư.

_ La Thần không dám..

Tay La Thần vừa đưa ra thì bỗng có thứ gì đặt vào tay hấn, tình huống hơi bất ngờ nên hấn không kịp xem thử là cái gì, chỉ thoáng qua là hai mảnh gì màu đỏ.

Hương Hương đại sư vẫn nguyên tư thế khiêm nhường, giọng chân thành nhẹ nhàng:

_ Lý gia với La gia vốn như tay chân, mong La công tử niệm tình mà tiếp tục chỉ bảo cho Lý Bá nhà ta, nghe nói La công tử không ngại hạ thấp thân phận mà kết nghĩa kim lang với thiếu gia nhà ta, nếu thật vậy thì Lý gia thật vui mừng khôn siết, chính là phúc của Lý gia. Xin nhận của Hương Hương thêm một lời cảm tạ.

La Thần sợ thật rồi, dù sao hấn cũng là con nhà gia giáo, chút lễ nghi cơ bản cũng phải biết, cái nhún người của một đại sư có ăn gan hùm hấn

cũng không dám nhận, lại lật đật đưa tay đỡ lấy, đó là tại La Thần đang dìu Lý Bá, nếu không hẳn thật có ý quỳ xuống để trả lễ.

Tay hẳn vừa đưa ra thì lại có thêm thứ gì đó đặt vào, lần này thì La Thần thoáng chút thời gian để quan sát.

Ngay từ đầu mọi việc ở trọng lực tràng đã được truyền hình trực tiếp, ngay lúc này vẫn đang phát. Rất nhiều người đang quan sát, đặc biệt là người của các đại gia tộc, gia chủ La gia La Phúc cũng vậy, dù sao đứa cháu nội La Thần của ông cũng có xuất hiện trên màn hình.

So với những người hiếu kỳ, đương nhiên cái nhìn của ông phải sắc bén hơn nhiều.

Cái Lý Bá vừa đạt được cho Lý gia, không phải là tấm vé hay danh tiếng, mà là cả một tương lai huy hoàng.

Có thể có năng lực cũng như nghị lực để vượt qua thử thách quá sức kia, Lý Bá đã đột phá, tiểu tử đó đã có được cái tâm của cường giả, thứ không phải do bẩm sinh hay dạy dỗ mà có thể có được.

Cơ giới sư có thể học mà thành, nhưng muốn thành tài, muốn vượt qua được giới hạn cấp s, tâm trí là quan trọng nhất, cả thế giới lúc này chỉ có 6 người được công nhận là bằng chứng rõ ràng nhất.

Lý Bá đã hình thành được cái tâm đó, cộng với thiên tư và 23 vòng sáng khai mở của hẳn. Thành công chỉ là sớm muộn, phải nói là thành công rực rỡ, một người có thể đứng trụ cho cả một gia tộc.

La Phúc phải khen cho cái gan của Lý Khang, dám đem cả Lý gia ra đánh cược, canh bạc này nếu là La Phúc y, y sẽ không dám.

Lý gia đã thắng, đem cả lực lượng cất dấu ra là cách Lý gia ăn mừng, cũng là lời tuyên thệ quật khởi của Lý gia. Ngay lúc này, La gia y có bài

toán lợi ích mới cần phải tính.

Rất nhanh đã có thông số cho La Phúc gia chủ. Đó là hậu lễ của Lý Hương Hương, hay đúng hơn là của Lý gia dành cháu nội La Phúc của y.

Lúc Lý Hương Hương xuất hiện, La Phúc có chút sững sờ, đánh rơi cả cốc trà, đã lâu rồi ông không thất thố như vậy, đám trưởng lão đang ngồi xung quanh có người ngạc nhiên có người cười mỉm.

Ai cũng có một thời tuổi trẻ sôi động, Hương Hương chính là tuổi trẻ xung động của La Phúc gia chủ. Nếu không phải Hương Hương nàng vì gia tộc mà phong bế tâm của mình, có lẽ giờ này La Phúc đang ở rể nhà Lý gia.

Người đứng đầu của nhóm tay đen La gia, trong phút chốc có chút ngậm ngùi, chỉ là thoáng qua, ông tự giấu mình, đến từng tuổi này rồi mà vẫn chưa yên phận như vậy.

Khi nhìn thấy món đồ mà Lý Hương Hương đưa cho La Thần, La Phúc ông phụt hết nước trà trong miệng vào mặt La Kế đang ngồi đối diện, hẳn là kế toán mới của nhóm tay đen, người thay chân cho La Toán, kẻ ngu mà chết.

La Kế đơ mặt, cọng trà còn dính trên trán, không dám nói một lời ảm ức, khi La Kế y nhận ra thứ kia là gì cũng đứng hình, may là không có ngụm trà nào trong miệng, nếu không y cũng phun ra.

Đó là thanh tinh thạch đặc thù hệ sinh mệnh, phẩm chất của thanh tinh thạch này là hệ huyền thoại.

Năng lượng đặc thù hệ sinh mệnh là loại tồn tại riêng biệt, chỉ nó mới có thể ở cùng lúc ba thể: nội tại, ngoại tại, huyền thoại. Mọi thứ liên quan đến năng lượng sinh mệnh đều đánh giá bằng thước đo đó.

Thanh năng lượng sinh mệnh dùng để chữa trị cho 1 người khi ở khoảng cách gần là thể nội tại, thanh nội tại nếu phát tán phạm vi xa sẽ rất nhanh bị tiêu tán. Hay có màu hồng sáng, tốc độ và giới hạn phục hồi thấp.

Thanh năng lượng có thể phát tán hoặc đưa vào thiết bị chuyên môn để chữa trị, tồn tại ổn định lâu khi phân rã thành dạng khí là thể ngoại tại, có màu hồng đậm hoặc đỏ. Ngoài tiền lương ra nó là thứ được phát giới hạn cho các tướng quân 1 sao trở lên, như La Thiết Huyết là tướng quân 2 sao, mỗi 6 tháng sẽ được phát hai thanh. Thường dùng khi gặp thương tích nặng, là vật bảo mệnh. Đây là mặt hàng được dán mác liên minh, mọi mô phát hiện đều xung vào của công.

Thanh năng lượng đặc thù sinh mệnh thể huyền thoại, có thể chữa trị được tất cả, tinh thần lẫn thể xác, còn ngáp là còn cứu được, thậm chí có thể phục hồi bộ phận bị khiếm khuyết. Nhưng không ai dùng sang như vậy, chết mấy mạng cũng không đáng, cách dùng hiệu quả nhất, cũng là khó nhất, đó là phân tách ra mạch năng lượng đặc thù hệ sinh mệnh để khắc vào thiết bị cơ giới, khiến thiết bị có năng lượng đặc thù, chuyển hóa được năng lượng cơ bản thành năng lượng sinh mệnh. Nếu mặc áo giáp có năng lượng sinh mệnh đặc thù, chiến sĩ sẽ là mạng tiểu cường, đánh khó chết. Thiết bị nếu hư hại mức vừa phải cũng có thể tự sửa chữa theo thời gian, phục hồi hoàn toàn.

Vừa nghĩ là đã biết quý.

Thiết bị phòng hộ quý giá nhất hiện nay, cũng là độc nhất, được đại sư cấp s Tần Chính Khuê đánh giá là cấp hằng tinh, được trang bị ba năng lượng đặc thù, 1 nội tại là tích trữ, 1 ngoại tại là phản chấn, 1 huyền thoại là tự phục hồi. Chính là Thăng Khuê giáp, hiện trong tay Phi Tinh Bạc Hùng, cũng là một tâm bệnh muốn chiếm lấy của La gia.

La gia giàu nứt đố vách cũng có thanh sinh mệnh huyền thoại, nhưng chỉ có một thanh, là đang trong tay đại sư cấp s La Chính Phong, sau này sẽ

truyền lại cho La La. Ngay bản thân La Chính Phong cũng không dám dùng, trình độ của ông tỉ lệ thất bại khi chế tạo vẫn là quá cao, đặt hi vọng vào La La thì tốt hơn.

Không ngờ Lý gia vừa ra tay lại là hai thanh, đã vậy còn tỏ ra tùy tiện như vậy. Đúng là Lạc đà có gầy cũng hơn ngựa béo, không thể coi thường nội tình của Lý gia được.

Nghĩ cũng phải, nhà có bảo cữ này mới dám cho Lý Bá đi mạo hiểm, canh bạc này Lý gia đánh chỉ có thắng hoặc huề, không thể thua được.

Cả phòng họp La gia ai cũng mừng như bắt được vàng, cười nói vui vẻ, thanh huyền thoại này mà đưa cho đại sư La Chính Phong, khiến ông giảm đi sức ép khi chế tạo, biết đâu ông lại thành công bước thêm bước nữa, vậy La gia cũng không phải chờ tới thời của La La.

La Phúc gia chủ nhấp ngụm trà, lòng như trầy hội, đứa cháu La Thần này nhìn sao cũng vừa mắt, anh tuấn thông minh, thật có phong phạm giống ông lúc xưa.

La Kế vừa lau xong thì bị gia chủ phun thêm một ngụm nữa vào mặt.

Là tại lễ vật thứ hai của Lý gia, đó chính là lệnh bài thân phận trưởng lão hội của Lý gia.

Chiêu này thật độc. Chính là cột chung La gia với Lý gia, đại gia tộc có thể âm mưu dương mưu đấu đá nhau. Nhưng chữ tín thì phải giữ, có lệnh bài thân phận chính là có thân phận. Cầm lệnh bài tức có thể tham gia và lên tiếng trong các quyết định của cao tầng Lý gia.

Nhận lễ vật thứ nhất thì phải nhận lễ vật thứ hai, La Thần nhận tức La gia nhận.

Người ngoài có thể nghĩ: Lý gia điên rồi sao, đưa thân vào miệng con sói như La gia, số gia tộc bị con sói đó nuốt chửng, dùng tóc để tính đó.

Nhưng La Phúc biết, đây mới là canh bạc thật sự của Lý gia, vì Lý Bá,họ sẵn sàng trả mọi giá để tranh thủ được chút thời gian. Lý Bá thành, La gia phải công bằng với Lý gia. Lý Bá bại, thất đại gia tộc chỉ còn sáu.

Vụ mua bán này, La Phúc nhận, vì La gia không lỗ được. Bọn họ có La La.

Trở lại hiện trường.

La Thần chưa ăn thịt heo cũng phải thấy qua heo chạy, tấm lệnh bài cổ xưa chỉ khắc một chữ Lý ở giữa thì hẳn không hiểu hết, tạm đoán là đồ quan trọng, hẳn kính cẩn thu vào.

Còn hai thanh sinh mệnh huyền thoại thì La Thần cũng chưa thấy qua,nhưng đoán mò được chút chút, khi dùng năng lượng dò xét thì hẳn giật mình, năng lượng sinh mệnh bên trong nồng đậm đến đáng sợ, vừa cảm nhận một chút, mấy cái cái mụn hay sẹo do muối cắn đã lành lại, toàn thân thanh mát, đầu óc cũng sáng khoái lạ kì.

Đồ tốt, tuyệt đối là đồ tốt.

La Thần cũng không quá phận, hẳn nhẹ nhàng bỏ một thanh vào tay áo, thanh kia thì dùng để chữa trị cho Lý Bá, chữa xong thì cũng nhẹ nhàng bỏ vào tay áo.

Hành động phải phép này của La Thần nhận được cái gật đầu tán thưởng của cao tầng La gia.

Chưa đến 10 giây Lý Bá đã phục hồi hoàn toàn, năng lượng sống tràn đầy, Lý Bá mở mắt ra, hét toán lên:

_ Ta không có tiền cho người mượn, ủa cô cô, cô cô đến lúc nào.

Mặc La Thần đen lại, ta đúng là nhận nhầm huynh đệ người rồi, nể mặt lễ vật, nhầm, nể mặt đại sư Lý Hương Hương, lát nữa mới tính toán với người.

La Thần ngấn mặt lên thì hăn cũng dựng hết tóc gáy, sân khấu ngoài hai người bọn hăn ra chỉ còn lại một mình đại sư Lý Hương Hương, tầng tầng lớp lớp hồi nãy biến đâu mất sạch, gặp ma rồi.

Đại sư Lý Hương Hương là người dạy dỗ Lý Bá từ nhỏ, mãi đến mấy năm gần đây, khi hăn ra ngoài theo các đại sư khác học mới thôi, La Thần coi như nửa con ruột của Hương Hương, giọng bà nhẹ nhàng như từ mẫu:

_ Cô cô mới đến thôi, nghe tin con náo nên mới đến phạt con đây, sao, náo đủ chưa.

Với cô cô thì Lý Bá luôn là trẻ nhỏ, hăn tự nhiên, quên luôn 3000 máy quay đang chĩa vào:

_ Hi hi, Bá nhi nào dám, cô cô nhìn nè, xem Bá nhi mới lấy được gì.

Lý Bá vui vẻ nhìn xuống, rồi quay lên hỏi La Thần:

_ Vé của ta đâu.

_ Thì đó.

La Thần nhìn xuống quả cầu ở dưới chân, tấm vé không có ở bên trong, quay lên thì hăn lại dựng tóc gáy, đội ngũ 20 bạch ngân, 8 hoàng kim với đại sư hồi nãy lại xuất hiện.

La Thần định giỡn vài câu thì khựng lại, gương mặt của đám người đó ai cũng đả đả đả đả sát khí, năng lượng vào khí thể xao động mãnh liệt.

Gương mặt của Lý Hương Hương đại sư cũng nghiêm túc, không mỉm cười nữa.

Đại sư khẽ động, quả cầu chứa tấm vé lệch qua một bên, cảnh tượng bên dưới làm mặt bà tái đi.

Bên dưới mặt nền sân khấu là bốn chấm tròn màu đen, sắp thành hình vuông.

Đại sư Lý Hương Hương nghiêng nhìn bốn vị chiến sĩ hoàng kim, họ khẽ lắc đầu, ai cũng trầm trọng, chiến ý tuôn ra.

Một cái nháy mắt, Lý Hương Hương mỉm cười với Lý Bá, lại hiền hòa trở lại:

_ Cô cô đùa thôi, tấm vé cô cô lấy rồi, để cô cô giữ dùm Bá nhi cho. Thôi cô cô có việc đi trước, Bá nhi ở lại nha, để xem nghĩa ca La Thần của Bá nhi thể hiện nữa chứ.

Nói rồi quay sang La Thần:

_ Ta có việc đi trước, mong La công tử chiếu cố cho Bá nhi nhà ta, nó còn nhỏ dại.

La Thần được dịp, có vài từ hãnh nhấn mạnh:

_ Lý đại sư đừng nói vậy, Lý Bá còn nhỏ dại, đương nhiên hậu bối phải chiếu cố nhiều hơn rồi, Lý đại sư cứ yên tâm.

_ Cô cô, cô cô nói vậy nữa Bá nhi giận đó, họ La này không tốt lành gì đâu.

Lý Hương Hương đại sư vừa cười vừa chậm chậm bay đi, nhóm người kia cũng bay theo, lần này thì mọi người nhìn thấy được.

Nhìn Lý đại sư bay đi, La Thần vừa vỗ vai vừa lắc đầu nhìn Lý Bá:

_ Nhỏ đại, đúng là nhỏ đại, an tâm,ca sẽ bảo vệ cho đệ.

_ Biến.

_Khà khà, người xê qua một bên, để cho Lý Thần ca ca ta thể hiện, vòng quay đầu.

Cùng lúc đó, tại học viện Lý tinh đệ nhất, viện trưởng Lý Phùng Nhân đứng dậy, khẽ vương vai, gương mặt trầm trầm không rõ giận không, nói với viện phó Lý Chính Thăng:

_ Hình như lâu rồi ta chưa đến Nha Trang thành, cũng có chút nhớ, đệ có muốn đi với ta không.

_ Đi, đương nhiên phải đi, đệ cũng có người cần gặp ở đó, ca không bỏ đệ lại được đâu.

Hai người trước sau đi trên hành lang,còn Lý Nhi Nhi cũng chân sáo tung tăng theo sau:

_ Đại gia gia, nhị gia gia cũng không bỏ con lại được đâu.

Tại từ đường của Lý gia, gia chủ Lý Khang rời mắt khỏi màn hình, tiếp tục dọn dẹp thêm lần nữa, nụ cười vừa thoáng hiện trên mặt ông đã tắt, đang tìm bụi trên bàn thờ thì ông nói, giọng có chút mệt mỏi:

_ Mọi người có việc gì cần làm thì cứ đi đi, chỗ này có lão già ta trông coi là được rồi. Bụi nhiều, không dọn là không được.

Mọi người lục đục rời đi, không ai nói lời nào có vài cái phi cơ tốc hành loại nhỏ rời khỏi cổng nhà họ Lý.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 113: La Thần Tỏa Sáng

Việc người của Lý gia xuất hiện không tạo ra ảnh hưởng lớn đến La Thần, ít nhất là ngay lúc này. La Thần có việc khác phải làm cũng như bài toán khác cần phải tính.

Bỏ mấy trăm ngàn tinh thần tệ ra quay vòng mà không lấy được vé, chính là kinh doanh lỗ. Nhưng nếu con số bỏ ra vào hàng triệu, dù vẫn không lấy được vé thì hăn lời.

Vì lúc đó sẽ có cách tính khác, có thể huy động được số tiền lớn mà không cần đến sự trợ giúp của gia tộc là một cách để nói lên năng lực của hăn. Đám con cháu họ La đang hở miệng cười bên dưới kia, có bán thân cũng không đào đâu ra được hơn một triệu tinh thần tệ. Còn muốn trút vốn gốc chơi với hăn, bớt xén căn cơ tài sản mà gia tộc giao cho, là ngu dốt.

La Thần tin vào nhận định của mình, cũng như tin vào luật thép của gia tộc, hăn biết là sẽ không có cô dì chú bác nào đứng sau nhúng tay vào chuyện này. Mỗi một đồng trong tỷ tỷ đồng rớt ra từ La gia, đều qua tay bao lượt người, với vô vàn con dấu. Không giỏi điều khiển đồng tiền, sao La gia giàu được.

Với số tiền còn lưu lại, và 1 triệu tinh thần tệ đại ca Vương Lang vừa chuyển cho, La Thần đang ở thế bất bại trong cuộc chơi này, cuộc chơi ' xem ai sang hơn nào '.

La Thần đã xác định trước là sẽ sài hết 1 triệu tinh thần tệ, nhiều hơn cũng được. Quan trọng là thể hiện sao cho đẹp, hăn tưởng tượng, sẽ quay một lèo mười mấy vòng. Quay xong thì không hồi hộp nhìn vào vòng quay,

mà phong khinh vân đạm đứng phe phẩy quạt, hình tượng không quan tâm đến tiền tài.

Quay đủ rồi thì nói vài câu văn vẻ, tỏ ý không quan tâm đến chút tiền còm vừa mất, rồi tiêu sái rời đi. Quắc tiểu đệ nhỏ dại Lý Bá kia đi theo làm nền . Thoát khỏi máy quay rồi thì khóc lóc sao cũng được. Quá chuẩn, quá tuyệt vời.

Đám kia còn non lắm, so kiếm chỗ tốt với ca thì chưa đủ trình.

Quay nhìn tiểu tử Lý Bá, đang tự sướng với chia chác tiền còn dư với đám anh em nghèo họ Lý. La Thần lắc đầu, máy quay còn bật, sợ người ta không biết mình mặc rệp sao, thật thiếu hình tượng, ta sai lầm mới là huynh đệ với người. Chỉ có đại ca Vương Lang là tốt, phát tài cũng không quên anh em, lần sau gặp phải xin thêm mới được, tốt nhất không dặt tên Lý bèò nhèo kia đi theo, miệng nhiều thì cơm ít .

Ở trạng thái tốt nhất, La Thần tiến tới vòng quay, hấn dừng lại một chút để đám quay phim chọn khung hình đẹp nhất .

La Thần xòe quạt ra phe phẩy, rồi búng tay xếp quạt lại, dùng mũi quạt để quay, tiếp đó thì xoay ngang không thèm nhìn , tay trái sau lưng tay phải múa quạt, mắt nhìn thẳng vào máy quay không cười không chớp, tóc bay bay đúng góc độ ăn ảnh .

Tiêu sái phải nói là không gì bì kịp, La Thần cũng không ngờ mình diễn đạt như vậy. Không biết có tiên nữ nào đang xem trực tiếp mà lòng dâng ngưỡng mộ hấn không, nếu có thì hấn đành có lỗi với nam nhân trong thiên hạ mà liêu mình hưởng thụ thôi.

Khoan đã, không được cười , phải đóng trọn vai - La Thần tự cảnh tỉnh ,may là kịp lúc.

Vòng quay 100 ngàn tinh thần tộ dừng lại, La Thần vẫn nguyên tư thế.

Biểu hiện của đám đông có chút không đúng, La Thần ngạc nhiên. Miệng ai cũng hình chữ O, không lẽ mình diễn quá đạt, toàn thân đang tỏa sáng ?

La Thần quay nhìn , miệng hẳn cũng chữ O luôn, không phải hẳn tỏa sáng mà nhân phẩm của hẳn tỏa sáng. Vòng quay dừng lại ở con số gấp 5 lần trọng lực. Là con số 5 chưa từng xuất hiện trong mấy ngàn vòng quay trước đó. Nhiều người còn nghĩ đó là do cố ý , là Mộng Băng Doanh sắp đặt, tăng thêm dụ hoặc của vòng quay.

20 con số từ 5 đến 100, tỉ lệ quay được là 1 / 20. Nhưng mấy ngàn lần mà không xuất hiện, đương nhiên là có quỷ. Nhưng biết làm gì đây, đất người ta nhà người ta, luật người ta, vòng quay cũng của người ta. Là người tự đâm đầu vào, trách ai.

Không biết ai vỗ tay đầu tiên , tiếng vỗ tay rào rào vang lên, 5 tấm vé là sự kiện thu hút, cũng là tâm bệnh của thế hệ thanh niên tinh anh ở đây, 4 tấm vé đầu đã có chủ, tấm vé thứ 5 cũng nên như vậy.

Dù cách thức lấy được có khác nhau : của 2 học trường là chiến thuật, của đại công tử nhà Morgan là thực lực, của Lý Bá là ý chí, của La Thần dễ hơn chút, là vận khí. Tất cả đều là cách để có được thành công.

Vận khí của La Thần cũng coi là xứng đáng, đâu phải ai cũng có đủ tiền để quay tới vòng mức giá trăm vạn. Với lại người không quay được đâu có nghĩa là người khác cũng không quay được, có ghen ghét cũng để trong lòng thôi, người ta có khí vận làm việc lớn, người không có thì ráng chịu đi.

Chưa nói tới biểu hiện xuất sắc của La Thần, chính là không quay được cũng không sao, người ta có thể thoải mái quay thêm nhiều vòng nữa, quay được số tốt chỉ là sớm muộn thôi.

Bỏ qua mấy giây đầu ngạc nhiên, La Thần lúc này phải nói là rất có khí độ của người làm việc lớn. Không hề nháy mắt lên vui sướng, hẳn mỉm cười từ tốn, gật đầu nhẹ nhàng trước máy quay, đưa tay vẫy chào cảm ơn sự tán thưởng của mọi người. Còn gương mặt khinh bỉ của Lý Bá thì hẳn không thèm nhìn tới, ta là người lớn không chấp trẻ nhỏ đại như người.

Bỗng có một giọng nói vang lên, cắt đứt quá trình tự sướng của La Thần :

_ Cái quạt đó là thiết bị cơ giới, phải dùng tay để quay mới đúng luật.

Mọi người dừng lại, suy nghĩ. Còn La Thần thì như bị tạt thau nước lạnh, mắt hẳn liếc qua, người vừa phát ngôn lẫn trong đám đông, qua được máy quay nhưng không qua được cặp mắt của La Thần, với lại cũng có vài người nghĩa khí xung quanh đang dùng ánh mắt chỉ điểm, muốn trốn cũng không trốn được

Thì ra là thằng nhãi La Kiệt, giỏi lắm!

Giờn mặt với thứ tôn La Thần ta, đừng trách cả bàn chi của người vì người mà chịu họa, La Thần ta là đại nhân, thù này một mình người gánh không nổi đâu.

La Kiệt lớn hơn La Thần vài tuổi, cũng nằm trong top đứng đầu ứng viên chức gia chủ của La gia.

Vừa hét lên xong là La Kiệt đã biết mình sai, con đường tương lai hết phủ màu hồng .

Gia có gia quy, gia quy của đại gia tộc La gia càng khắc nghiệt hơn nữa. Con cháu đấu đá nhau thì không sao, còn được khuyến khích, để tạo động lực cho bọn nhỏ ngoi lên, thua trong tay người nhà vẫn tốt hơn người ngoài.

Nhưng gia tộc càng lớn thì càng cần sự trung tâm, đánh nhau trong nhà thì được nhưng đem ra ngoài để người khác biết sẽ là tối kỵ, gây rạn nứt để bên ngoài xía vô chính là bước đầu để một khối tan vỡ.

La Kiết xong rồi, nếu hấn lủi kịp thì không sao, không ngờ đám huynh đệ gần bên cũng quá nghĩa khí, chỉ thiếu đường lột đồ treo hấn lên rồi gắn thêm mũi tên . Hấn xong thật rồi.

La Thần thấy được thì bậc cha chú của La gia đang ngồi trong phòng họp cũng thấy được, mặt của La Phúc gia chủ hơi đen lại, nhìn La Kế rung rung đứng trước mặt, La Kiết kia là con ruột của y.

Câu hét lên kia của La Kế chính lời nói chân thành trong tâm của mấy trăm thiếu niên họ La đang đứng xung quanh hấn. Nhưng họ tìm chế được còn hấn thì không, cũng có lý do của nó.

Nhờ La Toán rơi rụng mà La Kế có chỗ đứng trong phòng họp của La gia, y coi là thời vận của mình đã đến , muốn tranh thủ thêm chút nữa cho con y. Là kế toán trưởng, y tìm được cách hợp lý để lén tăng số tài sản của con trai La Kiết ,định lấy Nha Trang thành làm nơi cho nó tỏa sáng, tranh thủ chút danh tiếng cũng như ánh mắt tán thưởng của gia tộc.

Ai ngờ thằng con La Kiết nông nổi, phạm sai lầm khó bỏ qua, chính là tự chặt đi chỗ tốt của La gia, việc này không lợi, mà nó lại làm.

Rất nhanh một bản thống kê tài chính được đưa đến trước mặt gia chủ La Phúc.

Nhìn nụ cười hòa ái của gia chủ, La Kế giống như đứa con La Kiết, biết mình xong rồi.

Quay lại hiện trường.

Tiếng bàn luận bắt đầu xôn xao, trăm tiếng nhỏ thành một tiếng lớn, La Thần muốn không nghe cũng không được.

Nghĩ cũng đúng, ngàn người quay không được, La công tử vốn cũng quay không được, cầm quạt quay thì lại được. Có vấn đề, chính là có vấn đề.

La Thần đau đầu, hẳn thật không có ăn gian, dùng quạt để quay chẳng qua tăng thêm hình tượng thôi, ai ngờ lại lảm chuyện. Miếng ăn nuốt vào tới miệng rồi lại lòi đầu ra khúc xương chặn ngang cổ, thật không trôi được.

Ngoài La Thần ra, tại đây cũng có một người cũng đang đau đầu như hẳn, đó là Khiết Ly người phụ trách của trọng lực tràng.

Mấy bữa nay Khiết Ly trực ngày đêm ở đây, hễ có ai tham dự thử thách thì y phải có mặt sắp xếp. Đều là thế hệ tinh anh, con nhà có tên có tuổi, y không an tâm giao cho cấp dưới. Với lại tinh thần tề muốn chuyển khoản thì cần người khai mở vùng chứa phụ trách mới được. Vất vả lâu nay, tưởng được tàn cuộc nghỉ ngơi, ai ngờ không. Vấn đề là Khiết Ly phụ trách chính ở đây, vậy việc có đúng hay không so với quy định, lời nói của y là lớn nhất.

Mà lớn với ai chứ sao lớn được với La thiếu gia, mới vừa rồi hai mắt Khiết Ly thấy rõ đường đường là người cấp bậc đại sư Lý Hương Hương, còn nhún nhường khách sáo với La thiếu gia. Khiết Ly y tính là gì.

Quy định đặt ra là không sử dụng thiết bị tinh thần cơ giới trong quá trình thử thách, nhưng không nói rõ là lúc quay vòng có tính là bắt đầu thử thách hay không, có được sài thiết bị hay không.

Vậy là đúng hay sai quy định đây. Đúng là tốt nhất, như vậy sẽ yên chuyện. Nhưng mấy ngàn người bên dưới thì muốn nó sai, lòng người là

vậy, trâu buộc ghét trâu ăn. Chưa nói đến đám phóng viên muốn kiếm thêm chuyện để moi móc .

Khiết Ly ra dấu cho mọi người im lặng, y phải làm việc mình cần làm, y cúi người cung kính, dù sao La Thần lúc này chính là bộ mặt của lớp trẻ La gia :

_ Thưa La công tử, tại hạ Khiết Ly, là người phụ trách của diễn võ trường, cũng là phụ trách của sự kiện đoạt vé, xin công tử cho tại hạ được biết đôi điều về cái quạt trên tay công tử, nó có phải là thiết bị tinh thần cơ giới hay không, tại hạ tin mọi người ở đây cũng đều muốn biết.

La Thần xuất sắc :

_ Khiết Ly đại nhân quá lời, La Thần chỉ là kẻ hậu bối, nào cần Khiết Ly đại nhân phải trọng lễ như vậy, hậu bối La Thần thật có lỗi rồi, đại nhân bình ổn, La Thần mới dám thưa.

Vừa nói La Thần vừa dìu Khiết Ly đứng thẳng . Phép tắc đúng là chuẩn mực, Khiết Ly là người mang chức trách, La Thần là thí sinh tham gia , xưng hô như vậy là đúng. Người ngoài nhìn vào, kể cả thường dân cũng thấy La gia đúng là biết dạy con cháu, người càng cao thì càng biết khiêm nhường là vậy. Mọi người im lặng quan sát.

La Thần tư thế thông thả, xòe quạt ra, hai tay đưa cho phụ trách Khiết Ly ,đợi Khiết Ly cầm ổn định rồi, La Thần mới thông thả hướng về mọi người nói :

_ Như người vừa nãy đã lên tiếng, nhân tiện đây La Thần ta cũng cảm ơn hẳn, ta thật quá sơ xuất rồi, vì quá vui mừng cho tiểu đệ Lý Bá của ta, mà quên đi quy định của bài kiểm tra, một lần nữa ta cảm ơn hẳn. Cũng như xin lỗi mọi người ở đây, đặc biệt là Khiết Ly đại nhân, đã làm phiền ngài rồi.

_ Không dám ,không dám, La công tử quá lời. Tệ chức chỉ làm theo chức trách,.. chức thôi.

Khiết Ly có chút lúng túng, cha sinh mẹ đẻ đến giờ lần đầu tiên gương mặt y có giá đến như vậy, thế mà nhiều người xấu bụng cứ hay nói xấu La gia, ta thấy La gia thật dễ gần.

La Thần nói tiếp :

_ Cái quạt này có là thiết bị tinh thần cơ giới hay không, nói là phải cũng được mà không phải cũng không sao.

Mọi người xôn xao.

_ Cái quạt này trước đây là thiết bị cơ giới, thậm chí còn là thiết bị cấp cao có tinh thần ẩn ký của hoàng kim chiến sĩ. Chỉ tiếc là bây giờ không còn nữa, giữ được nguyên dạng đã là may mắn rồi. Nó là của cha ta.

Ồ ồ...hức hức, chặc chặc.

Mọi người trầm trồ, nữ nhân có người thút thít, nam nhân thì đưa ngón tay cái lên ngưỡng mộ.

Thì ra là di vật của phụ thân để lại, mọi người đều biết con ruột của gia chủ La gia La Phúc, cha của La Thần, vì bị thương ở chiến trường không gian, đã qua đời mấy năm trước. Đây là đau buồn lớn của La gia khi đó.

Thiết bị đã có ẩn ký, chủ nhân mất đi thì sẽ không ai sử dụng được nữa có trường hợp còn tự phân rã ,nói là không phải thiết bị tinh thần cơ giới cũng không sai.

Quan trọng nhất là đường đường đại thiếu gia dòng chính như La Thần, lại luôn mang theo một thứ vô dụng bên mình, chứ không phải thứ

cao giá hay quan trọng gì. Chính là để tưởng nhớ thân phụ đã hy sinh đó sao.

Trăm đức hiếu làm đầu, khí độ này , tâm tính này của La công tử, thật khiến người khác ngưỡng mộ. Nhiều người cảm thấy xấu hổ vì đã nghi ngờ La công tử.

Khiết Ly rung rung, không ngờ y đang cầm trên tay di vật của hoàng kim chiến sĩ, con trai của gia chủ La gia, chuyện này coi như giải quyết xong, La công tử không hề làm sai quy định. Lúc Khiết Ly định trả lại quạt thì bị La Thần chặn lại :

_ Vật này xin tạm gửi chỗ Khiết Ly đại nhân, dù sao La Thần cũng có phần làm sai quy định. Nay để rộng đường dư luận, La Thần sẽ tiếp tục quay vòng, làm đúng theo luật đã đề ra.

La Thần nói rõ từng chữ, khiến mọi người kinh ngạc, họ đúng là lấy dạ tiểu nhân mà so lòng quân tử rồi. La công tử đúng là người làm việc lớn, đường đường chính chính, một chút khuất tất cũng phải làm cho rõ ràng.

Việc này là do La công tử muốn giữ lòng ngay thẳng, chứ lợi lộc hay dư luận, chẳng là gì.

Kể cả đám con cháu họ La bên dưới cũng cảm thấy ngạc nhiên, phần nhiều là lo sợ. Ngạc nhiên vì lời giải thích của La Thần vốn đã hoàn mỹ, hóa giải nghi ngờ lại lấy được lòng người, lợi ích đã lớn nhất, sợ hãi vì La Thần không dừng lại ở đó mà chọn tiếp tục quay.

Kể cả La Thần quay không đạt, chắc chắn Khiết Ly kia sẽ lấy cớ lần quay đầu đã đúng luật mà hai tay dâng vé đưa cho La Thần, không cần hấn phải vào trọng lực tràng lấy. Đây không phải mua chuộc lòng người, mà là điều khiển lòng người.

Tâm kế đáng sợ, chính là nhận định chung của bọn họ.

La Thần quay vòng.

Hắn vẫn như lúc trước, giữ góc độ tốt nhất so với máy quay, chỉ khác là lần này đưa cả hai tay ra sau lưng. Dáng vẻ có chút cô độc, dám chắc sẽ có không ít thiếu nữ muốn nhào lên ôm hắn để vỗ về.

Vòng quay dừng lại, một lần nữa con số 5 xuất hiện.

Tiếng hò reo vang lên như sấm từ bốn phía, công chúng mừng rỡ như chính họ là người chiến thắng.

Một lần là ăn hên, nhưng hai lần chính là vận số. Là vận số thì muốn cản cũng không được, sự cổ vũ vui chung của mọi người còn hơn cả lúc công tử nhà Morgan đoạt được vé. Dù sao La công tử cũng rõ ràng là người tốt, có nhân lễ nghĩa, nhìn sao cũng xứng đáng.

Có kinh nghiệm lần trước, La Thần bỏ qua nghi hoặc, hắn cũng tự ki là mình nhân phẩm bộc phát, không gì cản nổi. Động tác khiêm nhường càng điêu luyện hơn.

Khiết Ly cũng là người có đầu óc, y trả lại quạt cho La Thần rồi lên tiếng tuyên bố :

_ La công tử đoạt được tấm vé cuối cùng, chính là thiên định, là hợp lòng người. Ta xin thay mặt ban tổ chức trao trực tiếp tấm vé cho La công tử, không phiền công tử phải tốn thời gian vào lấy. Mọi người có ai có ý kiến gì không.

_Không.. - mọi người đồng thanh.

Sự kiện đoạt vé của Nha Trang thành vậy là kết thúc tốt đẹp. Người xem mãn nhãn người tham gia cũng hài lòng.

Tại phòng họp của La gia, cao tầng trên dưới ai cũng vui vẻ, lời chúc mừng gửi đến gia chủ không ngớt. Ánh mắt La gia chủ nhìn La Kế cũng thân thiện hơn, thôi thì chuyện lớn hóa nhỏ, cho hẳn về quê cày ruộng là được rồi.

Chỉ có một người này giờ không vui, người bứt rứt như bị kiến cắn. Chính là Lý Bá, nhận con hàng chuyên đào chỗ tốt như La Thần làm huynh đệ, chắc chắn là sai lầm, sau này làm gì còn miếng ngon nào đến lượt hẳn ăn.

Giống như nhận đại ca là Vương Lang, cũng là họ La kia chen trước, Lý Bá hẳn chỉ là người đến sau, chuyện này phải suy nghĩ nghiêm túc mới được.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương

www.dtv-ebook.com

Chương 114: Nỗi Sợ Hãi Bao Chùm Nha Trang Thành

Lữ Nhất Tham năm nay đã hơn 80, ông chuyển đến định cư tại Nha Trang thành đã hơn 5 năm.

Trước đây Lữ Nhất Tham là thanh quan ở một thành thị cấp hai, sau khi thành thị đó bị hạ cấp xuống thành thị cấp ba, do buồn phiền nên ở tuổi 75, ông quyết định nghỉ hưu sớm.

Sống thanh bạch nên khi ra đi, Lữ Nhất Tham chỉ mang theo phu nhân 8 người và số ít hàng hóa chất đầy trên 2 phi thuyền vận chuyển hạng trung. Đứng trên phi thuyền, Lữ Nhất Tham nhìn cảnh người dân gào thét khóc lóc đưa tiễn thay nhau tặng ông giày dép, có người còn thấp nhang cầu khẩn, lòng ông cảm thấy ấm áp.

Lữ Nhất Tham mua một biệt viện rộng lớn ở ngoại ô Nha Trang thành, để chắn gió, cả biệt viện được bao bọc bởi vách tường cao hơn 7 mét cùng vô số rào kẽm gai quấn bên trên, vệ sĩ tuần tra liên tục, tập trung gấp đôi ở khu vực nhà kho trung tâm.

Lữ Nhất Tham đã sinh được rất nhiều con, nhưng không đứa nào sống quá tuổi thiếu niên, đều đau bệnh mà chết, thầy thuốc khám bệnh tại thành thị cũ nói là do không hợp thổ nhưỡng muốn sống thì phải rời đi. Đáng tiếc lúc đó ông không nghe, chủ yếu vì lòng thương dân chúng.

Tuổi già, Lữ Nhất Tham cùng 8 phu nhân chỉ có một thú vui lớn nhất để sống qua ngày chính là làm từ thiện. Ông cho mọi người mượn tiền để làm ăn sinh sống, không cần cưỡng ép họ trả lại, chỉ cần thu vật thể chấp là được, thật lòng ông còn mong họ không trả lại tiền.

Người dân sống xung quanh biệt viện của Lữ Nhất Tham ngày một vắng, lần lượt cuốn gói ra đi để lại khế ước nhà cửa ở chỗ Lữ Nhất Tham , có lẽ vì biết tính ông, thích yên tĩnh.

Sáng nay Lữ Nhất Tham cùng 8 phu nhân ngủ dậy, chưa kịp dùng bữa sáng đã nghe quản gia thông báo. Nhà vừa bị trộm, mọi thứ trong kho hay trong các gian chính đều mất hết rồi, kể cả đồ giấu trong mật thất hay chôn dưới nền cũng đều không cánh mà bay, khế ước giấy tờ cầm thế đều không còn, kể cả giấy tờ của biệt viện, chính là trống trơn sạch bách.

Hung thủ để lại chữ ký, chính là bốn chấm tròn màu đen.

Tài sản mà Lữ Nhất Tham lương thiện cần quét bao năm đã không còn, cú sốc này là quá lớn, ông không chịu đựng nổi, quy xuống hôn mê bất tỉnh. Thầy thuốc một lần nữa nói là do không hợp thổ nhượng cần phải chuyển đi.

Tám bà vợ chuyển ông đi, là ở cái chòi gác ngoài sân, còn họ ở lại bên trong tháo dỡ biệt viện vớt vát chia chác. Lúc hồi quang phản chiếu, nhìn các hiền thê vì quá đau xót cho ông mà bối rối, đánh nhau sứt đầu mẻ trán, Lữ Nhất Tham phun ra ngum máu chết trong mãn nguyện, mắt có vuốt cũng không nhắm lại được.

Một số nhật báo ' uy tín ' giựt tít đưa tin :

- _ Hung thần không dừng tay, vụ giết người tàn nhẫn.
- _ Sát thủ bốn bánh bao đen giết người sau khi đã vợ vét xong tài sản.
- _ Án mạng ly kì trong bốn vách tường cao 20 mét.
- _ Tám phụ nữ bị hành hung sau cái chết của chồng.
- _ Ông lão tám mươi chết không nhắm mắt, máu nhuộm cỏ xanh

_Từ các đại gia tộc đến người dân lương thiện, không ai thoát khỏi nanh vuốt của bốn bánh bao đen .

_Lối thoát nào cho chúng ta.

....

...

Báo đài sáng khoái, người dân xôn xao, rất nhiều nhà phân tích chuyên nghiệp có đất diễn. Nhiều thẩm án chưa giải quyết được từ mấy mươi năm trước bị lôi ra, dán mác bốn bánh bao đen.

Vô số vụ án tàn ác khác diễn ra trong thời gian ngắn gần đây tại Nha Trang thành, tất cả đều có điểm chung là chữ ký hung thủ để lại hiện trường, bốn dấu tròn màu đen xếp thành hình vuông.

Biệt hiệu sát thủ bốn bánh bao đen là do nhà nghiên cứu xã hội học nổi tiếng, tiên sinh Vô Văn Phong đặt ra, lấy cảm hứng khi tiên sinh đang dùng bữa xế.

Ngoài những tội ác tà trời đẫm máu, sát thủ bốn bánh bao đen còn khiến người hoang mang với sở thích biến thái kì lạ của mình.

+ Ký túc xá nữ của học viện cơ giới sư Chu Tước bị tấn công, toàn bộ xu chiêng của học viên nữ đều biến mất, dù đang phơi đang mặc hay để trong tủ. Do kinh hoàng cũng như la hét quá sức, nhiều học viên nữ đã ngất xỉu.

Hơn 200 học viên phải cần đến chăm sóc y tế, hơn một nửa trong số đó là các học viên nam lao vào để giải cứu. Chủ yếu họ bị mất máu quá nhiều qua đường mũi.

+ Nơi đóng quân của nữ đặc thù sư nhà họ Tạ bị tấn công, ngoài xu chiêng, rất nhiều món đồ lưu niệm bị lấy mất. Số nam thanh niên tự nguyện đến bảo vệ họ tăng lên gấp năm lần, do tranh chấp thiết bị nhìn từ xa, hai thanh niên tài tuấn đã bị thương nặng. Việc hai người đó được đưa vào bên trong để cứu chữa đã khiến chuỗi tranh chấp về sau diễn ra không thể kiểm soát.

+ Toàn bộ hộ dân cư sinh sống trên bốn con đường chính ở cổng phía bắc bị tấn công hàng loạt trong một đêm.

Các thiếu nữ không ai nhớ gì về việc đã xảy ra. Chữ ký của hung thủ có ở tất cả các hiện trường gây án. Có người bị đánh dấu ngay tại chỗ hung thủ ra tay lấy đi xu chiêng. Thiếu nữ đó từ chối chụp hình làm chứng nhưng đồng ý phỏng vấn trực tiếp.

+ Khu giao dịch của hiệp hội sinh tồn giả bị trộm số lượng lớn vật tư. Ban tổ chức lên tiếng sẽ miễn giảm tiền thuế cho hiệp hội như một phương pháp bù đắp.

+ Học viên của học viện cơ giới sẽ lập các tổ thanh niên xung kích tuần tra bảo vệ trị an tạm thời.

Ý kiến của học trưởng học viện về việc đóng cửa các cửa hàng bán xu chiêng, giúp giảm số lượng thiếu nữ mục tiêu của hung thủ. Được sự đồng thuận của một nửa số người đang có mặt tại Nha Trang thành.

+ Số lượng người đến Nha Trang thành không vì hung thủ bốn bánh bao đen mà giảm đi. Đặc biệt tăng lên ở số lượng nam thanh niên trẻ tuổi, khi được phỏng vấn họ đều chung mục đích tốt đẹp là đến để tham gia lực lượng bảo vệ. Họ cực kỳ tán thành với chính sách không xu chiêng của học trưởng.

...

...

Liên tiếp các vụ án lớn nhỏ xảy ra, ba sự kiện tiếp theo đã khiến mối quan ngại của dân chúng đến sát thủ bốn bánh bao đen lên cao nhất.

+ Sau khi tấm hình La La tiểu thư bị trói nằm bên cạnh chữ kí của hung thủ bị tung ra. La gia và Trương gia đồng loạt ra tối hậu thư với sát thủ bốn bánh bao đen. Người dân nghi ngờ việc Trương Mạn Mạn tiểu thư không xuất hiện cũng có liên quan đến hung thủ.

Nhận dạng ban đầu của một số người từng nhìn thấy hung thủ khi hấn tấn công La La tiểu thư tại vùng sinh tồn : nam giới, mặc đồ đen, khá trẻ tuổi, tóc dài, gương mặt hung ác, đặc biệt bị kích động khi nhìn thấy thiếu nữ đẹp. Có vài người cam đoan về việc nhìn thấy hung thủ mọc răng nanh hay móng vuốt.

+ Phòng chứa đồ của buổi đấu giá chính bị tấn công, may nhờ sự sắp xếp của chủ tịch Mộng Băng Doanh nên mọi thứ mới được bảo toàn. Có thông tin bên lề cho rằng các món đồ đang được lưu trữ tại tầng ba đại nhất lâu, nơi an toàn nhất tại Nha Trang thành, hội đồng thành phố từ chối đưa tin về sự việc trên.

Hung thủ đã thực hiện hành động trả thù bằng cách nhắm vào chủ tịch Mộng Băng Doanh, hấn đã thành công. Một người đấu tên lên tiếng là đã chụp lại thành công chữ ký của hung thủ để lại trên người Doanh chủ tịch.

Thu hồi được tấm hình bằng chứng hiện chính là mục tiêu cao nhất của lực lượng thanh niên xung kích, đã có người ra giá tại chợ đen nhằm mua được tấm hình .

Để đảm bảo an toàn cho Doanh chủ tịch, vòng bảo vệ xung quanh được siết chặt, đảm bảo không một cái xu chiêng nào có thể lọt vào.

+ Trong cuộc giao đấu gần đây nhất, đại công tử nhà Morgan, Vương Bá cùng lực lượng bảo vệ bí mật đã không thành công trong việc bắt giữ hung thủ.

Thứ duy nhất họ lưu lại được là một cái xu chiêng cỡ lớn, tình nghi là của chủ tịch Mộng Băng Doanh.

Lực lượng thanh niên xung kích đang cố xin lại để làm bằng chứng điều tra.

Nhà nghiên cứu Vô Văn Phong đã đưa ra các nhận định chung về hung thủ.

Tàn ác, bắt cóc, trộm cắp, hành hung, giết người... không từ thủ đoạn.

Không sợ hãi khi đối đầu với nhà cầm quyền và các thế lực.

Hành động xuất quỷ nhập thần.

Có năng lực chiến đấu cường hãn.

Tham lam và đặc biệt biến thái.

Sa lầy trong tội ác và không có dấu hiệu dừng lại.

Nhà nghiên cứu Vô Văn Phong sẵn sàng quảng cáo các loại sản phẩm trong các chương trình phỏng vấn trực tiếp, liên hệ..... .com để biết thêm chi tiết. Cảm ơn và hẹn gặp lại trong các buổi phỏng vấn lần sau.

CƠ GIỚI KHÁCH

Trương Lang Vương
www.dtv-ebook.com

Chương 115: Cuộc Phiêu Lưu Của La La Và Mỹ Mỹ

Vùng chứa của La La là bí mật lớn nhất của La gia, cũng là thứ khiến cô bé có vị trí đặc biệt trong gia tộc.

Sau lúc làm lễ khai mở năm 9 tuổi, La La trở nên đặc biệt, tức cô bé không thể sống cuộc sống bình thường như bao thiếu nữ khác.

La La bị tách ra khỏi cha mẹ, không có bạn bè hay anh chị em thân thiết, kể cả nhũ mẫu chăm sóc La La, cũng thay đổi liên tục mỗi thời gian ngắn. Tương tự như vậy với a hoàn và thị vệ xung quanh.

Phương pháp dạy dỗ hay chăm sóc mà cao tầng La gia đặt ra cho La La, cũng là cách tốt nhất để bảo vệ cho cô bé.

La gia không phải Tạ gia, không thể bắt chước như năm xưa, đưa tiên nữ Tạ Chung Tình cho ngài lãnh tụ chăm sóc.

Hơn 60 năm trước đây, gia tộc đứng đầu trong thất đại gia tộc chính là La gia, lúc này cho dù họ hoàn toàn tin tưởng vào sự chính trực của ngài lãnh tụ, nhưng cũng vì ngài quá chính trực, quá vĩ đại, và cũng quá già. Sợ rằng nếu có một ai mong muốn ngài lãnh tụ nằm xuống nhiều nhất, chính là những người mang họ như tên của ngài, Morgan.

Hai chữ Morgan là cơn ác mộng của La gia, và người nhà Morgan đương nhiên biết cách để duy trì cơn ác mộng đó. Giống như câu nói truyền đời của nhà Morgan, cũng là nhân sinh không công bố chính thức của họ: "Sẽ là của người, nếu như ta không muốn".

La gia bảo vệ La La không hề quá mức, nếu xét đến tầm quan trọng của La La. Họ chỉ cố để che chắn hết sức trong khả năng của mình.

Lỡ, chỉ là lỡ như, có chuyện xấu xảy ra với La La. Chính là La gia sẽ mất đi khí vận của gia tộc mình, ba ngàn gia tộc của đại kỹ nguyên giờ chỉ còn lại bảy. Ai dám nói khí vận là hư vô mờ mịt, chỉ là mắt phàm thì không thể nhìn thấy được thôi.

Vật liệu xây nên vách tường bao quanh La La, còn quý hơn kim thạch.

Lý Bá phải tích góp để dành mới mua được 1 mẫu khắc hẳn yêu thích. Còn La La thì đóng thành tập như sách giáo khoa, chất đầy mấy kệ.

Vật liệu năng lượng đặc thù mà các phòng đấu giá lưu làm môn bài hay món áp trực, chất đầy mấy rương trong phòng học của La La.

Thiết bị cao cấp các gia tộc coi là trấn gia chi bảo, La La coi là mô hình luyện tập.

Người khác đọc sách đại sư viết, La La được đại sư đọc sách cho nghe.

La La có mọi thứ mà La gia muốn cô bé có, kể cả những thứ La gia không có, cũng phải kiếm cho có để đưa cho La La. Đối với La gia, đầu tư cho La La không phải là bài toán lợi ích hay cá cược, mà là sứ mệnh.

Họ quen đưa, La La không biết là mình nhận. Họ đưa nhiều nữa, La La không biết là mình có ít hay nhiều. Họ không hỏi, và La La cũng không nghĩ đến câu trả lời, đó là câu: " La La, con muốn gì "?

La La có một màn hình liên lạc, nhưng chỉ dùng để học tập. Truyền hình là mảnh đất màu mỡ của cái xấu, không ai có thể phủ nhận điều đó.

Cho đến khi La La học giỏi hơn, và biết cách sửa chữa màn hình liên lạc của mình, biến nó thành thiết bị truyền thông. Lúc này La La biết mình muốn gì, cũng như có thêm được thứ gì. Đó là mơ mộng, như bao nhiêu cô bé khác.

Công chúa, hoàng tử, cô tiên, mụ phù thủy. Bay trên cầu vồng và hát trên những đám mây. Cuộc phiêu lưu và những miền đất mới, nơi trí tưởng tượng là những gì người ta trao cho nhau. Và vui nhất, là sự nổi tiếng.

Nhắc lại lần nữa, truyền thông không thành công bằng những điều tốt đẹp, màu hồng nó mang lại cũng đã được pha trộn nhiều lần.

La La đang có quãng thời gian vui nhất trong đời của mình, và Mỹ Mỹ cũng vậy. Cả hai đang sống trong giấc mơ của mình.

Người bình thường có thể tự che giấu mình bằng cách xóa đi danh tính. Còn người tinh anh thì không, gần như không có cách nào để bước sóng tinh thần của họ thoát được sự rà soát của mạng tinh thần nội bộ địa cầu zone e, thứ được liên minh mặc định là chính xác tuyệt đối.

Bước sóng của người tinh anh được đánh dấu như thẻ căn cước. Khoan bàn tới việc ông trời có mắt hay không, chỉ riêng zone e đã là mắt thần không gì qua lọt.

Nhưng Mỹ Mỹ là sinh vật độc nhất của địa cầu, không thể dùng thường thức bình thường khi nói đến Mỹ Mỹ.

Đó là nền tảng cơ bản nhất, kết hợp với giấc mơ của La La, để hình thành cuộc phiêu lưu độc nhất vô nhị của hai người.

La La chọn cách bắt đầu chuyến phiêu lưu của giống như những câu chuyện mà cô bé được nghe hoặc xem trên truyền hình, chỉ cần đổi tên nhân vật chính thành La La là được, mà đa phần là các dị bản khác với lưu truyền chính thống.

Bắt đầu là La La hiệp sĩ rừng xanh, cướp của người giàu chia cho người nghèo.

Nội vi Nha Trang thành không có rừng, chỉ có nóc nhà. La La không cướp, mà là trộm. Chỉ trộm của những người La La thấy họ không tốt, đặc biệt là những người nổi tiếng hơn La La. Còn người nghèo, đương nhiên là Mỹ Mỹ.

Kế tiếp là La La và bốn mươi tên cướp. Sinh tồn giả đóng quân ở hội trại giao dịch, tay chân mặt mũi ai cũng đầy sẹo, đóng vai cướp là hợp nhất rồi. Câu thần chú "vùng ơi mở ra" được thay bằng " Mỹ Mỹ ơi, tàn hình ". Kho báu không được chất trên lưng lạc đà mà cất trong bụng của Mỹ Mỹ, nhờ sống hạnh phúc mà Mỹ Mỹ nhớ ra được nhiều chuyện, ví như nó có một không gian riêng của nó, có thể chứa đựng bao nhiêu tùy thích.

Tại câu chuyện La La ở xứ sở thần tiên, La La đã vào hang thỏ, đã vượt qua tất cả khó khăn chạm bẫy, nhưng đón chờ La La là nhà kho trống không của phòng đấu giá, đó là thất bại đau lòng đầu tiên của Mỹ Mỹ, còn La La chỉ tận hưởng quá trình.

Cũng có lúc cuộc phiêu lưu không thú vị như La La tưởng tượng, giống như lần lên tầng ba của đại nhất lâu, chỉ có tiểu nhị vào ông lão say rượu ngủ ngày. Bù lại là La La được nghe ông lão đó kể chuyện, câu chuyện về lựa chọn của một cô bé xinh đẹp trong nhiều năm nữa. La La không thấy câu chuyện đó thú vị, làm gì có hai lựa chọn nào lại vừa đúng vừa sai. La La không thích mùi rượu nên lễ phép chào ông lão rồi rời đi. Ông lão tặng La La một cái túi thơm, là thơm mùi rượu, dù không thích nhưng La La vẫn nhận.

Trí tưởng tượng cái La La rất phong phú, cô bé tự viết câu truyện cho riêng mình. Đặt tên là nàng công chúa bị bắt cóc. Câu chuyện đó đã gây được tiếng vang lớn, lang thang đến đâu cô bé cũng nghe người ta nhắc đến tên mình. Đi kèm theo đó là sát thủ bốn bánh bao đen, phải suy nghĩ một

lúc La La mới biết đó là cách người ta gọi Mỹ Mỹ. Vậy nên La La nhân cơ hội viết thêm nhiều chương nữa cho câu truyện của mình.

Công chúa trong tay sát thủ.

Công chúa bị hành hạ bởi sát thủ.

Công chúa chống lại sát thủ.

Công chúa bỏ chốn.

Công chúa bị sát thủ bắt lại.

La La rất vui, rất nhiều tờ báo in hình La La trên trang nhất, đó là bước ngoặt đầu tiên của La La trên con đường nổi tiếng, trở thành thần tượng tuổi teen.

Cũng có lần La La đang rong chơi thì ông cậu nhỏ La Thần với huynh đệ của cậu. Lần đó La La cũng làm mấy trò tinh nghịch, chủ yếu là giúp cậu La Thần, người cũng rất tốt với La La.

La La vui, Mỹ Mỹ cũng vui không kém. Hai người chính là bộ đôi gây sóng gió nổi tiếng tại Nha Trang thành.

Mỹ Mỹ đồng ý với mọi kế hoạch của La La vô điều kiện, càng chơi càng vui. Mỹ Mỹ chỉ cần La La đồng ý một việc, đó là cho phép Mỹ Mỹ tiêu diệt kẻ thù khủng khiếp nhất của mình, kẻ thù xấu xa nhất là Mỹ Mỹ từng biết tới: " xu chiêng "

La La gật đầu cái rụp, vì kẻ thù đó không liên quan gì đến La La, cô bé mới 11 tuổi, còn mặc áo bó.

Mỹ Mỹ nhớ lại rất nhiều điều, tất cả đều để phục vụ cho việc tiêu diệt kẻ thù của mình, không gian chứa của Mỹ Mỹ, một nửa là đủ thứ chiến lợi

phẩm linh tinh, một nửa là xu chiêng. Mỹ Mỹ đang làm đúng với câu: " giữ bạn bè ở gần và kẻ thù thì gần hơn ".

Mỹ Mỹ coi tiêu diệt xu chiêng là sứ mệnh, mà mỗi lần thành công chính là chiến công thầm lặng, như những người anh hùng vĩ đại khác, Mỹ Mỹ không háo danh, không muốn người khác ca ngợi mình.

Bốn dấu chân Mỹ Mỹ để lại, làm một cách Mỹ Mỹ vừa nhớ ra, là một cách đánh dấu tọa độ, làm như vậy Mỹ Mỹ có thể dễ dàng quay lại trong tức thời trong một phạm vi rất lớn. Như thế Mỹ Mỹ sẽ dễ dàng kiểm tra, xem kẻ thù có quay lại hay không. Sự nhiệt tình hành hiệp của Mỹ Mỹ, là không có giới hạn.

Có những lúc vì sứ mệnh cấp bách, Mỹ Mỹ phải ra tay một mình để tiêu diệt kẻ thù. Mỹ Mỹ có chiến thuật rất tốt để đối phó với số lượng quân thù áp đảo, Mỹ Mỹ để lại ấn ký tọa độ tại chiến trường trước, rồi ra tay gần như là cùng lúc. Có những lần chỉ trong mười giây, Mỹ Mỹ đã tiêu diệt được hàng ngàn kẻ thù.

Mỹ Mỹ cũng đạt được thành công bước đầu trong sự nghiệp của mình, rất nhiều người đã thấy và hiểu được sự nguy hiểm của xu chiêng. Lời kêu gọi không xu chiêng của tổ chức thanh niên tài俊, khiến Mỹ Mỹ cảm thấy tự hào, cũng khiến trách nhiệm Mỹ Mỹ danh gánh trên vai, trở nên nặng nề hơn.

Tiêu diệt hàng loạt kẻ thù nhỏ yếu không có giá trị bằng tiêu diệt kẻ thù lớn. Mỹ Mỹ đã đạt thành công lớn nhất cũng như gặp nhiều khó khăn nhất trong vụ tấn công vào phòng chủ tịch hội đồng thành phố.

Lần đầu tiên Mỹ Mỹ có cảm giác rằng mình bị phát hiện. Mỹ Mỹ đã ẩn nấp rất lâu mới tranh thủ được thời cơ ra tay chớp nhoáng thành công.

Khoảng khắc đó, khoảng khắc Mỹ Mỹ để lại dấu ấn của mình. Cảm giác ấm áp và êm ái bỗng bành, của thứ được giải thoát khỏi xu chiêng.

Cảm giác đó thật tuyệt vời. Chưa bao giờ Mỹ Mỹ thấy nỗ lực của mình, được bù đắp xứng đáng như thế.

Mỹ Mỹ cũng thấy được sự hạnh phúc trong ánh mắt của những người đồng chí hướng với Mỹ Mỹ, khi kẻ thù bị tiêu diệt thành công. Đôi mắt của họ nhìn về vị trí được giải phóng, những đôi mắt tỏa sáng.

Những tưởng rằng những ngày tháng tươi đẹp của La La và Mỹ Mỹ sẽ kéo dài mãi mãi. Cho đến khi người kia xuất hiện, người đã để lại những ký ức đau thương bầm dập, mà tâm trí Mỹ Mỹ đã cố quên.

Table of Contents

Mục lục

Chương 1

Chương 2: Chân Nhân Lộ Tướng

Chương 3: Đại Tiểu Hồ Ly

Chương 4: Kiến Thức Tới Dồn Dập

Chương 5: Tinh Thần Rửa Tội

Chương 6: Tinh Thần Tăng Tiến

Chương 7: Buổi Họp Tra Tấn

Chương 8: Đại Hùng Hoắc Cách Đại Tướng Quân

Chương 9: Thư Kí Raphen

Chương 10: Thầy Trò Vô Vọng

Chương 11: Vòng Sáng Thứ 50

Chương 12: Không Hợp Thói Thường

Chương 13: Buổi Kiểm Tra Kinh Hoàng

Chương 14: Chính Thức Bái Sư

Chương 15: Áo Giáp Đặc Thủ Đồng Cấp

Chương 16: Nhân Sinh Của Lý Gia

Chương 17: Phi Tinh Bạc Hùng

Chương 18: Thôn Kim Thú

Chương 19: Tình Trạng Giới Nghiêm

Chương 20: Gặp Lại Cố Nhân

Chương 21: Khúc Đạo Đầu Của Lý Khanh

Chương 22: Một Chút Chuyện Xưa

Chương 23: Tiên Nữ Chung Tình

Chương 24: Đại Ca Vương Nhất

Chương 25: Bom Của Lý Khanh

Chương 26: Mẫu Thú Cấp 1

Chương 27: Bạc Hùng Chiến Thôn Kim Thú

Chương 28: Mẹ Của Vương Lang

[Chương 29: Niềm Hy Vọng Mới](#)
[Chương 30: Thư Của Sư Phụ](#)
[Chương 31: Chuyện Trong Phòng Giám](#)
[Chương 32: Dạy Đồ Tiểu Đệ](#)
[Chương 33: Công Tinh Thần](#)
[Chương 34: Bước Đầu Làm Ăn](#)
[Chương 35: Khắc Mạch Không Ngừng](#)
[Chương 36: Tinh Thần Tệ](#)
[Chương 37: Học Viện Lý Tinh Đệ Nhất](#)
[Chương 38: Sóng Ngầm](#)
[Chương 39: Lịch Trình](#)
[Chương 40: Lựa Chọn](#)
[Chương 41: Tai Nạn](#)
[Chương 42: Học Viện Bắc Đẩu](#)
[Chương 43: Đăng Ký Nhập Học](#)
[Chương 44: Lễ Khai Giảng](#)
[Chương 45: Học Phần](#)
[Chương 46: Sao Bảy Cánh](#)
[Chương 47: Chuyện Hai Tiểu Đệ](#)
[Chương 48: Năm Chiếc Vé](#)
[Chương 49: Mộng Băng Doanh](#)
[Chương 50: Tinh Thú](#)
[Chương 51: Tinh Cún](#)
[Chương 52: Mưu Thành](#)
[Chương 53: Nghi Hoặc](#)
[Chương 54: Sinh Mệnh Thú](#)
[Chương 55: Mỹ Mỹ](#)
[Chương 56: Năng Lượng Sinh Mệnh](#)
[Chương 57: Sinh Tồn Giả](#)
[Chương 58: Hiệp Hội](#)
[Chương 59: Doanh Trại](#)
[Chương 60: Thực Đường](#)

[Chương 61: Vạ Lây](#)
[Chương 62: Chấp Pháp Giả](#)
[Chương 63: Dạ Khách Số 6](#)
[Chương 64: Tìm Hiểu Thị Trường](#)
[Chương 65: Đầu Cơ](#)
[Chương 66: Hạt Giống Sinh Mệnh](#)
[Chương 67: Ngày Hội Ở Nha Trang Thành](#)
[Chương 68: Sự Kiện Đoạt Vé](#)
[Chương 69: Cao Tầng La Gia](#)
[Chương 70: Phòng Luyện Tập](#)
[Chương 71: Phong Nguyên Tố](#)
[Chương 72: Sự Mạnh Động Của Vương Lang](#)
[Chương 73: Sự Sắp Xếp Của Raphen](#)
[Chương 74: Tận Tâm Hộ Vệ](#)
[Chương 75: Một Chuyến Phiêu Lưu](#)
[Chương 76: Cơn Bão Năng Lượng](#)
[Chương 77: Thí Luyện Nhân Của Trương Gia](#)
[Chương 78: Tên Số Hưởng Của Vùng Sinh Tôn](#)
[Chương 79: Nỗ Lực Của Trương Phóng](#)
[Chương 80: Con Đường Của Trương Phóng](#)
[Chương 81: Buổi Học Đầu Tiên](#)
[Chương 82: Kiến Thức Cơ Bản](#)
[Chương 83: Chuyện Hai Cái Cốc](#)
[Chương 84: Buổi Họp Hội Đồng Thành Phố](#)
[Chương 85: Tác Động Của Năng Lượng Đặc Thù](#)
[Chương 86: Năng Lượng Đặc Thù Của Vương Lang](#)
[Chương 87: Năng Lượng Sinh Mệnh Đặc Thù](#)
[Chương 88: Tiến Nhập Nha Trang Thành](#)
[Chương 89: Chào Mừng Đến Cổng Nam](#)
[Chương 90: Ngài Vệ Trưởng An Tất](#)
[Chương 91: Những Ngày Ở Nha Trang Thành \(1\)](#)
[Chương 92: Những Ngày Ở Nha Trang Thành \(2\)](#)

[Chương 93: Nghiệp Của Nhà Morgan](#)
[Chương 94: Những Ngày Ở Nha Trang Thành \(3\)](#)
[Chương 95: Những Ngày Ở Nha Trang Thành \(4\)](#)
[Chương 96: Những Ngày Ở Nha Trang Thành \(5\)](#)
[Chương 97: Những Ngày Ở Nha Trang Thành \(6\)](#)
[Chương 98: Chương Trình Học Mới](#)
[Chương 99: Tám Chiêu Thức Cơ Bản](#)
[Chương 100: Nửa Đêm Ở Nha Trang Thành](#)
[Chương 101: Chương Trình Luyện Tập](#)
[Chương 102: Chương Trình Luyện Tập \(2\)](#)
[Chương 103: Chương Trình Luyện Tập \(3\)](#)
[Chương 104: Chương Trình Luyện Tập \(4\)](#)
[Chương 105: Chương Trình Luyện Tập \(5\)](#)
[Chương 106: Chương Trình Luyện Tập \(6\)](#)
[Chương 107: Chương Trình Luyện Tập \(7\)](#)
[Chương 108: Chương Trình Luyện Tập \(8\)](#)
[Chương 109: Kết Thúc Luyện Tập. Điều Quan Trọng Nhất Lúc Này.](#)
[Chương 110: Nhiệm Vụ Bất Khả Thi Của Lý Bá](#)
[Chương 111: Nhiệm Vụ Bất Khả Thi Của Lý Bá \(2\)](#)
[Chương 112: Ván Bài Của Lý Gia](#)
[Chương 113: La Thần Tỏa Sáng](#)
[Chương 114: Nỗi Sợ Hãi Bao Chùm Nha Trang Thành](#)
[Chương 115: Cuộc Phiêu Lưu Của La La Và Mỹ Mỹ](#)